Az Igaz Élet könyve

Az Isteni Mester tanításai

II. kötet

29–55. tanítás

Könyvszolgálat az életért

A 12 kötetes mű, a Libro de la Vida Verdadera (Az Igaz Élet Könyve)
az egész emberiségnek szóló örökség, és be van jegyezve a
„Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación
Pública” (Szerzői Jogi Főigazgatóság) nyilvántartásában, Mexikóvárosban, a
26002, 20111 és 83848 számok alatt.

További információ a spanyol nyelvű eredeti kiadásról:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.
Apartado Postal 888, México, D.F., - C.P. 06000

A német fordításért, a német kiadás előszaváért
német kiadás előszaváért, a magyarázatokért, lábjegyzetekért,
megjegyzéseket és a művel kapcsolatos utalásokat:
Walter Maier és Traugott Göltenboth.

Állapot: 2017. január

Szerkesztés (új helyesírás és elrendezés):
Buchdienst zum Leben
Manfred Bäse
Kirchweg 5
D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42
E-mail:manfredbaese@gmx.de

A Valódi Élet könyvét a DeepL Translator segítségével számos más nyelvre lefordítják.

Ez a Gotthold Göltenboth által lefordított és a Reichl Verlag kiadó által kiadott eredeti, hiteles írásokról szól, amelyek szerzői jogi védelem alatt állnak. Ezeket eredeti tisztaságukban kell megőrizni, és nem szabad megváltoztatni. Ez bűn lenne, és isteni ítéletet vonna maga után.

Krisztus közölte, hogy nem lehet szerzői jog, hogy ezek az írások minden nép és nemzet számára elérhetőek legyenek.

E kezdeményezésért Anna Maria Hosta felelős, az Úr, Jézus Krisztus, a mi Istenünk, e művek tulajdonosának megbízásából.
(E-mail:hoanna64@yahoo.com)

DeepL – letöltési link: www.DeepL.com/Translator (Business verzió)

A DeepL jelenleg több mint 100 nyelvre fordít, és letölthető az asztali számítógépre. A fordításhoz internetkapcsolat szükséges.

Kiadta a Bookmundo Kiadó
2. kiadás – 2026
ISBN:

Tartalom

Az Igaz Élet könyve 1
Előszó 6
Bevezetés 7
29. tanítás 10
30. tanítás 18
31. tanítás 28
32. tanítás 37
33. tanítás 47
34. tanítás 59
35. tanítás 68
36. tanítás 76
37. tanítás 85
38. tanítás 96
39. tanítás 108
40. tanítás 117
41. tanítás 126
42. tanítás 138
43. tanítás 149
44. tanítás 159
45. tanítás 171
46. tanítás 183
47. tanítás 195
48. tanítás 205
49. tanítás 216
50. tanítás 227
51. tanítás 237
52. tanítás 248

53. tanítás 260
54. tanítás 271
55. tanítás 281
megjegyzései 293
Tanulmány a lélekről – szellemi szempontból* 297
Tartalomjegyzék 306
Irodalom és weboldalak 316

Előszó

Az olvasó észreveheti, hogy a „Valódi Élet könyvét” alkotó kötetek szövegében egyes témák ismétlődnek, néha túlságosan gyakran, bár mindig különböző módon vannak kifejtve; ez egy visszatérő sajátossága ennek az Úrtól kapott tanításokból álló gyűjteménynek.

Ezt illetően figyelembe kell vennünk, hogy az ebben a könyvben szereplő üzeneteket több mint 50 különböző gyülekezeti helyszínen fogadták, amelyek e fővárosban és az egész országban (Mexikóra utal, a fordító megjegyzése) szétszóródnak, és hogy másrészt az említett üzeneteket nagyszámú szószóló fogadta.

Valóban csodálatra méltó az Isteni Mester tanításainak összességét átható belső összefüggés, ami megerősíti, hogy az a szó, amely a kinyilatkoztatásra kiválasztottak ajkáról hangzott el, igazság.

„Szavam mindenkinek egy és ugyanaz” – mondta az Úr szószólói által, és így is volt valójában; mert amit az egyiknek kinyilatkoztatott, azt a többieknek is megerősítette, és hozzátette: „Nagy igazságokat kinyilatkoztatok nektek különböző szószólókon keresztül, mert egyetlen egy sem lenne elég az én istenségem fényének átadásához.”

Ugyanez történt azzal az üzenettel is, amelyet az Isteni Mester az emberiségnek a „Második Korszakban” kinyilatkoztatott. Tanításának négy tanítványa írásos tanúvallomást hagyott hátra az embereknek arról, amit hallottak, és a négy leírás között fennálló hasonlóság csodálatra méltó, mivel sok helyen szinte azonos formában ismétlődnek a szövegek. A négy evangélium kölcsönös megerősítésén keresztül elért meggyőző ereje rendkívüli, mivel mindegyikben az igazság lényegére mutatnak rá.

Reméljük, hogy ez a rövid magyarázat segít az olvasónak felfedezni a „Harmadik Idő” üzeneteiben egy olyan csoda jelenlétét, amely hasonló ahhoz, amelyre hivatkoztunk.

A „Valódi Élet könyve” összeállításáért felelős bizottság
a „Valódi Élet könyve”

Bevezetés

Az első kötet megjelenése után az olvasók közül sokan kifejezték azt a kívánságukat, hogy többet szeretnének megtudni Krisztus szellemi művének eredetéről. E kérésnek eleget téve a jelen második kötet a következő fejezettel kezdődik:

A MEXIKÓI ISTENI KINYILATKOZÁSOK
A MEXIKÓI ISTENI KINYILATKOZÁSOKNAK.

Az a nagy esemény, amelyet az isteni kinyilatkoztatások kétségtelenül jelentenek, Isten keze által bölcsen előkészült. A kiválasztott eszköz Roque Rojas volt, aki 1812-ben született Mexikóvárosban. Egyszerű, jámbor ember volt, aki már fiatalkorában is vonzódott a vallásos dolgokhoz. 1861. június 23-án éjjel látomása volt, és egy belső hang így szólt hozzá: „Roque, te vagy a kiválasztott, aki Izrael erős „sziklája" leszel." – Ettől a pillanattól kezdve gyakran hallott belső hangokat, amelyek jelentését eleinte nem értette. Szellemi jelenések is részese lett. Mindez nagy mértékben összezavarta, és attól tartott, hogy elveszíti az eszét. Kétségbeesésében arra kérte a hangot, amelyet hallott, hogy mondja meg neki, ki szól hozzá. És tisztán hallotta: „Gabriel az, aki hozzád szól." — Ettől a pillanattól kezdve Roque Rojas lelkileg megnyugodott, mert most már tudta, kitől jön a hang, és ahányszor meghallotta, összpontosított, hogy megértse a szavak jelentését. Feladata világossá vált számára, és az utasításnak megfelelően magához gyűjtötte a hasonló gondolkodású férfiakat és nőket. Az egyik ilyen gyűlésen Illés szelleme Roque Rojas elméjén keresztül megnyilvánult, és így szólt: „Én vagyok Illés próféta, aki a Tabor-hegyen megdicsőült." Első tanításait a jelenlévőknek adta át, és kinyilatkoztatta nekik, hogy a „Harmadik Idő", a Szentlélek kora kezdődik. Illés szelleme fáradhatatlanul dolgozott az első tanítványok felkészítésén, ahogyan már a „Második Időben" is Keresztelő Jánoson keresztül előkészítette az utat Jézus számára. 1866. szeptember 1-jén, egy nagyszámú gyülekezet előtt, Elias eszközén, Roque Rojas-on keresztül megkenett hét hívőt, akik a hét gyülekezeti hely élén állnak, és a hét pecsétet képviselik. Feltehetően ezen a napon jelentették be a „ " számára azt az isteni kinyilatkoztatást is, amelyet Roque Rojas korábban kapott, és amely Mózes parancsolatait, Jézus tanításait és Elias utasításait egyetlen, 22 parancsolatból álló törvénybe egyesítette. — Egy korábbi összejövetelen 12 férfit és 12 nőt kentek fel, akik később az Isteni Mester „hanghordozóiként" szolgáltak.

Amikor eljött ez az idő, az Isteni Sugár először egy Damiana Oviedo nevű fiatal nőre szállt le, mint a kiválasztott eszközre, amelyen keresztül Krisztus szólt.

Minden nagy egyszerűséggel történt, az isteni akaratnak megfelelően. A kezdet szerény volt, az emberi gyengeségek és tökéletlenségek miatt. De a század elején már több közösség is létezett, amelyekben Krisztus kiválasztott eszközökön keresztül nyilvánult meg. Ezeket a férfiakat és nőket Isten választotta ki és készítette fel arra, hogy lelki elragadtatásban eszközként szolgáljanak üzeneteinek közvetítésére. Spanyolul ezt a szót „portavoz”-nak hívják, ami annyit jelent, mint hanghordozó, szóvivő vagy szócső. — 1930 és 1950 között a szellemi mű megerősödött, és elterjedt a főváros számos közösségében, valamint az egész Mexikói Köztársaságban. A nagy tömeg alig vette észre, Krisztus csodálatos tanításokban nyilvánult meg. Ez volt Krisztus visszatérése a Szellemben, az Ige által.

Isten akaratából a kinyilatkoztatások Mexikóban 1950-ig tartottak, és az azt megelőző utolsó években az Isteni Mester prédikációit leírták. A szellemi mozgalom hűséges követőinek egy csoportja összegyűjtötte a leírásokat, és 1956-ban megkezdte az első kötet spanyol nyelvű kiadását. A tanítások ma összesen 12 kötetet tesznek ki. — Ha figyelembe vesszük, hogy az Isteni kinyilatkoztatásokat különböző szószólók hirdették a számos egyházban, és az üzenetek tartalmukban teljes mértékben egyeznek, ez újabb megerősítése annak, hogy a Kiválasztottak ajkáról elhangzott szó Isteni Igazság.

1950 után a gyülekezetek tagjai továbbra is a különböző gyülekezeti helyeken gyűltek össze, és az Úr által korábban adott utasítások szerint jártak el: csendes imádsággal gyakorolták a lelki felemelkedést, majd felolvastak egy tanítást. Ezt követően a „próféták”, akik a szellemi látás ajándékával rendelkeztek, tanúskodtak arról, amit a Mennyei Atya megengedett nekik látni. Mások, akik az intuíció ajándékával voltak megáldva, elmagyarázták és elmélyítették a felolvasott prédikáció különböző témáit. Ily módon kívánták elősegíteni a jelenlévők szellemi felemelkedését.

E sorok írója 1930-ban szerencsésen Mexikóba utazhatott szakmai továbbképzésre. Sok éven át élveztem egy új világ örömeit és a szakmai sikereket. Miközben a különböző háborús színtereken dúlt a nagy népek közötti küzdelem, 1942-ben Mexikóvárosban kapcsolatba kerültem az Isteni Kinyilatkoztatásokkal, és azonnal megérintettek. Ennek ellenére eleinte kritikus szemmel vizsgáltam az üzeneteket, mígnem hamarosan rájöttem, hogy azok a Mennyei Atya valódi kinyilatkoztatásai. Ezután lelkes hallgatója és személyes tanúja lettem azoknak. — Volt egy időszak, amikor

akár 20 fős német csoportot is alkottunk a mexikói gyülekezeten belül, ahol hallgatóként vettünk részt. Néhány honfitársunk azonban visszavonult.

Tizenegy évvel ezelőtt, amikor eljött az idő, hogy befejezzem szakmai tevékenységemet Mexikóban, visszatértem Németországba. Hamarosan utána barátommal, Traugott Göltenboth-tal elkezdtük lefordítani az első kötetet német nyelvre, hogy a németül beszélő érdeklődők számára is hozzáférhetővé tegyük ezeket a hatalmas kinyilatkoztatásokat. Az első kötet már régóta le van fordítva, és nemrég jelent meg az Otto Reichl Verlag kiadónál, Remagenben, „Az igaz élet könyve” címmel. Most elkészült a második kötet is, és reméljük, hogy ez is áldásos utat fog bejárni a német lelki testvérek szívében.

Walter Maier
Munkatárs: Traugott Göltenboth

29. tanítás

1. Tanítványok, ismét köztetek vagyok; de mivel az a forma, amelyben kinyilatkoztatom magam, új, kételkedtek, anélkül, hogy megértenétek, hogy nem szabad a formáknál megállnotok; mert így nem fogjátok megtalálni, hol van az igazság.

2. Az eszköz, amelyen keresztül ebben az időben kinyilatkoztatom magam, az ember; ez az oka annak, hogy kételkedtek a kinyilatkoztatásomban. Üzenetem a szó jelentésében rejlik, amely a hanghordozó ajkain keresztül hangzik el.*

**Azok a személyek, akiknek az elméje az Úr kinyilatkoztatásának eszköze. Spanyolul ez a szó „portavoz", azaz: szóvivő, szó közvetítője vagy szócső.*

3. Ma újra kételkedtek. Azt akarjátok, hogy úgy jöjjek, mint a múltban? Emlékezzetek arra, hogy akkor is kételkedtetek!

4. Nem egy tudós vagy filozófus által szólok hozzátok, mert akkor nem nekem, hanem neki tulajdonítottátok volna a szót. Ehelyett a szerényen, a tudatlanon és a ügyetleneken keresztül nyilvánítom ki magam, hogy amikor összehasonlítjátok emberi megjelenésének jelentéktelenségét és szegénységét a szájából jövő szó nagyságával és bölcsességével, rájöjjetek, hogy egyedül az Úr tud így szólni hozzátok.

5. Vannak olyanok is, akik kételyükben azt kérdezik maguktól: „Tényleg a Mester az? Jó úton járok? Hát nem a kísértés műve ez?" – De ha így kérdezitek magatoktól, halljátok szerető szavam, amely azt mondja nektek: Békét éreztetek ezen az úton? Vigaszt találtatok, és meggyógyultatok-e betegségeitekből? – Akkor lelkiismeretetek előtt valljátok be, és mondjátok: „Igen, mindezt megtapasztaltam és megkaptam."

6. Még nem jött el az az idő, amikor *mindannyian* hinni fogtok. Az idők, a próbák és az események felrázzák az embereket, és holnap azt fogják mondani: „Bizony, aki itt járt és hozzánk szólt, az az Isteni Mester volt."

7. Sok titkot fedek fel nektek a lélekről, hogy megismerhessétek önmagatokat, és így jobban megismerhessétek Atyátokat.

8. Azok az emberek, akik Istent tanulmányozzák, nem értenek egyet egymással. Kik azok, akik az igazságban vannak? A tudósok ellentmondanak egymásnak. Kiknek van igazuk? A vallás és a tudomány mindig ellentmondásban álltak egymással, anélkül, hogy az emberek megértenék, hogy a szellemi és az anyagi tökéletes harmóniában élnek együtt , és ezzel együtt alkotják a Teremtő igazi művét. Az egyesek másfajta küldetést kaptak az emberek között, mint a többiek; mégis az

isteni műhöz hasonlóan kell cselekedniük, azaz a teremtés minden lényével összhangban kell lenniük.

9. Hány átkot szórt a vallás a tudományra, és hányszor tagadta a tudomány a vallás előtt a szellemi élet létezését! A vallás erre támaszkodik a tudomány által az emberiségnek okozott bajokra, a tudomány pedig fegyverként használja a fanatizmust és a babonát, amelyet a vallások szolgái tanítottak az emberiségnek.

10. Bizony, mondom nektek, az egyiknek hiányzik a természetben rejlő igazság ismerete, a másiknak pedig a törvényem megfelelő értelmezése.

11. Én vagyok a Béke Királya. Előhúztam kardomat, és azzal a szándékkal jövök, hogy harcoljak, hogy minden bűnt és sötétséget eltávolítsak. Akik követnek engem, ne féljenek, ha szüleik vagy gyermekeik elutasítják őket, mert szeretetem kárpótolja őket küzdelmükben.

12. Már a „Második Időben" is elutasították egymást az emberek; mert míg egyesek hallgattak Jézusra, mások elutasították Őt.

13. Új katonáimnak el kell indulniuk, hogy cselekedeteikkel és példájukkal hirdessék ezt az üzenetet azok között az emberek között, akik elfelejtették az igazságomat. Ma szavaimat csak poros könyvekben találom meg. Az emberiség eltávolodott az igaz úttól, és hozzászokott a bűnhez, a romláshoz és a féktelenséghez. A bűn már nem taszítja őket, a bűncselekmény már nem tölt el őket borzalommal, és a házasságtörés sem hat rájuk.

14. Emberiség, íme, itt van az én szavam korlátozott formában, hogy megértsd. De ha bizonyítékokat akarsz a jelenlétemre – már adtam neked bizonyítékokat, és még többet fogok adni; de ne sírj, és ne tépd a hajad, amikor azok bekövetkeznek.

15. A „Második Korszakban" Jézus egyszer túrára indult, néhány tanítványa kíséretében. Felmásztak egy hegyre, és miközben a Mester szavai csodálattal töltötték el azokat az embereket, hirtelen meglátták Urunk átváltozott testét, amely a levegőben lebegett, jobb oldalán Mózes szellemével, bal oldalán pedig Illés szellemével.

16. Ezen a természetfeletti látvány láttán a tanítványok a földre vetették magukat, elvakítva az isteni fénytől. De azonnal megnyugodtak, és azt javasolták Mesterüknek, hogy tegye vállára a királyok bíbor köpenyét, és ugyanígy Mózesre és Illésre is. Ekkor hallottak egy hangot, amely a végtelenből szállt le, és így szólt: „Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm; hallgassatok rá!"

17. Nagy félelem fogta el a tanítványokat, amikor meghallották azt a hangot, és amikor felnéztek, csak a Mestert látták, aki így szólt hozzájuk: „Ne féljetek, és ne mondjátok el ezt a látomást senkinek, amíg fel nem

támadok a halálból." Ekkor megkérdezték Urunkat: „Miért mondják az írástudók, hogy Illésnek előbb el kell jönnie?" Jézus pedig így felelt nekik: „Bizony, Illés előbb eljön, és mindent rendbe hoz. De mondom nektek, hogy Illés már eljött, és nem ismerték fel; sőt, azt tettek vele, amit akartak." Ekkor megértették a tanítványok, hogy János Keresztelőről beszélt nekik.

18. Hányszor tettem láthatatlanná* a szemetek előtt azt a testet, amelyen keresztül kinyilatkoztam, hogy megtehessétek látni engem abban az emberi alakban, amelyben az emberiség Jézust ismerte, és mégis nem borultatok le az új átváltoztatás láttán.

**Az Úr itt a hallgatóság soraiban ülő látnokok számos tanúvallomására utal, akik arról számoltak be, hogy a hang hordozójának teste eltűnt, és helyette Jézus alakját látták.*

19. Művem a Szellemi Hegy, amelyre meghívlak benneteket, hogy a szeretet, az irgalom és az alázat ösvényein másszátok meg. Ez az új Tabor-hegy, ahol a múlt, a jelen és a jövő eggyé olvad, és ahol a törvény, a szeretet és a bölcsesség egyetlen lényeggé egyesül.

20. Mózes, Jézus és Illés – ez az az út, amelyet az Úr kijelölt az ember számára, hogy segítsen neki felemelkedni a béke, a fény és a tökéletesség birodalmába.

21. Érezzétek meg életetekben az Úr hírnökeinek jelenlétét. Egyikük sem halt meg, mindannyian élnek, hogy megvilágítsák az eltévedt emberek útját, segítsenek nekik felállni bukásaikból, és megerősítsék őket, hogy szeretettel szenteljék magukat a bűneikért való vezeklés próbáinak.

22. Ismerjétek fel azt a munkát, amelyet Mózes Jehova ihletésére végzett a földön. Alaposan tanulmányozzátok Jézus tanítását, akiken keresztül a „Isteni Ige" szólt, és keressétek meg új kinyilatkoztatásom szellemi értelmét, amelynek korszakát Illés képviseli.

23. Ha teljes ismeretet szereztetek ezekről az isteni kinyilatkoztatásokról, állítsatok össze belőlük egy könyvet, amely három részre legyen osztva, és meg fogjátok találni, hogy az első a törvényről, a második a szeretetről, a harmadik pedig a bölcsességről szól. Akkor meg fogjátok érteni, hogy a törvény az, ami vezet, a szeretet az, ami felemeli, és a bölcsesség az, ami tökéletessé tesz. Végül meg fogjátok érteni, hogy ezek a kinyilatkoztatások tökéletes rendben lettek nektek adva, megvilágítva az emberi életet: hogy a szeretet tanítását akkor kaptátok, amikor már kiterjedt ismeretekkel rendelkeztetek az igazságról, és hogy a bölcsesség is el fog jönni hozzátok, ha összhangban éltek azokkal a tanításokkal, amelyeket a szeretet magában hordoz.

24. Az Úr mindig emberek révén szólt az emberiséghez, mert az isteni lény és az emberi lény között áll a ti szellemetek, amely továbbadja a mennyei üzenetet, amely érzékeli és megsejti az Örököt.

25. Mózes, Jézus és Illés testesítik meg azt a három fejlődési szintet, amelyeken keresztül kinyilatkoztam nektek: Mózes karja, amely a Törvény tábláit tartotta és az Ígéret Földjére vezető utat mutatta; Jézus ajkai, amelyek hirdették az isteni szót; és Illés, aki szellemi kinyilatkoztatásával megnyitotta azokat a kapukat, amelyek a végtelenbe vezetnek titeket, és annak a megismeréséhez, amit titoknak neveztek.

26. Beszélgetek veletek, a szívetekhez szólok; míg ti, hogy hallhassatok engem, ezt az emberi hangszórón keresztül kell tennetek, én hallak benneteket, amikor a lényetek legmélyén hozzám szóltok.

27. Én vagyok Krisztus, akit üldöztek, gyaláztak és vádlottá tettek ebben a világban. Mindaz után, amit a „Második Időben" Jézusban tettetek velem, eljövök hozzátok, hogy még egyszer bebizonyítsam nektek, hogy megbocsátottam nektek és szeretlek benneteket.

28. Meztelenül feszítettetek fel a keresztre, és ugyanígy jövök vissza hozzátok; mert nem rejtem el a szemetek elől a lelkemet és az igazságomat a képmutatás vagy a hazugság leple mögé. De ahhoz, hogy felismerhessetek, előbb meg kell tisztítanotok a szíveteket.

29. Látni akartok engem teljes nagyságomban, és így szeretne a Mester megmutatkozni tanítványainak; de még mindig úgy találom, hogy az első lépéseket teszitek, és korlátoznom kell magam, amíg meg nem érthettek engem.

30. Mi történne, ha hirtelen teljes dicsőségében látnátok a fényemet? — Megvakulnátok. És ha teljes erejében hallanátok a hangomat? — Elveszítenétek az eszet . — Ha az a hanghordozó, akiken keresztül kinyilatkoztatom magam, kiadná az egész erőmet — mi lenne vele? — A teste megsemmisülne.

31. Fogadjátok el tehát, hogy az Atya korlátozza magát, hogy az emberek megértsék, megérezhessék és szellemileg láthassák Őt, mert még ebben a korlátozottságban is tökéletes, bölcs és végtelen.

Sokan közületek szeretnétek, ha anyagi csodákat művelnék, hogy elhiggyétek, hogy én vagyok az, aki kinyilatkoztatja magát. Így tettetek az „első időkben" is, amikor Mózes összehívta a népet, hogy átvezesse a sivatagon az Ígéret Földjére. Sokan közületek azt követelték tőle, hogy hatalmas tetteket hajtson végre, hogy elhiggyétek, ő Isten küldötte, és ezért kövessétek őt.

32. Mózes elegendő bizonyítékot szolgáltatott arra, hogy az igaz Isten vele van; de a nép még több bizonyságot akart, és amikor a hírnök a

tömegeket a Sínai-hegy lábához vezette, Jehova hatalmát hívta segítségül, és az Úr meghallgatta őt, és nagy bizonyítékokat és csodákat adott neki.

33. Amikor a nép szomjazott, ezt alkalomnak tekintettem, és Mózes hitét keresztül kinyilatkoztattam hatalmamat azzal, hogy vizet fakítottam a sziklából. Amikor a nép éhezett, bizonyítékot adtam jelenlétemre annak imáján keresztül, aki Izráelt vezette, azzal, hogy mannával láttam el őket.

34. A nép azt akarta hallani és látni, akit Mózes hite által hallott és látott, és én a felhőben kinyilatkoztam a népnek, és órákig hallattam velük a hangomat. De az olyan hatalmas volt, hogy az emberek félelmükben azt hitték, meghalnak; testük remegett, és lelkük reszketett az igazságosság hangjától. Ekkor a nép könyörgött Mózesnek, hogy kérje meg Jehova-t, ne szóljon többé a népéhez, mert már nem tudták hallgatni Őt. Felismerték, hogy még túlságosan éretlenek ahhoz, hogy közvetlenül kapcsolatba lépjenek az Örökivel.

35. Abban az időben, amikor Krisztus Jézusban az emberek között lakozott, az emberek, amikor meglátták Őt, azt mondták: Hogyan lehet a ácsmester és Mária fia az ígért Messiás, az, akit a próféták hirdettek és az ősatyák várták? Hogyan lehet ez a jelentéktelen ember Isten Fia, a Megváltó? – De a Mester beszélt, és szava megremegtette mindazokat, akik jó hitben jöttek hozzá, sőt még a hitetleneket is.

Minden lépésnél az emberek csodát követeltek Jézustól, és Ő meg is tette. Jött a vak, és a farizeusok megdöbbenésére a Mester csak megérintette, és visszaadta neki a látását. Ugyanígy visszaadta a mozgásképességet a bénának, a leprás megtisztult a betegségétől, a megszállottat megszabadította, a házasságtörőt egy szóval megtérítette, és a halottak felkeltek a hangjára.

36. Mindent, amit az emberek kértek, hogy higgyenek és megismerjenek Engem, megadtam nekik; mert bennem volt a hatalom, hogy megadjak nekik mindent, amit kértek, mivel Jézusban rejtőzött az Isteni Szellem, hogy kinyilatkoztassa magát és betöltse a törvényt.

37. Amikor Jézus a kereszten lógott, nem volt olyan lélek, amely ne érezte volna megrendülve a szeretet és az igazságosság hangját annak, aki meghalt – meztelenül, mint maga az igazság, amelyet szavában hirdetett. Azok, akik Jézus életét tanulmányozták, felismerték, hogy sem előtte, sem utána nem volt senki, aki olyan művet végzett volna, mint ő, mert ez egy isteni mű volt, amely példájával meg fogja menteni az emberiséget.

38. Szelíden jöttem az áldozatra, mert tudtam, hogy véremnek meg kell változtatnia és meg kell mentenie titeket. Az utolsó pillanatig szeretettel beszéltem és megbocsátottam nektek, mert azért jöttem, hogy magasztos

tanítást hozzak nektek, és tökéletes példákkal mutassam meg nektek az örökkévalósághoz vezető utat.

39. Az emberiség el akarta téríteni a szándékomtól, a test gyengeségét kihasználva; de én nem tértem el tőle. Az emberek istenkáromlásra akartak csábítani; de én nem káromoltam. Minél jobban sértett a tömeg, annál több irgalmat és szeretetet éreztem irántuk, és minél jobban megsebezték a testemet, annál több vér áradt belőle, hogy életet adjon a hitért meghaltaknak.

40. Az a vér a szeretet szimbóluma, amellyel kijelöltem az utat az emberi szellem számára. Hittem és reményem szavát hagytam hátra az igazságosságra éhezőknek, kinyilatkoztatásaim kincsét pedig a szellemileg szegényeknek.

41. Csak ezután vált az emberiség tudatára annak, *ki* járt a világon. Ezt követően Jézus munkáját tökéletesnek és isteni eredetűnek, emberfelettinek tartották. — Hány könnycsepp hullott a bűnbánatból! Hány lelkiismeret-furdalás gyötörte a lelkeket!

42. A mai időkben szellemileg megjelenek előttetek a Tökéletesség hegyén, és akárcsak azoknak a tanítványoknak a látomásában, Mózes t és Illést tartom magam mellett – ők a három hírnök, akik a törvény betartásával kijelölték az embereknek a lélek útját.

43. Mózes kőbe vésett törvényt adott át az emberiségnek, Jézus a kereszten vitte a szeretet törvényét a legmagasabb szintre, és Illés ebben az időben, mint egy isteni sugár, minden lelket megvilágosított a bölcsességgel. Minden küldöttnek megvolt a maga ideje, hogy az emberiség számára érthetővé tegye az isteni üzenetet, a kinyilatkoztatásokat és a próféciákat.

44. Mózest a vízből mentették ki, hogy felnőttként felszabadítsa népét, és átadja neki Isten törvényét.

45. „Az Ige” emberré lett, hogy példájával azt mondja az emberiségnek: „Én vagyok az út, az igazság és az élet.” Mária, a szűz anya, volt az áldott létra, amelyen Krisztus leereszkedett az emberekhez. Mária, Jézus szent és kedves Anyja, a mellén táplálta azt, aki később minden lelket táplálni fog az Ő Igéjének isteni kenyerével.

46. Minden, amit Krisztus mondott nektek és cselekedeteivel tanított, törvény volt, amely megerősítette azt, amit Mózes által kaptatok. De nem minden lett elmondva, nem minden lett kinyilatkoztatva, még hátra volt, hogy Illés a próféciák és az én szavam beteljesüléseként eljöjjön, hogy újra előkészítse az én érkezésemet.

Ehhez az emberi értelem szervén keresztül, fénysugárának segítségével jelentkezett közvetítőként, hogy megvilágítsa a lelkeket, a szíveket és az

érzékeket, hogy megértesse a már kinyilatkoztatottakat, és felkészítse az embereket az új kinyilatkoztatásokra és felvilágosításokra, amelyeket nektek ebben a szóban kell megbíznom.

47. Azok, akik 1866-ban hallgatták az első kinyilatkoztatásokat, meghallották azokat a szavakat, amelyek így szóltak: „Én vagyok Illés, az első idők prófétája, a Tabor-hegyen történt megdicsőülésé; készüljetek fel, mert a Hét Pecsétet kinyilatkoztatják nektek, és a titok kapuit megnyitják előttetek, hogy láthassátok az üdvösségetekhez vezető utat."

48. Ebben a pillanatban is Mózessel és Eliással együtt láthatnak engem azok a szellemi látással rendelkezők, akik ezt a drága ajándékot fejlesztették ki. — Az egyikek megrémülve, a másikok bűnbánattal — így álltok e megdicsőülés előtt; de ez a fény és ez a kegyelem az egész földgömbön kiárad majd.

49. „Mózes"*, nézd meg a népedet. Ugyanaz, mint az, amelyet a megígért földet keresve vezettél át a sivatagon. Szétszórva és tévelyegve vándorol a világban. Míg egyesek megértették, hogy az Ígéret Földje az én kebelemben van, és az én szavam által tanított szereteten keresztül juthatunk el oda, mások a világot ragadták magukhoz, mintha az lenne végső hazájuk és egyetlen birtokuk. Ezek nem hittek a Messiásban, és nem érezték a Szentlélek jelenlétét sem. Térj vissza hozzájuk a Lélekben, és mutasd meg nekik újra az utat az Ígéret Földjére, a mennyei hazába. De ha nem hisznek neked – akkor sötétüljön el a nap, veszítse el fényét a hold, és remegjen meg a föld, mert ennek a népnek fel kell ébrednie, és soha többé nem szabad eltévednie."

**Az Úr itt a szellemben jelen lévő Mózeshez szól.*

50. Segítő szeretetem az emberiséggel van. Minden hajnalban békét hozok az embereknek, de ők nem akarták a szeretetemet. Ők teremtették a háborút, és maguknak teremtik meg a jogukat. Ezért ki lesz gyomlálva a gyom, és minden tisztátalan dolog lemosásra kerül a szeretet és a megújulás vizeiben.

51. A halál után eljön a feltámadás az igazi életre; a háború után béke lesz, és amint a káosz véget ér, a fény felragyog a lelkiismeretekben; mert én vagyok a világ világossága.

52. Eljön az 1950-es év, és addig sok szószóló fogja továbbadni az én szavam. Más nemzetekben is hallani fognak engem. De a kinyilatkoztatásom utolsó napján a „Szellemi Völgy" tekintete rátok fog irányulni: a földlakók lelkei, a szüleitek lelkei, és jelen lesznek a

pátriárkák és az igazak. Boldogok azok, akik engedelmeskednek a törvényemnek, mert *őket* az Isteni Pásztor juhainak fogják tekinteni. De jaj az engedetleneknek, mert őket kecskékként fogják megítélni.

53. „Elias, te vagy a fény*. Ebben a te idődben kinyilatkoztatták az emberiségnek, hogy nem három törvényt kaptatok, hanem egyet, amelyet három korszakban magyaráztak el, és amely két parancsolatban foglalható össze: Istent minden teremtettnél jobban szeretni, és egymást szeretni." — Ma kinyilatkoztatom magam, hogy emlékeztessem népemet a múltbeli tanításokra, és hogy új kinyilatkoztatásaimat is hirdessem nekik.

**Itt az Úr szól a szellemben jelen lévő Illéshez.*

54. Ezen a napon, amikor emlékeztek arra a pillanatra, amikor Illés megnyitotta az emberiség számára a Harmadik Időt*, amikor az ember értelmi szervén keresztül jelent meg — érezzétek Mesteretek szeretetét, szabaduljatok meg a keserűségektől, és erősítsétek meg lépteiteket a megváltás felé vezető úton!

**1866. szeptember 1-jén*

55. Éljetek összhangban a három korszakról szóló kinyilatkoztatásaimmal, és tegyétek létezéseteket örökre az igazságosság, a szeretet és a bölcsesség kimeríthetetlen forrásává.

Béke legyen veletek!

30. tanítás

1. Azokban a tanításokban, amelyeket nektek adok, „Izráel népének” vagy „Jákób magjának” neveztelek benneteket, és ahogyan fokozatosan megértitek tanításaimat, tudatosult bennetek, hogy szellemileg ahhoz az ősi néphez tartoztok, amelyet a föld nemzetei közül választottam ki arra a feladatra, hogy az emberiségnek átadja kinyilatkoztatásaimat.

2. A mag, amelyet Jákóbnak bíztam, a szellemre vonatkozik, és nem a testre, ahogyan az emberek tévesen feltételezték. Mert mondom nektek: ha az örökség, amelyet az első pátriárkák Izraelre hagytak, testi lett volna, akkor még mindig prófétákat, hírnököket és megvilágosodottakat hozna létre. Ehelyett – nézzétek, hogyan viseli magán az a nép a szellemi és anyagi nyomorúság láncait, tudva, hogy már nem remélheti a Messiás eljövetelét, mert megértette, hogy az, akit neki ígértek, a népük kebelében élt, és nem ismerték fel.

3. Izrael szelleme, mint faj, elaludt, egy évszázadok óta tartó álomba merült, és nem képes felismerni az igazságot, mert csak a világ örömeiért élt – abban a reményben, hogy itt nyeri el ígéretes földjét, ítéletét és dicsőségét.

De ne gondoljátok, hogy álma örökké tartani fog. Nem, most, hogy a nyomorúság, a fájdalom és a megaláztatás új szenvedéskehelyként ki lett itatva azzal a néppel, szelleme felébredni kezd, és a gondolkodás révén megtalálja a helyét, és eközben fokozatosan felfedezi, hogy minden prófécia és jel, amely a Messiás eljövetelét hirdette neki, hűségesen beteljesedett Krisztusban.

4. Nem messze van a legteljesebb értelemben vett ébredése; már közeledik szellemi hajnalának. De előbb meg fogja tapasztalni, hogyan pusztítja el magát az emberiség materializmusa hatalomvágya, önzése és alantas szenvedélyei miatt.

5. Amikor az a nép meggyőződik arról, hogy az igazi béke és kegyelem birodalma nem a földön van, akkor Krisztust, a kitaszítottat, az elismeretleneket fogja keresni, és így fog szólni hozzá: „Mester, igazad volt, a szabadság csak azoké, akik szeretik a szellemiséget. Mert mi, akik az anyagi javakat kerestük, azzal csak azt értük el, hogy rabszolgákká váltunk.”

6. Ha e szívekből ez a vallomás felcsendül felém, akkor megjelenítem közöttük új prófétáimat, akik segíteni fognak nekik felkészülni a szellemiség útjára, amely a felszabadulásuk „ je” lesz. Ne csodálkozzatok azon, hogy azoknak, akik fejlődésükben évszázadok óta megrekedtek, rövid idő alatt sikerül megtenniük azt az utat, amelyre másoknak, akik előttük jártak, olyan sok időre volt szükségük, és hogy őket még meg is

előzik. Ne felejtsétek el, hogy sokuknak olyan lelke van, amelyet az első idők óta a Földre küldtek, és hogy ha egyszer megváltásuk befejeződik, újra elfoglalják helyüket az Úr kiválasztottjai között, hogy minden nemzetből származó testvéreiknek elhozzák a fényt.

7. Amikor azok, akik faji hovatartozásuk alapján viselik az „Izrael" nevet, és azok, akik a Lélek által azok, ugyanazon az úton találkoznak, mindketten egyesülni fognak, mivel felismerik, hogy mindketten ahhoz az áldott maghoz tartoznak, amely a prófétákon és az „első idők" ősatyáin keresztül sarjadt, és amelyet a Megváltó vérével öntöttek meg, hogy ebben a fényes korszakban, amikor hallgattok rám, virágozzon. Most már veletek vagyok a Lélekben, még ha néha kételkedtek is ebben, és azt mondjátok: „Hogyan hihetném el, hogy a Mester kapcsolatban áll velünk, és ehhez egy ilyen tökéletlen és szegényes közvetítőt használ?" — De nem ez az első alkalom, hogy kételkedtek jelenlétemben köztetek; a „Második Időben" is azt mondták az emberek: „Hogyan lehet a ácsmester fia a várt Messiás?"

8. Gyermekeim, nem hatolhattok be magas tanácsaimba. De most, hogy elmagyarázom nektek azokat a titkokat, amelyeket nem értettetek meg — nyissátok meg érzékeiteket és szíveteket, hogy megismerjétek sok isteni kinyilatkoztatás mélyebb értelmét, amennyire Urátok jónak tartja nektek kinyilatkoztatni.

9. Amikor a „Második Időben" a tanítványaim vagy a követőim közül valaki megkérdezte, hogy talán visszatérek-e hozzátok, nem volt okom eltitkolni előle, és elmagyaráztam nekik, hogy visszatérésem az emberiség számára nagy megpróbáltatások idején fog bekövetkezni, amelyet nagy események és felfordulások fognak megelőzni életetek különböző területein.

10. Az ígéretet, amelyet nektek adtam, teljesítettem, mert az előjelek közül egy sem maradt el, ahogyan a bejelentett események közül sem. Ennek ellenére az emberiség, szellemi letargiába süllyedve, figyelmen kívül hagyta a jelenlétem jeleit az emberek között.

11. Senki sem várt rám, szíveteket hidegnek találtam, a szeretet lámpája kialudt. Több évszázadig tartó álmot aludtatok. Csak kevesen ébredtek fel az Úr hírnökének hívására, aki közeledett hozzátok, hogy bejelentsen nektek, hogy kopogok szívetek ajtaján.

12. Első kinyilatkoztatásom egy éjszaka történt, miközben az emberek aludtak, akárcsak azon az éjszakán, amikor emberré lettem, hogy köztetek éljek. Ha kevesen fogadtak be engem akkor, még kevesebben voltak jelen új megjelenésemkor. De ne vegyétek szavaimat szemrehányásnak, mert nem az: én vagyok a tökéletes szeretet, amely örökké életet ad nektek.

13. Azért jöttem, hogy kijelöljem nektek az utat, amely e hatalmas gonoszság-tenger közepén a megváltásotokhoz vezet. De hónapok, sőt évek teltek el az első megnyilvánulásom pillanata óta, és azóta a „vándorok” – egymás után – a Mester jelenlétét keresve érkeztek ide, és ma már nem csupán kevesen vannak jelen a megnyilvánulásaimon, hanem nagy tömegeket alkotnak.

14. Ne higgyétek, hogy mindazok, akik hallgatnak rám, meg vannak győződve erről az igazságról. – Nem. – Míg egyesek számára ez a mű a legnagyobb dolog, ami a szívüket megeleveníti, mások számára ez valami, amit nem tudnak megérteni, és akkor ítélkeznek, elemzik és kutatnak, és ha nem találják meg az igazságot abban a formában, ahogyan azt szeretnék, bizonyítékokat követelnek tőlem, hogy higgyenek, ahogyan Tamás is tette. Erre azt mondtam nekik: Ne tegyetek próbára, elég bizonyítékot adok nektek jelenlétemről, igazságomról és szeretetemről. — De ragaszkodnak a követelésükhöz, és azt mondják: „Ha a Mester a Második Korban, amikor már a Szellemben volt, megtestesült* Tamás előtt, hogy bizonyítékot adjon hitetlenségének — miért nem tesz most nekünk, hitetleneknek, azt a szívességet, hogy megtestesüljön előttünk, még ha csak egy pillanatra is?”

**anyagi formát ölteni*

15. Igen, gyermekeim, igazatok lenne, ha bizonyítékokat kérnétek tőlem, ha a kiskorúságotok megfelelne a valóságnak, és a tudatlanságotok igaz lenne. De ti egy fejlett lelket hordoztok magatokban, amelynek nincs szüksége anyagi bizonyítékokra a hithez. Amit tennetek kell, az az, hogy dematerializálódjatok*, akkor tudatosulni fog bennetek, hogy képesek vagytok megérteni az új tanításaimat, és hogy nincs szükség arra, hogy megjelenítsem a jelenlétemet.

**szellemiségre váltani*

16. Higgyetek bennem az én szavam tartalma alapján, az világos, és nem fog titeket zavarba ejteni. Emlékezzetek arra, hogy már akkor is azt mondtam nektek: „A fát a gyümölcséről ismerik meg.” Most azt mondom nektek: az én szavam a tartalmáról lesz felismerhető.

17. Az emberek gyakran feltették a kérdést, hogy miért jelent meg Jézus, még keresztre feszítése után is, a bűnös Mária Magdolnának, és miért kereste fel utána tanítványait, míg arról semmit sem tudunk, hogy meglátogatta volna édesanyját. Erre azt mondom nektek, hogy nem volt szükséges Máriának ugyanúgy megmutatnom magam, ahogyan azoknak

tettem. Mert a kapcsolat Krisztus és Mária között mindig is fennállt, még a világ teremtése előtt is.

18. Jézuson keresztül kinyilatkoztam az emberiségnek, hogy megmentsem a bűnösöket, és a keresztre feszítés után megmutattam magam nekik, hogy felélénkítsem azok hitét, akiknek szükségük volt rám. De igazán mondom nektek, Máriának – mint embernek, szerető Anyámnak – nem kellett megtisztulnia semmiféle szennyeződéstől, és nem is lehetett hitbeli hiányossága, mert már azelőtt tudta, ki Krisztus, mielőtt anyai méhét felajánlotta Neki.

19. Nem volt szükség arra, hogy megemberesítsem a lelkemet, hogy meglátogassam azt, aki ugyanazzal a tisztasággal és szelídséggel, amellyel méhében fogadott, visszaadott engem annak a birodalomnak, ahonnan jöttem. De ki ismerhette azt a formát, amelyben magányában szóltam hozzá, és azt az isteni gyengédséget, amellyel lelkem körülvette őt?

20. Így válaszolok azoknak, akik feltették nekem ezt a kérdést, mert gyakran gondolták, hogy Jézus első látogatásának az anyjának kellett volna szólnia.

21. Milyen különbözőnek kellett lennie annak a formának, amelyben Máriának jelentem meg, attól, amelyet használtam, hogy Mária Magdolna és tanítványaim számára érzékelhetővé tegyem magam.

22. Mária a lelkében érezte Engem. Mária nem gyászolt engem, és nem sírta Jézus halálát. Fájdalma az egész emberiségre irányult, akiket fia keresztje lábánál az Örök Isten isteni ajándékaként fogadott, és akikért feláldozta testének és vérének tisztaságát, hogy

„Az Ige" emberré váljon.

23. Amikor azonban az emmauszi úton utolértem néhány tanítványomat, bár láttak engem, nem ismerték fel abban a vándorban a Mesterüket, amíg nem hallattam velük az isteni Igémet. De amikor Tamás meglátott, megkért, hogy mutassam meg neki a sebet az oldalamon, hogy meggyőződhessen arról, hogy az, akit halottnak hitt, valójában él. Mert ezért jöttem: hogy az egyiket a hitre szüljem, a másikat pedig újra a hitre támasztassam.

24. Ma nem csak az üzenetemet akartam nektek kinyilatkoztatni, hanem azt is meg akartam tanítani nektek, hogy hogyan terjesszétek azt a legjobban.

25. Prédikálásom ideje alatt segítettem lelketek fejlődését azzal, hogy eltávolítottam a keménységeket, enyhítettem a karaktereket, felébresztettem a tanítványokat, hogy szívüket a szeretetnek, az én parancsom betartásának szenteljék, amelyet oly sokszor ismételtem

nektek, amikor azt mondtam nektek: „Szeressétek egymást.” De bár még nem jött el az az idő, amikor elkezdenétek terjeszteni az én igémet, mert még nem szereztétek meg a szükséges felkészültséget, mindazoknak, akik ebből az egészség, az erkölcs és az élet forrásából, hogy elkezdjék gyakorolni isteni tanításaimat, hogy képezhessék magukat és megedződhessenek a jövőbeli küzdelemre, hogy jó cselekedeteikkel új szíveket győzzenek meg, akik később az Úr mezőin is munkások és új vetők lesznek.

26. Ma látom, hogy – míg egyesek túlságosan félénkek és hallgatagok – mások éppen ellenkezőleg, kérkedően viselkednek. De nem akarom, hogy bármelyik szélsőségbe is beleesjetek. Nem akarom, hogy a felebarátotok ítéleteitől való félelem arra késztessen benneteket, hogy elbújjatok, mert ezzel azt bizonyítanátok, hogy hiányzik belőletek a bizalom az én tanításomban, és ha nincs hitetek abban az erőben, amelyet az a mag tartalmaz, amelyet továbbadni akartok – milyen lesz akkor a vetésetek termése?

27. Féljetek azonban attól, hogy rossz viselkedésetek kárt okozhat embertársaitoknak. De amíg tisztaság van az életetekben, méltóságteljesen kell fellépnetek, hirdetnetek kell az én igémet, és meg kell ismertetnetek embertársaitokkal a tanításomat.

28. Ne dicsekedjetek adományaitokkal és az igazságról szerzett ismereteitekkel. Mondom nektek, ha ezt tennétek, annak a veszélynek tennétek ki magatokat, hogy embertársaitok nagy próbáknak vetnek alá benneteket.

29. Nem azért adtam nektek az igémet, hogy utcákon és terekben hirdessétek. Jézus ugyan ezt tette; de Ő minden kérdésre tudott válaszolni, és próbára tudta tenni azokat, akik megpróbálták Őt próbára tenni.

30. Kicsik és gyengék vagytok, ezért nem szabad felkeltenetek embertársaitok haragját. Ne próbáljátok magatokra vonni a figyelmet – gondoljatok arra, hogy nincs bennetek semmi különleges. Ne törekedjetek arra sem, hogy bebizonyítsátok az embereknek, hogy mindannyian tévednek, és csak ti ismeritek az igazságot; mert így nem fogtok semmi jót elérni a magotokkal.

31. Ha lelkileg és erkölcsileg fejlődni akartok, ne ítélkezzetek embertársaitok hibái felett, hogy ne essetek ugyanabba a tévedésbe. Javítsátok ki saját hiányosságaitokat, alázatosan imádkozzatok Mesteretekhez, hogy az Ő szelídsége inspiráljon benneteket, és emlékezzetek tanácsára, hogy soha ne hirdessétek jó cselekedeteiteket, hogy a bal kezetek soha ne tudja meg, mit tett a jobb.

32. Azt is mondom nektek, hogy nem szükséges felkeresni az embereket, hogy tanításomról beszéljetek nekik; mert irgalmasságom elvezet titeket azokhoz, akiknek segítségre van szükségük.

De ha vannak olyan pillanatok, amikor törvényem betartása érdekében szükségét éreznétek egy irgalmas cselekedet végrehajtásának, és a közeletekben nincs rászoruló, akkor ne szomorkodjatok emiatt, és ne kételkedjetek szavaimban. Ez lesz éppen az az óra, amikor imádkoznotok kell távollévő testvéreitekért, akik megkapják irgalmamat, ha igaz hitetek van.

33. Ne törekedjetek arra, hogy többet tudjatok, mint testvéreitek. Értsétek meg, hogy mindannyian a fejlődéseteknek megfelelő ismeretet szerezzétek. Ha megadnám nektek a fényemet anélkül, hogy érdemeket szereznétek, eltelnétek magatokkal, és hiúságotokban elvésztek, és bölcsességetek hamis lenne.

34. Alázatosnak akarlak látni titeket. De ahhoz, hogy előttem azok legyetek, a közelebbi társatok felé is meg kell mutatnotok ezt.

35. Tanítványok, a szeretet és a bölcsesség soha nem választhatók szét, az egyik a másik része. Hogy lehet, hogy egyesek arra törekszenek, hogy ezt a két erényt elválasszák egymástól? Mindkettő a kulcs, amely kinyitja a szentély kapuit, és lehetővé teszi számotokra, hogy eljussatok tanításom teljes megértéséhez.

36. Mondtam nektek: sok barátot akartok? — Akkor éljetek a jósággal, a szívességgel, a türelemmel és az irgalmassággal. Mert csak ezen erények segítségével ragyoghat meg lelketek a felebarátotok útján, mivel mindannyian a szeretet közvetlen kifejeződései. Mert a lélek legbelsőbb lényében hordozza a szeretetet, mivel isteni szikra, és Isten szeretet.

37. Tanításommal szellemileg formálom titeket, hogy részt vehessetek a szellemi lakomán, ahol a bölcsesség és a tökéletes szeretet ételeit élvezhetitek.

38. Értsétek meg, hogy a ti rendeltetésetek az, hogy úgy éljetek, ahogyan tanítottam nektek, vagyis alázatban, szeretetben, szellemiségben, és hogy eközben lényetek révén kimeríthetetlen áramlatot engedjetek áramlani a felebarát iránti szeretetből.

39. Tanításomban tág horizontot mutatok nektek, és ha életeteket az enyémhez hasonlóan alakítjátok, biztosak lehettek abban, hogy az én országomban megtaláljátok az igazi békét.

40. Művem biztosítja számotokra az örök boldogságot a lelketekben. Nem hallottatok-e a szívetekben egy édes és harmonikus hangot, amely minden alkalommal szól hozzátok, amikor valami jót cselekszetek, amikor vigaszt nyújtotok, vagy amikor nagylelkűen megbocsátotok? Ki az, aki így

szól hozzátok belülről, és megjutalmazza jóságotokat? — A Mesteretek, aki nem válik el tanítványaitól.

41. Ezekkel a tanításokkal világossá teszem számotokra, hogy az erények az egyetlen javak, amelyek díszíthetik lelketeket. Azt is mondom nektek, hogy a tévedéseket, a vétkeket és a gonosz érzéseket olyan rongyokhoz hasonlíthatjátok, amelyekkel időnként lelketeket takarjátok. Tisztának és díszesnek akarlak látni titeket, mert a nyomorúság rongyaival nem fogtok ragyogni Atyátok egyetemes palotájában.

42. A jó cselekedetek azok a kristálytiszta vizek, amelyekkel a lelkek megtisztulnak. Használjátok ki őket!

43. Így szólok hozzátok, hogy megértsétek: kívül vagytok a Birodalmatokon, és vissza kell térnetek oda, mert Isten vár rátok.

44. Minden embert apostollá akarok tenni, és minden apostolt mesterré. Mert végtelen szeretettel szeretlek benneteket, és mielőtt egyetlen egyetek is elveszne, inkább a lelkemben érezném az emberiségben jelen lévő és valaha létezett minden fájdalmat.

45. A szívetekben azt mondjátok nekem: „Mester, ennyire szeretsz minket?” De azt mondom nektek, hogy még nem tudjátok megérteni a szeretetemet, de elég legyen nektek az, h , hogy minden gyermek, aki visszatér Istenhez, egy kincs, amely visszatér az Atyához. — Fel kell hívnom a figyelmeteket arra, hogy minden visszatér Isten ölébe. Minden gyümölcs, amely a teremtő magból származott, visszatér a magtárába.

46. Ó, szeretett tanítványok, dolgozzatok magatokon, hogy erős hittel vágyakozzatok az igazi templom elérésére, amelyet irgalmasságom épített fel bennetek. Mert ott fogtok rám találni, és én kísérni foglak benneteket fejlődési utatokon hozzám.

47. Én vagyok az, aki vezet benneteket, mert én tökéletes vagyok. Mindig tudom, hová megyek, és hová viszlek benneteket. Én vagyok a Jó Pásztor, aki őriz benneteket, simogat benneteket, és oly módon szeret benneteket, hogy egy pillanatig sem haboztam, hogy a kereszten hozott áldozatommal megadjam nektek azt a tanítást, amely az igazi élethez vezet benneteket.

48. Az emberek azt hitték, ha Jézus életét elveszik, elpusztítják a tanításomat, anélkül, hogy tudták volna, hogy ezzel hozzájárulnak a dicsőítésemhez.

49. Visszatértem az emberiséghez, és 1950-ig ezeken a gyülekezőhelyeken fogok megnyilvánulni olyan, csekély értelmű emberek révén, akiket én jelöltem ki erre a feladatra. Amíg ebben a formában kapcsolatban állok veletek, várni fogom a tudósok érkezését, akik kikérdeznek és tagadni fognak engem.

50. Ez az ige, egyszerű és szerény formájában, de mély értelmében, ismét megzavarja a tudósokat gőgjükben és hiúságukban, és bebizonyítja nekik, hogy Krisztus, a Megváltó tanítását senki sem tudja kiirtani, mert Ő az Élet.

51. Senki sem tud véget vetni nekem, új életre ébredek, ahogyan akkor is feltámadtam, miután egy nép kitaszított a kebeléből, és gyalázatos halálra ítélt. De ha most újra megjelenek ebben a világban, az azért történik, mert mindannyiótokat szeretlek.

52. Ó, tudósok, filozófusok és doktorok! Megtudjátok majd, hogy én vagyok a ti Uratok, ha eljöttök, hogy megvizsgáljatok engem, mert megtapasztaljátok majd, hogyan válaszolok gonosz és rosszindulatú kérdéseitekre, és elhallgattok majd a visszakérdéseimre. De ha bűnbánóak és csüggedtek vagytok, anélkül, hogy bizonyítékokat kérnétek tőlem, megadom azokat nektek, és ezek a bizonyítékok szeretetből és megbocsátásból fognak állni.

53. Én vagyok az egyetlen, aki megoldhatja konfliktusaitokat, aki valóban meggyógyítja betegségeiteket, aki megsimogatja a gyermekeket és megáldja az időseket – aki, amikor az emberhez szól, megsimogatja és megvilágosítja a lelkét. Az emberek és a századok elmúlnak, de a Szentháromság és Mária szellemi műve nem. Bizony, mondom nektek, ez a mű, amely a törvényem és a tanításom, megvilágosítja az emberiséget. Ne kételkedjetek bölcsességemben, és ne próbára tegyétek tovább igazságosságomat. Ha elfogadnám a kihívásotokat, elég lenne egy gyenge lehelet a természeti erőimből, hogy tudományotokat és elméleteteket porrá vagy semmivé változtassam. Ne bíróként keressetek engem, hanem Atyaként, mert én a szeretet vagyok.

54. Ó, szeretett népem, akinek feladata az én igém terjesztése az emberek között, akik ma materializmusuk miatt megkövesedtek – tanuljátok meg őket szeretni, és mindig legyetek irgalmasak azokhoz, akik nem értik a végtelen szeretetről szóló tanításaimat.

55. Zárjátok be ajkaitokat a pletykálkodás, a gúnyolódás, az ítélkezés és a kritizálás elől. Húzzátok hüvelyébe ezt a kétélű kardot, amely jobbra és balra sebeket ejt, ha meglendítitek. Ha az én nevemben akartok harcolni, ragadjátok meg a szeretet kardját.

56. Zárjátok be ajkaitokat, hogy azok ne ejtsenek ki újra káromlást, és ne okozzanak szégyent. Ehelyett nyissátok ki a szemeteket, hogy felfedezzétek a gonoszt, és elhatárolódjatok tőle. De ne ítéljétek el testvéreiteket, az emberiséget, mert ti is hozzá tartoztok, és ugyanazok a gyengeségek gyötörnek benneteket. Ha ajkaitok és szívetek megtisztulnak

a bűnbánat és a jó cselekedetek vizeiben, akkor az én igém igazságával fognak beszélni, amelyet én adok nektek.

57. Ha tanításomról beszélnétek anélkül, hogy előbb megújultatok és felkészültetek volna, ahelyett, hogy hitet ébresztenétek a szívekben, csak azok gúnyolódását kapnátok, akik tudnak hibáitokról. Ha viszont a gúny és a kritika eljut a szívetekbe, miután „virrasztottatok" és imádkoztatok, azok nem fognak bántani titeket, mert már megvédtétek magatokat azokkal a fegyverekkel, amelyeket adtam nektek, nevezetesen a türelemmel, az irgalmassággal, a szelídséggel és a szeretettel.

58. Legyetek alázatosak, akkor azok, akik szeretnek titeket, igazán fogják ezt tenni. Ha nem értétek el a lélek és a test ezen felkészültségét, jobb lenne számotokra, ha nem vállalnátok az én igém hirdetését, mert akkor nem fog sikerülni az én magomat azzal a tisztasággal elvetni, amellyel átadtam nektek, és mindig keveredni fog a ti tökéletlenségeitekkel. Mielőtt elvetnétek, kutatnotok és tanulmányoznotok kell a tanításomat, hogy képesek legyetek megérteni és követni az utasításaimat.

59. Ha tudjátok elfogadni a jobb orcára mért csapást, és a megbocsátás, a szeretet és az alázat jeleként a bal orcátokat is felkínáljátok sértőtöknek, akkor bízhattok abban, hogy elkezdtek tanítványaimmá válni. Csak akkor, amikor a megbocsátás megjelenik az emberek között, szűnnek meg testvérgyilkos háborúik, és kezdődik el az összes nemzet egysége.

60. Ezekkel a tanításokkal azt akarom megakadályozni, hogy egy napon képmutatókká váljatok, hogy a szeretetről, az önzetlen segítségről és a szellemiségről beszéljetek, miközben cselekedeteitekkel éppen az ellenkezőjét teszitek. Ezt azért mondom nektek, mert vannak köztetek olyanok, akik hangosan hirdetik, hogy szeretnek engem; de a szívükben nincs szeretet embertársaik iránt.

61. Azt akarom, hogy szellemileg és anyagilag is őszinték legyetek, hogy méltó gyermekeimnek nevezhesselek benneteket. Mert ellenkező esetben hangom könyörtelenül eljut a lelketekhez, és képmutatóknak nevez titeket, ahogyan a „Második Időben" neveztem a farizeusok szektáját, akik egy síremlék élő képmásai voltak – kívülről fehérre festve, csiszolva és virágokkal borítva, de belülről csak rothadást és halált rejtve.

62. Hallom azokat, akik azt mondják nekem: „Mester, nagyon nehéznek tartjuk azt a próbát, hogy a bal orcánkat is odafordítsuk annak, aki a jobbat megütötte. Ennek ellenére mégis a te tanítványaid akarunk lenni."

63. Ó, nép, amely az én szavaimat hallva mindig azok anyagi értelmében fogja fel őket, anélkül, hogy megállna, hogy megértse azok szellemi jelentését. Azt mondom nektek, hogy ugyanúgy, ahogy az arcotokra

csapást kaphattok, a szívetekben, erkölcsi értelemben, vagy akár a lelketekben is megsebesülhettek. De ne higgyétek, hogy ez a próba, amelyet tőletek kérek, a legnagyobb, amit el tudtok viselni. Ebben a „Harmadik Időben” kicsit többet kérek tőletek, amikor a tanításomban azt kérdezem tőletek: ha apátok gyilkosa látná, hogy az emberi igazságszolgáltatás üldözi, és kopogtatna az ajtótokon, hogy védelmet kérjen tőletek, befogadnátok őt anélkül, hogy elárulnátok, a megbocsátás jeleként?

64. Ez az a próba, amelyet most mindazoktól követelek, akik ebben az időben a Szentlélek tanítványai akarnak lenni.

65. Ha ezeket a tanításokat tettekre váltjátok – bizony, mondom nektek, nagy jutalmat fogtok kiérdemelni. De nem szabad a jutalmat várnotok, amíg ezen a világon vagytok.

Még egyszer hangsúlyozom nektek, hogy ne ítélkezzetek embertársaitok cselekedetei felett; mert amilyen az ítéletetek, olyan lesz az ítéletetek is. Hagyjátok rám a dolgot, legyen az igazságos vagy igazságtalan, ismert vagy ismeretlen, mert én megadom embertársaitoknak, ami jár nekik, és nektek, ami jár nektek.

66. Legyetek alázatosak életetek minden cselekedetében, érezzétek magatokat tudatlanoknak embertársaitok bölcsességével szemben.

67. Boldog, aki felkészül, mert ő igazán meghallgat engem. Boldog, aki megtisztul és engedelmeskedik Urának parancsainak, mert ő meglát engem. „Boldogok a szellemileg szegények, mert övék a mennyek országa.”

Béke legyen veletek!

31. tanítás

1. Csukjátok be anyagi szemeteket ezen a megnyilvánuláson, és emeljétek fel lelketeket Teremtőtökhöz, mert a lelketek az, amellyel beszélni akarok.

2. Megígértem nektek, hogy visszatérek hozzátok, és nem mulaszthattam el, hogy eljöjjek erre a találkozóra a lelketekkel.

3. Legyen békességetek, figyeljetek rám figyelmesen, és engedjétek, hogy szavaim vésője fokozatosan formálja lelketeket.

4. Sokat vándoroltatok egy olyan hely keresésében, amely békét adna nektek, és nem találtátok meg. Amikor először jöttetek ezekre a szerény helyekre, hogy meghallgassátok az én szavam, nem gondoltátok volna, hogy ezekben – olyan szegényesek és jelentéktelenek, amilyenek – megtaláljátok azt a békét, amelyre annyira vágytatok.

5. A szeretetemmel foglak megnyerni titeket. Ezért adom nektek tanításomat, amely kimeríthetetlen áldások forrása. Ezt a forrást hagyom rátok, hogy abban ugyanolyan gondossággal és szeretettel fogadjátok testvéreiteket, az „utazókat", a „vándorokat", amellyel én fogadtalak titeket.

6. Az ember nem csak kenyérből él, hanem az én szavamából is. Van bennetek egy éhség és szomjúság, amely nem testi, és hogy új erőt nyerjetek, a Lélek vizét és kenyerét keressétek. Szükséges volt, hogy a fájdalom meglátogasson benneteket, hogy megértsétek azokat a tanításokat, amelyeket a „Második Időben" adtam nektek.

7. Néhányan aggódva kérdezik tőlem: „Uram, vajon az emberi szerelem tiltott és utálatos előtted, és csak a szellemi szerelmet fogadod el?" De én így válaszolok nektek: ne legyetek megdöbbentve. Igaz, hogy a legmagasabb és legtisztább szeretet a szellemnek jut. De a testi anyagba is szívet helyeztem, hogy a földön szeressen, és érzékeket adtam az embernek, hogy azok révén örömét lelje mindabban, ami körülveszi.

8. A lelkekre bíztam az emberi életet, hogy lakják a földet, és hogy ott próbára tegyék Isten iránti szeretetüket. Ehhez két részre osztottam az emberi természetet, és az egyiknek az erősebb, a másiknak a gyengébb részt adtam: ezek a részek a férfi és a nő voltak. Csak egyesülve lehetnek erősek és boldogok; erre a célra hoztam létre a házasságot. Az emberi szerelem általam megáldott, ha a szellem szerelme emeli fel.

9. A kizárólag a testen keresztül érzett szerelem az értelem nélküli lények sajátossága, mert nincs bennük olyan szellem, amely megvilágítaná az értelemmel rendelkező lények életét. A teljes szellemi megértésen alapuló egyesülésekből jó gyümölcsöknek *kell* származniuk, és a fény lelkei kell, hogy megtestesüljenek bennük.

10. Eljött az idő, hogy megtisztítsátok magotokat, hogy olyan családot alkossatok, amely szellemileg és testileg is erős.

11. Értsetek meg, gyermekeim, értelmezzétek helyesen akaratomat, hiszen már közeledik az 1950-es év. Emlékezzetek arra, hogy ezt jelöltem meg e kinyilatkoztatás végének. Azt akarom, hogy akkorra felkészültek legyetek; mert csak azok maradnak szilárdak a lelki érettségi szinten, amelyet elértek. Ők lesznek azok, akik igaz tanúbizonyságot tesznek rólam.

12. Csak azok, akik megszellemesedtek, lesznek képesek kinyilatkoztatni művemet annak új formájában. De hogyan fogják ezt megtenni, hogy megkapják a szükséges ihletet, hogy befogadják gondolataimat és továbbítsák szellemi üzeneteimet? – Azzal, hogy virrasztanak és imádkoznak.

13. Azt akarom, hogy *mindenki* elérje ezt a fejlődést, ne csak néhányan jussanak el idáig, hogy tanúságtételetek az emberiség javát szolgálja. Gondoljatok bele: ha néhányatok így gondolkodik, mások pedig másképp, csak zavart keltetek embertársaitokban.

14. E szó értelme Damiana Oviedo által történő kinyilatkoztatása óta soha nem változott. De hol van e szavak eredménye? Mi történt velük? — El vannak rejtve azoknak az isteni tanító szavaknak a feljegyzései, amelyek az elsők voltak ebben az időben, amikor szavam oly bőségesen áradt rátok.

Ezeknek a tanításoknak napvilágra kell kerülniük, hogy holnap tanúskodhassatok arról, milyen volt e kinyilatkoztatás kezdete. Így birtokolni fogjátok az én szavam teljes könyvét ebben a „Harmadik Időben", így megismeritek az első tanításom dátumát, tartalmát, valamint az utolsóét, amelyet 1950-ben adok nektek, amikor ez az időszak véget ér.

15. Ma még nem sejtitek, milyen káosz fog uralkodni az emberiségben, miután az én szavam elhallgatott. El tudjátok képzelni, milyen zűrzavart fog egy ilyen állapot a nemzetek között kiváltani? — Fegyelmezetlenség lesz a lelkekben, és fel kell készülnetek arra, hogy ennek ellensúlyozzátok. Gondoljatok arra, hogy minden korszakkal nő a felelősségetek, mert minden új korszakkal, ó népem, egyre nagyobb ismeretetek van a törvényemről.

Örökségetek nagyon nagy, és elengedhetetlen, hogy azt testvéreitekre hagyjátok, akiknek szükségük van rá, mielőtt elhagyjátok ezt a földet.

16. Érzékenyítsétek meg a szíveteket, hogy megértsétek az én szavam, mert még nem értettétek meg. Ha nem készültök fel – hogyan fogjátok fogadni és megérteni a tanításomat, ha holnap ihletés útján rábízom rátok?

17. Egyesüljetek az igazságban és a szellemben, akkor többé nem fogtok megosztottak lenni, még a legnagyobb próbák során sem. Csak *egy* Isten,

csak *egy* akarat és csak *egy* szó volt veletek. Ezért a jövőben nem jöhet létre más törvény, mint az, amelyet most adtam nektek.

18. Ne legyetek gyengék, nép! Gondoljatok minden pillanatban arra, hogy „erősnek" neveztelek benneteket. Ha én nem okoztam csalódást a hitetekben, és bebizonyítottam nektek, hogy szavaim értelme nem változik – miért okoznátok ti csalódást embertársaitoknak azzal, hogy rossz példát mutattok nekik? Itt az ideje, hogy fokozatosan előkészítsétek azt, amit örökségül hagytok a következő generációknak.

19. Sokan mondják nekem a szívük mélyén: „Mester, vajon látod, hogy hűtlenné válunk? Lehetséges ez?" – De én ugyanazt válaszolom, amit az apostolaimnak mondtam a „Második Időben": „Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy ne essetek kísértésbe." Mert ha ma is csak tanítványok vagytok, akik arra törekednek, hogy tanítványaimmá váljanak, kitartásotok nemes engesztelést fog hozni számotokra. Nem távozom, amíg 1950 végén meg nem adtam nektek utolsó tanításomat.

20. Érezzétek közel magatokhoz a szeretetemet, bízzátok rám gondjaitokat, beszéljétek meg velem békében, és bizony, mondom nektek, utána megerősödve fogjátok érezni magatokat. Miért jöttök félve hozzám? Talán azt hiszitek, hogy elárulom titeket testvéreitek előtt?

21. Hallom, hogy a szívetek legmélyén azt mondjátok nekem: „Mester, hogyan fogadhatnál minket, hiszen bűneink annyira bemocskoltak minket, te pedig maga a tökéletesség vagy?"

22. Válaszolok nektek, emberek gyermekei: Gondoljátok, hogy nem tudtam, hogy beszennyezettek vagytok, amikor eljöttem, hogy megkeresselek benneteket? — Mindent tudtam, semmi sem ismeretlen számomra. Ezért közeledtem hozzátok, hogy átadjam nektek a szeretet tanításomat, amely minden csapdából megment benneteket, és segít megtisztulni minden bűntől.

23. Miért érzik magukat a szegények, a világ kitaszítottjai, a szeretetemre legkevésbé méltónak? Talán azért, mert azt hallották, hogy király vagyok? — Milyen lassúak vagytok az isteni tanítások megértésében! Nem fogtátok fel, hogy a „Második Korszakban" azért lettem emberré, hogy nektek adjam a legnagyobb alázatosság tanítását? Emlékezzetek arra, hogy Jézusban a szegények között születtem és közöttük éltem, hogy velük jártam az utakon, hogy felkerestem lakóhelyeiket és leültem az asztalukhoz, hogy meggyógyítottam beteg testüket, megsimogattam gyermekeiket, mindnyájukkal együtt szenvedtem és sírtam.

24. Íme, itt van ugyanaz az Úr, de ma a Lélekben jön el. Ennek a királynak nincs koronája, bíbor köpenye, sem jogar. Egyszerűen a tökéletességben élek, és szeretettel uralkodom.

25. Miért kellene pompás palotákban, pompa és szertartások közepette megnyilvánulnom, ha ez nem az én stílusom? Bizony, mondom nektek: azok, akik luxusban és külső ragyogásban képzelnek el engem, téves elképzelésük van arról, mi is az én istenségem.

26. Lesznek, akik csodálkoznak azon, hogy Krisztusként most elismertem magamnak az istenséget, és azt mondhatják: Hogyan lehetséges, hogy Te, aki egykor azt mondtad, hogy csak azért jöttél, hogy „Atyád akaratát teljesítsd", most úgy szólsz hozzánk, mintha Te magad lennél az Atya? — De én így válaszolok nektek: Értsétek meg, hogy Krisztus istenségként beszélt, mivel ő Isten „Ige", és hogy ma újra „az Ige" szól hozzátok a Lélekben. Ezért mondom nektek, hogy az Atya, az Ige és a Szentlélek egyetlen Isten.

27. Ti anyagi anyagból vagytok teremtve, amelybe én lelket helyeztem, és ezt a lelket szellemmel ruháztam fel. Talán ezért mondjátok, hogy három személy lakozik minden emberben?

28. Ez a három erő egyetlen lényt alkot, még ha részei különböző módon is nyilvánulnak meg.

29. Ha az emberi lényben tökéletes harmónia van a három természet között, amelyekből áll, akkor hasonlít az Istenben lévő harmóniához, mert akkor benne csak egy akarat van, nevezetesen az, hogy elérje lelki tökéletességének csúcsát.

30. Népem, már régóta tanítalak a küzdelmedre. De csak azok maradnak velem, akik megszabadultak a nagyravágyó, anyagi céloktól, és életük értelmét kizárólag a szellemi tanítások megismerésében látták. Azok között is, akik már a túlvilágra távoztak, sokan vannak, akik a fejlődési szintjükről hallgatnak rám.

Hányan voltak azok az „elsők" közül, akik nem voltak képesek kitartani és hűségesek maradni hozzám! Nem akartak várni az első magok gyümölcsére. Hittükben ingadoztak, kételkedtek, nem sejtették azt a nagyságot, amely még az „utolsókra" fog áradni. De amikor visszatérnek, vonzva e nép ujjongásától és örömkiáltásaitól, az utolsó helyet kell elfoglalniuk

31. Ez tanulságul szolgáljon azoknak, akik ma, bár látják a mag szaporodását, még mindig kételkednek e tanítás gyümölcsöződésében.

32. Szabaduljatok meg az anyagtól, maantól kezdve rendkívül egyszerű formában fejezzétek ki Isten iránti tiszteleteteket, amivel felkészültök és alkalmassá váltok a szellemtől szellemig tartó kommunikációra, amelyet Urunkkal fogtok folytatni. Ma még e testeken keresztül kell hozzátok szólnom, hogy megerősödjetek hitetekben, és érezzétek, hogy a szívetek legmélyén közel vagyok hozzátok.

33. Teljesítsétek (feladatotokat), népem, akkor én is teljesítem (ígéreteimet) nektek. Adjatok tanúbizonyságot rólam, akkor én is megteszem ezt rólatok. Szabaduljatok meg minden önzéstől, ha valóban az én munkásaim közé akartok tartozni, akiknek az én igémet kell hirdetniük az emberek között. Ne törődjetek többé csak magatokkal, hanem kezdjetek el törődni embertársaitokkal. Azt akarom, hogy felfedezzétek azt a legfőbb örömöt, amelyet az ember akkor ér el, amikor mások fájdalmát enyhíti.

34. Vigyétek embertársaitoknak az én vigasztaló, fényt és szeretetet hordozó szavaimban azt a balzsamot, amelyet rátok bíztam.

35. Egy nap meg fogjátok érteni, hogy a szellem bölcsessége felülmúlja az értelem tudományát; mert az ember intelligenciája csak azt fedezi fel, amit a szelleme kinyilatkoztat neki. Ezt a tanácsot adom nektek, mert sokan közületek azt fogják mondani: „Hogyan gyógyítsam meg a betegeket, ha nem ismerem a gyógyító tudományt?”

36. Legyetek irgalmasak embertársaitokhoz, legyen hitetek, tudjatok imádkozni, és ezekkel az érdemekkel tegyétek magatokat méltóvá kegyelememre. Bizony, mondom nektek, akkor megtapasztaljátok, hogyan lehetséges csodákat tenni.

37. Ha tanításom ellenére van valaki, aki kételkedik abban, hogy ez az Ige az Atyától származik, kérdezze meg munkásaimat, ezt a népet, amely engem követ, és ezer tanúvallomást fog kapni, amelyek valódi csodákról számolnak be, amelyek megdöbbentik azokat a tudósokat, akik tanúi voltak azoknak.

38. Figyeljetek jól: ha abbahagytam, hogy szavamot adjam nektek, ennek a népnek kell lennie lelki magom vetőjének. De megkérdezlek titeket: mi lesz a döntésetek az utasításokkal kapcsolatban, amelyeket tőlem kaptatok? Készen álltok-e arra, hogy hűségesen továbbadjátok az ihletéseimet? — Ne ígérjetek nekem semmit abból, amit azokban a napokban tenni akartok, inkább hallgassátok tovább ezt a tanítást, és mélyüljetek el benne. Ma a Mester körül vagytok egyesülve, a „holnapról” nem tudjátok, hányan fogtok hátat fordítani nekem azzal, hogy nem tartjátok be parancsaimat.

39. Ne hagyjátok, hogy az évek haszontalanul múljanak el mellettetek, gondoskodjatok arról, hogy minden nap egy újabb lépést tegyetek előre a szellemi úton. Szilárd léptekkel haladjatok, senki se siessen, csak azért, hogy mások előtt érezze magát, mert a megbotlása nagyon fájdalmas lenne.

40. Azt akarom, hogy gondolkodásotok, intuíciótok és cselekedeteitek szellemisége által erősödjetek meg, hogy életetekben a legkisebb

fájdalmat se okozzátok, és felkészüljetek minden szenvedés enyhítésére, amely utatokon felmerül.

41. Sok tanítást adtam nektek, ó nép, ezek közül néhány mélyebb, mint mások. Minden gyermekemhez szólok — azokhoz, akik előrehaladnak, és az „utolsókhoz” is. Erre azért van szükség, mert mindig új tanítványok érkeznek, akik vágyakoznak e szavakra, és ahogyan veletek tettem, úgy fogom kezdeni, hogy a legegyszerűbb tanításokat adom nekik.

42. Megkérdezem az „utolsókat”: Gondoljátok, hogy nincs szellemi feladatotok? Nem érzitek magatokat felelősnek az emberiségért? Ha így gondoljátok, tévedésben vagytok, mert adományaitok és feladataitok ugyanolyan nagyok, mint azoké, akiket láttok, akiket használok arra, hogy tanításomat átadjam nektek. Ők is ugyanúgy gondolták, mint ti, amikor először hallottak engem, és nézzétek meg őket most: mennyire tévedtek!

43. Maradjatok ezen az úton, mert hamarosan meg fogjátok érteni mindazt, amivel rendelkeztek, és hogy milyen küldetést kell teljesítenetek a Földön.

44. Értsétek meg, hogy Én, a ti Istenetek, nem volt kezdetem, és nem lesz végem. Örök vagyok, és ebben az időben sok titkot kinyilatkoztatok nektek a szellemi életről. Ez a tudás arra fog vezetni benneteket, hogy szeretettel és hűséggel teljesítsétek a sorsotok törvényét.

45. Eljött az idő, amikor új tanításokat kinyilatkoztatok nektek, és ez számotokra úgy tűnik, mintha az Atya hosszú távollét után visszatérne gyermekeihez.

46. Megadtam nektek az akarat szabadságának ajándékát, mert lelketek egy hosszú út elejére került, amelynek végén megtisztulásának és kiteljesedésének célja található. Ahhoz, hogy eljussatok ehhez a boldogsághoz, a szeretet, a hit és a kitartás érdemein keresztül kell eljutnotok.

47. Milyen szép az akarat szabadságának ajándéka, és milyen rosszul használta az ember. De e hosszú tapasztalat után a szellem felemelkedik, felülkerekedik a világ szenvedélyein, és azt az áldott szabadságot csak arra használja, hogy dicsőítse Atyját.

48. A virágok a növényekből sarjadnak, és illatukat kínálják nekem. Ez a rendeltetésük, amelytől nem tudnak elmenekülni, mert nincs szellemük, és így nincs szabadságuk sem. A madarak éneküket kínálják nekem, de nem tehetnek mást, mert erre teremtették őket, és nincs szabad akaratuk.

49. Milyen nagy lesz az érdemetek azon a napon, amikor ti is olyanok lesztek, mint a virágok vagy a madarak, bár a szívetek az akarat szabadsága miatt szenvedélyeivel el akar téríteni titeket a feladataitok teljesítésének útjáról. Ez a lélek ideje lesz, mert elfoglalja majd a neki járó helyet, és a

test ideje is lesz, amikor elismeri alárendelt helyzetét, és mindkettő hagyja magát a Szellem által vezetni. Az emberben akkor fennálló harmónia ugyanaz lesz, mint ami minden teremtettben jelen van. Jelenlétemet az emberek nemcsak felismerik, hanem meg is érzik majd.

50. Közeledik az az idő, amikor az emberek igazi tiszteletet adnak nekem, amikor abbahagyják a tömjén égetését, amelyet az első napok óta ajánlottak fel nekem – egy tömjén, amely nem mindig tiszta cselekedetekről beszélt nekem, hanem gyakran átitatva volt emberi gonoszsággal. A tömjén helyébe lépő tiszteletnyilvánítás a hozzám eljutó szeretetetek lesz.

51. Tudjátok, hogy „a képmásomra és hasonlatosságomra" lettetek teremtve; de amikor ezt mondjátok, az emberi alakotokra gondoltok. Mondom nektek, nem ott van a képmásom, hanem a lelketekben, amelynek – hogy hozzám hasonlóvá váljon – tökéletesednie kell az erények gyakorlásával.

52. Én vagyok az út, az igazság és az élet, én vagyok az igazságosság és a jóság, és mindez az isteni szeretetből származik. Értitek-e most, milyennek kell lennetek ahhoz, hogy „képemre és hasonlatosságomra" legyetek?

53. Teremtésetek oka a szeretet volt, az isteni vágy, hogy hatalmamat megosszam valakivel; és az is a szeretet volt az oka annak, hogy szabad akarattal ruháztalak fel benneteket. Azt akartam, hogy gyermekeim szeressenek – nem törvény által kényszerítve, hanem egy spontán érzésből fakadóan, amely szabadon törne elő lelkükből.

54. Az emberek, akiket szenvedélyeik erőszakos hatása magával ragadott, annyira elmerültek bűneikben, hogy feladták minden reményt a megváltásra. De nincs olyan, aki ne gyógyulhatna meg. Mert a lélek – ha meggyőződött arról, hogy az emberi viharok nem szűnnek meg, amíg nem hallgat a lelkiismeret hangjára – felemelkedik, és betartja a törvényemet, amíg el nem éri rendeltetése célját, amely nem a földön van, hanem az örökkévalóságban.

55. Azok, akik úgy vélik, hogy a létezés értelmetlen, és közben a küzdelem és a fájdalom haszontalanságára gondolnak, nem tudják, hogy az élet a formáló Mester, a fájdalom pedig a tökéletesítő véső. Ne gondoljátok, hogy én teremtettem a fájdalmat, hogy azt nektek egy kehelyben nyújtsam, ne gondoljátok, hogy én okoztam a bukásotokat. Az ember saját akaratából lett engedetlen, és ezért saját erőfeszítésével is kell újra felállnia. Ne gondoljátok azt sem, hogy csak a fájdalom tökéletesít benneteket; nem, a szeretet cselekedetei által is eljuthattok Hozzám, mert Én a Szeretet vagyok.

56. Ha hosszú és nehéz útra állítottalak titeket – gondoljatok arra, hogy kísérlek titeket ezen az úton, továbbra is tanítalak titeket, és segítek nektek a keresztetek hordozásában. És hogy bizonyítékot adjak nektek arról, hogy mellettetek állok, odáig mentem, hogy emberré lettem, hogy látható és megérinthető legyek. De ostobák vagytok ítéleteitekben, kételkedtek, amikor emberi formában láttok, és azt mondjátok, hogy lehetetlen, hogy a szemetek Istent lássa. De amikor azt mondom nektek, hogy Szellem vagyok, akkor azt mondjátok: „Hogyan lehet felismerni és hinni abban, amit nem látunk?”

57. Elértétek azt a fejlődési szintet, amelyen megérthetitek az én isteni lényemet, és szellemeként érzékelhetitek. A lélek fejlődése és reinkarnációja fokozatosan felkészített benneteket arra, hogy befogadjátok új tanításaimat.

58. Amikor a sötétség, amely az emberiséget beborította, eloszlik, és a lelkekben megvilágosodik, érezni fogják egy új korszak jelenlétét, mert Illés visszatért az emberekhez. De mivel az emberek nem voltak képesek meglátni őt, szükséges volt, hogy szelleme az emberi értelem szervén keresztül nyilvánuljon meg, és a látnokok előtt a próféta Elias szimbólumában jelenjen meg: a felhők felett, tüzes szekerén.

59. Illés ebben az időben előfutárként jött, hogy előkészítse az én eljövetelemet. Prófétaként jött, hogy bejelentsen nektek az új korszakot a küzdelmeivel és próbáival, de a kinyilatkoztatásainak bölcsességével is. Fényes járművével érkezik, hogy meghívjon benneteket, szálljatok fel rá, hogy a felhők fölé emeljen benneteket, és elvigyen benneteket a szellemi hazába, ahol a béke uralkodik. Bízzatok benne, mint a Jó Pásztorban, kövessétek őt szellemileg, ahogyan a nép az „Első Időben” követte Mózest. Imádkozzatok, hogy segítsen nektek feladatotok teljesítésében, és ha utánozni akarjátok őt, tegyétek meg.

60. Mielőtt Illés a tüzes szekéren elragadtatott és a mennyek magasságába emelkedett, Elizeus megkérte, hogy adja át neki prófétai ajándékát és szellemét, hogy olyan lehessen, amilyen Illés volt a földön; és Illés, annak bizonyítékaként, hogy teljesítette tanítványa kívánságait, ott hagyta neki a köpenyét. De Illés szelleme és prófétai adománya Elizeusban nyilvánvaló jel volt az emberekkel való szellemi kapcsolatra és a lélek reinkarnációjára.

61. Minden korszakban és minden isteni kinyilatkoztatáskor Illés megjelenik az emberek között.

62. A Messiás még nem jött el a földre, de már nem soká, emberként fog megszületni, és a próféta lelke már megtestesült Jánosban, akit később

Keresztelőnek neveztek, hogy bejelentsék a Mennyország közelségét, amely az „Ige” jelenléte lesz az emberek között.

63. Amikor később a Tabor-hegyen megdicsőültem, hogy néhány tanítványom előtt szellemileg megjelenjek, Illés Mózessel együtt jött, hogy elfoglalja helyét Urának oldalán. Így jelezte, hogy a jövőben egy időszakot bíznak rá, amelyben érzékelhetővé kell tennie jelenlétét az emberiség számára, hogy felébressze az emberek alvó lelkét a ragyogó és tökéletes életre.

64. Most eljött az Illésnek rábízott idő, hogy felébressze az emberiséget. Ő az útelőkészítő, aki népről népre, nemzetről nemzetre, emberről emberre fog járni, hogy beszéljen hozzájuk, ahogyan annak idején János tette a Jordán partján, amikor a tömegekhez szólt, és azt mondta nekik, hogy készüljenek fel, mert Isten országa már közel van. Most szellemi hangjával fogja mondani nekik, hogy gyűjtsék össze magukat belsőleg, mert az Úr jelenléte Szentlélekként az emberek között van.

65. Amikor Illés felkészítette az emberiséget és egyengette az Úr útjait, visszatér az Atyához.

66. Amikor ez megtörténik, ne kérjétek tőle, hogy hagyja itt nektek a köpenyét, ahogy Elizeusnak hagyta; mert szellemileg kinyilatkoztatta magát, az idők megváltoztak, és el kell felejtenetek a szimbólumokat. De a szeretet ajándékaként és annak bizonyságaként, hogy köztetek volt, itt hagyja nektek a prófétai ajándékot.

67. Készüljetek fel, tanítványok, tanuljatok tőlem, hogy elküldhesselek benneteket az emberek közé, hogy hirdessétek az én kinyilatkoztatásomat, mint Szentlélek, és mondjátok nekik, mint János: „Térjetek meg, mert közel van az emberekhez az Isten országa.”

Béke legyen veletek!

32. tanítás

1. Készüljetek fel, mert azt akarom, hogy világosan megértsétek az én szavam jelentését, amelyet ebben a „Harmadik Időben” adok nektek.

2. Ti még mindig kisgyermekek vagytok; pedig már nagy tanítványoknak kellene lennetek, mert több inkarnációban éltetek. Csak az „Első Időben” kellett volna gyermekeknek lennetek, hogy a „Második Időben” fiatalokká cseperedjetek, és a „Harmadik Időben” elérjétek az érettséget.

3. Mindig kisgyermekeknek láttalak benneteket. Szellemi gyermekkorotokban ártatlanul éltetek, képességeitekben és érzéseitekben elégtelenül fejlettek, életetek kezdetéről való tudás nélkül. Ezután kaptátok meg első tanításaimat és kinyilatkoztatásaimat.

A „Második Korszakban” már ifjúknak kellett volna lennetek, akik teljes szellemi fiatalságukban magas szintű formában éltek volna. De letörtnek, leigázottnak, rítusokhoz és hagyományokhoz kötöttnek találtalak benneteket, és amikor láttam, hogy nem használtátok fel tanításaimat, eljöttem, hogy irgalmasságom és szeretetem példáival mutassam meg nektek az utat, amely elvezet titeket az Ígéret Földjére, és felkészítselek titeket a mai szakaszra, az új tanításokra, amelyeket megígértem nektek.

Azt mondtam nektek, hogy legyetek erősek, hogy küzdjetek, nehogy új rabszolgaságba kerüljetek. De mit tettetek a tanításommal? — Még mindig nem ismeritek a tanításomat. Miért felejtettétek el az ígéretet, amelyet kaptatok, hogy szellemileg visszatérek hozzátok? Szellemileg jelen vagyok, ahogyan felajánlottam nektek, de ti nem ismertek fel.

Azt kérdezitek, miért nevezlek titeket Izraelnek, és bizonyítékot kértek tőlem, hogy higgyetek. — Miért adtátok át magatokat a bálványimádásnak és a miszticizmusnak*, és keveritek össze az anyagi kultikus cselekményeket Isten szellemi imádatával? Zavarodottnak találom titeket a hamis tanítások miatt, amelyekkel embertársaitok eltérítettek titeket a magasabb fejlődéshez vezető útról.

**Ez alatt azt a hitet értjük, hogy már önmagában egy szentség vétele vagy egy zarándoklaton való részvétel csodás erőt vált ki.*

Panaszkodtok, mert hiányzik a szabadság. Látom, mit szenvedtet el az a keserű kehely által, amelyet az utolsó cseppig kiittatok. De ne gondoljátok, hogy megbüntettelek benneteket: nem, mindig is irányítani akartam a lépéseiteket, hogy Atyaként szeressetek engem, és érezzétek az én isteni védelmemet.

4. Sok évszázad telt el azóta a nap óta, amikor Jézuson keresztül átadtam nektek az igémet és utolsó intéseimet; ma azonban a Szentlélek

formájában jelenek meg köztetek, hogy beteljesítsem nektek tett ígéretemet.

Nem emberré lettem, hanem a Lélekben jövök, és csak azok fogják látni Engem, akik felkészültek rá. Míg ti hisztek az Igémben és követitek Engem, mások nem fogadják el a kinyilatkoztatásomat, és tagadják azt. Nagy bizonyítékokat kellett adnom nekik, és ezeknek köszönhetően fokozatosan legyőztem hitetlenségüket.

A szeretet és a türelem, amelyet mindig tanúsítottam irántatok, megérteti veletek, hogy csak Atyátok tud így szeretni és tanítani titeket. Vigyázok rátok, és könnyítem kereszteteket, hogy ne botladozzatok. Éreztetem veletek békémet, hogy teljes bizalommal járjátok utatokat irántam.

5. Mindig szenvedtetek, mert nem vettétek komolyan az alázatosságom példáját. Nem gondoltatok arra, milyen mélyre szálltam le, hogy hallhatóvá és érthetővé tegyem magam számotokra. De megbocsátok nektek, mert az első néphez tartoztok, az elsőszülöttekhez.

Éljétek az én példám szerint, és gondoskodjatok arról, hogy az emberiség szeressen engem, hogy közeledjen hozzám. Mert az emberek már nem értik, hogyan kell engem keresni, nem érzik a jelenlétemet, nem ismerik fel jótetteimet, és csodáimat a véletlennek tulajdonítják. Nem bíznak bennem, és gondtalanul élnek nagy zavarodottságukban.

Mondtam nektek, hogy egyetlen levél sem mozdul el a fáról az én akaratom nélkül. Tudjátok, hogy az univerzumot a szeretet törvényeivel kormányozom, hogy minden lény engedelmeskedik nekem. Csak az ember próbálja megkerülni ezeket a törvényeket, anélkül, hogy jó hasznát venné szabad akaratának.

6. Pihenjetek meg életetek viszontagságaitól. Ma szenvedéseitek terhe nyomja le a vállatokat, lelketekben fájdalom van, és szemeitekből bűnbánat könnyei csordulnak ki vétkeitek miatt.

Elítéltek titeket, mert az én ügyemet követtétek. De én azt mondtam nektek: ha felkészültök, akkor a szeretet gyakorlása által nyert erővel képesek lesztek legyőzni és elviselni embertársaitok ítéleteit.

7. Nem hiába választottalak titeket eszközömmé, hogy terjesszétek az igémet. Titeket bízom meg. nektek egy nehéz küldetést bízok, amely abból áll, hogy példátokkal üdvösséget hozzatok embertársaitoknak. A mag bennetek van, ugyanaz, mint az, amelyen keresztül kezdettől fogva életet adtam nektek. Munkátok és gondoskodásotok eredményeként jó gyümölcsöket várok a magotoktól. Könnyítsétek meg a keresztet, amelyet hordoztok, azzal, hogy szeretettel teljesítitek a megbízatást, amelyet rátok bízottam. Vezessétek véghez munkátokat, ne féljetek a test halálától,

gondoljatok arra, hogy lelketek soha nem fog meghalni. Csak a testi anyagtól szabadul meg, amelyet eszközként kaptatok, hogy a földön éljetek, és amely, ha egyszer feladata véget ér, megfizeti adóját a földnek. De a lelketek felszabadul, hogy korlátlan távlatok felé induljon, és ezzel új élet kezdődik számotokra, amelyben megkapjátok a jutalmat a földi munkátokért.

8. Vessétek el a téves szokásokat és hagyományokat. Használjátok ki a tanításomban rejlő fényt, hogy kételyeitek eloszoljanak, és a titkok kiderüljenek, ahogyan az az én akaratom.

9. Megmutatom nektek a lélek igazi életét, hogy ne éljetek indokolatlan fenyegetések alatt, és ne csak a büntetéstől való félelemből tartsátok be a törvényemet, amiről azok beszéltek nektek, akik nem tudták (helyesen) értelmezni az én szavam. Fogjátok fel a törvényemet, nem bonyolult és nem nehéz megérteni. Senki, aki ismeri és az alapján cselekszik, nem fog szégyenbe kerülni, és nem ad teret hamis szavaknak vagy jóslatoknak, téves elképzeléseknek vagy rossz értelmezéseknek. Törvényem egyszerű, mindig megmutatja az utat, amelyet követnetek kell. Bízzatok bennem, én vagyok az út, amely elvezet titeket a fehér, ragyogó városba, az Ígéret Földjére, amely kapuit nyitva tartja, várva érkezéseteket.

10. Örömömre szolgált, hogy átadjak nektek egy örökséget, amely nem csak a tiétek, hanem az egész emberiségé. Annyit kaptatok, hogy kötelességetek mindenkinek, aki kéri, részesülni ebből a bőségből. Vigyétek a fényt testvéreitekhez, akik bűneiket börtönben vezeklik, vigasztaljátok a betegeket, „kenjétek meg”* őket szeretetetekkel, ahogyan én tettem a „Második Időben”, és látni fogjátok, hogy irgalmam balzsamát árasztom rájuk. Bátorítsátok a szomorúakat, tanítsátok meg nekik az alázatot, és adjatok nekik új erőt. Így fogjátok hasznosítani adományaitokat, és megerősödve fogjátok érezni magatokat.

**Lásd az 1. megjegyzést a könyv függelékében*

11. Körülöttetek van az erényes szellemi lények világa, akik segítségetekre sietnek. Kérjetek hitben és tisztelettel, és megkapjátok az ő jótetteiket. Hívjátok őket mindenféle előnyben részesítés nélkül, mert mindannyian egyformán lettek általam felkészítve, mindannyian méltóvá tették magukat arra, hogy ebben az időben az emberiség segítségére siessenek. Kövessétek példájukat, és egyesüljetek velük a szellemi fejlődés magas céljában. Megengedtem ennek a „szellemi világnak”*, hogy tanítson titeket, és a közeledő küzdelemben ők lesznek a legyőzhetetlen katonáitok és védelmezőitek.

**Lásd a 2. megjegyzést a függelékben*

12. Törvényem nem korlátozott, végtelen, és sokféle módon teljesíthetitek. Nem követelem tőletek, hogy tökéletes cselekedeteket hajtsatok végre, de tanulmányoznotok kell és elmélyülnötök benne, hogy gyakorlatban is alkalmazni tudjátok.

13. Nem akarom, hogy ezeket a „pillanatokat" itt elveszettnek vagy rosszul felhasználtnak tekintsétek, miután olyan hosszú ideig hallgattátok az én szavam. Ha kitartóak maradtok, sikerülni fog megszellemesednetek, és akkor embertársaitok számára olyanok lesztek, mint egy nyitott könyv.

1950 után magasabb szintű felemelkedést fogtok elérni. Továbbra is kapcsolatban leszek veletek az ihletésen keresztül, és az emberek a szavaitokat olyan üzenetekként fogják fogadni, amelyeket én küldök nekik. Ekkor fogjátok felismerni, milyen bölcs és mélyreható volt a tanításom.

14. 1950 után – abban az évben, amikor kinyilatkoztatásom ebben a formában véget ér – az emberiség nagy megpróbáltatásokon fog átmenni. A természet felfordulásokat fog átélni, minden megrendül, minden területen felbomlás jelei fognak megjelenni. Készüljetek fel, és álljatok a gyengék mellé abban az időben, mert sokan elbuknak majd azokban a megpróbáltatásokban.

15. Az 1950-es év, amelyet egyesek félnek, mások pedig vágyakozva várnak, hamarosan eljön. Sok egyház és szekta gondol erre a dátumra, és várja azokat az eseményeket, amelyek ebben az időben fognak bekövetkezni, hogy ítélkezzenek a munkám felett. Mások a földi káosz okát fogják kérdezni, és ti az én nevemben fogtok hozzájuk szólni, és be fogjátok jelenteni nekik, hogy e káosz után az emberiség elnyeri a vágyott békét.

16. Mert nem vagyok érzéketlen a szenvedéseitek iránt, azok eljutnak hozzám, és fájdalmat okoznak nekem. Miért tekintitek magatokat idegeneknek, holott ugyanabban az otthonban, amely ez a világ, lakoztok, és miért választjátok szét magatokat fajok, osztályok és hitvallások szerint? Megígérem nektek , hogy eltávolítom a határokat, és mindenkit közelebb hozok egymáshoz. A koronák és a jogarok le fognak hullani, a hatalom eltűnik, és a gazdagság is, mert eljött az idő, hogy ezek a különbségek megszűnjenek.

17. Eljön az a nap, amikor mindannyian egyformán birtokoljátok majd a Földet. Az egyik sarkról a másikra fogtok járni, anélkül, hogy bárki is megakadályozna benneteket. Eltűnik a képmutatás, a rosszindulat, a hiúság, hogy helyet adjon a szeretetnek és a békének. És az a siránkozás, amely az özvegyektől és az árváktól emelkedik fel hozzám a kenyérhiány, a

béke és az öröm hiánya miatt, a szeretet és a hála dicsőítő énekévé válik, amely minden gyermekemből előtör.

18. Nem érzitek magatokat nyugtalannak a nemzetetekben, mert békét és jólétet élveztek. De mondom nektek, ne bízzatok túlságosan ebben. Nem aludhattok, hanem ébren kell lennetek és érdemeket kell szereznetek, ha meg akarjátok őrizni ezt a békét.

19. Munkások, megpróbáltatásokkal sújtlak benneteket, ahogyan egy másik időben a türelmes Jóbbal tettem. Ne gondoljátok azonban, hogy azért teszem ezt, mert szenvedést akarok okozni nektek. Nem, az a szándékom, hogy lelketek megerősödjön a szenvedés olvasztótégelyében.

20. Ne próbáljatok tiszta arcot mutatni előttem, ha a lelkiismeretetek vádol titeket a vétkeitek és bűneitek miatt. Jobb, ha Atyátok előtt vallomást tesztek, és hagyjátok, hogy az Ő szava, mint egy megtisztító patak, minden folttól megtisztítson benneteket. Akkor méltónak fogjátok érezni magatokat arra, hogy embertársaitok elé álljatok, és tanítsátok nekik az igazságot, amelyet az én tanításom tartalmaz.

21. Békességem van a nemzetetekben. Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy ne veszítsétek el ezt a kegyelmet a rossz cselekedeteitek miatt. Őrizzétek meg békémet, gyűjtsétek össze bölcsességemet, mint egy kincset. Nem vettétek észre, hogy a háború leselkedik rátok, kopogtat az ajtóitokon, és csapdákat állít nektek, hogy elbuktasson benneteket? De ha tudtok ébren maradni, ne féljetek, mert én mellettetek állok, hogy győztesen kerüljetek ki a harcból.

22. Én vagyok Jehova, aki minden időkben megszabadított titeket a haláltól. Én vagyok az *egyetlen* Isten, aki minden időkben szólt hozzátok. Krisztus az „én Igém”, aki Jézuson keresztül szólt hozzátok. Ő azt mondta nektek: „Aki ismeri a Fiút, ismeri az Atyát.” És a Szentlélek, aki ma hozzátok szól, szintén én vagyok; mert csak *egy* Szentlélek van, csak *egy* „Ige”, és ez az enyém.

23. Hallgassatok, tanítványaim: az „Első Korban” adtam nektek a törvényt, a Másodikban megtanítottalak benneteket a szeretetre, amellyel azokat a parancsolatokat kell értelmeznetek, és most, ebben a harmadik korszakban, elküldöm nektek a fényt, hogy megértsétek mindazt, ami nektek kinyilatkoztatott.

24. Miért akartok tehát feltétlenül három istenséget felfedezni ott, ahol csak *egy* isteni szellem létezik, amely az enyém?

25. Az első embereknek adtam a törvényt, és mégis bejelentettem Mózesnek, hogy elküldöm a Messiást. Krisztus, akiben adtam nektek az „Ige”-met, azt mondta nektek, amikor küldetése már a végéhez közeledett: „Visszatérek az Atyához, akitől eljöttem.” Azt is mondta

nektek: „Az Atya és én egy vagyunk.” De utána megígérte, hogy elküldi nektek az Igazság Lelkét, aki az én akaratom szerint és a ti fejlődéseteknek megfelelően megvilágítja kinyilatkoztatásaim titkát.

26. De ki tud fényt deríteni titkaimra, és megmagyarázni ezeket a rejtélyeket? Ki tudja feloldani bölcsességem könyvének pecsétjeit rajtam kívül?

27. Bizony, mondom nektek, a Szentlélek, akit jelenleg valami, Jehovától és Krisztustól eltérőnek tartotok, nem más, mint a bölcsesség, amelyet a ti lelketeknek kinyilatkoztatok, hogy megértsétek, lássátok és érezzétek az igazságot.

28. Ma felkészítelek benneteket arra, hogy befogadjátok az én igémet, hogy az úgy hulljon le rátok, mint a harmat a szomjazó növényekre, mint a kristálytiszta víz, amely csillapítja lelketek szomjúságát. Atyai szeretetemben fogadlak benneteket, mint gyengéd gyermekeket.

29. Elkezditek tenni az első lépéseket szilárd talajon. Ha azonban megálltok, és később nem hallgattok parancsaimra, ne álljátok útját testvéreiteknek – azoknak, akik vágyakozva jönnek utánatok, hogy szolgáljanak Nekem, azoknak, akik felkészültek és várnak Rám. Mit tudtok tanítani, ha nem tanuljátok meg a leckéimet? Merüljetek el a munkámban, és hagyjátok, hogy megvilágosodjatok, hogy megérthessetek engem. Én vagyok az Alfa és az Omega, minden tanítás kezdete és vége.

30. Ebben az időben bejelentem nektek azokat a csapásokat, amelyeknek bekövetkezniük kell. A földterület háromnegyede eltűnik, a fájdalom minden emberhez eljut, és a világ nagy megpróbáltatásokat fog elszenvedni. De ha felkészültök, egyikőtök révén egy egész vidék megmenekül. Az emberiség által elért tudomány nem lesz elegendő ahhoz, hogy meggyógyítsa a felbukkanó ismeretlen betegségeket. Akkor meg fogjátok érteni, hogy fel kell emelkednetek a földi dolgok fölé, hogy meggyógyítsátok a bajokat és megakadályozzátok a -t. „Izrael” megszabadítja az emberiséget a nagy nyomorúságtól. De mennyire kell felkészülnetek, hogy beteljesítsétek rendeltetéseteket! E kor apostolai országról országra járnak majd, és elviszik az örömhírt, és adományaik olyanok lesznek, mint egy kimeríthetetlen forrás, amely jótéteményeit minden emberre árasztja.

31. Minden csodával, amelyet nekik adok, új apostolok hitét ébresztik fel, és küldetésük nagy lesz. De jaj nekik, ha elbizakodnak, mert akkor elveszítik adományaikat.

32. Tiszteljétek a testvéreiteknek megadott ajándékokat. Gondozzátok a fát, amelyet rátok bíztam, mert mindannyian ugyanazon a mezőn dolgoztok. Irgalmasságom mindenhová követ benneteket, ismerem

cselekedeteiteket és gondolataitokat. Ébren legyetek és imádkozzatok, mert az embereknek szükségük van imáitokra lelki fejlődésükhöz.

33. Sokan közületek úgy vélik, hogy szenvedéseitek ellentmondanak az Atya szeretet törvényének, mert azt gondoljátok: „Ha Isten gyermeke vagyok, ha a mindenütt jelen lévő Atya teremtett engem, miért hagyta, hogy elbukjak, miért nem teremtett engem engedelmesnek, jónak és tökéletesnek?”

34. Bizony, mondom nektek, nem gondoltatok át, amit gondoltok. Amit ti törvényeimmel ellentétesnek tartotok, az éppen a szeretet törvényének megerősítése. De hogy ezt jobban megértsétek, figyeljetek jól: Az Isteni Mennyei Létrán végtelen számú lény van, akiknek lelki tökéletessége lehetővé teszi számukra, hogy az általuk elért fejlődési szintnek megfelelően különböző fokozatokat foglaljanak el. A ti lelketek olyan tulajdonságokkal lett teremtve, amelyek alkalmasak arra, hogy ezen a tökéletesedés létráján fejlődjetek, és eljussatok a Teremtő magas tanácsában meghatározott célhoz.

35. Nem ismeritek e lelkek rendeltetését, de mondom nektek, hogy az tökéletes, mint minden, amit teremtettem.

36. Még mindig nem értitek meg azokat az ajándékokat, amelyeket az Atya adott nektek. De ne aggódjatok, mert később tudatára fogtok ébredni azoknak, és megtapasztaljátok, hogyan nyilvánulnak meg teljes mértékben.

37. A végtelen számú lélek, amelyek – akárcsak a tiétek – különböző életszinteken élnek, egy magasabb erő, a szeretet egyesíti őket. A küzdelemre, a fejlődésre lettek teremtve, nem pedig a stagnálásra. Azok, akik betartották parancsaimat, nagyok lettek az isteni szeretetben.

Emlékeztetlek benneteket azonban arra, hogy még akkor is, ha lelketek eléri a nagyságot, a hatalmat és a bölcsességet, nem lesz mindenható, mivel tulajdonságai nem végtelenek, mint Istenben. Mindazonáltal elegendőek lesznek ahhoz, hogy eljuttassanak benneteket a tökéletesség csúcsára azon az egyenes úton, amelyet Teremtőtök szeretete az első pillanattól kezdve kijelölt számotokra.

38. Teremtésetekkor megajándékoztalak benneteket az akarat szabadságának ajándékával, hogy saját akaratotokból dicsőítsetek engem a szereteten és az irgalmon keresztül, amelyet testvéreitekre árasztotok.

39. A szabad akarat nélküli lélek nem lenne méltó teremtmény a Legfőbb Lény számára. Lusta lény lenne, aki nem törekszik a tökéletesedésre.

40. Ma még materialista életet éltek, ami a testvériség hiányának tudható be. Hiszen a szellemi birodalmakban minden tökéletes harmóniában él.

41. Az isteni szeretet iránti megértés hiánya a lélek visszafejlődését okozza, amit csak a helyes útra való visszatérés, a megingathatatlan bűnbánat és az engedelmesség révén lehet elkerülni.

42. Jelenlegi világotokban a tudományokat művelő embertársaitok nem vezettek titeket fejlődésetek csúcsára. Fájdalomhoz, a mélységbe és gőgbe vezettek titeket. De egy pillanatig sem hagytalak el titeket, *ti* vagytok azok, akik csak habozva válaszoltatok szeretetem hívására.

43. Mivel visszaéltetek az Atyátok által nektek adott szeretetteljes és igazságos szabadsággal, fájdalom és könnyek között kell megtisztítanotok magatokat a foltoktól, amelyeket lelketekre nyomtattatok. Mindazonáltal az, aki alázatosan vezekel bűneiért, eléri magasabb fejlődését, és felemelkedése gyorsabb lesz, mint bukása.

44. Sok évszázadon át példákat és bizonyítékokat adtam nektek a gyengédségről, az isteni szeretetről, amelyek néha meghatották a szíveteket, és arra késztettek benneteket, hogy kiáltsátok: „Szeretlek, Uram, csodállak téged”. De megkérdezlek benneteket: ha szerettek engem, miért nem követitek a példámat, és miért nem valósítjátok meg a tanításaimat? Miért távolodtatok el a szellemi élettől, és ezzel késleltettétek a fejlődéseteket? Hogy merészelitek Istent hibáztatni a saját bukásaitokért, a fájdalmatokért és a bölcsességetek hiányáért?

45. Ma, amikor hívlak benneteket, nem mindannyian hallgattok rám. Mindazonáltal megígérem nektek, hogy még mindannyian hallgatni fogtok rám, és hogy egyetlen gyermekem sem vész el a Szellem örökkévalóságában.

46. Egyesek a szeretetemre válaszul fognak engem keresni, mások a fájdalomtól megtörve könyörögni fognak, hogy irgalmasságom elfordítsa tőlük a szenvedés serlegét.

47. Kiterjesztem az üzenetet, amelyet Jézuson keresztül adtam nektek. Ti azonban még nem akartok elhagyni azokat a bizonytalan ösvényeket, amelyekre eltévedtetek.

48. Talán engem akartok vádolni mindazzal, ami nem tőlem származik, hanem ti okoztátok? – Azt mondtam nektek, hogy szeretetet kell vetnetek, de ehelyett gyűlöletet vetettetek. Akartok-e akkor szeretetet aratni?

49. Arra tanítottalak benneteket, hogy békében éljetek egyszerű, tiszta és nagylelkű életet, de ti ragaszkodtok ahhoz, hogy a gyűlölet, a materializmus és az őrült ambíciók állandó háborújában éljetek.

50. Szinte mindig Istenhez imádkoztok anélkül, hogy tudnátok, mit kértek; de soha nem adtok Istennek azt, amit Ő tőletek kér a saját érdeketekben.

51. Ha ennyire hiúkká váltatok, és ennyire eltévelyedtetek az isteni tanításoktól, hogyan követelhetitek, hogy Isten megadja nektek azt, amit nem tudtok kérni, vagy hogy az univerzumot a ti elképzeléseitek vagy akaratotok szerint irányítsa? Bizony, mondom nektek, az univerzum egy másodpercig sem maradna fenn, ha Ő hagyna, hogy ti az emberi szeszélyeitek szerint irányítsátok.

52. Adtam nektek egy újabb cseppet az isteni alapbölcsességből. Többet fogok adni nektek a következő leckékben. De ne fogadjátok el a tanításomat anélkül, hogy alaposan átgondolnátok. Ez csak abban segít nektek, hogy érezzétek a kisugárzásomat, amely meg fog titeket tölteni fénnyel, hogy jobban megértsétek a kinyilatkoztatásaimat.

53. Fogjátok fel a tanítás lényegét, és értelmezzétek azt úgy, ahogyan a szellemetek és a szívetek diktálja.

54. A szellemiséget nem a vallási vagy tudományos szövegekben találjátok meg. Az (rejtve) a lelketekben nyugszik, amelyet értelmes módon használnátok, ha mindig betartanátok azt a parancsot, amely azt mondja nektek: „Szeressétek egymást”.

55. Ne alkossatok új filozófiákat vagy elméleteket, amelyek ebből a tanításból származnak, ne építsetek anyagi templomokat, és ne alkossatok szimbólumokat vagy jelképeket sem. Nektek adom mindazokat a kinyilatkoztatásokat, amelyek ebben az időben nektek járnak.

56. Bizony, mondom nektek, nem ti vagytok az egyetlenek, akik birtokolni fogják az igazságot. A különböző vallások papjai, a tudósok, a hívők és a hitetlenek, mindannyian eredetükben Isten szellemi teremtményei, akiket életútjuk során kegyelemmel fogok elhalmozni.

57. Alázatosan hívjátok meg embertársaitokat, hogy tanulmányozzák a szeretetről, az irgalmasságról és a szellemi felemelkedésről szóló tanításomat. Ne felejtsétek el, hogy egyik cselekedetetek sem lesz tökéletes, ha nem a szereteten alapul, mindazon iránt, amit láttok, sőt, mindazon iránt is, amit csak elmélkedésetek pillanataiban sejtettek.

58. Sok élet létezik a láthatatlanban – érezzétek meg őket, áldjátok meg őket és szeressétek őket.

59. Ne teremtsetek bálványimádást, fanatizmust vagy földi rangsorokat. Nincs nagyobb dolog, mint az a fény, amely díszíti azt a lelket, amely erényével elérte a tökéletességet.

60. Aki többet szeret, az nagyobb annál, aki tisztsége vagy hiúsága miatt azt állítja magáról, hogy ő az.

61. Emlékezzetek Jézusra!

62. Megértésetek ezekben az időkben tisztább, és szavam is érthetőbbé válik.

63. Templomom a ti szívetek, fénye pedig az én szeretetem. A legnagyobb áldozat, amelyet benne letehettek, a lelketek békéje, ha az életben jót cselekszetek, testvéreiteket megáldjátok és szeretitek.

64. Mi haszna lenne nektek az énekeknek, imáknak és szertartásoknak, ha belül csak alantas szenvedélyeket rejtenétek? A szeretetetekre szomjazom, nem a tömjénre. Kevesebb könnyet és több fényt kívánok a létezésetekhez.

65. Mindenért felelősséget kell vállalnotok, és attól függően, hogy milyenek a gonosz cselekedeteitek, magatoktól fogjátok megkapni a legszigorúbb ítéleteket. Mert én nem ítéllek meg benneteket, ez tévedés. A saját lelketek, tiszta állapotában, az, ami a rettegett vádlótok és a félelmetes bírótok. Én viszont megvédlek titeket a vad vádaktól, felmentelek titeket és megváltalak titeket, mert én vagyok a szeretet, amely megtisztít és megbocsát.

66. Új tanításokat fogok adni nektek, hogy megértsétek ezt a leckét, amely egy újabb lap, amit adok nektek, hogy összeállítsátok az „Igaz Élet könyvét”.

67. Tartsátok be a törvényemet, és akkor az alázat, az irgalom és a szeretet példájátok által ezek a kis csapatok megsokszorozódnak, és olyan sokasá válnak, mint a csillagok az égen és a homok a tengerben.

Béke legyen veletek!

33. tanítás

1. A Mester ismét kinyitja tanításának könyvét, hogy betűről betűre elmagyarázza nektek a szeretet tanítását. Ha hallgatni akartok rám, mint Atyára, azt mondom nektek: Íme, itt van a terített asztal, hogy leüljetek, és élvezhessétek az ételeket, amelyeket annyi szeretettel tartogattam számotokra.

2. A Lélekben jövök, hogy kinyilatkoztassam magam tanítványaim között. Ti ezt az időt a fény idejének nevezitek, mert minden lélek és minden test megérezte szellemi jelenlétemet.

3. Én vagyok a fény és az út, de nem mindannyian vagytok tudatában annak, hogy mi a célja a köztetek való megnyilvánulásomnak. Ahelyett, hogy örülnétek az isteni tanításaimnak és kinyilatkoztatásaimnak, érzéketlenek maradtok az ihletéseim iránt*, mert azt gondoljátok, hogy csak azért jöttem, hogy orvosoljam anyagi szükségleteiteket és gondjaitokat, és arra korlátozódtok, hogy kenyeret, munkát, pénzt vagy egészséget kérjetek, anélkül, hogy megértenétek, hogy minden anyagi jótéteményt ráadásként adok nektek.

**Lásd a 3. megjegyzést a függelékben*

4. Néhányan közületek hálával és örömmel teli szívvel jönnek, mert megkapták azt az áldást, amelyet földi életükhöz kértek, és én megáldom őket. De bizony, mondom nektek, nagyobbak azok a szellemi ajándékok, amelyek a lényetekben rejlenek, és amelyek az én tanításom ösztönzésére kezdik meghozni első gyümölcseiket, és ezért még nem köszöntétek meg nekem.

5. Nyissátok meg a szíveteket, hogy abban mindent érezzétek, amit nektek adok. Látjátok, ez az oka annak, hogy gyakran mondtam nektek, hogy bár köztetek vagyok, nem éreztetek meg Engem.

6. Kell-e nekem ismét, mint a „Második Időben”, olyan cselekedeteket végrehajtanom, amelyeket ti csodának neveztek, hogy hitet találjak? Kell-e nekem látást adnom a vaknak, mozgásképességet a nyomoréknak és életet Lázárnak, hogy felébresszem a hiteteket? Bizony, mondom nektek, sok „vak” látta meg a fényt ebben az időben, sok „bénult” újra járni kezdett, és sok „halott” feltámadt a kegyelem életére.

7. Két út kínálkozik újra a szemetek előtt – ugyanazok, amelyeket zarándokutatok kezdetétől fogva ismertek. Az egyik széles és virágos, a másik keskeny és tövisekkel teli. A keskeny úton akartok járni, amely az erény útja, anélkül, hogy a másikat feladnátok; de ez nem lehetséges.

8. Bizony, mondom nektek, nem ismeritek az én utamat, és nem látjátok, hogy számtalan megpróbáltatása ellenére béke van rajta,

ellentétben a nagyon széles úttal, amely élvezeteket nyújt, de csak fájdalmat és undort hagy a szívben.

9. Azt akarom, hogy lelketek örökké az én békémben éljen. Ezért kinyilatkoztatom magam neki, hogy így tanítsam. Ne felejtsétek el, hogy ebben az időben az Új Szövetség Ládája előtt új szövetséget kötöttetek Atyátokkal.

10. Az én akaratom az, hogy a jövőbeli fájdalmas időkben is állhatatosak maradjatok, és elinduljatok, hogy a felebarátotoknak átadjátok az én tanításomat. Amikor az emberiség között terjesztitek az én szavam és a ti bizonyságotokat, ne veszítsétek el a bátorságotokat a társaik kételyeinek láttán. Talán mindannyian hittetek, amikor először hallgattatok rám? — Használjátok ezt a testet vagy ezt a burkot most, hogy birtokoljátok, hogy teljesítsétek az emberiség iránti megbízatásotokat. Hányan vannak azok közül, akik a szellemi térben élnek, akik szeretnének birtokolni egy testet, amelyet kincsnek tekintenek!

11. A lelketeknek azt mondom: „Hagyd, hogy a Szellem vezessen”; a testeteknek pedig: „Hagyd, hogy a lélek vezessen, akkor békém veled lesz”. Ha így cselekszetek, a lelketek ébren lesz, mint a példabeszéd szűzjei, akik égő lámpával várták a vőlegény érkezését. Boldogok azok, akik „éberen” élnek, mert figyelmesek lesznek, hogy fogadjanak Engem. És amikor eljön számukra az utolsó óra, és kopognak a Szellemi Völgy kapuján, kinyitom nekik.

12. Ha buzgón dolgoztok, holnap velem lesztek. Készüljetek fel ezekkel a tanításokkal, hogy a „Második Idő” tanítványaiként útra keljetek, hogy fényt vigyetek embertársaitoknak, és vigaszt nyújtsatok a szomorúaknak. Ébredjetek fel lustaságotokból és közönyötökből! Mert ha ti, akiknek megvan a törvény, nem értitek meg az én szavam, és nem tanúskodtok rólam, *akkor* eljönnek a megpróbáltatások; ki fognak kérdezni titeket, és ha nem fogadtátok be magatokba a tanításomat – mit fogtok válaszolni? Akkor elítélnek titeket, félelmet és bűnbánatot fogtok érezni, és eszetekbe jut majd, amit a Mester szeretettel és szüntelenül mondott nektek. De ha tanulmányozzátok az én szavam, és elmélkedtek rajta, felkészültek lesztek, amikor erről a kinyilatkoztatásról kell beszélnetek, és azok, akik megértenek titeket, azt fogják mondani: „Az Isteni Mester valóban velünk volt!”

Ha teljesítményetek ellenére testvéreitek elutasítanak benneteket, ne aggódjatok, mert én elismerem munkátokat, és miután győztetek a nagy próbákban, megadom nektek a legfőbb békesség örömét.

13. A jövőben sokan közületek az emberiség körében e tanítás terjesztésének szentelik magukat, és megtapasztaljátok majd, hogy munkátok gyümölcsöt hoz, és az isteni mag megsokszorozódik.

14. Hívom az összes földi zarándokot, hogy hallják a hangomat, amely a szellemi felemelkedésre és az örök élet birtoklására hívja őket. Ezen a napon, amikor az Isteni Ige kinyilatkozik – használjátok az Ő szavát, és hagyjátok, hogy az megvilágosítson benneteket, mert a tudásban van a fény és a megváltásotok.

15. Ha törvényem erkölcsöt, igazságosságot és rendet tanít nektek életetek minden cselekedetében – miért kerestek akkor ellentétes utakat, amelyekkel fájdalmat okoztok magatoknak? És amikor átléptek a túlvilágra, és testeteket a földön hagyjátok, sírtok, mert túlságosan szerettétek ezt a burkot. Ha érzitek, hogy a test már nem a tiétek, és hogy tovább kell mennetek az úton, amíg hozzám nem értek, azt mondom nektek: „Gyermekem, mit tudsz felmutatni nekem? A földön az én parancsaim szerint éltél?”

De ti, szégyenkezve és csüggedten, mert nincs szeretet ajándotok annak számára, aki annyira szeret titeket és annyit adott nektek, láncokat kovácsoltatok, amelyek nyomják a lelketeket, és az fénytelennek tűnik, sír és jajgat magán, mert elvesztette a kegyelmet. Csak az Atya hangját hallja, amely hívja. De mivel nem fejlődött, és nem érzi magát méltónak arra, hogy hozzá jöjjön, megáll, és vár.

Az idő múlik, és a lélek ismét meghallja a hangot, és teljesen eltöltve szenvedésével megkérdezi, ki szól hozzá, és ez a hang azt mondja neki: „Ébredj fel! Nem tudod, honnan jöttél és hová mész?” Ekkor felemeli a szemét, és hatalmas fényt lát, amelynek ragyogásában szánalmasnak érzi magát. Rájön, hogy mielőtt a földre küldték volna, már létezett, már az Atya szerette, akitől a hang származott, és aki most, hogy látja őt ebben a szánalmas állapotban, szenved érte. Rájön, hogy különböző otthonokba küldték, hogy végigjárja a küzdelem útját, és érdemei révén elnyerje jutalmát.

De a gyermek megkérdezi: „Ha én, mielőtt a Földre küldettek, a te nagyon szeretett teremtményed voltam – miért nem maradtam állhatatos az erényben, és miért kellett elbuknom, szenvednem és küszködnöm, hogy visszatérhessek hozzád ?” A hang így válaszolt neki: „Minden lélek alávetve van a fejlődés törvényének, és ezen az úton Atyám szelleme örökké őrködik felettük, és Ő örömét leli a gyermekek jó cselekedeteiben. Ugyanakkor azért küldtelek titeket a Földre, hogy azt a lelki tökéletesedés harcterévé tegyétek, ne pedig a háború és a fájdalom színterévé.

Mondtam nektek, hogy szaporodjatok, ne legyetek meddők. De ha visszatértek a Szellemi Völgybe, nem hoztok magatokkal termést, csak sírtok, és nélkülözitek azt a kegyelmet, amellyel felruházottalak benneteket. Ezért ismét elküldelek benneteket, és azt mondom nektek: Tisztuljatok meg, keressétek meg, amit elvesztettetek, és érdemeljétek ki szellemi felemelkedéseteket.

A lélek visszatér a Földre, keres egy kicsi és gyenge emberi testet, hogy abban pihenjen és megkezdje az új életútját. Megtalálja a neki kijelölt kisgyermek testét, és arra használja, hogy jóvá tegye a törvényem elleni vétkeit. A lélek az ok ismeretében jön a Földre, tudja, hogy az Atya lehelete, és ismeri a feladatot, amelyet Tőle hoz magával.

16. Az első években ártatlan és megőrzi tisztaságát, kapcsolatban marad a szellemi élettel. Ezután megismeri a bűnt, közelről látja az emberek büszkeségét, gőgjét és engedetlenségét az Atya igaz törvényei iránt, és a természeténél fogva engedetlen test elkezd bemocskolódni a gonoszsággal. A kísértésbe esve elfelejti a feladatot, amelyet a földre hozott, és olyan cselekedetekre készül, amelyek ellentétesek a törvénnyel. A lélek és a test megkóstolja a tiltott gyümölcsöt, és amikor már a romlásnak estek áldozatul, meglepi őket az utolsó óra.

A lélek ismét a (szellemi) élettérben találja magát, kimerülten és megroppantva bűne terhe alatt. Ekkor eszébe jut az a hang, amely egykor hozzá szólt, és még mindig hívja őt, és miután sok könnyet hullajtott, mert elveszettnek érzi magát, nem tudva, ki is ő valójában, eszébe jut, hogy már járt egyszer azon a helyen.

Az Atya, aki oly sok szeretettel teremtette őt, megjelenik az útján, és így szól hozzá: „Ki vagy te, honnan jössz és hová mész?”

A gyermek abban a hangban felismeri annak a szavát, aki megadta neki a létezést, az intelligenciát és a képességeket – az Atyát, aki újra és újra megbocsát neki, megtisztítja, elviszi a sötétségből és a fénybe vezeti. Megremeg, mert tudja, hogy a Bíró előtt áll, és így szól: „Atyám, engedetlenségem és bűnöm előtted nagyon nagy, és nem remélhetem, hogy a te országodban éljek, mert nincsenek érdemeim. Ma, hogy visszatértem a Szellemi Völgybe, látom, hogy csak bűnt halmoztam fel, amit meg kell vezekelnem.”

De a szerető Atya ismét megmutatja neki az utat, visszatér a testbe, és újra az emberiséghez tartozik.

De most a már tapasztalt lélek nagyobb erővel hajlítja meg a testi burkot, hogy felülkerekedjen és engedelmeskedjen az isteni parancsoknak. Megkezdődik a küzdelem. Harcol az embereket bukásba sodró bűnök ellen, és ki akarja használni a megváltására biztosított

lehetőséget. Kezdettől végig küzd, és amikor a fehér hajszálak csillognak a halántékán, és egykor ellenálló, erős teste az évek terhe alatt meghajlik és elveszíti erejét, a lélek erősnek, érettebbnek és tapasztaltabbnak érzi magát. Milyen hatalmasnak és visszataszítónak tűnik számára a bűn! Elfordul tőle, és eléri a célt. Most már csak arra a pillanatra vár, amikor az Atya hívja, mert arra a következtetésre jutott, hogy az isteni törvény igazságos, Isten akarata pedig tökéletes, hogy ez az Atya azért él, hogy gyermekeinek életet és üdvösséget adjon.

Amikor eljött az utolsó nap, testében érezte a halált, de nem érzett fájdalmat. Csendesen és tisztelettel távozott. Látta magát a szellemében, és mintha tükör állna előtte, gyönyörűnek és ragyogó fényben úszónak látta magát.

Ekkor a hang megszólította, és így szólt hozzá: „Gyermekem, hová mész?" És ő, aki tudta, ki is ő valójában, az Atyához lépett, hagyta, hogy az Ő fénye beáramoljon lényébe, és így szólt: „Ó Teremtő, ó mindent átfogó Szeretet, hozzád jövök, hogy pihenjek, és átadjam neked a beteljesülést."

A számla kiegyenlítve volt, és a lélek egészséges, tiszta és a bűn láncaitól mentes volt, és maga előtt látta a nagy jutalmat, amely rá várt.

Ezt követően érezte, hogy egyesül az Atya fényével, hogy boldogsága egyre növekszik, és meglátott egy békés helyet, egy szent földet, mély csendet érzett, és Ábrahám ölében pihent.

17. A szellemi élet csodáiról beszélek nektek, és felajánlom nektek tanításomat. Akarsz-e a földön teljesíteni feladatodat, hogy hozzám jöhess, ó Izráel népe, ó emberiség, leányom? Érdemeitek által beléptek a Mennyei Királyságba , és az erények gyakorlásával elértétek a békét a földön.

18. Újra és újra testbe szálltatok, és minden újjászületéskor növeltétek bűneiteket és vezeklési kötelességeteket. Ne engem okoljatok szenvedéseitekért, mert *én* nem büntetlek titeket, ti magatok hoztok ítéletet magatokra.

19. Most van az utolsó lehetőségetek, hogy jóvá tegyétek vétkeiteket.

20. Az ígéretem alapján tértem vissza hozzátok. Az Ősidők óta szövetséget kötöttem veletek, és a végéig vezetni foglak benneteket. Mert ti vagytok az a nép, amely felkészült arra, hogy az asztalomhoz üljön. Én vagyok az étel és a gyümölcs, a kenyér és a bor.

21. Fáradhatatlanul jöttök hozzám, hogy hallgassatok rám, és csillapítsátok igazságszomjatokat és igazságszomjatokat, mint a Második Időben, amikor a szeretetre éhező emberek is követtek engem. Átadtam szavam a völgyekben és a hegyeken, sőt a tengeren és a sivatagban is tömegek követtek engem. Hitük nem ismert fáradtságot, bizonyosságuk

elpusztíthatatlan volt. Akkor irgalmam kiterjedt azokra az emberekre, és beburkolta őket szavam szeretetének esszenciájába. Az anyák karjukon vitték gyermekeiket, a férfiak elhagyták munkájukat, hogy hallgassanak rám, az öregek, botjukra támaszkodva, követték a tömeget.

22. Egy ilyen alkalommal a Mester elvégezte a kenyér és a halak csodáját, bizonyítékként arra, hogy minden kenyér elegendő, ha szeretettel és személyre való tekintet nélkül osztják szét. Mert az egység és a testvériség is táplálékul szolgál.

23. Még a tanítványok is kételkedtek abban, hogy ilyen szűkös készletek elegendőek lennének egy ilyen nagy tömeg etetéséhez. De amikor látták, hogy a csoda valóra vált, szégyenkezve mondták magukban: „Bizony, ez a Messiás!"

24. Most, a Harmadik Korszakban, újra megkaptatok Engem. Nektek adom az örök élet kenyerét, amelyből az emberiség fog enni.

25. Ezt az igét az emberi értelem szervén keresztül adom nektek. Hogy így kinyilatkoztassam magam, meg kellett várnom az ember lelki és szellemi fejlődését, hogy ebben az időben felhasználhassam őt. Akaratom beteljesedett, és ez a titok világossá válik mindazok számára, akik egyelőre nem értik meg helyesen.

26. Ne féljetek az egyházak és szekták ítéleteitől és gúnyolódásaitól. *Ők* azok, akik bár a próféciák könyveit tartják a kezükben, azokat nem (helyesen) értelmezték, és ezért nem tudtak rám számítani. Ti viszont, akik nem ismertétek azokat a próféciákat, amelyek a Szentlélek formájában való visszatérésemről szóltak, vártatok rám. Most itt van a „Harmadik Idő", de az emberiség nem értette meg, hogyan kell helyesen értelmezni az evangéliumot.

27. Hány közösség vándorol úgy, mint juhok pásztor nélkül. De Én veletek vagyok, és hogy felismerhetővé tegyem magam, a „Második Időben"hoz hasonlóan a szegénységben és az alázatosságban nyilvánultam meg. Ha az emberiség azok révén akar azonosítani, akik követnek engem, akkor ez sikerülhet neki: a betegek, a szomorúak, a megalázottak, a kimerültek, az igazságosság után éhezők és szomjazók, a hit szerint halottak – ők azok, akik követnek engem.

28. Senki ne csodálkozzon azon, hogy ebben az időben nem valamelyik egyház kebelében jelentem meg, éppúgy, ahogy a „Második Időben" sem egy zsinagógából léptem elő.

29. Nem fogok ott tartózkodni, ahol a hiúság, a materializmus és a bálványimádás uralkodik. A legnagyobb egyszerűség és alázatosság kebelében akarom magam kinyilatkoztatni, ahol nincsenek olyan szertartások, amelyek elfeledtetik veletek törvényem lényegét. Ezért ne

csodálkozzatok, ha szegények, műveletlenek és bűnösök vesznek körül; mert irgalmasságomat beléjük helyeztem, és így hasznos lényekké változtattam őket, megajándékoztam őket, hogy sokakat térítsenek meg; és rajtuk keresztül – akik ti vagytok – egyértelmű bizonyítékokat adtam hatalmamról.

De ha ennek ellenére még mindig vannak kétségeitek, ne aggódjatok, mert „senki sem próféta a saját hazájában". Holnap jönnek az idegenek, és hinni fognak nektek, vagy ismeretlen országokba mentek, és befogadnak benneteket; mert nem mindenki kételkedik bennetek. Vannak olyanok is, akik követnek benneteket, és támaszkodnak a szeretetetekre és segítőkészségetekre, amivel ösztönzőként és bátorításként szolgálnak nektek az út fárasztó emelkedőjén. — Mi lesz azokkal, akik követnek titeket és erőt merítenek belőletek, ha ti megingatnátok? Ha csüggedtek, keressetek engem, és én megerősítelek titeket. Ha fájdalommal találkoztok, ne gondoljátok, hogy én büntettelek titeket. Használjátok ki azt a hasznot, amelyet ez a próba a fejlődésetek számára tartogat.

30. Csak akarnom kellene, és máris tiszták lennétek. De mi lenne az érdemetek, ha *én* lennék az, aki megtisztít benneteket? Mindenkinek jóvá kell tennie a törvényem elleni vétkeit, *ez* az érdem. Mert akkor a jövőben tudni fogjátok elkerülni a bukásokat és a hibákat, mert a fájdalom emlékeztetni fog benneteket rájuk.

31. Ha az elkövetett vétket és annak természetes következményeit őszinte bűnbánat követi, a fájdalom nem ér titeket, mert akkor már elég erősek lesztek ahhoz, hogy alázattal viseljétek a próbát.

A világ nagyon keserű poharat iszik; de én soha nem büntettem meg. De fájdalma után hozzám fog jönni, aki hívom őt. Akkor azok, akik hálátlanok voltak, tudni fogják, hogyan kell hálálkodni annak, aki csak jótettel árasztotta el létüket.

32. Eddig nem az emberi szeretet érvényesült a világban. Ahogyan az emberiség kezdete óta volt, az erőszak uralkodott és győzedelmeskedett. Aki szeretett, az a gonoszság áldozataként alulmaradt.

33. A gonosz kiterjesztette birodalmát, és megerősödött a földön. De éppen ebben az időben jövök, hogy fegyvereimet azoknak az erőknek állítsam szembe, hogy az emberek között felálljon a szeretet és az igazságosság birodalma. Előtte harcolni fogok. Mert ahhoz, hogy nektek megadjam lelkem békéjét, szükséges, hogy háborút folytassak, és minden gonoszt eltávolítsak.

34. Az Ítélet Napja már itt van köztetek, az élők és a halottak egyaránt hallják ebben az időben a lelkiismeret hangját.

35. Ez a világ nem a lelketek örök otthona. Ha így lenne, nem látnátok meghalni a testeteket, amelyet annyira szerettek, és nem látnátok kialudni szüleitek életét – azokét, akik megajándékoztak benneteket a létezéssel. Minden mulandó, semmi sem állandó ebben a világban. Ha *itt* minden boldogság és öröm lenne, soha nem emlékeznétek a lelketekre, nem gondolnátok másokra, és nem emlékeznétek rám sem.

36. Nagyon hosszú volt a fájdalom útja, amelyet a lelketek bejárt, és nem akarom, hogy még nagyobb fájdalmakkal találkozzatok, mint amiket már átéltetek. Térjetek vissza hozzám a béke keresésében, törekedjetek a tökéletességre, akkor tanítókká alakítalak benneteket, akik a tudatlanság sötétjében eltévedteket tanítják és megmentik.

37. Férfiak, akik sírtatok az én megbocsátó szavaim hallatán – miért nem érkezett még meg az ítélet rátok, noha jobb kezetek a testvéretek vérével lett bemocskolva?

Ne féljetek, mert őszinte bűnbánatotok olyan lesz, mint egy köpeny, amely megvéd benneteket, és bocsánatom olyan, mint a kristálytiszta víz, amely megerősít benneteket vezeklésetek során. De jaj annak, aki ölt, és nem tett eleget bűnéért! Jaj annak, aki megcsalt, aki szégyent okozott, vagy aki nem teljesítette kötelességét szülei iránt! Mert akkor az élet és a fájdalom fogja őket ítélni, mint egy bölcs bíró, és tanítani, mint egy mester.

38. Ma eljöttetek hozzám, legyőzve minden ellenállást, és mert nagyon vágytok arra, hogy újra halljátok az én szavam. Mert vágytok arra, hogy tanítványaim legyetek, és ezért jöttök, hogy meghallgassátok és tanulmányozzátok az én isteni tanításomat.

39. Tudjátok, hogy nincs jobb dolog, ami megújítana benneteket és erőt adna szenvedélyeitek legyőzéséhez, mint az én szavam, amely megvilágosítja lelketeket, és felébreszti bennetek a lelki tisztaság iránti igazi szeretetet.

40. Ez az az idő, amikor az én szavam a legnagyobb részletességgel kerül előadásra, hogy ne legyetek tudatlanok abban, amit nektek kinyilatkoztatok. De ha néha képletesen szólok hozzátok, az azért történik, hogy jobban megjegyezzétek a tanításaimat.

41. Én vagyok a mentőcsónak, amely a fulladásra ítélt hajótöröttek közelében jelent meg. Azok, akiket biztonságban partra tettek, ahol a béke lakozik, később belső kötelességüket érzik, hogy ugyanezt tegyék embertársaikkal, ha azok veszélyben vannak, hogy elpusztuljanak.

42. A hajók nem voltak elegendőek, és sok hajótörött van, aki segítségért kiált. Nézzétek az emberiséget, ahogy a bűnökben, a romlásban és a bűncselekményekben veszik el! Nézzétek az embereket,

akik a materializmus és az önzés életének szentelték magukat! A nők hozzászoktak a mindenütt uralkodó bűnhez, elveszítik erényüket és finomságukat. Az otthon, amely az ember temploma, megszentségtelenítve van, mert a fény, a melegség és a béke eltűnik belőle.

43. Eljövök erre a bolygóra, és rajta keresem az ember lelkét, amely Isten temploma, és meggyújtom benne a hitet azzal, hogy egy új világról beszélek neki, a béke világáról, amelybe az erkölcsi megújulás és a testvériség révén juthat el.

Egyesek szívük erőteljes dobogását érzik, és magukévá teszik az isteni ideált; mások az akadályokat és nehézségeket kifogásként használják, hogy ne kövessenek engem. Ezeknek hiányzik a hit, és nem fogták fel, hogy aki elfordul a rendeltetésétől, újra és újra ugyanoda kell jutnia, amíg be nem járja az egész utat.

44. Nem azt mondom nektek, hogy forduljatok el földi kötelességeitektől vagy a szív és az érzékek egészséges örömeitől. Csak azt kérem tőletek, hogy mondjatok le arról, ami megmérgezi a lelketeket és megbetegíti a testeteket.

45. Aki a törvény keretein belül él, teljesíti azt, amit lelkiismerete előír neki. Aki megveti a megengedett örömöket, hogy a tiltott élvezetekbe vesse magát, még a legnagyobb élvezet pillanataiban is azt kérdezi magától, miért nem boldog és miért nem talál békét. Mert élvezetről élvezetre egyre mélyebbre süllyed, míg végül a mélységben veszik, anélkül, hogy igazi kielégülést találna szívének és lelkének.

46. Néhányan *meg kell, hogy* bukjanak, és ki kell, hogy igyák az utolsó cseppig azt a kehelyt, amelyben az örömöt keresték, anélkül, hogy megtalálták volna, hogy meghallhassák annak a hangját, aki örökké meghívja őket az örök élet ünnepi lakomájára.

47. Elfogadom tanítványaim áldozatát. Elias felkészített benneteket, és közbenjárt értetek nálam, hogy méltók legyetek az én szavam hallgatására, és megértsétek annak jelentését. Ígérem, hogy mindenki, aki szívének fájdalmában keres engem, vigasztalást nyer.

48. A Szentlélek ideje van, amikor kapcsolatba lépek az emberrel. Azok közül, akik hallottak engem, néhányan kezdenek felismerni, mások pedig már szeretnek. Amikor ez a kinyilatkoztatásom ideje lejárt, az emberiség meg fogja tudni,

ki jött el. Fel fogja ismerni Illést, a kegyelem és hatalom előfutárát, és ugyanúgy a Mestert is, aki az emberiség iránti szeretetből szállt le.

49. Szeretett tanítványok, vegyetek példát rólam, hogy hamarosan eljussatok a vezeklésetek végére, amikor Illés, a pásztor, aki minden időkben vezette titeket, bemutat titeket nekem.

50. Nem akarom, hogy a lelkek, amikor elszakadnak ettől a földtől, magányosnak vagy elveszettnek érezzék magukat a szellemi völgy mérhetetlenségében, amely mindenkit vár. Ezért szól hozzátok Elias, és készít fel benneteket erre az átmenetre, és nektek meg kell ismertetnetek embertársaitokkal azt a szellemet , aki pásztor és közvetítő az ember és Teremtője között.

51. Nehézségek és ítélet idejét élitek át, mindannyian most aratjátok munkátok gyümölcsét. El kellett jönnie ennek az időnek, így volt megírva. Figyelmeztettem benneteket, hogy imádkozzatok és bűnbánatot gyakoroljatok; de alvó állapotban találtalak benneteket, anélkül, hogy emlékeztetek volna szavaimra. De vigyázok rátok, és ismét eljöttem, hogy elhozzam nektek tanításomat, amely nagyon tág horizonton mutat nektek. Ha képesek vagytok megérteni, bátrak és akaraterősek lesztek, és ha ez a fény behatolt a lelketekbe, menjetek a többiekhez, és segítsetek nekik kiszabadulni letargiájukból. Legyetek irgalmasak azokhoz, akik tudatlanságból vétkeznek, és mutassátok meg nekik az utat, amely megváltásukhoz vezet.

52. Azokat, akik korábban tanítványok voltak, tanítványaimmá teszem, a tanítványokat pedig még közelebb vonom Magamhoz. Mindannyiótokat egyetlen mennyei létrára állítottalak, és osztoztam szenvedéseitekben. Az emberiség fájdalma eljut hozzám, Elias az emberek szellemi egységéért küzd. Az új Bábel tornya a gőg és a viszályból nőtt ki, de vele szemben én felépítem Izrael tornyát, amelynek alapjai az alázat és a szeretet. A küzdelem nagy lesz, de végül az erény legyőzi a bűnt, és a béke helyreáll. Akkor a gyengék erősek lesznek, a vakok kinyitják a szemüket, és bekövetkezik a lélek igazi ébredése, hogy belépjen a fejlődés életébe.

53. Az arany és a hatalom, amelyek után az ember annyira vágyakozik, nem adnak békét lelkének, sem vigaszt betegágyán; csak megkeményítik a szívét. Hányszor mutattam a gazdagok elé a fájdalom képeit, hogy próbára tegyem érzéseiket, de közömbösek voltak az árvák, a nyomorúság és embertársaik fájdalma iránt, és nem értették meg, hogy csak anyagi javak kezelőivé tettem őket, hogy azokat igazságossággal és szeretettel osszák szét.

54. Sok ember vár egy gyógyító, könyörületes kézre, egy vigasztaló szóra vagy egy példaképre, amely megváltja őket. A lélek éhezik a szeretetre, az őszinteségre és az igazságosságra, és te, Izrael, adhatod

ezeket, mert bőségesen megadtam neked a szellemi javakat, amelyeket osztanod kell.

55. Nem minden idő lesz számotokra ilyen békés. Ezért ma, amíg még cselekvési szabadságotok van, buzgón kell dolgoznotok, és imádsággal fel kell készítenetek más nemzetekből származó testvéreiteket . Már tudjátok, hogy a Szellem nem ismer távolságot, és ezért azon a napon, amikor tanításomat hírnökeim közvetítik, azok nem fognak megbotlani, hanem barátokat, testvéreket fognak találni, akik megértik küldetésüket, és támogatást és melegséget nyújtanak nekik.

56. Akinek ez az üzenet rábízatik, és aki velem közösségben él, annak tökéletes cselekedeteket adok, és szavaiban kinyilatkoztatom a Szellememet.

57. Sokan közületek megérezték az emberek megvetését, mert a Mesternek követik. Mások szüleik házában elutasításban részesültek, és megint másokat feleségük vagy férjük taszított el. De gondoljatok arra, hogy mindezt látom, és hogy áldozatotokat bőségesen meghálálom.

58. Ne ellenségeket lássatok, hanem testvéreket mindazokban, akik körülvesznek benneteket. Ne kérjetek büntetést senkire, legyetek elnézőek, hogy példát mutassatok a megbocsátásra, és ne keletkezzen lelkiismeret-furdalás a lelketekben. Zárjátok be ajkatokat, és hagyjátok, hogy Én ítéljem meg ügyeteket.

59. Gyógyítsátok meg a betegeket, adjátok vissza az elméjüket az eltévedteknek. Űzzétek el az elmét elhomályosító szellemeket, és gondoskodjatok arról, hogy mindkettő* visszanyerje az elvesztett fényt.

**Lásd a 4. megjegyzést a függelékben*

60. Imádkozzatok a nemzetekért, mert én vigyázok *rátok*. Vigyétek el az én igémet minden szívhez. Később köszönjétek meg nekem a jótéteményeket, amelyeket kaptatok, mert akkor meg fogjátok érteni, hogy a fán egyetlen levél sem mozdul el az én akaratom nélkül.

61. Bizony, mondom nektek: azok, akik a legtávolabb kerültek tőlem, ráébrednek arra, hogy eljött az ítélet ideje, mert előérzetek és nyugtalanság gyötri őket.

62. Hangom hívja és ébreszti a lelkeket, mint a trombita. De ha az emberiség törődött volna azzal, hogy tanulmányozza és megértse az „Első" és a „Második Idő" próféciáit, akkor semmi sem lepné meg vagy zavarná meg abból, ami most történik, mert mindent előre megjósoltak.

63. A tegnapi szavam ma beteljesül; mert inkább a királycsillag szűnne meg ragyogni, mintsem hogy az ne teljesüljön be.

64. Viseljétek el a népek háborúja által okozott keserűséget, ne kérjétek az ítéletet rájuk, mert szenvedésük kehelye már így is elég keserű. Legyetek irgalmasak ítéleteitekben, gondolataitokban és imáitokban.

65. Azoknak, akik még élvezik a békét, kötelességük imádkozni azokért, akik a háború nehézségeit és szükségét szenvedik.

66. Ha együttérzés helyett haragot vagy megvetést érzetek azok iránt, akik olyan nagy szenvedést okoznak az emberiségnek – bizony, mondom nektek, akkor megfosztjátok magatokat minden lelki felemelkedéstől és minden megértéstől.

67. Hagyjátok, hogy hangom visszhangra találjon a szívetekben, tegyétek tettekre az én szavaimat: ez lesz az a mód, amelyen keresztül tanításom hatalmat nyer a földön. Ez az a fény, amely szembeszáll azoknak az eszméknek, amelyek egy beteg és hanyatlóban lévő emberiségből fakadtak.

68. Minden igazságosságot, minden nagyságot és minden fényt, amit az emberek lelkük fejlődése érdekében kívánhatnak, megtalálják majd a tanításomban. De ahhoz, hogy az ember megálljon, hogy tanításomat vizsgálja, és hogy érdeklődjön annak tartalma iránt, először annak első gyümölcseit kell észrevennie tanítványaim megújulásában és erényeiben.

69. Megígérem, hogy nagy titkokat fogok nektek felfedni, ha békében éltek. Mert akkor az én fényem ragyogni fog a lényetekben.

70. Mindannyian azok közé szeretnétek tartozni, akik tanúskodnak az igazságomról, és az emberiség útján olyanok vagytok, mint a világítótorony a tengerészek számára, vagy mint a csillag a zarándokok számára.

71. Ma ezen üzenet révén köztetek vagyok. Használjátok ki itt-tartózkodásomat, és váljatok tanítványokból tanítványokká, hogy méltó módon hirdethessétek az én szavaimat, amikor már nem fogok beszélni.

72. Tanuljatok, virrasszatok és imádkozzatok, szórjatok szeretetet és irgalmat testvéreitek közé, hogy cselekedeteiteken keresztül azt mondhassam az embereknek: Szeressétek egymást!

Béke legyen veletek!

34. tanítás

1. Szeretett népem, ne várjatok jobb időkre, hogy ezt az üzenetet kinyilatkoztassátok az emberiségnek, mert nem jön el más idő, amely alkalmasabb lenne erre, mint ez.

2. Nyisd meg szemed a valóságra, és ne álmodozz tovább a világ hiábavalóságairól. Fogadd meg, hogy a te küldetésed az, hogy tanításomat az egész földön ismertté tedd.

3. Itt, e tömegek között fedezem fel a jövőbeli hírvivőket, az új apostolokat, a munkásokat, akiknek fáradhatatlanul kell teljesíteniük feladatukat.

4. Egyeseket keletre fogok küldeni, másokat nyugatra, és a nyelvek sokfélesége nem lesz akadálya az én igém terjesztésének.

5. A fény, a szeretet és az igazságosság kardja, amely tanításomban jelen van, utakat fog nyitni, a tudatlanság falait lerombolni és a határokat eltörölni. Minden elő lesz készítve a népek egyesülésére.

6. A küzdelem kezdetén egyesek örömmel fogják elfogadni a Szentháromság-Mária szellemi tanítását. Mások viszont elutasítják és üldözni fognak benneteket, mivel abban földi hatalmuk és téves értelmezéseik fenyegetését látják. De bizony, mondom nektek, olyan lesz, mintha tenyerükkel akarnák megakadályozni, hogy a Nap fényt árasztasson.

7. Figyelmeztetnem kell benneteket, hogy aki ezt az igét elutasítja, *engem* is elutasított, és aki elfogadja, *engem* is elfogadott. Mert ennek a szellemi tartalmában kinyilatkoztam az embereknek ebben az időben, benne van jelen a szellemem. Ezért mondom nektek: aki befogadja az én igémet, az felismeri a hangomat, megnyitja nekem a szíve ajtaját, és magában hordoz engem.

8. Igazságosságom csodálatos lehetőséget kínált nektek, hogy jóvá tegyétek és megfizessétek bűneiteket. Ne hagyjatok kihasználatlanul egyetlen napot sem abból az életből, amelyet rátok bíztam.

9. Ti vagytok „az elveszett fiú”, aki bűnbánóan tért vissza az Atya házába, és én szeretettel fogadtalak benneteket, hogy rávegyelek benneteket örökségetek visszaszerzésére.

10. Tudom, hogy azok közül, akik sírva jönnek elém, kik az igazán bűnbánók, akik őszinte bűnbánat könnyeivel sírják bűneiket, és lehetőséget kérnek tőlem a jóvátételre. Sírtak, mert megbántották Atyjukat, nem maguk miatt sírnak. Ezzel szemben vannak mások, akik látszólag sajnálják, hogy megsértettek Engem, és sírnak, ígérgetnek, sőt esküsznek is, hogy többé nem vétkeznek. De ugyanakkor, miközben fogadalmat tesznek, új földi javakat kérnek Tőlem. Ezek azok, akik hamarosan ismét eltávolodnak az Atya házától.

11. Ha elérik, hogy tőlem megkapják, amit kerestek, el fogják pazarolni. Ha nem érték el, ellenem fognak káromkodni. Úgy vélik, hogy e út aljasságában csak tövisek vannak, és nem tudják, hogy az, amelyet választottak, a legbizonytalanabb, a legbonyolultabb és a legveszélyesebb. Azt gondolják, ha teljesen átadják magukat a világ örömeinek, növelhetik gazdagságukat, és ezzel csökkenthetik szükségüket, anélkül, hogy tudatában lennének annak, hogy azzal, hogy elutasították a szellemi kereszt édes terhét, hatalmas anyagi terhet vettek a vállukra, amelynek súlya alatt végül összeroppannak.

12. Milyen kevesen törekednek arra, hogy a béke, a fény és a harmónia paradicsomában éljenek, szeretettel betartva az isteni törvényeket.

13. Nagyon hosszú az út, amelyet az emberek megtettek, és még mindig inkább a tiltott gyümölcsöket eszik, amelyek csak szenvedést és csalódást halmoznak fel életükben. A tiltott gyümölcsök azok, amelyek ugyan jók, mert Isten teremtette őket, de károsak lehetnek az emberre nézve, ha nem készült fel rájuk megfelelően, vagy ha túlzottan fogyasztja őket.

14. A férfi és a nő felkészülés nélkül veszik magukhoz az élet gyümölcsét, és nem ismerik fel felelősségüket a Teremtő iránt, amikor új lények földi megtestesülését idézik elő.

15. A tudós tiszteletlen kézzel levág egy gyümölcsöt a tudomány fájáról, anélkül, hogy előbb meghallgatná lelkiismerete hangját, amelyben törvényem szól hozzá, hogy a bölcsesség fájának minden gyümölcse jó, és ezért aki leszedik, azt kizárólag embertársai javára teheti.

16. Ez a két példa, amelyet hoztam, megmutatja nektek, miért nem ismeri az emberiség sem a szeretetet, sem a békét annak a belső paradicsomnak, amelyet az embernek a törvény iránti engedelmessége miatt örökre a szívében kellene hordoznia.

17. Hogy segítsek nektek megtalálni ugyanezt, tanítom a bűnösöket, a engedetleneket, a hálátlanokat és a gőgösöket, hogy megértsétek, hogy szellemmel vagytok felruházva, hogy lelkiismeretetek van, hogy teljes mértékben meg tudjátok ítélni és értékelni, mi a jó és mi a rossz, és hogy megmutassam nektek azt az utat, amely elvezet titeket a béke, a bölcsesség, a végtelen szeretet, a halhatatlanság, a dicsőség és a örökkévalóság paradicsomába.

18. Hozzátok szólok, akik vétkeztetek, mert az igazak már a szellemi paradicsomban élnek; a többi lény pedig, akiknek nincs szelleme, és ennek következtében lelkiismerete sem, a természetben, a saját paradicsomukban gyönyörködnek, ahol teljes engedelmességben és tökéletes harmóniában élnek az egész teremtéssel.

19. Ma megvilágítom azt az utat, amelyen fejlődnötök kell, és amelynek végén találkozni fogtok velem. Nem kényszerítelek benneteket; de

felhívom a figyelmeteket arra, hogy – ha nem hallgattok erre a hívásra – hamarosan saját kezdeményezésetekből fogtok eljönni, hogy megkeressétek az üdvösség útját. De akkor menekülni fogtok embertelenségetek, merészségetek és gőgötök borzalmai elől.

20. Nem szigorral jövök hozzátok. Ti magatok vagytok azok, akik megérdemelt büntetést szabtok ki vétkeitekre.

21. Népem, a szívetekbe helyezem szavam lényegét, hogy lelkileg táplálkozzatok belőle. Mert a szívetek olyan, mint egy virág, és illata az a szeretet esszenciája, amelyet beletettem. Ne hagyjátok, hogy ez a virág elhervadjon, mert hamarosan elveszítené illatát. Kényesek a kertetek virágai, de kényesebb a szívetek, és még inkább annak isteni lényege.

22. 1950 után már nem fogjátok az én szavaimat ezeken a közvetítő eszközökön keresztül fogadni,* amelyeket ti hanghordozóknak vagy tolmácsoknak neveztetek. Egyesek elindulnak erről a földről a Szellemi Völgybe, mások pedig itt maradnak, hogy fogadják az első ihletéseket – azokat a jeleket, amelyek a szellemről szellemre történő kinyilatkoztatást megelőzik.

**Lásd a 9. megjegyzést a függelékben*

23. Amikor ez a kinyilatkoztatás elkezd kibontakozni köztetek, akkor valóban elkezdenek majd megérteni és felfogni azt a tanítást, amelyet jelenleg kapnak, és egyúttal képesek lesznek leszeparálni az én szavam tartalmát mindazoktól a tökéletlenségektől, amelyeket a hanghordozó esetleg kevert az én szavaimba.

24. Most megkérdezlek benneteket: egyetértetek-e azzal, hogy a föld szegényei legyetek, de szellemében gazdagok? Vagy a világ örömeit részesítitek előnyben az örök élet ismereteivel szemben? — Áldalak benneteket, mert a szívetekben azt mondjátok nekem: „Uram, semmi sem hasonlítható ahhoz a dicsőséghez, hogy a te szavadat halljuk."

25. Ebben az időben új üzenetet adok nektek: a Harmadik Testamentumot. Sokan tanúi voltak ennek a kinyilatkoztatásnak. De bizony, mondom nektek, nem ti lesztek azok, akik megértik annak teljes jelentését, amit kinyilatkoztattam nektek, és nem fogjátok felmérni ennek az üzenetnek a jelentőségét sem.

26. Gyakran adtam nektek tanítást, és ti tévesen értelmeztétek, mert elanyagiasodtatok, és miközben szellemi ismeretekről beszéltem nektek, ti anyagi értelmet tulajdonítottatok nekik. Jönnek majd más, szellemileg fejlettebb nemzedékek, és amikor tanulmányozzák a kinyilatkoztatásokban szereplő tanításokat, szellemi meghatottságtól remegni fognak. Máskor gyönyörködni fognak szavaim szelíd békéjében, más alkalmakkor pedig csodálkozni fognak azon, amit szeretetről szóló tanításaimban találnak. Akkor azt fogják mondani: Hogy lehetséges, hogy az akkori tanúk nem

vették észre e szó jelentését, nagyságát és fényét? Nem ez lesz az első alkalom, hogy ez megtörténik: a Második Korban is, amikor az emberek szívéhez szóltam, nem értettek meg, mert csak a világért és a földi dolgokért éltek és gondolkodtak.

27. Amikor a test, amely a „Második Korszakban" burkolatként szolgált nekem, a halálos küzdelembe lépett, és én a keresztről mondtam ki az utolsó szavakat, az utolsó mondataim között volt egy, amelyet sem azokban a pillanatokban, sem sokáig azután nem értettek meg: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?"

28. E szavak miatt sokan kételkedtek; mások zavarba jöttek, mert azt hitték, hogy ez gyengeség, megingás, egy pillanatnyi gyengeség volt. De nem vették figyelembe, hogy ez nem volt az utolsó mondat, hanem hogy utána még másokat is mondtam, amelyek teljes erőt és világosságot mutattak: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet"; és: „Minden teljesült".

29. Most, hogy visszatértem, hogy fényt derítsek zavarodottságotokra, és megvilágítsam azt, amit titoknak neveztetek, azt mondom nektek: Amikor a kereszten lógtam, a halálos küzdelem hosszú és véres volt, és Jézus teste, amely végtelenül érzékenyebb volt, mint bármely más emberé, hosszú ideig tartó agóniát szenvedett, és a halál nem jött el. Jézus betöltötte küldetését a világon, már kimondta az utolsó szót és megadta az utolsó tanítást. Ekkor az a megkínzott test, az a széttépett hús, amikor érezte a szellemtől való elszakadást, fájdalommal telve így kérdezte az Urat: „Atyám, Atyám, miért hagytál el engem?" — Ez volt a sebesült Bárány szelíd és szenvedő kiáltása pásztora után. Ez volt a bizonyíték arra, hogy Krisztus, az Ige, valóban emberré lett Jézusban, és hogy szenvedése valós volt.

30. *Tudjátok-e* ezeket a szavakat *Krisztusnak* tulajdonítani, aki örökké egyesül az Atyával? — Most már tudjátok, hogy ez Jézus testének nyögése volt, akit az emberek vaksága meggyalázott . De amikor az Úr gyengédsége leszállt arra a megkínzott testre, Jézus folytatta a beszédet, és szavai ezek voltak: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet". — „Minden beteljesedett".

31. Mikor fogsz így szólni hozzám, emberiség? Mikor fogjátok kiadni ezt a szelíd panaszkiáltást, amely nem vád, nem kétely, nem hitetlenség, hanem az Atya iránti szeretet bizonyítéka, amellyel kinyilvánítjátok Neki, hogy az utolsó órában közel akarjátok érezni Őt? — Gondolkodjatok el minden mondatomról, mert Én vagyok az igazság, amelyet nektek megígértek.

32. Most, hogy tanítalak benneteket, a műveletleneket és a tudatlanokat használtam fel, mert a tudósok és a tanultak tagadtak engem. A bűnösöket is kerestem, hogy megtérítsem őket, és elküldjem őket, hogy tanúskodjanak az igazságomról. Ezeknek a gyermekeimnek, akik által kinyilatkoztatom magam, méltónak kell bizonyulniuk erre a

kegyelemre azzal, hogy felébrednek a tanítás fényére, amelyet hirdetni fognak, hogy teljes ismeretet szerezzenek feladatukról, és megértsék, hogy csak akkor fognak hinni nekik embertársaik, ha példát mutatnak és jó cselekedeteket tesznek.

33. Ez az előkészületi idő kedvező lesz az emberek tömegeinek felkészítéséhez.

34. Tanításom az élet folyójának tiszta és kristálytiszta vize, amellyel megtisztulhattok és elnyerhetitek azt az átalakulást, amely méltóvá tesz benneteket arra, hogy a Szentlélek tanítványainak nevezzétek magatokat. Készítsétek elő a szíveteket az én szavaimra, és bizony, mondom nektek, jó mag fog belőle kihajtani. Formáljátok a szellemeteket és az értelmeteket azzal, hogy hallgattok rám, akkor cselekedeteitek, szavaitok és gondolataitok sugározni fogják az én igazságomat.

35. Igaz, nem csak ti fogtok tanúskodni rólam, mert az egész teremtés az igazságom élő bizonyítéka. De ebben a munkában van egy feladatotok, amit teljesítenetek kell, és egy tartozásotokat kell rendeznetek önmagatokkal szemben. Mert bizony mondom nektek, nekem nem tartoztok semmivel, hanem önmagatoknak.

36. Ha nem tanúskodtok Uratokról, én fogok; de keservesen sírni fogtok, mert nem voltatok a Mester mellett a küzdelem órájában.

37. Tudni akarjátok, hogyan érhetitek el, hogy tanúságtételeteket igaznak fogadják el? – Legyetek őszinték önmagatokhoz, soha ne mondjátok, hogy van valamivel, ami nincs, és ne próbáljatok meg kinyilatkoztatni olyasmit, amit nem kaptatok meg. Csak azt tanítsátok, amit tudtok, és csak arról tanúskodjatok, amit magatok is átéltetek. De ha olyasmit kérdeznek tőletek, amire nem tudtok válaszolni, hallgassatok, de soha ne hazudjatok. Újra mondom nektek -tól, hogy az igentek mindig igent, a nemetek pedig mindig nemet jelentsen, akkor hűek lesztek az igazsághoz.

Ne esküdjetek sem, mert aki az igazat mondja, annak nincs szüksége esküre, hogy hitelt szerezzen magának, mivel cselekedeteivel világosságot hoz. Hagyjátok esküdni azt, aki hamis volt, és aki – amikor eljön az a pillanat, amikor hitelességre van szüksége – Isten nevét kell igénybe vennie, hogy szavainak nyomatékot adjon. Ne esküdjetek sem Istenre, sem Máriára, sem szüleitekre, sem az életetekre. Ismét mondom nektek, hogy cselekedeteitek legyenek azok, amelyek tanúskodnak szavaitokról, akkor mindkettő tanúskodni fog rólam.

38. Ha az igazat mondjátok, és hisznek nektek, áldottak legyenek azok, akik hisznek nektek. Ha elutasítanak, megsértnek vagy kigúnyolnak titeket, mert az igazat mondjátok, akkor bízzátok rám az ügyet, mert az igazság ügye az enyém; akkor meg foglak védeni titeket. Ne próbáljátok az igazságot a hazugság fátylával eltakarni, mert akkor nagy lesz az ítéletetek.

Nem tudtok arról a nagy jeruzsálemi templomról, ahová az emberek sok évszázadon át léptek be erő és bölcsesség vágyában? Mert nagy volt, amíg méhe a lelkek békéjének menedéke volt. De amikor a képmutatás, a hazugság és a kapzsiság behatoltak, elszakadt a függöny, és később nem maradt belőle kő kövön.

39. Még egyszer mondom nektek, hogy kezdjetek el őszinték lenni önmagatokhoz, ne próbáljátok megtéveszteni önmagatokat, vagyis kezdjetek el szeretni az igazságot. Közeledik az az idő, amikor a világ nagy fejedelmei elbuknak, amikor a nemzetek megérzik az én isteni ítéletemet. Mennyi jajkiáltás lesz akkor az emberek között! A hamisságok, a tévedések és az igazságtalanságok világa eltűnik, hogy helyette felépüljön Isten országa, amely igazságosság és fény. Sok emberi műnek ez lesz a vége, de a szellemiség korszakának ez lesz a kezdete.

40. A világ, amely eltűnik, az a romlás világa lesz, amelyet ti teremtettetek, amelyben az erősek elnyomják a gyengéket, amelyből még a gyermekek ártatlansága is eltűnt, amelyben a szülők nem értik a gyermekeket, és a gyermekek nem értik a szülőket. Ez a világ, amelyben az emberek megszentségtelenítették a legszentebb elveket és intézményeket, és amelyben egymást ölik, ahelyett, hogy testvéreiként szeretnék egymást.

41. Ahhoz, hogy ez az új Bábel eltűnjön, romlottságát gyökerestül ki kell tépni, mint a gyomnövényt. A fájdalom nagy lesz; de ebben a szenvedés serlegében a tisztátalanok megtisztulnak, a vakok megnyitják szemüket, a halál megállítja sok ember földi útját, de nem azért, hogy elpusztítsa őket, hanem hogy életre keltsen őket.

42. Az emberiség gonosz cselekedeteiből semmi sem marad meg. De a múltatok romjain új világot fogok létrehozni, mint egy nagy birodalmat, amelyben az emberiség olyan, mint egy kiterjedt család, amely békében él, szeret, érez és gondolkodik az én szeretet törvényem szerint.

43. Új nemzedékek fogják benépesíteni a Földet, és mind szellemileg, mind anyagilag le fogják aratni az elődeik által hátrahagyott tapasztalatok és fejlődés gyümölcseit; mert az egész múltból a jó gyümölcsöket fogják kiválasztani.

44. Az én istenségem iránti tökéletlen kultuszok fölé egy igazán szellemi istenimádat emelkedik majd, ahogyan a mai emberek materialista tudománya fölé is egy új tudomány emelkedik majd, amely a testvériség, a jólét és a béke szolgálatában áll.

45. Az emberek közötti elszakadottság eltűnik, és ahogyan viszályukban eltávolodtak egymástól, és minden nép számára saját nyelvjárásokat és nyelveket hoztak létre, úgy amikor a harmónia ragyogni kezd a Földön, mindenki érezni fogja azt az igényt, hogy egyetlen nyelven kommunikáljon. Bizony, mondom nektek, a testvéri szeretet megkönnyíti számukra ezt a

munkát, mert az az én parancsomra fog épülni, amely azt mondja nektek: Szeressétek egymást.

46. Hogy lehetne helyes, hogy az emberi nem nem ért meg egymást, ha még az azonos fajhoz tartozó állatok is megértik egymást, még akkor is, ha az egyikek egy, a másikok pedig egy másik vidékről származnak?

47. Egyesüljetek szeretetben Atyátok ihletése alatt, és Ő, aki az egész teremtés Alfa és Omegája, megadja nektek az Egyetemes Nyelvet.

48. Erőt merítsetek, erőt merítsetek szavaimból, azok a nyelvetek megosztottsága felett állnak, kezdetetek és végtek túlsó oldalán. De ha csodálkoztatok azon a oly részletes és kimeríthetetlen módon, ahogyan a hanghordozóim ajkain keresztül szóltam hozzátok, tudjátok meg, hogy az csak egy szikra volt az én isteni fényemből, amelyet ezekre az értelem-szervekre küldtem.

49. Kérdeztek tőlem: „Uram, ha kiválasztottál minket, hogy tanúi legyünk ennek a kinyilatkoztatásnak – miért nem zártál ki minket a földi szenvedésekből és csapásokból?" – Erre azt válaszolom nektek, hogy szükséges, hogy – még ha csak keveset is – kiigyátok azt a szenvedés kelyhét, amelyet testvéreitek isznak, hogy megértsétek szenvedéseiket.

50. Ha azt mondtam nektek, hogy ebben az időben minden elpusztul, amit az emberek gőgje és gonoszsága teremtett, nem hiszitek-e, hogy nálatok is van valami, amit el kell pusztítani, meg kell csonkítani vagy meg kell vezekelni?

51. Meg vagytok áldva, de ugyanakkor a megpróbáltatások nagyon sújtják benneteket. De ha a fájdalom ébren tart benneteket, gondoljatok arra, hogy ez csak *egy* csepp abból a keserű italból, amelyet más népek isznak. Ha a szívetek együttérzi a fájdalmat, imádkozni készteti magát, és ebben intuitív módon felismeri az egyik feladatot, amelyet ez a nép a földre hozott.

52. Imádkozzatok, gyermekeim, a fény, a béke és a testvériség gondolatával, mert ezek az imák nem vesznek el a térben, hanem erejük a szellemi világban rezegve megőrzi őket, és azok szívéhez vezeti őket, akikért imádkoztatok. Szavam ne váljon számotokra mindennapossá, jöjjetek ugyanolyan alázatossággal és áhítattal, mint az első napokban, hogy imátokat testvéreitek is érezzék. Mert eljön egy nap, amikor egész lényeteket megrázó érzés fogja el, és ez az a nap lesz, amikor utoljára szólok hozzátok ebben a formában.

53. Mit gondoltok, miért hívtalak titeket ebben az időben, emberiség? Talán csak azért, hogy meggyógyítsam a betegségeiteket, vagy hogy visszanyerjétek az elveszett békét? — Nem, népem; amikor felemeltelek benneteket az igazi életre, lángra lobbantottam a hitet a szívetekben, visszaadtam a mosolyt az arcotokra és az erőt a testeteknek, az azért történt, mert így akartalak felkészíteni benneteket, hogy felkelhessetek a

harcra. De látom, hogy sokan csak magukra gondolnak, és csak azért vesznek részt a tanításomban, hogy lelkük békéjét keressék, anélkül, hogy a legcsekélyebb mértékben is tudni akarnák, milyen feladat vár rájuk. Mások eltávolodnak, amint megkapták, amit vágytak, anélkül, hogy érdekelné őket a tanításom tartalmának tanulmányozása és megértése.

54. Mindannyian elhívattatok, hogy részt vegyetek ebben a munkában, és ezért kiöntöttem szavam e nép fölé, hogy azt a szívében őrizze, még ha csak egyetlen mondatom is.

55. Tanításom azt mondja nektek: ha nem hirdetitek az én igémet az emberiségnek, a kövek fognak beszélni, hogy tanúskodjanak az én igazságomról és arról az időről, amelyben éltek. De ne várjatok addig, amíg a *kövek* beszélnek, mert meg fogják tenni, amikor megrázzák a földet, felkavarják a tengereket, vagy patakokban törnek elő a vulkánok kráterei̇ből.

56. Jobb lesz, ha időben felkészültök, hogy amikor ezt a világot járványok, ismeretlen betegségek és mindenféle nyomorúság sújtja, ti – a föld minden útjára szétszórva – eljuttassátok a szívekbe jóságos, erőt adó szavam, hogy olyanok legyetek, mint egy szelíd szellő azok számára, akiket a viharok ostoroztak.

57. Vessétek le lustaságotokat, és használjátok ki azt a drága időt, amelyben ma részesültök, mert nem tudjátok, hogy a jövőben lesz-e nyugalmuk tanulmányozni az én igémet, és elmélyülni benne.

58. Imádkozzatok, mint jó tanítványok, és töltsétek meg szíveteket nemes célokkal. Ne felejtsétek el, hogy én nem teszek köztetek különbséget faj, osztály vagy vallás alapján, hogy bárhová is menjetek, úgy érezzétek magatokat, mintha hazátokban lennétek, és mindenkit, akivel találkoztok, bármely fajhoz is tartozzon, annak tekintsétek, ami valójában: testvéreteknek.

59. Elhoztam nektek ezt az igét, és a ti nyelveteken hallhattátok, de megbízlak benneteket, hogy később fordítsátok le más nyelvekre is, hogy mindenki megismerhesse.

60. Így fogjátok megkezdeni Izrael igazi tornyának építését – azt, amely szellemileg egyesíti az összes népet, amely minden embert egyesít abban az isteni, megváltoztathatatlan és örök törvényben, amelyet a világban Jézus szájából hallottatok, amikor azt mondta nektek: „Szeressétek egymást!”

61. Vizsgáljátok meg az én szavam, amíg meg nem győződtök annak tisztaságáról és igazságáról. Csak így fogtok bátran járni az utatokon, és állhatatosak maradni a szellemet fenyegető materialista elképzelések behatolásával szemben. Mert a materializmus halál, sötétség, igát és méreg a szellem számára. Soha ne cseréljétek el lelketek fényét vagy szabadságát földi kenyérre vagy szegényes anyagi javakra!

62. Bizony, mondom nektek: aki bízik a törvényemben, és a végsőkig kitart a hitben, annak soha nem fog hiányozni az anyagi megélhetés, és az én szellememmel való egyesülésének pillanataiban az én végtelen irgalmasságom által mindig megkapja az örök élet kenyerét.

Béke legyen veletek!

35. tanítás

1. Áldottak azok, akik alázatossággal és hittel kérnek tőlem lelkük fejlődését, mert megkapják, amit Atyjuktól kérnek.

2. Áldottak legyenek azok, akik tudnak várni, mert irgalmas segítségem a megfelelő pillanatban a kezükbe kerül.

3. Tanuljatok meg kérni és várni is, tudva, hogy semmi sem kerüli el szerető akaratomat. Bízzatok abban, hogy akaratom minden szükségletetekben és minden próbátokban megnyilvánul.

4. A gyermeknek joga van az Atyától kérni mindazt, ami az igazságosság és a szeretet törvényén belül van, az Atyának pedig kötelessége gondoskodni a gyermekről.

5. Mondom nektek, hogy azok, akik itt a földön követik akaratomat, élvezni fogják szeretetemet, ha a Lélekben vannak.

6. Ha keresztetek terhe nyomja a vállatokat, hívjátok segítségül a keresztet hordozót, és azonnal segítségetekre sietek.

7. A próbatételek pillanataiban mondjatok el egy rövid, de őszinte és szívből jövő imát, és megvigasztalva fogjátok érezni magatokat; és ha elértétek, hogy összhangban legyetek Uratokkal, akkor azt mondhatom nektek, hogy az én akaratom a tiétek, és a ti akaratotok az enyém.

8. Ne csak akkor imádkozzatok, amikor éppen fájdalmas próbatételen mentek keresztül, hanem akkor is, amikor békében vagytok, mert akkor a szívetek és a gondolataitok másokkal is foglalkozhatnak. Ne csak azokért imádkozzatok, akik jót tettek veletek, vagy azokért, akik nem okoztak nektek kárt, mert bár ez érdemes dolog, nem olyan nagy, mint amikor azokért közbenjártok, akik valamilyen formában kárt okoztak nektek.

9. Gondoljatok arra, hogy én, a Mesteretek, éppen azoknak a segítője és megváltója voltam, akik Pilátus előtt kiáltották: „Feszítsd keresztre! Feszítsd keresztre!” — Ti is segíthettek testvéreiteknek, hogy alázatosan viseljék keresztjüket: imákkal, gondolatokkal, szavakkal, és anyagi módon is. Így elviselhetőbbé tehetitek annak a vezeklését, akit fájdalmának vagy küzdelmének terhe nyom.

10. Ez a kegyelem ideje. Imádkozzatok, kérjetek és dolgozzatok, a mezők termékenyek és várnak rátok.

11. Kérjétek a békét a nemzetek számára, vonzzátok magatokhoz imáitokkal. Küldjetek gyógyító balzsamot gondolataitokon keresztül, és közvetítsetek fényt testvéreitek elméjének . Bizony, mondom nektek, kéréseiteket Atyátok soha nem hagyja meghallgatatlanul és figyelmen kívül.

12. Készüljetek fel, mert sokan tagadni fogják, hogy az ember értelmén keresztül nyilvánultam meg. De ti mondjátok meg nekik, hogy ez nem az

első alkalom, hogy ez történik: hogy Isten a Három Időkorszakban az *emberen* keresztül szólt, hogy az idők kezdete óta minden prófécia, ihlet és kinyilatkoztatás, amelyet az emberiség kapott, isteni hang volt, amelyet emberi közvetítés útján fogadtak, és amely minden kor embereit vezette.

13. Azok, akik tagadják, cáfolják vagy felháborodnak a ti tanúságtételeteken, azért cselekszenek így, mert nem tudják, mi az a szellemi kinyilatkoztatás, még ha a földön tudósoknak is nevezik magukat.

14. Az én akaratom az, hogy az emberiség e nép révén, amely tanúja volt kinyilatkoztatásomnak ebben a formában, megtudja, hogy az ember eredetétől fogva arra rendeltetett, hogy kapcsolatban álljon Mennyei Atyjával, hogy ezen a bolygón szószólóként szolgálja Őt, és hogy – bár a múltban ritkák voltak azok az esetek, amikor az Úr az emberek ajkán keresztül szólt – most olyan időt éltek át, amikor az emberek nemzedékről nemzedékre egyre nagyobb tökéletességet és tisztaságot érnek el a Szellemtől Szellemig tartó párbeszédben az Atyával.

15. Hirdessétek, hogy abban az időben az emberek mindent megbeszélnek majd Urunkkal, hogy cselekedeteiket a világon az Isteni Törvény parancsai szerint hajtsák végre. A családapa olyan szavakkal fog beszélni gyermekeihez, amelyeket az Úr helyez az ajkára. A tanárok magasabb ihletés alatt fognak tanítani, a kormányzók meg fogják érteni, hogyan kell Isten akaratát közvetíteni népeiknek, a bírák pedig alávetik magukat lelkiismeretük hangjának, amely annak a fénye, aki mindent tud, és ezért az egyetlen, aki képes tökéletesen ítélni. Az orvosok elsősorban az isteni erőben fognak bízni, és szavaik és gyógyító erejük az Úrtól fog származni. A tudósok meg fogják érteni azt a oly nehéz feladatot, amelyet a Földre hoztak magukkal, és lelki felkészültségüknek köszönhetően isteni ihletet fognak kapni. Végül mindazok, akik azzal a feladattal jöttek a világra, hogy lelkeket vezessenek a fejlődés útjára, felemelkednek, hogy megkapják kinyilatkoztatásaimat, és azokat az emberek szívéhez közel hozzák azzal a fénnyel és tisztasággal, amellyel maguk is megkapták azokat.

16. Egy jövőbeli korszakról beszélek nektek, amelyet ti, annak bekövetkezésében való bizonyossággal, hirdetni és megjövendölni fogtok. De ha testvéreitek gúnyt űznek próféciátokból, ne csüggedjetek, mert János apostolt is kigúnyolták, sőt őrültnek tartották, amikor közölte azt, amit az Atyával való kapcsolatában kapott. Mégis eljött annak az órája, amikor beteljesedett mindaz, ami az egyiknek lehetetlennek, a másiknak furcsának és érthetetlennek tűnt.

17. Az az idő, amelyben ma éltek, pontosan az az idő, amikor beteljesedik mindaz, amit én annak a látnoknak, prófétának és a Mester szószólójának száján keresztül mondtam.

18. Lelki látomásai miatt azt a szeretet és igazság apostolát üldözték, kínozták és száműzték. De nem hiányzott tőle az én védelmem üldözői és hóhérai ellen, ezért mondom nektek, hogy ne féljetek. Ha emiatt börtönbe vetnek titeket, én szabadságra bocsátalak titeket; ha megtagadják tőletek a munkát vagy a kenyeret, én eltartalak titeket; ha megaláznak vagy rágalmaznak titeket, én dicsérem titeket és igazságot szolgáltatok nektek, és ha megölnek titeket, én feltámasztalak titeket az igazi életre.

19. Ezért mondom nektek mindig, hogy készüljetek fel az imádsággal, hogy terjeszthessétek ezt a próféciát, és szelídséggel, erővel, hittel és szeretettel teli szívvel adhassátok tovább ezt a tanúságot testvéreiteknek.

20. Minden, amit e felkészülés során az én nevemben tesztek, jó gyümölcsöt fog hozni, és mindazt, amire vágytatok, megvalósulni fog látni.

21. Ahogyan a múlt idők embereinek minden ígéretemet betartottam, úgy fogom azokat nektek is betartani.

22. Félelemmel teli időkben éltek, amikor az emberek megtisztulnak azzal, hogy szenvedésük kelyhét az utolsó cseppig kiürítik. De azok, akik a próféciákat tanulmányozták, már tudták, hogy közeledik az az idő, amikor mindenhol háborúk törnek ki, mert a nemzetek nem értik meg egymást.

23. Még hátra van, hogy az ismeretlen betegségek és járványok megjelenjenek az emberiség körében, és zavart keltsenek a tudósok körében. De amikor a fájdalom elérte csúcspontját az emberekben, még mindig lesz erejük kiáltani: „Isten büntetése!” De én nem büntetek, ti vagytok azok, akik büntetitek magatokat, amikor eltértek a lelketeket és testeteket irányító törvényektől.

24. Ki szabadította fel és hívta ki a természeti erőket, ha nem az emberek ésszerűtlensége? Ki szegült szembe törvényeimmel? – A tudósok gőgje! De bizony, mondom nektek, ez a fájdalom arra fog szolgálni, hogy a gyomnövényeket, amelyek az emberek szívében megnőttek, gyökerestül kitépje.

25. A mezők holttestekkel lesznek borítva, az ártatlanok is el fognak pusztulni. Egyesek a tűzben, mások az éhségben, megint mások a háborúban fognak meghalni. A föld remegni fog, a természeti erők mozgásba jönnek, a hegyek kiömlik a lávájukat, és a tengerek felkavarodnak.

26. Megengedem, hogy az emberek romlottságukat olyan határokig fokozzák, ameddig szabad akaratuk engedi, hogy saját cselekedeteiktől megrémülve igazi bűnbánatot érezzenek lelkükben.

27. Ti, alázatos tanítványok – emberek, akik szeretetet éreztek testvéreitek iránt, bár tele vagytok tökéletlenséggel: ellensúlyozzátok a háború által felszabadított szenvedélyek hatását a béke gondolatával – imákkal, melyeket a szellemi fény tölt el, a testvériség szavaival és az igazságot és a felebarát szeretetét hordozó cselekedetekkel. Készen kell állnotok, mert a háború végén, amikor ez a viszály véget ér, az emberek tömegei messziről érkeznek majd, hogy balzsamot keressenek testüknek és lelküknek.

28. „Ne hagyj el minket, amikor eljön ez az óra, ó Mester!" – mondja nekem ez a nép. Mire én azt válaszolom nektek, hogy nem *hagyhatlak el* benneteket, mert minden teremtményben jelen vagyok.

29. A természeti erőkön keresztül fogok szólni az emberekhez, a tengerekből fog kitörni a hangom, és a bolygó egyik végétől a másikig a lelkek megérintve fogják érezni annak a fényét, aki az egyetlen, aki igazi gyengédséggel mondhatja nektek: „Szeressétek egymást!"

30. Ez a parancsolat sokak számára ítélőjükké válik, mások szívükben nyílt sebként fogják érezni, és egyesek számára olyan lesz, mint egy őr, aki annak beteljesülése érdekében nem hagyja őket aludni.

31. Most már látjátok, hogy nem tudok elszakadni tőletek, ahogyan azt egykor az egyik prófétám kimondta: hogy ebben az időben „szellemem kiárad minden testre és minden lélekre".

32. Bárhová is mentek, én előttetek fogok járni. Bárhol is kerestek engem, megtaláltok. Bárhová is fordítjátok tekinteteteket, megláttok engem. De ezen a napon, a „ " napon, nem csak keserűségeket és nagy nyomorúságok előjeleit akarom bejelenteni nektek az Igémmel. Ha mindezekről beszélek nektek, az azért van, hogy ébren és imádkozva hagyjalak titeket, hogy a megpróbáltatások ne érjenek titeket váratlanul, amikor eljönnek.

33. Ahogyan bejelentettem nektek a háborút és a nagy csapásokat, amelyek az emberiséget várják, úgy mondom nektek azt is, hogy eljön az a nap, amikor a föld minden nemzete békében él majd, amikor az emberek egymást szeretni fognak bennem, és életük, munkájuk, cselekedeteik a világban az a tetszőleges imádat lesz, amely illatos tömjénként emelkedik fel e bolygóról hozzám.

34. Kérdeztek tőlem: „Uram, mikor jön el ez az idő?" És én azt válaszolom nektek: Amikor az emberiség megtisztult a fájdalom, a bűnbánat, a megújulás és a jótett gyakorlása által.

35. Amikor az emberek lelke betartja az Atyjával kötött szövetséget, én is teljesíteni fogom az ígéreteimet az utolsóig. Kinyitom kincstáramat, és bölcsességet, békét és kinyilatkoztatásokat árasztok ki gyermekeimre.

36. Népem, virrassz és imádkozz, amíg ezen a világon jársz. Készülj fel lelkileg és testileg, mert hamarosan elküldelek, hogy az igazságomról beszélj.

37. Készítsétek elő lelketeket az imádság, a szeretet és az alázat gyakorlásával, amit tanításom mutat nektek, és készítsétek elő testeteket is azzal, hogy leszoktatjátok a bűnökről, a rossz szokásokról, és engedelmesekké teszitek, amíg a lélek tökéletes munkatársává nem teszitek. Ha egyszer felkészültetek, megtapasztaljátok, milyen tisztán rajzolódik ki előttetek az út. Ezért mondom nektek, hogy a lélek élete az isteni méhből való kilépésétől a visszatéréséig a fejlődés lépcsőfokai.

38. Amikor az Atya teremtett benneteket, az emelvény első fokára állított benneteket, hogy lehetőségetek legyen igazán megismerni és megérteni Teremtőtöket, miközben ezt az utat bejárjátok. De milyen kevesen kezdték el a felfelé vezető fejlődési utat, amikor elhagyták az első fokot! A legtöbben összefogtak engedetlenségükben és makacsságukban, rosszul használták fel a szabadság ajándékát, és nem hallgattak a lelkiismeret hangjára; hagyták, hogy az anyag uralkodjon rajtuk, és így kisugárzásaikkal létrehoztak egy erőt – a gonoszét –, és kiástak egy szakadékot, amelybe hatásuk révén magukkal kellett rántaniuk testvéreiket, akik véres küzdelmet kezdtek gyengeségeik és romlottságuk, valamint a felemelkedés és a tisztaság iránti vágyuk között.

39. Milyen más lett volna az élet, amelyet a Földön éltetek volna, ha állandóan a jóságban és az igazságosságban maradtatok volna. Mert abban arattátok volna az én szeretetem gyümölcseit. Mégis, nem vagytok elveszve, és nem is száműztelek titeket az én országomból. Ennek bizonyítéka az, hogy amikor eljöttem hozzátok, emberi formába öltözve leereszkedtem *abba* a világba, amelyet oly sok tévedéssel és tökéletlenséggel teremtettetek.

40. Itt, ezen a világon adtam nektek a véremet és a testemet, hogy bebizonyítsam nektek, hogy a tévedéseitek és hálátlanságotok ellenére is szeretlek benneteket.

41. Az a megváltoztathatatlan törvényem, amelyet az első időkben adtam nektek, a próféták jóra intő szavai, tanításom és minden üzenetem az a szellemi fény, amelyet az ember a lelkiismeretén keresztül kapott; és szelleme egyesült volna az enyémmel, ha fejlődésének kezdetétől fogva a törvényben és a tisztaságban maradt volna.

42. Az emberek erkölcstelensége, tudatlanságuk, szellemi emelkedettségük hiánya és a vétkeik által okozott szenvedések voltak azok az okok, amelyek miatt az Atya lejött, hogy megmentse őket,

kinyilatkoztatva nekik a Bölcsesség könyvét, amelyet a világ örömeiért megvetettek, és hogy újra megmutassa nekik az igaz utat.

43. Sok évszázad telt el, és az embereknek sokszor kellett visszatérniük a világra; mégis még mindig nem értik törvényem lényegét és saját lelkük természetét.

44. Még mindig emberi formában nyilvánulok meg az emberek előtt, bár azt is mondom nektek, hogy amit ebben az időben kinyilatkoztatok, az az a tanítás, amely a lelkeket arra a szintre emeli, amelyről beszélek nektek, és ahonnan felismerhetik és kijavíthatják minden tévedést, újjáépíthetik a romba dőltet, és visszanyerhetik mindazt, amit elvesztettek.

45. Isteni vetésemben egyetlen mag sem vész kárba, bár az emberek bukásai késleltették lelki virágzásukat és gyümölcshozásukat.

46. Ebben az időben a Földet az emberiség nagy fájdalma közepette forgatják fel, de szükséges, hogy megtaláljam a magomat, hogy elválasszam a gyomoktól.

47. Mi volt a bűnötök és a törvényem iránti engedetlenségetek oka?

48. Hallgassatok, tanítványok: mielőtt életre keltetek, én már léteztem, és a ti lelketek az én lelkemben volt elrejtve. De nem akartam, hogy érdemeket szerezve örököljétek az én országomat. Nem akartam, hogy birtokoljátok a meglévőt anélkül, hogy tudnátok, ki teremtett benneteket, és nem akartam, hogy irány, cél és eszmény nélkül távozzatok.

49. Ezért adtam nektek a lelkiismeretet, hogy az vezetőtök legyen. Megadtam nektek az akarat szabadságát, hogy cselekedeteitek igazi értéket képviseljenek előttem. Szellemet adtam nektek, hogy az mindig a fényes és tiszta felé vágyakozzon. Testet adtam nektek, hogy a szíveteken keresztül érzéket kapjatok a jóhoz és a széphez, és hogy az próbakőként, állandó próbaként, valamint eszközként szolgáljon nektek az anyagi világban való élethez. A Föld a szellemetek iskolája volt, rajta soha nem hiányzott az Isteni Mester jelenléte. Az emberi élet mély bölcsességet tartalmazó könyv volt a megtestesült szellem számára.

50. Amikor a teret először megvilágította a szellemek jelenléte, azok – mivel még bizonytalanok és dadogósak voltak, mint a kisgyerekek, és sem a fejlettségük, sem az erejük nem volt ahhoz, hogy a magas szellemiségű helyeken tartózkodjanak – szükségét érezték egy támasznak, egy támaszpontnak, hogy erőseknek érezzék magukat, és így kapták meg az anyagot és az anyagi világot, és új állapotukban tapasztalatokat és ismereteket szereztek.*

**Lásd az 5. megjegyzést a függelékben*

51. Még nem tudatosult bennetek az a küldetés, amelyet ebben az időben az emberiség között kell teljesítenetek; de szavaimmal meg fogom mutatni nektek a küzdelmeteket és azt, hogyan juthattok el a célhoz.

52. Az agyatok kicsi, és önmagában nem képes megérteni az általatok birtokolt ajándékok értékét, valamint annak a munkának a jelentőségét, amelyet az Atyának e népen keresztül az emberiség között kell véghezvinnie.

53. Bölcs és hatalmas akaratom kijelöli azokat az utakat, amelyeken hírnökeimnek, tanítványaimnak, prófétáimnak el kell indulniuk az én igém hirdetésének jó hírét vivő úton, hogy egyúttal előkészítsék azokat az utakat is, amelyeken testvéreitek nagy seregei, akiket ti idegeneknek neveztek, nemzetetek kebelére fognak érkezni.

54. Azok a tömegek látszólag a testnek való kenyeret és a szívnek való békét keresve fognak érkezni. Én azonban tudom, hogy a lelkük az lesz, amely az ígéretem beteljesülését keresi, amelyet minden lélek legmélyén őriztek.

55. Távoli vidékekről és nemzetekből fogjátok látni testvéreiteket érkezni, akik lelkük felszabadítására vágynak. Az ősi Palesztinából is tömegesen fognak érkezni, mint annak idején, amikor Izráel törzsei átkeltek a sivatagon.

56. Hosszú és szenvedéses volt zarándokútja, mióta elűzte magából azt, aki birodalmát új örökségként ajánlotta fel neki. De már közeledik az oázishoz, ahol pihenni fog és elmélkedni fog az én szavamról, hogy aztán, az én törvényem ismeretében megerősödve, folytassa azt az utat, amely a számára oly sokáig elfeledett fejlődés felé vezet. Akkor sokakat hallani fogtok azt mondani, hogy a ti nemzetetek az új ígéret földje, az Új Jeruzsálem. Nektek azonban azt kell mondanotok nekik, hogy az az Ígéret Földje e világon túl fekszik, és hogy ahhoz, hogy oda eljussanak, ezt szellemileg kell megtenniük, miután átkeltek e kor próbáinak nagy sivatagán. Azt is mondjátok nekik, hogy ez a nemzet csupán egy oázis a sivatag közepén. De meg kell értenetek, népem, hogy az oázisnak árnyékot kell nyújtania a kimerült vándoroknak, és emellett kristálytiszta, friss vizét kell kínálnia azoknak a szomjúságtól kiszáradt ajkainak, akik menedéket keresnek benne.

57. Mi az az árnyék és az a víz, amelyekről beszélek nektek? – A tanításom, népem, az isteni tanításom a szeretet cselekedeteiről. És kibe helyeztem ezt a kegyelem és áldások gazdagságát? — Beléd, népem, hogy szívedet egyre inkább megszabadítsd minden önzéstől, és minden cselekedeted során tiszta tükörként mutathasd be.

58. Nem töltené el örömmel a lelketeket és a szíveteket, ha szeretetetek révén sikerülne megtéríteni azt a népet, amely annyira ragaszkodik hagyományaihoz és szellemileg megrekedt, a Szentháromság és Mária szellemi tanítására? Nem lenne-e öröm köztetek, ha az ókori Izrael az új Izrael közvetítésével megtérne – vagyis ha az előbbi az utóbbi által nyerne kegyelmet?

Eddig semmi sem győzte meg a zsidó népet arról, hogy meg kell szakítania a régi hagyományokkal, hogy elérje erkölcsi és lelki fejlődését. Ez az a nép, amely azt hiszi, hogy betartja Jehova és Mózes törvényeit, de valójában még mindig az aranyborjút imádja. Közeledik az az idő, amikor ez a tévelygő és a világ minden tájára szétszóródott nép abbahagyja a földre tekintést, és felemeli szemét az ég felé, keresve azt, akit kezdettől fogva Megváltójának ígértek neki, és akit elutasított és megölt, mert szegénynek tartotta és semmi jót nem talált benne.

59. Most eljön az az óra, amikor az a kereszt, amelyet ítéletükkel rám róttak, igazságosság mércéjévé válik mindazon lelkek számára, mígnem végül ajkaikról ez a kiáltás tör elő: „Jézus volt a Messiás!”

60. Lelki szegénységükben, nyomorúságukban és fájdalmukban engem fognak keresni, és meglepődnek, amikor meglátják, hogy az, aki a szemükben semmivel sem rendelkezett a világon, mindent birtokol, és hogy azok a kincsek és az a birodalom, amelyekről oly gyakran beszélt nekik, igazak voltak, és meg fogják érteni, hogy semmi a világon – semmilyen kincs, sem gazdagság – nem hasonlítható össze a lélek békéjével.

61. Ha az a nép hátat fordított nekem, én mégis várok rá. Mert az *emberek* megszeghetik szavukat, sőt szövetségeiket is, de én változatlan vagyok, és soha nem szegem meg ígéreteimet.

62. Ha azt mondták nekik, hogy én leszek a Megváltójuk, akkor meg fogom váltani őket; ha azt mondták nekik, hogy be fogom vezetni őket az én országomba, akkor be fogom vezetni őket az én országomba.

Béke legyen veletek!

36. tanítás

1. Szavam szelíd jóságának hatására mély bűnbánat fogja el azt a lelket, amely eltávolodott a fejlődés útjától. Szavaim szeretetteljes szelídsége sírásra készteti az embert, mert azt hiszi, hogy bűnei nem érdemelnek megbocsátást.

2. Megvigasztalom azt, aki őszintén bánja bűneit, megbocsátom vétkeit, és segítek neki jóvátenni az általa okozott rosszat. Tudjátok meg, hogy aki nem bánja meg bűneit, az nem jut el hozzám, mert csak a bűnbánatból származhat az újjászületés, a javulás és a megtisztulás. Tudnotok kell azt is, hogy csak a megtisztult lelkek juthatnak el jelenlétembe. De hogyan érezhettetek volna igazi bűnbánatot, ha nem ismertétek volna bűneitek nagyságát? El kellett jönnöm az emberekhez, hogy megértessem velük, mit jelent az isteni igazságosság előtt: elvenni egy embertárs életét, tönkretenni a hitet, megtéveszteni egy lelket, elárulni egy szívet, meggyalázni az ártatlanságot, szégyent okozni, elvenni egy embertársunktól azt, ami az övé; hazudni, megalázni, és oly sok tökéletlenséget elkövetni, amelyeket figyelmen kívül hagytatok, mert hozzászoktatok mindehhez. De eljött a szeretetem szava, és annak tartalmában megtaláltátok a tökéletes igazságosság jelenlétét, amely a lelkiismeretetek révén felismertetett veletek minden gonosz cselekedeteteket, megvizsgáltatta veletek gondolataitokat, és emlékeztetett benneteket a lelki beteljesülésetekre, amelyet már elfeledtetek.

3. Csak akkor fogtátok fel bűneitek súlyát, tévedéseitek következményeit, amelyek korábban jelentéktelennek tűntek számotokra, és csak akkor értékelte megfelelően a sok szenvedés és fájdalom hevességét, amelyet okoztatok. Ezt követően szégyelltétek magatokat, úgy éreztétek, hogy teljes meztelenségetekben és minden szégyenfoltotokkal én nézek rátok. Ezért, amikor szavaimat hallottátok, tele gyengédséggel, békével és tisztasággal, egy pillanatra nem éreztétek magatokat méltónak a szeretetemre. De azonnal meghallottátok, hogy éppen titeket kerestelek; és a szívetek, amely a bűnbánat, a megtisztulás és az irántam való szolgálat bizonyítékaként könnyeivel mosta meg magát, megkezdte lelki fejlődésének útját.

4. Lehetetlen, hogy valamelyik gyermekem elfelejtsen engem, mivel lelkében hordozza a lelkiismeretet, amely az én lelkem fénye, és amelyen keresztül előbb-utóbb meg kell ismernie engem.

5. Egyesek számára könnyű behatolni szavaim értelmébe, és ott megtalálni a fényt; mások számára azonban szavaim rejtélyt jelentenek.

6. Mondom nektek, hogy ebben az időben nem mindenki képes megérteni üzenetem szellemiségét. Akik nem képesek rá, azoknak új időkre kell várniuk, hogy szellemük megnyissa szemét kinyilatkoztatásaim fényére.

7. Soha nem titkokba burkolózva jöttem az emberekhez. Ha képletes értelemben szóltam hozzátok, hogy kinyilatkoztassam nektek az Istent, vagy valamilyen anyagi formában ábrázoljam az Örököt, az azért történt, hogy megértsetek engem. De ha az emberek ennél megállnak, és figurákat, tárgyakat vagy szimbólumokat imádnak, ahelyett, hogy azoknak a tanításoknak a jelentését keresnék, akkor természetes, hogy évszázadokon át stagnálnak, és mindenben rejtélyeket látnak.

8. Izráel egyiptomi tartózkodásának ideje óta, amikor a véremet egy bárány vére testesítette meg, voltak olyan emberek, akik csak hagyományokból és szertartásokból éltek, anélkül, hogy megértették volna, hogy az az áldozat annak a vérnek a képmása volt, amelyet Krisztusnak kellett kiontania, hogy nektek szellemi életet adjon. Mások, akik azt hiszik, hogy az én testemből táplálkoznak, anyagi kenyeret esznek, anélkül, hogy meg akarnák érteni, hogy – amikor az utolsó vacsorán kenyeret adtam tanítványaimnak – az azért történt, hogy megértsék: aki az én szavam tartalmát táplálékként veszi magához, az tőlem táplálkozik.

9. Milyen kevesen vannak azok, akik valóban képesek megérteni az én isteni tanításaimat, és ez a kevesek azok, akik a Lélekkel értelmezik azokat. Gondoljatok azonban arra, hogy nem egyszerre adtam át nektek az isteni kinyilatkoztatást, hanem fokozatosan, minden tanításom során magyarázom el nektek.

10. Ha alkalmanként zavarba estetek, és téves értelmezések miatt másokat is megtévesztettetek, akkor természetes, hogy ma nem értitek világosan a „Harmadik Kor” szellemi tanítását, és nem is értelmezitek helyesen.

11. Szükséges, hogy elkezdjétek ledönteni bálványaitokat, elpusztítani régi tévedéseiteket és rendezni gondolataitokat, hogy tudatosuljon bennetek, hogy az Atya a legkorábbi idők óta mindig a Szellemen keresztül szólt hozzátok, és ha gyakran is használt anyagi képeket, hogy tanítson titeket, mindig a szellemi életre utalt.

12. Ébredjetek fel álmotokból, emberek, hagyjátok, hogy szellemetek kutassa az én szavam. Mert bizony, mondom nektek, ha az *egyik* tanításomat alaposan tanulmányozzátok és megértitek, eljutottatok a kinyilatkoztatásaim szellemi lényegéhez.

13. Emlékezzetek arra a tanításra, amelyben azt mondtam nektek: „Kérjetek, kérjetek, hogy megadassék nektek.” Ma azt mondom nektek: *„Tanuljatok* meg kérni.”

14. Ha most azt mondom nektek, hogy meg kell tanulnotok kérni, az azért van, mert korábban kérésetek hiányos és önző volt; csak arra gondoltatok, hogy magatokért vagy szeretteitekért kérjetek. Mai tanításom azt mondja nektek, hogy meg kell tanulnotok együttérezni mások fájdalmával. Éljétek át és érezzétek át közelebbi társaitok fájdalmát és szenvedését, azokat a csapásokat, amelyek testvéreiteket gyötrik. Meg kell tanulnotok megérteni azokat, akik rejtve hordoznak egy sebet, és meg kell tanulnotok érezni azok szenvedését, akiket távolságuk miatt nem láthattok. Az utóbbiak közül gondoljatok azokra, akik más népeknél és nemzeteknél élnek, azokra, akik más világokban vagy a túlvilágon tartózkodnak. Ne féljetek, ha egy napon megfeledkeztek magatokról, és csak a többiekre gondoltok, mert semmit sem veszítetek. Tudjátok meg: aki másokért imádkozik, azt magáért teszi.

15. Milyen nagy örömet okoztok a lelkemnek, amikor látom, hogy gondolataitokat felemelitek Atyátok keresésére. Éreztetem veletek jelenlétemet, és békével árasztalak el benneteket.

Keressetek Engem, beszéljetek Velem, ne törődjetek azzal, hogy gondolataitok túl ügyetlenek ahhoz, hogy kifejezzék kéréseteket; Én meg fogom érteni őket. Beszéljetek hozzám azzal a bizalommal, amellyel az ember az Atyjához szól. Bízzátok rám panaszaitokat, ahogyan a legjobb barátotoknak tennétek. Kérdezzetek tőlem, amit nem tudtok, mindent, ami számotokra ismeretlen, és én a Mester szavával fogok hozzátok szólni. De imádkozzatok, hogy abban az áldott pillanatban, amikor lelketek felemelkedik hozzám, megkapjátok azt a fényt, erőt, áldást és békét, amelyet Atyátok ad nektek.

16. A jövőben még sok kinyilatkoztatást tartok készen a Lélek számára az imádság révén. Tökéletesítsétek magatokat e kinyilatkoztatásban, és képesek lesztek elérni a tökéletességet kéréseitekben, vagyis megtanultok kérni.

17. Amikor lelketek a szellemi völgyben találja magát, hogy számot adjon földi tartózkodásáról és cselekedeteiről, akkor az, amiről leginkább kérdezlek benneteket, mindaz lesz, amit embertársaitok javára kértetek és tettetek. Akkor emlékezni fogtok e nap szavaimra.

18. Egy korszak vége és egy új korszak kezdete okozta ezt a válságot és ezt a káoszt, amelyet átéltek. Ugyanez történik egy súlyosan beteg emberrel is, amikor a gyógyulás közeledik: inkább úgy tűnik, hogy eljött a halál.

19. Minél nagyobb ez a válság az emberiségben, annál nagyobb lesz utána az egészségük. Bizony, mondom nektek, így lesz, és ezt már évezredek óta bejelentettem nektek. Most fel kell készülnetek, meg kell erősítenetek hiteteket, és fel kell készülnetek a küzdelemre.

20. Nektek, akik gyakran halljátok ezt a szót, azt mondom: virrasszatok és imádkozzatok, mert mindenkire nagy nyomorúság ideje jön, egy olyan idő, amikor az embereknek sem hatalmuk, sem aranyuk, sem tudásuk nem fog hasznára válni, hogy enyhítsék az isteni igazságosság súlyát. Azokban a napokban olyan események tanúi lesztek, amelyek a gőgösöknek és az önelégülteknek értelmetlennek és logikátlannak tűnnek majd; mert bekövetkezik az, hogy a tudósok azokhoz fordulnak majd, akiket tudatlanoknak tartottak, hogy a gazdagok és hatalmasok felkeresik a rászorulókat, mert bennük több megértés és nyugalom lesz a megpróbáltatásokkal szemben, több szeretet és több szellemi gazdagság.

21. Néhányan a szívükben azt mondják nekem: „Mester, nem kellett megvárnom azokat a fájdalmas időket, amelyeket meghirdetsz, mert egész életem szenvedéses próbákból állt”. Erre azt mondom nektek: Boldogok vagytok ti, akik a szenvedésben edződtetek meg; mert amikor eljönnek ezek a napok, már nem fogtok sírni, hanem bátorságot és vigaszt tudtok adni azoknak, akik nem ismertek ilyen nyomorúságot.

22. Bizony, mondom nektek: ha ma az emberek többsége issza a szenvedés kehelyét, az azért van, mert a katona csak a harcban edződik meg, és mondom nektek, hogy a végső csata, a nagy ütközet közeledik. Ne csukjátok be a szemeteket és a fületeket ezekben a pillanatokban testvéreitek fájdalma elől, és ne próbáljatok elrejtőzni a halál elől. Mert bizony, mondom nektek, ahol a kevés vagy hiányzó hitű emberek a véget látják, ott lesz a kezdet; ahol a halált látják, ott lesz az élet. Mert jelen leszek, hogy szeretetemmel beborítsalak benneteket, és segítsek nektek belépni abba a világba, amelyet helyre kell állítanotok.

23. Előre figyelmeztetlek benneteket mindenre, hogy semmi ne érjen titeket meglepetésként. Keressétek az eszközöket, hogy figyelmeztessétek a többieket, és buzdítsátok őket a felkészülésre, az imádkozásra, a javulásra és az éberségre.

24. Emlékezzetek arra, hogy én vagyok az Atya Szava, hogy az isteni lényeg, amelyet ebben a Szóban kaptok, e Teremtő Szellem fénye, hogy mindannyiótokban hagytam a Szellemem egy részét. De amikor látjátok a szegénységet, amely körülveszi azt a sokaságot, amely most hallgat rám, és a szerénységet annak a helyiségnek, amelyben összegyűltök, csendben megkérdeztek tőlem: „Mester, miért nem választottál magadnak ebben az időben egy olyan nagy templomot vagy nagy templomokat, ahol gazdag

oltárokat és ünnepélyes szertartásokat kínálhattak volna neked, amelyek méltók hozzád?”

25. Válaszolok azoknak a szíveknek, akik így gondolnak Mesterükről: nem az emberek hoztak engem ebbe a szegénységbe. Magam választottam ki a kinyilatkoztatásomhoz azt a szerény lakást a városotok szegény külvárosában, hogy ezzel érthetővé tegyem számotokra, hogy nem anyagi adományokat vagy külsőséges áldozatokat keresek nálatok, hanem éppen ellenkezőleg: éppen azért tértem vissza, hogy még egyszer az alázatosságot hirdessem, hogy abban leljétek meg a szellemiséget.

26. Megvetem mindazt, ami emberi hiúság és emberi pompázás, mert csak az jut el a szellememhez, ami szellemi, ami nemes és nagylelkű, ami tiszta és örök. Emlékezzetek arra, hogy a szamaritánus asszonynak azt mondtam: „Isten szellem, és akik imádják Őt, azoknak szellemben és igazságban kell imádniuk Őt”. Keressetek Engem a végtelenben, a tisztaságban, és ott meg fogtok találni Engem.

27. Az emberiség által nekem felajánlott anyagi áldozatok közül csak a jó szándékot fogadom el, ha az valóban jó; hiszen nem mindig fejeződik ki egy ajándékban nagylelkű és nemes szándék. Hányszor ajánlják fel nekem az emberek áldozatukat, hogy elrejtse gonosz cselekedeteiket, vagy hogy cserébe valamit kérjenek tőlem. Ezért mondom nektek, hogy a lélek békéje nem megvásárolható, hogy sötét foltjaitokat nem mossa le az anyagi gazdagság, még akkor sem, ha a legnagyobb kincset ajánlanátok fel nekem.

28. Bűnbánat, fájdalom amiatt, hogy megsértettek Engem, megújulás, javulás, az elkövetett vétkek jóvátétele, mindez az alázatossággal, amelyet tanítottam nektek, igen, akkor az emberek a szív, a szellem és a gondolatok igazi áldozatait hozzák felém, amelyek Atyátoknak végtelenül kedvesebbek, mint a tömjén, a virágok és a gyertyák.

29. Miért ajánljátok fel nekem azt, amit én teremtettem nektek? Miért ajándékoztok nekem virágokat, ha azok nem a ti munkátok? Ha viszont a szeretet, az irgalom, a megbocsátás, az igazságosság és a felebarátotok megsegítésének cselekedeteit ajánljátok fel nekem, akkor ez az adomány bizonyosan szellemi lesz, és az Atyához emelkedik, mint egy simogatás, mint egy csók, amelyet a gyermekek a földről küldenek Uruknak.

30. Az emberi értelem általi megnyilvánulásom egyszerű és világos, akárcsak a kifejezésmódom. Mégis megremegtet benneteket, és megértitek egy olyan múltat, amelyet *lelketek* már ismer, és tisztán látjátok a jövőhöz tartozó eseményeket. Ezért elragadtatva maradtok, amíg hallgattok rám, mert senki sem tud úgy a szívekbe látni, mint ez a Mester.

31. Különböző vidékekről jöttök ide, hogy menedéket keressetek a széles lombkoronájú fa jótékony árnyékában, amely minden vándort meghív, hogy felfrissüljön lombjai alatt. De mondom nektek, hogy már közel van az az idő, amikor távoli országok emberei érkeznek ehhez a nemzethez.

32. Az intuíció és a megérzés lesz az, ami őket hozzátok vezeti; a ti tanúságtételetek és békességetek keresésében fognak idejönni. Sokuknak elegendő lesz *egy* szó azok közül, akiket tanítok nektek, hogy a spiritualizmus igazi apostolainak feladatukat teljesítsék.

33. Jaj annak a népnek, ha nem áll készen arra, hogy szerető szívvel fogadja az idegent, mert városai közül kő sem maradna kőre, ahogyan Jeruzsálemmel történt!

34. Nem vettétek még észre, hogy megtisztulásotok arra szolgál, hogy méltókká váljatok az én tanításaim fogadására, amelyeket azoknak kell továbbadnotok, akik az ajtótokon kopogtatnak? Nem véső dött-e be a tudatotokba, hogy én azt akarom, hogy ebben a viharos, háborúk és szenvedélyek által jellemzett időben *ti* legyetek az a mentőcsónak, amely gondtalanul szeli a gonoszság hullámait, és megmenti embertársaitokat?

35. Boldog, aki felkészül, mert ő szellemről szellemre hallani fog engem.

36. Imádkozzatok testvéreitekért ebben a nemzetben, amelyben éltek, hogy a megpróbáltatásokban türelmesek legyenek, és elnyerjék megtisztulásukat. Ez a nép nagy szellemi küldetést hozott magával a földre, és annak teljesítéséhez elengedhetetlen, hogy tisztább, felkészültebb és éberebb legyen.

37. Értsétek meg, hogy nem keverhettek felesleges dolgokat a tanításomba. Ugyanolyan tisztasággal kell hirdetnetek azokat, amellyel tőlem kaptátok őket. -ban terjesszétek tanításomat példátokkal és bizonyságtételetekkel a vidéken, a falvakban és a tartományokban, és gondoskodjatok arról, hogy embertársaitok is erőt merítsenek belőle. Ennek a népnek szaporodnia kell, fel kell készülnie és szellemi életet kell élnie, mert cselekedeteivel e igazság védelmezőjévé kell válnia.

38. Szerezz érdemeket, ó nép, és érj el, hogy ezekkel az érdemekkel azok is elnyerjék ezt a kegyelmet, akiket holnap otthonotokban fogadtok be, vagy akiket nektek kell befogadnotok a tiétekbe.

39. Tanítsátok meg őket arra, hogy megértsék és felfogják, hogy ma a Lélekben jöttem el, hogy ügyetlen és bűnös testeken keresztül nyilvánuljak meg. Senki sem láthatja Istent ebben az emberi testben! Hallgassák meg az Igét, mert benne van az isteni esszencia, az, ami a Szellemből fakad. Ez az Ige „Az Ige”, és „Az Ige” én vagyok, aki a végtelenségből szólok hozzátok.

40. „Az Ige” a szeretet és a bölcsesség, amely a szóban nyilvánul meg. Hallgassátok ezt a hangot, ti sokaságok, és ne legyetek közömbösek, mert az én istenségem szentélyében tartózkodtok. Meg kell újulnotok. Ha nem tisztítjátok meg elméteket, nem fogjátok megérteni tanításomat.

41. Boldogok azok, akik igyekeznek betartani a törvényemet, mert bennük hamarosan ragyogni fog a bölcsesség fénye.

42. Áldott legyen, aki lelke tökéletesítéséért küzd, mert ő a legmagasabb ideáltól ihletet kapott, amelyet egy Isten gyermeke elérhet.

43. Megcsiszolom a szíveteket, mert belőlük életvizet fogok előtörni a szomjazók számára.

44. Ha eljön a feladatotok teljesítésének órája, ne a saját akaratotok szerint cselekedjetek, és vigyázzatok, nehogy a saját tökéletlen elképzeléseiteket hozzáadjátok az én szavaimhoz vagy cselekedeteimhez. Mert akkor a szentségtörésbe és a hamisításba esnétek, és jó cselekedeteiteket kitörölnétek az Igaz Élet könyvéből.

45. Fel kell fegyverkeznetek az én igazságommal, és be kell mennetek a lakásokba. Hallatnotok kell az én szavam, akkor bekövetkezik a béke.

46. Néha elismernek benneteket a Szentháromság-Mária szellemi tanítás hírnökeiként vagy munkásaként. Máskor viszont előfordulhat, hogy az utcára dobnak benneteket, rágalmaznak benneteket, vagy csalókként vádolnak benneteket. De ne féljetek; mert ha elítélnek *benneteket*, eljön az ítéletük pillanata is, és ha nem tudták megnyitni a szemüket az igazságra, amikor a „ ” című művel beszéltetek hozzájuk, akkor, ha egyszer az én ítéletem alá kerülnek, emlékezni fognak a szavaitokra, és *felismerik* a fényt.

47. Amikor valamely nagy bűnös lelke elszakad ettől az anyagi élettől, hogy belépjen a szellemi völgybe, megdöbbenve állapítja meg, hogy a pokol, ahogyan elképzelte, nem létezik, és hogy a tűz, amelyről régen meséltek neki, nem más, mint cselekedeteinek szellemi következménye, amikor szembesül a könyörtelen bíróval, aki a lelkiismerete.

48. Ez az örök* ítélet, ez a fényesség, amely a bűnöst körülvevő sötétség közepette ragyog fel, erősebben ég, mint a legforróbb tűz, amelyet el tudtok képzelni. De ez nem olyan kínzás, amelyet előre készítettek büntetésül annak, aki megsértett engem – nem, ez a gyötrelem abból fakad, hogy felismeri elkövetett vétkeit, abból a fájdalomból, hogy megsértette azt, aki megajándékozta őt a létezéssel, és hogy rosszul használta fel az időt és minden jót, amit Urától kapott.

**Az „örök” itt a földi-időbeli ellentétét jelenti, vagyis a túlvilágit, de nem azt, hogy örökké tart.*

49. Gondoljátok, hogy meg kellene büntetnem azt, aki bűneivel megsértett engem, még akkor is, ha tudom, hogy a bűn jobban bántja azt, aki elköveti? Nem látjátok, hogy a bűnös maga az, aki rosszat tesz magának, és hogy büntetésével nem akarom növelni azt a nyomorúságot, amelyet ő maga okozott magának? Csak azt engedem meg, hogy önmagát lássa, hogy meghallja lelkiismerete könyörtelen hangját, hogy önmagát kérdezze és önmagának válaszoljon, hogy visszanyerje azt a szellemi emlékezetet, amelyet az anyagi világban elvesztett, és emlékezzen eredetére, rendeltetésére és fogadalmaira; és ott, ebben az ítéletben, meg kell tapasztalnia a „tűz" hatását, amely kiirtja gonoszságát, amely újra megolvasztja őt, mint az aranyat az olvasztótégelyben, hogy eltávolítsa belőle a károsat, a haszontalant és mindazt, ami nem szellemi.

50. Ha egy lélek megáll, hogy meghallgassa lelkiismerete hangját és ítéletét – bizony, mondom nektek, ebben az órában az én jelenlétemben van.

51. Ez a nyugalom, a csend és a tisztaság pillanata nem jön el minden lélek számára egyszerre. Néhányan gyorsan belépnek ebbe az önvizsgálatba, és ezzel sok szenvedést megkímélnek maguktól. Mert amint felébrednek a valóságra és felismerik tévedéseiket, felkészülnek és nekilátnak, hogy gonosz cselekedeteiket az utolsóig vezekeljék.

Mások, akik el vannak vakítva – legyen az bűn, valamilyen harag, vagy azért, mert bűnös életet éltek – sokáig tart, mire kijutnak a vakító állapotból. Megint mások, akik elégedetlenek, mert úgy vélik, hogy túl korán ragadták el őket a földről, amikor még minden mosolygott rájuk, káromkodnak és káromolják Istent, amivel késleltetik annak lehetőségét, hogy megszabaduljanak zavarodottságuktól; és ezekhez hasonlóan nagy számban vannak olyan esetek, amelyeket csak az én bölcsességem ismer.

52. Nincsenek olyan helyek sem, amelyeket kifejezetten az én gyermekeim által elkövetett vétkekért való vezeklés céljából teremtettem volna. Mondom nektek, nincs olyan világ, amelybe ne helyeztem volna el csodáimat és áldásaimat.

53. Nem azt mondjátok-e, hogy ez a világ, amelyben éltek, a könnyek völgye, vagyis a vezeklés völgye? — De ki tette ezt a világot könnyek völgyévé, Isten vagy az emberek? — Én alakítottam ezt a világot a mennyei paradicsom képmásává azzal, hogy csodákkal és kényelmi dolgokkal borítottam be, miközben a legapróbb és legjelentéktelenebb dolgokra is gondoltam, hogy boldoggá tegyelek benneteket. És mégis, egy olyan világban, amelyet az emberiség jólétére és fejlődésére, örömére és lelki fejlődésére teremtettem, az emberek szenvednek, sírnak, kétségbeesnek és tönkreteszik magukat.

54. De még egyszer mondom nektek, hogy nem az emberek szenvedése érdekében teremtettem ezt a világot; a világok azok, amivé lakóik teszik őket. Ismerjétek fel, mennyire eltorzította az ember az igazságot rossz értelmezéseivel, milyen egészen másképp értelmezte azt *a szimbólumot*, amelyen keresztül a szellemi élet kinyilatkoztatott neki.

55. Sem sötétség, sem tűz, sem láncok nincsenek a mérhetetlenül nagy szellemi völgyben.

56. A tudás hiányából fakadó lelkiismeret-furdalás és gyötrelem – szenvedés, mert hiányzik a szellemiség, hogy élvezhessék azt az életet – ez és még több is jelen van a lelkek vezeklésében, akik beszennyeződtek, vagy felkészületlenül érkeznek a szellemi élet küszöbére.

Ismerjétek fel, hogy én nem tudom az emberek bűnét, tökéletlenségét vagy romlottságát az Atyának okozott sérelemként felfogni, mert tudom, hogy az emberek maguknak okozzák a gonoszt.

57. A Föld sem szennyezett; olyan jó és tiszta, amilyennek egykor az Atya kezeiből előjött. Ezért nem fogom tőletek követelni, hogy adjátok vissza neki tisztaságát, mivel nem tért el rendeltetésétől, hogy az emberek anyja, menedéke és otthona legyen. *Az emberektől* viszont megkövetelem, hogy bánják meg bűneiket, megújuljanak, megtisztítsák lelküket és testüket, egy szóval: hogy térjenek vissza eredeti tisztaságukhoz, és ezen túlmenően mutassák meg lelkükben azt a fényt, amelyet a fejlődés, a küzdelem és az erény gyakorlása révén nyertek el.

58. Maradjatok ennél a pontnál, tanítványok, ne folytassátok e könyv tanítását anélkül, hogy előbb az elmétekbe vésnétek és hosszan elmélkednétek rajta. Bizony, mondom nektek, ez hasznos lesz számotokra ebben az életben, és megkönnyíti az utatokat abban, amely rátok vár.

59. Az idők és korszakok során részenként adtam nektek a tanítást. Ma számotokra úgy tűnik, hogy amit jelenleg tanítok nektek, az az utolsó, mert elmétekkel nem tudtok elképzelni nagyobb tökéletességet egy szellemi tanításban. Mégis – ez nem az utolsó szavam, és ez a emberi értelem által közvetített kinyilatkoztatás sem az utolsó tanítás. És hogy ne gondoljatok többé erre, most azt mondom nektek, hogy soha nem fogjátok megkapni az *utolsó* szavam, az *utolsó* tanításomat. Mivel én vagyok „az Örök Ige”, természetes, hogy *örökké* szólok hozzátok és *örökké* megvilágosítalak benneteket. Mert nekem nincs sem kezdetem, sem végem.

Béke legyen veletek!

37. tanítás

1. Az emberiség története során mindig voltak nagy szellemi fényességű emberek – olyanok, akik megvilágították embertársaik fejlődési útját.

2. Honnan jöttek ezek a lények a Földre? Talán a legközelebbi világból*, ahol azok laknak, akiknek vissza kell térniük erre a bolygóra? – Nem, népem, azt mondom nektek, hogy a lények tudásából és jóságából következtetéseket vonhattok le arra a világra, ahonnan jöttek.

**Ez alatt a Földhöz közeli, túlvilági szférákat értjük, a „mennyei létra" alsó fokait, ahol azok a szellemi lények tartózkodnak, akiknek még meg kell tisztulniuk.*

3. A szellemi felemelkedés fokozatai egy végtelen lépcsőt jelentenek az örökkévalóságban. De az a szakasz, amely a teljességhez vezet, hét szakaszból áll, amelyeknek tükröződése megtalálható az emberi életben is, amely szintén hét fejlődési szakaszra oszlik.

4. Az ember minden részének kibontakoznia és fejlődnie kell, hogy elérje a szükséges fényt, és elnyerje az igazi szellemiséget.

5. Testének, elméjének, erkölcsének, lelkének és egész lényének át kell mennie ezen a hét nagy tanfolyamon, ezen a hét próbán*, amelyekből megtisztulva, tele fénnyel, örömmel, erővel, tudással és tapasztalattal fog kilépni. Akkor képes lesz megérteni, hogy szellemében jelen van Isten országa.

**Lásd a Hét Pecsét magyarázatát a „Az Igaz Élet Könyve" 1. kötetében.*

6. Az isteni akarat iránti engedelmesség, az érzékenység, hogy értelmezni tudjátok a szellemi ihletet, a gondolatokon keresztül folytatott párbeszéd az Atyával és a szellemi világgal – ezek azok a fejlődési lépések, amelyeket az új korszak tartogat számotokra.

7. Az emberiségnek már voltak olyan korszakai, amikor a földi örömökért élt; mások, amikor a hatalom, az uralom és a mulandó gazdagság után vágyott; mások, amikor a körülötte lévő szépség keresése során fejlesztette érzékeit; megint másokban a lélek békéjének ( ) vágyában a vallás útjára lépett, és még másokban ebből a földből akarta uralkodási területét, ebből az életből az örökkévalóságát, az anyagból pedig istenét csinálni.

8. Most döntő pillanat az ember életében, és ha alaposan megfigyeltek, minden területen, minden természeti erőben és hatalomban hatalmas küzdelmet, nagy csatát fogtok felfedezni.

9. Ez egy szakasz vége, emberiség. Ti azonban nem tudjátok, mikor kezdődik az új korszak; ezt csak Én mondom el nektek, Én, a pecséteket

feloldó Bárány. Még mindig a hatodik kinyilatkoztatás idejében éltek, amikor a próféciák beteljesülése érdekében az események egymás után következnek be.

10. Hány vallási közösség, hány szekta és tan fog elbukni hatalmam fénykardja alatt, és hány tudomány és elmélet fog a feledésbe merülni, amikor az új nap felkel, és csend és béke költözik a szívekbe, és igazi imádság és igazi szellemiség lesz az emberek között.

11. Nem a vallások fognak egyesülni, mert különbözőségeik nem teszik ezt lehetővé. Az emberek fognak egyesülni a szeretet, az igazságosság és az igazság törvényében, amely egyedül Istentől származik.

12. Ez az emberiség, amely közömbös minden isteni ihlet iránt, nem tudatában van annak, hogy a szelleme számára legjelentősebb idő küszöbén áll. De most felébred mély álmából, ha elgondolkodik azokról a jövendölésekről, amelyek még hátravannak az én jelenlétemmel kapcsolatban az emberek között. Mert *mindannyian* ébren kell legyetek, amikor a Hetedik Pecsét megnyílik, hogy fényét hozzátok.

13. Egyelőre szavaimmal készítem fel ezt a népet, hogy az igazság ihletésére induljon el, és embertársait tanítsa meg tanításom szeretetről szóló tanításaira.

14. Csak az igazságból táplálkozzatok, és utasítsatok el mindent, ami nem tartalmaz tisztaságot, akkor belőletek a fény gyermekei fognak kikerülni.

15. Mutassátok meg a gyermekeknek a szellemi felemelkedést, hogy ebben az életben biztos utat találjanak, amelyet követhetnek.

16. Vigyázzatok minden gyermekre, akinek a szívetek szeretetteljes érzéseket, gyengédséggel teli gondolatokat tud nyújtani, akkor jót tettetek velük. Cselekedeteitekkel tanítsátok meg a szeretetet minden ember iránt.

17. Én vigyázok mindazokra, akiket ti nem tudtok megóvni, és nem fogom hagyni, hogy a gonosz mag, amelyet az emberek ebben az időben szórnak, megfertőzze és megzavarja azokat a lelkeket.

18. Én vagyok az, aki a fejlődés törvényével összhangban küldöm a lelkeket inkarnációra; de bizony, mondom nektek, e világ hatása nem fogja megváltoztatni terveimet. Mert minden hatalomra törő törekvés ellenére az én akaratom fog megvalósulni.

19. Minden emberi lény küldetéssel érkezik a Földre, sorsát az Atya előre megírta, és lelkét az én Atyai szeretetem kenete áldja meg. Hiába rendeznek az emberek szertartásokat és áldják meg a kicsinyeket. Bizony, mondom nektek, egyetlen életkorban sem fogja a víz megtisztítani a lelket a törvényem elleni vétkeitől. És ha én egy minden bűntől tiszta lelket küldök – akkor a felekezetek papjai mit tisztítanak meg a keresztséggel?

20. Ideje, hogy megértsétek, hogy az ember eredete nem a bűn, hanem születése egy természeti törvény beteljesülésének eredménye – egy törvényé, amelyet nemcsak az ember teljesít, hanem minden teremtmény, amely a természetet alkotja. Értsétek meg, hogy azt mondtam: „az ember", és nem „a lelke". Az embernek megvan a hatalma, hogy hozzá hasonló lényeket teremtsen; a szellemek azonban csak belőlem származnak.

21. A növekedés és a szaporodás az egyetemes törvény. A csillagok ugyanúgy más, nagyobb csillagokból keletkeztek, ahogy a mag is szaporodott, és soha nem mondtam, hogy ezzel a ténnyel vétkeztek volna, vagy megsértették volna a Teremtőt. Miért kellene akkor bűnösöknek tekintenetek titeket e isteni parancs teljesítése miatt? Értsétek meg, hogy a törvény betartása soha nem szennyezheti be az embert.

22. Ami beszennyezi az embert és eltéríti a lelket a fejlődés útjáról, azok az alantas szenvedélyek: a féktelenség, a bűn, a paráznaság, mert mindez a törvény ellen való.

23. Tanulmányozzátok és kutassatok, amíg meg nem találjátok az igazságot. Akkor már nem fogjátok bűnnek nevezni az Élet Teremtőjének parancsait, és jó cselekedeteitek példájával megszentelitek gyermekeitek létét.

24. Ha eszetekbe jut, hogy azt mondtam nektek, hogy a végtelenségből jöttem, szomorú sóhaj tör fel a mellkasotokból a gondolatra, hogy milyen távolság választ el titeket Atyátoktól. Akkor megfeszítitek érzékeiteket, hogy azokat felemeljétek hozzám, és rajtuk keresztül szellemetek -t – odáig, ahol elképzelésetek szerint a Legfőbb lakhelye található. Néha elégedettek vagytok imátokkal, de előfordul, hogy nem tudtatok eljutni ahhoz a helyhez, ahol az Isteni Szellem lakozik.

25. Hallgassatok, tanítványok: azt a Végtelent, amelyről nektek beszélek, soha nem fogjátok tudni megérteni az értelmetekkel. Ez a Végtelen gyengédségről, fényről, tisztaságról, bölcsességről, szeretetről és tökéletességről beszél nektek, mert mindeznek nincs sem kezdete, sem vége, mivel ezek Isten tulajdonságai.

26. Miután ez tisztázódott, értsétek meg, amikor szavaimban azt mondom, hogy szeretetem emberré lett, és gyengédségem nővé lett.

27. Nincs meghatározott vagy korlátozott helyem, ahol a végtelenben lakozom, mert jelenlétem minden létezőben ott van, mind az isteni, mind a szellemi, mind az anyagi világban. Nem mondhatjátok meg rólam, hogy melyik irányban fekszik az én országom; és ha a magasba emelitek tekinteteteket, és az az ég felé irányul, akkor ezt csak szimbolikusan

teszitek. Mert a bolygótok szüntelenül forog, és minden mozdulatával új égboltokat és új magasságokat kínál fel nektek.

28. Mindezzel azt akarom mondani nektek, hogy nincs távolság köztetek és köztem, és hogy az egyetlen dolog, ami elválaszt titeket tőlem, azok a tiltott cselekedeteitek, amelyeket az én tökéletes törvényem és a szellemetek közé állítotok.

29. Minél nagyobb a tisztaságotok, minél nemesebbek a cselekedeteitek és minél állandóbb a hitetek, annál közelebb, annál bensőségesebben, imáitokhoz annál hozzáférhetőbbnek fogtok érezni Engem.

30. Ugyanígy: minél inkább eltávolodtok a jótól, az igazságtól, a megengedettől, és átadjátok magatokat egy sötét és önző élet materializmusának, annál inkább egyre távolabb fogtok érezni Engem magatoktól. Minél inkább eltávolodik a szívetek a törvényem betartásától, annál érzéketlenebbé válik az én isteni jelenlétem iránt.

31. Értsétek meg, miért hirdetem meg ebben az időben az Igémet ebben a formában, és készítelek fel benneteket a lélektől lélekig történő kinyilatkoztatásra.

32. Mivel végtelenül távoliaknak hittetek Engem, nem értettétek, hogyan jöjjetek hozzám. Megkerestelek benneteket, hogy érzékelhetővé tegyem számotokra Isteni Jelenlétemet, és bebizonyítsam nektek, hogy az Atya és gyermekei között nincsenek terek vagy távolságok, amelyek elválasztanák őket.

33. Értsétek meg azt is, hogy kegyelem volt az, amit Atyátok megadott nektek, amikor az értelmeteken keresztül nyilvánultam meg, és ezzel lerövidítettem azt a szellemi távolságot, amely elválasztott titeket tőlem – ez újabb bizonyítéka irgalmának, tekintettel korlátozottságotokra és szellemi fejletlenségetekre.

34. Emiatt rövid lesz ez a kegyelmi idő, amikor a hanghordozók értelmén keresztül nyilatkozom, mert ez nem olyan ajándék, amelyet szellemi fejlettségetek és érdemeitek révén szereztetek meg, így nem képezheti szellemi eredményeitek részét. Ismét elmondom nektek, hogy ez egy kegyelem volt, amelyet nektek adtam, és hogy ha az 1950-es év egyszer véget ér, befejezem ezt a közlési formát, abban a reményben, hogy érdemeitek révén még közelebb fogtok érezni magatokhoz a lélektől lélekig történő kinyilatkoztatás során.

35. Ez az új kinyilatkoztatás mélyen szellemi lesz, egyszerű, természetes, tiszta és tökéletes. Ez jelzi majd minden tökéletlen, bálványimádó, fanatikus, sötét kultusz végének kezdetét, és megnyitja lényetek szentélyét, hogy az én Szellemem örökké ott lakozhasson.

36. Nem lesz sem külső elragadtatás, sem rajongás, sem bármiféle hivalkodás, csak tisztaság, áhítat és igazság – egy szóval: szellemiség.

37. Gondoljatok mindazokra a csodákra, amelyeket e ígéret beteljesülése magában hordozhat számotokra, és kezdjetek el most érdemes cselekedeteket véghezvinni, hogy azok révén végül elnyerjétek azt a kegyelmet, amelyet számotokra tartogatok, és amely életetek részévé válik. Ezért nem lesz többé, mint most, egy meghatározott időpont a végükre, mert mivel ez valami lényegileg isteni dolog, örökké meg kell maradnia számotokra. Akkor meg fogjátok érteni, miben áll a Mennyország közeledése az emberiséghez.

38. Most azt mondom nektek: dolgozzatok a földön, de tegyétek azt hittel, igazi szeretettel testvéreitek iránt, és nem fog hiányozni a megélhetésetek.

39. Ha a madarak, akik nem fonnak és nem vetnek, soha nem nélkülöznek védő ruhát vagy táplálékot – miért nélkülöznétek ti az én gondoskodásomat, hiszen ti vagytok a legkedvesebbek? Ahhoz, hogy éhség vagy hideg miatt elpusztuljatok, gonoszságotoknak és hálátlanságotoknak kellene arra késztetnie benneteket, hogy elutasítsátok jótetteimet.

40. Én vagyok az élet, a melegség és a fény. Én vagyok a kenyér és a kristálytiszta víz, és újra eljöttem, hogy a halottakat életre keltsem , és a sötétségben élőket a fény életére ébresszem fel.

41. Régen megjövendölték, hogy minden szem látni fog engem, és én jelen vagyok és készen állok arra, hogy az emberiség meglássa az igazságomat.

42. Mi hiányzik az embereknek ahhoz, hogy láthassanak, érezhessenek és megérthessenek engem? — A szellemiség. A szellemiség érzékennyé teszi az embert mind a lelkében, mind a testében. Ha megtisztult, és szívéből igazi ima emelkedik fel hozzám, akkor először fogja érezni a jelenlétemet, érzékelni fogja gyengédségemet, úgy fogja érezni, mintha végtelen szeretetemben fürödne, és kiáltani fog: „Láttam az Urat, éreztem Őt a szívemben!”

43. Ha találnék *egy* igaz embert a földön, őt használnám eszközként, hogy általa tanításokat és példát adjak nektek; de bizony, mondom nektek, az egész földön nem találtam *egyetlen* igaz *embert sem*.

44. Hol vannak az Első és a Második Kor igazai, hogy tanulmányozhassátok erényüket, hűségüket és buzgalmukat a törvényem betartásában, hitüket és bátorságukat? — A szellemi birodalomban élnek, és bár értetek dolgoznak, nem látjátok őket, és nem is érzitek őket, mert

anyagi természetetek még mindig az a sűrű fátyol, amely nem engedi, hogy lássátok a szellemit.

45. Olyanok vagytok, mint hajótöröttek, akiket a szenvedélyek vad hullámai ostoroznak, és egy nagyon hosszú éjszaka árnyéka borít be. E vihar közepette jelentem meg, és segítő szeretetem olyan volt, mint egy világítótorony, amely megvilágítja az utat, amely a megmentő kikötőbe vezet titeket.

46. De vajon azt gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy szellemeteknek megadjam azt az ajándékot, hogy túl tudjatok látni ezen az anyagi életen? — Nem, népem, nem adok nektek új ajándékot, sem új képességet, mindent magatokban hordoztok születésetek óta. De meg kell értenetek, hogy csak az ragyog a lényetekben, amit fejlesztettetek és használtatok. Az viszont, amit elfelejtettetek, elhanyagoltatok vagy nem vettetek tudomásul, – bár rejtve – szunnyadó képességként tovább élt. Mert amit adok, azt soha többé nem veszem el tőletek.

47. Sok rejtett képesség szunnyadt a lényetekben, arra várva, hogy az én hangom felébressze őket. De most eljött a feltámadás ideje, amikor mindannyian ugyanazt a hangot fogjátok hallani, amelyet Lázár hallott ezen az életen túl, amikor azt mondtam neki: „Állj fel és járj!”

48. Boldog, aki tudta várni az én eljövetelemet, mert az ő ébredése teljes lesz, és szellemisége lehetővé teszi számára, hogy megértse mindazt, amit az új üzenet tartalmaz.

49. Dolgozzatok szeretettel, mind az anyagi, mind a szellemi téren, és megkapjátok az én békémet. Tanuljatok meg kitartóak lenni, amíg végül le nem aratjátok áldozataitok és küzdelmeitek gyümölcsét.

50. Szeressetek, hogy elérhessétek lelki fejlődésetek magasabb szintjét. Mert kérdezem tőletek, *emberek*: „Mit tettetek a lelketekkel?” És tőletek, *szellemi lények*: „Mit tettetek azzal a testtel, amelyet rátok bíztam?” Sem az egyiket, sem a másikat nem fogja tudni nekem megválaszolni, mert nagyon messze vagytok attól, hogy tudatában legyetek vétkeitek és gyengeségeitek súlyának. Csak én tudom megítélni cselekedeteiteket, és ezért küldöm nektek ezt a fénysugarat, hogy szellemetek megvilágításában meglássátok magatokat az igazságom tükrében.

51. Elfelejtettétek, hogy lelketek a fejlődés törvényének van alávetve, amelytől nem vonulhattok vissza? Mi lett az eredeti esszenciával, amelyet a szívetekbe helyeztem, és amely a szeretet, az élet és a felfelé irányuló fejlődés magja? Már nem értitek ezeket a szavakat; úgy tűnik, mintha számotokra idegen nyelven szólnék hozzátok.

52. A „szeretet” volt az a cél, amelyre teremtettetek. Szeretni Atyátokat, és benne minden testvéretek, ez a törvény, és pontosan ezt felejtettétek el, és töröltétek ki lelketekből.

53. Az élet minden lépésnél éles fájdalommal érezteti veletek és megfizettet veletek a vétkeiteket; de ahelyett, hogy megállnátok, hogy elgondolkodjatok és átgondoljátok tetteiteket, hagyjátok, hogy a szívetek még jobban megkeményedjen és megmérgeződjön.

54. Nem akartatok hallgatni azokra a hangokra, amelyek közeledtek hozzátok, hogy megállítsanak őrült rohanásotokban, és eljutottatok a szakadék szélére, ahol éppen belezuhanni készültök, és magatokkal rántani testvéreiteket.

55. Ki tudja közületek elképzelni, milyen mélységű az a szakadék, amelyet annyi gyűlölettel és romlottsággal tépettetek fel? — Senki, senki sem tudja elképzelni azt a sötétséget vagy szenvedést, amely évszázadok, évezredek és korszakok során felhalmozódott ebben a mérhetetlen szenvedés kehelyében.

56. Megkérdezem a mai embereket, akik a világ történelmének legfejlettebbjeinek tartják magukat: nem találtatok-e meg minden tehetségetekkel egy olyan módot, hogy békét teremtsetek, hatalmat szerezzetek és jólétet érjetek el anélkül, hogy megölnétek, elpusztítanátok vagy rabszolgává tennétek embertársaitokat? Gondoljátok, hogy a haladásotok igazi és valós, ha erkölcsileg a sárban hempergtek, és szellemileg a sötétben tévelyegtek? Nem a tudományt támadom, hiszen én magam adtam azt az embernek; amit kifogásolok, az a cél, amelyre néha felhasználjátok.

57. Azt akarom, hogy nagyok legyetek a megértésben és bölcsek a tanításokban, amelyekkel körülvettelek benneteket, de életetek minden lépésénél mindig a lelkiismeretetek legyen a vezető fényetek. Akkor nemcsak a szellemetek képességeinek kibontakozását fogjátok látni, hanem azt is megtapasztaljátok, ahogy az egészség és az erő beköltözik a testetekbe.

58. Emlékezzetek arra, hogy azt mondtam nektek: „Az ember nem csupán kenyérrel él, hanem minden Isten szavával”, amivel azt akartam tanítani nektek, hogy lényetekben van valami, amit nem elégíthettek ki pusztán azzal, amivel ebben a világban rendelkeztek, hanem ahhoz, hogy kielégítsétek, azt kell keresnetek, ami a materiális dolgokon túl van, vagyis azt, ami csak a tökéletes szférában található, ahonnan a szellem származik: Istent.

59. Fényem egy pillanatra sem hiányzott nektek. De ti olyanok vagytok, mint a sírokat borító hideg kőlapok, amelyek pillanatra kissé felmelegednek, hogy azonnal újra lehűljenek.

60. Hatalmam és türelmem kimeríthetetlen, és ha azt akarjátok, hogy a szakadék szélén újabb bizonyítékot adjak nektek a szeretetemről, megadom nektek. De el kell mondanom nektek, hogy ebben a végtelen szeretetben, amelyet most ismét bizonyítok nektek, jelen lesz bölcs és könyörtelen igazságosságom.

61. Ahhoz, hogy segíthessek nektek, bíznotok kell bennem; de legyetek éberek és készek a küzdelemre. Legyetek harcosok, de ne azok közül, akik tönkreteszik embertársaik életét, hanem azok közül, akik szeretettel, erkölccsel, békével és jó cselekedetekkel építenek.

62. Ne hagyjátok, hogy a szükségletek vagy az elnyomás arra késztessen benneteket, hogy visszatérjetek a materialista életmódhoz. Éppen ellenkezőleg – emelkedjetek fel teljes lelkiismerettel a kísértések és a próbák ellenére. Bizony, mondom nektek, ha tudjátok hasznosítani ezeket a próbákat és az élet viszontagságait, azok révén felemelkedhettek egy magasabb életre, és Atyátok szeretetének bátor, nemes, lelkes tanítványai lesztek.

63. Azoknak a férfiaknak és nőknek, akik családapákként és anyákként jelen vannak az én tanításomnál, azt mondom, hogy bátorsággal, fénnyel és békével kell felvértezniük magukat, mert nagy események közelednek a Föld felé, és nekik nyugodtan kell kitartaniuk a helyükön.

64. Mindig keressétek azt, ami gyermekeiteknek becsületérzetet és erőt ad, és tartsátok távol útjukból azokat a tévedéseket, amelyek akadályt jelenthetnek számukra.

65. Nem felejtettem el azokat az ígéreteket, amelyeket nekem tettetek, hogy elfordultok az anyagi törekvésektől, és visszatértek a szellemi útra, amely a szeretet és az irgalom törvénye, és amelyet mindig a lelkiismeretetek fénye világít meg.

66. Szükséges, hogy – miután lépéseitek biztosakká váltak ezen az úton – megfeledkezzetek magatokról, hogy figyelmeteket embertársaitok szükségleteire fordítsátok.

67. Akkor megtapasztaljátok majd, hogy mindazokban, akiket közömbösen hagytatok magatok mellett, keserű szenvedés, seb vagy nehéz kereszt volt jelen.

68. Hány szív van, amely csendben sír szenvedései miatt, anélkül, hogy bárki is észrevenné! Hány keserűség rejtőzik egy mosoly mögött, amelyet nem tudtok értelmezni! De én, aki minden félelmet és fájdalmat érzek, és a szívekben olvasok, azt mondom nektek: készüljetek fel arra, hogy

intuíciót fejlesszetek, és embertársaitok belsejében olvassatok, mert a szívek nem mindig nyílnak meg, hogy megmutassák nektek fájdalmukat.

69. E titkos szenvedés, ez a belső sírás, ez a szomorúság miatt, amely nem látszik azok arcán, akik szenvednek, szükséges behatolni a szívekbe, ami csak a szellemiség révén sikerül, amelynek hatására bennetek virágzik a felebarát szeretete.

70. Ó, ha tudnátok, hogy annyi mindent adhattok és tehettek minden szegénységetek ellenére! De még mindig annyira anyagi beállítottságúak vagytok, hogy sokan közületek azt hiszik, csak pénzzel tudnak jót cselekedni. Ezért kellett eljönnöm hozzátok, hogy elmondjam nektek: nem helyes, hogy a fájdalom, az éhség és a nyomor miatt sírtok, anélkül, hogy tudatában lennétek annak, hogy egy kincs súlya hajlít meg benneteket, amelyet magatokkal hordoztok, anélkül, hogy észrevennétek.

71. Nem, ti emberek, nem csupán bűneitek terhe nyomja le titeket. A helyzet az, hogy testetek, amely egyre gyengébbé válik e élet szenvedései és küzdelmei között, képtelen ellenállni saját szellemének erejének, hatalmának, amely küzd azért, hogy anyagi testét megszabadítsa gyengeségeitől.

72. Emlékezzetek arra az éjszakára, amikor emberként születtem: hideg és sötét volt, de nem annyira, mint az emberiség szíve ebben az időben. Míg az én lelkemet azon az éjszakán öröm töltötte el, mert eljött, hogy az emberek között lakozzon, ők mély álomba merültek, érzéketlenek voltak jelenlétemre, és nem tudták, hogy eljött az Ígéretes. Akkor kezdődött szenvedésem útja.

73. A szalma, amely az újszülött bölcsőjeként szolgált, és a szerény állatok melege volt az egyetlen, ami annak a családnak a rendelkezésére állt az én megérkezésem pillanatában.

74. *Ti* azt hiszitek, hogy a természet érzéketlen az isteni megnyilvánulásokra; de ez emberi tévedés, mert rajtatok kívül minden teremtmény, a legnagyobbtól a legkisebbig, az én törvényemnek van alávetve, amelytől nem térhet el. Csak az ember, aki másképp lett teremtve, mint az összes teremtmény, mert szelleme, lelkiismerete és szabad akarata van, az az, aki érzéketlen marad az én isteni mivoltomra.

75. Miért keményítettétek meg a szíveteket olyan mértékben, hogy nem érzitek Atyátok jelenlétét, és nem halljátok a hangját? — A szabad akaratotok miatt. Most nem emberként jöttem, és mégis éreztem a szeretetlen szív hidegségét, amellyel az emberiség fogadott engem.

76. Ne gondoljátok, hogy ez a földi pont, ahol ezt a szót halljátok, az egyetlen hely, ahol gyermekeimhez jövök. Mert bizony, mondom nektek, kinyilatkoztatásom különböző formákban világszerte jelen van.

77. Elias, aki köztetek jelent meg, mint az én kinyilatkoztatásom előfutára az emberi értelem szervén keresztül, nem csak erre a földre jött, ahol ti laktok. A Föld egyik helyéről a másikra járt, és bejelentette az Új Időt, valamint hirdette a Mennyország közeledtét.

78. Mindenfelől felhangzottak a kiáltások, amelyek bejelentették nektek az én érkezésemet: a megrendült természet megrázta a földet, a tudomány csodálkozott az új kinyilatkoztatások láttán, a szellemi világ rávetette magát az emberekre, és ennek ellenére az emberiség süket maradt azoknak a kiáltásoknak a tekintetében, amelyek egy új korszak előhírnökei voltak.

79. Isteni fény áradata hullott alá, hogy kivezessék az embereket a sötétségből. De az emberek, önzőek és anyagiassá váltak, messze attól, hogy a lélek tökéletesítésére, földi életük erkölcsi javítására törekedjenek, azt a fényt használták fel trónok és dicsőségek, kényelmi és testi élvezetek megteremtésére, és ha szükségesnek tartották, fegyverek készítésére is, hogy embertársaik életét elpusztítsák. Szemüket elvakította fényem intenzitása, és hiúságuk vesztüket okozta. De mondom nektek, hogy éppen ezen a fényen keresztül fogják megtalálni az igazságot, felfedezni az utat és megmenekülni.

80. Azok, akik képesek voltak befogadni ezt a fényt az elméjükbe, és isteni üzenetként fogadták el, elérte, hogy a lelkiismeretük irányítsa lépteiket, és irányadó legyen cselekedeteikben. Mert megérzésük volt, hogy az Úr visszatért, és hogy az emberek között van.

81. A különböző szekták és felekezetek képviselői nem akartak fogadni Engem; szívük, méltóságuk és hamis nagyságuk akadályozza őket abban, hogy szellemileg befogadjanak Engem. Ezért alakultak ki az egész földön csoportok, testvériségek és egyesületek azokból, akik érzik az Új Kor jelenlétét, akik a magányt keresik, hogy imádkozzanak és fogadják az Úr sugallatait.

82. Ti, gyermekeim, azokhoz a tömegekhez tartoztok, amelyek fokozatosan alakultak ki az isteni ihlet fényében, bár el kell mondanom nektek, hogy ezt az ihletet, emberi szavakká alakítva, kegyelemből kaptátok. Ezért sokat kell virrasztanotok, imádkoznotok és elmélkednetek, hogy ne essetek tévedésbe, és ne tévesztétek el e szellemi tanítás célját.

83. Mi rombolhatja meg az utatokat? – A hiúság, népem.

84. Bizony, mondom nektek, ez az ihlet diadalmaskodni fog az alázatosak, az irgalmasak és azok között, akik az igazságot, az igazságosságot és a békét vágynak.

85. A béke és az erő, amelyet imádságotokban nyertek, szorgalmassá és fáradhatatlanná tesz titeket, hogy jót vessenek, a bukottakat felemeljék, a

hitet lángra lobbantsák, és áldás és vigasz legyetek a föld minden népe számára.

Béke legyen veletek!

38. tanítás

1. Fogadom az „utolsókat”, és elárasztom őket azzal a fénnyel, amelyet az „elsőknek” is megadtam, hogy felemelkedjenek és hirdessék tanításomat.

2. Rövid az az idő, amíg még hallani fogjátok az én szavam, mivel bejelentettem nektek, hogy 1950-ben abbahagyom a hozzátok való beszédet, és ezután a hangom többé nem fog az emberi értelem szervén keresztül hallatszani. Aki hallotta és hitt benne, elégedettnek és erősnek fogja érezni magát; aki viszont hallása után kételkedett benne, az zavarodott lesz. Ezzel szemben sokan, akik soha nem hallottak rólam, felkeresik tanítványaimat, hogy megkérdezzék tőlük, mit tanultak a Mestertől.

3. Keressétek a fényt, és aki birtokolja, segítsen mindazoknak, akik a sötétben járnak, hogy megtalálják azt. Mert annak, aki ebben az életben zavaros elképzeléseket táplál, a zavar még nagyobb lesz, amikor belép a „szellemi” völgybe. Ezért álltam minden gyermekem mellett a három korszakban, és mutattam meg nekik azt az utat, amelyen a lelkük fejlődése során felfelé kell törekedniük.

4. A lélek életéről mindent kinyilatkoztattam nektek, amit fokozatosan meg tudtok érteni. Ma ennek a tudásnak egy még mélyebb oldalát mutatom meg nektek.

5. Ez az az idő, amelyről megjövendöltem nektek, hogy minden szem látni fog engem. Minden lélek hallani fog engem, és amikor az emberiség megértette ezt a tanítást, az emberek többé nem esnek bálványimádásba vagy fanatizmusba, mert megtanulták, hogyan emeljék fel lelküket hozzám az egyszerűséggel és a tisztasággal, amelyet a szellemiség ad.

6. Lassan ébred az emberek lelke, amikor lelkiismeretük hangjában meghallják a mennyei harang visszhangját. Ez Illés szelleme, ez annak a hangja, aki a sivatagban kiált, e kor láthatatlan hírnöke, aki mint egy pásztor szeretettel hívja juhaikat, hogy engedelmesen lépjenek be a béke karámjába, amely várja őket.

7. Aki furcsának tartja, hogy elhagyom királyságomat, hogy a bűnösöket keressem, az valóban nem ismer engem. Az igazakat hátrahagyom, mert ők megmenekültek és mindennel rendelkeznek. Az örökösök nélkülihez, az eltévelyedettekhez és a bemocskoltakhoz jövök, mert ők is az én gyermekeim, akiket ugyanúgy szeretek, mint az igazakat, és mert haza akarom vinni őket, hogy örüljenek Atyjuknak.

8. Ha csak az igazakat szeretném, és megvetném a bűnösöket, vajon a lelkiismeretetek szerint az Atya igazságosan cselekedne-e?

9. Megmutatom nektek, hogyan mossátok le foltjaitokat, és hogyan igazoljatok meg előttem: azzal, hogy jót tesztek embertársaitokkal, és különböző formákban gyakoroljátok a szeretetet. Már ma továbbadhatjátok azt, amit tanultatok. Meglátogathatjátok a betegeket is, és az én nevemben átadhatjátok nekik a balzsamot a szeretetetekkel, mert a hitetekben megtaláljátok a gyógyítás hatalmát, és az irgalmasságotok lesz a legjobb balzsam. Senki ne kételkedjen abban, hogy megvan-e neki az ehhez szükséges ajándék, vagy sem.

10. Ne habozzatok jótékonykodni azért, mert szegénynek tartjátok magatokat. Amikor Jézus a „Második Időben" a tanítványaival volt, ezt a példabeszédet mondta nekik: „Egy vámszedő belépett a templomba, és egy érmét hagyott ott alamizsnaként. Ezt követően egy jól öltözött farizeus hét érmét adott, egyenként ejtve le őket, hogy cselekedetét megfigyeljék, és mindenki lássa, hogy adománya nagy volt. Később egy beteg és szegény asszony letérdelt imádkozni, majd letett két csekély értékű érmét, amelyek minden voltak, amije volt. Jézus így szólt tanítványaihoz: „Látjátok, aki azt hitte, hogy többet ad, kevesebbet adott, és aki kevesebbet adott, többet adott, mert mindazt odaadta, amije volt, és így azt a kenyeret is, amelyet ezen a napon kellett volna megennie."

11. Nektek, akik hallgattok rám, meg fogom értetni, mennyit hordoztok magatokban, hogy soha ne érezzétek magatokat szegénynek a valóban rászorulók előtt.

12. Ti vagytok azok, akikről egykor azt mondták, hogy a Szentlélek idejében fogtok élni. Ez a fény korszaka, amelyben minden léleknek meg kell nyitnia a szemét az igazságra. Sarlóm már megkezdte a gyomok gyökérzetének kiirtását. Ne csodálkozzatok azon, hogy eljöttem, miközben a világ háborúkba keveredett; így volt megjövendölve.

13. Az emberek annyira elvakultak a tudomány fényétől, hogy elvakultak. De amikor ez a vakító fény elmúlik, irgalmam által felismerik az igaz utat, és azon találkoznak velem, aki megszabadítom és megmentem az eltévelyedetteket, ahogyan a pásztor teszi az eltévelyedett juhokkal.

14. Ebben az időben nem emberré lettem közöttetek, csupán fényként jöttem, amelyet a Birodalmamból a lelketeknek küldök. A végtelenségből inspirállak benneteket, hogy holnap lelketek imájában felemelkedhessen hozzám.

15. Ma gondoskodnotok kell arról, hogy lelketek megtisztuljon az előkészületek révén, és érezze jelenlétemet köztetek. Szellemesedjetek meg, hogy megértsétek, mit kértek, ami számomra soha nem lesz túl sok. Ne felejtsétek el lelketek szükségleteit, amelyet testetek igényei terhelnek. Ismerjétek fel, hogy ami leginkább hiányzik nektek, az az isteni tanítás, és

most, hogy ez bőségesen árad ebben a formában – keressétek, mélyedjetek el benne, és alkalmazzátok szeretetteljes cselekedetekkel embertársaitok iránt.

16. Megértést akarok látni bennetek a tanításom iránt, és javulást az életetekben, hogy ezt a művet, amelyet kinyilatkoztattam nektek, felbecsülhetetlen értékű ékszerként őrizzétek, hogy ne legyetek önteltek attól, hogy birtokoljátok ezt a kegyelmet, és ne tagadjátok meg senkitől, akinek szüksége van rá, és főleg ne szerezzetek belőle anyagi hasznot.

17. Bizony, mondom nektek, a Hatodik Pecsét temploma soha nem lesz piac vagy rablók barlangja. Ez a szellemi síkon lévő szentély nyitva tartja kapuit, hogy minden gyermekem beléphessen oda. Ott a bűnös megváltást talál, eltűnnek a gyűlölet érzései, a bosszúvágy és a gonosz hajlamok.

18. Jelenleg arra készültek, hogy igaz hitből és bátorságból hirdessétek ezt az örömhírt. Azt is akarom, hogy az én szavaim értelmezése helyes legyen, hogy cselekedeteitek tisztábbak legyenek. Nem akarom, hogy tanítványaim között fanatikusok, puritánok vagy rajongók legyenek, hanem hogy lelketek felemelkedése belső legyen, és minden külső cselekedetetek egyszerű és természetes legyen; hogy – ha ez a nép megsokasodik, mint a csillagok az égen és a homok a tengerben – az én szellemi tanításom igazi tanítványai alkossák, hogy ők legyenek az általuk hallott szó magyarázói, és azok, akik cselekedeteikkel tanúskodnak tanításom igazságáról.

19. Ne féljetek attól az időtől, amikor beszélnetek kell, ne kételkedjetek sem bennem, sem magatokban. Mondtam nektek, hogy a próba órájában ne gondolkodjatok azon, mit fogtok mondani, hogy hitetek és lelki felemelkedésetek elegendő lesz ahhoz, hogy isteni fényem ajkatokon keresztül szóljon. Ha az emberek magyarázatot vagy indoklást kérnek tőletek a kapott ihletre vonatkozóan, akkor én is megértetem veletek kinyilatkoztatásaim igazságát, hogy elmagyarázhassátok azokat embertársaitoknak. A hírvivők között lesznek prófétáim is, akiknek feladata a nép felébresztése. De ne tegyék azt, amit Jónás próféta tett, aki egy pogány és bűnös városba ment, hogy figyelmeztesse őket, és a lakosoknak csapásokat, szenvedéseket, járványokat és betegségeket jövendölt, ha nem újulnak meg. Amikor eljött a próféciája beteljesülésének ideje, nagy meglepetésére látta, hogy szavai nem váltak valóra, mert a szerencsétlenség helyett, amit meghirdetett, az a nép békében, egészségben és jólétben élt. A próféta szégyenkezve visszavonult a magányba, és ott beszélt Urával, és így szólt hozzá: „Miért nem teljesedett be az a szó, amelyet a számba adtál? Lásd csak, ahelyett, hogy azok az emberek prófétádnak tekintenének, csalónak tartanak.”

De ekkor meghallotta az Atya hangját, aki így válaszolt neki: „Azért küldtelek oda, hogy bejelentsd azokat a csapásokat, amelyek bekövetkeznek, ha azok az emberek süketek lesznek az én szavamra. De ők hallgattak rád és megbánták bűneiket, ledöntötték hamis isteneiket, és letérdeltek, hogy imádjanak engem; sírtak, amikor felismerték vétkeiket, és félelemmel várták ítéletemet.

20. Láttam, hogy felkészültek, és szenvedés helyett örömöt és békét küldtem nekik. Gondolod, hogy csak azért, hogy beteljesítsem a szavadat, ahogy te érted, ezernyi embert kellett volna megsebezni? Ha *te* egyikük iránt sem érzed az együttérzést – *én* mindannyiuk iránt érzem! Az a szó, amit mondtál, azért történt, hogy megújuljanak, és így elkerüljék a megpróbáltatásokat. Megbánták bűneiket, és íme, nézd, milyen örömteliek és hűségesek az igaz Istenhez!”

21. Tartsátok meg ezeket a tanításokat az emlékezetetekben, tanítványok, ezek olyan példák, amelyek hasznosak lesznek számotokra az utatokon. Bennetek nyugszanak a szellemi látás, a prófétai álmok és az intuíció adományai, hogy mindig megvilágítva lássátok az utatokat, és ébren tartsátok testvéreiteket.

22. A ti feladatotok az, hogy figyelmeztessetek, felébresszetek, bejelentsétek. De tudjátok meg, hogy – ha embertársaitok imádkoznak – ők képesek lesznek megváltoztatni az eseményeket. De emiatt ne érezzétek magatokat becsapva, és ne veszítsétek el a hiteteket. A ti rendeltetésetek arra korlátozódik, hogy megelőzzétek a szenvedést és békét teremtsetek. Ha adományaitokkal ezt az eredményt éritek el, elégedettek lehettek. Imádkozzatok az emberiség békéjéért, alkossatok mindannyian együtt egy szentélyt, amelynek belsejében embertársaitok gyógyulást, békét és ihletet találhatnak.

23. Gyertek és egyetek ebből a kenyérből, amely az én szavam, hogy – miközben a lelketeket az én kegyelmemmel tápláljátok – én köztetek csillapíthassam a szeretet iránti szomjúságomat. Amikor szerettétek embertársaitokat, engem szerettetek; amikor megbocsátottatok ellenségeiteknek, velem békültetek meg, és hitetek oltárára helyeztétek érdemeitek áldozatát – egy áldozatot, amely mindig tetszik isteni mivoltomnak.

24. Hallgassatok: Én vagyok az, aki „a saját képmására és hasonlatosságára” formáltalak titeket. Én vagyok az egyetlen Isten, senki sem létezett előttem, a lelkemet nem teremtették, örök vagyok, mindig is léteztem és mindig is létezni fogok.

25. Kinyilatkoztattam nektek a létezésemet és a bennem létező Szentháromságot – azt a Szentháromságot, amelyet az Atyában ismertek

fel, aki Jehova, aki az „Első Időben” átadta nektek a törvényt – az „Igeben”, amely a „Második Időben” Jézuson keresztül tanította nektek a szeretetet, és a Szentlélekben, aki fénynyel és bölcsességgel tölt el benneteket, és elmagyarázza nektek minden kinyilatkoztatást ebben a „Harmadik Időben”, amelyben minden lélekben rezgéseket vált ki, és az emberi értelem révén nyilvánul meg köztetek.

26. Az Atya prófétáinak száján keresztül bejelentette Krisztus eljövetelét, Jézus pedig a Szentlélek, az igazság szellemének kinyilatkoztatását hirdette meg. Ezek a három kinyilatkoztatási szakasz, amelyeken keresztül kinyilatkoztam az emberiségnek – mint a Törvény, a Szeretet és a Bölcsesség – három kinyilatkoztatási mód és egyetlen Isten, három működési mód és egyetlen akarat, egyetlen szeretet.

27. Ha az Atya örök, akkor a Fiú is az, mert „az Isteni Ige”, amely Jézusban szólt, mindig az Atyában volt. A Szentlélek örök, mert Ő Isten bölcsessége, amely mindig benne volt. Tehát – ha az embert „a saját képmásomra és hasonlatosságomra” teremtettem, ami azt jelenti, hogy benne létezik ennek a Szentháromságnak a képmása, akkor három lényegelemet adtam neki, azaz a testet, a lelket és a szellemet. Ez egy olyan lény, amelyet három alapvető alkotóelemből formáltam: az anyagi – a test, a lelki – a lélek, és az isteni – a szellem.

28. Lelketek legmagasztosabb pontján ragyog az én isteni intelligenciám szikrája, amely a ti szellemetek, ezért valójában az én szellemem gyermekei vagytok.

29. Szerettem volna, ha részesültek az apaság boldogságában, ezért emberek szüleivé tettelek benneteket, hogy olyan lényeknek adjatok formát, akik hasonlítanak rátok, és akikbe *azok* a szellemi lények inkarnálódnak, akiket nektek küldök. Mivel az isteni és örök világban létezik anyai szeretet, azt akartam, hogy az emberi életben legyen egy lény, aki megtestesíti azt, és ez a lény a nő.

30. Az élet (bizonyos) kezdetén az emberi lény két részre osztódott, és így jött létre a két nem, az egyik – a férfi, a másik – a nő; benne az erő, az intelligencia, a méltóság, benne a gyengédség, a kecsesség, a szépség. Az egyik – a mag, a másik – a termékeny föld. Látjátok itt két lényt, akik csak egyesülve érezhetik magukat teljesnek, tökéletesnek és boldognak. Harmóniájukban egyetlen „testet”, egyetlen akaratot és egyetlen ideált fognak alkotni.

31. Ha ezt az egyesülést a lelkiismeret és a szeretet ihleti, akkor házasságnak nevezzük.

32. A házasság törvénye olyan fényként szállt alá, amely az „Elsők”* lelkiismeretén keresztül szólt, hogy felismerjék: a férfi és a nő egyesülése

szövetséget jelent a Teremtővel. Ennek az egyesülésnek a gyümölcse a gyermek volt, akiben szülei vére összefolyt, bizonyítékként arra, hogy amit Isten előtt összekötöttek, azt a földön nem szabad felbontani.

**Az első idők izraelitái*

33. Az a boldogság, amelyet az apa és az anya érez, amikor gyermeket hoznak a világra, hasonló ahhoz, amelyet a Teremtő élt át, amikor Atyává vált, és életet adott szeretett gyermekeinek. Amikor később Mózes révén törvényeket adtam nektek, hogy megértsétek, hogyan válasszátok ki társátokat, és ne vágyakozzatok a felebarátotok feleségére, az azért történt, mert az emberek szabad akaratukból a házasságtörés és a szenvedélyek útjára tévedtek.

34. Miután ez az idő elmúlt, Jézusban a világra jöttem, és felmagasztaltam a házasságot, és ezzel az emberi erkölcsöt és erényt a jóságos tanításommal, amely mindig a szeretet törvénye. Példázatokban beszéltem, hogy szavam felejthetetlenné váljon, és a házasságot szent intézménnyé tettem.

35. Most, hogy újra köztetek vagyok, megkérdezlek benneteket, férfiak és nők: mit csináltatok a házasságból? Milyen kevesen tudnak erre kielégítő választ adni! Megszentelt intézményemet meggyalázták, abból az életforrásból halál és fájdalom fakad. E törvénylap tiszta fehérségén a férfiak és nők szégyenfoltjai és nyomai láthatók. A gyümölcs, amelynek édesnek kellene lennie, keserű, és a kehely, amelyből az emberek isznak, tele van epével.

36. Elfordultok törvényeimtől, és amikor megbotlotok, félelemmel kérdezitek magatoktól: Miért van ennyi fájdalom? Mert a test vágyai mindig elnyomták a lelkiismeret hangját. Most kérdezem tőletek: Miért nincs békességetek, pedig mindent megadtam nektek, ami a boldogsághoz szükséges?

37. Kiterítettem az égbolton egy kék köpenyt, hogy alatta építsétek meg „szerelmi fészkéteket”, hogy ott, távol a világ kísértéseitől és bonyodalmaitól, a madarak egyszerűségével éljetek; mert az egyszerűségben és az őszinte imádságban érezhető az én országom békéje és sok titok kinyilatkoztatása.

38. Férfiak, ha a társatok, akit választottatok, olyan, mint a terméketlen föld, amely nem adott nektek gyümölcsöt, új földet kerestetek, és közben elfelejtettétek, hogy alávetettnek kell lennetek a sorsotoknak és a vezeklési kötelességeteknek. Miért hibáztatjátok a sorsot a házasságotokban tapasztalt megpróbáltatásokért és szenvedésekért, amikor magatok választottátok ezt az utat?

39. Mindenki, aki az én istenségem előtt házassági köteléket köt – még ha egyesülését egyetlen pap sem erősíti meg –, szövetséget köt velem, egy szerződést, amely Isten könyvében marad megörökítve, amelyben minden sors le van írva.

40. Ki tudja onnan kitörölni ezt a két egymásba fonódó nevet? Ki tud a földön felbontani azt, amit az én törvényem egyesített?

41. Ha elválasztanálak titeket, saját művemet rombolnám le. Ha azt kértétek tőlem, hogy a földön egyesülhessetek, és én megadtam nektek – miért nem tartjátok be utána fogadalmaitokat, és tagadjátok meg esküiteket? Hát ez nem gúnyolódás a törvényemen és a nevemen?

42. Nektek, meddő asszonyoknak, a Mester ezt mondja: Nagyon vágyakoztatok és kértétek, hogy testetek az élet forrásává váljon, és reméltétek, hogy egy este vagy egy reggel gyengéd szív dobogását halljátok majd magatokban. De a napok és az éjszakák elteltek, és csak zokogás tört ki a mellkasotokból, mert egyetlen gyermek sem kopogtatott a kapuitokon.

43. Hányan közületek, akik hallgatnak rám, és akiket a tudomány minden reménytől megfosztott, kell majd gyümölcsözővé válniuk, hogy higgyenek az én hatalmamban, és sokan megismerjenek engem ezen a csodán keresztül. Ébren legyetek és legyetek türelmesek. Ne felejtsétek el szavaimat!

44. Családapák, kerüljétek a hibákat és a rossz példákat. Nem tökéletességet követelek tőletek, csak szeretetet és gondoskodást gyermekeitek iránt. Készüljetek fel lelkileg és testileg, mert a túlvilágon nagy lélekseregek várják azt a pillanatot, hogy emberré váljanak köztetek.

45. Új emberiséget akarok, amely nemcsak számban, hanem erényben is növekszik és szaporodik, hogy az emberek közelről lássák az ígért várost, és gyermekeik eljussanak oda, hogy az Új Jeruzsálemben lakjanak.

46. Azt akarom, hogy a Föld megteljen jó szándékú emberekkel, akik a szeretet gyümölcsei.

47. Pusztítsátok el e kor Sodomáját és Gomorráját, ne hagyjátok, hogy szívetek hozzászokjon bűneikhez, és ne tegyetek úgy, mint lakóik.

48. Így készítelek fel benneteket a „Harmadik Időre", mert eljönnek azok a népcsoportok, amelyeket bejelentettem nektek.

49. Mindenki vállalja el *a* neki kijelölt szerepet, és így hallgassátok meg most az én tanításomat egy

példázattal:

50. „Isten előtt állt egy szellem, tele fénnyel, tisztasággal és ártatlansággal, aki így szólt Urához: „Atyám, mondd meg nekem, mi a

feladatom, mert vágyom arra, hogy Neked szolgáljak." És az Úr szeretettel válaszolt neki: „Türelmeskedj, egyesíteni fogok a világon egy férfit és egy nőt, és egyesülésükből fiú születik, akibe megtestesülsz, hogy emberi gyermekként tapasztalatot szerezz a világ próbáiban, és közel érezd magadhoz az anya gyengédségét és az apa szerető támogatását."

51. A Lélek örült és várt. Eközben az Úr a szeretet kötelékeivel egyesítette a férfit és a nőt, és így (egyesülve) elküldte őket az élet útjára. —

52. Új élet csírázott a nő méhében, és akkor Isten elküldte azt a szellemet, hogy testet öltsön ebben a testben, és a kilencedik hónapban meglátta a világosságot. Az anya boldogságtól sugárzott, az apa pedig büszkén nézte őt. Az a fiú mindkettőjük műve volt, szerelmük gyümölcse. A nő erősnek érezte magát, a férfi pedig kissé hasonlónak érezte magát Teremtőjéhez. Mindketten annak a gyengéd szívnek a gondozására szentelték magukat.

53. A szellemet, amely a fiút éltette, ragyogás töltötte el, amikor meglátta anyja édes tekintetét és apja komoly, ugyanakkor szeretetteljes arcát.

54. Az idő telt, és az apa életküzdelmében eltávolodott a szerelmi fészekből, rossz útra tért, és olyan messzire ment , hogy eltévedt, és a tövisbokrokban ruhájának darabjait hagyta hátra. Mérgező gyümölcsöket evett, és letépte a virágok leveleit, amelyeket útja során talált. Amikor betegnek és letörtnek érezte magát, eszébe jutottak azok a szerettei, akiket elhagyott. Megpróbált visszatérni és megkeresni őket, de nem volt hozzá ereje. Akkor összeszedte minden erejét, és vánszorogva, tántorgva a hosszú úton eljutott otthonának kapujáig. A felesége könnyes szemmel fogadta karjaiba, a fia pedig beteg volt és haldoklott.

55. Amikor az apa meglátta haldokló fiát, az isteni irgalmat könyörgött a gyógyulásáért, kétségbeesetten tépte a haját és káromkodott. De az a lélek elszakadt a testétől, és átment a túlvilágra. A szülők vigasztalanul maradtak hátra, és felváltva egymást okolták a rájuk lesújtó szerencsétlenségért: az apa azért, mert elment, az anya pedig azért, mert nem tudta visszatartani.

56. Amikor az a lélek a Teremtő jelenlétébe került, így szólt: „Atyám, miért vettél el annak az édes anyának a karjaiból, akit a hiányom sírásra és kétségbeesésre késztetett?" Erre az Úr így válaszolt neki: „Várj, légy türelmes, mert újra visszatérsz ugyanabba az ölébe, ha azok felismerik hibáikat és megértik törvényemet."

57. A férfi és a nő továbbra is együtt éltek, magányosan, és belsőleg megbánták vétkeiket, amikor ismét egy új gyermek jelei lepték meg őket.

Isten újra visszatértette a szellemet abba a méhbe, és így szólt hozzá: „Légy abban a testben, amely az életre készül, és frissülj fel újra abban a méhben.”

58. A szülők, akik az elsőszülöttet elveszettnek hitték, nem tudták, hogy visszatért közéjük. De az első fiú által hagyott űrt a második töltötte be, az öröm és a béke visszatért annak a háznak a méhébe, az anya újra mosolygott, és az apa is örült.

59. Most a férfi félt elszakadni szeretteitől, és igyekezett szeretettel körülvenni őket, amíg velük maradt. De az idő elfeledtette vele múltbeli tapasztalatait, és rossz barátok rábeszélésére bűnbe és kísértésbe esett. A feleség szemrehányást tett neki, és elfordult tőle; az otthon csatatérré változott. Hamarosan a férfi legyőzve, beteg és gyengülten feküdt, míg a feleség egyedül hagyta a gyermeket a bölcsőben, és elindult, hogy kenyeret szerezzen az ártatlan gyermeknek, és élelmet annak a társnak, aki sem szeretni, sem megvédeni nem tudta őt. Megaláztatásokat és sértéseket szenvedett el, veszélyeket élt át, és ellenállt a rosszindulatú férfiak vágyainak, és így szerezte meg szeretteinek a mindennapi kenyeret.

60. Isten megkönyörült az ártatlan gyermeklélek felett, és még mielőtt az megnyitotta volna szemét az értelem fényére, újra magához hívta. De amikor a lélek megjelent Urának előtt, fájdalommal telve így szólt hozzá: „Atyám, ismét elragadtál azoktól a szegényektől, akiket szeretek. Lásd, milyen nehéz a sorsom! Most azt kérem Tőled, hogy vagy az ő ölében, vagy a Tiédben hagyj örökre; de ne hagyd, hogy tovább rángassanak ide-oda, fáradt vagyok.”

61. Amikor a férfi felébredt közönyéből, új képet látott a fájdalomról: a felesége vigasztalhatatlanul sírt az ágy fejénél, amelyen a második fiuk holtan feküdt. A férfi véget akart vetni az életének, de a felesége visszatartotta, mondván: „Ne nyúlj az életedhez, tartsd vissza a kezed, ismerd fel, hogy mi magunk vagyunk az oka annak, hogy Isten elveszi a gyermekeinket.” A férfi megnyugodott, mert felismerte, hogy azok a szavak igazság fényét hordozták.

A napok teltek, és békét hoztak azoknak a szíveknek, akik fájdalommal gondoltak vissza gyermekeikre, akik elhagyták őket, és akik annak az otthonnak az öröme voltak, amely attól kezdve a vigasztalanságba süllyedt.

62. Ekkor a lélek megkérdezte Urát: „Atyám, újra a földre küldesz engem?” „Igen”, felelte az Úr, „és annyiszor, ahányszor szükséges, amíg azok a szívek simává nem csiszolódnak.” Amikor újra megtestesült, teste beteg volt, mert anyja megbetegedett, és apja is. Megkönnyebbülésért könyörögve emelkedett fel az a lélek fájdalomágyáról az Atyához. Ezúttal

nem látta meg a világosságot*, nem volt mosoly szülei ajkán, csak könnyek voltak. Az anya reggeltől estig sírt a gyermek bölcsőjénél, míg az apa bűnbánattal telve érezte, hogy a fájdalom átjárja a szívét, amikor látta, hogy a fia örökölte a saját fogyatékosságát.

**Tehát a szülők betegsége miatt vakon született.*

63. Rövid volt a lélek tartózkodása abban a beteg testben, és visszatért az Úr jelenlétébe.

64. A magány ismét körülvette a házastársakat, de a fájdalom soha nem látott módon egyesítette őket, szívük szerette egymást, és megfogadták egymásnak, hogy életük végéig együtt járják az utat. A férfi teljesítette kötelességeit, *a nő* gondoskodott férjéről, és mindketten meggyógyultak betegségeikből.

65. Alig hitték, hogy Isten még egyszer fiút ad nekik, de íme, amikor az Úr látta, hogy azokban a lényekben virágzik a testi és lelki egészség, elküldte nekik azt a lelket jutalomul a nő önmegtagadásáért és a férfi javulásáért, és a nő méhéből egy kis test sarjadt, friss, mint egy virágbimbó, amely boldogsággal és békével árasztotta el azt az otthont.

66. A férfi és a nő térden állva háláltak Urunknak, a boldogságtól sírva, míg az a türelmes és engedelmes lélek a fiú révén mosolygott, és így szólt Istenhez: „Uram, ne válassz el többé szüleimtől. Béke van otthonunkban, szeretet van a szívükben, melegség a bölcsőmben, tej és méz anyám mellében, kenyér az asztalon. Apám simogat engem, és a kezében tartja a munkához szükséges eszközöket. Áldj meg minket." És az Úr örömmel áldotta meg őket a Lelkében, és egyesítette őket *egy* „testben", *egy* szívben és *egy* akaratban."
(**A példabeszéd vége**).

67. Ma azt mondom nektek: igyatok ebből a borból, a tanításomból, és örüljetek, mert amikor összegyűltök Atyátokhoz, ünnep van az Úr házában.

68. Hányan ébredtek új életre közületek, amikor ebben az időben meghalljátok az én szavam. A hit szerint halottak voltatok; mert míg az egyikeket a földi orvosok minden reménytől megfosztották, a papok a másikoktól megtagadták az úrvacsorában való részvételt.

69. Megnyitottátok a szíveteket, amikor éreztétek, hogy az én szavam meggyógyította a beteget, szeretettel megbocsátott a bűnösnek, és hogy a Mester mindenkinek felajánlotta az örök élet kenyerét.

70. Romlás áradatait láttátok életutatokon, mocsarakat és terméketlen földeket, amelyeket senki sem tudott termékennyé tenni.

71. Tapasztaltátok, hogy a mezők, amelyek korábban termékenyek voltak, és a világnak a béke és a boldogság gazdag gyümölcseit kínálták, ma a vér, a pusztítás és a halál mezőivé változtak.

72. Szükséges, hogy az Atya közeledjen gyermekeihez. Én vagyok a harmat, amely az éjszaka csendjében száll le a mezőkre, és hullik a virágok koronáira. De *a* virágok, amelyek elszáradtak, *a* szívek, amelyek feladták a reményt, nem képesek érzékelni a szeretetemet.

73. Tanítványok, ismerjétek fel, hogy tanításommal felébresztettem a szívetekben az irgalom érzését, hogy az emberek szenvedéseit a sajátotoknak tekintsétek, és ne legyetek közömbösek a konfliktusaik, megpróbáltatásaik és tragédiáik iránt.

74. Egyesüljetek gondolatban, és imádkozzatok testvéreitekért. Meghallgatom könyörgéseteket, és megjutalmazom kéréseteket. Még túl gyengék vagytok ahhoz, hogy elfelejtsétek szenvedéseiteket vagy gondjaitokat, és másokra gondoljatok. Azt mondom nektek: fogadjátok el ezeket a próbákat bátran és bizalommal Urunk iránt, mert azok nem tűnnek el életutatokról, és nem oldódnak fel az ellenállásotok vagy elutasításotok miatt. Lelki felemelkedéssel, hittel és bizakodással viszont legyőzitek a legszörnyűbb megpróbáltatásokat is. Minden tüskét, minden szakadékot, amelyet legyőztek, egy szikra fény marad a lelketekben. Aki nyugodtan tudja elfogadni a próbáit, az úgy érzi, hogy a fájdalom pillanatai, amelyek másoknak örökkévalónak tűnnének, rövidebbek lesznek.

75. Ez az élet a ti keresztutatok, amelyen néha elbuktok, de ugyanakkor érezitek, hogy nem vagytok egyedül a keresztetekkel, mert egy láthatatlan és szerető segítő minden alkalommal felemeli benneteket, amikor a sors terhe alatt legyőzve összerogytok.

Amikor a farkas rátámadt rátok, én elűztem őt. Amikor hitetlenek és kémek behatoltak gyülekezeteitekbe, hogy hibákat fedezzenek fel és emiatt vádoljanak benneteket, én a gyengédségem köpenyével borítottalak be benneteket, és elzártam azok ajkait. Amikor az emberek kérdéseikkel próbára tettek benneteket, idő előtt a Szentlélek hangját helyeztem ajkaitokra, mivel még nem készültetek fel arra, hogy a fény szavával meggyőzzétek őket.

76. Nem feddek titeket, de keressétek az én szavam jóságában a reményt, a javulást és az ítéletet is. Mi lenne veletek, ha a tökéletlenségetekben hízelegnék nektek, és a bűneitekben dicsérnélek titeket? Hát nem ezt teszik az emberek a világ fejedelmeivel? — Mindig bátorítottalak benneteket, amikor láttam, hogy buzgón törekedtek lelki fejlődésetekre , amikor felkerestétek a betegeket, anélkül, hogy az órára

gondoltatok volna, vagy figyeltetek volna arra, hogy rossz-e az idő; és amikor a bírák előtt álltatok, nyugodtak maradtatok, és igaz szavakkal tanúskodtatok rólam.

77. Így megtanultátok, hogy a szívek azok a mezők, amelyeket meg kell művelnetek, és hogy minél kiterjedtebbek a mezők, annál nagyobbnak kell lennie erőfeszítéseiteknek; és hogy nem hagyhatjátok cserben azt, amit elvetettetek.

78. Közöttetek vannak olyanok, akik új, bevetésre váró mezőket keresve más nemzetekhez fognak menni. Adtam nektek az egyetemes nyelvet, amellyel egymás között meg tudtok majd érteni – nem egy kifinomult nyelvet, amelyet emberi ajkak ejtenek ki, hanem azt, amelyet a Szellem a szereteten keresztül fejez ki.

79. Másoknak nem lesz szükségük ezekre a nagy utazásokra. Nekik elég lesz felkészülniük arra, hogy irgalmat gyakoroljanak a legközelebbi embertársaik iránt, valamint fényt adjanak a zavarodott, test nélküli lelkeknek. Jaj annak, aki bezárja kapuit e rászorulók seregeinek segélykérése előtt, mert zavarodottságukban nem fognak megbocsátani!

80. A szorgalmas tanítvány minden lépésnél megáld Engem, mert könnyűnek érzi keresztjének súlyát, és örül, hogy szolgálhat Nekem. A lusta pedig úgy érzi, hogy megfosztották szabadságától, és nagyon nehéz teher nyomja. Senkihez sem kötözök, és senkit sem teszek rabszolgává – éppen ellenkezőleg, az igazi szabadságot adom nektek, hogy sem a börtön, sem a halál ne tudjon láncra verni benneteket, hanem hogy ott, ahol sokan elveszettnek tartották magukat, lelketeket a fejlődésük végtelen lépcsőjére emeljétek.

81. Tanítványok: Készek vagytok-e megbocsátani azoknak, akik megsértettek benneteket? Kik az ellenségeitek? – Bizony, mondom nektek, nem szabad ellenségnek neveznetek embertársaitokat! Nem az emberek ellen küldelek benneteket, hanem bűneik és tudatlanságuk ellen.

Béke legyen veletek!

39. tanítás

1. Én vagyok a béke, amely rátok száll, mert a világban csak káoszt látok.

2. Vigyázzatok és imádkozzatok, cselekedjetek jót, és az irgalmasság gyakorlásával megsemmisítitek a háborút.

3. A tudomány fája, ahogyan az emberek ápolták, keserű gyümölcsöt terem az emberiség számára. De most adok nektek a szeretet kristálytiszta vizét, hogy öntözzétek vele, és megtapasztaljátok, milyen másmilyenek lesznek azok a gyümölcsök, amelyeket éppen ez a fa terem majd.

4. Mielőtt tanításomban felfedezitek a tudomány fájának gondozásának titkát, azt erős viharok fogják ostromolni, amelyek az utolsóig lehullajtják rossz gyümölcseit, és megtisztítják azt.

5. E vihar után szellemetekben fokozatosan új fényt fogtok látni ragyogni, amely minden életutatokon visszatükröződni fog.

6. Most az ítélet idejében éltek. Emlékezzetek, hányszor mondtam nektek, hogy Isteni Igazságosságom sarlója fáradhatatlanul levágja a gyomokat.

7. Mind a tudomány, mind a vallások, mind a hatalmasságok meg fogják érezni igazságosságomat. Semmi sem marad a tekintetem elől rejtve, semmit sem hagyok ki a mérlegemről. Az emberiség kezdete óta a bűn halálra van ítélve, és szavamnak be kell teljesednie.

8. Ha ti, népem, a földön meglátjátok e események jeleit, emelkedjetek fel imádságban hozzám, egyesüljetek családotokkal egyetlen gondolatban, és küldjétek el lelketeket az én szeretetem hírnökeként testvéreitekhez, akiknek szükségük van a békére.

9. Ne kételkedjetek az ima erejében; mert ha a szeretet gyakorlásában nincs hitetek, semmit sem tudtok adni embertársaitoknak.

10. Hát nem tanítottam-e nektek, hogy még a szabadjára engedett természeti erők is meghallják imátokat, és megnyugszanak? Ha az én hangomra hallgatnak – miért ne hallgatnának az Úr gyermekeinek hangjára, ha azok felkészültek?

11. Már abban az időben, amikor veletek voltam a világon, megtanítottalak titeket imádkozni, hogy a próbatételek pillanataiban kapcsolatba léphessetek Atyátokkal, a Szentháromsággal ( ), és az Ő erejéből merítve teljesíthessétek a szeretet és az irgalom feladatát az emberek között.

12. Az imádság egy kegyelem, amelyet Isten az embernek adott, hogy az útmutatóként szolgáljon neki a (szellemi) felemelkedéshez — fegyverként a védekezéshez —, könyvként a tanuláshoz —, és balzsamként a gyógyuláshoz és minden betegségből való felépüléshez.

13. Az igazi ima eltűnt a földről, az emberek már nem imádkoznak, és ha megpróbálják, akkor csak az ajkaikkal teszik, ahelyett, hogy a szellemükkel szólnának hozzám, és üres szavakat, szertartásokat és színjátékot használnak. Hogyan akarnak az emberek csodákat látni, ha olyan formákat és gyakorlatokat alkalmaznak, amelyeket Jézus nem tanított?

14. Szükséges, hogy az igazi ima visszatérjen az emberek közé, és én vagyok az, aki újra megtanítom nektek.

15. Áldott legyen az, aki mások iránti szeretetével inspirálja őket, és lépcsőfokként szolgál felemelkedésükben Hozzám. Mert ha kinyitja a szemét, hogy önmagát szemlélje, közel látja majd magát Atyjához.

16. Ne kérdezzétek, mit kell tennetek, hogy tudjátok, teljesítettétek-e feladatotokat; mert törvényem arra korlátozódik, hogy szeressétek egymást. Értsétek meg, hogy életetek minden napja lehetőséget kínál nektek e isteni parancsolat gyakorlására.

17. Mindenki a maga útján teljesítheti a szeretet feladatát. Aki lelkeket vezet, aki tanít, a tudós, a kormányzó, a családapa, mindannyian szolgálhatjátok felebarátotokat, ha az én legfőbb parancsom ihlet benneteket, amely azt mondja nektek: Szeressétek egymást.

18. Minden megtisztul, minden megújul, hogy az új generációk a Földet készen találják nagy szellemi feladatuk teljesítésére.

19. Ne válasszátok ki azokat, akiket szeretnetek kell, hanem szeressetek mindenkit különbségtétel nélkül. A szellemi szeretet nem ismerhet kiváltságokat.

20. A szeretet, amelyet tanítok nektek, túlmutat a hozzátartozóitok iránti szereteten, a hazátok iránti szereteten és önmagatok iránti szereteten.

21. Ne féljetek attól, hogy nem tudtok hasznosak lenni ebben a szeretet munkájában, ha anyagi szegénységetekre gondoltok. Szellemesedjetek meg, és nem lesz szükségetek a föld javaira ahhoz, hogy jót tehessetek embertársaitoknak. Lássátok, hogyan választottam ki munkásaimat e szegény és egyszerű lelkű nép közül, és tettem őket tanácsadókká, orvosokká és a szenvedők bizalmasaivá, és hogy vigaszra és békére vágyva hozzájuk fordulnak.

22. Kimeríthetetlenül áradt gyógyító balzsam a szeretetükből, korábban nehézkes ajkaikról jött a fény szava, amely tanít, megújít, belsőleg megindít és meggyőz. És mit hittek ezek a munkások a szívükben hordozni, mielőtt felfedtem előttük örökségüket? — Semmit, paria-nak érezték magukat, képtelennek a szeretetre és önmaguk vezetésére.

23. Nézzétek, hogyan jelennek meg a gazdagok e munkások alázatossága előtt, és kérnek segítséget — az orvosok, hogy megkérdezzék őket megoldatlan problémáikról; és azok, akik teológiai vagy filozófiai ismeretek terén képezték magukat, idejönnek, hogy megtanulják az első leckét. Nem csodálkoztok ezen a csodán, amely köztetek történt? Akkor már érted, nép, és te, emberiség, meg *fogod* érteni. A föld hatalma és gazdagsága nem lesz elég ahhoz, hogy békét hozzon nektek, hogy egymásnak hasznára legyetek azzal, hogy anyagi segítséget nyújtotok egymásnak, ha nem tanultok meg szeretni.

24. Ha a szeretet ott van a lelketekben, és ezt éreztetitek a felebarátotokkal, akkor csodák valósulnak meg a szemetek előtt. Kezdjétek el gyakorolni az erényt – ti, akik érzéketlenek maradtatok, vagy távol álltok az irgalomtól, a szeretettől és a jótól, amelyek a szellemi élet lényegét képezik. És ha valaki a szomjúságtól, a fáradtságtól és az éhségtől kimerülten kopogtat az ajtótokon, ültessétek az asztalotokhoz, anélkül, hogy meggondolnátok, van-e elég kenyér a kamrában. Kérdezzétek meg a szíveteket, hogy őszinte szeretettel és igazi együttérzéssel teszitek-e, amikor a vándort az asztalotokhoz hívjátok. Ha így van, látni fogjátok, hogy a kenyér megsokszorozódik, mindannyian jóllaktok, és az utazó szívében lángra lobban a hit, hogy hálát adjon Nekem és áldjon engem. Életében ugyanazt fogja tenni, amit ti tettetek vele, mert egy olyan szeretetleckét tanítottatok neki, amely a legszűkebb elme számára is érthető.

25. Legyetek alázatosak, emlékezzetek arra, hogy Én, a ti Istenetek, alázatban születtem, és később egy egyszerű köntössel takartam el testemet. Miért álmodtok mindig szép ruhákról, sőt királyi palástok után is vágyakoztok?

26. A ti országotok sem e világból való. Ez az élet olyan, mint egy csatatér, ahová azért vonultok, hogy érdemeket szerezzetek, hogy aztán diadalmasan belépjetek a meghódított földre, és ott megkapjátok jutalmatokat.

27. Soha ne hagyjátok félúton a keresztet, ne hagyjátok cserben a feladatotokat, mert az olyan lenne, mintha egy csatában eldobnátok a fegyvereiteket , gyáván menekülnétek a harc elől, és lemondanátok a diadalról, amely a lelketeket várta.

28. Én vagyok a tökéletes út, földi életemben példámmal hátrahagytam nektek az igaz élet könyvét, amelynek tanításai által meg kell tanulnotok harcolni, hogy minden csatában győzedelmeskedjetek. A szeretet kardja szünet nélkül harcolt a gonosz és az emberiség tudatlansága ellen. Fegyvereim nem voltak gyilkosok, nem a halált hoztam nektek, hanem az örök életet. Szelídségem azokat, akik gyaláztak engem, kétségbeesésbe és

zavarba ejtette, szerető megbocsátásom legyőzte szívük keménységét, emberi halálom a kegyelem életére ébresztette őket. Nem emlékeztek arra, hogy az ígért Messiást legyőzhetetlen harcosként hirdették meg?

29. Itt az ideje, hogy az emberek szívéből a szeretet, a megbocsátás és az alázat fakadjon, mint igazi fegyverek, amelyek szembeszállnak a gyűlölettel és a gőggel. Amíg a gyűlölet gyűlöletre, a gőg pedig gőgre talál, a népek elpusztítják egymást, és nem lesz béke a szívekben.

30. Az emberek nem akarták megérteni, hogy boldogságukat és fejlődésüket csak a békében találhatják meg, és hatalomra és hamis nagyságra törekednek, miközben testvéreik vérét ontják, életeket pusztítanak és az emberek hitét rombolják le.

31. Az ember büszke tudományával kihívást intéz törvényem ellen, és mondom nektek, hogy ismét harcolni fogok bűne ellen. De az ember nem fog bennem büszke és gőgös bírót találni – mert ezek emberi hibák –, és nem fogja magán érezni a bosszú terhét sem; mert az alantas szenvedélyek csak a ti tökéletlenségetekre jellemzőek. Egy könyörtelen bíróval és egy Mesterrel fog találkozni, aki egy nagy szeretet-tanításban oktatja őt.

32. Nem mindannyian akartok háborúkat, vagy tápláltok gyűlöletet vagy gőgöt az ártatlanok, a jó szándékúak és a hívők iránt. Jeleket fogok adni, amikor a háborúk kitörnek, hogy a hívők virrasszanak és imádkozzanak; mert imádságuk és „virrasztásuk” révén sebezhetetlenek lesznek a gyilkos fegyverekkel szemben.

33. Keletről nyugatra a nemzetek felkelnek és harcolni fognak egymás ellen, és északról dél felé is elindulnak, hogy mindannyian a kereszteződésnél találkozzanak. Ezen az ütközésen hatalmas máglya keletkezik, amelyen a gyűlölet elég, a gőg kioltatik, és a gyom elpusztul.

34. Szükséges, hogy az új generációk tiszta földet találjanak, hogy a béke és a szeretet virágozhasson. De előbb eltűnik Káin bűnének utolsó nyoma is, amelynek örökségét az emberiség még mindig magában hordozza.

35. Ti, akik tanításaim szellemi sugárzása alatt álltok, úgy gondoljátok, hogy mindebben a közeledő fájdalomban Isten büntetése vagy megtorlása rejlik? — Nem, mondjátok nekem, ez az a gyümölcs, amelyet mi neveltünk, és amelyet most aratunk.

36. Mindig megsajnálom gyermekeimet, mert túl kicsik vagytok ahhoz, hogy megértsétek mindazt a gonoszt, amit egymással tesztek. Ezért közeledek hozzátok, és azáltal, hogy megvalósítom szavam*, elküldöm hozzátok hírnökeimet, hogy intsek titeket, hogy figyelmeztesselek titeket

gonosz utatokra. De mikor figyeltetek az én hívásaimra? — Soha. — Ez az oka annak, hogy az emberiség szenved.

**Ez azt fejezi ki, hogy az isteni szó hanghordozók közvetítésével jut el hozzánk, anyagi formában hangzik el, és a hallgatók anyagi formában hallják – ellentétben a szellemi úton, ihletés útján fogadott szóval!*

37. Szeretett népem, ne legyetek csupán nézők a káosz láttán, amelyet látni fogtok. Mert számot kell adnotok nekem a békéről és az erőről, amelyet kaptatok.

38. Az a béke és az az erő azért van, hogy imádkozzatok, hogy elmétek ne sötétedjen be, és hogy szorgalmasan és fáradhatatlanul igyekezzetek jót cselekedni, a hitet felgyújtani és vigaszt terjeszteni az emberek között.

39. Szeretett tanítványok, terjesszétek tanításomat embertársaitok között. Arra bízlak benneteket, hogy világosan beszéljetek, ahogyan tanítottalak benneteket. Gondosan tanulmányozzátok e mű minden részét, mert bizony mondom nektek, holnap testvéreitek kikérdeznek benneteket. Tudom, hogy megkérdeznek majd titeket, milyen elképzelésetek van Isten Szentháromságáról, Krisztus istenségéről és Mária tisztaságáról, és erőseknek kell lennetek, hogy kiálljátok ezeket a próbákat.

40. A Szentháromságról azt kell kijelentenetek, hogy nem három különböző személy létezik Istenben, hanem csak *egy* Isteni Szellem, aki az emberiségnek három különböző fejlődési szakaszban nyilvánult meg. De ez a , mivel képtelen volt a igazság mélyére hatolni, három istenséget látott ott, ahol csak egyetlen Szellem létezik. Ezért, ha a „Jehova” nevet halljátok, gondoljatok Istenre, mint Atyára és Bíróra. Ha Krisztusra gondoltok, lássátok benne Istent, mint Mestert, mint Szeretetet, és ha megpróbáljátok megérteni, honnan származik a Szentlélek, akkor értsétek meg, hogy Ő nem más, mint Isten, aki bölcsességét a fejlettebb tanítványoknak kinyilatkoztatja.

41. Ha az első idők emberiségét szellemileg olyan fejlettnek találtam volna, mint a maiat, akkor Atyaként, Mesterként és Szentlélekként jelentem volna meg előttük, és akkor az emberek nem láttak volna három istenséget ott, ahol csak Egy létezik. De ők nem voltak képesek értelmezni tanításaimat, és összezavarodtak volna, és eltávolodtak volna az én utamtól, hogy továbbra is a saját elképzeléseiknek megfelelő, hozzáférhető és kicsiny isteneket teremtsenek.

42. Most már tudjátok, miért nyilvánította ki magát az Atya fokozatosan, és megértitek az emberek tévedését a Szentháromság fogalmát illetően.

43. Isteni Szellememben végtelen számú megnyilvánulási forma és tulajdonság létezik. De mivel három korszak alatt három fő tulajdonságban mutattam meg magam, trinitaristáknak neveztelek benneteket, és most már felismertek engem ezekben a három kinyilatkoztatásban, és megértitek, hogyan egyesítsétek őket egyetlenbe, amelyben egyetlen Istent láttok, aki ma ugyanúgy kinyilatkoztathatja magát bíróként, holnap mesterként, később pedig végtelen bölcsességű és jóságú Atyaként.

44. Ne próbáljatok többé fizikai alakot adni nekem a képzeletetekben, mert a szellememben nincs alak, éppúgy, ahogy az értelemnek, a szeretetnek vagy a bölcsességnek sincs alakja.

45. Ezt azért mondom nektek, mert sokan egy öregember alakjában képzelték el Engem, amikor az Atyára gondoltak; de Én nem vagyok öregember, mert Én az időn kívül vagyok, a szellememnek nincs kora.

46. Amikor Krisztusra gondoltok, azonnal Jézus fizikai képét formáljátok meg elmétekben. De mondom nektek, hogy Krisztus, a testbe született isteni szeretet, az én megtestesült „Igém", amikor elhagyta a fizikai burkot, egyesült az én szellememmel, amelyből származott.

47. Amikor azonban a Szentlélekről beszéltek, a galamb szimbólumát használjátok, hogy megpróbáljátok valamilyen formában elképzelni Őt. De mondom nektek, hogy a szimbólumok ideje lejárt, és ezért, amikor a Szentlélek hatása alatt érzitek magatokat, fogadjátok Őt megérzésként, lelketek fényeként, tisztaságként, amely eloszlatja a bizonytalanságokat, a rejtélyeket és a sötétséget.

48. Ha azt mondom nektek, hogy Krisztus az Atya szeretete, akkor értsétek meg, hogy Krisztus isteni. Mi a furcsa abban, hogy Isten emberré tette szeretetét, hogy kinyilatkoztassa azt egy olyan világnak, amelynek hiányzott a szellemiség? Hát nem ez a tökéletes Atyai szeretet bizonyítéka, amelyet azoknak adtak, akiket – mivel nem tudnak az Atyához menni – Ő keres?

49. Meg akarom tehát mutatni nektek, hogy Krisztus nem kevesebb, mint Én*, és nem is jön utánam, mert ha Ő a szeretet, akkor ez a szeretet semmilyen más erő után vagy előtt nem jön, hanem egyesül és összeolvad mindazokkal (az isteni lényerővel), amelyek az Abszolútot, az Istent, a Tökéleteset alkotják.

**Itt Isten szól az összes isteni lényerejének egységében*

50. És mit mondjak nektek Máriáról, akit az Úr küldött a földre, hogy Jézus anyjaként szolgáljon, akinek testében megnyilvánulna az Ige?

51. Bizony, mondom nektek, ő volt az isteni gyengédség megtestesülése. Ezért – amikor otthonában meghallotta az Úr hírnökének

szavait, aki bejelentette neki, hogy méhében a Messiást fogja fogadni – szívében sem kétely, sem lázadás nem volt azzal szemben, amiről tudta, hogy az Isteni Akarat. Példája az alázat és a hit példája volt, cselekedetei csendesek és nemesek voltak. Ezért ő volt az egyetlen, aki képes volt teljesíteni azt a mennyei üzenetet, és alázatossággal elfogadni azt a magas rendeltetést.

52. Jézus gyermek- és ifjúkorát Mária oldalán töltötte, és az ő méhében és oldalán élvezte anyai szeretetét. Az Istennővé lett Isteni Gyengédség édesítette meg a Megváltó számára az első éveit a földön, hiszen amikor eljött az óra, olyan nagy keserűséget kellett meginnia.

53. Hogyan lehetséges, hogy valaki azt gondolhassa, hogy Máriának, akinek ölében Jézus teste formálódott, és akinek oldalán a Mester élt, hiányozhatna a lelki emelkedettség, a tisztaság és a szentség?

54. Aki engem szeret, annak előbb mindazt kell szeretnie, ami az enyém – mindazt, amit én szeretek.

55. Ezeket a szeretet és irgalmasság tanításait kell tudtára adnotok testvéreiteknek. Tudnotok kell, hogy nem szükséges, hogy az egész emberiség halljon engem abban a formában, ahogyan nektek kinyilatkoztatom magam. Nekem elég, ha ez a nép jelen van és hallgatja ezeket a tanításokat, hogy később embertársai előtt tanúm és hírnököm legyen.

56. Ha ez a kinyilatkoztatás formája lenne a legmagasabb, amit az emberek elérhetnek, akkor az egész földön ismertté tenném, és ha egyszer bevezetném, annak nem lenne vége. De mivel ez a kinyilatkoztatás egy emberi hanghordozón keresztül csak a szellemről szellemre történő tökéletes kinyilatkoztatás előkészítése, csak egy bizonyos időt adtam neki, és megjelöltem neki annak befejezésének időpontját, amely 1950-ben lesz.

57. Azok a tömegek, akik évről évre részt vettek Mesterük tanításain, arra rendeltettek, hogy terjesszék ezt az üzenetet az emberiség körében, miután már nem hallhatják az én szavam.

58. Ne készüljenek fel arra, hogy tanítsanak távozásom *előtt*, mert szükséges, hogy meghallgassák utolsó tanításaimat, amelyek a legmélyebbek lesznek, és ezért azok, amelyek megerősítik őket és felkészítik őket a küzdelemre.

59. Mindenki – a legrégebbi gyülekezetektől kezdve azokig, akik a legújabb gyülekezeti helyiségekben kezdenek összegyűlni – hallotta tőlem, hogy ez a kinyilatkoztatás 1950 végével befejeződik, hogy ez az én isteni akaratom, hogy így legyen, és hogy a nép semmilyen módon nem szegülhet szembe az Atya által elrendelttel.

60. Makacsság lenne arra törekedni, hogy még tovább várasszátok Magamat köztetek; ez azt jelentené, hogy tagadjátok az Atya tökéletességét és igazságosságát, és azt a tagadást jelentené, hogy én, a Változatlan, voltam az, aki hozzátok szólt.

61. Bár ezekben a pillanatokban senki sem érzi magát képesnek erre a szentségtörésre, ezt mondom nektek, mert tudom, hogy a döntő pillanatokban, búcsúzásom keserű és szomorú órájában nem fog hiányozni az asztalomnál egy áruló, egy gyenge ember, aki messzire eldobja azt a kenyeret, amely hosszú ideig táplálta, és aki egy hamis csókkal kiszolgáltat engem az emberiség gúnyának és megvetésének.

62. Mit gondoltok, ki fogja magát ezeken az agyakon keresztül kinyilatkoztatni, amikor a kinyilatkoztatásom ideje véget ér? Talán engem is bűnrészessé akartok tenni a ti engedetlenségetekben?

63. Gondoljatok arra, hogy engedetlenségetek később zavart okozna az emberek között, hogy egy ilyen nagyságú szentségtörés káoszt szítana a nép körében. Senki sem hinne a Szentlélek kinyilatkoztatásában, mindenki elveszítené a hitét.

64. Már most mondom nektek, hogy azokat, akik el akarják hitetni, hogy az általam meghatározott idő után is továbbra is közvetítésükön keresztül nyilatkozom, el kell utasítani és csalóknak kell nevezni, és aki az értelmén keresztül nyilatkozik, azt „hamis Krisztusnak” kell nevezni. De azokat a látnokokat, akik közös ügyet csinálnának azzal a csalóval, „hamis prófétáknak” kell nevezni.

65. Népem, erősítsd meg magad mindabban, amit ma mondok neked, hogy amikor eljön a próba órája, képes legyél szilárdan állni, törvényemhez hűen, és tiszteld akaratomat. Mert viselkedésetekkel adtok majd a legnagyobb bizonyságot arról, hogy hittetek abban, hogy ez az Ige a legfőbb igazság. Aki az ellenkezőjét teszi, az tagadott engem.

66. Boldogok azok, akik hűek maradnak az én szavamhoz, mert őket, amikor eljön az idő, hírvivőkként és tanúkként fogom felhasználni ennek az isteni üzenetnek, amelyet az én kinyilatkoztatásom révén az emberiség emberi értelmi szervén keresztül hagyok hátra – mint előkészítő leckét az Atyától történő igazi kinyilatkoztatáshoz.

67. Ma a lelketeket keresem, mert a szellemi világ vágyik a jelenlétére.

68. Nem tudtatok felemelkedni, mert minden egyes tökéletlenségetek egy láncszem annak a láncnak, amely a földi javakhoz köt titeket, és megakadályozza, hogy a szellemnek megfelelő régiókban rezegjetek*.

**Lásd a 6. megjegyzést a függelékben*

69. Mit szereztek magatoknak (a létezéshez) ezen az élet után? Talán azt gondoljátok, hogy lelketek határozott léptekkel beléphet egy olyan világba, ahol csak a szellemiség a fénye és támasza?

70. Hallgassátok meg ezt a szót, mélyedjetek el benne, és meg fogjátok érteni, hogy ez segít nektek megszabadulni minden felesleges dologtól, mert azok a hatások nem hagyják szabadon a lelketeket.

71. Szabadítsátok meg lelketeket itt, jelenlétemben, minden szennyeződéstől, és engedjétek szabadjára. Ne féljetek, mert nem árultok el nekem semmilyen titkot, én jobban ismerlek benneteket, mint ti magatokat. Gyónjatok nekem legbelsőbb lényetekben, én jobban meg foglak érteni benneteket, mint bárki más, és megbocsátom nektek törvényszegéseiteket és bűneiteket, mert én vagyok az egyetlen, aki ítélkezhet felettetek. De ha kibékültetek Atyátokkal, és lelketekben halljátok a győzelmi himnuszt, amelyet lelketek énekel, akkor üljetek le békében asztalomhoz, egyétek és igyátok a Lélek ételeit, amelyek szavaim lényegében rejlenek.

72. Amikor felálltok az asztaltól, hogy visszatérjetek napi munkátokhoz, ne felejtsétek el, hogy minden utatokon jelen van a törvényem, és a tekintetem rátok figyel. Ezzel azt akarom mondani nektek, hogy nem csak akkor kell lelketekben és gondolataitokban felkészülni, amikor beléptek ezekbe a gyülekezeti termekbe, hogy meghallgassátok az én szavam, hanem az a félelem, hogy megsértetek engem, amelyet ezeken a helyeken tanúsítotok, mindenhol és mindenkor kísérjen benneteket.

73. Szavatok a lelketekben van, hogy tanácsot kérjetek tőle, amikor a megbízatásotok teljesítésének útján jártok.

74. Mindenkinek, aki hallgat rám, ugyanazt az igét adom; sem a szegénynek nem adok többet, mert rászorul, sem a gazdagnak nem adok kevesebbet. Bizony, mondom nektek, a szellemben mindannyian rászorulók vagytok.

75. Mindannyiótokat egyformán szeretlek, nem látok különbséget osztályok, fajok, nyelvek vagy vallások között, sőt, még a nemek között sem. A szellem nevében beszélek, őt keresem, és őt jöttem tanítani, hogy tanításom fényével elvezessem az Ígéret Földjére.

Béke legyen veletek!

40. tanítás

1. Atyátok mindent előkészített, hogy Isten „Ige” az emberek között lakozzon, és szeretetének magasztos példáin keresztül mutassa meg nekik a jóvátétel útját.

2. Először is megihlette a prófétákat, akiknek be kellett jelentenie, milyen formában fog a Messiás a világra jönni, milyen lesz munkája, szenvedései és halála emberként, hogy amikor Krisztus megjelenik a földön, az, aki ismeri a próféciákat, azonnal felismerje Őt.

3. Évszázadokkal azelőtt, hogy Jézusban megjelentem, Ézsaiás próféta így szólt: „Ezért ad nektek az Úr ezt a jelet: Íme, egy szűz fogan, és fiút szül, akit Immanuelnek fognak nevezni.” (Ami azt jelenti: Isten velünk.) Ezzel a próféciával, többek között, bejelentette az én eljövetelemet.

4. Dávid sok évszázaddal az én megjelenésem előtt fájdalommal teli és prófétai jelentőségű zsoltárokban énekelt a Messiás keresztre feszítés közbeni szenvedéseiről. Azokban a zsoltárokban beszél a kereszten elhangzott hét szavam egyikéről, rámutat a megvetésre, amellyel a tömeg a keresztre feszítésre vezetne engem, az emberek gúnyos kifejezéseire, amikor hallják, hogy azt mondom: hogy bennem van az Atya – az elhagyatottságot, amelyet testem az emberi hálátlanság láttán érezne, minden kínzást, amelynek ki lennék téve, sőt azt is, ahogyan a ruhámért sorsot vetnének.

5. Minden prófétám bejelentette eljövetelemet, előkészítette az utakat, és pontos jellemzőket adott, hogy amikor eljön az a nap, senki se tévedjen.

6. Názáretben élt a tisztaság és a gyengédség virága, egy Mária nevű szűz, aki éppen az volt, akit Ézsaiás próféta meghirdetett, mert méhéből fog származni az igazi élet gyümölcse. Hozzá jött az Úr szellemi hírnöke, hogy bejelentsen neki azt a küldetést, amelyet a földre hozott, mondván: „Üdvözlégy, kegyelemmel teljes, az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között.”

7. Eljött az óra, amikor az isteni titok kinyilatkoztatásra került, és minden, amit a Messiás, a Megváltó, a Megváltó jelenlétéről mondtak, most közvetlenül beteljesedni fog. De milyen kevés szív érzékelte jelenlétemet, milyen kevés lélek volt felkészülve arra, hogy igazságom fényében felismerje a mennyek országát.

8. Az emberek, akik többségükben ambíciójuk miatt materialistákká váltak, akik mindent alárendeltek emberi ismereteiknek és tapasztalataiknak, és materialista tudományuk segítségével próbálták ellenőrizni a szellemit, zavarba jöttek a (számukra) érthetetlen dolog láttán, és végül tagadtak engem.

9. Kevesen voltak azok, akik szerettek és követtek engem, és sokan voltak azok, akik félreismerték engem.

10. Azok szerettek engem, akik lelki érzékenységük és hitük révén felismerték jelenlétemet – ezek olyan ajándékok, amelyek magasabb rendűek az emberi ésszel, a tudományokkal és az intelligenciával szemben.

11. Minden lépésemet figyelték. Minden cselekedetemet és szavam rosszindulatúan ítélték meg; legtöbbször (a kritikusok) zavarba jöttek a cselekedeteim és bizonyítékaim láttán, mert értelmük nem volt képes megérteni azt, amit csak a szellem képes felfogni.

12. Amikor imádkoztam, azt mondták: „Miért imádkozik, amikor azt állítja, hogy tele van hatalommal és bölcsességgel? Mire lehet szüksége, vagy mit kérhet?" És amikor nem imádkoztam, azt mondták, hogy nem tartom be a vallási előírásaikat.

13. Amikor látták, hogy nem eszem, míg a tanítványaim ettek, úgy ítélték meg, hogy Isten által megállapított törvényeken kívül állok; és amikor látták, hogy eszem, azt kérdezték maguktól: „Miért kell ennie, hogy éljen – ő, aki azt mondta, hogy ő az élet?" Nem értették, hogy azért jöttem a világra, hogy kinyilatkoztassam az embereknek, hogyan kell az emberiségnek élnie egy hosszú megtisztulási időszak után, hogy abból egy szellemiségre ébredt nemzedék szülessen, amely felülemelkedik az emberi nyomorúságon, a test szükségletein és a testi érzékek szenvedélyein.

14. Sok évszázad telt el azóta, hogy jelenlétemmel megvilágosítottam az embereket, és amikor megpróbálták megérteni az igazságot Mária fogantatásáról, emberi természetemről és szellemi lényemről, zavaros elméjük nem tudta felfogni, és mérgezett szívük sem fogta fel azt az igazságot.

15. Az az elme és az a szív, amelyek egy pillanatra megszabadulnak sötétségüktől, elengedi lelküket a fény régióiba, ahol egy magasabb tisztaságtól megvilágosodva érzik majd magukat, amely nem az értelmük, sem a tudományuk tisztasága lesz.

16. Akkor a most már fejlett lelkük révén meg fogják érteni *azt az* igazságot, amelyet kicsi és korlátozott elméjük nem tudott nekik feltárni.

17. Mert ha az emberek képesek lennének érezni és megérteni mindazt a szeretetet, amelyet az én Szellemem a természeten keresztül áraszt rájuk, akkor mindannyian jók lennének. De az egyikek tudatlanok, a másikok pedig hálátlanok.

18. Csak akkor remegnek, amikor a természeti erők hirdetik igazságosságomat; de nem azért, mert megértik, hogy az igazságosságom hangja szól hozzájuk, hanem mert félnek az életükért vagy földi javaikért.

19. Az emberiség kezdetétől a jelenig igazságosságom a természeti erők révén éreztette hatását az emberekben, mivel az első idők durvaságában és a jelenkori materializmusban csak az anyagi csapásokra voltak (és vannak) érzékenyek.

20. Meddig kell még az embereknek fejlődniük, hogy megértsék a szeretetemet, és a lelkiismeretükön keresztül érezzék a jelenlétemet? Ha az emberek meghallják a tanácsot adó hangomat, és betartják a törvényemet, az annak a jele lesz, hogy számukra a materializmus korszaka véget ért.

21. Egyelőre még sokféle formában kell, hogy a természeti erők megpróbálják őket, amíg meg nem győződnek arról, hogy léteznek magasabb erők, amelyek mellett az ember materializmusa nagyon kicsinek tűnik.

22. A föld megremeg, a víz megtisztítja az emberiséget, a tűz pedig megtisztítja.

23. A természet minden eleme és ereje érezhetővé válik a Földön, ahol az emberi lények nem tudtak harmóniában élni a körülöttük lévő élettel.

24. A természet ezzel nem azok megsemmisítését keresi, akik meggyalázzák őt; csupán az ember és minden teremtmény közötti harmóniát keresi.

25. Ha igazságossága egyre erőteljesebben nyilvánul meg, az azért van, mert az emberek vétkei és a törvényekkel való összhang hiánya szintén nagyobbá vált.

26. Azt mondtam nektek, hogy egyetlen levél sem mozdul el a fáról az én akaratom nélkül, és most azt mondom nektek, hogy a természet egyetlen eleme sem engedelmeskedik más akaratnak, csak az enyémnek.

27. Ugyanígy mondom nektek, hogy a természet az emberek számára az lehet, amit akarnak: áldásokkal, gyengédséggel és táplálékkal bőkezű anya, vagy egy kopár sivatag, ahol éhség és szomjúság uralkodik; a bölcs és végtelen kinyilatkoztatások mestere az életről, a jóról, a szeretetről és az örökkévalóságról, vagy könyörtelen bíró az emberek gyalázatai, engedetlenségei és tévedései előtt.

28. Atyám hangja így szólt az első emberekhez, megáldva őket: „Legyetek termékenyek és szaporodjatok, és töltsétek be a földet, hajtsátok uralmatok alá, és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és minden teremtményen, amely a földön mozog.”

29. Igen, emberiség, azért teremtettem az embert, hogy uralkodjon és hatalma legyen a légtérben, a vizekben, az egész földön és a teremtés természeti birodalmaiban. De azt mondtam: „uralkodjon”; mert az emberek – abban a hitben, hogy tudományukkal uralják a földet –

rabszolgák. Noha azt hiszik, hogy uralják a természet erőit, éretlenségük, merészségük és tudatlanságuk áldozatai lesznek.

30. Az emberi hatalom és tudomány lerohanta a földet, a tengereket és a légteret, de hatalmuk és erőszakosságuk nincs összhangban a természet hatalmával és erőszakosságával, amely – az isteni szeretet kifejeződéseként – élet, bölcsesség, harmónia és tökéletesség. Az emberek műveiben, tudományukban és hatalmukban csak a gőg, az önzés, a hiúság és a gonoszság nyilvánul meg.

31. Hamarosan a természeti erők hatalma felrázza az emberiséget. Az emberek a szenvedés kehelyén keresztül maguk mögött hagyják a materializmust, hogy meglássák az igazság fényét, amely megmutatja nekik azt az utat, amelyen el kellett volna jutniuk a bölcsességhez és az igazi hatalomhoz.

32. Soha nem lesz késő a bűnbánatra, a tévedés jóvátételére vagy a bűnös megújulására. Királyságom kapui mindig nyitva állnak, és várják azt a gyermeket, aki végül, miután hosszú ideig szabad akaratából vándorolt, megnyitja szemét a fényre, és megérti, hogy nincs tökéletesebb és csodálatosabb szabadság, mint a szellemé, aki megérti, hogyan teljesítse Atyja akaratát.

33. Végtelen szabadság a szeretetben, a jóságban, az igazságosságban és a tökéletességben.

34. Törvényem betartásához imádkoznotok kell, hogy lelketeket mindig Atyátokhoz emeljétek.

35. Láttam, hogy imádkozni legszívesebben a magányt és a csendet keressétek, és jól teszitek, ha imádság által ihletet akartok nyerni, vagy ha hálát akartok adni Nekem. De azt is mondom nektek, hogy imádkozzatok, bármilyen helyzetben is legyetek, hogy életetek legnehezebb pillanataiban is tudjátok hívni a segítségemet, anélkül, hogy elveszítenétek a nyugalmátokat, az önuralmatokat, a jelenlétemben való hiteteket és a magatokba vetett bizalmatokat.

36. Az ima lehet hosszú vagy rövid, attól függően, hogy mire van szükség. Ha úgy kívánjátok, órákat tölthettek abban a lelki gyönyörben, ha testetek nem fárad el, vagy ha más kötelesség nem igényli figyelmeteket. És lehet olyan rövid is, hogy egy másodpercre korlátozódik, ha valamilyen próbatételnek vagytok kitéve, amely hirtelen meglepetésként ért benneteket.

37. Nem azok a szavak jutnak el hozzám, amelyekkel az elmétek megpróbálja megfogalmazni az imát, hanem a szeretet, a hit vagy a szükség, amellyel előttem jelenetek meg. Ezért mondom nektek, hogy lesznek olyan esetek, amikor imátok csak egy másodpercig tart, mert nem

lesz időtök gondolatokat, mondatokat vagy ötleteket megfogalmazni, ahogyan szoktátok.

38. Bárhol hívhattok Engem, mert számomra a hely nem számít, mivel amit keresek, az a lelketek.

39. Ha szerettek a szabadban imádkozni, vagy ha nagyobb áhítatot érzetek ezekben a gyülekezeti termekben, vagy ha a hálószobátokat részesítitek előnyben, akkor tegyétek azt ott, ahol legközelebb érzitek magatokat Atyátokhoz. De ne felejtsétek el, hogy számomra, aki mindenütt jelen vagyok, a hely, ahol kapcsolatba lépek a lelketekkel, mindegy.

40. Nem mindig imádkoztok ugyanolyan belső összpontosítással, ezért nem is mindig tapasztaljátok meg ugyanazt a békét vagy ugyanazt az ihletet.

41. Vannak olyan alkalmak, amikor ihletet kaptok, és a gondolatok felemelkednek bennetek; és vannak olyanok, amikor teljesen közömbösek maradtok. Hogyan akarnátok ilyenkor mindig ugyanúgy fogadni az üzeneteimet? Meg kell tanítanotok a lelketeket, sőt a testeteket is arra, hogy az imádság pillanataiban együttműködjenek a Lélekkel.

42. A szellem mindig készen áll arra, hogy egyesüljön Velem; de szüksége van a test jó állapotára, hogy azokban a pillanatokban felemelkedhessen, és megszabadulhasson mindattól, ami földi életében körülveszi.

43. Törekedjetek az igazi imádság elérésére; mert aki tud imádkozni, magában hordozza a béke, az egészség, a remény, a szellemi erő és az örök élet kulcsát.

44. Törvényem láthatatlan pajzsa meg fogja védeni az üldözésektől és a veszélyektől. Szájában láthatatlan kardot fog hordozni, hogy legyőzze minden ellenségét, aki az útjába áll. Egy világítótorony fogja megvilágítani útját a viharok közepette. A csoda mindig elérhető lesz számára, amikor csak szüksége van rá, legyen az saját maga vagy embertársai javára.

45. Imádkozzatok, gyakoroljátok a Lélek ezen magas ajándékát, mert ez az erő fogja mozgatni a jövő embereinek életét – azokét, akik (már) testben elérik (a saját) lelkük és (az én) lelkem közötti kapcsolatot.

46. A családapák az imádság révén megkapják az ihletet, hogy gyermekeiket vezessék.

47. A betegek az imádság révén nyerik el az egészséget. A kormányzók az imádságban keresett fény segítségével oldják meg nagy problémáikat, és a tudósok is az imádság ajándékán keresztül kapják meg a kinyilatkoztatásokat.

48. Keressétek ezt a szellemi fény világát, gyakoroljátok a szellem imáját, tökéletesítsétek ezt a formát, amennyire csak tudjátok, és adjátok át ezt a tudást gyermekeiteknek, bízva abban, hogy ők egy lépéssel tovább mennek, mint amennyire ti eljutottatok. Hogy segítsek nektek imádságotokban, egyszerű módon magyarázom nektek tanításomat, és megvilágítom azokat a kinyilatkoztatásokat, amelyeket a múltban adtam nektek. Tudjátok-e, miért tudjátok (most) jobban megérteni szavaimat? — Mert lelketek fejlődött.

49. Hamarosan az embereknek fogtok beszélni a tanításomról, és ezzel bizonyítani fogjátok, hogy megértettétek a hirdetett tanítást, miközben jó cselekedeteitekkel alátámasztjátok szavaitokat. Bizony, mondom nektek, példátok láttán még a legmakacsabbak is meggyőződnek e tanítás igazságáról.

50. Csak az a tanítványom, aki fejlesztette szellemi adományait, és megerősítette szívét a szeretet gyakorlásában, fog ellenállni minden próbának, amelynek az emberek alávetni akarják. Mert ha elérte, hogy szavaim jelentését és igazságát kifejezze, és szívét kimeríthetetlen szeretet- és irgalom forrásává alakította embertársai iránt – ami azt jelenti, hogy imádkozott, és erénye révén a szellemiség útján jár –, akkor az a tanítvány készen áll arra, hogy tanúskodjon rólam.

51. Most, hogy még néhány év van hátra, amíg kinyilatkoztatásom ebben a formában véget ér – őrizzétek meg szavaimat a szívetekben, és tanuljatok tőlem. Ha küzdelmetek útján így cselekszetek, tudni fogjátok, mikor kell testvéreitekhez szólnotok, és mikor kell hallgatásotokkal tanítanotok.

52. Teljes bizalommal kell lennetek az én isteni segítségemben, és sziklaszilárd hittel abban, hogy amit tesztek vagy továbbadtok, jó eredményt fog hozni, mert ezzel betöltitek az én törvényemet.

53. Ettől a bizalomtól és ettől a hittől függ majd szavaitok és cselekedeteitek hatékonysága.

54. Nem mindig fogtok tudni beszélni, de minden alkalommal bizonyítanotok kell szellemetek adományainak kibontakozását.

55. Készüljetek fel, és akkor jelenlétetek egy próbatétel pillanatában elegendő lesz ahhoz, hogy a fény ragyogjon az (emberek) elméjében, a vihar békévé váljon, és lelki imátok azt a csodát fogja véghezvinni, hogy az irgalom és a gyengédség köpenye boruljon azokra, akikért imádkoztok.

56. Jó hatásotoknak uralkodnia kell a szellemi és az anyagi felett. Ne korlátozzátok magatokat arra, hogy csak a látható elemek ellen küzdjetek, hanem a láthatatlan ellen is.

57. Ha az én Szellemem fénye megvilágította a tudóst, hogy felfedezze a test bajainak okát, amiket ti betegségeknek neveztek, akkor titeket is megvilágosít, hogy szellemi érzékenységetekkel felfedezzétek minden olyan baj forrását, amely az emberi életet nyomja – mindazt, ami elborítja a lelket, mindazt, ami elvakítja az elmét, vagy gyötri a szívet.

58. Vannak erők, amelyek – az emberi szem számára láthatatlanul és az emberi tudomány számára érzékelhetetlenül – folyamatosan hatással vannak az életetekre.

59. Vannak jók és vannak gonoszak; az egyesek egészséget adnak nektek, a mások pedig betegségeket okoznak; vannak fényesek és sötétek.

60. Honnan származnak ezek az erők? – A szellemtől, tanítványok, az értelemtől és az érzelmektől.

61. Minden inkarnált vagy testet elhagyott lélek* gondolkodás közben rezgéseket bocsát ki; minden érzés hatást gyakorol. Biztosak lehettek abban, hogy a világ tele van ezekkel a rezgésekkel.

**Ezek a kifejezések gyakran előfordulnak, és azt jelentik: minden lélek, aki még anyagi testében él, vagy már nem él benne.*

62. Most már könnyen megérthetitek, hogy ott, ahol jót gondolnak és élnek, gyógyító erőknek és hatásoknak kell lenniük, és ott, ahol a jót, az igazságosságot és a szeretetet jellemző törvényeken és szabályokon kívül élnek, káros erőknek kell létezniük.

63. Mindkettő kitölti a teret és egymással harcol; hatással vannak az emberek érzelmi életére, és ha azok képesek megkülönböztetni őket, elfogadják a jó sugallatokat és elutasítják a rossz hatásokat. De ha gyengék és nem gyakorlottak a jó cselekedetekben, nem tudnak ellenállni ezeknek a rezgéseknek, és veszélybe kerülnek, hogy a gonosz rabszolgáivá válnak, és behódolnak az uralmának.

64. Ezek a rezgések mind a megtestesült lelkektől, mind a testet elhagyott lényektől származnak, mert a Földön, akárcsak a túlvilágon, vannak jó lelkek és zavart lelkek.

65. Ebben az időben a gonosz hatása nagyobb, mint a jóságé. Ezért az emberiségben uralkodó erő a gonoszé, amelyből fakad az önzés, a hazugság, a bujaság, a gőg, a károsítási vágy, a pusztítás és minden alantas szenvedély. Ebből a megzavart erkölcsi egyensúlyból fakadnak azok a betegségek, amelyek kínozzák az embereket.

66. Az embereknek nincsenek fegyvereik, hogy harcoljanak ezek ellen az erők ellen. Legyőzték őket, és foglyul ejtették őket egy olyan élet mélységébe, amelyben nincs szellemi fény, nincs egészséges öröm, nincs a jó iránti törekvés.

67. Éppen most, amikor az ember azt hiszi, hogy a tudás csúcsán áll, nem tudja, hogy a mélységben van.

68. Én, aki ismerem kezdeteteket és jövőtöket az örökkévalóságban, az első idők óta fegyvereket adtam az embereknek, amelyekkel harcolhattak a gonosz erői ellen. De ők megvetették azokat, és inkább a gonosz gonosz elleni harcát választották, amelyben senki sem győz, mert mindannyian legyőzötten kerülnek ki belőle.

69. Meg van írva, hogy a gonosz nem fogja megtartani uralmát, ami azt jelenti, hogy az idők végén a jó fog diadalmaskodni.

70. Ha azt kérdezitek tőlem, melyek voltak azok a fegyverek, amelyekkel felszereltem az embereket, hogy harcoljanak a gonosz erői vagy hatása ellen, azt mondom nektek, hogy az imádság, a törvényben való kitartás, a hit az én szavamban és az egymás iránti szeretet voltak azok.

71. Most szellemileg kellett megnyilvánulnom ennek az emberiségnek, hogy szó szerint elmagyarázzam nekik a jó és a gonosz eredetét, valamint a harci módszert, hogy győzedelmeskedjenek a „Harmadik Idő" nagy csatájában.

72. Éberré teszlek benneteket azzal, hogy érzékenységet adok a lelketeknek, hogy megtanuljátok befogadni minden jót, ami hozzátok jut, és elutasítani és leküzdeni a gonoszt.

73. Senki se gúnyolódjon azon, amit mondok, mert gúnyolódásával hatalmas tudatlanságát fogja felfedni.

74. Tudjátok, hogy minden hírnököt, akit valaha is kaptatok – a szellemi vagy tudományos kinyilatkoztatások előfutárait – kigúnyolták; és mégis, az emberiségnek egy idő után el kellett fogadnia kinyilatkoztatásaikat, meggyőzve az általuk hirdetett igazságtól.

75. Tudta-e az ókori ember, hogyan terjed egy-egy betegség, vagy mi az oka egy járvány terjedésének? – Nem, nem tudták, és ebből a tudatlanságból fakadtak a babonás elképzelések és a titokzatos kultuszok. De eljött a nap, amikor az ember intelligenciája, a Teremtő fényének megvilágításában, felfedezte fizikai betegségeinek okát, és elkezdett küzdeni azért, hogy rájöjjön, hogyan nyerheti vissza egészségét. Így a tudósok számára érthetővé vált az, ami korábban rejtve és láthatatlan volt számukra, és ezzel az emberiség olyan tudásra tett szert, amellyel a múlt emberei nem rendelkeztek.

76. Ugyanígy végül felismerik majd a jó és a gonosz erőinek eredetét és az emberre gyakorolt hatását; és amikor ez a tudás általánosan ismertté válik, senki sem fogja többé kétségbe vonni tanításom igazságát, amikor ezt a tanítást hallja.

77. Megvilágítalak benneteket e tanítás fényével, hogy lelketekben felfedezzétek azokat a képességeket, amelyeket az emberiség az idők kezdete óta megvetett, és hogy lelketek, mély álmából felébredve és a lelkiismeret fényétől megvilágítva, megértse, hogyan kell visszautasítani a gonosz erőit, és elérje lelki fejlődésének teljes kibontakozását. Ahogyan a fertőzött levegőben a betegség csírája jut el hozzátok, úgy érkeznek láthatatlanul és hangtalanul a gonosz lelki hatások, megzavarják az értelmeteket és megingatják a szellemeteket.

78. Csak az ima adhat nektek belső megértést és érzékenységet, erőt és ihletet, hogy megálljátok a helyeteket a gonosz elleni napi és állandó küzdelemben.

79. Beszéltem nektek a gonosz erőiről és hatásairól: de említettem-e bármilyen szellemet? Talán meg is neveztem? — Nem, mondjátok nekem. Inkább arról kell felvilágosítanom benneteket ebben az időben, hogy nincs olyan szellem, amely a gonosz forrása lenne, vagy maga a gonosz lenne.*

**Lásd a 7. megjegyzést a függelékben*

80. Azok a régi hitbeli meggyőződések, képek, alakok és szimbolikus nevek, amelyekkel a múlt emberei ábrázolták a gonoszt, emberi alakot adva neki és szellemi létezést tulajdonítva neki – meggyőződések, amelyek a mai generációkig fennmaradtak –, el kell tűnniük. Mert anélkül, hogy tudatában lennétek ennek, babonás mítoszokat és kultuszokat hoztatok létre velük, amelyek méltatlanok az emberiség jelenlegi szellemi fejlettségéhez.

81. Értsétek meg, hogy a gonosz az embertől származott, az ő gyengeségeiből, és hogy ahogy az emberiség száma növekedett, úgy növekedett a gonosz hatalma vagy befolyása is, akárcsak az emberiség tökéletlenségei és bűnei. Ez az erő, amelyet gondolatok, elképzelések, érzések és szenvedélyek alkottak, érezhetővé tette hatását az emberekre, és azok végül azt hitték, hogy egy szellemről van szó, amely bizonyára a gonosz megtestesülése volt, anélkül, hogy tudatában lettek volna annak, hogy ez az erő a *saját* tökéletlenségeikből áll össze.

82. „Ébren legyetek és imádkozzatok, hogy ne essetek kísértésbe.”

Béke legyen veletek!

41. tanítás

1. Minden időkben az örök életről beszéltem nektek, amely a materiális világon túl létezik. Megígértem nektek, hogy mindannyian birtokolni fogjátok azt; de azt is kinyilatkoztattam nektek, hogy jóvá kell tennetek a gonoszt, amelyet okoztatok, hogy lelketek fejlődhessen.

2. Hogy segítsek nektek, azt mondtam nektek: Cselekedjetek jót a földön, hogy a mag, amelyet elvetettek, jó gyümölcsöt teremjen, és én, aki az út és az élet vagyok, begyűjthessem a termést.

3. Láttam, hogy az emberiség engedetlen, hogy elanyagiasodott, és ezért meg kellett adnom neki a tanításomat, hogy megértessem vele, melyik az az út, amelyet követnie kell az igazi élet eléréséhez, és hogy felébresszem benne a reményt, hogy eljusson hozzám.

4. Az út a tökéletesség eléréséhez hosszú, és az én isteni segítségem nélkül nem juthatnátok el oda. A túlvilág szellemi élete az ember számára rejtély; de tanulmányozzátok tanításomat, hajtsátok végre, amit annak tartalma tanít nektek, és amikor átlépitek az igazi élet küszöbét, nem fogtok meglepődni vagy zavarba jönni.

5. Az emberiség kezdeti időszakában lelki fejlődése olyan csekély volt, hogy a testhalál utáni lélekéletre vonatkozó (hiányos) belső megértése és végső rendeltetésének (hiányzó) ismerete azt eredményezte, hogy a lélek, amikor elhagyta a testi burkot, mély álomba merült, amelyből csak lassan ébredt fel. De amikor Krisztus emberré lett Jézusban, hogy tanítását minden léleknek átadja, miután befejezte feladatát az emberek között, fényét nagy létszámú lényekre sugározta, akik a világ kezdete óta várták érkezését, hogy megszabaduljanak zavarodottságuktól, és felemelkedhessenek a Teremtőhöz.

6. Csak Krisztus tudta megvilágítani azt a sötétséget, csak az Ő hangja tudta felébreszteni azokat a lelkeket, akik aludtak, fejlődésük érdekében. Amikor Krisztus emberként meghalt, az Isteni Szellem fényt hozott a szellemi világokba, sőt a sírokba is, ahonnan előjöttek azok a lelkek, akik testük közelében tartották a halál álmát. Ezek a lények azon az éjszakán végigvonultak a világon, láthatóvá téve magukat az emberi tekintetek előtt, tanúságot téve arról, hogy a Megváltó *minden* lény számára az élet volt, és hogy a lélek halhatatlan.

7. Csak Jézus tudta megmutatni nekik az utat, hogy eljussanak az igazi élet hegyének csúcsára. Aki hisz benne, hisz a cselekedeteiben és követi tanításait, az nem marad meg a helyén.

8. Tanítványok, ne érezzétek magatokat felsőbbrendűnek embertársaitoknál azért, mert halljátok ezeket a kinyilatkoztatásokat, amelyek megvilágítják utatokat. Az út, amelyet be kell járnotok, olyan

hosszú, és meg kell értenetek, hogy alig tettétek meg az első lépéseket rajta. Ha néhány titkot felfedek nektek a túlvilágról, az azért történik, hogy már most ismerjétek az utat, és felkészüljetek, hogy ne tévedjetek el, és ne botladozzatok rajta. Ismerjétek fel, hogy ahogyan ezen a világon sok út van, amelyeken az ember eltévedhet, úgy a tágas szellemi völgyben is vannak ösvények, amelyek zavarba ejthetik a lelket, ha az nem ébren volt és nem imádkozott.

9. Engedjétek, hogy szeretetem „életnedve" életet adjon nektek, emlékezzetek arra, hogy azt mondtam nektek: „Én vagyok a szőlőtőke, ti pedig az ágak". Gyümölcsöt kell teremnetek, amely dicsőíti azt a fát, amelyből származtok.

10. Szükséges, hogy türelmesen kutassátok az én szavam, hogy holnap meg tudjátok magyarázni embertársaitoknak, és hogy az abban rejlő igazságnak megfelelően gyakorolhassátok azt. Mikor éri el az ember azt a tökéletességet, amelyet a törvényem tanít neki? – Amikor teljesítette az első parancsolatot. Mert eddig az emberiség a világ minden javát jobban szerette, mint Teremtőjét. Mégis minden ember, amikor imádságát hozzám emeli, azt mondja, hogy szeret engem, és amikor bűne miatt fájdalommal találkozik, azt kérdezi tőlem: „Uram, miért büntetsz engem, amikor annyira szeretlek?" De utána, amikor eltávolítottam az útjukból a tüskét, amely megsebezte őket, elfelejtik azt, aki annyira szereti őket.

Egy példabeszéd:

11. Hallgassatok: Egy zsinagógában két ember imádkozott. Az egyikük pompás ünnepi ruhát viselt, a másik szinte meztelenül járt. Az előbbi hálát adott a Teremtőnek, mert mindazt, amije volt, saját érdemeinek tulajdonította, és úgy vélte, hogy az, aki mellette állt, szegény, meztelen és éhes volt, mert így aratta le azt, amit bűneivel elvetett.

12. A szegény méltatlannak érezte magát arra, hogy Urának jelenlétében legyen, és bocsánatot és erőt kért, hogy teljesíthesse vezeklését.

13. A hatalmas hálát adott, mert úgy vélte, hogy ha teste díszes, lelke annál is inkább az kell, hogy legyen.

14. Az idő telt, és a halál mindkettőjüket elragadta. A gazdagot a szerettei siratták, temetése ünnepélyes volt, és pompás sírhelye volt. Lelke elszakadt a testétől, és amikor belépett a Szellemi Völgybe, zavarodott volt, mert materializmusa megakadályozta, hogy felfelé emelkedjen. Bárhová is irányította lépteit, megbotlott, és minden körülötte sötétségbe burkolózottnak tűnt számára.

A szegény hajléktalan viszont, mivel kimerültnek érezte magát, leült egy fa alá, és egy sóhajjal elhagyta ezt az életet. Senki sem siratta, senki sem volt vele abban az órában, nem volt sírja, mert testét a ragadozó madarak felfalták. Lelke is a túlvilágra ment azzal a hittel, amellyel a földön élt, egy jövőbe irányuló hittel. Belépett a „Lelkek völgyébe", anélkül, hogy bárki is megtagadta volna tőle a belépést. Egy fény felé haladt, és amikor odaért, úgy érezte, hogy fel van öltözve és fel van díszítve, és azok a ruhák ragyogó fényt árasztottak. Az a lélek pihenni akart hosszú életútja után, amikor meglátta maga előtt apját, aki szeretettel adta át neki azt a jutalmat, amelyet hitének és alázatosságának cselekedeteivel érdemelt ki.

15. Aki hatalmas volt, még mindig gyötrődött zavarodottságában. Pillanatokra elfelejtette, ki is ő, néha sírt, és azt kérdezte, hol van, hol van a teste, és hol hagyta kincseit. Aztán eszébe jutott az Ő Ura, és így szólt hozzá: „Én vagyok az, aki a templomban jelent meg, hogy megmutassa ünnepi ruháit és hatalmát, és hogy elmondja Neked, mennyire elégedett azzal, hogy ennyire megajándékoztad. Miért nem ismersz fel most, és miért nem hívsz?" – Ekkor egy hangot hallott, amely így szólt hozzá: „A földön csak a dicsőségre törekedtél emberi hiúságod miatt, gőgös voltál, megaláztad a szegényeket, és undorodtál a leprástól. Semmi sem, amit a világban felhalmoztál, nem tudott segíteni neked ebben az életben. Így lettél most a legszegényebb a szegények között."

16. Az a lélek, messze attól, hogy elfogadja és elismerje az isteni igazságosságot, és alázatosan megkezdje vezeklését, istenkáromlással vádolta Urát, igazságtalannak nevezve Őt, és eltávolodott Tőle. A haragtól egyre zavartabbá válva útja során találkozott egy sereg lénnyel, akik a Föld felé tartottak, hogy kárt tegyenek az emberiségben. Szövetségre lépett velük, és útja során hiúságot, materializmust, önzést és gőgöt szórt. De fokozatosan undort és eleget érzett attól, hogy ennyi gonoszt okoz, és így egy pillanatra megállt, hogy elgondolkodjon: évszázadok teltek el, sokan estek áldozatul neki, mert mindazokat, akiket befolyásolt, a pusztulásba vezette. Magányosnak érezte magát, de magányában meghallott egy hangot, amely a lénye mélyéről szólt hozzá. Ez a lelkiismerete volt, amelynek végre sikerült hallatnia a hangját. Felemelte a fejét, és rájött, hogy a teremtéshez képest nagyon kicsi. Akkor, miután gőgje megtört, alázatosan kereste Urát, és imájában hozzá szólt, és bocsánatot kért tőle vétkeiért, és az Atya hangja így szólt hozzá: „Megbocsátok neked, de indulj el, és keress meg azt az éhezőt, akit a zsinagógában elítéltél." Amikor készen állt arra, hogy teljesítse azt a megbízatást, felemelte tekintetét, és észrevette, hogy az, akit nyomorúságosnak látott a világon, ragyogóan fehér ruhába volt öltözve, és Urának szolgálatának szentelte magát azzal,

hogy megvilágította az eltévelyedett lelkek útját. Akkor az, aki korábban gőgös volt, de most már megbánta bűneit, így szólt (szellemi) testvéréhez: „Segíts nekem, hogy teljesítsem szellemi vezeklésemet!” A másik, tele irgalommal és szeretettel, anélkül, hogy undort érezne a lélekben hordozott szennyeződések iránt, segített neki a megtisztulásban. (**A példabeszéd vége**).

17. E példázat segítségével érthetőbbé teszem számotokra, mivel találkozhattok emberi életetek túlsó oldalán, hogy fogalmatok legyen azokról a próbákról, amelyek mindazokat érhetik, akik nem készülnek fel cselekedeteikkel a szeretetre a Szellemi Völgybe való belépésre.

18. Meg akarom értetni veletek, hogy mindazok lelkéből, akik fanatizmus nélkül szellemi, egészséges és erényes életet élnek, jó példák fognak előtűnni, mint ragyogó fények, amelyek megvilágítják mind az inkarnált lélek útját, mind pedig annak útját, aki a láthatatlanban lakozik.

19. Krisztus előtt senki sem volt képes meggyújtani a fényt azokban a szellemi lényekben, akik a bűn sötétségében éltek.

20. Én voltam az első, aki behatolt a zavarodottság világába, hogy oda vigye a fényt, és így tanítsam tanítványaimat, hogy ugyanezt tegyék embertársaikkal. Mert „a Bárány” volt az egyetlen, aki feloldotta a pecséteket, amelyek őrizték az igaz élet és az igaz bölcsesség Nagy Könyvét.

21. A hang, amelyet hallotok, a Hatodik Pecsét hangja, és csak azért nem hallották meg minden nemzetben, mert az emberek nem voltak felkészülve; mert gőgösek voltak az én hívásom hangjával szemben, és teljesen az éhezőkre és a meztelenekre* hagyták, hogy halljanak engem.

**Ezek szimbolikus kifejezések a lelki szükségletekre: szegény – lelki megismerésben; éhes – igazságosságra és szeretetre; meztelen – a jó cselekedetek ruhája nélkül.*

22. Ma azt mondom nektek: bocsássatok meg, és nyújtsátok ki a kezeteket, ha arra kérnek benneteket.

23. Kövessétek Illés alázatosságának és türelmének nyomát; ő az a feladatot kapta, hogy megtisztítsa a lelkeket, és hozzám vezesse őket. Fáradhatatlanul dolgozott, és tiszta, érzékeny és felkészült népet ajánl fel nekem, hogy meghallgassa az én szavam. Elvezetett benneteket az Új Sion hegyére, hogy meghalljátok a hangomat, és amikor meghallottatok engem, mélyen meghatódtatok. Ne kételkedjetek, mert most emberi közvetítés útján adom át nektek tanításomat. Mindig megleptelek

benneteket, és próbára tettem hiteteket. Beléptetek egy új korszakba, és fel kell lépnetek a lélek fejlődési útjának egy újabb fokára.

24. Áldottak azok, akik feláldozzák testi burkukat lelkük tökéletesítése érdekében – áldottak azok, akik alázatossággal és türelemmel viselik keresztjüket. Ha látom, hogy készen álltok, egy embercsoport élére állítalak benneteket, hogy vezessétek őket; és ha kitartóan az erény útján jártok, a gőg nem hatol be a szívetekbe, nem uraknak, hanem szolgáknak fogjátok érezni magatokat, és ezek a csoportok megsokszorozódnak. De jaj azoknak, akik félreértelmezik parancsaimat, és testvéreiket a mélységbe vezetik, ahelyett, hogy arra ösztönöznék őket, hogy másszák meg fejlődésük hegyét. Milyen keményen kell majd küzdeniük, hogy megvédjék magukat ellenségeiktől, és hányszor fog összetörni a szívük abban a küzdelemben. Ti azonban engedelmeskedésetekben – gondoljatok arra, hogy éppen a hegycsúcs meghódításán dolgoztok, ahol minden szenvedést az én áldásom kiegyenlít.

25. Hamarosan eljönnek a földre az ígért nemzedékek, akik nagy előrelépéseket fognak elérni a szellemi fejlődés útján. Ők jobban fogják értelmezni az én szavam, mint ti, és elterjesztik azt minden nép között. Ezek az új emberi lények, akiket ma felkészítek, lélekről lélekre fognak párbeszédet folytatni velem, és közelebbi társaik között bizonyítékot fognak adni hatalmukról.

26. Szeretett népem, ha felkészülsz, olyan törvényeket és cselekedeteket adok neked, amelyek csodálatba ejtik az embereket. Megvilágosodott elmétek a természetben és a lelketekben felfedezni fog mindent, ami nagyszerű és tökéletes. Akkor teljes mértékben meg fogjátok ismerni képességeiteket, és cselekedeteitek nagyok lesznek szeretetben és irgalomban embertársaitok iránt.

27. Legyetek jó munkások Uratok kertjében; tépjétek ki a gyomokat, gondozzátok a növényeket, és ha virágozni látjátok őket, örüljetek, és mutassátok be nekem munkátokat. Ne feledjétek, hogy – amikor megbízlak benneteket, hogy életet adjatok a növényeknek – nem okozhattok fájdalmat ezeknek a teremtményeknek, és nem sérthetitek meg őket. Az embertársaitokról beszélek, az érzékeny szívükről, hogy mindig szeretettel vigyázzatok rájuk, ahogyan tanítottam nektek.

28. Értsétek meg, hogy nem lehetetlen betartani a törvényeimet; csak imádkoznotok kell, és szilárd akaratotoknak, Atyátok iránti szeretetnek, segítőkészségeteknek és embertársaitok iránti szeretetnek kell betöltenie benneteket, akkor én hatalmamat belétek helyezem. Nem akarom, hogy áldozatokká váljatok. Szeressetek, legyetek erényesek, és az én tetszésem rajtatok lesz.

29. Ne engem okoljatok tévedéseitekért. Lelkiismeretet adtam nektek, hogy annak fénye vezessen benneteket. Ez egy hajthatatlan bíró, aki mindig a jóság útját mutatta nektek, és figyelmeztetett benneteket, hogy ne essetek kísértésbe. Emellett olyan lényekkel vettem körül benneteket, akik segítenek megérteni feladataitokat, és elsajátítani az alázat és a szelídség erényét.

30. Ti, akik szeretettel készültök arra, hogy meghallgassátok tanításomat, nem akartok kihagyni egyetlen órámat sem, és szívetekben arra kértek Engem, hogy engedjem meg nektek, hogy ebben az időben az utolsó szavamig hallgassatok.

Ti továbbra is ennek a kegyelemnek az örökösei lesztek; de meg kell értenetek, hogy – amikor azt mondom nektek: „Kérjetek, és adatik nektek" – imádságban kell felemelkednetek, hogy azt kérjétek, ami jót tesz a lelketeknek; mert egyesek csak a földi életükért imádkoznak. De én az *én* akaratom szerint hallgatok meg benneteket, és nem a tiétek szerint. Mi lenne veletek, ha mindig teljesíteném a kívánságaitokat? Hányszor kértetek kitartóan valamit, ami – bár azt hittétek, hogy a jótokra válik, és reggeltől estig vártátok – nem teljesült. De egy idő után rájöttetek, hogy tévedtetek, és hogy az Atyának igaza volt. Mégis a makacsnak, az elégedetlennek, a követelőnek megadtam, amit kért, hogy a fájdalmas és kedvezőtlen következmények kényszerítsék őt az igazság alázatos elismerésére. De mind az egyiket, mind a másikat a saját javukra próbáknak vetettem alá: míg az egyikek a szereteten keresztül tanulnak, a másikok a fájdalmon keresztül.

31. Örömmel tölt el, hogy látlak benneteket az én tanításomra jönni, és felemelkedésetekkor a gyermek simogatását érzem a lelkemben. Az Atya, aki arra vágyik, hogy azok szeressék, akik távol vannak az Ő országától, közeledett hozzátok, hogy megkapja csókotokat. De amíg az emberiség nem hagyja magát megmentetni, az egyik csoport nap mint nap, évszázadról évszázadra látni fogja, hogy várom őket, a másik pedig sejteni fogja, hogy a szeretetük hiánya miatt lógok a kereszten.

32. Ti azok közé tartoztok; de az én szavam hallatán megtapasztaltátok, hogy ahelyett, hogy elítélnélek benneteket, megbocsátottam nektek. Láttam, hogy ajkaitok keserűek, és szavaimmal édesítettem őket. Láttam, hogy az élet próbái kimerítettek benneteket, és erőt adtam nektek.

33. Aki fájdalom miatt meggyengültnek érzi testét, azt kérdezi magától, vajon nem élte-e túl a testét, és bűnbánóan kérdez tőlem, hogy megtudja, hogyan nyerheti vissza életerejét, amely lehetővé teszi számára, hogy tovább küzdjön. Erre azt mondom neki: Hatoljatok be szavam lényegébe,

amely a törvény, és parancsai és tanításai között mindenki megtalálja a számára szükséges tanítást.

34. Ne távozzatok, amíg nem ettetek meg ennek az asztalnak minden gyümölcsét, és ha utána nem éreztek kielégülést, akkor más ételeket kereshettek. De ha meg akarjátok érteni az igazságomat, akkor készüljetek fel, és ne kételkedjetek a jelenlétemben csak azért, mert nem kaptátok meg azt, amit tőlem kértetek. Bizony, mondom nektek, a lelkem rejtett mélyén nyugszanak a javaitok, és arra a pillanatra várnak, amikor készen álltok arra, hogy a lelketekben legyenek.

35. Néhányan erősek maradnak ezen az úton, mások pedig minden pillanatban meginganak, mert hallgatnak testvéreik szavaira, akik kísértésbe vezetik őket, hogy elhagyják ezt a tanítást.

36. A Mester azt mondja nektek: maradjatok még néhány „hajnalig", amikor tanításomat fogadjátok, és figyeljetek arra, amit tőlem hallotok, hogy legalább fényt vigyetek magatokkal a lelketekbe, mert még vakok vagytok. Tudom, hogy vissza kell térnetek hozzám, és hogy ennek a munkának az apostolai lesztek.

37. Aki *egyszer* meghallgatott engem, annak szívében egy szerelmi seb marad, amely soha nem fog begyógyulni.

38. Hányan közül azok közül, akik itt találtak békét anélkül, hogy tudatában lettek volna ennek, szükségük lesz arra, hogy (újra) elveszítsék azt, hogy visszatérjenek hozzám; mert meggyőződnek arról, hogy a békét nem lehet anyagi javakkal megvásárolni, mivel az egy kincs, amely Istentől származik.

39. A béke elmenekült az emberektől, és hogy megtalálják, fel kell emelkedniük Hozzám. Ma a hatalmasságok elvesztették hatalmukat, a királyok remegnek lázadó alattvalóik előtt, az urak szolgákká lettek. Akik szabadnak tartották magukat, az én igazságosságom által meg vannak kötve, és a tudósok tanácstalanok.

40. Legyetek tudatában annak, hogy az emberek minden kincsével és hatalmával sem lehet *egy* atomnyi békét sem megszerezni, és hogy a gyógyítás ajándéka is elhagyta az orvosokat, akik minden tudásukkal sem tudnak egyetlen csepp balzsamomat sem megvásárolni, amíg szívük nem szabadul meg az önzéstől.

41. Szeretett tanítványok, ne kételkedjetek a kegyelemben, amelyet rátok bíztam, és ne legyetek szégyenlősek ruhátok szegénysége vagy az alacsony helyzet miatt, amelyet embertársaitok között elfoglaltok. Ne féljetek, mert látjátok, hogy a munkahelyeteken az utolsók közé tartoztok. Ne érezzétek magatokat megalázva, legyetek elégedettek és méltóságteljesek, gondoljatok arra, hogy – ha testileg is embertársaitok

parancsainak vagytok alárendelve – lelketek mégis fölöttük áll. Akár rabszolgákká is válhatnátok ebben a világban; de lelketek az én fényem által megszabadult, hogy a végtelenben és az örökkévalóságban lakozzon. Az a lélek, amely igazán az én szolgám, ismeri a békét és az igazi szabadságot.

42. Teljesítenetek kell feladatotokat az emberek között. Vezetni foglak benneteket, hogy fényt vigyetek embertársaitoknak, és nem szabad, hogy alkalmatlannak érezzétek magatokat a rendeltetésetek teljesítésére; mert senkinek sem adtam olyan megbízatást, amelyet ne lehetne végrehajtani. Nekem elég, ha őszintén imádkoztok, és ha mindig készen álltok.

43. Az imádsággal bölcsességet nyertek, ez a kulcs, amely megnyitja az isteni titkokat, és ez a nyelv, amelyen a gyermek lelke beszél Urával.

44. Hány csodát és mennyi irgalmat tudtok majd terjeszteni utatokon, ha úgy készültök fel, ahogyan azt én tanítottam nektek . Nem lesz szükségetek tudományos könyvekre vagy filozófiákra, hogy tudásotok legyen, vagy hogy tanítsatok. Elég lesz, ha tanulmányozzátok és elmélyültök azokban a tanításokban, amelyeket én adtam nektek a Három Időben.

45. Ha szegények vagytok, soha nem lesztek pariahok. Harcoljatok, mint mindenki más, a föld kenyeréért, de ne gyötörjétek magatokat a szükségesnél többet, ne áldozzátok fel testeteket a földi javak megszerzésének és felhalmozásának erőfeszítései során. Oszd be az idődet úgy, hogy néhány pillanatot szánhass a lelked fejlődésére.

46. Ha elítélem az emberben a korlátlan anyagiasságot, azzal nem azt tanácsolom nektek, hogy kizárólag a szellemi dolgok után törekedjetek. Amíg a világon vagytok és anyagi testetek van, össze kell hangolnotok a test szükségleteit a lélek szükségleteivel, amennyire fejlődésetek ezt életetekben lehetővé teszi. Adjátok Istennek, ami Istené, és a világnak, ami a világé.

47. Öltöztessétek fel testeteket, és védjétek meg az időjárás viszontagságaitól, de lelketeket öltöztessétek fel a fénybe. Szerezzetek kenyeret testeteknek, és ahogyan arra törekedtek, hogy ízletes legyen és tartalmazza azokat az anyagokat, amelyek fenntartanak benneteket, úgy gondoskodjatok lelketekről is az igazi élet táplálékával.

48. Ha „a test” érvényesül, a lélek szenved; ha a lélek érvényesül, a test szenved. De bizony, mondom nektek, ez annak tudható be, hogy a két alkotóelem között nincs harmónia. Ez akkor áll fenn, ha mindkettő egyetlen „testet” és egyetlen akaratot alkot. Ne elégedjetek meg azzal a véleménnyel, hogy az imádkozással teljesítettétek a feladatotokat. Csak öt perc imádkozást kérek tőletek, hogy a fennmaradó időt az anyagi életért

való küzdelemre fordítsátok, és annak keretein belül teljesítsétek lelketek kötelességeit, jó cselekedeteitekkel a szeretet és az irgalom magvát vetve embertársaitok közé. Szavam felkészít benneteket; nem küldhetnélek el gyengéknek, hogy felemeljétek a bukottakat, és nem küldenélek el betegeknek sem, hogy megvigasztaljátok a szomorúakat.

49. Tanítványok, mit kértek Tőlem azokért, akik köveket tesznek az utatokba, hogy elbukjatok? — Azt kéritek, hogy a megbocsátás legyen velük. Én magam is megáldom azokat, akik az én ügyemért szenvedést okoznak nektek.

50. Éljetek békében otthontokban, tegyétek azokat szentélyekké, hogy amikor a láthatatlan lények betörnek, akik zavartan kóborolnak a szellemi völgyben, megtalálják a lényetekben azt a fényt és békét, amelyet keresnek, és felemelkedjenek a túlvilágra.

51. Mi lenne ezekkel a lényekkel, ha csak viszályt látnának otthonotokban? Mi lenne ezekkel a rászorulókkal?

52. Vegyétek a fáklyát, gyújtsátok meg, és ne hagyjátok kialudni annak fényét, amely a felebarátaitok iránti szeretet és az Atyátok irgalmában való hit; akkor békém lesz otthontokban. Készítsétek elő erre a szíveteket, tisztítsátok meg a lelketeket bűnbánattal és megújulással, hogy befogadjátok szavaim értelmét, és ezáltal megerősödjetek. Letelepedem köztetek, és hirdetem tanításomat szavaimban, hogy érezzétek jelenlétemet, és tanúskodjatok rólam. Adok nektek egy újabb lehetőséget, hogy meghallgassátok tanításomat, mert azt akarom, hogy betartsátok parancsaimat, hogy a helyes úton járjatok, amíg el nem éritek az ígéret földjét, egy biztonságos földet, ahol pihenhettek zarándokutatok után, és elnyerhetitek az Atyátok által felkínált nagy jutalmat.

53. Szükséges, hogy megértsétek az én szavam, hogy ne dobjátok el, ahogyan egy gőgös gyermek teszi, amikor megveti a neki felkínált kenyeret. Ez a szó meg akar menteni benneteket, el akar téríteni benneteket hamis szokásaitoktól, a fanatizmustól és a zavartól, amelybe a vallások sodortak benneteket. Ha nem értitek meg az én szavam, vagy ha nem akartok hallgatni rá és tanulmányozni, elutasítotok engem, és nem fogjátok felismerni a „Harmadik Időben” való megjelenésem végső célját. Eljön a bejelentett dátum, amikor véget ér, és akkor ürességet fogtok érezni a szívetekben, és rájöttök, hogy ez egy kegyelem volt, amelyet nem tudtatok értékelni, és engem fogtok hívni. De az én szavam már nem lesz hallható az emberi értelem közvetítésén keresztül. Akkor rátok nehezedik majd a meg nem értés terhe, és nem lesz békességetek. Meg akarjátok-e inni ezt a keserű kehelyt? — Fájdalommal fogok rátok tekinteni, és várni fogom visszatérésetek napját. Engedjétek, hogy lelketek felszabaduljon, és

jöjjön hozzám. Szellemesedjetek meg, hogy ráléphessetek a felemelkedés és az igazi élet felé vezető útra.

54. Legyetek igazságosak minden cselekedetetekben, és ha embertársaitokat fedditek, ne legyetek sem bírák, sem hóhérok. Ne vegyétek kézbe az ostort, hogy megfenyítsétek a felebarátotokat.

55. A Második Korszakban, amikor Jézus bevonult Jeruzsálembe, azt találta, hogy a templom, az imádságnak és az Isten-tiszteletnek szentelt hely, piaccá változott, és a Mester buzgóságában kiűzte azokat, akik ilyen módon megszentségtelenítették azt, és így szólt hozzájuk: „Atyám háza nem kereskedőhely." Ezek kevésbé voltak bűnösök, mint azok, akiknek feladata volt az emberek lelkét Isten törvényének betartására vezetni. A papok a templomot olyan hellyé változtatták, ahol a hatalomvágy és a pompakedvelés uralkodott, és ezt az uralmat megsemmisítették.

56. Ma nem használtam ostort azok megbüntetésére, akik megszentségtelenítették a törvényemet. De megengedtem, hogy saját vétkeik következményei érezhetőek legyenek az emberek számára, hogy megértsék azok jelentését, és belássák, hogy törvényem hajthatatlan és megváltoztathatatlan. Megmutattam az embernek az utat, az egyenes utat, és ha eltér tőle, kiteszi magát az igazságos törvény szigorának, mert abban nyilvánul meg szeretetem.

57. Mutassátok meg gyermekeiteknek buzgón az utat, tanítsátok meg őket a szellem és az anyag törvényeinek betartására; és ha megszegik azokat, akkor feddjétek meg őket, mert ti, szülők, képviseltek engem a földön. Emlékezzetek akkor Jézusra, aki szent haraggal örökre megleckéztette a jeruzsálemi kereskedőket, amikor Isten ügyét, a megváltoztathatatlan törvényeket védte.

58. Az emberek nyugodt életet kérnek tőlem, mert abban megtalálják a béke ajándékát, amelyet kötelességeik teljesítésével nyernek el. De én megkérdezem tőletek: feltétlenül szükséges-e, hogy a békéhez előbb háborút kelljen átélnetek? Nézzétek, hogyan pusztította el a gonoszság a jó magot! Az egyik nemzet elpusztítja a másikat; akik ma erősek, holnap megsemmisülnek.

De Izráel népe ezekben a pillanatokban közbenjár az emberiségért, és azt mondja nekem: „Mester, imádkoztam, és te nem teljesítetted, amit kértem tőled." Tudod-e, nép, hány szenvedést enyhítettél, és mennyi reményt öntött imádságod azokba a teremtményekbe? Nem nekem kell eldöntenem, hogy béke legyen a világon, hanem az embernek, ha szívét a szeretetre és az alázatosságra fordította.

59. Milyen nagy a tudatlanság, amelyet az emberiség mutat nekem! Sem a tudós, sem a tudatlan nem teljesítette törvényeimet, és bár én

vagyok a Mester közöttük, nem hallgattak tanításaimra. Ha vétkeitek halált hoznak rátok, fogadjátok el szavaimat az örök élet kenyerének. Éljétek ébren, tanításomban cselekedve, és szeressétek embertársaitokat.

60. Ez a tanítás olyan, mint egy új nap, amely megvilágítja az emberiség útját. Láttátok, ahogy egy korszak eltűnik, mint a lenyugvó nap, és egy új nap virrad fel , amelyben hatalmas fényeket fogtok látni, amelyek egy nagy ébredés során megvilágítják az embereket. Láttátok, ahogy a szenvedélyek szabadjára engedtek, a bűn keserű és fájdalmas gyümölcsöt hoz, a gonosz otthonokat és nemzeteket támad meg, az igazságtalanság pedig hatalmába keríti az embereket. De én azért jövök, hogy megállítsam ezt a habzást: nem azért, hogy ítélkezzek a világ felett, hanem hogy a helyes útra tereljem. És ne tulajdonítsátok nekem azt a fájdalmat, amelyet a szemem elé tártok, és amelyet magatoknak okoztatok. Én teremtettelek benneteket, hogy éljetek, tapasztalatokat gyűjtsetek, és érdemeitek révén felemelkedjetek.

Mégis szeretlek benneteket, és ezért jutott el hozzám a fájdalmatok, és azért jöttem, mint vigasztaló és Mester, hogy visszaadjam nektek azt, amit elvesztettetek, és hogy bejelentsem nektek, hogy közeledik hozzátok a béke országa, és hogy fel kell készülnetek arra, hogy belépjetek abba. Az emberiség meg fog változni, akkor a jóság lesz az emberek szívében.

61. Az idők kezdete óta sokféle formában szóltam hozzátok, hogy megértsetek engem, és különösen hozzátok, akik bizalmasaim, szószólóim és hírnökeim voltatok, akik az üzeneteimet elvittétek a többi néphez. Ma azt mondom nektek, hogy türelmesen folytassátok feladatotokat, és ne álljatok meg embertársaitok hitetlensége és meg nem értése miatt. Míg *ti* hittetek és megerősítettétek az én, ebben az időben történt megnyilvánulásomat, mint Isteni Szellemet, mások még nem állnak készen arra, hogy ezt az üzenetet fogadják; de ezért ne becsüljétek alá, és ne essetek kétségbe: amit *ti* nem tudtok véghezvinni, azt én meg fogom tenni, és bemutatom a világnak a munkámat, és beteljesítem az ígéretemet.

62. Kiválasztottam ezt a nemzetet, és örömömre szolgál, hogy munkásaim innen indulnak ki, hogy elszórják a magot. Felkészítelek benneteket, hogy mesterei, de ne bírói legyetek testvéreiteknek. Ne felejtsétek el, hogy szolgaként, és nem uraként hagytalak benneteket testvéreitek között. Ha ez az ige ismeretes lesz testvéreitek számára, és ők keresik, azt mondom nekik:

63. Gyertek hozzám, vándorok, nálam van a víz, amely csillapítja a szellemeteket emésztő szomjat. Látom, hogy szegények vagytok szellemben és anyagi javakban, de többet akarok adni nektek, mint amit

kértek tőlem. A béke birodalmát kínálom nektek – ugyanazt, amelyet az első teremtményeknek kínáltam, akiket erre a világra küldtem. Ez nem a források vize vagy a múlandó béke, amely csak egy pillanatig tart, hanem az örök kegyelem és az örök béke, az igazság és a fény.

64. Mindenkinek hozok megbocsátást és megkönnyebbülést, mindazoknak, akik szeretnek, mindazoknak, akik közömbösek. Nem átkozom meg azt, aki bántott engem, hanem inkább megáldom, mert tudom, hogy egy napon szeretni fog engem.

65. Ne a földi örömök után vágyakozzatok; ami ma van, holnap már nem lesz. Keressétek és érdemeljétek ki az *örök* életet – azt az életet, amelyből senki sem tér vissza, mert az a legfőbb igazság. Jussatok el hozzá az én tanításom útján – gyertek el úgy, hogy betartjátok azt a parancsomat, amelyet minden időkben adtam nektek: „Szeressétek egymást."

66. Milyen nagy örömöt érez Atyátok, amikor kapcsolatban áll gyermekeivel. Azután az idő után, amikor az ember közvetítésével adtam nektek az Igémet, megtanuljátok majd, hogyan keressetek engem a végtelenben, és közösségetek (velem) tisztább és állandóbb lesz, lélek és lélek közötti párbeszéd lesz.

67. Milyen örömöt látok gyermekeimben, mert újra meghallottak engem, és hogyan ismernek fel engem, és követnek engem! Ismétlem még egyszer, gyermekeim: „Szeressétek egymást", ahogyan mindig tanítottam nektek.

68. Azért hívtalak titeket, hogy nagyok legyetek a Lélekben, nem pedig a világ urai.

69. Ha az én ügyemért megaláztatnak titeket, dicsérni foglak titeket; ha szenvedést viseltek, megvigasztallak titeket.

Béke legyen veletek!

42. tanítás

1. Eltávolítom az utatokból azokat az akadályokat, amelyek gátolhatják munkátokat az én mezőimen; mert ti vagytok a kiválasztottak, hogy teljesítsétek ezt a feladatot, nektek kell az emberiségnek hirdetnetek tanításom igazságát. Legyetek erősek! Mert láttam, hogy hiányzik belőletek a hit, hogy hagyjátok magatokat legyőzni a csüggedtségtől, és nem emelkedtek fel elszántan bukásaitokból. Ismét kételkedtek, ahogyan a „Második Időben" tettétek, és hogy higgyetek, anyagi bizonyítékokat kértek tőlem, amelyeket nem adhatok meg nektek. Ne legyetek olyanok, mint az írástudók és a papok, akik az Írásokkal a kezükben azt gondolták, hogy az én megjelenésem az akkori emberek között egy teljesen meghatározott formában fog bekövetkezni, és amikor látták, hogy küldetésem végrehajtása más kinyilatkoztatási formában történt, mint amire számítottak, kételkedtek. Mert *a* csodák, amelyeket követeltek, nem lettek nekik megadva, mert az utat már én kijelöltem, és minden úgy teljesedett be, ahogyan az örökkévalóság óta meg volt írva.

2. Kételkedtek, mert a szívetek nincs felkészülve. Nem ismertétek a próféciáimat, és nagyon kevesen mélyedtek el a kinyilatkoztatásaim teljes igazságában és értették meg azokat. De ha a szívetek tudatlan is volt – a szellem sejtette, hogy még egyszer el kell jönnöm hozzátok, és ma az én szavam finom vésőként formál benneteket, és bizonyítja nektek a kinyilatkoztatásaim igazságát.

Bizony, mondom nektek, nem szabad próbára tennetek Atyátokat. Imádkozzatok, és merüljetek el a mély elmélkedésben. Most itt az ideje, hogy visszatérjetek Hozzám, és hogy közeledjetek Teremtőtökhöz, és újra egyesüljetek Vele.

3. Gondoljatok arra, hogy – ha sírtatok a földön – nem Én vagyok az, aki ezt a szenvedést okozta nektek. Nem gyönyörködtem a vezeklésetekben, és nem is voltam közömbös a fájdalmatok iránt; csak a lelketeket akartam formálni és emelni. Mindig szerettelek benneteket, és mindig megbocsátottam nektek.

4. Hatoljatok be szavaim értelmébe, és fedezzétek fel mindazt, amit a hanghordozók ügyetlen ajkain keresztül kifejezni akarok nektek. De ne csak az *ő* közvetítésükön keresztül keressetek engem: megtanítottam nektek a tökéletes imát, hogy eljussatok a lélek és lélek közötti párbeszédhez Atyátokkal, amelyen keresztül hozzám szólhattok a lélek nyelvén, és megkaphatjátok bölcs és szeretetteljes válaszaimat.

5. Miért hagyjátok figyelmen kívül a szellemesítésre irányuló munkámat, és miért nem halljátok meg a lelkiismeret hangját, amely belülről szól hozzátok? Miért csak az emberi szavaknak és ítéleteknek

hisztek, és hagyjátok, hogy a szellem, amely a *maga* idejében él*, elhervadjon, mint a virágok a tűző nap alatt, ha nem öntözik őket?

**A Szentlélek korszakának hajnalán, amikor Isten Lelke uralkodik az emberben.*

6. A gyermekek egyesülni fognak Velem, fogadni fogják üzeneteimet, és fejlődésükkel megdöbbenteni fognak benneteket. Ők fogják tanítani nektek a szeretet tanításomat, és meggyőződésük szilárd lesz. De ne érezzétek magatokat emiatt megalázva! — Ha otthonotok kebelében látjátok, hogy a szellemiség jeleit mutatják, irányítsátok lépteiket. Hadd örüljenek és elragadtatásba jussanak, amikor a magas régiókat szemlélik, ahol az igazak élnek; és elragadtatásuk során érezni fogják, hogy közel vannak hozzám, és elfelejtik fájdalmukat.

7. Nem látjátok-e a türelmet és a bánatot Atyátok arcán, amikor gyermekei csak lassan ébrednek fel? Atyai szeretetem békéhez vezet benneteket, a megpróbáltatások pedig az emberiségnek azt a keskeny utat mutatják, amely Hozzám vezet. Ezen az úton mindannyian újra egyesülnötök kell Teremtőtökkel.

8. Közöttetek vannak azok a „munkások”, akik szeretik az emberiséget, és küzdenek azért, hogy fényt hozzanak neki. Ma hitben leteszik előttem munkájuk gyümölcsét. Ott van az a „gyermek”, aki hallgatta tanításomat, és aki vállalta a rá eső munkát, és aki ma felajánlja nekem szellemi vetésének első gyümölcseit. Imája könyörgő kérés a békéért emberi testvérei számára. Nem elég neki a boldogsághoz, hogy nemzete békében él; eljutnak hozzá azoknak az embereknek a panaszai, akiket nem ismer, de akikről tudja, hogy szenvednek. Meghatott lélekkel imádkozik testvéreiért, és én azt mondom neki, hogy ez a béke el fog jönni, amikor a megpróbáltatások elvetették magjukat azok szívében, akik ma szenvednek, és amikor a fájdalom megtisztította lelküket.

9. Amikor az én szavaimat hallgatjátok, gondoljatok arra, hogy az öröm pillanataiban, amikor hozzám emelkedtek, hogy közel legyetek hozzám, sok embertársotok esik el a csatatereken, hogy sok anya látta elválni fiát, és a fájdalom széttépte a szívét, hogy sok gyermek sír a szülei elhagyása miatt, és mindannyian a fájdalomban gyötrődnek. Mondom nektek, nem tudjátok, milyen időbe léptetek; mert ez a vezeklés és a kemény próbák ideje.

Ti, mint tanítványaim, kötelességeteknek érezitek, hogy imádkozzatok, hogy a béke és a vigasz szálljon testvéreitekre. De megkérdezlek titeket: tudtátok-e használni azt a békét, amelyet nektek adtam?

10. Miért panaszkodnak az apák, amikor úgy érzik, hogy a család egy nehéz kereszt, amelyet a vállukon hordoznak, és miért betegek mások a lelkükben, noha olyan közel vagyok hozzájuk? — Azért, mert hiányzott belőlük a hit és a bizalom irántam, és nem voltak képesek megújulni.

11. Ti, Izráel népe, ne vétkezzetek, inkább mentsétek meg a bűnösöket, világosítsátok meg azokat, akik tévedésben vannak, és ha meg akarjátok őrizni a békét, akkor dolgozzatok értük, tiszteljétek szüleiteket, tekintsétek magatokat testvéreknek. Szeressétek egymást!

12. Valahányszor hozzám közeledtek, érezitek, hogy szeretetem megerősíti lelketeket és testeteket. Tudjátok azt is, hogy ha eltávolodtok, a béke elhagy titeket, és lelketek elszomorodik. A lelkiismeretetek mindig teljes igazsággal mondja meg nektek, hogy a törvény útján jártok-e, vagy eltértetek-e tőle. Én vagyok a törvény, és mindig arra ösztönzök benneteket, hogy teljesítsétek azt.

13. Ha ragaszkodtok ahhoz, hogy a tiltott örömöket élvezzétek, megengedem, hogy saját tapasztalatotokból felismerjétek és megértsétek, hogy ez a kehely mindig fájdalmat okoz nektek. Egy bukás után belátjátok tévedéseteket, és visszatértek hozzám azzal a kéréssel, hogy ez a fájdalom szolgáljon engesztelésetekre.

14. Tanuljatok, hogy felkészítsétek azokat a szíveket, amelyek vágyakoznak az én szavam megismerésére, és hogy félelem nélkül tudjatok beszélni. Ha az önzés megtelepszik a szívetekben, semmit sem tudtok adni. Hívjátok eszetekbe azt a szeretetet és irgalmat, amellyel minden gyermekemhez szólok, és ugyanazzal a szeretettel adjatok embertársaitoknak.

15. Már közeledik az az idő, amikor elküldelek benneteket az országokba és a nemzetek közé, hogy elvigyétek oda a fényemet. De fel kell készülnetek arra, hogy tanításomat tanulmányozzátok és elmélyüljetek benne, és szeretetetek és irgalmasságotok cselekedeteivel tanúskodjatok testvéreitek előtt azoknak az igazságoknak, amelyeket az tartalmaz. Nem akarom, hogy később sírjatok az elszalasztott idő miatt, mert nem tudtátok hasznosítani a tanításomat; mert nagy megpróbáltatások jönnek. Sokan fogják sajnálni, hogy nem hallgattak rám és nem hittek bennem, és néhányan már 1950-ben „a szellemben lesznek”.

16. Néhány gyermekem sír, amikor hallja az én szavam; ezek a könnyek szolgáljanak azok megtisztítására, akik bemocskolták magukat!

17. Ti, akik hallgattok rám – cselekedjetek az akaratom szerint, ahogyan az Első és a „Második Időben” tettétek; mert ti ugyanazok a lelkek vagytok, akik egyik időből a másikba fejlődtek tovább, és ha elértétek a

vezeklési utatok végét, hozzám fogtok jönni, hogy ne szülessetek újra ebbe a világba. Sokszor mondtam nektek: ha ebben az időben testet öltöttem volna, hogy átadjam nektek az igémet, ahogyan azt a „Második Időben" tettem, ismét mártírhalált haltam volna. Ez a lecke már elmúlt, és ma azt adom nektek, ami ehhez az időhöz illik. Értsétek meg, hogy az a forma, ahogyan kinyilatkoztatom magam, amikor az emberek értelmi szervén keresztül közlök veletek, újabb bizonyítéka a szeretetemnek irántatok.

Azok, akik nekem szolgálnak, nehéz keresztet viselnek, és éppen azért, mert követnek engem, szenvedni fognak, meg fogják őket gyalázni és kigúnyolni. De én meg fogom védeni a lelküket, és később, amikor befejezték küldetésüket, nyugalmat és békét adok nekik.

18. Ma a testetekért könyörögtök nekem; de mondom nektek: inkább a lelketekért könyörögjetek, mert a többit én adom nektek ráadásul.

19. Gondoljatok arra, hogy csak átutazók vagytok a földön, hogy hosszú utazásotok során fájdalmat tapasztaltatok és a bűn miatt megbotlottatok, és hogy (csak) miután elesettetek, anélkül, hogy segítő kezet találtatok volna, amely felemelt volna benneteket, emlékeztetek arra, hogy a túlvilágon van egy jóságos Atya, aki kész mindent megadni nektek, amire szükségetek van, és hogy Nála gyógyulást találhattok bajaitokra – nemcsak azokra, amelyek testeteket betegítik meg, hanem azokra is, amelyek lelketeket sújtják, és amelyek olyan fájdalmas teherként nyomják le benneteket.

20. Ó, szeretett gyermekeim! Nem akartátok felemelni a lelketeket, nem akartatok neki megadni a szükséges időt a gondolkodásra és kötelességeinek teljesítésére. Gondoljatok arra, hány ajándék van bennetek; semmi sem hiányzik ahhoz, hogy elérjétek a hegy csúcsát, ahol Atyátok vár rátok, hogy átadja nektek jutalmatokat. Mindannyian megvilágosodtatok és felkészültetek arra, hogy megismerjétek e korszak kinyilatkoztatásait. Ha megszellemesedtek , nemcsak ebben a világban fogtok tudni cselekedni, hanem megengedem nektek, hogy más régiókba is eljussatok, ahol testvéreitek élnek, és ott is jó munkásokként szórjátok szét a szeretet és az irgalom magvait, amelyeket Atyátok rábízott rátok.

21. Ne elégedjetek meg az első leckével, amelyet kaptatok. Haladjatok tovább, keressétek az én szavam, ismerjétek fel annak szellemi jelentését, hogy meggyőző erővel tudjatok beszélni testvéreitekhez. Ne féljetek az emberek ítéletétől vagy gúnyolódásától. Milyen hibát tudnak nektek felróni, ha szívetekben őszinteség van, és minden cselekedetetekben igazságosságot mutattok?

22. Örömömre szolgál, hogy befogadhatom azokat az ártatlan és jó szívűeket, akik segítségemet kérik – azokat, akik engem, az orvosok

orvosát keresnek. De örömmel látom azt is, hogy elfelejtitek szenvedéseiteket, hogy bemutassátok nekem azokat a rászoruló embertársaitokat, akiket az én tanításommal megváltoztattatok. Megáldom azokat, akik enyhítették a szenvedéseket és osztoztak a fájdalmakban, és erőt adok nekik, hogy teljesítsék parancsomat, amely azt mondja nektek: Szeressétek egymást.

23. Láttam, hogy néhány gyermekem kételkedik bennem, és nem engedi, hogy lelke kibontakoztassa adottságait; és amikor szükség volt rá, hogy az embereknek tanításomról beszéljenek, hallgattak, nem véve figyelembe, hogy azt mondtam, hogy mindazokon keresztül fogok szólni, akik felkészültek, és ha nincsenek ilyenek, akkor teremtésem természeti erőin keresztül fogok szólni.

24. Gyermekeimnek, akik a földön járnak anélkül, hogy felismernék magas rendeltetésüket, azt mondom: Mikor szándékoztok teljesíteni a megbízatásotokat? Ha ma alszotok, holnap a túlvilágon ébredtek fel, és a elmulasztott időt fogjátok siratni. Engem fogtok kérni, hogy visszatérhessetek a földre; de akkor a vezeklésetek nagyon fájdalmas lesz.

25. Ha halljátok, hogy a Mester figyelmeztet benneteket, és ha lelkiismeretetek fényében megítélitek cselekedeteiteket, rájöttök, hogy a mag, amelyet adtam nektek, nem szaporodott meg, de én megkérdezem tőletek: Hogyan akarjátok képezni az új tanítványokat, akik e örökséget keresve érkeznek majd, ha cselekedeteitekkel nem tudjátok tanúsítani azt a tanítást, amelyet adtam nektek?

26. 1939 első napján bejelentettem nektek a közelgő háborút; kézzelfoghatóan megismertétek a pusztulást és a káoszt, amelybe sok nemzet belezuhant. Láttátok, ahogy az egyik háborús esemény a másik után múlik el, de még mindig nem vagytok tudatában annak az időnek, amelyben éltek. Az elkövetkező években nagy megosztottságot fogtok tapasztalni a nemzetek között.

27. Az erősek az erősekkel fognak szembeszállni, és ebben a csatában elveszítik hatalmukat, és meghajolnak. Eközben sok lélek elveszíti testét, és a megdöbbenés és a fájdalom közepette, amiért nem készültek fel a hozzám való visszatérésre, a Szellemi Völgybe kerülnek. De útjukon találkoznak Illéssel, aki megmutatja nekik az útját a bűnbocsánathoz.

28. Ma bejelentem nektek, hogy közeledik az az idő, amikor nagy lelkek jönnek a Földre, hogy az emberiség békéjéért és magasabb fejlődéséért munkálkodjanak. Készítsétek elő az utat ezeknek a nemzedékeknek.

29. Boldogok, akik az én szavam hallatán hittek; de azt is mondom nektek: áldottak azok, akik – anélkül, hogy hallottak volna rólam – hisznek, és szívükben templomot hordoznak, akik szeretnek és közbenjárnak

embertársaikért, és akiknek a hite olyan, mint egy lángoló tűz, amely megvilágítja vezeklési útjukat: mert hitük által meglátnak engem.

30. Ma a kegyelem forrásához járultok, hogy szomjatokat csillapítsátok, és emlékeztek szavaimra, melyekben azt mondtam nektek: „Aki ebből a vízből iszik, soha többé nem szomjazik".

Szomjatok ebben az időben a fény, az igazság és a béke iránti szomj. Csak a fájdalmat és a hamisságot ismeritek, és olyan balzsamot kerestek, amely meggyógyítja sebeiteket és új életet ad reményeteknek: Itt vagyok, és befogadom a szíveteket, és megvigasztalom.

Türelmetlenül várjátok azokat a napokat, amikor szavamot adom nektek, és azt mondjátok nekem: „Atyám, csak ebben a pillanatban talál nyugalmat lelkem, és hozzád emelkedve elfelejtem, ami a világhoz tartozik, és érzem, hogy a te szellemed békéje átjárja lényemet".

31. Boldogok vagytok ti, akik felismertétek, hogy ez a kegyelem ideje, amikor tanításaim vezetnek benneteket és segítenek nektek a jóvátételben. Ha megértitek, hogyan kell hallgatni rám és törvényeim keretein belül maradni, nem lesz olyan emberi hatalom, amely bántana benneteket, és az Atya szeretetét és vezetését fogjátok érezni.

32. Bár korábban nem kerestetek engem, ma már tudjátok, hogy az én igazságomra való ébredésetek órája előre meg volt írva, és hogy vártam rátok, hogy tudassam veletek örökségeteket. Most, hogy megkaptátok jótéteményeimet, hálával kértek tőlem, hogy engedjem meg nektek, hogy munkásaim legyetek, és én megengedem, mert én, , azért küldtelek titeket a földre, hogy megismerjétek az Örömhírt, és terjesszétek azt az emberek között.

De ahhoz, hogy elsajátítsátok és kibontakoztassátok azokat a szellemi adottságokat, amelyekkel megáldottatok, először is meg kell küzdenetek az anyagiasságotok, a bűneitek és gyengeségeitek ellen; és ha aztán úgy érzitek, hogy felkészültetek és vezeklésetek által megtisztultatok, akkor hordozzátok embertársaitok iránti szereteteteket, mint egy felbecsülhetetlen értékű kincset.

33. Nem azért jöttetek a földre, hogy adót fizessetek a világnak, kötelességetek magasabb rendű, az Atyátok tanítványainak feladata vár rátok. De ha küzdöttetek tanításom terjesztéséért, és lábaitokat megsebesítették a bogáncsok, és ruhátok elszakadt a hosszú út miatt, akkor gyertek hozzám. Ne féljetek meztelenül jönni, lábbeli és útikészlet nélkül. Mert ha mindent szétosztottatok embertársaitok között, én visszaadom nektek azt, amit nekik adtatok, és kegyelemmel árasztalak el benneteket a szeretet és a jótettek miatt, amelyeket irántuk tanúsítottatok.

34. Nagy küzdelem vár rátok, amelyben feladatotok teljesítése nem fog fáradtságot éreztetni lelketekkel; mert a Jó Pásztor és a Szellemi Világ támogatni fog titeket. Ha szeretetek Engem, ha van hitetek, a munka könnyen fog menni nektek. Legyőzöm a makacs lelkek hitetlenségét, és hallgatni fognak rátok. Mások nem fogják megismerni ezt a fényt a jelenlegi inkarnációban; mert már bejelentettem nektek, hogy nem mindazok, akik ma anyagi testben élnek, fogják megismerni a „Harmadik Idő" tanításának fényét. Sokan a Szellemi Völgybe kell menniük, és onnan fogják szemlélni ezt a szeretet művét, és hinni fognak benne. Azok, akik hallottak engem, de nem értették meg szavam, és nem ismerték fel akaratomat, „szellemben" fognak cselekedni, és így teljesítik megbízatásukat.

35. Noha tanításom világosan érthető, nem mindannyian fogtátok fel és értettétek meg. Nem táplálkoztatok abból a gyümölcsből, amelyet ebben az időben kínáltam nektek. Mondtam nektek, hogy minden fát gyümölcséről ismernek meg, és szavam „íze" édes, jelentése pedig felélénkíti a lelket; ti azonban nem akartátok felismerni igazságát.

36. Törékeny csónakok voltatok a háborgó tenger közepén, és gyakran hagytátok kialudni a hiteteket. Nem érzitek Engem, noha tudjátok, hogy veletek vagyok, és már sokszor mondtam nektek , hogy a szempilláitok távolabb vannak a szemeitektől, mint az én lelkem a tiétektől.

37. Vigyázzatok, mert a farkas báránybőrben mindig lesben áll, hogy átverjen benneteket. Amikor már elhatározzátok, hogy megosztjátok ezt az isteni szeretetet és irgalmat testvéreitekkel, a kísértés odalép hozzátok, és eltérít benneteket szándékotoktól.

38. Ha azt tapasztaljátok, hogy más tanításokat követő embertársaitok rámutatnak tévedéseitekre és tanítanak titeket, legyetek alázatosak, hallgassatok szavukra; mert az én ihletem mindenkire eljut, aki felkészül rá, és nem tudjátok, hogy nem az én akaratom-e, hogy őket használjam fel arra, hogy kijavítsanak titeket. Minden társadalmi rétegből választottam tanítványaimat – olyanokat, akik koldultak, hogy napi kenyerüket a szájukhoz juttassák; de vannak mások is, akik kényelmes életet éltek, és akiket én hívtam el. De anélkül, hogy megértenék azt a kincset, amelyet kaptak, szégyellik, hogy ehhez a néphez tartoznak.

39. Megbocsátom bűneiteket, még akkor is, ha tudatában voltatok annak, hogy vétkeztek, és mindig megmutatom nektek az utat, amelyen hozzám kell jönnötök. Megjelenhet-e a gyermek szennyezett lélekkel és jó cselekedetek nélkül az Atya előtt? – A lelkiismerete azt fogja mondani neki, hogy csak a feladatának teljesítése után jöhet hozzám.

40. Értsétek meg, hogy minden elmúló pillanat lerövidíti azt az időt, amikor átadom nektek az Igémet. Használjátok ki őket, hogy holnap ne sírjatok az elmulasztott tanítás után.

41. Gondoljatok arra, hogy teljesítenetek kell a feladatot, hogy az örömhírt elvigyétek embertársaitoknak – ahogyan a ti utatokon is volt valaki, aki hívott benneteket. Ki tudná elfelejteni azt, aki az én szavamról beszélt nektek, és elvezetett a jelenlétembe? Nem szeretnétek, ha valaki szeretettel és hálával emlékezne rátok?

42. Legyetek kitartóak a jóságban, hagyjátok, hogy szívetek megtisztuljon az erényben, és megtapasztaljátok majd szellemi adottságaitok kibontakozását. Ne hátráljatok meg, mert különben úgy fogjátok érezni, mintha ezek az adottságok elhagynának benneteket.

43. Eljött az idő, hogy ne csak kérjetek, hanem *meg* is *értsétek*, hogyan kell kérni, hogy ne mondjátok: „Atyám, sokat kértem, de semmit sem kaptam."

44. Ne felejtsétek el, hogy nekem többet kell adnom nektek, mint amennyit tőlem kérhettek, és hogy míg ti az Atyát kéritek, hogy adjon nektek, én *titeket* kérek, hogy tudjatok fogadni.

45. Legyetek az én jó tanítványaim – azokéi, akik igazi szeretettel és igazi hittel vállalják fel feladatukat. Ha tegnap bizonytalan és tiltott ösvényeken jártatok, ma az én törvényem útján kell járnotok. Ha korábban, elvakultságotokban felemeltétek a kezeteket, hogy megsebezzétek felebarátotokat, akkor most törekedjetek arra, hogy éppen ez a kéz megtanuljon gyengédséggel simogatni. Ha tegnap életutatokon a gyűlölet vagy a rosszindulat magvait vetettétek el, akkor most a béke és a testvériség magvainak vetőivé váljatok.

46. Bizony, mondom nektek, aki emlékszik tegnapi cselekedeteitekre, és most látja, hogy tanítványaimmá váltatok, annak be kell látnia, hogy hitetek igazságon alapul, és nem kell sokat beszélnetek ahhoz, hogy meggyőzzétek azokat, akiket tanítani próbáltok; mert cselekedeteitek lesznek a legjobb bizonyság, amelyet testvéreitek előtt tesztek.

47. Az anyáknak azt mondom: tanítsátok meg a gyermekeket az anyagi és a szellemi téren is az első lépéseik megtételére. Könnyítsétek meg számukra az utat, hogy megtaláljanak Engem, szeressenek Engem, és (szellemileg) felemelkedhessenek. Legyetek tudatában annak, hogy minden új generációban, amely köztetek növekszik, a szellemi fejlődés, amelyet elérnek, egyre nagyobb lesz. Használjátok az intuíciót, hogy vezessétek őket, és ne adjatok nekik rossz példákat vagy romlott gyümölcsöket (szellemi) táplálékul.

48. Nem akarom, hogy ezek az új generációk a ti hibátok miatt megbotránkozzanak vagy tévútra kerüljenek. Nem akarom látni őket sírni, mert szeretteik között hiányzik a szeretet.

49. Ma, amikor alázatosnak látom a lelketeket, új parancsokat adok nektek. A múltban mindannyian a hatalomról, a gazdagságról, a világ dicsőségéről és a mulatságokról álmodtatok. Akkor Jézus ellen kiáltottatok: „Feszítsd meg!" Mert Krisztus az alázatot hirdette, és megtanított benneteket minden feleslegesről való lemondásra. Ma megelégedtek egy kis békével, egy darab kenyérrel és egy szilárd tetővel. Az élet és tanulságai alázatosakká tettek benneteket, és ezáltal lelketeknek sikerült felszabadulnia.

50. Amíg az ember a világ által nyújtott látszólagos békét birtokolja, és azt hiszi, hogy mindene megvan, addig nem fog hozzám közeledni. De ha az emberiség eljut az igazi szellemiséghez, akkor mindene meglesz, és felüdülése és gyönyöre mély és igazi lesz, ahogyan az Atya is gyönyörködik és örül mindabban, amit teremtett.

51. Atyai szeretetem rád tekint, ó, Izráel népe, és megítéli cselekedeteidet. Az isteni ítélet már minden embert elért, és senki sem menekülhet előle.

52. Gyermekeimnek csak békét és jólétet akartam, de *ők* a fájdalmat, a megtisztulást keresték, mert törvényem nem tűri a tökéletlenségeket, és ezért mindenkinek, aki bemocskolta magát, meg kell tisztulnia, és mindenkinek, aki letért az útról, vissza kell térnie rá. Ebből a nemzetből látjátok a forgószél, amely útján népeket ostoroz és pusztít, és nem rázkódtok meg, sem nem értékelitek a békét, amelyben részesültök, és nem ismeritek el azokat a kiváltságokat sem, amelyeket nektek adtam. És nem elégedve az én akaratommal, próbáitokat igazságtalannak tartjátok, és ellenem fordultok.

Várok, amíg átmentek ezen a világon, hogy magatok ítélkezzetek életetek felett. Akkor lelketek megbocsáthatatlan bírái lesztek, és bennem csak a megbocsátó, áldó és szerető Atyát fogjátok látni.

53. Állandó engedetlenségetek kimerít benneteket, és ennek eredménye sírásra késztet benneteket. Hosszú ideig aludtatok, és ébredésetek keserű lesz. Megígértem az emberiségnek, hogy küldök egy sereget, amely száznegyvennégyezer emberből áll, akik az egész világon szétszóródnak, és ez várja ezt, mert tudja, hogy e katonák mindegyike hirdetője, magyarázója parancsaimnak.

54. Miután a Földet egyik sarkától a másikig sújtotta a csapás, és minden nemzetet, minden intézményt és minden otthont a gyökereikig megrázott, és miután az emberiség minden szégyenfoltot lemosott

magáról, felkészülten kell kimenni a nevemben, hogy tanításomat elvigyétek embertársaitokhoz.

55. Én, az Atya, sírtam ezen az emberiség felett, amikor láttam, hogy eléri a romlás legmagasabb fokát, szándékosan figyelmen kívül hagyja szavaimat és bemocskolja törvényeimet. De a megtérés órája már közeledik, és azon a napon rá fogom önteni mindazt, amit számára tartogatok, mert ő az én nagyon szeretett leányom.

56. Akik hisznek bennem, hamarabb felismernek engem, mint azok, akik kételkednek. Hányszor kopogtattam a szíveteken, és ti nem hallottatok, sőt, jelenlétemet sem éreztétek. Csak azt akarom mondani nektek, hogy javuljatok meg, és lépjetek be tisztán ebbe a fény és kegyelem idejébe. És ha birtokoljátok a magomat, akkor vessétek el, és alakítsátok át a kopár mezőket termékennyé, melyben imátok képezi a gyümölcsöt hozó öntözést.

57. Szeressétek egymást, és éljetek békében otthonotokban. Mert láttam, hogy öt (személy) közül, akik egy családot alkotnak, kettő három ellen áll, és három kettő ellen.

58. Ha elválasztva látjátok magatokat azoktól a lényektől, akik a ti húsotokból valók voltak, és most a szellemi völgyben tartózkodnak, ne felejtsétek el őket, kapcsolódjatok hozzájuk imáitok révén, és segítsetek nekik. Ha úgy érzitek, hogy (fejlődésükben) megrekedtek, bátorítsátok őket a munkára és szellemük emelésére. Gondoljatok arra, milyen rövid az életetek a földön; ezért használjátok ki képességeiteket és erőiteket, és cselekedjetek nagy dolgokat, amelyek megváltanak benneteket és üdvösséget hoznak.

59. *Én* a szellem kenyerét adom nektek, *ti* pedig az anyagi kenyeret keressétek; de ahogy buzgón keressétek a nyugalmat és a testi jólétet, úgy keressétek (is) a szellemi fejlődést. Keresztetek nem nehéz; ha megmutattam nektek, hogyan kell felmászni a Kálvária-hegyre, miközben az egész emberiség fáradalmait, szenvedéseit és bűneit hordozó keresztet viszitek – miért ne tudnátok felmászni ti, akiknek csak egy kis csapatot bíztam? De ha a súlya alatt elfogy az erőtök, ott vagyok én, a kereszt hordozója, és nem hagyom, hogy elbukjatok.

60. A fájdalom, amelyet annyira kerültek, a lélek megtisztulásának és megújulásának kimeríthetetlen forrása. Magatok is gyakran tapasztaltátok, hogy egy megpróbáltatás után megkönnyebbültnek, megtisztultnak és lelkiismeretetekkel békében érzitek magatokat.

61. Ez a szó fel fogja emelni azoknak a nemzeteknek a szellemét, amelyek ma a szenvedéstől kimerültek. De mondom nektek, hogy hamarosan, nagyon hamarosan nyitott karokkal fognak rám találni, mint a

kereszten, várva rájuk, hogy szeretettel átöleljem őket, és elvigyem őket a békém országába.

Béke legyen veletek!

43. tanítás

1. Miért érzitek félelmet a szívetekben, amikor Jehova néven jövök hozzátok? Ha én vagyok az Atyátok, akkor én vagyok a szeretet, én vagyok az, aki megadja nektek a mindennapi kenyeret, aki vezeti a lelketeket, és segít nektek felállni a bukásaitokból.

2. Erőt adok nektek ezekben a próbatételek pillanataiban, amikor a teremtés természeti birodalmait a háború zaja rázza meg. Ne féljetek, törekedjetek arra, hogy felemelkedésetek és buzgóságotok felélénküljön, és egyre közelebb hozza hozzátok testvéreitek fájdalmát – azokét, akiket a testvérgyilkos háborúk nyomnak le –, hogy megosszátok velük a keserűség serlegét, és az imádság, amelyet csendben küldötök fel, olyan legyen, mint egy felhívás a békére, az egységre és a jó szándékra az emberek között.

3. Fiaitokat felszólítják, hogy fegyvert ragadjanak; engedjétek őket menni, nem fognak elpusztulni. Már ma is kegyelem hordozóivá teszem őket, és ők fogják terjeszteni tanításom fényét embertársaik között.

4. Azt akarom, hogy a háború által okozott minden gonoszság ellenére ne tekintsétek azoknak a nemzeteknek a lakóit ellenségnek, hogy holnap testvéreiknek tekinthessétek őket.

5. Ma az emberek összefogtak, hogy háborút robbantsanak ki. Népek támadtak népekre, határokat törölve el és nyelveket keverve. Nem az egymás iránti szeretet volt az, ami az összefogást eredményezte: a gyűlölet volt az, ami a testvérgyilkos háborút váltotta ki. De én, aki a Hatalom vagyok, bebizonyítom nektek, hogy egyesíthetlek benneteket, ha a hibáitokat használom fel. Mert amikor ez a viszály véget ér, a szívek megtisztulnak a fájdalomtól, a gondolatokban fény lesz, és az emberek közel kerülnek a béke eléréséhez.

6. Áldottak legyenek azok, akik a békéért harcoltak és dolgoztak. Áldottak legyenek azok, akik hittek a hangomban, elindultak, és az utakon terjesztették a fényemet és az igazságomat.

7. Szívem mélyen megindul az emberiség fájdalmától, sírásukat a mennyekben is hallani; de bizony, mondom nektek, atyai fájdalmam kegyelem harmatává váljon, és szálljon le gyermekeimre.

8. Ürítsétek ki ezt a szenvedés serlegét türelemmel és szelídséggel, mert sírásotok örömre fog változni.

9. Ha az Atya ebben a pillanatban megkérdezné tőletek, hogy teljesítettétek-e földi küldetéseteket, hogy a kezetekben tartjátok-e munkátok aranykalászát, hogy szerettétek-e egymást, és hogy megbocsátottatok-e egymásnak, azt kellene válaszolnotok nekem, hogy ezek közül semmit sem teljesítettetek. Gondoljátok-e, hogy saját

érdemeitek révén méltókká váltatok arra, hogy meghallgassátok az én szavam? – Nem, mondja nekem a lelketek.

10. Népem, korszakok teltek el, és ti még mindig szellemileg alszotok; ébredjetek fel, és ismerjétek fel, hogy nem használtátok ki megfelelően azt az életet, amelyben ezen a földön örömötökre szolgált.

11. Hangom szeretettel, jósággal ébresztett fel benneteket; de ne fogjátok fel ezt a szót altatódalként, hogy még jobban átadjátok magatokat az álomnak, mert jelentésében jelen van a Bíró, aki minden cselekedeteteket megítéli.

12. Ne tartozzatok azok közé, akik megvárják, amíg igazságosságom eléri őket, hogy higgyenek és felébredjenek.

13. Ne mondjátok még, hogy igazán szerettek engem; várjatok, mert amikor ez megtörténik, ne a szátok hirdesse nyilvánosan: a cselekedeteitek tegyék ezt. Ne dicsekedjetek a tisztességetekkel, és ne próbáljátok egyúttal elrejteni a szégyenfoltjaitokat, mert ezzel a képmutató farizeusokat utánoznátok.

14. Ismerjétek fel, hogy én még mindig Mesterként és Atyaként jövök; mert ha csak Bíróként jönnék, nem lenne hely, ahol elrejtőzhetnétek, mert bárhová mennétek, ott lenne jelen az igazságosságom.

15. Ha jelenlétembe kerültök, számot kell adnotok a hallott szóról, amelyet lelkiismeretetekbe beírtatok.

16. Nem érzitek, ahogy Illés fáradhatatlan szelleme megvilágítja utatokat, eltávolítja az akadályokat, és irgalmának pálcájával segít nektek, amikor kimerültnek érezitek magatokat? Keressétek őt, hívjátok őt imáitokban, és nagyon közel fogjátok érezni a jelenlétét. Mert ő a lelkek pásztora ebben a Harmadik Korszakban, aki közvetlenül a Megígért Föld kapui elé fog vezetni benneteket, amely a „Mennyei Kerítés”.

17. Szellemetek legyen tele örömmel annak tudatában, hogy három korszakban hallottátok az én Istenségem hangját; mert ismét tanúim lesztek. Ezért készítelek fel benneteket, és megáldom ajkaitokat, hogy holnap az élet szavai áradjanak belőlük azoknak az embercsordáknak, akik még ide fognak érkezni.

18. Hitetek lángra lobbant és megelevenedett azoknak a csodáknak köszönhetően, amelyeket nektek adtam, és amelyeket ti lehetetlennek tartottatok. Mert én vagyok az út, a jó ösvény, amelyet mindig mutattam nektek. Ha ezen jártok, veszélyekkel, kísértésekkel és csapdákkal találkoztok; de hogy segítsek nektek, megadtam nektek a lelkiismeret fényét, mint egy világítótornyot, amely megmutatja nektek az utat és az irányt. — Ezenkívül egy szellemi lényt adtam nektek vezetőnek és védelmezőnek egész életetekre. Gondoljátok, hogy eltévedhettek az élet

útján, ha helyesen használjátok ezt a kegyelmet? Van-e gyermekeim között olyan, aki nem érez örömöt a lelkében, amikor ezt a szót hallja? Bizony, mondom nektek, örömömre szolgál, amikor imádságotokban felemelkedésetekkor hallom lelki hangotokat.

19. Ébresszétek fel lelki érzékenységeteket, hogy örömötökre szolgáljon kinyilatkoztatásom ragyogása, amely felemelkedés hiányában észrevétlenül halad el lelketek mellett. Frissüljetek fel a túlvilág szellemi látványától – ahogyan néha a természet szemlélése közben elragad a csodálat, amikor megcsodáljátok és felfedezitek annak harmóniáját, szépségét és tökéletességét, és rájöttök, hogy egyetlen lény sem élhetne a másik nélkül, hanem mindannyian azért élnek, mert a harmónia törvénye egyesíti őket. Így van ez a túlvilágon is. — Mondtam nektek: amíg vannak olyan lelkek, akik a lelki fejlődés útján kívül állnak, addig nem lesz sem tökéletes béke, sem tökéletes harmónia; mert ez olyan, mintha a kozmoszban néhány csillag letérne a pályájáról. Mi történne a többiekkel? Nem veszítené el az egész az egyensúlyát?

20. Ha az emberek betartanák törvényem parancsait, és összhangba hoznák anyagi természetüket a szellemi természetükkel, létezésük kellemesebb lenne; az életútjuk nehézségek nélkül zajlana, és a munka könnyű lenne. Nem gyötörnék őket betegségek, és nem öregednének meg idő előtt.

21. A szellemi lények már az anyag teremtése előtt is léteztek. Ártatlanul származtak belőlem. De hogy tudják, ki szülte őket, mi a rendeltetésük, és kik is ők maguk, hallattam velük a hangomat, és így szóltam hozzájuk: „Íme, itt van a ti Istenetek; én vagyok a ti Atyátok, én vagyok a szeretet szelleme. De bár belőlem származtok, ki kell fejlesztenetek és meg kell értenetek ezt a szeretet szellemet. Éljetek, járjatok, ismerjetek fel és maradjatok állandóan a jóságban, hogy ez a hang, amelyet hallottatok, örökre a lelketek fénye legyen; ez a lelkiismeretetek, amely visszavezet titeket Hozzám – már nem újszülött gyermekekként, hanem olyan lényekként, akik az erényben, a tapasztalatban és minden olyan képességben fejlődtek, amelyet adtam nektek. Akkor szeretni fogtok Engem, igazán megismertek Engem, és harmóniában lesztek minden létezővel.”

22. Vannak lények, akik soha nem éltek a Földön; de ha azok, akik vétkeztek és nagy fájdalmat szenvedtek el ezen a világon, úgy vélik, hogy igazságtalan, hogy egyesek a „könnyek völgyében” élnek, míg mások, az Atya közelében, soha nem ismertek meg fájdalmat, akkor azt mondom nektek: Bár néhányan nem jöttek el a Földre, a túlvilágon szeretetükkel segítették testvéreiket a vezeklésükben.

23. Ma azok a lények, akik a különböző „völgyekben”* élnek, szellemileg el vannak választva egymástól. De én nem tettem (elválasztó) távolságot a testvérek szeretete közé. Ha tudnátok, milyen közel vagytok egymáshoz! Az *ember* volt az, aki materializmusával elszakította azokat a kötelékeket, amelyek összekötötték őt minden testvérével, és minél mélyebbre süllyedt az emberiség, annál nagyobb lett a megosztottsága és a harmónia hiánya. Nemcsak a szellemitől távolodott el, hanem saját világában is birodalmakra, népekre és nemzetekre szakadt szét, és ezzel egyre jobban elzárkózott az egoizmusba.

**Ez a kifejezés mind a „könnyek völgyére”, azaz a földi „szenvedés völgyére”, mind a „szellemi völgyre”, a túlvilágra és annak különböző szféráira utal.*

24. Ezért kialudt hitetek fénye, és az örök életről szóló belső megismerés zavarossá vált.

25. Ha ma egy családtagotok „viszontlátásra” mond nektek, hogy távoli országba költözzön, könnyek között búcsúztok tőle, mert tudjátok, hogy ha gyermekként távozik, talán felnőttként tér vissza, és ha fiatalember, akkor öregemberként tér vissza. De mindig reménykedtek abban, hogy visszatér, hogy újra átölelhessétek, mert tudjátok, hogy – bár messze van – még mindig ebben a világban van. De ha ez a rokon a túlvilágra távozik, és látjátok, hogy a test mereven és hidegen marad a föld alatt, akkor a szívetek úgy érzi, mintha kard szúrná át, mert elvesztettétek a reményt, hogy újra látjátok őt, és (eközben) elfelejtitek, hogy a lélek túlélte a testet, és hogy újra szorosan kapcsolódni fogtok hozzá, amikor mindketten felemelkednek a fejlődés útján, és újra egymásra találnak.

26. Szükséges volt, hogy Isten Jézusban emberré váljon és az emberek között éljen, hogy emlékezzetek az elfeledett tanításokra. Új leckéket tanított nektek, és bejelentette, hogy új kinyilatkoztatásokat fog adni nektek, amikor eljön az ideje.

27. Krisztusnak, az Isteni Mesternek el kellett jönnie, hogy megtanítsa nektek az igazságot, mert az emberiség máris elveszíteni készült a szellemiség magját, mivel *ebben* az életben kereste boldogságát, örökkévalóságát és szerencséjét, miközben elfelejtette azt a létezést, amely könyörtelenül várt rá.

28. Azok, akik ebben az életben nem élveztek örömöket és gazdagságot, akik csak könnyeket hullattak, átkozták ezt az életet, és igazságtalannak nevezték; zavaros gondolataikban sorsukat kedvezőtlennek és tévesnek tartották. De Krisztus újra elhozta nektek a fényt. Visszaadta a lelket a halottnak, amikor az már egy másik világban élt, megszabadította a

megszállottakat, és mindezen nyilvánvaló jelekkel bizonyította a világnak, hogy a szellemi élet létezik, és hogy az az igazi élet. Keresztre feszítése után is megjelent a szellemében a hívők és a hitetlenek előtt, bizonyítékként az igazságra, amelyet szava hirdetett.

29. Miért felejtitek el azokat, akik elhagyták a világotokat, és miért tartjátok őket halottnak, amikor ők éreznek, küzdenek és élnek? Ez az oka annak, hogy azt mondom nektek: *ők* az élők, *ti* pedig a halottak. Hamarosan sírni fogtok hitetlenségetek miatt, mint a „Második Korban", amikor Jézus halála után azt mondtátok: „Krisztust öltük meg, Ő volt Jehova küldötte, aki azért jött, hogy megváltasson bennünket bűneinktől. Ő volt az igazi élet, aki feltámasztotta a halottakat, és aki a harmadik napon felemelkedett a mennybe."

30. Most, hogy szellemben visszatértem hozzátok, titokzatos ködbe burkolózva láttok engem, bár a legnagyobb egyszerűséggel mutatom meg magam nektek; és hogy hitet találjatok, meg kellett valósítanom a megnyilvánulásomat, és meg kellett adnom nektek mindazt, amit kértek. Akkor a nép hitt, mert az emberek láttak engem – egyesek a szellemi szemükkel, mások a hitükön keresztül, megint mások a szellemük fényében.

31. Fényem megvilágít benneteket ebben az időben, hogy meghalljátok azt a hangot, amely az örökkévalóságból szólít benneteket.

32. Azokat a kötelékeket, amelyek titeket Atyátokkal és a szellemi világgal összekötnek, és amelyeket elszakítottatok, újra összekötöm, hogy érezzétek, mindannyian harmóniában éltek egymással, hogy itt nincsenek távolságok. De mikor fogják az *emberek* életüket a szeretet kötelékeivel összekötni? — Amikor visszatértek az én törvényem útjára , amelyen az igazság lakozik. Amikor teljesítik az én parancsomat, amely azt mondja nektek: „Szeressétek egymást."

33. Ismerjétek fel, tanítványok, hogy azok, akik elhagyták ezt a világot, nem haltak meg. Boldogok azok, akik búcsút vesznek a testtől, amelyet a földbe helyeznek, és többé nem keresik fel, hogy elmondják neki szükségleteiket; mert az már megszűnt létezni, és nem hallja őket.

34. Amikor a test meghal, olyan, mint egy virág, amelyet levágnak, és amely utána elhervad; de illata olyan, mint a lélek, amely elszabadul, és esszenciájával átjárja a környezetet.

35. Akkoriban azt mondtam nektek: „Hagyjátok, hogy a halottak temessék el halottaikat." Ma azt mondom nektek: ébresszétek fel mindkettőket új életre.

36. Mondjátok meg nekik, hogy míg a test a földben rothad, a lélek a túlvilágon megtisztul. A halál pihenés a testnek és felszabadulás a

léleknek; de senki ne próbáljon saját akaratából felszabadulni, vagyis az általam kijelölt órán kívül. Ne higgyétek, hogy megmenekültök, mert az utolsó órában egy gyóntató atya van az ágyatok mellett, aki lelkileg támogat benneteket, és ne higgyétek azt sem, hogy bűnbánatotok révén abban az órában eljuthattok hozzám – abban a hitben, hogy elértétek fejlődésetek végét. Tanuljatok meg életetekben szeretni, megbocsátani és áldani, és testvéreitek iránti szeretetetek és irgalmasságotok cselekedetei által érjétek el lelketek megtisztulását.

37. Tartsátok be a földön a törvényemet, mint jó szándékú emberek, és a béke beköltözik a szívetekbe. Amikor lelketek elszakad ettől a világtól, és belép a szellemi világba, kinyitja szemét, és elragadtatásba esik, amikor meglátja azt az életet, amely minden lélek visszatérésére vár, hogy megváltassa őket, és szeretetével és fényével körülvegye őket.

38. Az üdvösség elnyeréséhez azonban el kell indulnotok azzal a szándékkal, hogy teljesítsétek a feladatotokat. Felbecsülhetetlen értékű szellemi kincseket hozok nektek, mert ti vagytok kegyelmem örökösei. Ha szeretettel vállaljátok kereszteteket, és türelmesen járjátok utatokat, az utolsó napon velem lesztek, és beléptek az igazi életbe, ahol megtaláljátok *azt* a vigaszt és békét, amelyet annyira kerestetek.

39. Ebben az időben egyszerű (alacsony iskolázottságú) embereket választottam szolgáimnak, hogy bizonyítékot nyújtsak nektek arra, hogy ez az ige, amelyet hallotok, nem egy teozófustól vagy tudóstól származik, mivel természeteteknél fogva hitetlenek vagytok. Ezért választottam ki a szemetek előtt testvéreiteket, szüleiteket vagy gyermekeiteket, hogy -ból az én hanghordozóimmá tegyem őket, akik az én szellemi ihletésemmel vannak megáldva. De azt mondom nektek, hogy szellemi értelemben kell tanulmányoznotok az én szavam, mert eljön az a nap, amikor felállnak férfiak és nők, akik az én nevemet használva látszólagos fény szavakat fognak mondani nektek, és akkor nem szabad hagynotok, hogy elcsábítsanak titeket.

40. Ébren legyetek és imádkozzatok. Én vagyok a tekintet, amely feltárja és ismeri a minden szívben lévő szenvedéseket.

41. Nyomottak és féltek, mert a felekezetek rátok mutatnak és cselekedeteiteket elítélik. Ne féljetek, töröljétek le könnyeiteket és fogadjátok el a vigaszt:

42. Boldogok azok, akik szomorúságukban csendben keresik a kapcsolatot Velem, mert én megerősítem őket. Nem hagytam el őket, hanem inkább én kerestem őket, hogy isteni kegyelmet adjak nekik. Elias vezet titeket a Harmadik Korban, és ahogy haladtok előre a fejlődés útján, egyre közelebb fogjátok érezni magatokat hozzám.

43. Hallgassatok rám

példázatom

:

44. Egy úton járt egy egyszerű és méltóságteljes megjelenésű öregember, aki sem botot, sem utazótáskát nem vitt magával viselte. Útközben három fiatal vándorral találkozott, akiknek szíve vidám volt, és torkukból gyönyörű dalok csengtek. Az öreg az elsőhöz fordult, és így szólt hozzá: „Vándor, éhes vagyok, szomjas vagyok, és szegényesen vagyok öltözve; adj nekem valamit abból, amit az utazótáskádban hordasz, és adj nekem egy darabot a ruháidból is." A fiatalember átkutatta a hátizsákját, de sem kenyeret, sem vizet nem talált benne, és a ruháitól sem akart megválni. „Menj az öcsémhez" – mondta neki –, „ő biztosan tud adni neked, amire szükséged van; nekem nincs semmim, amit felajánlhatnék neked."

45. Az öreg a másodikhoz fordult, és ugyanúgy megkérte. Ez is átkutatta az útitáskáját, de sem ételt, sem szomját oltó vizet nem talált benne. „Fordulj a harmadikhoz" – mondta neki –, „ő megadja neked, amit én nem tudtam." A harmadik is ugyanazt a kérést kapja, és a válasza is ugyanaz: „Nincs semmim, amit adhatnék neked." Ekkor a vénember félelmet érez, a szomjúság és az éhség legyőzte; de látva, hogy a fiatalemberek utazótáskái üresek, így szól hozzájuk: „Hogyan akartok folytatni ezt az utat, amelyet én már megtettem, anélkül, hogy tudnátok, mi vár rátok? Az út hosszú, és bogáncsokkal és tövisekkel van tele. A mezők kopárak, nincsenek fák, amelyek árnyékot adnának; nincsenek gyümölcsök, a nap tűzforró, és nincsenek folyók vagy források, amelyek hűsítést nyújtanának az utazónak."

46. A vándorok meghallgatták az öreg szavait, és így szóltak: „Nem baj, továbbmegyünk, fiatalok és erősek vagyunk, tele vagyunk energiával, és képesek vagyunk elfogadni az élet viszontagságait." Gúnyos mosollyal akarták elhagyni az öregembert, de ő így szólt hozzájuk: „Várjatok, azt tanácsolom nektek, hogy előbb keressetek valamit a megélhetésetekhez. Gyűjtsétek össze a zsákjaitokba az utazáshoz szükséges dolgokat, hogy meg tudjátok tenni ezt az utat anélkül, hogy elpusztulnátok." Miután meghallgatták az öregembert, így feleltek: „Ha kimerült, csupasz és éhes vagy, az azért van, mert öreg vagy, a megterhelés elfárasztott. Sok hajnalhasadást láttál már, és a hajad hófehér lett – ezért vagy csüggedt. *Mi* fiatalok vagyunk, és nem félünk az élettől."

47. Erre az öreg így válaszolt nekik: „Én is voltam egyszer fiatal és erős, én is énekeltem az utakon, tele voltam energiával; de az idő tanított és

tapasztalatot adott nekem. Megmutatom nektek, min kell átvészelnetek." És miközben egy hegy csúcsára vezette őket, megmutatta nekik a világot. Innen látták, hogyan keletkeztek jobbra és balra viharok, amelyek ostorozták a nemzeteket, és pusztítást okoztak bennük. A tenger vizei elárasztották a földeket, és az emberek elpusztultak a szabadjára engedett elemek ereje alatt. A fiatal férfiak így szóltak az öreghez: „Mi közünk van nekünk ezekhez az eseményekhez?" Az öreg azonban így válaszolt nekik: „Amit most láttok, és ami megrendít benneteket, azt át kell élnetek, amikor végigjárjátok ezeket az utakat." – De ők kételkedtek.

Még egyszer szólt hozzájuk: „Nézzetek oda!", és kelet felé mutatott. Ott látták, ahogy a nemzetek kegyetlen háborúban harcolnak egymás ellen. Látták, ahogy az anyák és a fiúk sírnak, és ahogy az utóbbiak életüket vesztik a csatatéren, és utolsó órájukban szeretteiket hívják. Láttak gyászoló asszonyokat, akik férjük vagy fiuk elvesztését siratták, láttak éhező és meztelen gyermekeket. Később egy fényes szellem a szemük előtt hófehér köpenyét terítette a pusztított földre, és szívszorító siralom emelkedett fel onnan, és ahol ez a szellem megjelent, az emberek élete elvágódott, mint a növény a mezőkön, amikor eljön a betakarítás ideje . És a fiatalok megkérdezték: „Mit jelent mindez?" – „Megmutatom nektek a jövő időket" – válaszolta az öreg –, „időket, amelyeket meg fogtok élni."

48. Végül az öreg visszatartotta őket, hogy nézzék, és látták a természeti erők szabadjára engedését: a tűz emésztette az erdőket és a városokat, a pestis ködként borította be az embereket, a vulkánok tüzet okádtak, és egész vidékeket temettek el hamujuk alatt. Megmutatta nekik a tengert, ahol nagy katasztrófák zajlottak: míg egyes tengerek kiszáradtak, mások helyzete megváltozott. Végül látták, hogy a mennybolton négy angyal jelenik meg trombitával, akik az idők beteljesülését hirdették.

49. A fiatalok rémülten álltak ott. Ekkor az öreg így szólt hozzájuk: „Látjátok, most megmutattam nektek azokat az eseményeket, amelyek bekövetkeznek, és amelyeken át kell esnetek."

50. Eltorzult arccal a fiatal férfiak a természethez kiáltottak – de az nem hallotta őket. De abban a pillanatban, amikor szívük félelemmel telve és vigasztalás nélkül sírt, az öreg atyai jósággal teli hangon így szólt hozzájuk: „Ne essetek kétségbe, térdeljetek le és imádkozzatok a Mindenhatóhoz" – csendben kinyújtotta kezét, és minden csend, nyugalom és béke lett. A látomás eltűnt. Látták az új nap fényét, és mivel megértették, hogy az öreg előre megjövendölte ezeket az eseményeket, a földre vetették magukat, és így szóltak: „Imádkozni fogunk, hogy a Mindenható Atya készítse elő utunkat, és életünk végéig az Ő fényében járhassunk."

(**A példabeszéd vége**)

51. Népem, gondolkodjatok el alaposan ezen, és nyissátok meg a szemeteket a fényre. *Ti* vagytok azok a három vándorok, akiket az idők során hívtam és tanítottam, hogy teljessé váljatok bölcsességemmel, és lángra gyúljon hitetek; hogy felkészüljetek az élet útjára, eljussatok a célhoz, és belépjetek a szellemi életbe, ahol békémet fogjátok megtalálni.

52. A múltban nem hagytátok magatokat meggyőzni az én szavaimról, és amikor a Mester elment tőletek, lelketek nem talált békét. Azt mondtam nektek: Boldogok, akik hisznek. Boldogok a hívő emberek, mert örök életük lesz.

53. Nektek, e korszak felkészültjeinek, azt mondom: éhezem és szomjazom a szeretetetekre. Gyermekeim, a szellemiség hiányában nem sikerült elérnetek, hogy párbeszédet folytassatok Istennel. Ti, , megvetettétek azokat az erényeket, amelyekkel elhalmoztalak benneteket, és elvesztettétek kincseteket.

54. Most azt mondom nektek: fogadjátok be a tanításomat, amelyet a hatodik kinyilatkoztatási időszakban adok nektek. Ne a világ könyveiben keressétek a szellemetek fényét, mert (ott) nem fogjátok megtalálni. Ne keressétek *bennük* a kérdéseitekre adott válaszokat vagy a problémáitok megoldását. Imádkozzatok, kapcsolódjatok hozzám, és én meghallgatom kéréseteket.

55. Még mielőtt szívfájdalmatokat elém hoznátok, az Isteni Anya közbenjár értetek, megáld titeket, és ő is közbenjárást és imádságot kér tőletek azokért, akik szenvednek. Arra kéri az emberiséget, hogy hagyjon fel hatalomvágyával és háborúival, és ne ontasson többé ártatlan vért. Szerető lelke megvéd benneteket, és alázatosan várja, hogy az én akaratom teljesüljön.

56. Ti is áldjátok és tiszteljétek őt, mert tudjátok, hogy a béke és a megpróbáltatások napjaiban ő a ti elválaszthatatlan társatok.

57. Vérét ontották, hogy béke és igazságosság uralkodjon az emberek között; de nem értettek meg igazán. Ha használtátok volna azt a leckét, magasabb fejlődési szintet értetek volna el, és a fény, amelyet az idők folyamán terjesztettem, teljes mértékben megvilágította volna lelketeket.

58. Nem vettetek példát rólam: én alázatosságra tanítottalak titeket, *ti* pedig gőgösek vagytok. Átadtam nektek a béke és az egészség titkát, *ti* azonban viszályban éltek és megbetegedtek. Arra tanítottalak titeket, hogy vigasztaljátok a szenvedőket, *ti* azonban nem érzitek embertársaitok fájdalmát, és kőszívűek vagytok.

59. Emberiség, mennyire tagadtad meg létezésemet és szellemi adományaidat! Bizony, mondom neked, nem szilárd sziklán jársz, hanem laza homokon, és ez az út nem fog elvezetni ahhoz a célhoz, amelyre teremtettél.

60. Olvassatok és tanuljatok a nagy „Igaz Élet Könyvéből”, amelyet nektek adtam, és ha követitek tanításait, biztosak lehettek abban, hogy ezen az úton eljutotok hozzám. De gondoljatok bele: ha nem így cselekszetek, eltávolodtok tőlem, és akkor nagyon nagy lesz a vezeklésetek.

61. Férfiak és nők, akik vigasztalanul vándoroltok, miért nem merítetek erőt Tőlem? Ne nevezzetek engem igazságtalan Atyának, amikor száműzetésetekben sírtok és szenvedtek. Mielőtt a földre jöttetek, bejelentettem nektek, hogy ez a világ a könnyek völgye, nem pedig a béke és a jutalom völgye . A föld nem az örök otthonotok. „Boldogok a sírók, mert ők megvigasztaltatnak.”

Béke legyen veletek!

44. tanítás

1. Szeretettel fogadom a „tékozló fiút”, aki hosszú ideig távol volt, és aki ma békét és vigaszt keresve jön hozzám. Néhány gyermekem az örökségére vágyva közeledik hozzám, mások még messze vannak tőle, de mindannyiukban a szellem éber, és reméli, hogy a hangom azt mondja neki: Itt vagyok.

2. Nem felejtettétek el a „Második Idő” szavaimat, és bár testetek gyenge, a szellem erős; hisz és bízik az ígéretemben, hogy vigasztaló szellemeként visszatérek.

3. Ti, akik ma hallgattok rám, emlékezzetek a sötétségre, amelyen átmentetek, az út változékonyságára, amelyet megtettetek, hogy eljussatok hozzám. Egy folyó partján álltok, egy fa árnyékában, és halljátok ezt a hangot, amelyre oly sokáig vártatok. De minden fényetek ellenére még nem értétek el a hegy csúcsát, és nem vagytok a tökéletesség csúcspontján sem. Csak a Mesteretek elé érkeztetek, aki a szellemben jön, és amikor meghallottatok Engem, tanítványokká, majd az új tanításom követőivé váltatok. Ha tőlem tanultok, erősek lesztek, és bár szegények vagytok a földön, a szellem gazdagságával fogtok rendelkezni.

4. Az én szavaim híre hamarosan átlépni fogja nemzetetek határait, a tudósok és a Szentírásokat tanulmányozók felkészülnek majd arra, hogy tagadják kinyilatkoztatásomat; de én jeleket adok és csodákat teszek kiválasztottaimon keresztül, és ezzel nagy izgalomba hozom az embereket.

Minden nemzetben vannak magas szellemű emberek, a Szentháromság-Mária-i szellemi tanításom prófétái, akiknek fénykardot adtam, hogy minden hamis elméletet és hitbeli tanítást leküzdjenek, hogy csak azok maradjanak fenn, amelyek a szereteten és az igazságon alapulnak.

5. Minden időkben erényes lelkeket küldtem a földre, hogy tanítsanak titeket, és cselekedeteikkel példát mutassanak nektek, hogyan kell élnetek, hogy eljussatok hozzám. Tanácsadók, törvényem szolgái, törvényhozók és vezetők: Ők megmutatták nektek kötelességeiteket, elmondták nektek, hogy feladatotok nem korlátozódik csupán a családotok iránti szeretetre, hanem hogy e határokon túl is szeressétek embertársaitokat és segítsétek őket. Arra is tanítottak benneteket, hogy az élet ezen próbái után a szellemi élet vár rátok, ahol le fogjátok aratni a földön elvetett magotok gyümölcsét.

6. Előkészítettem a lelkeket, és emberré tettem őket, miután bölcsességgel és hatalommal ruháztam fel őket; és amikor testük kifejlődött, és teljes mértékben birtokában voltak képességeiknek, lelkük erősnek és nagynak bizonyult. Ezek a tudósok, a lelkészek és az uralkodók;

de kevesen vannak, akik teljesítették küldetésüket, fejlesztették adottságaikat, és szilárd hittel dolgoztak. A legtöbbjük hiúvá vált, vagy rosszul használta képességeit, és nem táplálta az emberek lelkét, nem értette, hogyan kell vezetni, sem enyhíteni embertársai fájdalmát.

7. Amikor tehát ebben az időben láttam, hogy nyájam eltévedt és vezető nélkül maradt a földön, eljöttem, mint a jó Pásztor, hogy átadjam nektek tiszta és őszinte tanításomat. Megadtam nektek a tanításom parancsolatait, hogy békében éljetek, betartsátok a törvényemet, és lelki fejlődésetek útján emelkedjetek fel, követve azt a példát, amelyet szeretetem cselekedeteivel adtam nektek.

8. Hol vannak az alázatos apostolaim követői, akik az emberek gonoszságának áldozatai lettek? Miben állnak azok a jótettek, amelyeket a tudomány az emberiségnek nyújtott? — Sokan vannak, akik azt állítják, hogy bölcsek, és akik nem szeretnek, sem a szeretetet nem tanítják. A bölcsesség fényt jelent, és a fény az isteni és emberi törvények szeretete és megértése.

9. A „Második Korszakban" az emberiség iránti szeretetből emberré lettem. Az a test a szellemem műve volt, és mennyire vitatták meg a tudósok ezt a titkot, amely a legbelsőbb szándékaim közé tartozik! Bizony, mondom nektek, az isteni művek nem ítélhetők meg az emberi tudomány által.

10. A szellem, amely Jézust éltette, az enyém volt, a ti Istenetek, aki emberré lett, hogy köztetek lakozzon és megmutassa magát, mert ez szükséges volt. Emberként éreztem az összes emberi szenvedést. A tudósok, akik az ember lényét tanulmányozták, hozzám jöttek, és rájöttek, hogy semmit sem értenek a tanításomból. Nagyok és kicsik, erényesek és bűnösök, ártatlanok és vétkesek egyaránt befogadták szavaim lényegét, és mindannyiukat megtiszteltem jelenlétemmel. De bár sokakat hívtam el, csak kevesen voltak a kiválasztottak, és még kevesebben maradtak velem.

11. Megvédtem a bűnösöket. Nem emlékeztek a házasságtörő asszonyra? Amikor a tömeg üldözte és elítélte, és hozzám hozták, a farizeusok odajöttek és megkérdezték tőlem: „Mit tegyünk vele?" — A papok azt várták, hogy azt mondjam: „Hadd érvényesüljön az igazságosság", hogy aztán így válaszolhassanak: „Hogy lehet, hogy a szeretetről prédikálsz, és megengeded, hogy ezt a bűnöst megbüntessék?" És ha azt mondtam volna: „Engedjétek szabadon", így válaszoltak volna: „Mózes törvényeiben, amelyeket – a te szavaid szerint – te is megerősítesz, van egy rendelkezés, amely így szól: »Minden nőt, akit házasságtörésen kapnak, meg kell kövezni.«"

Mivel felismertem szándékukat, nem válaszoltam szavaikra, hanem lehajoltam, és a föld porába írtam azok bűneit, akik elítélték őt. Újra megkérdezték tőlem, mit tegyenek azzal a nővel, de én így válaszoltam nekik: „Aki bűntelen, az vesse rá az első követ." Ekkor felismerték vétkeiket, és elmentek, arcukat eltakarva. Senki sem volt tiszta, és mivel úgy érezték, hogy a szívük legmélyéig átláttam őket, többé nem vádolták azt a nőt; mert mindannyian vétkeztek. De a nő és vele együtt mások, akik szintén házasságtörést követtek el, megbánták bűneiket, és többé nem vétkeztek. Mondom nektek, könnyebb szeretettel megtéríteni egy bűnöst, mint szigorral.

12. Tanításom a lelkiismeretbe íródott, és nem törölhető ki, mert jelentése halhatatlan, mint a szellem, amely bennetek lakozik.

13. Ti, akik most hallgattok engem – tanuljatok, és tanítsátok azokat, akik más nemzetekben élnek. Emlékeztessétek őket a Második Korszak szavaimra, amíg az én üzenetem, a „Harmadik Korszak" el nem jut hozzájuk.

14. Azt akarom, hogy gondoskodjatok arról, hogy az én szavam eljusson más országokba, mielőtt azok lakói felkészülnek arra, hogy az én új kinyilatkoztatásomról beszéljenek, és hogy amikor találkoztok, ne ismerjétek fel egymást, hanem tanúskodjatok, és az én szavaimat és cselekedeteimet erősítsétek meg, teljesítve az én parancsomat, amely azt mondja nektek: „Szeressétek egymást."

15. „Odacsábítottalak" titeket tanításaimhoz, hogy tanítsalak titeket és megszabadítsalak a bűntől. Bármennyire is nagyok a vétkeitek – nagyobb az én megbocsátásom. Éljetek, szerezzetek tapasztalatot, ismerjétek meg a törvényemet ezen a próbák és változékonyságok útján, és ha hagyjátok, hogy a lelkiismeret vezessen benneteket, nem fogtok sem a törvényem, sem a világ törvényei ellen vétkezni. De ha hibákat követtek el, bánjátok meg azokat, és tisztázzátok vétkeiteket; és ha eljutotok az út végére, nem lesz sem fájdalom, sem lelkiismeret-furdalás – békében lesztek.

16. Ebben a „Harmadik Időben" a Mester könyve újra kinyílik a tanítványok előtt, hogy megtanítsa nekik az igazi élet leckéit. Míg testetek a csendnek és a összeszedettségnek adja át magát, lelketek felemelkedik, hogy az én szavaimból táplálkozzon. Az én asztalomhoz jön, hogy az egyetlen kenyérből táplálkozzon, amely életet ad neki.

17. Mindenkinek, aki ezekben a pillanatokban képes lelkileg felemelkedni, eltűnik a test, amelyen keresztül szavam átadódik, és azt közvetlenül az isteni forrásból veszi fel a szellemébe. Felismeritek, hogy attól a pillanattól kezdve, amikor először hallottatok engem, fény ragyog az elmétekben. Ez a bölcsességem fénye, amely megvilágítja az utatokat,

bár el kell mondanom nektek, hogy azok, akik hallanak engem, de nem mélyednek el a tanításomban, még mindig a sötétben járnak. Lelkük fénye még mindig kialudt.

18. Az én akaratom az, hogy minden törzsből tizenkétezer gyermeket jelöljek meg. De bizony, mondom nektek, nem csak a megjelöltek fogják birtokolni a fényemet; mindenki, aki követi a tanításomat, „a fény gyermekének" fogják nevezni.

19. Ne hirdessétek hangosan, hogy tanítványaim vagytok, hanem bizonyítsátok be irgalmas cselekedeteitekkel. Sokan nyilvánosan hirdetik, hogy az én kiválasztottaim közé tartoznak. De én megpróbálom őket azzal, hogy éppen ellenségük szívében rejtőzöm el, akinek ő, ahelyett, hogy megbocsátott volna, visszavágott – egy csapással, amely több volt, mint testvére orcájának csapása, amely *az én* arcomat érte. Abban a pillanatban a lelkiismeretén keresztül szóltam hozzá, és ő, aki azzal dicsekedett, hogy a tanítványom, gyenge bűnbánattal így szólt hozzám: „Bocsáss meg nekem, Mester." Amikor aztán ismét megtisztultnak és a bocsánatomra méltónak tartotta magát, folytatta az útját.

Akkor láttam, hogy egy szűz jött hozzá, akinek a szíve és ifjúsága olyan, mint egy illatos rózsa. Azt mondja neki: „Teljes bizalommal jövök hozzád erényedben, hogy tanácsot kérjek tőled, amely az életemben pajzsként szolgáljon a kísértések ellen." De ő, feledkezve feladatáról és tanításaimról, hagyja, hogy az alantas ösztönök uralkodjanak rajta, és tisztátalan szándékkal néz a lányra. Ebben a pillanatban jeleztem magam a rossz tanítványnak, mondván neki: „Ez az, amit tanítottam neked?" A lebukott tanítvány így válaszolt nekem: „Uram, semmi sem marad rejtve előtted." Szégyenkezve folytatta napi munkáját, miközben hangom könyörtelenül kérdezte tőle, valahányszor azzal dicsekedett, hogy az én példámat követi: „Te az én apostalom *vagy*?" Erre megengedtem, hogy éhezzen, és azonnal elrejtőztem egy gazdag beteg szívében, aki bár tele van aranytartóival, nincs meg az egészsége, hogy élvezhesse azokat. Amikor ez megtudja, hogy a környékén tartózkodik az egyik tanítványom, elindul hozzá, és azt mondja neki: „Tudom, hogy visszaadhatod nekem az egészségemet, és ezért kerestelek fel. Gazdag vagyok, de minden vagyonom sem segített abban, hogy gyógymódot találjak a betegségemre."

Sötét gondolatok törnek be az apostol szívébe, amikor meghallja ezt a vallomást, és így szól a beteghez: „Ráteszem a kezemet a fejedre, és miközben kimondom Uram nevét, visszaadom neked az egészségedet; de ezt a kegyelmet nagylelkűen meg kell hálálnod." A gazdag beteg így válaszol neki: „Vedd el az ünnepi ruháimat, a ládáimat, a házamat, vedd el

mindent, csak gyógyíts meg!" És a beteg meggyógyult, mert hite és fájdalma olyan nagy volt, hogy a Mester megsajnálta őt.

Örömteli ujjongással a beteg átadta annak az embernek, akiről azt hitte, hogy meggyógyította, mindazt, ami az övé volt, míg a gonosz apostol magában így szólt: „Most már nem vagyok szegény; mert mivel küzdöttem és fáradoztam, igazságos, hogy megkapjam a jutalmamat." De íme, ebben a pillanatban könyörtelen hangom felcsendült a lelkiismeretében, és újra azt mondta neki: „Ez lenne az én tanításom? Emlékszel-e arra, hogy Jézus, amikor a földön járt, elfogadott volna fizetséget a szeretetéért? – Ő, aki koronákat vehetett volna fel és minden kincset birtokolhatott volna, amikor puszta érintéssel gyógyított és hangjával feltámasztotta a halottakat?"

20. Harc dúlt annak a tanítványnak a szívében, és így szólt a Mesteréhez: „Miért vagy ilyen hajthatatlan a tanítványaiddal szemben? Miért nem engeded, hogy birtokoljunk valamit ebben a világban?" De a Mester kedves hangon válaszolt neki: „Mert a kiválasztásod pillanatában megígérted, hogy lemondasz az emberi semmiségekről cserébe egy igazi kincsért."

21. A tanítvány továbbra is így felelt: „Nehéz az út, nagyon hosszú a napi munka, sokat dolgozunk, és nem aratunk termést a földön. Azt akarod, hogy nagyon szeressük az embereket, noha *ők* nem szeretnek minket."

Amikor a Mester hallotta, hogy így káromkodik, így szólt hozzá: „Jól van, gyermekem, járj az akaratod szerint, érj el mindazt, amit olyan buzgón törekszel." És az az ember, aki magáról azt állította, hogy az én szolgám, aki hirdette, hogy az én apostolom, és aki nem hallgatott a lelkiismeret hangjára, útra kelt, és útközben sok beteget talált, akiket magához hívott, hogy elmondja nekik, ő a gyógyító balzsam birtokosa, amely minden bajt meggyógyít; de azt is mondja nekik: „Szükségem van valamire, mit adhattok nekem azért, amit nektek adok?" A szegények azt mondják neki, hogy nincs semmijük, de készek fájdalmukat legyőzve dolgozni, hogy megszerezzék a fizetéséhez szükségeset. Ez az üzlet jónak tűnik annak az embernek, aki kezét a betegekre teszi, miközben egyidejűleg átveszi tőlük a fizetséget, amely egyre nagyobb lesz. „Megkenegette" a betegeket, de azok nem gyógyultak meg – éppen ellenkezőleg, még nyomorúságosabbá váltak. Megpróbálta őket bátorítani, de azok egyre jobban romlottak. Amikor az apostol látta, hogy az emberek elvesztették a bizalmukat iránta, titokban eltűnt közülük, magával vitte a vagyont, és félelemben hagyta őket.

22. Már messze tőlük, egy gazdag ember lakhelye felé fordult, akinek így szólt: „Uram, szolgálhatok önnek, értem a munkához, vágyom arra, hogy a csodálatos lakhelyén foglalkoztasson. Megvigasztalhatom, ha szomorú, gondoskodhatok az érdekeiről, ha fáradtnak érzi magát." „Ki vagy te?" – kérdezte tőle a gazdag, mire az apostol így válaszolt: „Egy törvény, egy tanítás birtokosa vagyok, amely annyira hatalmas és meggyőző, hogy ha alattvalóid egyszer fellázadnának ellened, elég lesz, ha szólok hozzájuk, hogy újra engedelmeskedjenek."

23. Az a gazdag ember lenyűgözve volt ezektől a szavaktól, hitt ennek az embernek, és így szólt hozzá: „Szavaid nagyságot árulnak el, és ha betartod őket, ahogy mondod, mindig igaznak fogom tartani őket." Erre a gazdag ember állást adott annak az embernek, és átadta neki palotája kulcsait. Ez az ember hízelgéssel elnyerte ura szívét; de mivel kiűzte urát a szívéből, és nem hallgatott a lelkiismerete hangjára, hamarosan változást okozott az uralkodó ház életében: megalázta a kisembereket, felmagasztalta azokat, akik hízelegtek neki, gondoskodott arról, hogy a legjobb szolgák elhagyják a házat, és az úr háta mögött pazarolta el annak vagyonát ünnepségeken.

De eljött a nap, amikor annak a birtoknak a gazdájának felnyílt a szeme a valóságra, és meggyőződve annak hamisságáról, akibe minden bizalmát fektette, amikor nagy hatalmú és bölcs szavakat hallott tőle, magához hívatta, hogy felháborodva mondja neki: „Ez az a tanítás, amelyet terjesztesz? Így bizonyítod-e azt a hatalmat, amelynek birtokában állítólag vagy?" És azonnal börtönbe vetette, hogy később a bitófára ítélje. Ott a börtönben az illető nem értette, hogyan kerülhetett fogságba az Isteni Mester tanítványa, és még kevésbé azt, hogy halálra ítélték. Nem tudta elhinni, hogy ezek a próbák ébresztőjelek voltak, amelyek bűnbánatra hívták, hogy visszavezessék a helyes útra. Ezért könyörgő kéréssel fordult a gazdag úrhoz, akit megcsalt, és megígérte neki, hogy többé senkit sem fog rábeszélni vagy megtéveszteni, és a gazdag, meggyőződve erről, elengedte.

24. Amikor az a férfi szabad lett, vágyat érzett új utak megismerésére, és miután megtalálta őket, belevetette magát. Ismét figyelmen kívül hagyta lelkiismerete hívását, soha nem látott mértékben adta át magát az élvezeteknek, miközben ajkai káromló szájjá váltak. Teste megbetegedett, és szíve a legmélyebb undorba süllyedt. Lépésről lépésre fokozatosan süllyedt, mígnem akaratlanul a (romlás) mélységébe zuhant. Nem tudta, mennyi időt töltött ott, de amikor felébredt, megkérdezte: „Hol vagyok? Hol van az örökségem? Beszélek apámhoz, és Ő nem válaszol nekem; beteg vagyok és letört, és Ő nem jön a segítségemre; vigasztaló, bátorító

szót kérek, és Ő nem jön a szívembe. Hol van most az a tanítás és az a gyógyító balzsam, amit Ő adott nekem, és amivel megszabadulhatnék a nagy bánattól? Be akarom kötözni a sebeimet, de azok még jobban véreznek. Békét akarok adni a szívemnek, de az még jobban retteg. Ki vagyok én? Talán csalás az, amit az Atya adott nekem?" És szívszorítóan sírt.

25. Minden társadalmi rétegből emberek haladtak el mellette, és közömbösen nézték, senki sem hallgatta meg, senki sem törődött vele, vagy állt meg, senki sem érezte a fájdalmát. Ekkor úgy tűnt neki, mintha mély sötétség borítaná be, és amikor úgy vélte, hogy már nem bírja elviselni ezt a hatalmas szenvedést, és érezte, hogy lelke éppen elhagyni készül szennyezett testét, hallott egy kedves hangot, amely ismerős volt számára, és amely azt mondta neki: „Itt vagyok; lejöttem oda, ahová te süllyedtél, hogy segítsek neked." Amikor az a férfi meghallotta apja kedves hangját, amely tele volt megbocsátással és gyengédséggel, már nem tudta tovább elviselni lelkiismeret-furdalásának terhét, és így szólt Urához: „Ne gyere a közelembe, ne szállj le ebbe a mélységbe, és ne lépj be ebbe a bűnbarlangba, mert itt sötétség és mocsár van. Ne tépd szét a ruhádat a bogáncsokon, hagyj itt, hiszen magam ítéltem magam erre."

26. A fiú sírt, és könnyei között felismerte, milyen igazságos az apja. Az apa nem nézte a fiú szennyeződéseit, sem a körülötte lévő sötétséget, sem a mocsarat, amelyben a fiú volt. Csak azt látta, hogy ő a szeretett fia, akit megkérdezett: „Hogyan jutottál el idáig?" És a fiú így válaszolt neki: „Mert azt hittem, hogy nem vagy olyan közel hozzám, és nem akartam elhinni, hogy a lelkiismeretem hangja a tiéd volt. Ne gyógyíts meg, ma már megértettem, hogy nem érdemlem meg az egészséget. Ne bocsáss meg, nem érdemlem meg a bocsánatodat. Hadd szenvedjek ebben a mélységben, hadd vezekeljek a vétkeimért." Mivel az Atya látta, hogy a fia végre felismerte vétkeinek mértékét, nem hagyta tovább szenvedni, és megengedte, hogy fény legyen ebben a lényben, hogy azok a könnyek lemossák a szégyenfoltokat, majd az Atya békesség csókját nyomta arra a meggörnyedt homlokra; felemelte a gyenge és legyőzött testet, és végtelen szeretettel magához szorította.

27. Amikor az a szív megérezte apja gyengéd szeretetét, készen állt arra, hogy örökké kövesse Őt, és mindörökké szeresse. Ekkor észrevette, hogy a fény, amelyet az Úr homlokára helyezett*, újra ragyogott; mert az ajándékokat, amelyeket Isten megadott, soha nem vonja vissza gyermekeitől. Amit azonban kegyelme megtagad tőlük, azok a törvényem elleni vétkeik. Így az a lélek elindult, hogy újrakezdje az élet útját, de

nagyobb fényben – a fájdalmas tapasztalatának fényében. A lelkiismeret hangját tisztán hallotta.

**A tanítások során időről időre hívtak meg olyan személyeket, akik a 144 000 kiválasztott közé tartoztak. Ekkor az Úr szimbolikus formában fényét helyezte az illető homlokára.*

28. Ki azok közül, akik nap mint nap tanításomat fogadták, kívánná talán, hogy újra végigjárja a szenvedés útjait? Ismerjétek fel, hogy már végigjártátok ezeket az utakat, hogy lelketek már nagy próbákon ment keresztül, amelyeknek köszönhetően ma határozottan követhettek engem.

29. Elküldtelek benneteket, hogy szaporítsátok magotokat, és ezért megjelöltelek benneteket a homlokotokon lévő fényemmel, hogy amikor készen álltok, szétszóródjatok a (világ) útjain, ahol az emberek várnak rátok. Az otthonok ajtajai megnyílnak, hogy üdvözöljenek benneteket, és a szívek örömmel fogadnak benneteket.

30. Ott lesznek a betegek, akik gyógyulásukra reménykednek.

31. Én, az Isteni Megváltó, hűséges tanítványaimon keresztül mindenkinek eljutok. De nem úgy, mint a Második Korban: ma – a küldötteim szívében rejtőzve – az emberekhez fogok jönni, azáltal, hogy a szájukon keresztül szólok, és az ihletemet az elméjükbe áramoltatom. Így a tanítványaim szeretetének és irgalmának cselekedetei által fogok eljutni a betegekhez, a szenvedőkhöz és azokhoz, akik a lélek és a test békéjére szomjaznak.

32. Boldogok azok a nemzetek, amelyek nem zárják el útjaikat, és megnyitják kapuikat a hírnökeim előtt; mert bizony, mondom nektek, az a nemzet megmenekül.

33. E harc során egyeseket hamarabb hívnak el és választanak ki, mint másokat; de mindenkire eljön ez az óra, és mindannyian meg fogják élni (megbízatásuk) beteljesülését az emberek között. Egyesek hamarabb kezdik és fejezik be munkájukat, mások később jönnek; de végül, amikor elértétek a tökéletesség határait, nem lesznek sem nagyok, sem kicsik, mindannyian egyenlőek lesztek az Atya szeretetében, és az Ő tökéletes családjához tartoztok.

34. Életük kezdetén* mindenkinek ugyanazokat az ajándékokat adtam; de míg egyesek az erényük fejlesztésével felemelkedni és naggyá válni tudtak, mások megrekedtek, és megint mások tévútra kerültek.

**A szellemi teremtés során*

35. Minden gyermekemnek egyformán nagy ajándékokat osztottam szét, ezért nem szabad ítélkeznetek, hogy az egyiknek többet kaptak, mint a másiknak, és azt sem, hogy az egyik feladat nagyobb, mint a másik. Teljes bölcsességemben és igazságosságomban, valamint minden gyermekem bűneinek ismeretében azt adtam nekik, amire szükségük volt.

36. Ezeket a magyarázatokat azért adom nektek, hogy alázatosak legyetek, mert semmit sem tudtok a rendeltetésetekről, a múltatokról és a vezeklési terhetekről.

37. Ha azokat a gyermekeimet, akik révén kinyilatkoztatom magam, nagyon kegyeltnek tartjátok, sőt, még az ő ajándékukat is kívántátok, akkor azt mondom nektek, hogy ez valóban hatalmas kegyelem – ugyanúgy, mint az a szellemi kötelezettség, amely az Atyával szemben fennáll, és felelősségüknek nincsenek határai.

38. Mindenki vegye fel szeretettel a keresztjét; de ne törekedjetek élvezetekre, kitüntetésekre vagy jutalmakra, mert csak fájdalmat fogtok aratni.

39. Emlékezzetek arra, hogy szeretetemmel meggyógyítottalak benneteket, megtisztítottalak benneteket a szégyenfoltjaitoktól, és begyógyítottam a sebeiteket. Gondoljatok arra, hogy elvettem a keserűséget az ajkaitokról, megszabadítottalak benneteket a piszkos és rongyos ruháktól, amelyeket viseltetek, hogy másokkal – hópehelyfehérekkel – cseréljem ki azokat. Ti voltatok a legmegvetettebbek, de most már nem azok vagytok. Örökség nélkül jöttetek, és ma már tudjátok, hogy van ajándékotok. Ne keressétek többé a fájdalmat, ne legyetek újra kitaszítottak, ne térjetek vissza a bűnösök közé, és ne tartsa magatokat sérthetetlennek – azzal, hogy megbocsátotok, ha megsértik titeket.

40. Hányszor ígértétek meg nekem, hogy megbocsátotok embertársaitoknak, függetlenül attól, hogy milyen módon sértettek meg benneteket. Erőt kértetek tőlem, hogy teljesíthessétek ezt, és én megadtam nektek. De milyen ritkán teljesítettétek meg fogadalmaitokat.

41. Azokat, akik megpróbáltak megbocsátani, három csoportba sorolom: az elsőt azok alkotják, akik, ha sértést kaptak, nem tudták uralkodni magukon, és elfelejtve tanításomat, sötét érzelmeknek engedtek, és bosszút álltak, csapásról csapásra viszonozva. Ez a csoport a kísértés által legyőzött, szenvedélyeik rabszolgája.

42. A második csoportot azok alkotják, akik miután megsértették őket, emlékeznek a példámra, összezárják ajkaikat és visszatartják érzelmeiket, hogy utána azt mondhassák nekem: „Uram, megsértettek, de ahelyett, hogy bosszút álltam volna, megbocsátottam.” De én, aki belelátok a

szívekbe, felfedeztem abban a vágyat, hogy bosszút álljak érte, azáltal, hogy igazságosságomat testvérére zúdítom. Ez a csoport még a küzdelem közepén áll.

43. A harmadik csoport, a legkisebb, azokból áll, akik Jézust veszik példaképüknek, és akik, ha megsértették őket, teljes irgalommal fordulnak testvéreik felé, az Atyához emelkednek, és azt mondják nekem: „Uram, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek. Megsértettek engem; de (valójában) nem engem, hanem magukat sértették meg. Ezért kérem értük az irgalmadat, és hogy engedd meg nekem, hogy csak jót tegyek velük." Ez az a csoport, amelyik győzedelmeskedett.

44. A lelkiismeretetek, amely tőletek tökéletes cselekedeteket követel és vár, nem hagy majd nyugodni titeket, amíg nem tudtok igazi megbocsátást gyakorolni embertársaitok iránt.

45. Miért gyűlölnétek azokat, akik megsértettek titeket, ha ők csupán lépcsőfokok, hogy eljussatok hozzám? Ha megbocsátotok, érdemeket szereztek, és amikor a mennyországban lesztek, felismeritek majd a földön azokat, akik segítettek nektek lelki felemelkedésetekben. Akkor az Atyát fogjátok kérni, hogy ők is megtalálják az eszközöket az üdvösségre és az Úrhoz való eljutásra, és a közbenjárásotok révén elnyerik ezt a kegyelmet.

46. Ne próbáljátok feltárni közelebbi társaitok rejtett érzéseit sem, mert minden lényben létezik egy titok, amelyet csak Én ismerhetek. De ha felfedeznétek azt, ami – mivel csak a testvéretekhez tartozik – számotokra szentnek kell lennie, ne hozzátok nyilvánosságra, ne tépjétek szét ezt a fátylat, inkább sűrűbbé tegyétek.

47. Hányszor láttam már, hogy az emberek behatolnak testvérük szívébe, amíg felfedezik erkölcsi vagy szellemi gyengeségét, hogy abból gyönyörködjenek, és azonnal nyilvánosságra hozzák.

Azok közül, akik így meggyalázták embertársuk magánéletét, senki se csodálkozzon, ha valaki az élete útján leleplezi és kigúnyolja. Akkor ne mondja, hogy az igazságosság mércéje méri őt; mert az igazságtalanság mércéje lesz az, amellyel *ő* mérte testvéreit.

48. Tiszteljétek a többieket, köntösötök irgalmával takarjátok el a leleplezetteket, és védjétek meg a gyengéket az emberek pletykás természetétől.

49. Tanítványok, nem tiltom meg nektek, hogy tanulmányozzátok azokat a könyveket, amelyek a jót tanítják nektek; de ha nem találnátok ilyeneket – itt van nektek az én tanításom, amely minden egyszerűségében és szerénységében több bölcsességet tartalmaz, mint az összes könyv. Véssétek tehát a szívetek legmélyébe, mélyedjetek el benne, hogy ez vezessen benneteket minden cselekedetetekben.

50. Azok, akik az élet sokféle megpróbáltatásai miatt sírva jöttek e fa árnyékába, megtalálták az én szeretetem vigaszát és erőt adó hatását.

51. Boldog, aki a „Harmadik Időben” szavaimra hallgat, mert nem téved el. (Testi) halála pillanatában lelke az örök életre fog feltámadni, és biztosan fogja járni azt az utat, amely ezen az életen túl vár rá.

52. Boldog, aki türelmesen viseli szenvedését, mert éppen szelídségében találja meg az erőt, hogy fejlődési útján továbbra is hordozza keresztjét.

53. Áldott legyen, aki alázattal viseli a megaláztatást, és képes megbocsátani azoknak, akik megsértették, mert én igazolni fogom őt. De jaj azoknak, akik ítélkeznek embertársaik cselekedetei felett, mert ők maguk is ítéletet fognak kapni!

54. Áldott legyen az, aki betartja a törvény első parancsolatát, és engem minden teremtettnél jobban szeret.

55. Áldott legyen, aki *rám* bízza igazságos vagy igazságtalan ügyének elbírálását.

56. Tanításom megújít benneteket, megerősíti lelketeket, hogy amikor ajkaitok kinyílnak, hogy tanításaimat ismételjétek, azok káromlás vagy átok céljából ne nyíljanak meg.

57. Ebben az időben azért jöttem, hogy újra megöntözzem azt a magot, amelyet a „Második Időben” a szívetekbe vetettem.

58. Az első idők óta kerestem azt a formát, amelyben hallhatóvá és érthetővé tehettem magam az emberek számára. Ezért küldtem igazakat és prófétákat ebbe a világba, hogy szavaikkal és cselekedeteikkel az akaratom és parancsaim hírvivői legyenek.

59. Az „Első Korban” Ábrahámmal, az én parancsom iránti engedelmessége miatt, szeretetszövetséget kötöttem, és kitartását, buzgalmát és hűségét azzal jutalmaztam, hogy utódjait megáldottam és megsokasítottam. Hogy próbára tegyem engedelmességét és hitét, elvártam tőle, hogy feláldozza fiát, Izsákot, akit annyira szeretett, és a nagy lelkek alázatosságával készen állt rá, hogy feláldozza őt. De én visszatartottam, mivel szívében már bizonyította engedelmességét, és ez nekem elég volt.

60. Izsák volt Jákób atyja, akinek megadatott, hogy meglássa a lélek tökéletesítésének útját, amelyet egy földön álló, a végtelenbe vesző létra szimbolizált, amelyen angyalok alakjában lelkek szálltak fel és le.

61. Ez a három ősapja alkotja Izráel népének törzsét, amelyből tizenkét ág és végtelen számú levél hajtott ki; de gyümölcse még mindig nem érett meg.

62. Izráel népe a törvényt akkor kapta meg, amikor vándorlása során a Sínai-hegy lábánál tartózkodott. Mózes, a vezetőjük, megkapta a törvénytáblákat és az (isteni) ihletet. A sivatag átkelése azért történt, hogy megtisztítsa a szíveket, hogy megszellemesítse őket, és hogy felgyújtsa bennük a láthatatlan Istenbe vetett hitet.

Amikor a nép eljutott az Ígéret Földjére és birtokba vette azt, a hit az Urában mélyen bevéső dött a lelkébe, és egyszerű, de magasztos istenimádást gyakorolt, amely megerősítette a szívét. De íme, a gyermekek gyermekei nem maradtak kitartóak a hitben és a szellemiségben, és amikor más – pogány – népcsoportok bálványimádásukat és babonáikat bevezették Izráel népének kebelébe, szellemileg és földi értelemben is megosztották azt. Ekkor megjelentek a próféták, akik intették a nép tömegeit, és hűtlenségük és bűneik miatt bejelentették nekik az ítéletemet; de a prófétákat kinevették, és néhányukat megölték.

63. Ezt mondom nektek, mert szellemileg valójában azoknak az első ősatyáknak a magvai vagytok, és Mózes „juhai"; de azt is mondom nektek, hogy ti azokhoz a gyümölcsökhöz tartoztok, amelyek ebben az időben érnek be, és az emberiségnek életet és ízt kell adniuk.

64. Krisztus akkor a vérével öntözte az élet fáját, és ma eljön, hogy újra megöntözze azt isteni szavával, hogy minden gyermeke szeretetének és irgalmának gyümölcsei beérjenek.

65. Ebben az időben azért jövök, hogy harcoljak a szívetek minden fanatizmusa és bálványimádása ellen, mert a szellemiség nem tűri az anyagiasságot. Aki fanatizmussal gyakorolja szellemi tanításomat, nem az én akaratomat cselekszi, és nem is értelmezte helyesen tanításomat.

66. Miért materializálják az emberek még ebben az időben is az én istenségem imádatát, holott már az „Első Időben" a törvényem első parancsolatában megtiltottam, hogy emberi kéz alkotta szobrokkal és képekkel imádjanak engem?

67. Szavam ebben az időben kétélű kardként fog harcolni, hogy minden tévedést eltávolítson az emberi szívből, hogy az tudatlanságtól mentesen emelkedhessen fel az én istenségemhez, és elérje a lélek és lélek közötti kapcsolatot.

Béke legyen veletek!

45. tanítás

1. Szellemem fénye ragyog rátok. Azért jövök, hogy nektek adjam a béke kincsét, és az alázat ünnepi ruhájába öltöztesselek benneteket. Ha az emberiség szét akarja tépni a ruhátokat, hagyjátok, hogy megtegye, mert ezek a rongyok arra fognak szolgálni, hogy eltakarják meztelenségüket.

2. Ezen tömegek között vannak olyanok, akik – anélkül, hogy láttak volna engem – hisznek bennem, szeretnek engem és követnek engem. Boldogok ők, mert az Ígéret Földjén lesznek.

3. Ezen a napon emlékeztek Mesteretek feltámadására, és bizony, mondom nektek, sokan közületek az én szavam fényén keresztül feltámadnak a kegyelem életére.

4. Csak emberként születtem és haltam meg; mert Istenként nem volt kezdetem, és nem is lesz végem. Jézus az Atya emberiség iránti tiszta szeretetéből született, amikor egy szűz méhében, akit a Teremtő előre kiválasztott erre a feladatra, emberi alakot öltött.

5. Jézus szavai és cselekedetei voltak az út, amelyet nektek kijelölt – az ösvény, amely a mennyek országába vezet titeket. Jézus testén keresztül Krisztus érezte a világ minden fájdalmát és félelmét, átélte a halálos küzdelmet, és hajlandó volt szellemében behatolni a sötétség barlangjaiba, ahol a szellemi lények is várták Őt. De mondom nektek, Jézus fájdalmát a keresztes halálos küzdelmének fenséges órájában senki sem értette meg. Volt egy pillanat, amikor egyedül érezte magát a menny és a föld között, a szabadjára engedett elemek ostorcsapásai alatt, tanítványai által elhagyva. Ekkor kiáltott fel: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” – Az emberek kitaszították őt közülük, és lelke elhagyta őt.

6. Hatalmam révén Jézus érzéketlen lehetett volna a testi fájdalomra; de nem azért jöttem, hogy emberi természetem tekintetében megtévesztselek benneteket. Fájdalmam példátlan volt, halálom valódi volt, és vérem igazi vér volt.

7. Míg a Mester teste a sírban feküdt, az Isteni Lélek megvilágította azokat a helyeket, ahol az igazak és a bűnösök várták Őt, hogy irgalma új korszakba vezesse őket. Mert a Bárány vére nemcsak e világ lényei számára nyitotta meg a lelki fejlődés útját, hanem a Szellemi Völgy lakóinak is.

Miután mindannyiuknál teljesült ez a szeretetküldetés, Krisztus teste ugyanúgy egyesült az Isteni Lélekkel, ahogyan emberi alakot öltött.

8. Mivel Jézus teste nem a „földből”* származott – miért kellett volna neki adót fizetnie, mint minden embernek? Ő azt mondta nektek: „Az én országom nem e világból való.”

**Azaz a föld természeti törvényei szerint keletkezett*

9. Tanításom hallgatása során szellemetek új életre ébred, mert megette az örök élet kenyerét, amely az én szavam. Erősödjetek meg tanításommal, mert közeledik az az idő, amikor az emberek éhes farkasokként rontanak rátok, hogy ítélkezzenek felettetek, és nem az én akaratom, hogy hiteteket és békességeteket üldözőitek kezébe adjátok.

10. Használjátok ki az időt, amíg tanításom még ebben a formában veletek van; mert ha ma nem gyújtjátok meg lámpásaitokat, holnap visszavágytok majd erre a tanítások és kegyelemnyújtások idejére, és sírni fogtok a vágyatoktól, hogy még egyszer hallhassátok az én szavam. Sokan azt fogják mondani: „Mester, mit nem adnék azért, hogy azoktól, akiket annyira tökéletlennek ítéltem, még egyszer hallhassam a tanításaidat."

11. Használjátok ki igazán a tanításomat – most, hogy az általam kiválasztott és felkészített gyermekeim közvetítésével adom át nektek. Bölcsesség és szeretet szavakat árasztottam az ajkaikon keresztül. Alázatban elfordultak a világtól, és értetek isszák a szenvedés serlegét, mert tudják, hogy az Atya eszközei vagytok az Ő üzenetének közvetítésére számotokra.

12. Még ha ebben az időben az én szavam hallgatására ezekbe a szerény gyülekezeti helyekbe siettek is, imátokat mégis ott emelhetitek fel, ahol éppen tartózkodtok: legyen az a csendes szobácska, vagy az a hely, ahol a mindennapi kenyeret kerestek, úton, a völgyben vagy egy folyó partján – mindenhol meghallom kéréseteket.

13. Tanuljátok meg megtisztítani a szíveteket, és felemelni a szellemeteket Hozzám, hogy megkapjátok a szellemi közösséget (Velem). Ne felejtsétek el, hogy a lényetek legmélyén hordozzátok Engem. Emelkedjetek fel hozzám, hogy amikor eljön 1950 utolsó pillanata, lelketek ne legyen rettegéssel teli, és ne mondja: „Mester, elfordultál tőlünk." Bizony, mondom nektek, aki felkészül, az attól a pillanattól kezdve lélekről lélekre egyesülni fog az én istenségemmel .

14. Ha a sok tanítás közül, amelyet adtam nektek, egyetlen egyet is hasznosítottatok volna, és annak tanítása lenne az a törvény, amely életetek minden cselekedetét irányítja – bizony, mondom nektek, nem lenne többé szükség arra, hogy köztetek legyek; mert abban, amit eddig hallottatok, benne van az egész tanításom.

15. Ismét átadom nektek az igémet, hogy lelketek érezze, hogy az örök élet ünnepi lakomáján van. Frissüljetek fel, mint apostalom, János, a túlvilági világ kinyilatkoztatásainak szemlélése közben.

16. Ebben az időben minden hitetlenség eltűnik közületek, mert én a hit fényeként hagylak itt benneteket, amely az emberek között meggyulladt.

17. Valahányszor megjelenek köztetek, és miközben szavamot rátok bocsátom, fájdalmatok elszáll, mert lelketek érzékeli jelenlétemet, és felüdül a szeretetemben.

18. Nemcsak azok hallgatnak rám, akik ezeken a gyülekezési helyeken összegyűlnek, hanem nagy seregeknyi szellemi lény is jelen van ezen a megnyilvánuláson, és fogadja az én fényemet. Ezen seregek között vannak azok, akik a földön a szüleitek, társatok, gyermekeitek voltak. Mindannyian a fejlődés létráján felfelé haladnak.

19. Szívetek örömmel telik meg, amikor így hallotok engem beszélni, és érzitek, hogy maga az Atya dicsősége nyílik meg ezekben a pillanatokban, hogy kegyelmét az Úr minden teremtményére kiárasztja.

20. Szeretetem fénye, amely megvilágította minden gyermekem fejlődési útját, egyes tudósokban zavart keltett, amikor rájöttek, hogy a teremtés eredete nem olyan, ahogyan elképzelték. De én a „hegycsúcsról" fogok hozzájuk szólni, és hangom ereje az elemek révén megremegteti a földet, és megmutatja nekik az igazságot.

21. Népem, ha közösségbe akarsz lépni az én Istenségemmel, ne tekints ezekre a hanghordozókra, akik révén kinyilatkoztatom magam, mintha felsőbbrendű lények lennének. Tanulmányozd és mélyítsd el az én szavam, akkor úgy fogod érezni magad, mintha az én szentélyemben lennél, és örömödre szolgál majd tanításom szellemi értelme. Így erősek lesztek, hogy tanúskodjatok arról, hogy ez a Harmadik Idő, és hogy benne kinyilatkoztam az embereknek, mint Szentlélek.

22. Jelenleg az emberiség közül választom ki új tanítványaimat, miközben a férfiaknak azt mondom: „Megújuljatok!", a nőknek pedig: „Ne vétkezzetek többé!". Mindannyiótokat megtisztított az én megbocsátásom, hogy új életet kezdhessetek.

23. Ti, akik sok keserűséget kóstoltatok meg – igyatok most tejet és mézet ebből a szeretet kehelyéből, amelyet nektek nyújtok.

24. Örüljetek, hogy birtokoljátok ezt a szellemi kincset. Ne aggódjatok túlságosan a test fenntartása miatt, gondoljatok arra, hogy azt mondtam nektek: „Az ember nem csupán kenyérből él, hanem minden igéből, amely Istentől származik."

25. Mindannyiótokat eltévedve találtalak, és megmutattam nektek az utat, amikor azt mondtam nektek: „Én vagyok az út, az igazság és az élet, kövessetek engem a végsőkig."

26. Senkit sem kényszerítettem arra, hogy kövessen engem, és senkinek sem fenyegetem meg, ha nem teszi. Természetesen létezik a vezeklés törvénye – amelyet mindenki maga idéz elő –, hogy lelke fejlődjön, és elnyerje megtisztulását és fényét. De az örök tűz pokla nem létezik,

ahogyan Isten büntetése sem. Ne értelmezzétek félre azt, amit a múltban szimbólumok révén mondtak nektek.

27. Ma hallgattok rám, és mindenki felismeri a feladatát, míg Elias, az Úr fáradhatatlan szolgája, összegyűjti a 144 000 új tanítványt, 12 000 gyermeket e nép minden törzséből, hogy homlokukra megkapják azt a jelet, amely a Szentháromság-Mária-spirituálisokként jelöli meg őket.

28. Ha kimerültnek érzitek magatokat az élet útján, gyertek hozzám, és pihenjetek meg, miközben hallgatjátok ezeket a szavakat, mert még mindig veletek vagyok.

29. Ez az ige az a kenyér, amelyet a szátokhoz viszek. Lelki értelme a kristálytiszta víz, amely segít nektek megtisztítani lelketeket minden szennyeződéstől.

30. Attól féltek, hogy a viharok letépnek titeket erről az ösvényről, és ismét gyengék lesztek a test szenvedélyei előtt. Féltek az emberek pletykáitól, ítéleteitől, féltek a világtól, amely sokféle kísértésével eltávolít titeket Tőlem.

31. Mivel nem értettétek meg az én szavam, azt hiszitek, hogy azt követelem tőletek, hogy adjátok fel és mondjatok le minden anyagról, miközben én azt tanítom nektek, hogy adjatok a szellemnek, ami neki jár , és az anyagnak, ami az övé. Amíg a „könnyek völgyében" vagytok, nem fogjátok elérni a tökéletességet. De fel kell készülnetek a szeretetben és az irgalmasságban, amelyet embertársaitok között terjesztetek, hogy eljussatok a szellemi völgybe, és betakarítsátok vetésetek gyümölcsét.

32. A titok, amelyet nektek kinyilatkoztatok, a saját szellemem, amely a Jákób-létrán túl található. Én nem vagyok a „létrán", mert én tökéletes vagyok. Rajta csak azok a lények vannak, akik a tökéletesség felé tartanak. — Ki érezheti úgy, hogy tanításom nehéz teher a lelkének? Ha súlyát egy keresztéhez hasonlítjátok, meg fogjátok érteni, hogy most *én* vagyok a *ti* keresztvivőtök*.

**Lásd a 8. megjegyzést a függelékben*

33. Ki tud eltávolodni tőlem, hiszen én mindenütt jelen vagyok? Néhányan megpróbálnak eltávolodni a jelenlétemtől, hogy *titokban* elvessék a magot, amelyet rájuk bíztam, és *maguknak* arassák le a termést; de *én* adom nektek a termékeny mezőket. Aki megpróbál eltávolodni, a sivatagba kell mennie.

Mikor láttatok már, hogy a fehérre izzó homokban bármilyen mag is kihajtana? Ott nem vesznek részt azon a lakomán, amelyet ti velem élveztek, és magányukban nem hallgatják a madarak csicsergését, amelyek énekükkel elvarázsoltak benneteket.

34. Aki a szívében azt a vágyat érezte, hogy elhagyja a keresztet, az sem a feladatát, sem a rendeltetését nem sejtette meg.

35. Hányan valljátok magatokat bűnösnek és vétkesnek előttem, és (mégis) azok közé tartoztok, akik szeretnek engem! Hányan hirdetitek, hogy szeretetek engem, és még csak nem is hisztek bennem! Hisztek, amikor jótéteményeket kaptok; de amikor megpróbáltatás éri benneteket, tagadtok engem!

36. Ez a Harmadik Idő meghívás volt a lelketek számára, egy hívás, hogy részesüljetek abban a kegyelemben, hogy azok közé tartozzatok, akik befogadják a Három Idő isteni gyümölcsét.

37. Amikor az emberiség a romlás legmagasabb fokán volt, leereszkedett az én Szellemem fénye – az ember számára érthető szavakká alakítva –, hogy megmentse őt. Megmutatják neki a vezeklés útját, segítenek neki abban, hogy teljesítse azt, és megértetik vele a rá váró jutalmat.

38. Nektek, akik hallgattok rám, azt mondom: ne hordozzátok a piszkos port a „szandálotokon", keressetek engem, én vagyok a megváltásotok. Én vagyok a hajó, amely megmentett titeket a hajótörésből, elvitt titeket a bűn háborgó tengeréről, hogy elvigyen titeket az Ígéret Földjére.

39. Miért találkoztatok fájdalommal életutatokon? Miért sebesültek meg lábaitok az út kavicsain? Miért gyötör titeket a szomjúság, mint a kimerült vándorokat? Azért, mert korábban ugyanazt az utat jártatok be, és nem tisztítottátok meg az utat azok számára, akik utánatok jöttek, mert nem tudtátok, hogy még egyszer át kell majd mennetek rajta. De ha soha nem oltottátok a szomjazó szomját – hogyan várhatjátok el, hogy valaki a tiéteket oltsa?

40. Csak én enyhítem lelketek szeretet és béke iránti szomjúságát. Szavam kristálytiszta víz, amelyet rátok öntök. Élvezzétek, amikor isztok belőle, hívjátok meg embertársaitokat is, és bizony, mondom nektek, végül meg fogjátok tapasztalni a lelkek egységét és békéjét.

41. Ha a „Második Időben" a szemetek láttak engem, mert emberként jöttem, ma a Lélekben jövök. Ha a *testi* szemetek nem láttak engem – a lelketek érzékenysége bizonyára megérezte engem, mert érzékelhetővé teszem számotokra a jelenlétemet. Kik közül azok közül, akik hallanak engem, nem érezték meg a szívük gyorsabb dobogásában? Kik közül nem remegtek meg az én szavaimtól, amelyek olyanok, mint egy átható tekintet, amely fényével eléri a lelketeket?

42. Mesterként szólok hozzátok, nem bíróként. Ne bíróként keressetek engem, mert ítéletek helyett vigaszt és életet akarok terjeszteni köztetek.

43. Megnyitottam a szemeteket, hogy észrevegyétek, hogy a törvényemet a földön megsértik – de nem azért, hogy elítéljétek azt, aki megsérti. Ismerjétek meg a törvényemet, hogy ne tévedjetek el az útról, amikor az emberek eltitkolják előletek, és hogy tudjátok vezetni azt, aki a sötétben jár.

44. Nem azért jöttetek (a világra), hogy bárkit is megalázzatok. Igazság szerint mondom nektek: mielőtt ez megtörténne, jobb lenne számotokra, ha nem beszélnétek a munkámról, vagy ha a halál véget vetne az életeteknek.

45. Népem, nem tudod, mit tartogatok számodra. Ne hidd, hogy amit eddig hallottál, az minden, amit mondanom kell neked; még nagy tanításokat fogok neked kinyilatkoztatni; nagyon nagy ajándékok fognak kibontakozni köztetek.

46. Tanításom segítségetekre lesz, hogy sikerüljön szellemről szellemre kapcsolódnotok Atyátokhoz, mert ebben rejlik üdvösségetek. Nyissátok meg a szíveteket, hogy abban őrizzétek meg az én szavam kincsét, amíg el nem jön az a pillanat, amikor azt a felebarátaitoknak kell kinyilatkoztatnotok. Mert ez az a szó, amely átalakítja a bűnöst és meggyógyítja a beteget.

47. A nyom, amelyet ebben az időben hátrahagyok nektek, nem vérből, hanem fényből áll. Gyertek hozzám, tanítványaim, és gyógyuljatok meg szenvedéseitektől. Szavaimmal csillapítsátok a szeretet és a béke iránti éhségeteket és szomjúságotokat, hogy – miután lelki javakkal elhalmoztalak benneteket – olyanok legyetek, mint a példabeszédem szűzjei: égő lámpákkal virrasztva, a szűzies Férjre várva, hogy fogadni tudjátok őt, amikor kopogtat az ajtótokon.

48. Aki szívében őrzi az én szavam, és hisz benne, békét és boldogságot fog találni a világ útjain, és eléri szellemi felemelkedését azon az ösvényen, amely az én országomba vezet.

49. Szeretettel adom át nektek az én igémet, hogy megajándékozzalak benneteket az igazi élettel, és hogy megtanítsalak benneteket arra, hogy ugyanezt tegyétek az emberek között, ahol oly sokan vannak, akik hitükben halottak. Mindent, amit az én nevemben tesztek, testvéreiteknél fogjátok megvalósulni látni. De ha az utatokon, ahelyett, hogy áldanátok, rágalmaztok vagy ítélkeztek a felebarátotok felett – bizony, mondom nektek, magatokat ítélitek el; mert azzal a mértékkel, amellyel mértek, veletek is mérni fognak.

50. Ha megsértettetek Engem, kérjetek tőlem bocsánatot. Ha testvéretek megsértett titeket, bocsássatok meg neki, talán nem tudja, mit tett. Ha viszont továbbra is sértődötök, noha a tanítások révén, amelyeket

kaptok, annyi fényetek van, akkor nem mondhatjátok, hogy ártatlanok vagytok. Ha sértéseket okoznátok, keményebbek lennétek, mint a szikla; mert én azért tanítalak titeket, hogy nemesek legyetek embertársaitok iránt.

51. Tanulmányozzátok az én szavam, hogy a halál ne érjen titeket felkészületlenül, és a lelketek sötétsége ne takarja el a fejlődés útját. Tanításom az egyetlen könyv, amely az elsőtől az utolsó szóig igazságot tartalmaz. Ezt a könyvet újra kinyitottam előttetek ebben az időben, hogy felébresszelek benneteket az örök életre, és egyesítselek benneteket szeretetem karjaiban; mert látom, hogy eltévedtetek, mint juhok pásztor nélkül.

52. Itt van annak a hangja, aki a lelkeket hívja, hogy megszabadítsa őket a világ szenvedéseitől. Néhány gyermekem felismerte a hangot, mások nem, mert a kor materializmusa által elvakított lelkük nem ismerte fel. De én, a Pásztor, akinek a szeretetem karámjában – amely az én országom – kilencvenkilenc juhom van, lejöttem a földre, hogy megkeressem az eltévedtet.

53. Milyen sokáig táplálkoztatok keserű gyümölcsökből, amelyek elfeledtették veletek az igazi élet gyümölcsének édességét, és csak akkor, amikor meghallottátok az én szavam, tapasztaltátok meg újra, mi az igazi táplálék a lélek számára.

54. Régen elindultatok, és hiába kerestétek a szellemi felemelkedésetekhez vezető utat, mert bűneitek miatti fájdalom nyomta le a lelketeket. Ma egyesítettelek benneteket, megsokasítottalak benneteket, és megismertettem veletek adományaitokat. De bizony, mondom nektek: mielőtt e kegyelem miatt hiúságba esnétek, és elítélni akarnátok a bűnöst, vagy megalázni próbálnátok azt, aki vétkezett – emlékezzetek és gondolkodjatok el azon a tanításon, amelyet a „Második Időben” adtam nektek, amikor a házasságtörő asszonyt elém hozták; emlékezzetek a farizeus és a vámszedő, valamint a jó szamaritánus példázatára. E tanítások szellemi értelme örökké érvényes. Ma, holnap és minden időkben alkalmazhatjátok őket az életetekben. Ezek azok a példázatok, amelyeket a „Második Időben” adtam nektek, néha egy folyó partján, máskor a sivatagban vagy egy hegyen; ez volt az isteni üzenet, amelyet Jézusban hoztam nektek, mielőtt az emberek elfogtak, hogy elítéljenek és Jeruzsálemben keresztre feszítsenek.

55. Az volt az akaratom, hogy az én szavam éljen a szívetekben, hogy abból irgalom és szeretet áradjon, és elinduljatok a betegek gyógyítására, anélkül, hogy ellenszolgáltatást várnátok, mert a jót a testvéreitek iránti szeretetből teszitek.

56. Ne nevezzétek magatokat spiritualistáknak, ha a szívetekben undort vagy undort éreztek a betegek iránt, ha testük rongyokba van burkolva. Nem lesztek tanítványaim, amíg elszigetelitek magatokat a bűnösöktől – attól való félelmében, hogy a szívetek megfertőződik.

57. Íme, itt van az új szavam, amelyet össze kell egyeztetnetek azzal, amit a múltban adtam nektek. Ebben az időben különböző értelmi szerveken keresztül adtam nektek, hogy megerősítést nyerjetek abban, hogy amit *egy* száj mondott, azt mindannyian mondták.

58. Készüljetek fel, férfiak és nők, mert köztetek vannak azok, akik révén szavamot adom nektek.

59. Itt van a vőlegény, aki kopogtatott a szüzek ajtaján, és mivel azok várták őt, kinyitották neki, behívták, és házukban ünnepségre került sor.

60. Néhányan közületek leültek a szeretet asztalához, hogy megegyék az én igém kenyerét, és igyák a bort, amely az én igém isteni esszenciája. Hányan voltatok közületek a „Második Időben" is velem, és hallgattatok rám. Mások a tartományokban látták az apostolaimat, akik Krisztusba vetett hit magvait vetették a szívekbe, és igazságbizonyítékokat nyújtottak az embereknek azzal, hogy meggyógyították a betegeket, megtisztították a leprásokat, és vigaszt nyújtottak a szomorúaknak. De azok, akik akkoriban nem vettek részt az asztalnál, ma enni fognak, és akik akkor még nem voltak a világon, ma itt lesznek.

61. Újra válogatom a tanítványaimat. Emlékezzetek arra, hogy a „Második Időben" a tizenkét apostolnak, akiket irgalmasságomból választottam ki, megmostam a lábát, és szeretetből megcsókoltam őket, hogy megértsétek: ha ezt tette az *Úr* – mit kellene *nektek* tennetek testvéreitekkel?

62. Alázatossággal jövök, hogy megvigasztaljalak és megmentselek benneteket, hogy – amikor nekiláttok feladatotok teljesítésének, hogy megmutassátok az utat az embereknek – a szelídség nyomát hagyjátok magatok után az úton. Aki nem mosta meg a „lábát", mielőtt megkezdi a napi munkát – milyen tisztaság nyomát hagyhatja maga után?

63. Itt van a Bárány, aki önként feláldozta magát, hogy vére az élet szimbólumaként legyen minden gyermekében, és nyomai kijelöljék az emberek lelki fejlődésének útját.

64. Látom köztetek azokat, akik követni fognak engem, de látom azokat is, akiknek könnyeket kell hullatniuk, és nagy fogadalmakat kell tenniük, hogy később hátat fordítsanak nekem. Még köztetek vagyok; használjátok ki a pillanatokat, mert hamarosan elhagyom titeket, és a végtelenségből fogom szemlélni azoknak a megbízatásának teljesítését, akik ezt az örökséget kapták. Mindenki, aki megtisztítja a szívét, hogy továbbadja az

én szavam, erős lesz a tisztasága, irgalma, szeretete és alázatossága által. De aki felmagasztalja magát és elárulja a munkámat, gyenge lesz a kísértésekkel szemben.

65. Nemzetetek megnyitotta kapuit, amelyeken keresztül nagy embercsordák érkeztek különböző nemzetekből; mert mondtam nektek, hogy ebben az időben nem tizenkét kiválasztott lesz, hanem tizenkétezer mind a tizenkét törzsből – száznegyvennégyezer, akik az emberiségnek hirdetik az én igémet. Az egyikek a szellemi völgyben vannak, a másikok az anyagi világban. Azokat, akik a túlvilágon élnek, és nem ismerik ezt a tanítást, újra testbe fogom jönni , hogy mindannyian összegyűljenek a földön. Ők lesznek azok, akik embertársaik iránti szeretetből viselik az áldozati keresztet, és isszák a keserűség kehelyét.

66. Ma a tanításom szellemi értelmén keresztül eszitek a mennyország kenyerét és isszátok a borát, míg az emberiség továbbra is a földi kenyérrel és borral ábrázolja ezt a tanítást.

67. Gyűljetek körém, hogy megvédjétek egymást és erősek legyetek, mert a farkasok lesnek rátok, és a farizeusok, akik az emberek tömegei között rejtőznek, a tegnap emberei. Még nem ismernek fel engem, mert elméjük megzavarodott. Ezek a képmutatók, akik bűneiket álszent tisztaság mögé rejtik.

68. Vigyázzatok és imádkozzatok, mert *ők* lesznek az elsők, akik azt mondják nektek, hogy én vagyok a hamis Krisztus. Az egyikek az „Első Idő” próféciáira fogják felhívni a figyelmeteket, a másikok pedig a Második Időre, hogy megpróbálják bizonyítani nektek, hogy *ezt* hamisnak jósolták meg. Azt fogják mondani nektek, hogy ne hagyjátok magatokat megtéveszteni ezekkel a kijelentésekkel. Bizony, mondom nektek: óvakodjatok tőlük és azoktól, akik csak az én szavamra hivatkoznak, de nincs hatalmuk olyan cselekedetekre, amelyek igazságukkal meggyőznének.

69. *Vizsgáljátok* meg lelkiismereteteket, és kérdezzétek meg magatoktól: meggyógyultak-e a betegek, békét éreztetek-e, amikor hallgattatok rám, ösztönzést éreztetek-e a jótéteményre és egymás szeretetére, megújultatok-e? – „Igen” – válaszolta lelkiismeretetek.

70. Emlékezzetek vissza és éljétek át az elmúlt időket. Itt van az asztal, amelyen az örök életet adó ételek állnak. Újra mondom nektek, hogy testem és vérem ma a saját szavam által van jelen. Ebből a kenyérből egy morzsa is elég ahhoz, hogy egy léleknek örök életet adjon. A betegek, akik ebből a kenyérből kóstolnak, meggyógyulnak, és aki ezt a bort lelki felemelkedéssel és tanításom iránti tisztelettel issza, örökre békét nyer.

71. Aki az emberi halál fenséges óráján emlékszik az én szavamra, annak lelkében ott lesznek azok az ajándékok és kegyelmek, amelyek benne (az én szavamban) vannak, hogy halála óráján meglássa a Szentlélek fényét.

72. Az Atya titkos gondolatai a szegények és az alázatosok számára lettek kinyilatkoztatva. Aki ebből a borból iszik, érezni fogja, hogy lelke megerősödik ; aki félelmében a haláltól bezárja ajkait, hogy ne igyon belőle, abban ott lesz a halál, és csak az én szeretetem fogja tudni feltámasztani. De akkor, ha az az én akaratom, elmegyek hozzá, hogy azt mondjam neki: „Miért nem ittál az én boromból? Kelj fel, én vagyok az, aki emberi szájjal szólt, és ugyanaz (vagyok), aki ma feltámaszt téged a kegyelem életére. Ki másnak van hatalma rajtam kívül, hogy a halottakat életre keltsék?”

73. Miközben tanításomat adom nektek, mindegyik jelenlévő szívét szemlélem. Néhányan átadják nekem a szívüket, amely táplálkozott az én szavaimból, amíg csillapította a szeretet és a vigasz iránti éhségét. Mások azon gondolkodnak, hogyan tudnák ezt a munkát tönkretenni, mert nem hisznek benne, és nyugtalanítja őket a lelkes szívű emberek nagy tömege, akik ezekben a gyülekezeti helyeken zsúfolódnak össze, hogy hallgassák az én szavaimat.

74. Egyetek ebből a kenyérből, benne van az örök élet. Igyatok a borból, szellemi tartalma az isteni íz, amely az én szavamnak sajátja.

75. Ne felejtsétek el azokat a cselekedeteket, amelyeket veletek tettem, hogy ti is megtegyétek azokat testvéreitekkel. Ahogyan én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is felebarátotokat. Ültessétek a rászorulókat az asztalotokhoz, és adjatok nekik ott a legjobb helyet.

76. Minden szavam* rengeteg kinyilatkoztatást tartalmaz, hogy elmélyüljetek azok tanulmányozásában; mert közeledik a búcsú pillanata, amikor magányosnak fogjátok érezni magatokat. Olyanok lesztek, mint juhok a farkasok között, de én megvigasztallak benneteket. Akkor kezdődik a küldetésetek, és egyesek a (közvetlen környezetükben lévő) lakóhelyekre mennek, mások a tartományokba, és még mások más nemzetekbe. Jó munkásoknak kell lennetek az én mezőimen, és fáradhatatlanul kell vetnetek a béke és a szeretet magját. De nem lesz szükség arra, hogy kettős tartalékzsákokat vigyetek magatokkal az útra – én gondoskodom rólatok. Nem kell félnetek sem az időjárás viszontagságaitól, sem az elemekétől, jelenlétem minden teremtményben ott van.

**A „szó” kifejezés itt nem az egyes szavakat jelenti, hanem egy isteni gondolat emberi szavakkal való kifejtésének megtestesülését.*

77. Elvezetlek benneteket azokhoz a házakhoz, ahol azok laknak, akik osztoznak majd a hitetekben. Örömmel fognak fogadni benneteket, és ott továbbiakat kell hívnotok, hogy imádkozni gyülekezzetek, és elvigyétek nekik az üzenetemet. Ezek az „utolsók" „elsőkké" válnak, és új apostolokként indulnak el, hogy úgy vessenek, ahogyan ti tanítottátok őket.

78. Nagyon kiterjedtek a mezőim, és még nagyon kevesen vannak a vetők; de az az akaratom, hogy abban az időben, amikor még ebben a formában adom nektek a tanításomat, a száznegyvennégyezer megjelölésre kerüljön. Mert ők lesznek azok, akiknek közvetítésével ebben az időben kinyilatkoztatom magam az emberiségnek, és mindenkiről, aki tanúskodik rólam, én is tanúskodni fogok, ugyanúgy, ahogyan mindenki, aki elárul engem, megjelenni fog az én ítélőszékem előtt.

79. Íme, mindannyian ettetek a Bárányból; mégis látom köztetek azt, aki elárul engem. Nem ebben a pillanatban, sem ma éjjel, hanem amikor a világ kísértései elcsábítják, és elfogadja a csillogó pénzérméket testvérei elárulásáért. Mivel senki sem tudja, ki lehet az, szívetekben azt kérdezitek: „Mester, ki az?" – Csak annyit mondok nektek: „Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy ne essetek kísértésbe."

80. Van egy, aki *ebben az* időben tagad meg engem, és ez hamarosan bekövetkezik; még ezen az éjszakán valaki tagadni fogja, hol járt és kinek tartozik. – Senki se tagadjon meg engem a világ félelmében, mert fájdalma nagyon nagy lesz.

81. Egyszer Jézus az olajfák kertjébe ment imádkozni, mert áldozata közeledett. *Ma* azt mondom nektek: imádkozzatok, és idézzétek fel magatokban azt a példát, hogy erőt merítsetek az Úrban. Mert bizony, mondom nektek, a kehely, amelyet azon az éjszakán ittam, nagyon keserű volt; de az is, amelyet ma újra az emberiség nyújt nekem – milyen keserű! Benne vannak az emberek minden könnye, vére és fájdalma.

82. Ezért, ó szeretett tanítványok, tanítalak titeket imádkozni, hogy felkészüljetek a nagy megpróbáltatásokra. Azonban soha nem fog az egész emberiség bűne egyetlen emberre nehezedni. Csak Krisztus vitte a vállán az egész emberiség bűnét, Ádámtól az utolsóig.

83. Azok, akik belülről gúnyolódnak ezeken a kinyilatkoztatásokon, azok, akik az arcomba köptek, és azok, akik most ítélkeznek felettem, azok, akik az „Második Időben" megkorbácsoltak. Ezen emberiség bűne és sötétsége az a börtön, amelyben minden kínzást elviselek.

84. Készüljetek fel, mert a hitetlenek seregei és a zavart lelkek légiói üldözni fognak benneteket. De akkor azt mondom nekik: Hagyjátok békén a tanítványaimat, *ők* nem vétkesek.

85. Vigyázzatok és imádkozzatok, éljetek békében, és megkapjátok az én erőmet a lelketekben, mert az örök élet kenyeréből táplálkoztok.

86. Eljött az óra, amikor Krisztusra, az Isteni Mesterre emlékeztek, utolsó pillanataira a kereszten, azokra a sötétség óráira a világon, amikor jelenlétem megvilágította *azokat* a lelkeket, akik várták Engem.

87. Az emberiség egy új Golgotán emelt fel engem ebben a „harmadik korszakban", és keresztemről nézek rátok, ó, emberek. Szellemem fénye ragyog az emberekre, mint abban az időben, amikor vérem cseppenként ömlött az emberiségre. Isteni szenvedéseim olyanok, mint sebek, amelyek az emberek hálátlansága és bűnei láttán felszakadnak. De ma kegyelem vize fog belőlük áradni, hogy a vakok lássanak, és a gonoszok megváltást nyerjenek. Ha megsebesítetek egy fát, életereje kiárad belőle: én vagyok az igazi élet fája, aki életet ad nektek, ha megpróbáljátok elpusztítani.

88. Ki fog nekem ebben az időben segíteni a keresztem hordozásában? – Ti, tanítványok! És aki bűnei miatt sír, megbánja azokat és megújul, az az emberiség emlékezetében megmarad, mint az a bűnös asszony, aki könnyeivel megnedvesítette a lábamat, és hajával megszárította azokat.

89. Áldottak azok, akik szívükben érzik Uruk fájdalmát, szeretet iránti szomjúságát, mert a túlvilágon megmutatom nekik magamat teljes dicsőségemben.

90. Míg a földön a halál, amelyet az emberek Jézusnak okoztak, elválasztotta Őt szerető Anyja karjaiból, ma az örökkévalóságban Anyja és Fia egyesültek az isteni szeretetben. Mert tudnotok kell, hogy – ha Krisztus az Isten *Igéje*, Mária az Isten anyai *gyengédsége*, és a végtelenségből, a kereszt közelében, amelyet újra készítettetek nekem, szeretetteljesen kiteríti köpenyét, hogy eltakarjon benneteket, és megbocsátó anyai tekintetét rátok irányítja.

91. Ne felejtsétek el ezeket a kijelentéseket, és amikor az 1950-es év véget ér, gyülekezzetek össze, hogy újra eszetekbe idézzétek ezeket a tanításokat. Akkor a szemeitek könnyekkel fognak megtelni, szomorúságból és egyben örömből is – szomorúságból, mert emlékezni fogtok arra az időre, amikor az én szavaimat hallgattátok, és örömből, mert végre beléptetek a lélektől lélekig történő kinyilatkoztatás idejébe.

Béke legyen veletek!

46. tanítás

1. Boldogok vagytok ti, akik siettetek, amikor meghallottátok a szeretet hívószavát, amely a szellemi ünnepi lakomára hívott benneteket, hogy élvezhessétek az örök élet ételeit. Ezeket hoztam nektek annak az ígéretnek a beteljesüléseként, amelyet Jézuson keresztül adtam a szellemeteknek.

2. Amikor látom, hogy fejlődésetek útján elfáradtok, közeledem hozzátok, hogy erővel töltselek el benneteket, és azt mondom nektek: „Lépésről lépésre haladjatok az életút végéig, abban a reményben, hogy elértétek az Ígéret Földjét. Ott megtaláljátok a hitetek és kitartásotok jutalmát abban az áldott és igazi békében, amelyre lelketek annyira vágyik.”

3. Ó, népem, akiben gyönyörködöm, és akit Izráelnek neveztem, a Fény gyermeke és a Szentlélek tanítványa: ne törődjetek azzal, ha testetek rongyokba van burkolva, vagy lábatok mezítláb van – lelki méltóságotok nem az anyagin alapszik. Vizsgáljátok meg életetek cselekedeteit lelkiismeretetek fényében, hogy tudjátok, vajon lelketek tiszta-e a bűntől.

4. Ha fájdalmat érzetek embertársaitok kétkedése és gúnyolódása miatt, fogadjátok el azt. Tudjátok-e talán, hogy nem *ti* voltatok-e azok, akik akkoriban Pilátustól kiabálva követeltétek, hogy keresztre feszítsen engem? Tudjátok-e talán, hogy nem ti voltatok-e azok, akik üldözték az apostolaimat, és a szenvedés serlegét itatták velük?

5. Ezen a kérdésen elhallgattok, de én azt mondom nektek: bocsássatok meg, ha megsértnek benneteket, ne tegyétek szavaimat kétélű fegyverré, hogy megsebezzétek embertársaitokat. Ebben az időben fejlett lelketeknek nyugalmat kell elérnie; annak kell irányítania minden cselekedeteteket, szavaitokat és gondolataitokat. Szellemi korotok már nem gyermeké, és tanításom által abbahagytátok a kisgyermekek létét, és tanítványokká váltatok. Cselekedeteiteket tanításom keretein belül hajtsátok végre, anélkül, hogy azt megváltoztatnátok vagy megszentségtelenítenétek. Ne távolítsatok el senkit a társaságotokból, még akkor sem, ha valamelyik testvéretekben hibát vagy tévedést láttok. Ne mondjátok, hogy az a gyom, ha valaki tökéletlen elképzeléseket kever a tanításomba, vagy rosszul használja az adottságait. Szeretettel javítsátok ki, és irgalommal vezessétek.

Csak abban az esetben, ha megmakacsolja gonosz hajlamait és félreérti titeket, hagyjátok békén, imádkozzatok érte, és bízzátok rám az ügyet.

6. Felkészítelek benneteket, hogy az én fényemmel feltámadást hozzatok azoknak, akik a kegyelem életében halottak, és hogy imátok megmentse őket, és cselekedeteitek gyógyító példaként szolgáljanak

testvéreitek számára. Gyermekeim, gondoljatok arra, mit fogtok felajánlani Atyátoknak, amikor az Ő jelenlétében lesztek.

7. Az igazság Lelke szól hozzátok. A fát gyümölcséről, ezt a forrást pedig tiszta vizéről ismertétek fel; ezért követitek ezt a nyomot. De szükséges, hogy ezt a hatalmas szeretetet, amelyet irántam érzetek, megtisztítsátok minden önzéstől, minden viszálytól a felebarátotokkal, hogy tiszta legyen és méltó az Atyához.

8. Legyetek alázatosak, még akkor is, ha érzitek, hogy a Teremtő nagy ajándékokat helyezett a lényetekbe. Gondoljatok arra, hogy senkinek sem hoztam koronát, hogy királyt csináljak belőle.

9. Emberiség, ti, akik összegyűltetek és szavaimat hallgatjátok: már közeledik az a nap, amikor ezt a szót többé nem fogjátok hallani, és magányosnak fogjátok érezni magatokat, bár szellemi jelenlétem veletek van. Akkor egy új korszak kezdődik, amelyben megtisztítalak benneteket testben és lélekben, amelyben megtisztítom ennek a népnek az istenimádatát és az ahhoz kapcsolódó szokásait, hogy aztán más tartományokba és más országokba menjen, hogy elvigye az én szavam jó hírét, és cselekedeteivel tanúskodjon tanításom szeretetről szóló tanításairól.

10. Megjósoltam, hogy 1950 után a népet alkotó tömegek már megpróbálják majd elérni a lélektől lélekig történő kinyilatkoztatást, mert akkor már nem az emberi értelem szervén keresztül adom át nektek az Igémet. Mit fogtok akkor tenni a parancsaimmal és tanításaimmal? Miben fog állni a szellemiség, az engedelmesség és a hit példája, amelyet azoknak kell felmutatnotok, akik még csatlakozni fognak a körötökhöz? Mi lesz az a példa és mag, amelyet a következő generációknak hagytok hátra?

11. Ismerjétek fel, hogy az az idő már közel van, és hogy ez lesz a szellemi kinyilatkoztatás kezdete, a bálványimádás és a vallási fanatizmus uralmának vége.

12. Távoli országokból csoportok érkeznek majd ebbe a nemzetbe, hogy megkeressék ezt a bizonyságot. Teljes szívből fogadjátok őket, és mutassátok meg nekik az „Igaz Élet könyvét”, amelyet az általam adott tanításokból állítottatok össze, anélkül, hogy elfelejtenétek: cselekedeteiteknek és érzéseiteknek is részét kell képezniük annak a könyvnek, amelyet bemutatnak.

13. Használjátok ki azokat az éveket, amelyek még hátra vannak számotokra a tanításra és a szellemi gyönyörre az én szavam hallgatásán keresztül; ne adjatok okot arra, hogy ez az idő az ítélet és a kifogások ideje legyen. Ne hagyjátok, hogy odáig fajuljon a helyzet, hogy az első szótól kezdve, amelyet Elias, a hírnök hozott nektek e kinyilatkoztatás elején,

egészen az utolsóig, amelyet én adok nektek, (engedetlenségetek miatt) vezekléssel és fájdalommal fizessetek.

14. Minden meggyalázás elkerülése érdekében megtisztítom ezt a „munkaterületet”, és megbüntetem mindazokat, akik tisztséget kaptak. Ezt a megtisztítást kiterjesztem életetek minden területére, nem csak a szellemi területre. Azok, akik meggyalázták a törvényemet, gondoskodjanak arról, hogy lemosódjanak azok a foltok, amelyeket rányomtak.

15. Népem, azt akarom, hogy békém a szellemetek, a tekintetetek és a mosolyotok által nyilvánuljon meg. Nem akarom, hogy a szenvedéstől kimerült arcokon keserűség vagy nyugtalanság tükröződjön. Ti egy olyan nép vagytok, amely a fájdalomban született, és amelynek feladata, hogy legyőzze azt; amely áldozattal és szeretettel viseli keresztjét, meghajol, és legyőzi a test gyengeségeit. Ürítsétek ki kehelyeteket türelemmel — ismerjétek fel, hogy isteni szavam minden pillanatban meggyógyít benneteket sebeitekből.

16. Mikor jut el ez az ige az egész emberiséghez? Ezeknek a „csalogányoknak”* a trillái nem jutottak el a távolba, nem engedték, hogy tanításaim édes hangja eljusson a nagyok fényűző házaiba vagy a hatalmasok lakóhelyeire. Nem jutottak el a férfiak vérével átitatott csataterekre, sem *azokhoz* a lelkekhez, akik a Bábel új tornyának felépítésével vannak elfoglalva, vagy akik az új Sodomában laknak. De az a szó, amely az elmúlt években a kinyilatkoztatásom során ajkatokról hangzik el, az lesz az üzenet, amely holnap eljut minden testvéretekhez; mert erre a célra tisztítalak meg benneteket ezekben a pillanatokban, és készítelek fel benneteket.

**A hanghordozók által közvetített isteni szó költői kifejezése*

17. Fületeitekhez csak az özvegyek és az árvák panasza jutott el, a háborús hírekkel, a nagy nyomorúságokról és tragédiákról szóló hírekkel együtt, amelyeket még nem éltetek át és nem szenvedtetek el.

18. Tőlem tudtátok meg, hogy Izráel népének gyermekei vagytok, és a történelemből tudjátok, hogy ez a nép a múltban „Isten népének”, a Kiválasztottnak nevezte magát – annak, akire a Mennyei Atya minden kegyelme kiáradt.

Ma azt akarom, hogy tudjátok: azt a népet, amelyet ebben az időben újra a földre küldtem, soha nem szerették *jobban*, mint a többi népet, és ha sok kegyelmet kapott tőlem, az azzal a szándékkal történt, hogy azt megossza a többiekkel (népekkel), hogy minden embertársának fény, út, nyitott könyv és üdvösség legyen.

19. Vajon teljesítette-e ez a nép a feladatát a múltban? Vajon betartja-e a szeretet és a testvériség törvényét a jelenben? — Ha ismeritek ennek a népnek a régi történetét, akkor nem lehet számotokra ismeretlen, hogy rá is nagy csapások, nyomorúságok, fogság, éhség, járványok és megaláztatások nehezedtek hűtlenségei és engedetlensége miatt. Nem a szeretet, sem az én törvényem iránti engedelmesség, sem e nép szellemisége írta meg a jövő nemzedékek számára szóló könyvet. E nép könyve testvérek, próféták és igazak vérével van írva, irigység, engedetlenség és viszály foltjaival van bepiszkítva, és Isten Fiának vérével van lepecsételve.

20. Szükséges, hogy ez a nép lemosja és megtisztítsa magáról mindazokat a szégyenfoltokat, hogy törölje ki a könyvből minden vétkét, és helyettük jó cselekedeteket írjon be – olyan cselekedeteket, amelyek méltók Urához.

21. Ti, tanítványok, ne írjatok ebben az időben új könyvet, amely tele van engedetlenséggel és szentségtöréssel, mert később nem lenne elég könnyetek, hogy eltávolítsátok a szégyenfoltokat ebből a könyvből. Írjatok új történetet, de az erkölcsi megújulásból, megbékélésből, testvériségből, engedelmességből és szellemiségből álljon. A ti szövetségetek (Istennel) *ebben az* időben a lelkiismeretetek írja.

22. Azokban az években, amikor továbbra is megosztom veletek tanításaimat, és amelyek arra szolgálnak, hogy felkészüljetek távozásomra, teljesítsétek azt a megbízatást, amelyet tőletek kérek. Tudjátok meg, hogy ezután az idő után nem akarom, hogy az emberek megismerjék a csalást, sem a jelenlegi tökéletlenségeiteket. Amikor eljön ez az idő, az emberek az írásokból fogják megismerni az én szavam, amelyeket az én „aranytollaknak”* bíztam. Ebben a könyvben fogtok elmélyülni, amikor az én művemet tanulmányozzátok, amikor a megpróbáltatások miatt zavarodottnak érezitek magatokat, vagy amikor vigaszra vágytok.

**Ez a képszerű kifejezés azokra az emberekre utalt, akik leírták és összegyűjtötték az isteni tanításokat.*

23. Szellemem fénye árad elmétekbe, hogy megértsétek, hogyan kell vezetni azokat, akik lépteiteket követik.

24. Ma ugyanúgy adom nektek tanításomat, mint abban az időben, amikor köztetek éltem, és példámmal mutattam meg nektek, hogyan üdvözül az emberi nem.

25. Az emberiség, nem elégedve azzal a leckével, ebben az időben még mindig azt követeli, hogy az ártatlan vér ismét kiontassék, de az Isteni Mester eljött a szellemben, és az a szeretetbizonyíték nem fog ugyanolyan

formában megismétlődni. Ma az ember *értelmén* keresztül szólok hozzátok, és számtalan sugárral árasztom rátok fényemet, amellyel bölcsességemet adom nektek, hogy megtaláljátok az üdvösséget, és lelketek a szeretet útjára lépjen embertársaitok felé.

26. Láttam, hogy sok nép szívében semmi sem maradt meg a szeretetről és az alázatosságról szóló tanításomból. Egyikük a másik ellen emelkedett, az erősek megalázzák a gyengéket, és szellemi hírnökeim, akiknek azt a feladatot bíztam, hogy a kormányzókra békét és egyetértést sugalljanak, szomorúan tértek vissza hozzám, mert nem hallgattak rájuk, és nem is engedelmeskedtek nekik. Ezért megengedtem, hogy az emberiség kiürítse a poharát, hogy ez a fájdalom megvilágosítsa őket, és arra késztesse őket, hogy visszatérjenek a magasabb fejlődés útjára.

27. Ebben a próbatétel órájában ott van nektek Elias, aki imádságra és jó cselekedetekre ösztönöz benneteket, hogy ellensúlyozzátok a gonoszt. Van nektek Mennyei Közbenjárótok, aki közelebb áll, mint valaha, és vigyáz ezen az emberiségre, amely nem hallgatott tanácsaira és figyelmeztetéseire. És ott vagyok én, a ti Atyátok, akinek szeretete változatlan, aki újabb lehetőséget ad nektek, hogy megújuljatok és kibontakoztassátok szellemeteket, hogy elnyerjétek azt a jutalmat, amelyet megígértem nektek.

28. Ha nemzetetek határain kívül testvéreitek kíméletlenül sebzik és ölik egymást, rombolják a békét, pusztítják a gyenge népeket, és útjukon rettegést, nyomort és bánatot vetnek, akkor nektek, akiket felkészítettem, és akiknek már régóta bejelentettem ezeket az eseményeket, ébren kell lennetek és imádkoznotok kell. Küldjetek ki békés gondolatokat; szívetek terjessze a szeretetet és az irgalmat embertársaitok között. Valósítsátok meg tanításomat, így fogtok ellenállni a gonosznak.

29. Kiválasztottalak benneteket az emberiséget alkotó nagy tömegek közül, hogy kinyilatkoztassam nektek tanításomat, akaratomat, és minden lelket felszólítottam, hogy tökéletesedjen a (parancsaim) teljesítésének útján. De *ti* nagyobb felelősséggel tartoztok, mert szemtanúi voltatok minden szavam beteljesülésének.

30. A természet elemei és erői felszabadulnak, hogy megtisztítsanak és helyreállítsanak mindent, amit az ember a Földön bemocskolt és megszentségtelenített.

31. A gyermekek ebben az időben megrendültek a közelről tapasztalt káosz láttán, és ártatlan szívük felém emelkedik, hogy fényt kérjenek a kormányzók számára és helyes vezetést döntéseikhez. Emellett közbenjárnak nálam azokért a népekért, akik mások, erősebbek igája alatt szenvedtek, és arra kérnek, hogy szabaduljanak meg újra. A szeretet és az

igazságosság erényei élnek bennük, és panaszuk a békét és a jó szándékot követeli az emberek között. Fogadom imájukat, és balzsamként árasztom azt a háborúzó nemzetek szenvedéseire.

32. Gyermekeim, ne térjetek el az alázat, az engedelmesség és a jó érzések útjáról. Ne hagyjátok, hogy megfertőzzen benneteket a gonosz, meneküljetek el a gonosz befolyása elől. Bízzatok bennem, és hagyjátok, hogy az én fényem vezessen benneteket, és megvilágítsa fejlődésetek útját.

33. Titeket, felnőtteket is gyermekeimnek tekintelek, és értékelem cselekedeteiteket. Fogadjátok be tanításom fényét, és bízzátok rám gondjaitokat. Legyetek erősek a fájdalom ellenére, és fogadjátok el sorsotokat. Imáitokban a szenvedő testvéreiteket ajánljátok nekem, és én elfogadom közbenjárásotokat. Nektek, mint minden gyermekemnek, egyformán osztom meg szeretetemet. Fogadom imátokat, és rajtatok keresztül megáldom minden gyermekemet, mindazokat, akik szeretnek engem és hisznek ebben a szóban, mindazokat, akik kételkednek és még tagadnak engem. Megérintettem a szíveteket, amely korábban érzéketlen volt, mint a szikla, és abból kezd forrásozni a szeretet és a megbocsátás vize az emberek számára. Ez az, amit mindig is kértem tőletek: ez az örök törvény, amelynek nincs kezdete és vége, a szeretet és az irgalom törvénye, amelyet az emberi nemzetség a mai napig nem gyakorolt.

34. Ma hozzám fordultok abban a vágyban, hogy meghalljátok azt a szót, amely eltörli a szenvedéseket, és megsimogatja a súlyos viharok által ostromolt szíveteket. Meleget adok nektek, ahogyan a szerető pacsirta teszi a kicsinyeivel, mert láttam, hogy sok szívbe beköszöntött a tél: egyesek a hidegtől remegnek, mások meghaltak. Szerető jelenlétem erőt ad nektek a megpróbáltatásokban. Nem akarom, hogy hitetek kialudjon.

35. Csak a hit lesz támaszatok ebben a fájdalmas időben, ha példaként akartok szolgálni embertársaitok számára, és cselekedeteitekkel tanúskodni akartok az én szavaimról. Legyetek erősek, készüljetek fel, éljetek éberen, és valósítsátok meg azt, amit tanításom tanít nektek, hogy higgyenek nektek. Azt akarom, hogy tanításom által erősek és megvilágosodottak legyetek, hogy behozzátok az elveszett időt.

36. Ha szeretnek engem, a szívetek megváltozik: tele lesztek élettel, tele lelkesedéssel, hogy harcoljatok lelki felemelkedésetekért. Igazi tanítványaim lesztek, és ha az élet viszontagságai érnek benneteket, nem fordultok el tőlem, és nem is vádoltok engem a vezeklésetek során elviselt próbák miatt. Beleegyeztek (megbízatásotok) teljesítésébe, mert tudjátok, hogy a lélek ezekben a próbákban megtisztul és tökéletesedik.

37. Használjátok ki azt az időt, amikor tanításomat kapjátok, mert ezután már nem fogtok ilyen formában részesülni az én tanításomban. De várjatok is, amíg azt mondom nektek: „Ez az a szívek száma, amelyeket gondjaitokra kell vennetek”. Ezek azok a határok, amelyeket nektek szabok – nem a szeretet vagy a megbocsátás határai, hanem a munkátok határai. Mert – még ha szűkös termést is hoztok nekem – ha azt szeretettel ápoltátok, az nekem elég lesz, és elfogadlak benneteket, és megáldom a munkátokat.

Gondoskodnotok kell arról, hogy lépteitek ne térjenek el a jóság útjától, és hogy a fény, amelyet adtam nektek, olyan legyen, mint egy világítótorony, amely minden lélek útját megvilágítja. Ez eloszlat minden kétséget, és cselekedeteitek során biztonságérzetet ad nektek. De ha elhagyjátok a helyes utat, az mindig arra fog bátorítani benneteket, hogy térjetek vissza feladatotok teljesítéséhez.

38. Más gyermekeimnek azt mondom: ne legyetek türelmetlenek, ne kérjetek tőlem tisztséget anélkül, hogy előbb megértenétek a vele járó felelősséget. Ne siessetek, mert hamar elfáradtok, és az unalom elaltat benneteket, hogy (csak) egy másik időszakban ébredjetek fel újra. Az életút hosszú és az út rögös; lépésről lépésre kell haladnotok, anélkül, hogy megállnátok. Ha legyőzitek a test csábításait, és képesek vagytok felemelni a lelketeket, magasabb szinteken fogtok élni, ahonnan a legnagyobb tisztasággal láthatjátok a szellemi életet, amely rátok vár.

39. Értsétek meg szeretetemet, gondoljatok arra, hogy én nem vagyok olyan, mint a gazdag zsugori, aki mindent magának akar. Minden, ami az enyém, a tiétek is, mert ti az én nagyon szeretett gyermekeim vagytok.

40. Ti vagytok azok a nemzedékek, akiket ebben az időben kiválasztottam, hogy megkapjátok kinyilatkoztatásaimat. Rátok öntöttem kegyelmemet és áldásaimat, mert nem akarom, hogy visszatérjetek a földre, hogy vezekeljetek a múltbeli vétkeitekért. Azt akarom, hogy feladatotok teljesítése után élvezhessétek az én országom békéjét.

41. Azt mondjátok nekem, hogy a föld a szenvedés és a gyötrelem helye; de én azt mondom nektek, hogy *ti* tettétek azt a szerencsétlenség és viszály világává a megbízatás elmulasztása miatt. Megtanítottalak titeket az alázatosságra és az engedelmességre, és mindig a jót tanácsoltam nektek. Azt mondtam nektek, hogy békét kell vetnetek, hogy békét arassatok, hogy az új generációknak kell előkészítenetek az utat, és nekik kell adnotok a magotokból, hogy lássátok, hogyan virágzik és terem rajtuk.

42. Olyan ajándékokat adtam nektek, amelyek közelebb hoznak hozzám. Megengedtem, hogy a világotokon túlra tekintsétek, és

tanúskodjatok a Harmadik Korszak tanításaimról. Senki sem fogja tudni megakadályozni e szellemi ajándékok megnyilvánulását, ahogyan senki sem ragadhatja magához az irgalmat, amelyet nektek adtam. Csak a Szellem fogja megértetni veletek, milyen nagyok azok a kegyelmek, amelyeket nektek adtam. Tisztuljatok meg és dolgozzatok, hogy hamarosan velem lehessetek, és meglegyen az az elégedettség, hogy megértettétek és betartottátok parancsaimat.

43. Adjátok vissza ma, a jóvátétel idején, a békét azoknak, akiket hitükben „megöltetek"; gyógyítsátok meg azokat, akiket szavaitokkal megsebesítettetek; fizessétek meg adósságotokat, árasztjátok ki embertársaitokra szeretetetek jótéteményét, és teljesítitek törvényemet.

44. Az ember – amikor elfordult a törvényem betartásától – különféle eszméket, elméleteket, vallásokat és tanokat hozott létre, amelyek megosztják és összezavarják az emberiséget, és a lelket az anyagihoz kötik, megakadályozva, hogy szabadon emelkedjen fel. De Szent Szellemem fénye megvilágítja az embereket, és megmutatja nekik az igazi élet útját, amelyen csak *egy* vezető van: a lelkiismeret.

45. Amikor a nagy járványok kitörnek, és a tudósok szeretetük és belső együttérzésük hiánya miatt nem képesek meggyógyítani a szenvedőket , akkor a „munkások", a tanítványok lépnek színre, és szeretettel teljesítik feladatukat, hogy meggyógyítsák és megvigasztalják embertársaikat. És a szellemi világ, amely velük egyesül, jótéteményeit osztja majd a fájdalomtól meggyötört emberiségre. Ébren legyetek és imádkozzatok, mert ha jelenleg az értelem szervén keresztül adom nektek tanításomat, holnap csak azok fogják megkapni az ihletemet, akik felkészülnek, és velem szellemről szellemre párbeszédet folytatnak.

46. Az „arany tollaknak" le kell írniuk tanításomat a jövő nemzedékek számára, mert szavam nem veszhet el; olyan lesz, mint egy kincs, amelyet az idők során megőrzötök. De azt mondom nektek, hogy az, aki megtalálja az isteni értelmet az én szavam mélyén, az lesz az, aki a legnagyobb kitartással és szilárdsággal követi a példámat. Aki hisz ebben a szóban, olyan, mint aki égő fáklyát visz, hogy megvilágítsa az útját, anélkül, hogy hamis elméletek vagy szép hangzású szavak megzavarnák. Mert ő akkor felfedezte majd az igazság megtalálásának titkát, megértette majd az iránttatok érzett mérhetetlen szeretetemet, és érezni fogja, hogy minden gyermekem mellett vagyok, és bátorságot öntök beléjük az életútjuk folytatásához.

47. Kiálltatok a viharok és a zivatarok ellen, amelyek rongyokra tépették a „ruháitokat", de imádságban emelkedtetek fel, és kérésetek az volt, hogy

irgalmasságom megakadályozza, hogy lámpásotok kialudjon, és készen találtátok a Mestert, hogy segítségetekre siessen.

48. Az út fájdalmas, és ebben a világban nem aratjátok le a vetés gyümölcsét; de bizony, mondom nektek, ebben a próbatételek és az ítélet idején egy kis béke a lélekben és egy darab száraz kenyér az asztalotokon többet ér, mint a szép ruhák vagy a bőséges ételek, sőt, mint a föld urainak trónjai. Én, aki behatolok azokba a szívekbe, mondom nektek, hogy azok sírokhoz hasonlók, és keserűség van az ajkaikon.

49. Ezen az alázatosság útján vannak örömök, elégedettségek és a lélek számára nagy értékű kincsek. Boldog, aki tudja ezeket értékelni.

50. Közöttetek vannak olyanok, akik undorral jöttek el a világ örömeitől, ahová többé nem térnek vissza. De vannak, akiket még mindig vonzanak azok a hamis örömök, amelyeket azok nyújtanak. Ha azonban egy rossz barát, egy „ ” a gonosz útra csábítja őket, és ebben a pillanatban egy beteg fordul hozzájuk, és egy csepp „balzsamot”, akkor a szellem és az anyag belső küzdelmet vív egymással, a testvéreik iránti szeretet és irgalom érzései győznek, és elfordulnak attól, aki megkísértette őket, hogy annak az ágyához lépjenek, aki szükségében mentőcsónak volt annak a „munkásnak”. Milyen nagy volt az öröm és a béke, amelyet ez a szív érzett, amikor látta, hogy a beteg meggyógyult! Akkor imádságban emelkedett fel, és így szólt hozzám: „Köszönöm, Mester, hogy erőt adtál nekem, hogy győzzek a próbatételben.”

51. Nézzétek, hogyan áldanak meg titeket azok, akik a közvetítésetek révén meggyógyultak; nézzétek, mennyi öröm van abban, aki a segítségetekkel felkelt az ágyából. Hallgassátok meg azoknak a tévelygőknek a hálaszavát, akiket visszavezettetek a jó útjára. Milyen nagyon felvidult a szívetek a feladatotok teljesítése során! De jaj azoknak, akik nem értik meg ezeket az örömöket!

52. Ez a szó, amelyet az ember közvetítésével adok nektek, nem emberi elmélet. E kijelentés lényege isteni kinyilatkoztatás.

53. Szellememnek át kell lépnie tudatlanságotok küszöbét, hogy feltárja előttetek az örök életet, mivel amíg inkarnálva vagytok, minden inspirációtok és felemelkedésetek ellenére sem vagytok képesek felfogni azt, ami a tiétek, de ami az én titkomként vár rátok.

54. Ez a harmadik kinyilatkoztatás, a Harmadik Testamentum; ezért vagytok ti trinitaristák. Mindenki, aki ebben az időben megkapta a szellemi jelet a homlokán, már korábban is velem volt a két előző korszakban.

55. Elküldtelek benneteket, hogy nagy harcot vívjatok az emberiség között. Ezért gyakran mutatjátok meg nekem az élet csatáiban széttépett „ruháitokat”*. De jól tudjátok, hogy szerető Mesteretek meggyógyítja

szenvedéseiteket és sebeiteket, ahogyan ti is az én nevemben gyógyítjátok beteg testvéreitek fájdalmát.

** Ez egy képi kifejezés a „Lélek ruhájára", a lélekre, amelyet az emberek gonoszsága és hálátlansága, valamint Krisztus tanításának elutasítása és ellenzése sebzett meg, csalódásba ejtett, elszomorított és letört.*

56. Megáldom az ébren töltött éjszakáitokat, a vigaszt és a gyengédséget, amelyet a szenvedőknek adtatok, a könnyeket, amelyeket a világon szenvedő Szent Szívért ( ) ontottatok; és mindent, amit hoztatok, elfogadom. Ne felejtsétek el, hogy amit a felebarátotokkal tesztek, azt az Atyátokkal és magatokkal teszitek. A mezőimen egyetlen mag sem vész kárba.

57. Ha az a szó, amelyet hallatok tőlem, és mindaz, amit tanítok nektek, tökéletes, az azért van, mert a lelketek tökéletes, amennyiben tőlem származik. Lássátok, hogyan – a lelkiismeret által megvilágosítva – helyesli a jó cselekedeteket, és nem fogad el semmiféle tökéletlenséget.

58. Ki tud közületek bizonyítani, hogy nem létezett ezelőtt az életben? Kik azok közül, akik teljesen biztosak abban, hogy újjászületnek, tudják bizonyítani, hogy elszámoltak az Atyával, és hogy még vannak érdemek a „jó" oldalukon?

59. Senki sem ismeri azt a tökéletességi szintet, amelyen tart. Ezért küzdjetek, szeressetek és maradjatok kitartóak a végsőkig.

60. Egyesek számára a testben végzett „napi munka" még hosszú lesz, másoknak hamarosan a szellemben kell folytatniuk. Bizony, mondom nektek: nagyon szép a szellemben cselekedni, ha a földön teljesítettétek a feladatotokat. De ne higgyétek – csak azért, mert teljesítettétek a feladatotokat a világban –, hogy elértétek a tökéletesség célját. A lelki tökéletesedés létrája nagyon magas, és ahhoz, hogy a csúcsára jussatok, hét fokot kell megmásznotok.

61. Imádkozzatok, hogy erősek legyetek a megpróbáltatásokban. Ebben az évben a fájdalom rendkívül érezhető lesz az emberek szívében, mert ismét a tudomány és az emberi hatalomvágy keserű gyümölcse fogja megmérgezni és megölni a nagy néptömegeket.

62. Minden szennyezett megtisztul, és minden gyom gyökerestül ki lesz tépve. Éppen azokat, akik ma tévútra tévedtek, fogom felhasználni, hogy gyakoroljam isteni igazságosságomat, és ez a „völgy", amely eddig könnyek völgye volt, vérrel teli lesz, mert az patakokban fog folyni a földön.

63. Szabad akaratot adtam az embernek; de ha az elvakultságában odáig merészkedik, hogy ezért szemrehányást tegyen nekem, azt mondom

neki, hogy akaraterejét és értelmét is én adtam neki. Ugyanakkor kinyilatkoztattam neki a törvényemet, amely az út, hogy ne botladozzon meg és ne tévedjen el, és meggyújtottam benne a lelkiismeret fényét, amely a belső világítótorony, amely megvilágítja a lélek útját és az örök élethez vezeti.

64. Miért létezik a bűn, miért uralkodik a gonosz, és miért törnek ki háborúk? – Mert az ember nem hallgat a lelkiismeret hangjára, és rosszul használja az akarat szabadságát.

65. Az emberek eljutnak saját útjuk végére, és visszatérnek rajta, miközben learatják mindazt, amit elvetettek – ez az egyetlen módszer, amely által a szívekben bűnbánat keletkezik. Mert aki nem ismeri fel vétkeit, az nem tehet semmit, hogy kijavítsa tévedéseit.

66. Új világ készül, az új generációk hamarosan eljönnek; de előbb el kell távolítani az éhes farkasokat, hogy ne ejtsék zsákmányul a juhokat.

67. Ti a béke katonáiként vagytok kiküldve. Ne riadjatok vissza a harctól, ne hagyjátok, hogy a szekták és felekezetek képviselői lenyűgözzenek benneteket. Minden alázatosságotok ellenére nem vagytok kevesebbek náluk.

68. A tökéletesedés útján, ezen a végtelen lépcsőn mindig voltak olyan lények, akik elöl jártak, és mások, akik hátul jártak. De mindannyian ugyanahhoz a házhoz fognak eljutni, mert az én Istenségem szférájában nincsenek rangsorok, hanem csak gyermekek, akiket mindannyian nagyon szeret a Szellemem. Bennetek vagyok, ugyanúgy elrejtőzöm a hatalmas szívében, mint a koldusában. Ezért mondom nektek: ha egy rászorulót láttok az ajtótok előtt, ne tagadjátok meg tőle szerető segítségeteket, mert az Atyátok lesz az, aki a szívetekre kopogtat.

69. Szomjazom a szeretetetekre, ó, szeretett gyermekeim!

70. Jelenkori kinyilatkoztatásom újabb bizonyítéka annak, hogy szeretetemet adom nektek. De készítsétek elő szíveteket, mert ez a kinyilatkoztatás hamarosan véget ér, és még egyszer mondom nektek, hogy 1950 utolsó napján fogok utoljára szólni hozzátok. Mert e nap után szellemi módon kell majd keresnetek Engem a végtelenben, és ha felkészültök, ihlet formájában hallani fogjátok a hangomat – immár az emberi hanghordozó tökéletlenségei nélkül.

71. Imádkozzatok, népem, mert imádságotok pillanataiban a háborús események lecsillapodnak, a szívek megnyugszanak, az anyák vigaszt találnak, a gyermekek pedig menedéket.

72. Jaj azoknak, akik nem tudták felkészülni, mert árváknak fogják érezni magukat a földön!

73. Nagy szellemi eseményeknek lesztek tanúi a világon; a nemzetekben próféták fognak megjelenni, a Hét Pecsét tartalma mindenki számára ismertté válik, a Hatodik Pecsét fényét fogják felismerni, mint azt, amely ebben az időben ragyog; mert ebben a kinyilatkoztatásban minden ember egyesülni fog, és a föld minden hitvallása és nemzete összeolvad.

Béke legyen veletek!

47. tanítás

1. Emberiség, ebben az időben tanítalak téged az én szavammal, hogy megértsd a tanításomat. Felhívást intézek a lelkekhez, hogy kinyilatkoztassam nekik szellemi adományaikat, és hogy tanulmányozzák a kinyilatkoztatásaimat, és ne csodálkozzanak rajtuk, hanem megerősítést találjanak bennük arra, ami erre az időre megígértetett.

2. Azt akarom, hogy mindannyian, mint tanítványok, elfoglaljátok azt a helyet, ahová én helyeztelek benneteket. Mindannyian azért lettetek a földre küldve, hogy egy feladatot teljesítsetek. Türelmesen vártam annak megvalósítására, sok lehetőséget adtam nektek, de még mindig nem tökéletesítettétek magatokat. Azt akarjátok, hogy ez az új korszak elmúljon anélkül, hogy kihasználnátok, mert a feladatotok teljesítésének keresztje túl nehéznek tűnik számotokra? Az idő a tiétek, de korlátozott, és nem akarom, hogy holnap, amikor munkához láttok, a sír szélén álljatok, közel a szellemi völgybe való közelgő búcsúhoz, és elveszítsétek testi erőiteket. Dolgozzatok a megvilágosodás pillanatától kezdve – legyen szó gyermekkorról, teljes érettségről vagy öregkorról. Vessetek, hogy arathassatok, és őrizzétek meg gabonátokat az én gabonatárolómban – ott, ahol az idő nem pusztítja el, és a tolvaj nem lophatja el.

3. Ma az ember nagy küzdelmekbe keveredett: míg egyesek kegyetlen háborúkat vívnak, mások a szenvedélyek legyőzéséért és a lélek felszabadításáért küzdenek. Az emberiség megosztott, és az élet olyan, mint egy hajó, amely vihar közepette felborul. Még ti is, akik ebben a békében maradt nemzetben éltek, nem éreztek nyugalmat; mindannyian egy fájdalomkehelyt ürítetek ki.

4. Miért maradnak egyesek, bár hallják a mennyei harang hangját, még mindig süketek a hívására? Ez a harang az én hangom, amely ebben az időben mindenütt hallható, ahol gyermekeim laknak. Szavam hallatán érzitek, hogy nem emberi hang visszhangja az, amit használok, hogy hozzátok szóljak, hanem hogy az én hangom hatol be a szívetekbe, bátorít benneteket és életet ad nektek.

5. Tőletek csak a tiszta imádatot fogadom el; csak a szeretet és az irgalmasság cselekedetei adnak nektek békét.

6. Hallgassatok atyai tanácsomra, ne meneküljetek el előlem! Mondtam nektek, hogy *egy* igaz emberért egy egész vidék megmenekül. De ha nem vagytok képesek igazak lenni*, akkor legalább javuljatok meg, dolgozzatok, mert így visszanyeritek a kegyelmet, és minden nemzetben az én követeim lesztek. Ne legyetek közömbösek a fájdalom láttán; imátok jusson el hozzám, akkor sok könnyet fog az megszárítani, és testvéreitek békét és áldást nyernek. Mielőtt az emberiség összeroppanna keresztjének terhe

alatt, én leszek a segítője, és átveszem nehéz terhét, hogy továbbhaladhasson.

**Ez azt jelenti, hogy teljes mértékben Isten szeretetének törvénye és akarata szerint élni.*

7. Áldottak azok, akik tudják megtisztítani a szívüket, hogy befogadják az én szavam, mert ez örökké táplálni fogja őket. Áldottak azok, akik sóhajtoznak és szenvednek, amikor látják a zűrzavart, amelyben testvéreik élnek, mert imájuk eljut hozzám; ők fogják megtapasztalni az erény virágzását és helyreállítását az emberek szívében.

8. „Kérjetek, és adatik nektek, keressetek, és találtok." Kinyilatkoztattam nektek a Szellememet, hogy belemerüljetek, és emlékeztetlek benneteket a szavakra, amelyeket a „Második Időben" mondtam nektek: „Tamás, tedd az ujjaidat az oldalamba, és ne légy hitetlen." — Jöjjetek hozzám a hit által, hagyjátok el hitetlenségeteket, ismerjétek fel, hogy a végtelenben mutatom nektek az Ígéret Földjét, amely nyitott kapuival várja szeretett tanítványaim érkezését.

9. Bőségesen adtam nektek a „kenyeret", hogy jóllakjatok, és holnap ne érezzétek magatokat éhesnek azután a szó után, amelyet ma megvetetek. Emelkedjetek fel szellemileg, hogy elérjétek fejlődési célotokat. Imádkozzatok mindenkiért, és ne feledjétek, hogy olyanok vagytok, mint egy fénysugár embertársaitok életútján. Legyetek az emberiség nyájának jó pásztorai. Ti mindannyian, akiknek szellemetekben fény, értelem és ihlet van, képesek lesztek vezetni és visszahozni azokat, akik eltévedtek.

10. Meg van jövendölve, hogy a fájdalom nagyon nagy lesz. Nyugodtak maradtok, ha imádkoztok és tanításomat gyakoroljátok, mert minden pillanatban érezni fogjátok az én erőmet. De jaj azoknak, akik – bár hallgatták ezt a tanítást – nem hittek a kinyilatkoztatásomban, mert kételyük elcsüggeszti őket a megpróbáltatásban. Ti, akik a próféták szavait befogadtátok és megőriztétek az emlékezetetekben – ne káromoljátok Istent, amikor eljön az az idő, amikor a fájdalom elborítja az emberiséget, ne essetek kétségbe, hallgassatok és készüljetek fel, mert szeretetemmel meg foglak védeni benneteket.

11. Ne kérjetek tőlem, hogy engedjek törvényeimből és ítéleteimből. Alázatosan kérjetek, és megadom nektek, ami igazság szerint jár nektek, hogy megtaláljátok az üdvösséget.

12. Fedezzétek fel és értsétek meg azokat a tanításokat, amelyeket fáradhatatlanul adtam nektek a „Harmadik Időben". Szavam úgy jelent meg köztetek, mint egy ragyogó világítótorony, amely utat mutatott az eltévedt hajótörötteknek.

13. Tanításom lelki erőt adott nektek – nemcsak azért, hogy ellenálljatok a világnak sajátos viszontagságainak, hanem azért is, hogy végrehajtsátok azt a lelki küldetést, amelyet magatokkal hoztatok. Ne várjátok, hogy mindenki nyitott karokkal fogad titeket, amikor tanításomat terjesztitek. Néhányan csapdákat állítanak majd nektek, hogy elbukjatok.

14. Megtisztítalak benneteket, és lelkileg és testileg felkészítelek benneteket, hogy megértsétek az Atya ihletéseit, és később ugyanazzal a tisztasággal, amellyel én küldtem nektek, elhelyezzétek azokat testvéreitek szívébe, és cselekedeteitekkel tanúskodjatok tanításom igazságáról.

15. Azok szívében, akiket irgalmasságom megáldott, ezt az imát hallottam: „Uram, fáradhatatlanul adsz nekünk lelki ajándékokat és jótéteményeket." De mondom nektek: én vagyok a ti Atyátok, és ismerem szükségleteiteket. Hogyan ne hatna meg lelkemet imátok és kérésetek? Megvigasztaltalak benneteket a kis szobátok magányában, és megvilágosítottalak benneteket, hogy imádságotok hasznos legyen. Sietve jöttök ide, hogy szavaimat hallgassátok; de előbb szíveteket oltárként készítitek elő, és azon áldozatként felajánljátok nekem cselekedeteiteket.

16. Hozzám jöttök, mint egy gyermek, aki kinyújtja kezét apjának, hogy az vezesse az úton; és bizony, előttem gyermekek *vagytok*! De nézzétek, én olyan vagyok, mint a pásztor, aki őrzi juhait, és szerető hangon hívja őket a juhhodályból. Hallottátok a hangomat ebben a „harmadik időben" az emberi értelem közvetítésével, de csak akkor kerestetek Engem, amikor ajkaitok a szomjúságtól kiszáradtak, miközben átkeltek szenvedélyeitek sivatagán. Csak akkor hallottátok Mennyei Atyátok hívását.

17. Valahányszor segítségért hívtok Engem, érezni fogjátok jelenlétemet, amely vigaszt és békét ad nektek. De eljött az a pillanat, amikor éhséget éreztetek, hogy halljatok Engem, és elindultatok az én tanításom iránti vágyatokban.

18. Mindenkinek az örökkévalóság órája jelezte az időt, és a harang szólalt meg, hirdetve, hogy eljött az a pillanat, amikor lelketek megtalálja a vizet, amely csillapítja szomjúságát.

19. Néhányan kételkedtek a váratlan mód miatt, ahogyan rám találtak; de később, amikor belemélyedtek a hallott szó jelentésébe, rájöttek, hogy annak „íze" és szellemi értelme csak Istentől származhat. Akkor belső örömmel így szóltak hozzám: „Atyám, Atyám, hiszünk az emberek között való új megnyilvánulásodban!" – Láttátok magatokat szellemi ajándékokkal felruházva, békét éreztetek a szívetekben, és otthonotokban láttátok ragyogni a békesség fényét. És míg a gyermekek az Atya jelenlétében és tekintete alatt felüdültek, Ő is érezte, hogy szeretet iránti

szomjúsága csillapodik, amikor gyermekei örömét szemlélte, erkölcsi megújulásukat látta, és imáikon keresztül szeretetüket fogadta.

20. Akkor azt mondtam nektek: Kövessetek engem, már adtam nektek bizonyítékokat jelenlétemre, a hit fénye már meggyulladt a szívetekben. Ezért ettől a pillanattól kezdve nem csüggedtetek el, amikor próbák jelentek meg életutatokon, és nem is lázadtatok fel törvényem ellen.

21. Láttátok, ahogy szeretett hozzátartozóitok elhagyták ezt a világot, megtapasztaltátok, hogy bezárultak a munka kapui, és kevés lett a kenyér az asztalon, elvesztettétek földi javaitokat; de a hit, mint egy világítótorony, elvezetett benneteket a biztonságos kikötőbe. Voltak olyanok is, akik a próbatétel közepette meggyengültek, kérdéseket tettek fel az én szavammal kapcsolatban, és úgy érezték, hogy hitük kialudt.

22. De az én szavam, amely a lelkiismereten keresztül jutott el a szívükbe, így szólt hozzájuk: „Miért gyengültetek meg? Miért nem őriztétek meg a hitet, és miért felejtettétek el szavaimat? Emlékezzetek arra, hogy azt mondtam nektek, hogy a kiválasztottakat mindig megpróbálják, hogy hitük, állhatatosságuk és szeretetük próbára legyen téve."

23. Azok, akik erősek maradtak, megtapasztalták, hogy a viharok elvonultak, és újra fény lett az útjukon. Megtapasztalták, hogy visszatért a béke, az egészség és az elveszett javak.

24. Így formálom fokozatosan azok kemény szívét, akiket felhasználok, hogy holnap az emberiség között jó tanúim és szolgáim legyenek, akikbe el kell vetniük igazságom magvát.

25. A lélek nemes szívű az én szavam intése előtt, a test pedig törékeny. Ezért mondom nektek: ha megerősítem és felemelem a lelketeket, annak kell átvennie a feladatot, hogy új életre keltsen és fenntartson a testet az útján.

26. Nagyon megpróbáltattatok, legkedvesebb tanítványaim. Mivel minden próba titkot rejt számotokra, nem tudjátok, hogy az azért van-e, hogy megerősítsen benneteket a küzdelemben, hogy felfedjen nektek valamit, amit nem ismertek, vagy hogy valamilyen vétket vezekeljetek. De soha ne hátráljatok meg a próbák elől, mert nem ezért lettek küldve; és nem is haladják meg erkölcsi vagy lelki erőiteket.

27. Legyetek azok között, akik a nagy próbákban is erősek maradnak. Belőletek fogok fényben és kegyelemben gazdag nemzedékeket létrehozni.

28. Gyertek, hogy felkészülésetek érdekében megkapjátok szeretet-tanításomat, amely által minden zavaros elképzelés, amit a földön felhalmozhattatok, eltávolításra kerül az elmétekből. Ez az ige megmutatja

nektek az igaz utat, ha eltévedtetek. Mennyei hangom eljut a szívetekhez, hogy bejelentsem nektek a Harmadik Időt, és beszéljek róla.

29. Hibáitok és hiányosságaitok nem voltak akadálya annak, hogy megjelenjek köztetek – éppen ellenkezőleg, azok voltak az oka. Én titeket keresve jövök, mert eltévedtetek, és ott, száműzetésetekben, betegek és a szenvedéstől kimerültek voltatok. Ekkor Mesteretek lejött hozzátok, hogy azt mondja nektek: „Gyertek hozzám!" Ti pedig sietve elindultatok, hogy kövessétek a Törvény útját, amelyet az írt, aki a Teremtés tulajdonosa és ura.

30. A „Harmadik Idő" fénye megvilágítja az utakat, hogy tekintetetek felfedezze a töviseket, és eltávolíthassátok őket; mert ez az ösvény próbákkal van tele.

31. Szeretetem szüntelenül kopogtatott „lakásotok" ajtaján, hogy ébren maradjatok. Hogy lehet, hogy ennyi szeretetbizonyíték után még mindig van, aki tagadja az én szavam? – Mert bár szemük van, nem látnak, bár értelmük van, nem értenek, bár szívük van, nem éreznek.

32. Még mindig nem ismertek engem. Csak akkor fogtok nagyon nagy megismerést és nagyon nagy megértést szerezni a szellemi ajándékokról, ha úgy szeretitek egymást, ahogyan tanítottam nektek. Mondtam nektek, hogy ajkaitok a szívetekben lévő jó érzések bőségéről fognak beszélni. De beszélhet-e a szeretetről az, aki nem hordozza azt a szívében? Nem ráz meg benneteket az a gondolat, hogy azok, akiknek ezeket a tanításokat adom, éppen azok, akiknek már máskor is adtam szereteti tanításokat? Látjátok, apai és mesteri szeretetemben rábízom rátok ezt a tanítást, mint egy könyvet, amelyet az Úr isteni kegyelme által belé helyezett tisztasággal és bölcsességgel kell megőriznetek, hogy amikor az emberek megismerik – akik között felderítők is lesznek, mint új írástudók és farizeusok, hogy próbára tegyenek engem – ti egy tökéletes művet mutathassatok nekik, egy szellemi tanítást, amely túlcsorduló igazságosságtól és szeretettől árad – egy Isten-imádatot, amely belülről mély és külsőleg egyszerű, és amelyet a testvéreitek iránti szeretetetek és irgalmasságotok cselekedetei erősítenek meg.

33. Vigyázzatok és imádkozzatok, legyetek készen, mert tanításomat üldözni fogják. Ezek a kinyilatkoztatások ne nyugtalanítsanak benneteket; ha valóra válnak, hagyjátok, hogy meglepetésként érjenek benneteket küldetésetek során, miközben gyógyítjátok a betegeket és vigasztaljátok a szenvedőket. Erőt adok nektek azzal, hogy megadom nektek, hogy az életfa nedve mindannyiótokban legyen. Üljön le ehhez az asztalhoz, e árnyék alá, de vigyázzon, ne szennyezze be a vakítóan fehér terítőt. Ez a tiszta fehér hasonló ahhoz az úthoz, amelyet ezután be kell járnia.

Szeretetem köpenye minden gyermekemet beborítja, és irgalmasságom előkészíti az életútját mindazoknak, akiknek ebben az időben hallaniuk kell engem.

34. A szabadjára engedett természeti erők minden pillanatban felrázzák az emberiséget. Vigyázzatok, hogy ne hagyjanak nyomot a pályájukon a ti vidékeiteken.

35. Engedjétek, hogy az emberek tömegei hozzátok jöjjenek; minden szív és minden lélek bánatot hordoz magában. Vezessétek őket kapcsolatba a szellemi világommal – most, amíg még tart e kinyilatkoztatás ideje –, hogy megkapják azt a szellemi balzsamot, amely az én birodalmamból száll alá. Azt akarom, hogy felkészültek legyetek, odaadóan dolgozzatok szeretetművemben, hogy az igazságosságom órája akkor érjen titeket, amikor a betegeket gyógyítjátok, a gyászolókat vigasztaljátok, az igazságra szomjazókat tanítjátok, és azokat tanácsoljátok, akik eltévelyedtek az útról. Gondoljatok bele: ha az a nap nem ér titeket váratlanul e feladat teljesítése közben, ti lesztek a szomorúak.

36. Nem akarom, hogy lehajtott fejjel lássalak titeket jelenlétemben, mindig méltóságteljesen és örömmel akarok látni titeket. Ezzel a békével és erővel akarok titeket az emberek között hagyni, amikor eljön a búcsú pillanata; mert igazán mondom nektek: küzdenetek kell. — Ezekben a próbákban látom azokat, akik követni fognak engem, és azokat, akik hátat fognak fordítani nekem. Mert mindannyiótokat megpróbáltam és megvizsgáltam, hogy erőssé tegyelek benneteket.

37. Azt akarom, hogy a fa, amelyet ti alkotok, levelei és gyümölcsei gyógyítóak és élénkítőek legyenek. Akkor gondos gondoskodásom elvezet titeket azokhoz az emberekhez, akik csak arra a pillanatra várnak, hogy meghívják őket, mert nagyon keserű a kehely, amelyet isznak.

38. A lélek, az értelem és a test betegei, az özvegyek, az árvák, a tehetetlen férfiak és nők, a szeretetre és békére éhezők lesznek azok, akik idejönnek, hogy letegyék terheiket és visszanyerjék hitüket. Azokért, akik nem tudnak eljönni, imádkozzatok, kérjetek tőlem, és meghallgatlak benneteket.

39. Maradjatok kitartóak a megújulásban, ne engedjétek, hogy a testi természet visszaessen fejlődésében (a jobb felé). Értsétek meg, hogy – ha elértétek ezt a fejlődést – lefektettétek a szellemiségetek alapjait.

40. Érezzétek, ó nép, azt az örömöt, amelyet az Isteni Szellem érez, amikor hozzátok szól, és érzi, hogy meghallgatják. Lássátok, mennyi fényt vet az én szavam sok olyan titokra, amelyet nem tudtatok megérteni.

41. E kor emberei, akik azt hittétek, hogy életetek alkonyán vagytok – tanításom meglepett benneteket, mint a hajnal, és új életre keltette lelketeket.

42. Áldottak legyenek azok, akik felismerik feladatukat, és felveszik keresztjüket ebben az időben; mert a mezők, amelyekre lépnek, termékenyek lesznek az én szavam számára, és elvethetik bennük tanításom magját.

43. Üljön le, tanítványok és követők, csillapítsák elméjükben és szívükben a bennük tomboló viharokat, és hagyják, hogy a béke szivárványa megjelenjen a szellemi égbolton.

44. Meg fogtok lepődni az én isteni tanításomon, amikor felfedezitek a lényetekben rejtőző számtalan ajándékot és erőt, amelyekkel a jövőben győzedelmeskedhettek a próbákban és diadalmaskodhattok az élet viszontagságaiban.

45. Vezetőtek ebben az időben az én Szellemem lesz. Útjukat fogom egyengetni az új Vörös-tengeren át, mint Mózes idején. Meg foglak menteni benneteket, és meg foglak őrizni a sivatagban. Csak azt kérem tőletek, hogy fáradhatatlanul éljétek a szeretetem példáját, és hogy hűségesek legyetek a végsőkig. Mert a végső célt akkor fogjátok megtalálni, amikor lelketek a Megígért Föld kapui elé érkezik, ahol pihenni fogtok az emberi küzdelmek után, és megszabadultok a szenvedélyektől és e világ nyomorúságától. Ott megismeritek a „ ” igazi fényét, amely a Léleknek olyan teljességben mutatja meg az igazságot, ahogyan *ebben* a világban látjátok a nap fényét.

46. Az Atyától indultatok el, és hozzá kell visszatérnetek, és ehhez nemcsak eredeti tisztaságotokkal kell rendelkeznetek, hanem azzal a nagysággal is, amelyet az általatok birtokolt adottságok kibontakozása ad majd nektek, ha betartjátok isteni törvényeimet. De senki sem jön egyedül az én jelenlétembe, mindenki magával hozza mindazokat, akiket megmentett, akiket meggyógyított, akiket megvigasztalt és az üdvösség útjára vezetett. Hogy lelketek fejlődési útján segítsem, ebben az időben megadtam neki a szeretet tanításaimat.

47. Most van a tanulás ideje. Lássátok, hogyan árad szellemem minden testre és minden lélekre. Egyesek elragadtatásukban hirdetik az én igémet, mások elragadtatás nélkül. Az öregek, a fiatalok és a gyermekek az én szellemi birodalmamról beszélnek. Hát nem ezek azok a bizonyítékok, amelyeket mind a prófétáim, mind én magam hirdettünk nektek egykor az én új kinyilatkoztatásommal kapcsolatban?

48. Tisztítsátok meg szíveteket és elméteket, hogy lelketek felemelkedjen és megtisztuljon. Akkor fényemet kinyilatkoztatom lényetek

révén, és az emberiséget csodálatba ejtem szeretetetek cselekedetei által. A gyermeken keresztül az öreghez szólok, a műveletlen és tudatlanon keresztül a tudóshoz, és az alázatoson keresztül a gőgöshez. Ma még nem értitek, mi vár rátok, de holnap tudni fogjátok, és készségesen elindultok *azokba a* tartományokba, amelyek ma (még) alszanak, és holnap, amikor megkapják az én isteni üzenetemet, készek lesznek követni engem.

49. Ma vágyakozva várjátok, hogy Mesteretek lejöjjön, hogy tanítson titeket, és emlékeztessen titeket a múlt tanításaira. Éberen éltek, készséges füllel és szívvel, amely szeretettel dobog értem. Elmétek figyelmes – készen áll arra, hogy elmélkedjen az én szavamról; és utána, a csendben, emlékeztek az én tanácsaimra és parancsaimra, és megpróbáljátok megérteni őket, hogy megvalósítsátok őket. Akkor megértitek, milyen tiszta a tanításom és milyen nehéz a feladatotok, és megkérdeztek tőlem, vajon szükséges-e, hogy lelkesebbek legyetek, előbb szellemi lényekké kell-e válnotok, levetve a testburkot, amelyet ma viseltek; mert érzitek, hogy ez akadálya a szellemi felemelkedéseteknek és a feladatotok teljesítésének.

De én azt mondom nektek, hogy szeretettel fogadjátok el ezt a burkot, és ügyesen használjátok azt. Nem hiába teremtettem és adtam nektek. Ha tudjátok irányítani, a testetek a munkatársatok lesz, és képesek lesztek értékelni és élvezni földi létezéseteket azáltal, hogy betakarítjátok a szeretet magjait, amelyeket embertársaitokba vetettetek.

50. Vegyétek példaképeteknek Engem, és tegyetek csodákat, hiszen ti vagytok a kiválasztottaim. Legyetek testvéreitek orvosai és tanácsadói, az emberek ügyvédei és szószólói, és tegyétek bele egész lelketeket a munkátokba, hogy biztonságos kikötőbe vezessétek őket, és hogy érezzék, hogy a jóvátétel útján biztos talajon járnak.

51. Menjetek az általam előkészített mezőkre, és vetétek el a magot. Szeretetetekkel lazítsátok fel a talajt, mint egy jó földműves, mert az emberi szív megkeményedett, és türelmesen kell megművelni. — Amikor makacs lelkekkel találkoztatok, el akartatok kerülni őket, és azt mondtátok: „Ő nem tartozik azok közé, akiket Isten keres: *Ő* alázatos szíveket akar." — Nem tudjátok, hogy éppen ezeket a szíveket jöttem megkeresni és megváltoztatni? Megkérdezlek benneteket: amikor hozzám jöttetek, a szívetek már otthon vagy templom volt számomra? Tekintsétek vissza, és ismerjétek fel, hogy már letettétek nehéz terhet, és újjászülettetek az igazi életre.

52. Miért kételkedtek néha az emberi értelem által közölt üzenetemben, és miért követeltek tőlem bizonyítékokat, és miért hiányzik belőletek a hit, amíg nem látjátok teljesülni a kért kegyelmet? Hogy

higgyetek, választottabb nyelven akartok hallani engem beszélni, és beleavatkoztok a magas rendű döntéseimbe. Kérdezem tőletek: Elértétek már a szellemiség csúcsát, hogy értelmezni tudjátok az ihletéseimet? Olyan fejlettek már, hogy ki tudjátok olvasni az akaratomat a szellememben? — Még túl kicsik vagytok ahhoz, hogy megértsetek Engem; de én vezetlek benneteket azon az úton, amelyen el fogjátok érni a szellemi kapcsolatot Velem, hogy megismerjétek a titkomat.

53. Leértékelitek a szellemetekre bízott küldetést, pedig én olyan rendeltetést adtam nektek, amely a békéhez és az örök élet teljességéhez vezet benneteket.

54. Ha alázatosak vagytok, nagyok lesztek. A nagyság nem a gőgben és a hiúságban rejlik, ahogyan sokan hiszik. „Legyetek szívből szelídek és alázatosak” – ezt mondtam nektek minden időkben. Ismerjetek meg engem Atyaként és szeressetek engem, ne keressetek testetek számára sem trónt, sem olyan nevet, amely kiemeli titeket a többiek közül. Legyetek egyszerűen emberek más emberek között, és legyen bennetek jó szándék.

55. Készüljetek fel arra, hogy meglássatok engem teljes dicsőségemben, és tanúskodjatok rólam; és ahogy szellemileg magasabbra emelkedtek, tudásomat áradni fogom bennetek.

56. Ó, emberek, akik nem tudtatok elszakadni a világ hiábavalóságaitól, hogy betartsátok a Szellem törvényeit! Szeretitek ezt a földet, amely könnyeket okoz nektek, és újra és újra visszatértek hozzá, anélkül, hogy megértenétek azt a célt, amiért ide küldtetek. Azt mondom nektek: teljesítsétek megbízatásotokat, és készüljetek fel az útra az országba, amelyet megígértem nektek, hogy halljátok Atyám hangját, aki fogad benneteket, és megadja nektek azt a békét, amelyet testvéreitek iránti szeretetetek és irgalmasságotok cselekedetei által elnyertetek.

57. Ne féljetek a jelen idő próbáitól. Erővel vértezzetek fel magatokat, és segítsétek felebarátjaitokat. Közöttük sokakat fogtok találni, akiket a fájdalom elbátortalanított. Látni fogjátok testvéreiteket félelemben, és mindnyájuk számára gyógyító balzsamot kell nyújtani, egy erősítő és bátorító szót, valamint Atyátok fényének egy sugárát. Tegyétek a szenvedők fájdalmát a sajátotokká, akkor megosztottátok velük a nyomorúságot, és szeretetet és irgalmat adtatok nekik.

58. Nektek, akik csendben sírtok, azt mondom: Áldottak azok, akik vigaszt keresve jönnek ide. Nem kértetek sem szimbólumokat, sem képeket az imádkozáshoz, mert tudjátok, hogy veletek vagyok, és megtaláltatok engem a lelketekben. Erővel árasztottam el testeteket és lelketeket.

59. Áldottak azok, akik tudták vezetni az emberek tömegeit, és akik, amikor megérezték a kereszt terhét, segítségért fordultak hozzám. Megvilágítom az utat minden lény számára, aki a szellemi és anyagi világokban él. Ne tekintsétek egymást idegennek, adjatok egymásnak melegséget, és szeressétek egymást igazán; mert ha szeretteiteket szeretitek, engem szerettetek.

Béke legyen veletek!

48. tanítás

1. Ti, akik a hatalmas fa árnyékát keressétek, ahol pihenhettek – itt halljátok az én szavam, amely vigaszt és erőt ad nektek, hogy alázatosan szemlélhessétek az utat, amelyet be kell járnotok.

2. Ha érzitek, hogy lelketek meggyengül, kérjétek Elias-tól a botját, hogy támaszkodva rá eljuthassatok az Atya kristálytiszta forrásához, ahol szeretete és bölcsessége vize ömlik a vándorok ösztönzésére és örömére.

3. Megtanítalak benneteket az igazi templom felépítésére; mert sokan vannak, akik szentélyeket emeltek anélkül, hogy azoknak a hit alapjait megadták volna. Templomomnak olyan kell lennie, mint egy fának, amelynek ágai szeretettel terjeszkednek az egész földgömbön, ahol a madarak különféle módon örvendeznek, és hangjaik egyesülve harmonikus, kedves és tökéletes koncertet alkotnak, amelyet a Teremtőnek ajánlanak fel. Ekkor lelketek felemelkedik, hogy megkeresse Urát – mint Atyát, Mestert, Orvost; de soha ne keressétek Őt Bíróként.

4. Az igazi Istent igazán szeretni fogják, a hamis istenségeket elpusztítják, és a tisztátalan és tökéletlen kultuszok helyét a Lélek imádata veszi át, amely szerelmes dal lesz az Atyához.

5. Bizony, mondom nektek, sokat beszéltem hozzátok ebben az időben, de néha nem értetek meg, máskor pedig csak a levegőbe beszélek. Mindazonáltal e mennyei szó visszhangja nem fog elhalványulni, és az egész világon hallani fogják az emberek.

6. Ha a szellemi anyagi dolgokká alakulna át, ebben a pillanatban egy hatalmas asztalnál ülnétek, és mindannyiótok előtt meglátnátok az én szavam kenyerét, amelyet válogatott ételek jelképeznek.

7. Azok, akik fokozatosan szellemesednek, azt mondják nekem, hogy nem cserélnék el az én szavamot a legfinomabb és legcsábítóbb ételre sem. Azok, akik még nem tudták legyőzni materializmusukat, azt részesítenék előnyben, ha apjuk ahelyett, hogy *szellemi* ajándékokat és javakat hozna nekik, a világ gazdagságait hozná nekik bőségesen.

8. Hányan hagyták az asztalomnál az ételeket, amelyeket annyi szeretettel kínáltam nekik, anélkül, hogy megérintették volna őket. Mikor fogják még egyszer átélni egy olyan kegyelmi időt, mint a jelen, amikor az megadatott nekik, hogy a földre jöjjenek, hogy meghallgassák az én szavam? — Ti kemény sziklák vagytok, amelyeknek viharokra és időre van szükségük, hogy meglágyuljanak. Örökségeteketől meg lesztek fosztva, amíg nem tudjátok azt őrizni és értékelni. De újra birtokolni *fogjátok*, mert mondtam nektek, hogy amit az Atya ad gyermekeinek, azt soha nem veszik el tőlük, hanem csak megőrzik számukra.

9. Ez az a hatalmas fa, amelynek árnyékában a vándorok pihenőt tartanak, hogy kipihenjék fárasztó vándorlásukat, és visszanyerjék erejüket, miközben gyümölcseiből táplálkoznak.

10. E fa alatt várlak mindenkit; egyesek a teljesített feladat elégedettségével térnek vissza, mások lehajtott fejjel és üres kézzel.

11. Amikor a béke eltűnt a szívetekből, és a könnyek szüntelenül folytak az arcotokon, elgondolkodtatok, hogy felismerjétek szomorúságotok okát. Ekkor a lelkiismeretetek feltárta előttetek, hogy szomorúságotok és nyugtalanságotok oka a csekély szellemiségetekben, a megbízatásotok hiányos teljesítésében rejlik – abban, hogy életműveitekben nincs szeretet és irgalom embertársaitok iránt.

12. Jelenlegi életetek ennek a vezeklése volt; mert nem tudjátok, hány bűntől tisztítjátok meg ma magatokat, amellyel múltbeli életetekben bemocskoltátok lelketeket. Ez az oka annak, hogy nem volt békesség a szívetekben.

13. Aki elvesztette a béke utolsó maradékát is, fáradságosan küzd annak visszaszerzéséért, és rájön, hogy az a kegyelem csak az igazságosság és a jóság útján létezik, amelyre minden pillanatban a lelkiismereten keresztül mutatok az embereknek. Ezért azok, akik meghallották az én szavam, igyekeznek követni a nyomomat, mert tudják, hogy az én utamon van a béke, és ha nehézség vagy megpróbáltatás érkezik, irgalmasságom közel van, hogy felemelje őket.

14. Törvényem nem követel emberfeletti áldozatokat, nem jelent rabszolgaságot, és senkit sem köt láncokkal. Bizony, ez egy kereszt, de a szeretet keresztje – egy kereszt, amelynek súlya erőt ad, ahelyett, hogy kimerítene.

15. Emlékezzetek arra, hogy életetek különböző alkalmaiban igazi békét éreztetek, és fel fogjátok ismerni, hogy ez akkor történt, amikor jót tettetek, amikor megbocsátottatok, amikor kibékültetek valakivel, amikor elhagytátok a kényelmes ágyatokat, hogy egy beteg ágyához menjetek, hogy vigaszt nyújtsatok neki. Ekkor egy pillanatra az én országom békéje volt a lelketekben. Nektek, akiket arra tanítok, hogy egész életetek során őrizzétek meg a békét, igazság szerint mondom, hogy az idők kezdete óta az a feladatotok, hogy békét hozzatok embertársaitoknak. Ezért kérem tőletek minden alkalommal, amikor kinyilatkoztatom magam nektek, hogy imádkozzatok az emberekért; mert lelketek, amely egyetlen gondolatban és ugyanazon szándékban egyesül, a szívekhez úgy fog eljutni, mint a boldogság és a béke lehelete. Megkaptátok azt a tanítást és felhatalmazást is, hogy belső nyugalmat, fényt és bizakodást adjatok azoknak a lényeknek, akik (számotokra) láthatatlanul a szellemi völgyben laknak.

16. A világ útjai tele vannak veszélyekkel és kísértésekkel. Ezért a szellemi lények gyakran a világ és az anyag uralma alá kerülnek, noha felismerés fényével és megérzéssel, fegyverekkel és eszközökkel, hogy megvédjék magukat és győzzenek, tőlem származnak.

17. Legyőzötten találtalak titeket, de hallgattatok az én hangomra, amely jósággal kereste titeket, és így hitben és reményben felálltatok. Bizony, mondom nektek, nem lesz olyan eltévelyedett vagy legyőzött, aki ne hallaná ezt a hangot, amikor eljön az ideje.

18. Ebben az időben azok, akik a legtávolabb kerültek, akik a leginkább eltévelyedtek, azok lesznek, akik a leglelkesebben szeretnek engem és követnek engem.

19. Szeretetem vésője a legkeményebb sziklákat is megmunkálja.

20. E cél elérése érdekében a lelketeket keresem, mert *az* képes megérteni a tanításomat; de előbb a szívetekhez kellett szólnom, miközben a hanghordozóra korlátozom magam, és megemberesítem a szavam. Ez az a szint, amely elvezet titeket a lélektől lélekig történő kinyilatkoztatáshoz. Akkor az én szellemi hangom lesz az, amely ihletként érkezik hozzátok, és megmutatja nektek az utat a megváltáshoz; mert a testetek néha nehéz lánc vagy sűrű fátyol, amely nem engedi, hogy az anyagi világon túl lássatok.

Hogy segítsen nektek győzni ebben a küzdelemben, itt van nektek az én isteni ihletem, amely szeretetből irántatok emberi szóvá alakul, és úgy érkezik hozzátok, mint egy simogatás az értelemnek és a szívnek.

21. Ezek az emlékezés napjai, és ezért szenteltétek magatokat az áhítatnak és a felkészülésnek. Ó, ha csak meg tudnátok őrizni ezt a szellemiséget egész életetekben, anélkül, hogy fanatizmusba esnétek; milyen nagy lenne a fejlődésetek.

22. Öröm van a hallgatóság szívében, mert tudják, hogy szellemük előtt ott van a mennyei lakoma, amelyre a Mester várja őket, hogy az igazi élet kenyerét és borát adja nekik enni és inni.

23. Az asztal, amely körül Jézus és apostolai akkor összegyűltek, a mennyország szimbóluma volt. Ott az Atya gyermekei vették körül, ott voltak az ételek, amelyek az életet és a szeretetet jelképezték; ott hangzott az isteni hang, és lényege a világot átfogó harmónia volt, és az akkori béke az a béke volt, amely Isten országában uralkodik.

24. Megpróbáltatok megtisztulni ezekben az imádságos órákban, mert azt gondoltátok, hogy a Mester szavai révén új szövetséget hoz nektek, és így is van: ma megengedem nektek, hogy megemlékezzetek a kenyérről és a borról, amelyekkel testemet és véremet ábrázoltam. De azt is mondom nektek, hogy ebben az új korszakban ezt a táplálékot csak az én szavam

isteni értelmében fogjátok megtalálni. Ha testemet és véremet keressétek, a teremtés isteni természetében kell megkeresnetek, mert én csak szellem vagyok. Egyétek azt a kenyeret és igyátok azt a bort, de töltsétek meg a poharamat is, mert veletek szeretnék inni: szomjazom a szeretetetekre.

25. Vigyétek ezt az üzenetet testvéreiteknek, és tanuljátok meg, hogy a vér, mivel élet, csupán az örök élet szimbóluma, amely az igazi szeretet. — Rajtatok keresztül kezdem megvilágosítani az emberiséget új kinyilatkoztatásaimmal.

26. Férfiak és nők, gyermekek, ifjak és öregek fogják alkotni Krisztus apostolságát ebben a „harmadik korszakban". De bizony, mondom nektek, a szíveknél is inkább a Lelket keresem.

Bár nem az egész emberiség hallja meg szavaimat, azt akarom, hogy érezzék jelenlétemet ebben az áldott órában. A családapák otthonaikban, a betegek ágyukon, az igazságosságra éhezők, az emberek által megbüntetettek, azok, akiknek nincs békesség a szívükben, a megsértettek, a szegények – ti mindannyian, lépjetek csendben be szentélyembe, hogy meghalljátok Uratok hangját, aki azt mondja nektek: „Béke legyen veletek!"

27. Népem, ebben a pillanatban – akárcsak annak idején – láthatatlanul körülvesznek engem az apostolaim, akik most már a szellemben vannak: Péter, János, Jakab az idősebb és a fiatalabb, Thaddäus, Tamás, Máté, Bertalan, Simon, Fülöp, András és még Júdás is, akit a fájdalom tölt el. Mindannyian kísérnek engem ezen az új úrvacsorán. A föld mely más helyén mutathatnám meg nektek azt a képet, amelyet én mutatok nektek? – Élet nélküli ábrázolásokat fognak mutatni nektek, míg én elintézhetem, hogy azok a szellemi lények az élet és a fény teljes erejében nyilvánuljanak meg.

28. Akárcsak akkoriban, öröm és fájdalom is van a lelkemben, mert még nem minden gyermekem nyert megváltást.

29. Miközben hallgatjátok az én szavam, amely azt mondja nektek, hogy az én asztalomnál ültek, gondolataitok nem tudnak elszakadni attól a tanítványtól, aki egy pillanatnyi zavarodottságában elárulta Mesterét és testvéreit; akkor felmerül bennetek a kérdés, hogy ebben az időben is lesz-e áruló, és lelketek így kérdez tőlem: „Talán én leszek az?" – Könnyek gyűlnek a szemetekbe, és erőt kértek tőlem, hogy soha ne essetek kísértésbe. Bizony, mondom nektek, ebben az időben is lesznek olyanok, akik elárulnak engem; de nem a testemet fogják elárulni, mint a Második Időben, hanem tetteikkel megpróbálják elrejteni tanításom igazságát, és ezzel elérik, hogy az emberek azt, ami az Isteni Bölcsesség tanítása volt, csalásnak tartsák.

30. Ti mindannyian megfogadtátok, hogy szeretni fogtok engem és követni fogtok engem a halálig; de mondom nektek, hogy ébren kell lennetek és imádkoznotok kell, mert Júdás is megfogadta, hogy életét adja értem.

31. Ha akkor a testi kínzásom egy éjszakát és egy napot tartott, és a halál véget vetett a test gyötrelmeinek, most a szellemben érzem a fájdalmat mindazokban, akik szenvednek; minden vádlottban a földi bírák ítélnek el engem, és minden börtöncellában fogságba vagyok zárva azok szívében, akik ezt a vezeklést szenvedik el. Ne csak azoknak a fájdalmas óráknak az emlékére sírjatok, amelyeket Jézus a földön átélt, mert szenvedésem még mindig nem ért véget.

32. Lelketek máris részesülni kezd a szomorúságomban, mivel megérti, hogy még érdemeket kell szereznie szeretet és irgalmasság cselekedetei által, hogy elnyerje azt az örömöt és békét, amelyet az én szavam ígér annak, aki a végsőkig követ engem.

33. Emeljétek fel lelketeket egyszerű imádságban, mert az imádság kapcsolat és közeledés az Úrhoz.

34. Ez az úrvacsorázás szeretetből áll, ne felejtsétek el. Vegyétek el a kenyeret az asztalról, és osszátok meg testvéreitekkel; és ha egyszer mindannyian az örökkévalóságban lesztek, meg fogjátok érteni, hogy ez a kinyilatkoztatás, amelyet jelenleg adok nektek, az örök élet szimbóluma volt. Gyertek ide, emberiség tömegei, mert ha a „Második Időben" csak tizenkettő ült le az asztalomhoz, ma száznegyvennégyezer lesz: de szeretetem hívása minden emberre vonatkozik. Azt akarom, hogy ebben az időben mindannyian kísérjetek engem. Néhányan megremegnek szavaimtól, néhányan sírnak, mások pedig méltatlannak érzik magukat arra, hogy hallják őket. Én, aki tudom, ki is mindannyian vagytok, azt mondom nektek, hogy e nép között, amely most tömegesen siet ide, hogy meghallgassa tanításaimat, azok is eljönnek, akiknek annak idején csodák jutottak osztályrészül, hogy higgyenek bennem; hogy ott vannak azok, akik kételkedtek Jézusban, és azok is, akik Pilátus előtt kiáltották: Feszítsd meg, feszítsd meg!

35. Sokan (közületek) láttatok engem a keresztet a vállamon viszve a Golgotára menni, anélkül, hogy tudtátok volna, kit kísértek, és láttátok Mária könnyeit, anélkül, hogy tudtátok volna, ki az, aki ott sírt. Nézzétek, hogyan tanítom most újra azokat, akik akkor nem tudtak felismerni engem, és hogyan alakítom őket tanítványaimmá.

36. A kereszten bocsánatot kértem értetek, mert nem tudtátok, mit cselekszetek. Ez a bocsánat egy új lehetőségben nyert kifejezést, amelyet az Atya kínál nektek, hogy megnyissátok a szemeteket az igazságra,

megmeneküljetek és közelebb kerüljetek hozzám. De irgalmasságom ellenére is vannak még olyanok, akik hiányosságokat keresnek szavaimban, hogy így okot találjanak arra, hogy ne higgyenek és ne kövessenek engem. De bizony, mondom nektek, szavaim szellemi lényegében nincs semmiféle hiba; ellenben ezzel a szerény és egyszerű szóval sok hibát eltöröltem a szívetekből.

37. Mindannyian az én ítéletem alá tartoztok. Semmi sem fog titeket erőteljesebben meghatni, mint az irántatok érzett szeretetem irgalma; mert az *én* ítéletem szeretetből áll.

38. Akkoriban József Arimathiai megnyitotta házának kapuit, hogy a Mester tanítványai körében megünnepelhesse a húsvétot, amikor azok még nem tudták, hogy az a Bárány, akit azon az ünnepen feláldoznak, Jézus lesz.

39. Most arra kérem titeket, hogy készítsétek elő a szállást a szívetekben, ahová betérek, hogy szavaimmal emlékeztessem titeket azokra a cselekedetekre és tanításokra, amelyeket akkor a véremmel pecsételtem meg. Ne korlátozzátok azonban magatokat arra, hogy csak ezeken az emléknapokon idézzétek fel a szenvedésemet. Meg kell építenetek a szentélyt a legbelső lényetekben, ahol örökké emlékeztek arra a szeretetleckére, amelyet Krisztus hozott nektek a földre. Az a szentély elpusztíthatatlan lesz a viharokban, amelyek az emberiség hitének megsemmisítésére irányulnak.

40. Ma elérjem, hogy hangom sok tartományban, városban és faluban hallható legyen, hogy sokan elhívottakká váljanak. Útamon balzsamot, vigaszt és békét vetek a szívekbe, reményt ébresztek azokban, akik elveszettnek hitték magukat a kegyelem életében, és életet adok azoknak, akik a bűnben és a vétkekben halottak voltak.

41. Akkoriban is egyik tartományból a másikba jártam, és jelenlétem örömöt váltott ki a szenvedők, a betegek és a szellemileg szegények körében. Nem mindenki követte lépteimet, de ők ott maradtak, mint az általam rajtuk végzett csodák élő tanúi. Férfiak, nők és gyermekek jöttek Jézushoz, szomorú arcuk és panaszuk beszélt nekem nyomorúságukról és szenvedésükről. Hallottak pletykákat és híreket csodáimról, és vágyakozva várták a galileai rabbi áthaladását, hogy kinyújtsák felé kezeiket, és kérjék tőle hatalmának bizonyítékát.

Egyszerű szívűek voltak, de voltak mások is, az írástudók, a törvénytudók és a farizeusok, akik Jézus iránti ellenszenvükben végül azt követelték tőle, hogy mutassa meg nekik a kezeit, hogy lássák, felismerhető-e rajtuk az a hatalom, amellyel puszta érintéssel gyógyította a betegeket.

42. Irgalmam mindenkire egyformán irányult. Én voltam az Atya, aki azért jött, hogy minden gyermekét megszabadítsa fájdalmaitól. Jézus, az orvos, teljes mértékben gyógyító balzsam volt, és nem volt szükség arra, hogy megérintse a beteg testét, hogy visszaadja neki az egészségét. Néha – hogy az embereknek bizonyítékot adjak arra, mire képes a hit – megengedtem, hogy valamelyik beteg odalépjen hozzám, és megérintse a ruhámat, hogy meggyógyítsam.

43. A mai időkben már nem az ember Jézus jött el a világotokra a bűnösök és a szenvedők keresésére. Most Jézus Lelke nyilatkozik meg az emberiségnek, hogy felfedezze a mai emberek között azokat az új tanítványokat, akik hűségesek maradnak hozzá a végsőkig. Egy szellemi asztalnál kenyeret és bort kínált nekik, láthatatlanul az emberi szem számára, de valóságosan a szellem számára.

Sokak közül, akik ma buzgón hallgatják az én szavam, egykor nem hittek nekem; de megkérdezem tőletek: milyen csodákra és milyen időkre várnak azok, akik – bár most hallanak engem – nem hisznek a kinyilatkoztatásomban? Kételkednek, mert műveletlen és egyszerű emberek révén nyilvánulok meg, és nem tudósok vagy teológusok révén; de azt mondom nektek, hogy minden időkben mindig a „legkisebbek" között fogtok megtalálni Engem.

44. Azok, akik megértették e szó értékét, és addig kutatták, amíg meg nem találták isteni jelentését, azok fogják őrizni, mint a szellemiség magját, amelyet holnap az emberek között kell terjeszteniük.

45. Az „Első Időben" az Úr hangja a Szentélyben hallatszott, a „Második Időben" Jézus szavain keresztül adtam nektek szeretet-tanításaimat; most egy emberi hanghordozón keresztül halljátok szavam, és holnap az én ihletem lesz az, amely minden lelket megvilágosít az Atya és gyermekei közötti legmélyebb összetartozásban.

46. A „Második Időben" azt mondtam nektek: „Az ember nem csupán kenyérből él, hanem minden szóból, amely Istentől származik." Ezért a kenyér, amellyel testemet megjeleníttettem, csupán szimbólum volt. Ma azt mondom nektek: vegyétek az én szavam kenyerét, igyátok annak szellemi értelmének borát, és örökké táplálkozni fogtok.

47. Értsétek meg, hogy a béke országából jövök a könnyek völgyébe, az igazak lakhelyéről szállok le, hogy a bűnösökkel beszéljek. Nem viselek királyi koronát, sem jogarot, alázatossággal jövök, hogy egy ügyetlen testen keresztül mutassam meg magam nektek, amelyet a fényemmel átalakítok, és megleplek benneteket tanításom határtalan igazságával.

48. Nem szégyellem magam miattatok, és bűneitek és tökéletlenségeitek ellenére soha nem fogom tagadni, hogy az én

gyermekeim vagytok, mert szeretlek benneteket. Inkább az emberek azok, akik szégyellnek engem, amikor sokféle alkalommal tagadnak meg engem.

49. Ma kiárasztom rátok a Szellememet, hogy megtanuljátok, hogyan kell nekem szellemi és egyszerű tiszteletet adni, mentesen a materializmustól, a hagyományoktól és a fanatizmustól.

50. Ti, akik ledöntöttétek a hamis isteneket, akiket a múltban imádtatok, meg fogjátok érteni, hogyan lépjetek be abba a szentélybe, amelyet jelenleg az én szavammal alakítok ki a lelketekben.

51. Látom a szívetekben azt a vágyat, hogy maradjak veletek, és mindig ebben a formában tanítsalak titeket; ez azonban nem lehet így, mert ha teljesíteném kéréseteket, nem tennétek erőfeszítéseket arra, hogy szeretetcselekedeteitek révén keressetek engem, és megelégednétek azzal, hogy hallgatjátok tanításaimat.

52. Ősidők óta mondom nektek, hogy az én országom nem e világból való; és bizony, mondom nektek, szellemileg a föld sem az otthonotok. Az Atya országa az Ő fényében, tökéletességében, szentségében van. Ez a ti igazi otthonotok, ez a ti örökségetek. Emlékezzetek arra, hogy azt mondtam nektek, hogy ti vagytok a mennyország örökösei.

Ez a bolygó olyan, mint egy lakás, amely ideiglenesen befogad benneteket, és ahol lelketek megtisztulási próbáknak van kitéve, hogy a szellemi otthonba való visszatéréskor továbbfejlődést és haladást érjen el. Ezért ne kérdezzétek magatoktól: „Miért nem találtam teljes békét és teljes boldogságot ebben a világban?” Bizony, mondom nektek, még azok sem találták meg az igazi békét ebben a földi völgyben, akik tiszták voltak.

53. Ha ez a föld megadna nektek mindent, amit kívántok, ha nem lennének rajta a nagy szellemi próbák – ki közületek vágyna akkor az én országomba jönni? Ne káromoljátok és ne átkozzátok a fájdalmat sem, hiszen *ti* magatok hoztátok létre a vétkeitekkel. Türelmesen viseljétek, akkor megtisztít benneteket, és segít abban, hogy közelebb kerüljetek hozzám.

54. Felismeritek, milyen erősen gyökereztek e világ dicsőségeiben és élvezeteiben? Nos, eljön az az idő, amikor nagyon erős lesz a vágy, hogy elszakadjatok tőle.

55. Aki lelki emelkedéssel képes kiállni a próbáit, békét talál ebben a győzelemben. Aki a földön a menny felé emelt tekintettel jár, nem botlik meg, és a lábai sem sérülnek meg a vezeklési útjának tövisein. Ti, akik hallgattok rám – szeretettel viseljétek el a próbáitokat, hogy példaképpé váljatok. Törekedjetek arra, hogy egyre jobban haladjatok előre a tökéletesedésetekben. Mert ha nem így lenne – akkor miért jöttetek el ma

ide? Miért hagytátok ott a munkátokat, hogy leüljetek ezekre a kemény padokra? Mert békét, fényt és a balzsam gyógyító erejét kerestek.

Ezen tömegek között vannak olyanok, akik az én bölcsességemet és kinyilatkoztatásaimat keresik, hogy holnap elvigyék ezt az üzenetet a tartományokba. Vannak olyanok is, akik sokat vétkeztek, akik könnyekkel áztatott arccal azt mondták nekem: „Atyám, nem vagyunk méltók arra, hogy meghallgassuk a te szavadat." De mondom nektek, hogy éppen értetek jöttem – azokért, akik letértek a fejlődés útjáról. Soha nem azért jöttem, hogy igazakat keressek a földön – *ők* már megmenekültek. Azokat keresem, akik magukban már nem találnak erőt a megmenekülésre; nekik adom áldásomat és gyengéd szeretetemet.

56. Ha valakinek közületek azt mondták, hogy lelke bűnei miatt elveszett, és ő még szeretné jóvátenni hibáit és megmenteni magát, jöjjön hozzám, és én megadom neki bocsánatomat, és új életre emelem. Olyan lesz, mint Lázár, aki felkelt, amikor meghallotta Jézus hangját, amikor az így szólt hozzá: „Kelj fel és járj!"

57. Hasonlóképpen keresem a tudatlanokat is, hogy szemeik előtt kinyissam az igazság könyvét, az „Igaz Élet könyvét". Azt akarom, hogy azok, akik korábban tagadtak engem és káromoltak ellenem, ma emelkedjenek fel az emberek között, és olyan népet alkossanak, amely a szellemiség, az alázat és a felebarát-szeretet példaképe, és szeretetteljes cselekedeteivel tanúskodik tanításomról embertársai előtt.

58. Látom, hogy hasznosítjátok tanításomat; de még mindig messze vagytok a tökéletességtől. Még gyengék vagytok, mert alig tesztek három lépést, és máris a kísértés elbuktat benneteket.

59. Legyetek erősek, és ha szüleitek vagy gyermekeitek elutasítanak tanításom miatt, mutassatok szilárdságot és hitet, és ne féljetek, mert hatalmam és példátok meggyőzi őket erről az igazságról. Ha azok közül, akik elutasítottak benneteket, néhányan elhagyták ezt a világot anélkül, hogy megtérítettétek volna őket, ne csüggedjetek; mert a magot, amelyet beléjük vetettetek, magukkal vitték a lelkükben, és az más világokban fog virágozni.

60. Merüljetek el azokban a tanításokban, amelyeket a „Második Időben" szenvedésemmel adtam nektek. Meghívlak benneteket, hogy velem együtt emlékezzetek ezekre a tanításokra, és gondolkodjatok el rajtuk. Gondoljatok arra, hogy már csak néhányszor fogok róluk beszélni nektek. Nem tudjátok, mi jön utána, de fel kell készülnetek az új kinyilatkoztatások fogadására, amelyeket adni fogok nektek. Ha eljönnek számotokra azok az emléknapok, és békét akartok lelketekben, és tetszeni akartok Uratoknak, tegyetek irgalmas cselekedeteket a rászorulókkal,

bocsássatok meg ellenségeiteknek, és ne legyen senkivel „rendezetlen számlátok” ( ); mert ha azokban a pillanatokban, amikor (a kereszten) kimondom a hét szavam, lelkiismeret-furdalás lenne a lelketekben – milyen keserűen és fájdalmasan hatnának azok a szavak a szívetekre! Mert a lelkiismeretetek akkor azt fogja mondani nektek, hogy – amikor vizet kértem tőletek, hogy csillapítsam szomjúságomat – epe és ecetet adtatok nekem inni.

61. Imádkozzatok, mert kísértések és csábítások idején éltek, és nem tudjátok, hogy azok, akik ebben a pillanatban békében vannak, nem kerülnek-e néhány pillanat múlva viszályba, vagy nem káromolják-e Istent. Mindig tartsátok szem előtt, amit ma mondok nektek, hogy mindig készen álljatok a (szellemi) éberségre és az imádságra.

62. Lássátok, hogy isteni lényem képes egy bűnös ajkain keresztül eljutni hozzátok. Hát nem ez a hatalom és a szeretet csodája? Ez azért történik, mert én vagyok az, aki vizet áraszt a sziklából és fényt a sötétségből.

63. Szerény közvetítőkön keresztül szóltam a „legkisebbekhez”; mert ha a világ urai közvetítették volna ezt az üzenetet az emberiségnek – bizony, mondom nektek, nem ismernétek meg adományaitokat, és nem lennének tisztségeitek, amelyeket betölthettek. Nem ettetek volna ebből az ünnepi lakomából, és be kellett volna érnetek azzal, hogy távolról nézitek az ünnepet. Ezen értelmi szervek (a hanghordozók) révén viszont, amelyeket nem érintettek el elméletek, tudományok és vallási előítéletek, felhívást intéztem az egész emberiséghez, anélkül, hogy bárkit is előnyben részesítettem volna társadalmi osztálya, nemzetisége, vallása vagy nyelve miatt.

64. Hangom a Szellem Birodalmából jön, ahol én vagyok a király – abból a paradicsomból, ahol mindannyian az Uratok mellett lesztek, ha Dimashoz hasonlóan a keresztetekről alázatosan és hittel így szóltok hozzám: „Uram, emlékezz meg rólam, amikor a te országodban leszel.” A ti keresztetek az, amelyet rátok bíztam, amikor ezt a feladatot rábíztam rátok: tanítani, gyógyítani a betegeket, vigasztalni, az emberiségnek hirdetni az én isteni üzeneteimet. Ez a küldetés nehéz, mert felelősséggel jár, mert kényes, mert hangos, és ennek végrehajtása során rátok zúdulnak a hitetlenek, a rágalmazók és a gúnyolódók gúnyolódásai, akik nem akarták megtalálni az igazságot a tanításomban.

65. Ugyanígy járt Jézus a szenvedés útján, és viselte a kereszt terhét, amely összehasonlíthatatlanul kisebb volt, mint azoknak az embercsordáknak a hálátlansága.

66. Itt van a Mester, aki gyermekeit a múltbeli cselekedetekre emlékezteti, és azokat a jelen cselekedeteivel hozza összefüggésbe, hogy jobban megértsétek tanításaimat. Azt akarom, hogy ez a tanítás elterjedjen a világon, hogy megvilágosítsa az emberiséget, hogy egy számára ismeretlen élet láttán felébredjen, és elinduljon, hogy a világban egyetlen otthont, egyetlen családot alkosson. Ez lesz az igazi Izráel népe, Isten népe, amelyben eltűnnek a származás, a társadalmi osztályok és a törzsek közötti különbségek, mert mindannyian egyetlen törzsből származó ágak lesztek, ahol mindenki betartja a törvényemet, amely azt mondja nektek: „Szeressétek egymást."

67. Ti, akik ezt a keresztet vállatokra vettétek – ismerjétek fel azt a felelősséget, amely nektek jut, hogy az emberiség elé tárjátok kinyilatkoztatásom és csodáim igazságát. Ezért nemes szándékot és tökéletes megértést követelek tőletek azzal kapcsolatban, hogy kik vagytok Isten és az emberiség szempontjából, és ehhez adom nektek a szellemiségre vonatkozó tanításomat.

68. Készüljetek fel így, és ti lesztek e harc jó katonái, az igazi „szellem szerinti izraeliták", a hűséges tanítványok. Ne kíméljétek az erőfeszítéseket, hogy igazoljátok e szó igazságát. Ne felejtsétek el, hogy Krisztus, hogy tanúskodjon az általa hirdetett igazságról, hagyta, hogy testét megsemmisítsék. Miért kellett volna megvédenie annak a testnek az életét, amikor korábban azt mondta, hogy az ő országa nem e világból való? — Ti is hasonlóképpen gondoljátok, hogy az örök élet eléréséért, amely lelketeket várja, sok nagyratörő célt feláldozhattok.

69. Ha el akarjátok távolítani testvéretek lelkében lévő sötét foltokat, előbb magatoknak is foltmentessé kell válnotok; ha megbocsátást akartok nyerni, előbb nektek kell megbocsátanotok.

70. Milyen szép lesz a lelketek számára, amikor eljön utolsó pillanatotok a földön, és a békével teli lélek így szólhat az Atyához: „Uram, minden teljesült!"

Béke legyen veletek!

49. tanítás

1. Imátok felemelkedik hozzám, mint a virágok illata, és én elfogadom.

2. Hagyjátok, hogy lelketek élvezze az örök élet kenyerét. Ez nem az első tanítás, amelyet isteni Szellemem ad nektek; emberként már egy másik korban is megjelentem, hogy megtanítsalak benneteket az alázatosságra – arra, hogy mások javát szolgálva éljetek, és a szeretet keresztjén haljatok meg. Amikor halljátok az én szavam, úgy tűnik számotokra, mintha ez lenne az első tanítás, amelyet a lelketek kap, mert a korábbi tanítást nem értettétek meg. Ma újra eljöttem, hogy megkeressem a betegeket, akik mind az én gyermekeim, mert mindannyian nyögtök ebben a vezeklő völgyben, és panaszaitok eljutnak hozzám.

3. Amikor a fájdalom nagyon erős lesz, az ember eszébe jut Isten – bármilyen közömbös és hideg is volt tanításom iránt –, vágyakozva irgalmamat keresve rám emeli tekintetét, és kétségbeesésében ezt az imát küldi fel: „Uram, miért nem adod meg nekem, amit annyira kérek tőled? Ha nem tudod meghallgatni könyörgésemet, akkor rövidítsd meg napjaimat a földön, mert nincs értelme csak a szenvedésért itt lenni.” Milyen nagy tudatlanságot mutattok, amikor így szóltok Atyátokhoz, aki teljes szeretet gyermekei iránt!

4. Ezért tanításommal ebben az időben kihozlak benneteket a meg nem értés sötétségéből, hogy még a legnagyobb fájdalomban se térjetek el a fény útjáról. Hamarosan meg fogjátok érteni, hogy nem a fájdalomra teremtettelek titeket, mert a szenvedés nem tőlem jött, hanem tőletek. Most végig kell járnotok az egész utat, hogy visszanyerjétek a fényt és a tisztaságot, amelyet darabokban hagytatok hátra az út tövisein.

5. Igaz, hogy életetek olyan, mint a viharos tenger, amelyben időnként attól tartotok, hogy elsüllyedtek. De mivel tökéletlenségeitek miatt olyan mélyre süllyedtetek, legalább azokban a pillanatokban higgyetek jelenlétemben és hatalmamban, amikor próbáitok nagyon kemények. Ne adjatok okot arra, hogy úgy szóljak hozzátok, mint a „Második Idő” tanítványaihoz, akik velem egy csónakban utaztak, és amikor látták, hogy a tenger felkavarodik, és Jézus alszik, félelemmel és rettegéssel így szóltak hozzá: „Mester, ments meg minket, elvészünk!” Erre a következő feddő válaszom volt: „Ó, kicsinyhitű emberek!”

6. Szeretett népem, mélyedj el tanításomban, irányítsd életedet azoknak a tanítványoknak a példája szerint, mert nektek is tanítványokká kell válnotok. Gondoljatok arra, gyermekeim, hogy 1950-től kezdve ezt a szót – „ ” – többé nem fogjátok hallani. Használjátok ki most, hogy megtisztítson benneteket, és ne legyetek tovább a bűn útján.

7. Szeretetáldozatom a „Második Időben” megmutatta nektek, hogyan kell lemosni azokat a foltokat, amelyeket testeteken és lelketeken hordoztok, még azokat is, amelyeket Sodoma és Gomorra hagyott rátok örökségül*. Feláldoztam magam az emberek tanításáért, hogy megmutassam nekik az engedelmesség és a szeretet útját, amelyen megváltásukat elérhetik.

**Ez utalás a szodomiták fő bűnére, a a nemi perverzió, és amelynek hatása a mai napig.*

8. Most, hogy számtalan tanítást adtam nektek, készen álltok arra, hogy megmentsétek magatokat és megtisztítsátok magatokat. Akkor bejelentettem nektek, hogy visszatérek az emberek közé, és íme, itt vagyok, betartva ígéretemet.

9. Ha nem is érzik mindannyian, akik ezt a szót hallják, a jelenlétemet, az azért van, mert a materializmusuk, a bűneik és az elméjükbe gyökerező elképzeléseik elválasztják őket a Mestertől. De egy pillanatnyi bűnbánat elég lesz ahhoz, hogy a lelkükben érezzék Engem. Szeretetem fénye megvilágítja őket, mint Péterre, amikor a Mester kérdésére Jézus istenségét vallotta. Végzetes bűneikkel szakítanak, borzalommal tekintenek majd múltjukra, és új életet kezdenek – tisztát, hasznosat és méltót. Ezért mondom nektek, hogy ne ítélkezzetek testvéreitek felett, amikor bűneik és rossz szokásaik terhét cipelve jönnek hozzátok. Ne utasítsátok el őket, mert ez a szándék hasonló lenne ahhoz a csoporthoz, amelyik házasságtörésen kapott egy asszonyt, és Jézus elé vitte, hogy próbára tegye igazságosságomat. Milyen szigorú leckét adtam azoknak, akik bűntelennek tartották magukat a házasságtörő nőhöz képest, amikor azt mondtam nekik: „Aki bűntelennek tartja magát, az vesse az első követ erre a nőre”, és ők szégyenkezve visszavonultak.

10. Milyen megértőnek, őszintének és alázatosnak kell lennetek, ha nem akartok, hogy képmutatóknak nevezzelek benneteket, mint a farizeusokat, akiket fehérre meszelt síroknak neveztem – kívülről szépen kiöltözve, belülről pedig tisztátalanok.

11. Tekintetem kutató, és behatol a lényetek legmélyébe és a szívetek legbelsőbb részébe. Irgalmasságom készen áll arra, hogy cselekedeteiteket bejegyezze az életetek könyvébe, amely a bíróságotok könyve lesz. Gondoskodjatok arról, hogy csak jó cselekedeteket jegyezzen fel, akkor a béke, amelyet lelketek ezáltal elnyer, a nagy jutalmak előjele lesz a szellemi életben.

12. Ma emlékeztek arra a napra, amikor Jézus az emberek vádlottja volt, és amikor még a gyermekek is, a felnőttek példáját követve, ártatlanságukban kiáltották: „Feszítsd keresztre!”

13. Szembenéztem a bírákkal, és nagy volt az öröm azok között, akik a halálomat kívánták, amikor keresztre feszítésre ítéltek. Mint egy áldozatra menő bárány, szelíden hajtottam meg a fejemet, és elfogadtam a mártírságot, ahogy meg van írva.

14. Ma ismét a bíráim előtt állok. Megmutatom nektek az igazságomat, hogy vizsgáljátok meg és ítéljétek meg, és tudom, hogy hibákat fogtok találni benne, amelyek nincsenek benne, hogy aztán elítéljétek. Ítéljétek meg a munkámat, de hagyjátok békében mindazokat, akik révén átadtam nektek az igémet.

15. Vannak köztetek olyan lelkek, akik már ősidők óta, Izráel kebelében egészen a mai napig megtisztultak a földön nagy bűneiktől, hogy tiszták legyenek, amikor a szellemi térben lakoznak. Ők azok, akik hittek jelenlétemben ebben az időben, és ők lesznek azok, akik így kérdezik majd munkám üldözőit: „Milyen hiányosságok miatt kifogásoljátok ezt a tanítást?” Ahogyan annak idején Pilátus megkérdezte a tömeget: „Mivel vádoljátok ezt az embert?” – az én hangom elhallgat, ahogyan Jézus ajkai is elhallgattak akkor, és hagyom, hogy – míg egyesek ítélkeznek az én szavam felett – mások megvédjék azt, mert ebből a küzdelemből fog kitörni a fény. Szerető tekintetem mindenkit magába foglal, és megbocsátásom is mindenkire vonatkozik.

16. Engem Hannás és Kajafás elé vittek és vádoltak, majd Pilátus és Heródes elé, hogy ítélkezzenek felettem. Bizony, mondom nektek, ebben az időben a munkám, a szavam is a „Főtanács” elé kerül, majd az új Pilátus elé, hogy ítélkezzenek felette. Lesznek olyan állami tisztviselők, akik hisznek az új hirdetésemben és ebben az üzenetben; de a világtól való félelmükben hallgatni fognak, és hagyják, hogy tanításomat és követőimet üldözzék, miközben *kezeiket* megtisztítják, de nem a szégyenfoltokat, amelyeket lelkükre rakottak.

17. A „Harmadik Időben” új keresztet kell viselnem. Ez a halandó szemek számára nem lesz látható, de annak magasságából szeretetüzenetemet fogom elküldeni az emberiségnek, és az én vérem, amely szavam szellemi esszenciája, fénygé válik a lélek számára.

18. Azok, akik annak idején ítélkeztek felettem, ma bűnbánó szellemmel viszik el a fényt az emberek szívébe, hogy jóvátegyék hibáikat.

19. Ahhoz, hogy tanításom az emberek gonoszságáról diadalmaskodjon, azt előbb, Krisztushoz hasonlóan, a kínzóoszlopon meg kell ostorozni és kigúnyolni. Minden sebemből ki kell áradnia a fényemnek, hogy

megvilágítsa e szeretet nélküli világ sötétségét. Szükséges, hogy láthatatlan vérem az emberiségre hulljon, hogy újra megmutassa neki az üdvösséghez vezető utat.

20. A kereszt, amelyet most rám raktok, nehezebb, mint a Második Koré. Akkor nem ismertétek fel Krisztust, most mindannyian ismeritek Őt, és mégis elítélitek Őt. Ezúttal nem fogjátok látni Jézust, ahogy a kereszt terhe alatt zihálva halad el a házatok előtt. Nem fogjátok látni, hogy a bűneitek terhe nyomja le a lelkemet. Mégis hallani fogjátok a hangomat, amely azt mondja nektek: „Szomjazom, emberiség"; de a szomjúságom a szeretet iránti szomjúság lesz.

21. Mária, Jézus szerető Anyja, nem fogja könnyeit egyesíteni szeretett Fia vérnyomával; de a mennyországból, hálátlanságotokért, az egész világ Anyjaként gyengéd szeretetét fogja rátok küldeni.

22. Úton az új Golgotám felé nem fogok megbotlani; ezért nem lesz szükség arra, hogy valaki segítségemre siessen, hiszen én vagyok az Erősek Erőse. Tekintetem azonban tanítványaimat fogja keresni – abban a reményben, hogy hűségesek lesznek, ahogyan az én apostolom, János is az volt.

23. Boldog az, aki helyesen tudja értelmezni, amit a Mester mondott nektek ebben az emlékezés órájában. Áldottak legyetek, akik ebben az időben hallgattátok az Isteni Mester emlékeztető tanításait. A sűrű sötétség, amelyet az emberiség bűne okoz, az oka annak, hogy a Mester felveszi a mártírság keresztjét, és még egyszer végigjárja a szenvedés útját.

Ti most a Harmadik Korban éltek, és még mindig nyújtjátok Urátoknak a szenvedés serlegét; de én alázatosan elfogadom, hogy még egyszer szeretetbeli tanítást adjak nektek. Arcomon vér és könnyek folynak, amelyeket irántatok érzett szeretetből ontom, és szavaim hallatán nektek is könnyek szöknek a szemetekbe, amelyek az emlékezésre és a bűnbánatra késztetnek benneteket. Ez a sírás megtisztít benneteket és közelebb hoz hozzám.

24. Ti nők, akik vezekeltetek bűneitekért, legyetek bátrak, mert gonoszságotok el lesz véve tőletek, hogy erősek legyetek az élet útján. Magdolnát követtétek, de bukásotok után bűnbánatot éreztetek. Legyetek erősek, gyógyuljatok meg lélekben és testben, és legyetek egészségesek.

25. A bűnösökhöz jöttem, nem az igazakhoz; ezért ne háborodjatok fel. Szeretem minden gyermekemet, az egészségeseket és a betegeket, a tisztákat és a szennyezetteket, és mindnyájukról gondoskodom. Az egyik szív fényt kér tőlem gyermekei számára, egy másik közbenjár a beteg édesanyjáért, és mindnyájuknak megadom irgalmamat.

26. Ha sokat sírtatok, vigasztalódjatok; ha mások közületek érzékenységet kérnek tőlem, hogy bűneitek miatt sírjanak, fogadjátok el őket, és nyugodjatok meg, mert a sírás megkönnyebbülés és béke is a lelkiismeret-furdalással és bűntudattal terhelt szív számára.

27. Emlékezzetek: Amikor az áldozat megtörtént, és azok, akik üldöztek, azt hitték, hogy örökre kialudt a fény, amely tanítványaim útját megvilágította, és hogy hangom elhallgatásával minden véget ér, azok szívében, akik követtek, egy kitörölhetetlen fénysugarat láttak abból az örökkévalóság fényéből, amely soha nem aludt ki. Mert míg egyesek elutasítottak, mások szerettek, és mivel tudták, hogyan kell követni engem, amikor megígértem, hogy visszatérek hozzájuk, ébren és imádkozva várták visszatérésemet, és minden megnyilvánulásomban érezték jelenlétemet.

28. Ugyanígy lesz a mai időkben is. Azok, akik behatoltak tanításom lényegébe, továbbra is ébren lesznek, és áhítattal várják szavaim beteljesülését, míg a többiek elfelejtik az irántuk tanúsított szeretetemet és a megváltásuk iránti buzgalmamat.

29. Látom a fájdalmat, ami minden szívben van, és míg az ajkak hallgatnak, mert szavakkal nem tudják kifejezni, amit éreznek, a lélek felemelkedik, és közösségben van Velem.

Az Atya Lelke a szívetek közelében lüktet, őrködik felettetek és megáld benneteket. Ezenkívül megerősítem bátorságotokat, letörlöm könnyeiteket, és megáldok mindannyiótokat, akik ezen a napon összegyűltetek, hogy meghallgassátok az Atya hangját, aki azt mondta nektek, hogy 1950 után már nem fogjátok az Ő szavát az emberi értelem szervein keresztül hallani.

Hasonlítotok a „Második Idő” apostolaihoz, mert ők is sokat hallgattak rám. Hordozzátok szavam a szívetekben, hogy továbbadhassátok azoknak, akik nem hallottak engem hanghordozón keresztül .

30. Ti a földön megemlékeztek bizonyos időkről és napokról, amelyek emlékeztetnek titeket Mesteretek nagy tetteire a világon való útján, és én a lényemmel és jelenlétemmel veletek vagyok azokban a pillanatokban, amikor emlékeztek a cselekedeteimre. De csak az embereknek vannak meghatározott napjaik, hogy ünnepi órákkal megemlékezzenek a szenvedésemről. A szellemi világban nem ünneplik ezeket az eseményeket, mert az örökkévalóságban nincsenek (meghatározott) időpontok vagy napok; csak egyetlen „nap” van, amely folyamatosan tart és soha nem ér véget. De az én isteni cselekedeteim jelen vannak az igazak szellemében, akik közel élnek Teremtőjükhöz, és az imádatot, amelyet

Atyjuknak nyújtanak, nem csak meghatározott pillanatokban, hanem örökké tanúsítják.

31. Ó, tanítványok, akik részt vettetek a vendégszeretetemen, és megettétek az örök élet kenyerét, amelyre lelketek vágyott! Hiszitek, hogy minden évben meghalok és feltámadok a halálból; de ez csak a képzeletetekben történik, mert én az örökkévalóságban élek. Azt hiszitek, hogy lelkem leereszkedik a bűnbarlangokba és a vezeklőhelyekre, hogy fényt hozzon azoknak, akik eltévelyedtek, de mondom nektek: ha kívánjátok, ha kértek tőlem, megteszem, mert mindig kegyelmet adok, hogy az eltévelyedettek megtalálják az útját a megváltásukhoz. Tekintetem mindig azon nyugszik, aki magán viseli vezeklési láncát, és lelkem örökké jelen van minden világon és minden szinten, anélkül, hogy bárkivel szemben különbséget tennék többé-kevésbé nagy ismerete vagy szellemi érettsége miatt.

32. Tudjátok meg, ó, új tanítványaim, hogy az Úr iránti tiszteleteteknek és hódolatotoknak állandónak kell lennie, anélkül, hogy bizonyos időpontokra vagy napokra várnátok, hogy azokat felajánljátok, ahogyan Atyátok irántatok érzett szeretete is állandó. De ha tudni akartok, hogyan kell naponta emlékeznetek szeretetem cselekedeteire anélkül, hogy fanatizmusba esnétek, megmondom nektek: életetek legyen állandó tisztelgés annak előtt, aki mindent teremtett, azáltal, hogy szeretitek egymást.

33. Cselekedjetek így, és megadom nektek, amit alázatosan kértek tőlem: hogy bűneitek megbocsátassanak. Megvigasztallak benneteket és megkönnyebbülést adok nektek; de azt mondom nektek: Ha felfedezitek hibáitokat, és lelkiismeretetek elítél benneteket, imádkozzatok, javítsátok ki hibáitokat, fegyverkezzetek fel erővel, hogy ne kövessétek el újra ugyanazt a bűnt, és ne kelljen újra kérnetek tőlem, hogy bocsássak meg nektek. Szavam tanít benneteket, hogy felemelkedjetek, és hozzáférést nyerjetek a fényhez és a szellemiséghez.

34. Ez a tanítás az az út, amely hozzám vezet titeket. Szeretnétek részesülni az ígért Királyság örömeiben? — Emlékeztetlek benneteket arra a szövetségre, amelyet velem kötöttetek minden időkre, és újjáélesztem azt, hogy ez a szövetség ne szakadjon meg. Kérdezem tőletek, Izráel fiai: Szeretnétek belépni az örök életbe, és velem lenni?

Érezzétek meg Engem most, amikor megerősítem és beteljesítem a próféciákat, és türelmesen tanítalak benneteket, hogy a jövőben minden szó, ami a szátokból jön, a lelketekből szülessen, amelyet előzőleg az én szeretetem készített elő, és az irgalmasság cselekedeteivé alakuljon át testvéreitek számára.

35. Kezdjétek el gyakorolni a szeretetet, viseljétek el szenvedéseiteket alázattal, keressétek meg kenyereteket arcotok verejtékével. Szeressétek egymást, ahogy én szeretlek titeket, és vigyázzatok erre a nemzetre, amelyet mind közül kiválasztottam, és amelyet „a gyöngynek” neveztem, amelybe kegyelmi ajándékaimat helyeztem.

36. Ne cselekedjetek úgy, mint Tamás, amikor próbára teszlek , ne kérjétek tőlem, hogy engedjem meg nektek, hogy az ujjaitokat a sebembe tegyétek, hogy higgyetek. Ha olyan tanítást kell adnom nektek, amely megrázza a lelketeket, ne ismerjetek fel tévesen, ne kételkedjetek, hogy aztán ne sírjatok megbánásból. Mert az életetek a próbák és a csodák, a fájdalmak és az azt követő örömök útja, amelyeken a lélek a tökéletesség felé vezető lépcsőn formálódik.

37. Ne legyetek olyanok, mint Péter, ne tagadjátok meg azt, aki annyi szeretettel adta nektek tanításait, és ne szégyelljétek azt sem, hogy ehhez a néphez tartoztok, és rendelkeztek azokkal a szellemi ajándékokkal, amelyeket rátok bíztam; mert akkor engem fogtok tagadni – nem háromszor, mint az a tanítvány, hanem ezer-ezer-szer, mert megsokszorozódtatok számban, és hitetlenségetek más nemzetekre is hatással lesz.

38. Vigyázzatok, hogy ügyem ne kerüljön veszélybe, és hogy a Júdás magja ne csírázzon ki a szívekben, és – amikor eljön az ébredés órája ezeknek a szíveknek – zavarukban ne higgyék, mint az a tanítvány, hogy a testi halál megszabadítja őket a lelkiismeret-furdalástól, amelyet az elkövetett vétkük okoz. Mert különben a szellemi völgybe lépnek be anélkül, hogy békét találnának soha meg nem haló lelkük számára.

39. Lássátok, hogyan mutatom meg nektek az igazi életet, amikor közel vagyok hozzátok, és érezhetővé teszem számotokra a jelenlétemet. De kevesen vagytok, akiket érdekel, hogy megismerjétek; ti többiek fokozatosan „meghaltok” a hit hiánya miatt, mert nem hittetek bennem, amikor a „Második Időben” emberré lettem. Ma ismét kétségbe vonjátok szavaimat és nyilvánvaló cselekedeteimet, és próbára tesztek Engem, pedig én csak azért jöttem, hogy felébresszelek benneteket a szellemi életre, és megismertessem veletek az igazságot.

40. Szellemem végtelen szenvedést él át. Minden pillanatban a kereszthez emeltetik, és a töviskorona szorítja a halántékomat. Sebeim felszakadnak, és újra feláldoznak, hogy példámon keresztül megtaláljátok a felebarátaitok iránti szeretet tanítását, és örökké éljetek.

41. Ma a Lélekben jövök hozzátok, és azt mondom nektek, hogy én örökké élek, míg ti sokszor meghaltatok, mert bár körülöttetek vagyok és hallottátok az én szavam, nem tudjátok azt a szívetekbe befogadni,

ahogyan a föld teszi, amikor a vető felásja, és elősegíti a mag csírázását. Ezért nem hozott százszoros gyümölcsöt a szeretetem magja, és nem szaporodott meg, ahogyan az az én akaratom.

42. Ebben az időben ítélem az élőket és a halottakat. Szeretetem fénye árad minden lélekbe és minden testre. „Boldogok a szomorúak, mert ők megvigasztaltatnak." Boldogok a szelídek, mert dicsőséget és dicséretet aratnak.

43. Ha eljön az idő, indulj el, szeretett népem, és tedd érzékelhetővé testvéreid számára szent szavam. Jó tanítványokként szét fogtok szóródni a világban, és ez az új evangélium, amelyet rátok hagyok, elterjedni fog. Ez a fény, amely a hatodik pecsétből árad, megvilágítja az akkori emberiséget, és vele együtt a titkok is kiderülnek.

Tanításom meg fog gyökerezni más nemzetekben is, és mindazt, amit az emberek még nem fedeztek fel, a Hét Pecsét által sugárzott fény révén fogják megismerni. *Ti* azonban beszéljetek azokról a tanításokról, amelyeket kaptatok, és tanítsátok az embereket parancsaim betartására.

44. Amikor gyermekeim eljutnak tanításaim lényegéig, meg fogják érteni, hogy az volt az akaratom, hogy lélekről lélekre kapcsolódjak az emberekhez, hogy azért tértem vissza hozzájuk, mert szövetségem felbonthatatlan.

45. Senki sem nevezheti magát élőnek, aki nem ismeri az igazságomat, vagy tanítványnak, aki bűncselekményeket követ el, noha megkapta ezt a tanítást. Azért jöttem, hogy visszahozzam azokat a lelkeket, akik eltévedtek, és megszabadítsam őket a tudatlanságtól és a bűntől.

46. Tisztuljatok meg, mint Mária Magdolna, és éljetek az én szolgálatomért. Ő a szeretetből és a bűnbánatból tért meg. Mivel a *világ* nem ébredt fel az én szeretetemre, legalább *ti*, akik hallottatok engem, tiszteljetek engem azzal, hogy betartjátok azt a parancsot, amely azt mondja nektek: „Szeressétek egymást."

47. A nemzetek, amelyek ma háborúban élnek, azok a „bolond szüzek", akik nem akartak ébren maradni, és amikor a Menyasszony megjelent és kopogott az ajtajukon, aludtak. *Ez* a nép itt megérezte Engem, és ezért sikerült megőriznie a békét.

48. A ti szolgátok voltam, hogy megtanítsalak titeket az alázatosságra. Valahányszor igazságosan kértetek tőlem, megadtam nektek, mert a ti akaratotok az enyém.

Kértek tőlem, hogy ne szenvedjetek hiányt a megélhetésből, hogy távol tartsam az otthonotoktól a nélkülözést, és én megadom nektek a szükségeset. Mindent megadok nektek anélkül, hogy kérnétek, mert én vagyok az Atyátok, és szeretlek benneteket. Milyen fájdalom gyötörheti a

gyermeket, amelyet az Atya ne érezne? Közületek kinek nincs kenyeret a szájába tenni, ki van ruhátlan, vagy kinek nincs tető a feje felett? — Én vigyázok minden gyermekemre. A tiszta levegő táplál benneteket, a mezők magjaikat és gyümölcseiket kínálják nektek, hogy táplálkozzatok. Nem hiányzott forrás, amely vizet adna nektek, hogy szomjatokat csillapítsátok. Intelligenciát adtam az embernek, hogy megkeresse az élethez szükséges eszközöket, és kényelmes életet élhessen, miközben a természetben felfedezi a jólétéhez szükséges dolgokat. Értsétek meg, hogy nem ti teremtettétek a lényeket és tartjátok fenn az életüket, hanem Én, aki szeretlek benneteket, és minden teremtménynek kijelölöm a rendeltetését.

49. Ebben az időben, amikor a Szellemben kinyilatkoztam, hogy tanításomat átadjam nektek, azt mondom nektek: teljesítsétek a Harmadik Testamentumot, amelyet rátok hagyok. Siessetek hozzám a szellemetekkel, fogadjátok el kegyelmemet, hogy fényem ragyogjon bennetek, és „az Ige" legyen ajkatokon.

50. Mosakodjatok meg a vezeklés és a bűnbánat könnyeivel. Növeljétek megértéseteket az imádsággal, hogy következtetéseitek helyesek legyenek. Akkor magatokon fogjátok érezni az én ihletem fényét, és örömötök mérhetetlen lesz. Miután megkaptátok azt az isteni ihletet , elindultok, hogy testvéreiteknek beszéljetek az én művemről, és bizony, mondom nektek, szavatok az igazság tanúsága lesz.

51. Tanításomat az Ige által hirdettem nektek, amelyet sok hirdető ajkán keresztül hirdettek, sok gyülekezeti hely belsejében, ugyanazzal a szellemi tartalommal és ugyanabban a formában, és amely (mindenkinek) ugyanazt az utat jelölte ki, és ugyanarra a célra mutatott.

52. Senki azok közül, akik ebben az időben hallottak engem, nem állíthatja – anélkül, hogy hazudna –, hogy nem értett meg engem, mert mindenki, akit elhívtak, előre felkészült. Szavam egy isteni kincs, amelyet nem akarom, hogy csak magatoknak tartsatok meg. Ne legyetek gazdag zsugoriak, mert különben – abban a hitben, hogy sok bölcsességet birtokoltok – semmit sem fogtok birtokolni. Bizony, mondom nektek, az önzés sötétség, és a lélek sötétsége tudatlanság.

53. Részletes és világos a tanításom a Harmadik Korban, egy olyan tanítás, amelyet Elias magyaráz el nektek szavaival, és amelyet ráadásul szellemi testvéreitek* tanácsaikkal könnyen érthetővé tesznek, hogy ne éljetek tévedésben. Melyik tanítványom, aki megkapta ezt a tanítást, érezheti magát túl gyengének ahhoz, hogy teljesítse parancsomat, és elvigye ezt az üzenetet az embereknek?

**Itt a védőszellemekre utalunk, akik védenceiken keresztül*

is megnyilvánulhattak.

54. Azt akarom, hogy megtanuljátok az irgalmasság gyakorlásának minden módját és lehetőségét, hogy ne mondjátok nekem: „Atyám, hogyan akarhatod, hogy kenyeremet vagy pénzemet osszam meg embertársaimmal, amikor olyan kevés van belőle?" – Ha nem tudjátok, hogyan kell irgalmat gyakorolni, nem tudjátok embertársaitokat ezekben a tanításokban oktatni.

55. Bizony, mondom nektek, ha kezeitek sokszor üresek a rászorulók előtt, lelketek mégis mindig talál majd magában valamit, amit adhat. Ha anyagi szempontból nincs mit megosztanotok testvéreitekkel, hagyjátok, hogy lelketek felajánlja azt a sok mindent, ami az övé. De tudjátok meg: ha szükséges, hogy a szeretetetek anyagi formában nyilvánuljon meg, ne kerüljétek el kötelességetek teljesítését azzal, hogy azt mondjátok, a (jó) szándék elég volt. Tanuljatok Atyátoktól, aki mindent megad nektek, mind a lélek, mind a test számára. Tanuljatok Jézustól, aki megtanított benneteket arra, hogy mindent adjatok oda testvéreitek iránti szeretetből.

56. Hordozzátok kereszteteket türelemmel és szeretettel, hogy azt mondhassam nektek: Áldottak legyetek! Néhány gyermekem szívében tomboló viharokat látok, és nekik azt mondom: Ébren legyetek és imádkozzatok, mert a vihar elmúlik, és újra ragyogni fogtok látni a béke szivárványát.

57. Ha holnap nyomorúság éri az emberiséget, hálát fogtok adni, mert a mai megpróbáltatások révén sikerült megerősítenetek a lelketeket. Ha látnátok a fájdalom, az éhség és a nyomor képét, amely milliószorosan jelen van a háborúban álló nemzetekben, nem merészelnétek panaszkodni; és bizony, mondom nektek, ha sok testvéretek közül sokan nem is áldanak engem, legalább nem káromolnak!

58. Vigyázzatok és imádkozzatok, tegyétek magatokat méltóvá jótetteimre, és imádságotokkal semmisítsetek meg mindent, amit az emberi romlás okoz.

59. A közeledő káosz után az emberek az Atyai szeretetemet fogják keresni, és meg fognak találni engem, aki minden gyermekemet várom. Mert a „Harmadik Időben" az egész emberiség fel fog ismerni engem, és mindannyian szellemileg egyesülni fognak ugyanabban az istenimádatban.

60. Az emberek úgy cselekedtek, mint a „tékozló fiú"; de amikor elpazarolták örökségük utolsó maradékát is, emlékezni fognak apjukra, és visszatérnek hozzá.

61. Titeket mindannyiótokat figyelmeztetlek prófétai szavaimmal. Hallgassatok rájuk, és terjesszétek őket, hogy holnap, amikor

beteljesülésüket látjátok, felismerjétek, hogy Atyátok volt az, aki tanított titeket.

62. Milyen messze áll az emberiség a rá váró szellemi küzdelemtől! Hány gyermekem, akiknek ajkai soha nem ejtették ki a nevemet, meglepődnek majd, amikor mindenütt dicsérni hallják!

63. Azt mondom nektek, hogy csak akkor ejtsétek ki a nevemet, ha elengedhetetlennek tartjátok, hogy megtanítsátok testvéreiteknek az Atya iránti tiszteletet.

64. Ha látjátok, hogy minden erkölcs, erény és igazságosság eltűnt a világból, akkor annak megújulása lehetetlennek tűnik számotokra; de éppen ebben fog megnyilvánulni tanításom nagysága.

65. Hadd virágozzon tanításom a szívetekben. Szeressétek egymást, segítsétek egymást lelki feladatotokban, álljatok egymás mellett a megpróbáltatásokban.

66. Ha felkészültetek azáltal, hogy betartjátok a törvényemet, jeleket adok az emberiségnek, amelyek hirdetik az egyesüléseteket.

67. Mikor lesztek készen arra, hogy embertársaitok szívükben érezzék a vágyat, hogy e nép kebelében éljenek? Értsétek meg, milyen súlyos a feladat és a felelősség azoknak, akik ebben az időben, a kinyilatkoztatásom idején, az emberi értelem szervén keresztül hallottak engem.

68. Szeressétek egymást, és megtapasztaljátok majd, hogy nagy tömegek követnek titeket, mert az emberek csak egy példára várnak az igazi irgalmasságra és szeretetre, hogy az én igazságomat kövessék. Ha testvéreitek szívében hitet arattok, lényetekben érezni fogjátok az én szeretetemet, és lelketek számára nem lesz nagyobb jutalom, mint a béke.

Béke legyen veletek!

50. tanítás

1. Mint a pacsirta, amely kiterjeszti szárnyait, hogy eltakarja fiókáit, úgy terjed ki rajtatok az én szeretetem.

2. Ez a hang, amely titeket hív, az Isteni Mester hangja; ez az Ő szava, aki mindent teremtett. Aki hatalmában áll mindent megtenni, a szívetek kőjét a szeretet és a felemelkedés szentélyévé alakítja, és fényt gyújt ott, ahol eddig csak sötétség volt.

3. Néhányatok átalakul és felkészül a tanításom által, hogy elinduljon azok keresésére, akik eltévedtek a sivatagban. Mert így látom az emberi életet – sivatagként. Sokan magányosnak érzik magukat milliók között, és szomjúságtól szenvednek, anélkül, hogy lenne valaki, aki egy kis vizet adna nekik; oda fogom küldeni új apostolaimat.

Azt akarom, hogy a nevemet az egyikek ismét szeretettel ejtsék ki, a másikok pedig meghatottsággal hallják. Azt akarom, hogy azok is megismerjék, akik nem ismerik. Vannak emberek – öregek, nők és gyermekek –, akik semmit sem tudnak a létezésemről. Azt akarom, hogy mindannyian megismerjenek Engem, és tudják, hogy bennem van a legszeretőbb Atya, hogy mindannyian halljanak Engem és szeressenek Engem.

4. Fel kell készülnetek, mert nagyon közel van az a pillanat, amikor érzékelhetővé válok a lelketekben. Eljövök hozzátok, és minden szív ajtaján kopogok: Boldog, aki tud nekem szállást adni. Egyesektől kenyeret fogok kérni, másoktól vizet, ahogyan tanítványom, János megjövendölte nektek: „Íme, az ajtó előtt állok és kopogok. Ha valaki meghallja a hangomat és kinyitja az ajtót, ahhoz bemegyek, és vele vacsorálok, ő pedig velem."

5. Értsétek meg, hogy nem anyagi dolgokat fogok kérni tőletek; hanem lelketek szeretetteljes cselekedeteit. Mert az én éhségem és szomjúságom az, hogy szeressétek egymást, és békében éljetek.

6. Hagyjátok, hogy a szeretetem a szívetekben kihajtson, és azzal csillapítsátok a szomjúságot, amely emészteti ezt az emberiséget.

7. Nem fáradtam el titeket várni; ti azonban elfáradtatok a sok vándorlástól, mert hosszúra nyújtottátok a (fejlődési) utatokat. Senki ne féljen követni engem, mert én leszek a botja.

8. Harcoljatok azért, hogy az emberiség szellemiségre jusson. Ha ezt megvalósultnak látjátok, örülni fogtok és hálát adtok Atyátoknak. De ha nem adat meg nektek, hogy ezt megéljétek, ne féljetek , hagyjátok, hogy a mag el legyen vetve. Mert ha itt nem aratjátok le a gyümölcsöt, akkor abban az életben fogjátok learatni, amely rátok vár. Milyen lesz az az élet? — Ne aggódjatok, higgyetek benne, mert végtelenül szebb és

tökéletesebb, mint az, amelyben ma éltek. A nyelvetekben nincsenek olyan szavak, amelyek leírhatnák vagy kifejezhetnék az Istent, és ha bármilyen formában leírnám nektek azt az életet, sem szellemileg nem fogjátok fel, sem meg nem értitek. Minden világban és minden szinten, amelyet elértök, elmondom nektek azt, amit ott tudnotok kell. Mindazonáltal sok mindent kell nektek kinyilatkoztatnom ebben a világban, hogy felemelkedhessetek azok közé, akik várnak rátok, anélkül, hogy az út akadályain megbotlanátok.

9. Azt akarom, hogy az ember elsajátítsa azt a bölcsességet, hogy alázatos és egyben jótékony legyen. Nézzétek, hányan válnak egy kis tudás miatt hiúvá, érzik magukat nagynak, jogart ragadnak, és megkoronázzák magukat embertársaik előtt. Legyetek szívből alázatosak, legyetek egyszerűek és barátságosak, akkor megkoronázlak benneteket, de nem emberi hiúsággal. Nem szükséges, hogy az emberiség lássa ezt a jutalmat. — Ne keressetek jutalmakat az emberek között, akiknek nagyon keveset tudnak adni nektek. Törekedjetek arra, hogy az kárpótoljon benneteket, aki teljes igazságosság és minden birtokosa.

10. Ne álljatok meg életutatokon, ne tegyetek visszalépéseket fejlődésetekben. Gondoljatok arra, hány szenvedés és változatos sorsfordulat után jutottatok el idáig. A szívek halásza megszabadított benneteket és biztonságba helyezett; ne szennyezzétek be magatokat újra.

Azért küldtelek titeket a földre, hogy vezekeljetek bűneitekért, és nem azért, hogy megsokszorozzátok azokat. Ne gondoljátok – mert látjátok, hogy minden vétket megbocsátok nektek –, hogy ítéletem soha nem érhet titeket, és nem kényszerít titeket arra, hogy felébredjetek nagyságról szóló álmotokból. Hagyjátok, hogy szeretetem békéje kinyilatkoztasson nektek mindazt, amit akaratom szerint tudnotok kell, hogy ne ítéletem fájdalma szóljon hozzátok.

11. Tanuljatok, használjátok az isteni tanítást, és valósítsátok meg azt. Ez lesz a (legjobb) módja annak, hogy bebizonyítsátok, hogy tőlem tanultatok. De ha megkérdezlek titeket, mit kezdtetek az én szeretetteljes tanításommal, remélem, nem azt fogjátok válaszolni, hogy nem értettétek meg, amit hallottatok, és hogy minden ismeretlen számotokra. Ha ti, akik hallottátok szavaimat, cselekedeteitekkel hazugságnak bizonyítanátok az én szeretetemet és igazságosságomat – milyen magot hagynátok hátra a földön?

12. Ebben a pillanatban az az akaratom, hogy imádkozzatok a világ nemzeteiért, emberi testvéreitekért, és megígérem nektek, hogy mindenkinek „pacsirta”*ként szállok le, ahogyan már nektek is leszálltam.

**A „pacsirta” költői szimbólum arra, hogy az Úr szavában alászáll hozzánk, hogy örömet szerezzen nekünk és megvédjen minket, ahogyan a pacsirta trillájával örömet szerez nekünk, és szárnyaival szárnyaival.*

13. Szeretettel és örömmel látom, hogy mindannyian felkészültetek arra, hogy fogadjátok Engem – egyesek jó cselekedeteikkel, mások fájdalmukkal, megint mások lelki bűnbánattal. Tövisekkel teli utakat kellett bejárnotok, hogy eljussatok ahhoz a fához, amelyen a csalogány énekel, akinek éneke békét ad a szívnek.

14. Amikor kiléptetek az élet, a tapasztalat és a fejlődés útjára, magatokkal vittétek örökségeteket; de most, hogy halljátok a hangomat, amely félúton ért titeket, örökség nélkül találok rátok.

15. Milyen örökségre gondol a Mester? — A szellem örökségére. Hiszen míg egyesek elvesztették azt, mások a világ hiábavalóságaiért cserélték el. De eljött az a pillanat, amikor éreztétek a szellemi ajándékok iránti vágyat, és mivel nem találtátok meg magatokban, félelemmel telve elkezdtétek keresni őket az egyik vagy a másik úton. Ezért gyakran nevezlek benneteket „elveszett fiaknak”; mert hasonlítotok ahhoz, akiről a példabeszédemben beszéltem nektek.

16. Szívetekben bevéső dtek azoknak a viharoknak a nyomai, amelyek átvonultak rajtuk, lábaitokon még frissek azok a sebek, amelyeket az út tövisei hagytak rajtuk, és egész lényetekben látom egy olyan élet fáradalmait, amelyről ma már megértitek, hogy nem lehet az örök.

17. Szellemetek hosszú álmatlan és könnyes éjszakát élt át; de a remény, amelybe vetettétek magatokat, amikor elindultatok engem keresni, nem csalódott meg. Mert egy gyönyörű hajnal lepett meg benneteket, és pillanatokra elkápráztatta szellemeteket.

18. Végül a „tékozló fiú” – aki jelenleg mindazok szívében él, akik ezt a népet alkotják – visszatért apja házába, újra meghallotta a hangját, és végtelen szeretet ölelte körül. A szégyen, hogy ruhái elszakadtak és lábai szandál nélküliek voltak, eltűnt, amikor homlokán érezte az apai csókot, ami bizonyította , hogy mindent megbocsátott az az Atya, aki hosszú ideig várta fia visszatérését.

19. Ezért mondtam nektek ezen a napon, hogy mindannyian felkészültetek arra, hogy fogadjátok Engem, és méltókká tettétek magatokat az én simogatásomra. Amikor kipihentek, és a zokogás elcsendesedett a szívetekben, akkor Atyátok, a Mesterré alakulva,

tanítását adta nektek, hogy elkezdjétek teljesíteni azt a feladatot, amelyre teremtettetek és a földre küldtetek.

20. Aki növeli szeretetét az Atya iránt, és tanítványává válik, azután már nem tévedhet el az útról. Mindannyiótokat beengedlek szentélyembe, hogy a benne uralkodó tisztaság és tökéletesség látványától megrémülve soha ne merjétek azt bemocskolni.

21. Az újonc az Isteni Mester tanítását hallgatva örömteli lelkesedésbe esik, és amikor elmélyül a tanításának tartalmában, ráébred arra, hogy az örökség, amelyet életútja során elveszettnek hitt, mindig is vele volt. De a szemei nem látták, és a szíve nem érezte, mert süket, vak és érzéketlen volt szellemi adományai iránt. Újra megerősödve, magabiztosan és bizalommal telve – mivel szereti Teremtőjét és érzi, hogy Ő is szereti őt – vágyik arra, hogy újra bejárja azokat az utakat, amelyeket maga mögött hagyott. De nem azért, hogy eltévedjen, hanem hogy megvilágítsa azokat, eltávolítsa a töviseket, és felkeresse az eltévedt vándorokat, és megmutassa nekik az irányt ahhoz a fához, amelynél ő maga visszanyerte az életet és a hitet.

22. Boldogok azok, akik fáradhatatlanul keresik az igazságot, és még boldogabbak azok, akik miután megtalálták, nem tartják meg maguknak, hanem elviszik az emberekhez, hogy fényükkel megvilágítsák testvéreik útját.

23. „Munkásoknak” neveztelek benneteket, és valóban azok is lehettek. Adtam nektek az időt, a magot, a vizet, a földeket és a szerszámokat.

24. Egyszerű az a szimbólum, amelyben hozzátok szólok, hogy megérthessétek mindazt, amit ezekben a tanításokban mondani akarok nektek.

25. A lelketekre hagyom a szeretetem harmatját, amely termékennyé tesz benneteket és megsimogat. Sem a hegyekre, sem a völgyekbe, sem a virágokra nem árasztottam olyan nagy kegyelmet, mint rátok. A szeretetem mindig kísérni fog benneteket; de ez a szó, amelyet jelenleg az emberi értelem közvetítésével adok nektek, nem lesz örökké veletek.

26. Hallgassátok szavaimat, és őrizzétek meg őket a szívetekben. Ha nem teljesítem az emberiség kívánságát, hogy – újra emberré válva – visszatérjek a Földre, amint azt sokan kívánják és hiszik, akkor azt sem fogom teljesíteni, hogy a jelzett időpont, azaz 1950 vége után továbbra is ebben a formában hallgassatok engem. Ma még nem tudjátok, mit tartogatok számotokra ezután az idő után.

27. Fel akarom készíteni titeket, hogy meggyógyítsátok a betegeket, hogy vigasztaljátok az özvegyeket és az árvákat, hogy hatalmasság

szavakkal térítsétek meg a bűnösöket, hogy meggyógyítsátok a „leprásokat”, és hogy fénybe borítsátok embertársaitok szellemi útját.

28. Újra rátok hagyom és átadom nektek az élet, a szeretet és a szellemiség magját. Ne veszítsétek el többé örökségeteket életetekben.

29. Rátok hagyom a békémet, mert én vagyok a béke, amely kiterjed a világra, hasonlóan a pacsirta szárnyaihoz, amelyek a fészekben takarják a fiókáikat. Mikor lesztek szellemileg olyanok, mint a béke pacsirtái?

30. Ezen a szeretetfészekben születettetek, ahol soha nem hiányzott az élelem, és ahol tanításom gyönyörrel tölti el a szíveteket. Még gyengék vagytok, szárnyaitok még nem nőttek ki, tollazatotok ritka. De eljön a nap, amikor elég erőseknek fogjátok érezni magatokat ahhoz, hogy repülésre emelkedjetek, távolságokat legyőzzetek és szembeszálljatok a viharok tombolásával. Ne cselekedjetek úgy, mint azok, akik idő előtt akarták elhagyni a fészket, és a földre zuhantak, mert még nem tudták, hogyan kell csapkodni a szárnyaikkal. Várjatok, amíg kijelölöm nektek az utat, akkor nem fogtok eltévedni. Mint egy nagy pacsirtacsapat, szétszóródtok, a béke jelképeként magatokkal visztek egy olajágat, és a fák lombjai között új fészkeket építetek.

31. Azt kérdezitek tőlem, miért jöttem el hozzátok ebben az időben, és én azt mondom nektek: nem vagytok-e tudatában mindannak, ami a környezetetekben zajlik? Nem tudjátok-e, hogy ami a közelmúltban történt a világon, és ami jelenleg zajlik, az az én eljövetelem és az emberek között való jelenlétem hírét jelenti?

32. Nézzétek, hogyan ragadta magával a háború a legfejlettebb nemzeteket, hogyan érte el a gonoszság a legmagasabb fejlettségi fokát. A hazugságot úgy fogadják el, mintha igazság lenne; a tudomány, miközben nagy titkokat tárta fel az emberiség előtt, megengedte, hogy azokat pusztításra használják fel. És hány tisztességtelen cselekedetet szentesített a világ jónak ! Éppen akkor jelenek meg köztetek, hogy megvilágosítsam az elméteket, és megállítsalak benneteket a szakadékba vezető őrült rohanásotokban.

33. Örök igazságommal szólok hozzátok, és azt mondom nektek: ha örömöket kerestek és a tudományra vágytok, bennem fogjátok megtalálni az igazi tudományt és az igazi gyönyört.

34. Milyen kicsi a bolygótok, és mégis – milyen távol éltek egymástól! Mennyi viszály van a világotokban!

35. Az ember már nem tudatlan, lelki és szellemi fejlődése nagy; ezért felelőssége ebben a próbatétel órájában szintén nagyon nagy. A mai ember talán azt mondja, hogy nem ismeri törvényeimet és igazságosságomat. De ez nem igaz, mert magában hordozza a fény lelkét.

Az oka (törvénytöréseinek) az, hogy a lélek enged a világ kísértéseinek és örömeinek, amelyeknek lábai elé helyezi szellemi adományait, és amelyek előtt meghajol.

36. Emberiség, szeretetből irántatok szálltam le és materializáltam magam ebben a formában. Szellemem leereszkedik a mélységekbe, és segítő kezem kinyúlik, hogy megmentse az eltévedt juhot. Arra tanítalak benneteket, hogy a lelketekkel imádkozzatok és kérjetek, ne az ajkatokkal; mert nem a testnek kell kérnie, hanem a léleknek, amely tudja, mire van szükségük mindkettőnek. A nyelvet azért adtam nektek, hogy megértsétek testvéreiteket.

37. A lélek nyelve túlmutat a nyelveteken és gondolkodásotokon. Hogyan tudná a test kifejezni azt, amit a lélek érez? Ezek a kifejezésmódok mindig szegényesek lesznek, és tökéletlenek ezek a kinyilatkoztatások az imában. Mindig jobban szól az Atyához egy könnycsepp, amely a szemetekből csordul ki, és amelyet gyakran senki sem lát – egy zokogás, amely a mellkasotokban fullad el, egy fájdalom, amelyet csendben hoztok elém, és amelyet türelemmel viseltek, vagy a jó cselekedeteitek, amelyek szellemi tartalma felemelkedik hozzám, ahogyan a virágokból illat árad.

38. Tanításommal bizonyítom jelenlétemet köztetek. Valaki talán azt mondja: „Mester, nehéz a tanításodat gyakorlatba ültetni, és talán nem is alkalmas a mi materialista korunkra." De mondom nektek, ugyanezt mondták a „Második Korban" az én szavaimról, és mégis éppen a pogányok és a bálványimádók voltak azok, akik a leggyorsabban megtértek hozzá.

39. Ahogyan bejelentettem nektek ezeket a nagy szenvedés idejét, úgy mondom nektek azt is, hogy ha a zavarodottságnak vége, harmónia fog bekövetkezni az emberek között.

40. A gőgösöket, az önelégülteket, azokat, akikben nincs irgalom és igazságosság, egy ideig visszatartják a túlvilágon, hogy a jóság, a béke és az igazságosság teret nyerjen a földön, és közepette a szellemiség és a jó tudomány növekedhessen. Mert nem lesz szükség arra, hogy misztikus* életet éljetek, hogy tetszetek Nekem, és senkit sem kényszerítenek arra, hogy kövessen Engem. Mert azokat a cselekedeteket, amelyeket kényszerből hoztok felém, nem fogadom el. Csak a jó szándékból fakadó áldozatok, az őszinte ösztönök, a spontán szeretet jut el hozzám. Nem akarom azt sem, hogy a büntetéstől való félelemből szolgáljatok nekem. Ideje, hogy tudjátok: Isten nem bünteti gyermekeit. Ne sértsetek meg tehát többé rossz ítéleteitekkel (rólam).

**Teljesen elmerülve a szellemiségben és visszavonulva a világtól.*

41. Soha ne vezessen titeket az önérdek, és soha ne adjatok semmit azért, mert előre a jutalomra gondoltok; mert ez sem szeretet, sem irgalom. Szellemetek ne várja, hogy a világon szeretetet arasson jó cselekedetei jutalmául; mert nem azért jöttetek a földre, hogy szeretetet *arassatok,* hanem hogy azt *elvessétek.* A termés nem ebből a világból való.

42. Azok, akik teljesítették feladatukat ebben az életben, békével a szívükben, mosollyal az ajkukon, elégedettséggel és alázatossággal távoztak, és mindannyian megáldották őket, anélkül, hogy gondoltak volna az összes fájdalomra, amelyet a szeretetért arattak, amelyet elvetettek. Én vagyok a tökéletes és igazságos jutalom a cselekedeteitekért. Ne felejtsétek el, hogy azt mondtam nektek: „Amit a testvéreitekkel tesztek, azt velem teszitek."

43. Ha egy rövid bűnbánat és lelki felemelkedés kedvéért isteni sugárzásom rásüt ezekre a testekre (a hanghordozókra), és az ajkaikra helyezi azt a szót, amely kifejezi az én isteni tanításomat, ami meghat benneteket és szeretetükkel megremegtet – mit fog adni nektek az Atya, ha érdemekkel teli lelketekkel megérkeztek abba a másik világba?

44. Sőt, azt mondom nektek: kérjétek tőlem a jogaromat, és megadom nektek! Igen, gyermekeim, tudjatok kérni, és minden megadatik nektek; mert ha egy nap méltóvá váltok a jogaramra , nem tagadnám meg tőletek. De azt akarom, hogy ezt a szót helyesen értsétek, hogy ne essetek tévedésbe.

45. Sok, a világban elismert tudós ember nem fog engem ebben a formában felismerni, és tagadni fog engem. De ne lepődjetek meg ezen, hiszen már régen meghirdettem nektek, amikor azt mondtam nektek: „Áldott vagy, Atyám, hogy kinyilatkoztattad igazságodat a kicsinyeknek, és elrejtetted a tudósok és a bölcsek elől."

Ez azonban nem azért történik, mert elrejteném az igazságomat bárki elől, hanem inkább azért, mert azok, akiknek az elméje terhektől mentes, (szellemi) szegénységükben vagy jelentéktelenségükben jobban megértenek engem, míg a tehetséges emberek, akiknek az elméje tele van elméletekkel, filozófiákkal és hitbeli tanokkal, sem megérteni, sem megérezni nem tudnak engem. De az igazság, amely mindenkié, a meghatározott időpontban mindenkihez eljut.

46. Sokan jönnek majd, és azt mondják nektek, hogy nem én vagyok az, aki hozzátok szól, hogy nem az én isteni lényem ömlik ki ebben a szóban. Erre néhányatoknak kétségei támadnak, és bánatukban így szólnak hozzám: „Mester, hogyan lehetséges, hogy elveszítem a hitemet, és (most) törvény és Isten nélkül kell tovább élnem?" De bizony, mondom nektek, aki megérezte és megtapasztalta Engem, az többé nem tagadhat meg.

47. Az eszmék és a sötét erők vihara már régóta megosztja az embereket. A fény vihara fogja őket egyesíteni ebben az időben. A Bábel tornya, amelyet az emberek emeltek, elpusztult, de a népek és fajok szívében az a gőg tornya tovább nőtt. Csak egy szellemi vihar tudja lerombolni, és ez a vihar most kezd megrázni az alapjait és falait. De ha ez a torony elpusztul, a helyére egy másik emelkedik fel, amelyet nem lehet elpusztítani, mert szilárd alapjai nem az ellentétből, hanem a testvériségből és a harmóniából fognak állni.

48. Hogy segítsem nektek megérteni tanításomat, azt mondom nektek: fogadjátok be engem a szívetekbe, hogy megérthessétek azt a tanítást, amelyet ebben az időben kinyilatkoztatok nektek. Ez az ige, amelyet átadok nektek, az Újszövetség, amely az örök élethez vezet titeket. Boldog, aki felismeri e szó magas értékeit; mert akkor a túlvilágon fel fogja ismerni az ott létező magas értékeket.

Ne kérjetek bizonyítékokat a hithez, mert akkor az ókori pogány népeket utánoznátok, és most más idők járnak . Ne vigyétek a materializálódásotokat és a kételyeiteket olyan messzire, hogy tagadjátok a prófétáitokat, sőt meg is öljétek őket, ahogyan azt az „Első Időben" tettétek. Újra testbe születtetek, hogy egy lépést tegyetek előre a fejlődés útján, nem pedig azért, hogy ugyanazon a leckénél maradjatok. Ha az új tanításom mélyebb – nézzétek, hogyan magyarázom el nektek, hogy megértsétek.

49. Mindannyian ugyanazt a tanítást kapjátok, de nem mindannyian rendelkeztek ugyanannyi reinkarnációval. A Harmadik Korban éltek, és még mindig vannak, akik nem tudják, melyik korban élnek, mi az igazság, és melyik a helyes út.

50. Ez a fény és a szellem ideje, és sokan még mindig nem ismerik Isten igazi imádatát. Míg egyesek a legcsekélyebb félelmet sem éreznek igazságosságom iránt, mások hamis és alaptalan módon félnek Istentől. Azt mondom tanítványaimnak, hogy az embernek saját magától kell félnie, mert *ő* az, aki cselekszik, aki épít vagy rombol. Milyen igazságtalanok vagytok Atyátokkal szemben, amikor a mély fájdalomban, amelyet magatoknak okoztok, így szóltok hozzám: „Uram, miért büntetsz engem?" – Nem teszek töviskoronát gyermekeim fejére, és nem rakok nehéz keresztet a vállukra sem. *Ők* ítélik el magukat, koronázzák meg magukat és halmozzák magukra a megpróbáltatásokat.

51. Jézus, az Igaz, elfogadta a koronát, amelyet ráruháztatok, és a keresztet, amelyet ráterheltetek; mert áldozata és vére volt az egyetlen, ami méltó volt arra, hogy példájával kijelölje azt az utat, amelyen fel kell emelkednetek, hogy megtisztuljatok bűneitektől.

52. Én vagyok a bírótok, de ítéletem, amely visszavonhatatlan és könyörtelen, a szeretetből fakad. Ma az élőket és a halottakat ítélem meg; de tanuljátok meg megérteni, kik az élők és kik a halottak. Én vagyok a feltámadás és az élet, és új életre keltem azokat, akik az igazság számára halottak voltak. Királyként jövök, de nem viselek hiúság koronáját, mert az én országom az alázaté. Sokak számára én vagyok a feltámadó halott, mert a szellemben jöttem az emberiséghez, hogy újra elmondjam nekik, hogy „az én országom nem e világból való", és hogy – hogy halljátok királyotok és Uratok hangját – fel kell emelni a lelket, hogy így eljussatok hozzá.

53. Aki földi tartózkodása alatt engedett a kísértéseknek, és a világ és szenvedélyei rabja volt, azt a halál erő és lelki fejlődés nélkül fogja meglepni, ami olyan, mintha magában hordozná a halált.

54. A gonosznak trónokat emelnek a világban, és mindenféle formában tisztelik. A jót kigúnyolják és harcolnak ellene, mintha káros vagy haszontalan lenne. De amikor a végtelenből a hangom hív titeket, hogy a jó útján jöjjetek hozzám, amely az egyetlen út, ami hozzám vezet, az azért történik, mert én vagyok a teremtőtök, és mert hozzám tartoztok. Ha kereslek benneteket, az azért van, mert szeretlek benneteket, és nem akarom, hogy bárki is elveszítse azt a boldogságot, amelyet mindnyájatok számára tartogatok. Mint egy tolvaj, azért jöttem, hogy meglepetést okozzak nektek; de amit kerestem, az a lelketek. Mivel láttam, hogy nehéz keresztet hordoztok, nem akartam az én ítéletemmel még tovább növelni annak súlyát; inkább segítek nektek hordozni.

55. Bizony, mondom nektek, *még* nem követelhetek tőletek tökéletes cselekedeteket, mert bűnben születtetek és bűnben éltek. De biztosíthatlak benneteket, hogy szavam erejével erényeket fogok előhozni a szívetekből. Azok az ajándékok, amelyek a lelketekben rejlenek, és amelyekről az emberiség azt hiszi, hogy csak az igazaknak és egy másik kor prófétáinak voltak sajátjaik, most még a nagy bűnösökben is megjelennek, és ezeknek az ajándékoknak a segítségével fog megmenekülni az emberiség.

56. Szomjazom a szeretetetekre, éhezem a békességetekre. De ha nektek is éhségetek és szomjúságotok van – mit adhattok nekem? Lelki feladatotok a béke megvalósítása. Ébren legyetek és imádkozzatok, hogy ez az ajándék, amelyet rátok bíztam, valósággá váljon. Imádkozzatok naponta rövid ideig, és a fennmaradó időtöket fordítsátok lelki és anyagi kötelességeitek teljesítésére.

57. Mondjátok az embereknek, hogy megvilágítottam a bűnösök útját, hogy elkerülhessék a pusztulást. Az eltévelyedetteket keresem, mert az igazak már velem vannak.

58. Megtanítalak benneteket, hogyan kell szelídséggel és ugyanakkor határozottsággal járni a világban. Amikor kinyilatkoztatásom ebben az időben megkezdődött – ki tudta volna akkor elmondani nektek mindazokat a szellemi kegyelmi ajándékokat, amelyekben részesülni fogtok?

59. Átnéztétek a múlt idők próféciáit, és megállapítottátok, hogy új kinyilatkoztatásomat bejelentették. De amikor megkaptátok Mária, mennyei Anyátok kinyilatkoztatását, sokan azt kérdezték maguktól: vajon Mária jelenlétét is bejelentették? – Bizony, mondom nektek, ha helyesen értelmeznétek János apostol jövendöléseit, rájönnétek, hogy „jelenléte" szintén ebben az időben kellett, hogy legyen.

60. Hányan vannak azok közül, akik ehhez a néphez tartoznak, akik még csak nem is kutatták a Szentírást; mert lelkük megérzése és szívük hite legbelülről azt súgta nekik: Ez az Isteni Mester. Ez a mi Szellemi Anyánk.

61. Bizony, mondom nektek, bárhol is nyilvánul meg a szellemem, ott jelen lesz Mária anyai gyengédsége és jósága.

62. Miért ismerte fel őt sokan? Gondoljatok bele: ha csupán nőként élt volna, és küldetése arra korlátozódott volna, hogy világra hozza azt a testet, amelyben „Az Ige" megnyilvánult, akkor nem hagytam volna őt nektek anyaként közvetlenül a kereszt lábánál, és tanítványaim sem tekintették volna saját anyjuknak, miután a Mester elment. A mai korban, amikor az emberiség egy része tagadja tisztaságát és istenségét, más része pedig elismeri őt mint Egyetemes Anyát, és fanatikus, tudatlan és bálványimádó kultuszokkal imádja, én elküldöm nektek a fényemet, és megadom nektek a jelenlétét, hogy az ő szaván, az anyai lényén, végtelen gyengédségét és isteni vigaszát terjeszti, elindulhassatok az emberekhez, és szívetekben hordozhassatok egy szentélyt, amelyben leggyengédebb áldozatotok az legyen, amelyet Mennyei Anyátoknak szenteltek. Akkor joggal viselhetitek a Trinitárius-Marianus Spiritualisták nevet.

Béke legyen veletek!

51. tanítás

1. Tanítványok, milyen örömmel és gyengédséggel fogad ma szívetek Engem! Ennek oka az, hogy korábban Szellemi Anyátok köztetek volt, és beburkolt benneteket isteni lényével.

2. Milyen öröm lesz a lelketekben, amikor egyszer kiszabadulnak az anyagi világból, amely fogva tartja őket, és a béke birodalmában élnek, és örökké hallhatják a Mennyei Anya hangját, mint egy isteni éneket.

3. A hit és a szeretet a Szellemi Anyátok iránt olyan mag, amelyet rátok bízok, hogy ápoljátok azt testvéreitek szívében. Mindazok, akik irgalmasságom által megkapták a jelet a homlokukon, előre fognak menni és megvilágítják az utat.

Régen éppen ezeknek a lelkeknek parancsoltam, hogy a szövetség és a megtisztulás jelképeként jelöljék meg házaik ajtaját egy bárány vérével. Csak én tudom, miért jelöltelek meg benneteket minden időkben, csak én ismerem a sorsotokat és a vezeklési utatokat, és ezért igazságosságom mindig követ benneteket, hogy távol maradjatok a gonosztól.

4. Amikor hangom ebben az időben úgy csengett, mint egy harang hangja, azonnal felismertétek, *ki* hív titeket, és elindultatok, hogy meghallgassatok engem, és később követni tudjatok. — Senki közületek ne érezze magát királynak vagy uralkodónak azok miatt az ajándékok miatt, amelyeket tőlem kapott, vagy azért a méltóságért, amellyel felruházva lett. Legyetek a legalázatosabbak, és mégis a legbuzgóbbak (törvényem betartásában).

5. Ez a szellemi tevékenységetek ideje, amelyben segíteni fog az a tapasztalat, amelyet a fejlődés útján szereztetek. Mindig, amikor a földön voltatok, kényelmet és örömöket kerestetek, és amikor a túlvilágon éltetek, egy csendes életre szorítkoztatok. Csak most kezditek fokozatosan megérteni létezésetek célját és szellemi feladatotok valódi lényegét.

6. Az emberek nap mint nap új barázdákat nyitnak az erkölcsi romlás számára, és éppen oda kell elvetnetek ezt a magot, Jézus munkásai, hogy jó cselekedeteitek példája tanúskodjon tanításom igazságáról, és megszabadítsa embertársaitokat „materializmusuktól".

Hagyjátok, hogy életetek mindig a helyes úton haladjon. Amikor aztán a halál megnyitja lelketeknek az örökkévalóság kapuit, testvéreitek azt mondhatják: „Nézzétek, ő igaz ember volt!" És amikor jelenlétembe kerültök, az Atya azt mondhatja nektek: „Gyertek, örökké velem fogtok élni!"

7. Elias, aki a „Harmadik Idő" szellemi pásztora, az, akinek a lelkeket, mint az Úr karjának juhait, rábízták. Ő az, aki összegyűjti a száznegyvennégyezeret, akiket az én istenségem jelével megjelölök, és

amikor megjelöltek lettek, ítéletem lesújt a földre. Ma Elias minden lélekben meggyújt egy fényt, hogy a próbatétel órájában senki se vesszen el.

8. Népem, fénysugaram a szószólóimon keresztül szóvá válik, hogy tanításomat elmagyarázzam nektek. Ez a szó megérintette a szíveteket, megmutatta nektek az utat, amely a boldogsághoz vezet, és könnyebbé teszi keresztetek terhét. Erősödjetek meg az én szavaimban, hogy bátran álljatok ki a próbáitok előtt, és szeretettel és szelídséggel kövessétek azokat. Ne féljetek az emberek pletykás nyelvétől – ne felejtsétek el, hogy nagy próbáknak kell alávetnetek magatokat.

9. Szükséges, hogy az emberiség újra felkeljen ellenem, szükséges, hogy az emberek felderítsék művemet. Csak így lesznek képesek felfedezni az igazságot és az igazságos törvényt, csak így találják meg jelenlétemet, és ismerhetik fel világosan bölcsességemet és szeretetemet.

10. Ebben a küzdelemben nagyon fontos feladatot kell teljesítenetek. De ne tekintsétek magatokat a törvényem birtokosainak, mert én vagyok a törvény, ti pedig csak annak értelmezői vagytok.

11. Örüljetek annak a gondolatnak, hogy nincsenek pompás templomaitok, amelyeket valaki elpusztíthatna; mert gyűléseiteket tarthatjátok egy egyszerű szobában, akár egy völgyben, akár egy hegyen. Ahol gyermekeim összegyűlnek és engem hívnak, ott leszek velük. Azt is mondom nektek, hogy nem lesz olyan emberi hatalom, amely megakadályozná ezt az igét, amely megszakítás nélkül eljut hozzátok az általam kijelölt napig. És ha az emberek ezelőtt elhallgattatnák tanítványaim száját, vagy megölnék őket, akkor halott testük kiáltana!

12. A próféciák, amelyeket szavaimban adtam nektek, hűségesen beteljesülnek. Mert nem csaltalak meg benneteket, nem adtam nektek köveket kenyér helyett, vagy kígyókat halak helyett. Én vagyok az út, az igazság és az élet.

13. A „Második Időben” csak hírt adtam nektek arról a Királyságról, ahonnan jöttem, és ahová be kell lépnetek. Most azért jövök, hogy kinyilatkoztassam nektek e isteni Atya-ház sok szépségét. Ez az új élet a béke Királyságának kezdete, amelyet megígértem nektek.

14. Nyomom az „Első Idő” óta jól látható. Járjatok rajta, haladjatok előre, anélkül, hogy elhagynátok a kereszteteket, mert anélkül nem ismerhetnek fel benneteket.

15. Amit az emberek tönkretettek, azt én újra felépítem.

16. Hatoljatok be a hatodik pecsét fényébe és szellemi értelmébe – a könyvbe, amelyben a sorsotok le van írva.

17. Adok nektek tanító szavakat a vigaszra, másokat a tanításra, megint másokat az éberségre, és néhányat a felkészülésre is, hogy semmi ne hiányozzon az utazótáskátokból.

18. Hány prófétám jövendölése teljesül már be! Joel azt mondta: „Kiadom a lelkemet minden testre.” János apostol látta ezt az időt prófétai látomásaiban, és az én szavam továbbra is beteljesülni fog az örökkévalóságig.

19. Az Isteni Ige visszhangra talál e nép szívében. Előkészítettétek a lakóhelyet, és itt vagyok veletek. Az Igaz Élet könyve nyitva fekszik előttetek, és minden alkalommal, amikor tanulmányozzátok, új tanítást kaptok. De azok, akik közönyükben mélyen alszanak, ne várjanak 1950-ig – ne várjanak addig, amíg hangos harangom bejelenti búcsúmat, és csak akkor akarnak elindulni, hogy meghallgassanak. Tudjátok, hogy az én szavam és a szellemi világom szava az általam jelzett év után már nem lesz hallható.

20. Megszabadítottalak titeket, és vérem volt a szeretet szimbóluma, amelyet irántatok érzek. Nem akarom, hogy visszatérjetek a bűnbe, a sötétségbe.

21. Világméretű csapás közeledik, és azt akarom, hogy népem felkészüljön, hogy a vihar közepette a remény világítótornya legyen, amely megvilágítja a hajótöröttek útját. Bizony, bizony, a Föld háromnegyedét csapás éri, a fájdalom megtisztítja. Hallgass rám, népem, mert ezeket a szavakat el kell vinned minden embertársadnak.

22. Meg kell ölnötök a szívetekben az önzést, ami ott lakozhat, és helyet kell adnotok a felebarát szeretetének. Lehetséges-e, hogy a szeretetről prédikáltok anélkül, hogy éreznétek azt? Mielőtt ezt a képmutatás maszkját az arcotokra tennétek, tanítani foglak benneteket és próbára foglak tenni benneteket, amíg el nem érem, hogy az őszinteség megszülessen a szívetekben.

23. Eljön a búcsúm napja, és aki tudott felkészülni, az szellemileg az Úr jobbján fogja érezni magát. De bizony, mondom nektek, a engedetlenek száma – azoké, akik átlépik a tiltott kört – nagy lesz. Ezek azok lesznek, akik bár gyakran hallgattak rám, nem tudták sem hasznosítani, sem megérteni a tanítást, és tudatlanságukban az Atyát fogják kérni, hogy még egy ideig maradjon velük, noha sokszor mondtam nekik: „Szavam királyé, és soha nem vonom vissza”; és: „Inkább múlik el az ég és a föld, vagy szűnik meg ragyogni a királyi csillag, mintsem hogy egyetlen szavam is beteljesületlen maradjon.” Ezért mondom nektek, hogy az volt az akaratom, hogy a kinyilatkoztatásom első napjaitól kezdve bejelentsem nektek e megnyilvánulás végét, hogy mindannyian tudjátok és felkészüljetek rá.

24. Elias bejelentette a népnek közelgő érkezésemet, és Roque Rojas száján keresztül 1950-et jelölte meg búcsúm évének, vagyis az emberi értelem általi kinyilatkoztatás időszakának végének.

25. Jelen pillanatban azt mondom nektek, hogy tanításom messze előrehalad, és ti lemaradni készültök. Ha nem akartok gyengének érezni magatokat a meglátogatás napján, sietnetek kell és erőfeszítéseket kell tennetek, hogy lépést tartsatok a tanításaimmal. Csak így fogtok elég erőseknek érezni magatokat ahhoz, hogy belépjetek a következő időszakba, a szellemről szellemre történő kinyilatkoztatás időszakába.

26. Felfedtem előttetek a szellemi világ jelenlétét, hogy érezzétek testvéreitek közelségét, és elfogadjátok bölcs tanácsaikat. Ők azért jöttek, hogy szellemi felemelkedést hozzanak nektek. Miért akartátok őket minden pillanatban az anyagi világba lehúzni?* Ez ugyan nem fog sikerülni nektek, de szenvedést okoztok nekik.

**Ez azt jelenti, hogy anyagi, pénzügyi vagy üzleti dolgokkal terhelitek őket.*

27. Ezek a szellemi lények harmóniában élnek az én Istenségemmel, *ti* vagytok azok a halottak, akiket *ők* fel akarnak ébreszteni. A hangom folyamatosan azt fogja mondani nektek: Készüljetek fel! Mert ha ez nem így történne – ha nem lennétek tudatában annak, hogy veszélyek és csapdák idejében éltek –, a szemetek előtt fogjátok látni a hamis Krisztusokat, a hamis Illészeket és a hamis „fénylényeket" megjelenni.

28. Azt akarjátok, hogy a világ, az emberek vagy a fájdalom szabadítson meg benneteket hibáitoktól? Emlékezzetek arra, hogy azt mondtam nektek: „A fát gyümölcséről ismerik meg", ami azt jelenti, hogy cselekedeteitek alapján ítélnek meg benneteket. Áldottak azok, akik alázatossággal és engedelmességgel veszik magukra a keresztjüket. De az apostolaim között mindig lesznek áruló, önző és hamis tanítványok, akik, ha tehetnék, újra feláldoznának engem – noha nem szükséges, hogy anyagi testben legyek ahhoz, hogy keresztre feszítsenek vagy az arcomra köpjenek.

29. Azt akarom, hogy mindannyian engedelmesek legyetek, nem akarok látni senkit, aki megérdemelné ezeket a kemény szavakat; mert ha embertársaitok rólam kérdeznek, ne rejtőzzetek el, és ne tagadjátok meg előttük, hogy hallottatok rólam. Mert senki ne fordítson hátat nekem a próba pillanatában, senki ne titkolja el örökségét.

30. Minden tanító beszédemben részletes a tanításom; mert a szívetekben egy szellemi szentélyt akarok felépíteni, amelyben lakozom, és egy békés helyet a testvéreitek számára.

31. Használjátok ki ezt az időt, amikor szavam a hanghordozón keresztül simogatja lelketeket. Nyissátok meg szíveteket, és őrizzétek meg benne ezt a könyvet,
mert eljön az a pillanat, amikor felébredtek mély
letargiából felébredtek, és a fény keresése közben hozzá fordultok.

32. Szeretetem keresztjéről szólok hozzátok. De most nem vér folyik testemből, hanem fény, amely sugarakban tör elő, és az emberekre hullik. Nektek adtam az Ige ajándékát és az ihlet fényét. Szátokból fog elhangzani a Hét Pecsét titkának magyarázata, hogy az emberiség megismerje az igazságomat. Ez az Ige, amelyet nektek adok, eltávolítja a sötét kötést az emberek szeméről. Minden gyom ki lesz gyomlálva, és helyére a jó magot vetik el.

33. Vér, bűn és romlás nyomait követitek, és átkoztok azokat, akik ezeket hátrahagyták, anélkül, hogy tudnátok, vajon nem éppen ti hagytátok-e hátra ezeket a nyomokat egy korábbi életetekben. Ne érezzétek tehát magatokat felelősség alól mentesnek ebben az időben. Akkor rá fogtok jönni, hogy igazságosságom, bármily keménynek és könyörtelennek tűnjön is számotokra, csupán szeretetet rejt magában.

Egy bölcsesség kincset osztottam szét ebben az időben a hangszóróimon keresztül; de csak az 1950-es távozásom után fogjátok felismerni e szavak teljes értékét, amikor a csalogáim elhallgatnak e isteni énekekről.

34. Szavam királyé, akaratom egyetlen, és amikor eljön az az idő, semmi és senki sem fogja megváltoztatni parancsaim és döntéseim rendjét.

Sokan azt mondják, hogy 1950 még messze van, és hogy még van idő a szabad akarat élvezetére, hogy később még lesz idő megtérni és betartani a törvényemet. Milyen szánalmasnak és tudatlannak bizonyul az, aki így gondolkodik és érez! Ki tudja, hány napja van még hátra a földön? Ki uralkodik azon, hogy akaratának megfelelően meghosszabbítsa létezését?

35. Senki se kívánja, hogy lelke nyomorúságos maradvány legyen, amikor földi ruhája megszűnik létezni; és ne tegyétek lelketeket szenvedő árnyékká, amely ajtóról ajtóra és szívről szívre koldul a fény alamizsnájáért, noha szellemem áradatokban öntötte rájuk.

36. Figyeljetek, újoncok: a Mester azt akarja, hogy – amikor ez a szó már nem hallatszik – ti lehessetek gyermekeitek, az új generációk szellemi mesterei, akiket rátok bízok. A szellemiséget és az erkölcsösséget kell tanítanotok, akkor magotok felvételre kerül az én gabonatárolómba.

37. A „Második Korszak” álszent farizeusai minden lépésemnél keresztezték az utamat – abban a reményben, hogy hibát találnak a munkámban, hazugságot a szavaimban, de soha nem találtak ilyet.

38. A mai időkben titeket is úgy fogják vizsgálgatni, mint Jézust; de mivel nem rendelkeztek a Mester erejével és bölcsességével, azt akarom, hogy legalább az igaz úton járjatok. Mindazok után, amit mondtam nektek, és az idő után, amit adtam nektek, imádságotoknak szinte már szellemi szintre kellett volna emelkednie. De még nem győztétek le a világot, és a lélek még nem győzedelmeskedett a test felett.

39. A „Második Időben" tanítványokat kerestem a Galileai-tó partján, és amikor megtaláltam azokat, akiknek követniük kellett volna Engem, azt mondtam nekik: „Gyertek!", és ők követtek Engem. Mindent hátrahagytak, hogy kövessenek Engem.

Azoknak a tömegeknek, akik hittek az én szavamnak, azt mondtam: „Aki hallani akar engem, ossza szét vagyonát a rászorulók között, és kövessen engem. Én tanítom az utat, amely az én országomba vezet." Azok a tanítványok, akik később a szeretet és az igazság apostolai lettek, akiket Krisztus hirdetett, megértették, hogyan kell megrendíteni az akkori népek szellemi és erkölcsi alapjait. Szeretettel és vérrel pecsételték meg az Atyának való odaadásuk munkáját. Azokból a tömegekből, akik hallgattak rám, és azokból a népekből, akik később hallgatták tanítványaimat, kerültek ki a tanításomhoz hűségesek, a mártírok.

40. Ma nem követelem az életeteket, sem a véreteket, hiszen más időkben éltek ma. Mindazonáltal – nem tudnátok-e valami hasonlót tenni, mint amit azok tettek szeretetből, önmegtagadásból és hitből?

41. Sokan azt mondják nekem: „Atyám, készen állok arra, hogy életemet adjam érted"; de én azt válaszolom nektek: „Nem, fiam, ne add oda az életedet anélkül, hogy tudnád, miért. Inkább őrizd meg, hogy hasznára legyél embertársaidnak, és ha teljesítetted a küldetésedet, akkor alázatosan add át nekem."

42. Ma azt mondjátok: „Uram, nem csak kenyérrel élünk. Gyere hozzánk, és add nekünk a szavadat."

43. Életetek viszontagságai közepette emlékeztek rám. Ti vagytok „az erős nép", de a legsúlyosabb szenvedés pillanataiban a Megfeszítettre gondoltok, hogy erőt kérjetek tőle.

44. Elég erősek voltatok ahhoz, hogy engem keressetek és kövessetek, és az intuíciótok elvezetett hozzám, bár az emberek mindent megtettek, hogy elrejtsék a (valódi) út fényét, a visszatérésem ígéretét, a „Második Idő" próféciáimat és János apostolom kinyilatkoztatását.

45. Mindezek ellenére megértettétek, hogyan kell elszakadnotok a bálványimádástól és a fanatizmustól, és megvédeni lelketek hitét. És amikor hallottátok, hogy Krisztus visszatért, és hogy jelenleg tanítja az embereket, követtétek a hívást, és a megnyilvánulásának egyszerűségéből,

a hely szerénységéből és az Őt követők egyszerűségéből felismertétek, hogy Ő a Mester. Ha azt mondták volna nektek, hogy az emberek palotáiban nyilvánul meg, nem hittétek volna el; mert a galileai rabbi alázatosságának emléke még nem tűnt el a lelketekből. Azt sem tudtátok volna megérteni, ha Ő újra egy emberben inkarnálódott volna. De amikor szellemi módon láttátok Őt a világra jönni, éreztétek, hogy ez a Fény a Szentlélektől származik, mégpedig azért, mert tudjátok, hogy Én nem jövök el kétszer ugyanabban a formában.

Tanítványok, zárjátok el fületeket az emberek pletykái és véleményei elől, amelyeket rólatok alkotnak; vegyétek figyelembe, hogy ők naivak. De legyetek mindig készenlétben, hogy ne oltsák ki hitetek fényét.

46. Felfedem nektek a titkot, hogy soha ne térjetek el az igaz élet útjáról, mivel ebben az időben nincs senki a világon, aki az igazság útján vezetni tudna benneteket. A titok abban rejlik, hogy hagyjátok, hogy a lelkiismeret vezessen benneteket, mert benne vagyok Én.

47. Minden embernek és minden népnek vannak vezetői; de ha megkérdezném őket: „Hová vezettek titeket?”, mindannyian azt mondanák nekem: „A fájdalomba, a mélységbe és a pusztulásba.”

48. Részletes magyarázatot adok nektek arról, milyen az az út, amely hozzám vezet, azzal, hogy megtanítalak benneteket a földön tisztaságban élni, hogy lelki imádatotok kedves és tiszta legyen. Azt mondom nektek, hogy (igazi) embereknek kell lennetek, hogy szellemiségiek legyetek, akik teljesítik kötelességüket a „Császár” iránt, és akik tudják, hogyan kell teljesíteni kötelességeiket Istenük iránt is.

49. Az emberi életnek vannak törvényei, amelyeket be kell tartanotok, hogy harmóniában élhessetek vele; a természet megköveteli tőletek a maga részét. Teljesítsétek minden törvényt, ami rá vonatkozik; de soha ne tévedjetek el abban, hogy nekem adjátok azt a tiszteletdíjat, ami a világnak jár, és ne adjátok *neki* azt az áldozatot, ami nekem kellene. Értsétek meg: aki mindkét törvényt betartja – mind a szellemit, mind az anyagit –, az dicsőít engem, és eljut hozzám.

50. Ezért tanításom nem korlátozódik csupán a szellemre, hanem az emberi életre is vonatkozik, az erkölcsre, amelynek az embernek benne kell lennie. Mert ha elmélyültök ezekben a tanításokban, látni fogjátok, hogy az élet egyetlen, és az Út is egyetlen.

Ne csodálkozzatok azon, hogy azt mondom nektek, hogy méltóságot kell adnotok a családoknak, hogy szeressétek szüleiteket, hogy a házastársak szeressék egymást, hogy a férfi ne szolgát, hanem méltó társát lássa a nőben, hogy a nő a férfiban védelmezőjét, pajzsát lássa, hogy a

szülők egészséges gyermekeket adjanak a világnak, akiket a jóság útjára vezetnek.

51. Ne csodálkozzatok azon sem, ha azt mondom nektek: ha a „császár” (azaz az állam) adót követel tőletek munkátokért, teljesítsétek azt, mert ez is egy törvény, amely az emberre nehezedik. Fogjátok meg a munkaeszközöket, és tépjétek ki a földből kincseit és a szeretet gyümölcseit.

52. Keressétek a fejlődést az emberi életben, de soha ne hagyjátok, hogy a túlzott ambíció uralkodjon rajtatok; mert akkor elveszítitek szabadságotokat, és a materializmus rabszolgává tesz titeket.

53. Minden cselekedetetekbe tegyétek bele azt, amit a lelkiismeretetek sugall, hogy azok igazságosak legyenek. Tiszteljétek azokat, akik kormányoznak benneteket, kövessétek felhívásaikat, és működjetek együtt velük mindenki javára. Tiszteljétek embertársaitok vallási meggyőződését, és amikor templomaikba léptek, vegyétek le a fejeteket őszinte áhítatból, mert tudjátok, hogy minden istenimádatban jelen vagyok. Ne tagadjátok meg a világot, hogy utánam jöjjetek, és ne váljatok el tőlem azzal az ürüggyel, hogy kötelességeitek vannak a világban. Tanuljátok meg, hogyan egyesítsétek mindkét törvényt egyetlen törvénybe.

54. Csak a feleslegesektől, a hamisaktól szabadítom meg lelketeket, hogy a földi élet kemény próbáin felülkerekedhessen minden nyomorúságon, minden szolgaságon vagy megaláztatáson. Hallgassatok a hangomra, amely azt mondja nektek: nincs senki a földön, aki hatalmat gyakorolna a szellemetek felett.

55. Így kell beszélnem hozzátok, hogy elpusztítsam a rossz értelmezéseket, amelyeket tanításomnak adtak. Ma ezt azoknak az embereknek a segítségével teszem, akikön keresztül kinyilatkoztatom magam, akik nem igazak, és akiket mégis – ahogyan az akaratom volt – kiválasztottam.

56. Tudjátok: minél nagyobb a felkészültségetek és a tisztaságotok, annál nagyobb az ihlet, amely eljut az elmétekbe. Ez az oka annak, hogy megújulnak és javulnak ezek a gyermekeim, akik korábban vétkeztek, és akik ma azért küzdenek, hogy méltókká váljanak az én igém hirdetésére.

57. Ha a tökéletességet keressétek, azt nem a hanghordozókban fogjátok megtalálni. Keressétek azt az én szavam szellemi értelmében, ott fogjátok megtalálni a jelenlétemet.

58. Népem, tanuljátok meg gyakorolni az irgalmat annak minden formájában. De ne hirdessétek cselekedeteiteket azért, mert csodálatot

vagy dicséretet kerestek; mert ez a jutalom csekély, és így elveszítitek azt a nagy jutalmat, amelyet számotokra tartogatok.

59. Nemcsak azt mondom nektek, hogy tisztítsátok meg lelketeket, hanem azt is, hogy erősítsétek meg testeteket, hogy az új generációk, akik tőletek származnak, egészségesek legyenek, és lelkük képes legyen teljesíteni nehéz feladatát.

60. Imádkozzatok, de imátok legyen rövid, hogy a fennmaradó időt a törvény gyakorlására fordítsátok. Csak öt perc imát kérek tőletek; de ezekben az öt percben adjátok át magatokat nekem, hogy meghalljátok a hangomat a lelketekben. Bizony, mondom nektek, nem mindannyian ébren vagytok és imádkoztok ; mert éles tekintetem behatolt a szívetekbe, ahová gyakran még ti magatok sem tudtok behatolni, és felfedezte mindazt, amit ott rejtegettek.

61. Ez az emberiség ítéletének ideje. Emberről emberre, népről népre és nemzetről nemzetre ítél az én Istenségem. Ennek ellenére az emberek nem vették ezt észre, és nem is tudják, milyen időben élnek. Ezért jöttem el a Lélekben, és sugáromat az emberi értelem szervére bocsátottam, és annak közvetítésével kinyilatkoztattam nektek, ki szól hozzátok, milyen időben éltek, és mi a feladatotok.

62. Három végrendeletem tartalmát e nép szívébe helyeztem, és bár tudjátok, hogy birtokoljátok az igazságot és a törvényt, még mindig félreértitek egymást. Ez azért történik, mert a nemzetek felett lebegő háború hatása rátok is hatással van.

63. Hozzátok szól az egyetlen létező Isten, akit Jehova-nak neveztetek, amikor megmutatta nektek hatalmát, és a Sínai-hegyen kinyilatkoztatta nektek a törvényt; akit Jézusnak neveztetek, mert benne volt az én igém; és akit ma Szentléleknek neveztek, mert én vagyok az igazság Lelke.

64. Hogy lehet, hogy három istenséget láttatok, amikor csak Egy létezik? Ti mindannyian ennek az Istennek a gyermekei vagytok. Miért nem értitek meg itt a Földön, hogy testvérekként kell szeretnetek egymást, amik vagytok? Tudjátok, hogy embereket ölnek emberek, hogy a vér folyókban folyik, de a fájdalom, amely elárasztja a Földet, nem rengeti meg a szíveteket.

Mondtam nektek: imádkozzatok, és ha betartjátok parancsaimat, nem kell félnetek a háborúktól, az éhínségtől, a járványoktól vagy az ismeretlen betegségektől. De ha mentesek vagytok ezektől a csapásoktól, az azért van, hogy imádkozzatok embertársaitokért és gondoskodjatok róluk. Ne kételkedjetek az ima erejében, mert az a szellem legnagyobb fegyvere.

65. Az ember ostoba keze megnyitotta azokat a kapukat, amelyek visszatartották az emberiségre leselkedő megtisztító erőket és elemeket.

66. A föld népei, nagyon keserű poharat isztok, és a fájdalmat a szívetek legmélyéig érezitek, mert ti így akartátok. Igyatok türelemmel, hogy ebből a tapasztalatból fényt és hasznot meríthessetek lelketek számára, amikor elindultok az igazi út keresésére , amelyen eljuthattok a templom romjaihoz, amelyet magatokban romboltatok le, és amelyet újra kell építenetek, hogy benne hangom szóljon hozzátok, és újra birtokoljátok törvényemet.

67. Imádkozzatok és szerezzetek érdemeket, nép, mert a háború leselkedik nemzetetekre. Szellemi küldetésetek vár rátok. Ne engedjétek, hogy az éhség, a betegség és a halál beköltözzön közöttek. Ha hiteteknek hiányzik az erő, a kétségbeesés miatt a hajatokba fogtok tépni, amikor látjátok, hogy embertársaitok megölik egymást, gyermekeitek éheznek. A víz, amit isztok, keserű lesz, hegyeitek és völgyeitek kiszáradnak, a fák nem teremnek gyümölcsöt, és ez az ország, amelyet sokan gazdagsága és bősége miatt az ígéret földjének tekintenek, nem lesz mit kínálnia annak az idegennek, aki szabadságot vagy kenyeret keresve közeledik hozzá.

68. Bizony, mondom nektek, míg rejtett bölcsességem kincse, tele kinyilatkoztatásokkal és irgalommal, csak arra az órára vár, amikor az emberiség tekintetét az Atyára fordítja, és tiszta és alázatosnak mutatja magát, hogy elhalmozzam mindazzal, amit számára tartogatok, ti folyamatosan kihívtátok igazságosságomat, és ebben az időben elfogadtam a kihívásotokat.

Háborús szándékkal jövök, hatalmam nagy, seregeim számosak, és fegyvereim legyőzhetetlenek. Végül én fogok győzni; de nem a halottak felett fogok (győztesen) felemelkedni, hanem az élők előtt. Senkit sem fogok megalázni, mindannyian felemelik arcukat, hogy dicsérjék a nevemet. Ezért akarom látni köztetek, népem, az egységet, az irgalmat, a tiszteletet és a szeretetet az egyik „munkás” iránt a másik, és az egyik közösség iránt a másik.

69. Megadom nektek ezt az időt, hogy szívetekből eltávolítsátok a bálványimádást, a fanatizmust, minden haszontalanságot és rosszat, ami szokásaitokban és istenimádásotokban jelen van. Érezzétek az isteni szót, ahogy az az emberiségre száll, de ítéletem közepette érezzétek békémet.

70. Ó, könnyek és vér völgye, amelyben az emberek trónt emelnek, hogy magukat imádják, majd saját kezükkel ássák meg saját sírjukat! Jövök, hogy megszabadítsam őket a bűntől és a haláltól; mert megkötözték és rabszolgává tették magukat. Bizony, mondom nektek, ez a világ már nem tartozik ezeknek az embereknek, ezért minden pillanatban elutasítja őket.

71. A föld, amely az embereket áldozatos és türelmes anyaként fogadta be, mostantól lépésről lépésre ( ) megmutatja nekik azt az utat, amely nem az ő keblébe vezet, hanem a Legfelsőbbhez, ahol egy másik Anya, a Mennyei Anya várja gyermekeinek érkezését, hogy őket a boldogság örök ígéretét jelentő köpenyébe burkolja.

Béke legyen veletek!

52. tanítás

1. Táplálkozzatok az én isteni lényemből, legyetek erősek az én törvényem betartásában, akkor jutalomként békét és vigaszt találtok cselekedeteitekben. Legyetek testvéreitek igaz közbenjárói, és imáitokkal és érdemeitekkel vigyétek el nekik az én Szellemem békéjét. Ne fosztjátok meg magatokat az én kegyelmemtől ezekben a csábításokkal teli időkben. Erősítsétek meg lelketeket, hogy győztesen kerüljetek ki a próbákból.

2. Közbenjárjatok, és szerezzetek érdemeket még azoknál is, akik nem szeretnek titeket. Cselekedjetek úgy, mint Mária, mennyei Anyátok, az isteni közbenjáró, aki mindazokért közbenjár, akik reményüket belé vetik, mindazokért, akik elzárták előle szívüket, mindazokért, akik tagadják tisztaságát és isteni lényét.

3. Nehéz a feladatod és nemes a rendeltetésed, népem. Ne térj el többé az útról, amelyet kijelöltem neked. Szentélyt emeltem a szívetekben; de ne hagyjátok, hogy benne kialudjon a hit lángja, vagy meghaljon az a törekvés, hogy szellemi lényekké váljatok. Ne burkoljátok sötétségbe templomotokat; mert ha valaki kopogtat a kapuin, nem fogja megtalálni a fényt, amelyet keres, és nem hallhatja meg hangom visszhangját sem. Hordozzátok jelenlétemet és szavaimat a szívetekben, és bizony mondom nektek, nem lesz senki, aki elpusztítaná szentélyeteket, vagy arra késztetne benneteket, hogy visszalépjetek az útról. Ki tudná megakadályozni, hogy szeressetek engem?

4. Fényem minden elmében ragyog, és hangom minden lelkiismeretben hallatszik; mégis az emberek nem akarnak tudatában lenni annak az időnek, amelyben élnek. Szükséges, hogy egy „nép” felkészüljön arra, hogy az örömhírt hirdesse az emberiségnek, és azt akarom, hogy ez a nép legyen az, amelyet kiválasztottam, hogy meghallgassa isteni szavam.

Ha folyamatosan azt mondom nektek, hogy készüljetek fel, az azért van, mert tanúskodnotok kell az én kinyilatkoztatásomról az emberi értelem szervén keresztül, és ez a tanúságtétel nem korlátozódhat arra, hogy megismételjétek azokat a tanításokat, amelyeket tőlem tanultatok, hanem lelki hatalomról kell tanúskodnotok – legyen az makacs bűnösök megtérítése, reménytelenül betegek gyógyítása, vagy bármely más olyan cselekedet, amelyet tanítottam nektek. Gondoljatok bele: ha munkához láttok anélkül, hogy előbb megújítottátok volna életeteket és elértétek volna a szellemiség kezdetét, akkor amikor a szeretetről és az irgalomról prédikáltok, a képmutató farizeusokhoz fogtok hasonlítani , akik hamis erényüket mutogatták, romlottságukat pedig elrejtették. Nem akarok kétszínűeket vagy álszenteket az új tanítványaim között.

5. Ha annyira vágytok arra, hogy tanításom virágozzon a földön, akkor vetjétek el azt olyan tisztán, ahogyan átadtam nektek, és öntözzétek ezt az isteni magot jó cselekedeteitek vizével. Járjátok utatokat, bízva védelmemben.

6. Ki tudna megállítani vagy elhallgattatni titeket, ha az én isteni fényem ihletésére munkához láttok? – Senki, népem, ahogy annak idején senki sem hallgattatta el Jézust. Ha Ő néhány bűnös előtt elhallgatott, az azért történt, hogy alázatosságra tanítson titeket, mivel *cselekedeteivel* tanúskodott szavai igazságáról.

7. Legyetek tudatában azoknak az éveknek, amelyek elteltek, miközben az én szavam ezeken a hangszórókon keresztül hangzott, és senki sem tudta elhallgattatni az isteni hangot, amely az ajkaikról jön. Bizony, mondom nektek, eljön az 1950-es év, anélkül, hogy megszakítanák. De ha egyszer eljön annak az évnek a vége, a csalogáim elhallgatnak az én tanításaim közvetítésében; mert minden, amit nektek mondanom kell a kinyilatkoztatásom ezen szakaszában az ő közvetítésükön keresztül, akkor befejeződik.

8. Cselekedeteitekkel, szavaitokkal és gondolataitokkal tanúskodni fogtok tanításomról, és semmi sem fogja megakadályozni azt a fényáramot, amelyet a lelketekből áradni fogok. De eljön a csend órája is: lezárom ajkaitokat, és hazahívlak benneteket (Hozzám); mert amit közvetítésetek révén mondanom kellett, az akkor az utolsó szóig elhangzott lesz.

9. Azt akarom, hogy mindannyian egyesüljetek, különbségtétel nélkül, mert különböző gyülekezeti helyeket látogattok. Mert a tanítás, amely mindenkit elért, egy és ugyanaz — a fény, amely megvilágítja értelmeteket, az egyikben is ugyanaz, mint a másikban.

10. Adtam nektek eszközöket, hogy megvédjétek hiteteket, és őrködjetek az általam rátok bízott mű felett; de soha nem adtam nektek fegyvereket, hogy egymást bántsátok. Azt akarom, hogy azok, akik ezt a népet alkotják, lelki ügyem katonái legyenek, de soha ne legyenek annak ellenségei.

11. Titkos szívkamrám megnyílt ebben az időben, hogy a szellemileg szegényeket, az igazságosság után éhezőket és szomjazókat szellemi kincs birtokosaivá tegyem. Hát nem örültek ennek ? Nem remeg a szívetek hálából, ó nép? — „Igen”, mondjátok nekem. De azt akarom, hogy ez az igen ne csak szavakból, ne csak gondolatokból álljon, hanem hogy szeretetteljes cselekedetekkel fejezzétek ki embertársaitok iránt.

12. Most azt mondom nektek: pihenjetek néhány pillanatra földi fáradalmaitoktól. Sokat vándoroltatok a fájdalom terhével a vállatokon.

Gyertek a kegyelem forrásához, hogy igyatok ebből a megváltó vízből. Jelenleg még gyengék vagytok; de hamarosan erősek lesztek, hogy az én ügyemért harcoljatok és szembenézzetek a próbákkal.

13. Kösd meg a szandálodat, mert új út vár rád, amelyen végtelen lehetőségeket találsz majd az irgalom és a szeretet elvetésére. Még félénkek vagytok, és ezért nem akartátok bejelenteni az új korszakot az emberiségnek. — Meg kell értenetek, hogy ami az Atya belétek helyezett, az a felebarátaitoké, és hogy ezt nekik is meg kell ismertetnetek.

14. Ebben az időben nem adok nektek *új* szellemi ajándékokat vagy képességeket, mert ami a ti tulajdonotokként tudatosult bennetek, az mindig is a szellemetekben volt. De az idő fogy, és megkérdezem tőletek: mire vártok, hogy megkezdjétek feladatotok teljesítését? Arra vártok, hogy a hitetlen emberek kigúnyolják az én szavam, az én új kinyilatkoztatásomat, és mindenhol hamisítványokat tegyenek közzé?

15. Valósítsátok meg tanításaimat, és éljétek azokat: Bizony, mondom nektek, a gúnyolódó ajkak elhallgatnak, azok, akik engedetlenek voltak, figyelmesen közelednek hozzátok, hogy megtalálják tanításom értelmezését, és nagyon nagy és beszédes bizonyságokat fognak találni igazságomról, ha cselekedeteiteket a szeretet és az irgalom jellemzi. Hányan közülük – amikor látják, hogyan gyógyítjátok a betegeket – fogják hozzátok vezetni hozzátartozóikat, reménykedve abban, hogy enyhülést találnak szenvedéseikre.

16. Adjátok át tanításomat tisztán, akkor nem kell elrejtőznetek, hogy meggyógyítsátok a betegeket. Mert bizony, mondom nektek, ebben az időben nem fogtok katakombákat felkeresni, hogy tanításaimat gyakorolhassátok, hanem a nappal fényében fogjátok ezt tenni. — Ne féljetek! Ha a környezetetekben nem hisznek nektek, egyszerűen más tartományokba mentek, ahol lelkes szíveket fogtok találni.

17. Nektek kell az elsőknek meggyőződni az igazságról, amelyet hirdetni akartok, hogy ezt a hitet átadhassátok testvéreiteknek . Ha a kétség behatolna lelketekbe, az olyan lenne, mint egy tőr, amely halálos csapást mérne odaadásotokra.

18. Három korszak már elmúlt felettetek. Értsétek meg, hogy el kell indulnotok, hogy beteljesítsétek rendeltetésetek legmagasabb célját. Ébredjetek fel szellemi tétlenségetekből, és határozott léptekkel haladjatok előre fejlődésetek útján.

19. Ne kérdezzétek tőlem, miért érnek még mindig meglepetésként a kísértések, noha az Úr útján jártok. Értsétek meg, hogy éppen akkor vagytok a legnagyobb próbatétel előtt. Ezért mondom nektek mindig: „Ébren legyetek és imádkozzatok, hogy ne essetek kísértésbe.”

20. Közeledik az a nap, amikor embertársaitok eljönnek hozzátok, hogy kérdéseket tegyenek fel nektek. Akkor el akarjátok titkolni azt, amit annyi szeretettel kinyilatkoztattam nektek? – Tanításaimban nem adtam nektek semmit, amiért szégyellnetek kellene magatokat.

21. Ne várjatok addig, amíg a földön megsokszorozódnak a siránkozások és egyre több háborús hír érkezik, hogy felkészüljetek. Imádkozzatok és végezzetek naponta irgalmas cselekedeteket, mert ezzel ellensúlyozzátok a gonosz hatalmát.

22. Ha valaki közületek nem készül fel feladatai teljesítésére, az azért van, mert nem ismeri azokat a képességeket, amelyeket én adtam a lelkének.

23. Áldottak azok, akik megértik szavaim szellemi értelmét, mert ez lesz az örökségük. Az isteni igazság keresői azok, akik mindig is követték Teremtőjüket. Ők fogják megtalálni a Mester jelenlétét ebben a szerény megnyilvánulásban.

24. Kívülről nézve kinyilatkoztatásom ebben az időben szegényesnek tűnhet. De igazán mondom nektek, szentélyt emeltem *annak* az embernek a szívében, aki meghallja szavam. Ne higgyétek, hogy azok között, akiket ebben az időben kiválasztottam, rangsorok léteznek – mindannyiukat egyformán szeretem. Ne gondoljátok, hogy azok, akik az én szavamot közvetítik, saját érdemeik révén jutottak hozzá a hanghordozó adományához. Olyan nagy ez a kegyelem, hogy az embernek csak az én szeretetem révén volt lehetséges megkapnia.

25. Ez a feladat nehezen teljesíthető annak számára, aki megkapta. Nagy a kereszt terhe; hiszen anélkül, hogy elfordulna a világ szükségleteitől, és anélkül, hogy elhanyagolná földi kötelességeit, a Hordozónak el kell érnie azt a szellemi szintet, amely lehetővé teszi számára, hogy befogadja az én ihletem isteni sugárzását.

26. Vannak pillanatok, amikor csodálkoztok azon, hogy Isten veletek lehet, és ennyi szeretettel nyilvánulhat meg. Csodálkozásotok abból fakad, hogy hibáitok és tökéletlenségeitek tudatában méltatlannak érezitek magatokat Atyátok e hatalmas szeretetének bizonyítékára. Szeretetem mindig meglepett benneteket, mert úgy ítéltetek meg *engem*, ahogyan magatokkal szoktátok tenni. Miért gondoljátok, hogy bennem harag, bosszúvágy vagy önzés rejtőzik? Mondom nektek: ha egy próbatétel során a lelkiismeretetek fényében, a vétketek őszinte és alázatos bevallásával belsőleg ítélkeztek magatok felett, méltókká váltok arra, hogy lejöjjek hozzátok, hogy a Királyságomról beszéljek nektek; mert a bánatotok amiatt, hogy megsértettetek Engem, segít nektek megtisztulni.

27. Ne csodálkozzatok azon, hogy a bűneitek ellenére is a szeretetem mindenhová követ benneteket. Ti mindannyian az én gyermekeim vagytok. Ezen a világon a szüleitek szeretetében az isteni szeretet tükörképét láthattátok. Elfordulhattok tőlük, nem ismerhetitek el a tekintélyüket, nem engedelmeskedhettek a parancsaiknak, és nem hallgathattok a tanácsaikra; rossz cselekedeteitekkel sebet okozhattok a szívükben, okozhatjátok, hogy a szemük a sok sírástól kiszáradjon, hogy fehér haj jelenjen meg a halántékukon, és az arcukat a szenvedés nyomai jelezzék; de soha nem fognak abbahagyni a szeretetteteket, és csak áldást és megbocsátást fognak tartogatni számotokra. De ha azok a szülők, akik a földön voltak nektek, és akik nem tökéletesek, ilyen nagy bizonyítékokat adtak nektek a tiszta és magasztos szeretetről – miért csodálkoztok akkor azon, hogy Aki ezeket a szíveket teremtette, és nekik adta azt a feladatot, hogy szülők legyenek, tökéletes szeretettel szeret titeket? – A szeretet a legfőbb igazság. Az igazságért lettem emberré, és az igazságért haltam meg emberként.

28. Ebben az időben nem követelek tőletek véráldozatot. Mégis vannak, akik az én nevemben adták életüket, egy pillanatra elvakítva fanatizmusuk által, és miután tisztátalan életet éltek. Azok a cselekedetek nem fognak igazi magot hajtani, hanem továbbra is a fanatizmust fogják elősegíteni.

29. Ezért mondom nektek, hogy beszédetek során érezzétek át saját szavaitokat, és hogy a tanításokat, amelyeket adtok, a szívetekben éljétek meg. Semmi sem fog jobban beszélni, mint a saját életetek.

30. Szeretetem ne lepjen meg benneteket, de ne is kételkedjetek benne, ha azt tapasztaljátok, hogy a világban gyakran kell meginnotok egy nagyon keserű poharat.

Az ember mélyre süllyedhet, sötétség töltheti el, vagy habozhat, hogy visszatérjen hozzám. De mindenkinek eljön az az idő, amikor saját lényében érez engem, nem érzi (többé) távoli lénynek, és nem tekint rám idegenként, sem tagadhatja meg létezésemet, szeretetemet és igazságosságomat.

31. Ahogyan az ember a földön létrehozhat magának egy szellemi béke világát, hasonlóan az én országom békéjéhez, úgy romlottságán keresztül is olyan életet élhet, amely a bűnök, a gonoszságok és a lelkiismeret-furdalás poklához hasonlít.

32. A túlvilágon is találkozhat a szellem a sötétség, a romlottság, a gyűlölet és a bosszú világával, a lélek hajlamától, tévelygésétől és szenvedélyeitől függően. De igazán mondom nektek, mind a menny, mind a pokol, amelyekről az emberek csak földi formák és képek segítségével alkotnak képet, nem mások, mint a lélek különböző fejlődési szakaszai: az

egyik erénye és fejlődése révén a tökéletesség csúcsán, a másik a sötétség, a bűnök és a téveszmék mélységében.

33. Az igaz lélek számára mindegy, hol tartózkodik, mert mindenhol magában hordozza a Teremtő békéjét és mennyországát. A tisztátalan és zavart lélek viszont a legjobb világban is ott fogja érezni magában a lelkiismeret-furdalás poklát, amely addig fog égni benne, amíg az meg nem tisztítja.

34. Gondoljátok-e, hogy én, a ti Atyátok, olyan helyeket teremtettem, amelyek kifejezetten arra szolgálnak, hogy megbüntessem titeket, és így örökre bosszút álljak a sértéseitekért?

35. Milyen korlátozottak azok az emberek, akik ezeket az elméleteket tanítják!

36. Hogyan lehetséges, hogy azt hiszitek, hogy az örök sötétség és az örök fájdalom az a vég, amely egyes lelkeket vár? Még ha vétkeztek is, mégis örökre Isten gyermekei maradnak. Ha tanításra van szükségük – itt van a Mester. Ha szeretetre van szükségük – itt van az Atya. Ha megbocsátásra vágynak – itt van a tökéletes Bíró.

37. Aki soha nem próbál megkeresni Engem és kijavítani hibáit, az nem fog hozzám jönni. De nincs olyan, aki ellenállna igazságosságomnak vagy próbáimnak. Csak megtisztulva jöhettek hozzám.

38. Tanítványok, ha abban a pillanatban, amikor halljátok az én szavam, nem értitek meg, akkor őrizzétek meg az emlékezetetekben, és emlékezzetek rá , és a nyugalom pillanataiban mélyedjetek el benne. Akkor sok mindent meg fogtok érteni abból, amit tanítottam nektek. Ha nem tároljátok el (a tudást) – mit tudtok akkor átadni azoknak a tömegeknek, akik még jönni fognak?

39. Különbségtétel nélkül mindannyiótokat a jelenlétembe hívlak, hogy tanításaimat átadjam nektek. Mielőtt megbízást adnék nektek, letörlöm könnyeiteket, begyógyítom sebeiteket, csillapítom lelki éhségeteket és szomjúságotokat. És miután bizonyítékokat adtam nektek szeretetemről, és meggyújtottam a hit és a remény fényét a szívetekben, azt mondtam nektek: „Mindannyian elhívattatok. Akartok a kiválasztottak közé tartozni?”

Erre az egyikek azt kérdezik: „Melyik úton és hová vezetsz minket?” – Ezek azok, akik a világ és annak örömei után vágyakoznak. A másikok azt mondják nekem: „Uram, nem vagyunk méltók arra, hogy a kiválasztottaidnak nevezzük magunkat, de legyen meg a te akaratod rajtunk.” – Ezek azok, akik már készek arra, hogy felfelé törekedjenek.

40. Azoknak, akik követnek engem, a világ békéjét helyezem a szívükbe, hogy azért „virrasszanak” és imádkozzanak. A nemzetek hamarosan

imáikat fogják felküldeni, hogy békét kérjenek tőlem, amelyet én minden időben felajánlottam nekik. Előtte megengedtem, hogy az emberek megkóstolják cselekedeteik gyümölcsét, hogy lássák az emberi vér folyóit és a fájdalom képeit, a holttestek hegyeit és a romokká vált városokat. Azt akartam, hogy a kőszívű emberek lássák az otthonok pusztulását, az ártatlanok kétségbeesését, az anyákat, akik a fájdalomtól elborulva csókolják gyermekeik széttépett testét, hogy közelről átéljék az emberek teljes kétségbeesését, félelmet és az emberek minden siralmát közelről megtapasztalják, hogy gőgjükben megaláztatást érezzenek, és lelkiismeretük azt mondja nekik, hogy nagyságuk, hatalmuk és bölcsességük hazugság, hogy az egyetlen igazán nagy dolog az Isteni Szellemtől származik. Ha ezek az emberek megnyitják szemüket az igazságra, megdöbbennek – nem a (borzalmas) képektől, amelyeket szemük lát, hanem önmaguktól, és mivel nem menekülhetnek a lelkiismeretük tekintete és hangja elől, magukban érezni fogják a sötétséget és a lelkiismeret-furdalás tüzét; mert minden életért, minden fájdalomért, sőt az utolsó csepp vérért is, amelyet miattuk ontottak, számot kell adniuk.

41. Nemcsak azért fogom az embereket felelősségre vonni, amit mások életével tettek, hanem azt is számon fogom kérni tőlük, amit a saját életükkel, a saját testükkel tettek. Ki mondhatja akkor, hogy éppen abban a pillanatban jött hozzám lelkeként, amikor az örökkévalóság órája elhívta volna? — Senki! — Mert gyakran rövidítitek meg létezéseteket a korai öregedéssel, néha olyan okok miatt vagytok kimerülve, amelyek nem érnek meg *egyetlen* könnyet sem, vagy egyetlen ősz hajszálat sem.

42. Én vagyok a legtisztább szeretetből fakadó könyörtelen és tökéletes igazságosság, amely a Teremtőtök, és tőletek csak azt kérem, hogy forduljatok el a világ örömeitől, hogy meghallgassátok az én szavam. A Mester szívesen nyitja meg a tökéletes tanítások könyvét, hogy új leckével örvendeztessen meg benneteket. Hányszor volt képes egyetlen tanításom is megmenteni titeket. Ekkor ébredt fel lelketek, és megérezte azokat a feladatokat, amelyeket életének kezdetétől fogva kapott.

43. Felfedeztem, hogy a szívetek a hiú magot rejti, amelyet a földön aratott; de most gabonatárolóvá kell válnia, ahol a szeretet cselekedeteitek jó gyümölcsét kell tárolnotok.

44. Az emberek tömegei közül jönnek a nagy bűnösök – azok, akik a szenvedélyek szennyében hempergették lelküket, akik (másoktól) elrabolták a becsületet, akik meggyalázták az öreg szürke haját, akik mások javát ellopták, akik bemocskolták a gyermek ártatlanságát, és akik fizikailag vagy erkölcsileg megölték felebarátjukat.

45. Hallgatnak rám azok, akik megszentségtelenítik az otthont, akik megszegik az isteni vagy emberi törvényeket, akik kioltják a szívek hitét. De amikor meghallják az én szavam, amely a szívük finom húrjait megérinti, akkor azt mondják: „A Bíró szól; de milyen jósággal segít megértenünk tévedéseinket, és milyen tapintattal tanít és javít ki minket." Amikor azok a szívek elhagyják azt a gyülekezeti helyet, ahol ezt a hangot hallották, úgy tűnik számukra, mintha az életet és mindazt, ami körülveszi őket, nem csupán az anyagi fény világítaná meg, hanem egy isteni fény áradna rá, amely a teremtés minden pontján az emberhez szól. Ekkor a megtisztult ember szeme előtt – ott, ahol korábban csak anyagot, testi örömöket vagy bűnöket látott – csodálatos élet tárul fel. Szelleme előtt olyan létezés jelenik meg, amelyről nem is sejtett – tele kinyilatkoztatásokkal, ígéretekkel és ihletekkel. Ez a szeretet csodája – nem csupán a szóé; hiszen hányszor beszéltek az emberek kifinomultabban és tökéletesebben, mint ezek a szerény és műveletlen hanghordozók, akik révén kinyilatkoztatom magam. De a szellemi tartalom, amely mindegyik szóba beletáplálva van, csak az isteni szeretetből származhat.

46. Kevesen hallották szavaimat ebben a formában; de bizony, mondom nektek, minden ember hallja a hangomat a lelkében lévő szentély csendjében, még akkor is, ha értelmük nem képes megérteni ezeket a sugallatokat, és ajkaik sem tudják kifejezni mindazt, amit szellemi adományaik révén folyamatosan kapnak. Ha készen álltok, meg fogjátok érteni ezt az igazságot.

47. Ebben a „Harmadik Időben" Elias az a pásztor, aki nap mint nap megment benneteket a veszélyektől. Ő az, aki behatol a hálószobátok bizalmas zugába, amikor imádkoztok, aki a „sivatag magányában" áll mellettetek, és aki követi benneteket a „hosszú napi utazásokon". Bárhol is van szükségetek valakire, aki megvéd benneteket, vagy egy hangra, amely bátorságot ad nektek, ott van Elias, a Harmadik Idő szellemi pásztora.

48. Ha tudni akarjátok, hol él Elias, azt mondom nektek, hogy a szellemi birodalomban. Ki tud közületek odáig emelkedni, hogy meglássa őt? – Még senki. – Ezért jön el hozzátok, hogy előkészítse az utakat, amelyek a szívetekhez vezetnek, hogy utána a Mester jöjjön, és megvilágosítsa egész lényeteket. De ne higgyétek, hogy csak azokhoz szállok le, akik a legnagyobb tisztasággal és tökéletességgel keresnek engem – nem, mindenkihez eljutok, aki keres engem – ahhoz is, aki bálványai előtt térdel le, ahhoz is, aki olyan formákban vagy elképzelésekben fogalmaz meg engem, amelyek nagyon távol állnak az igazságtól. Mindenki a szellemének képességei szerint keres engem, és én nem oltom ki azt a hit lángját,

amelyet lényük legrejtettebb zugaiban Isten létezésével kapcsolatban hordoznak.

49. Az én akaratom az, hogy az emberek ebben az időben képesek legyenek lélekről lélekre kapcsolatba lépni Urukkal, hogy az ember szívében létezzen egy igazi szentély, amelyben hallja az Atya hangját.

50. Ahhoz, hogy eljussanak a szellemiség ezen fokára, az embereknek részt kell venniük a vallások nagy küzdelmeiben, amelyek felébresztik az elaludt lelkeket, amelyek (akkor) meglátják az igazság fényét.

51. Nem gondoljátok, hogy eljött az ideje, hogy az emberek Istenüknek, Teremtőjüknek olyan tiszteletet és adót nyújtsanak, amely méltó ahhoz, aki fogadja, és ahhoz, aki adja?

Ha tanulmányozzátok és megfigyelitek a természet különböző birodalmait, számtalan példát, tanítást és hasonlatot fogtok találni bennük, amelyeket érdemes példaként venni. Nem azt akarom ezzel mondani nektek, hogy az alacsonyabb rendű lények legyenek a tanítóitok. De azt mondom nektek, hogy a természet, az egész élet egy könyv, amelynek szerzője Isten. Ezt a könyvet kinyitottam az emberek előtt, hogy abban felismerjék a tökéletességemet, a szeretetemet és az igazságosságomat – nem szavakban, hanem tettekben.

52. Ne keressetek engem a hamis tudás könyveiben vagy az elméletekben, amelyek általában tévesek a materializmus miatt, amelyben éltek. Már megadatott nektek, hogy szabad akaratotok teljes élvezetében járjatok minden úton. Ma azt mondom nektek, hogy fékezzétek gyors futásotokat, és gondolkodjatok el néhány pillanatra az élettapasztalatotokról, mindarról, amit a hosszú, megtett úton láttatok, éreztetek és szenvedtetek. Bizony, bizony, mondom nektek, aki ezt a fényt (a megismerést) használja, megtalálja az igazság ösvényét, amely elvezeti őt saját eredetéhez. Én vagyok az út; aki megismerte azt, megismert engem. Én vagyok az út kezdete és vége. Én vagyok az Alfa és az Omega.

53. Én vagyok az egyszerűség mestere, aki hozzátok úgy szól, mint egy jó barát a legbizalmasabb nyelven, hogy megvilágítsa titkaitokat, és felfedje azokat a titkokat, amelyek eddig rejtve voltak emberi tudásotok elől.

54. Adjatok lehetőséget lelketeknek, hogy felüdüljön az Isteni szemlélésében és az őt irányító törvények gyakorlásában. Ne tekintsétek ezt az életet az egyetlennek, és a testi munkát sem az egyetlen eszköznek a jólét eléréséhez. Ne korlátozzátok magatokat a családotok iránti szeretetre, mert a mezőitek kiterjedtebbek. Az önzés nem Isten magja.

55. Az emberek annyira szerették ezt az életet, hogy – amikor közeledik az óra, hogy elhagyják – az én akaratom ellen lázadnak, és nem akarnak

hallani a hívásomat, amelyet hozzájuk intézek. Megvetik az én országom békéjét, és az Atyától további időt kérnek a földön, hogy továbbra is birtokolhassák világi javaikat.

56. Legyetek érzékenyek, hogy megsejtsétek a szellemi életet, és ne elégedjetek meg fejlődésetek kezdetével – mert ez az élet –, mert fölötte magasabb teremtési művek léteznek.

57. Ne próbáljátok elutasítani a halált, amikor az az én akaratom szerint közeledik hozzátok, és ne kérjétek a tudóst sem, hogy csodát tegyen értetek, és ellenálljon az én döntéseimnek, hogy meghosszabbítsa a létezéseteket, mert mindkettőtök keserűen megbánná ezt a hibát. Készüljetek fel ebben az életben, és nem lesz okotok félni a túlvilágba való belépéstől.

58. Sírtok, amikor valamelyikőtök elhagy titeket, és a szellemi völgybe távozik, ahelyett, hogy békében éreznétek magatokat, mert megértitek, hogy az illető egy újabb lépéssel közelebb kerül Urához. Ezzel szemben ünnepet rendeztek, amikor egy új lény érkezik otthonotokba, anélkül, hogy ebben a pillanatban eszetekbe jutna, hogy az a szellem azért jött testbe, hogy ebben a könnyek völgyében engesztelést teljesítsen; *ilyenkor* sírnotok kellene érte.

59. Mikor fogtok az idegenek iránt is azt érezni, amit a hozzátartozóitok iránt érzetek? — Egyetlen házasságból hagytam, hogy kikeljen ennek az emberiségnek a végtelen magja, amely nagyon hamar családokra, törzsekre, népekre és nemzetekre oszlott, ebből pedig a szokások, a nyelvek és a vallások közötti különbségek keletkeztek. Ezek a különbségek ellenségeskedést szültek, és határokat emeltek az egyesek között. Háborúk és rivalizálások keletkeztek. Káin magja sok gyümölcsöt hozott.

De most, hogy a lélek fejlődött, és edzettétek az értelmeteket – miért tekintetek továbbra is idegenekre, gyűlöltök és öltök egymást? Ma már tudjátok, hogy minden lélek az én isteni szellemből származik, és hogy az emberiség egyetlen pártól származik, vagyis lelketek szerint, sőt vér szerint is testvérek vagytok.

60. Milyen messze vagytok az igaz úttól, ha nem érezitek felebarátotok fájdalmát, pedig ő magatok része! Láttok elmenni valakit, akit még soha nem láttatok, és – mivel idegennek tartjátok – nem köszöntitek. Ha viszont egy halottas menetet láttok elhaladni, leborotváljátok a fejeteket. Miért nem az élőknek szentelitek a figyelmeteket, a szereteteteket és az irgalmatokat?

Az volt az akaratom, hogy szeretetetekkel eltöröljétek a világban létező határokat és különbségeket; de az emberek nem így akarták. Azt akarjátok, hogy az emberi vér törölje el a határokat, és hozza közelebb

egymáshoz az embereket? Azt akarjátok, hogy a háború olvasztassa össze a fajokat? A legkorábbi idők óta felkészítettem egy népet , amelynek felismernie és szeretnie kellett volna Engem, hogy az emberiség között olyan legyen, mint egy fáklya, és ez időnként erős volt, máskor pedig gyengévé vált. Ma visszatértettem a földre, hogy a próféciák beteljesüljenek. Ez a nép az, amely szellemileg megkapta a három testamentumot; és mivel tudta, hogy ebben az időben az emberi értelem szervén keresztül nyilvánultam meg, nem merte nyíltan tagadni Engem. Mert lelkük emlékszik arra, hogy a „Második Időben" azt kiáltották: „Feszítsd keresztre a csalót!", és utána keserűen kellett szenvedniük.

Ma sokan közülük hittek a visszatérésemben, mások azonban nem. De ezek is hinni fognak az 1950-es távozásom után, mert látni fogják, hogy jövendöléseim beteljesültek, és azt mondják nekem: „Uram, amikor hozzám szóltál, kételkedtem; de most, hogy elmentél, és látom, hogy beteljesült a szavad, hiszek benned."

61. Mielőtt elhallgattatom (külsőleg hallható) szavam, eljönnek azok, akiket ti idegeneknek neveztek, és akik – anélkül, hogy ezt a szót a nyelvi különbségek miatt világosan megértenék – érezni fogják, hogy lelkük békével telik meg, és táplálkozik az én isteni lényemből. Mert az én szeretetemet fogják érezni a szívükben, és ti már tudjátok, hogy a szeretet a lélek nyelve. Ezek (a külföldiek) szintén elindulnak, hogy kövessenek engem; mert népem az egész világon szétszóródott.

62. Vihar közepette jöttem el hozzátok ebben az időben. A béke szivárványa még nem ragyogott, az olajágat tartó galamb még nem jelent meg. De eljön az a pillanat, amikor én, a Legfőbb Szeretet, minden embernek azt mondhatom: Itt vagyok. Akkor mindannyian felismernek engem, és egyesülnek. Ma még az élőket és a halottakat ítélem meg.

63. A „Harmadik Időben" kiléptem a feledés sírjából, ahová az emberiség száműzött, hogy új életre ébresszem őket; mert én vagyok az élet. Senki sem halhat meg. Még az is, aki saját kezével veszi el az életét, hallani fogja, hogy lelkiismerete a hit hiányát veti szemére.

64. Azt akarom, hogy fokozatosan egy családot alkossatok, egy olyan népet, amely lélekben és testben is egészséges.

65. Mikor fog megmutatkozni köztetek Ábel lelki felemelkedése, Ábrahám engedelmessége, Jákob ereje, Jób türelme és János szellemisége? Ismerjétek fel felelősségeteket a világban.

66. Férfiak, kerüljétek a bűnöket, hogy véretek termékeny mag legyen, és a holnap gyümölcsei kedvesek legyenek.

67. Nők, felkészítelek benneteket, hogy a világnak a béke és a jó szándék gyermekeit ajándékozzátok. A meddőnek azt mondom:

imádkozzatok, ne érezzétek szégyennek a vezekléseteket. Legyetek alázatosak, mert meg foglak lepni benneteket, és elérni fogom, hogy méhetetekben egy új lény szívverését érezzétek.

68. Szüljetek tökéletes gyermekeket, mint Teremtőtök, aki csak tökéletes lényeket teremtett, és teljesítsétek az isteni parancsot, amely azt követeli tőletek, hogy szeressétek egymást.

Béke legyen veletek!

53. tanítás

1. Miért tapasztalom, hogy attól a naptól kezdve, amikor megnyilvánulok előttetek, egészen a következőig, amikor új tanítást adok nektek – vagyis ilyen rövid idő alatt – már elvesztettétek azt a békét, amelyet adtam nektek? Ne veszítsétek el életutatokon azokat a kegyelmeket, amelyeket átadok nektek. Csüggedten jöttök át a próbákon és a viszontagságokon, amelyekkel útatokon találkoztok, megtört szívvel közeledtek hozzám. Szinte mindig így látlak benneteket, amikor megadtam nektek a békémet, hogy életetek fejlődési útját örömteli bátorsággal és hittel járjátok be.

2. Megtanítottalak titeket imádkozni, hogy megszabaduljatok a veszélyektől és akadályoktól, a csapdáktól és a sötétségtől. Azt mondtam nektek, hogy még a természeti erők is meghallják imáitokat, ha az én igazságosságomért szabadulnak el. Elmennek felettetek anélkül, hogy hozzátok nyúlnának, mert hitből és őszinteségből tudtatok imádkozni.

3. A szennyből és a mélységből felemelem lelketeket ebben az időben, hogy ne csak Istenüket, hanem önmagukat és szellemi adományaikat is megismerjék. De előbb át kell mennetek a szenvedés olvasztótégelyén, amely megtisztít benneteket. Mert belső megújulás nélkül adományaitok nem ragyoghatnak teljes erővel.

4. Az emberi szenvedélyek olyanok, mint egy vihar, amely ostorozza belső szentélyeteket, és csak az imádkozó elég erős ahhoz, hogy kiállja a próbákat, és csak az éber elég figyelmes ahhoz, hogy megvédje magát.

5. Amikor templomokról és szentélyekről beszélek nektek, nem az anyagi világban felépített gyülekezőhelyekre gondolok, hanem a szívetekre; mert bárhová is mentek, ott lesz a templom, és benne mindig jelen lesz az én szeretetem.

6. Az emberiség létrehozta a vallásokat, olyan utakat, amelyek hozzám vezetnek. De mondom nektek: ne járjatok többé az emberi értelmezés szerint, amelyet mindenki ad a törvényemnek. Most itt az ideje, hogy mindannyian megértsétek az én ihletésemet, hogy az a fény vezessen benneteket.

7. Néha azt kérdezitek magatoktól: Miért ez a nép* az egyetlen, amelyhez szóltam, amikor olyan sok nemzet van, amelynek szüksége van rá? — Erre azt válaszolom nektek, hogy abban az időben csak *egy* embercsoport volt, amely tanúja volt a keresztre feszítésemnek és a halálomnak , és mégis a Bárány vére az *egész* emberiségre kiterjedt, hogy megmutassa nekik az útját a megváltáshoz. Így fogok ma is beszélni *ezekhez* a közösségekhez itt; de a Szellemem fénye az egész földgömbön kiáradt.

**Itt a szellemi Izráel népére utalok, amelyet a mexikói nemzetben élő kis csoport képvisel.*

8. Már átadtam nektek minden eszközt a tanuláshoz és az azok szerinti cselekvéshez, és nem akarom, hogy – amikor szellemileg jelenlétembe jöttök – eredmény nélkül álljatok elő, és azt állítsátok, hogy a test makacssága és engedetlensége miatt nem tudtátok teljesíteni feladatotokat. Mert aki nem győz a világ kísértései felett, annak nem lesz érdeme, hogy Urának megjelenhessen. A testnek nagy ereje van szenvedélyeiben, hajlamaiban és gyengeségeiben, de a lélek magasabb erővel van felruházva, és ezzel legyőzheti a gonoszt.

9. Milyen érdemet szerezne a lelketek, ha egy akarat és saját hajlamok nélküli testben cselekedne? A lélek küzdelme a testi burkával erő az erő ellen. Ott találja meg azt a próbatételt, amelyben lelki nagyságát bizonyítania kell. Ez az a próba, amelyben a lélek gyakran egy pillanatra enged a kísértéseknek, amelyeket a világ a testen keresztül hoz rá. Olyan nagy az erő, amelyet ezek gyakorolnak a lélekre, hogy végül az a benyomásotok volt, hogy egy természetfeletti és gonosz erő rántott titeket a pusztulásba, és a szenvedélyekben tönkretett titeket.

10. Milyen nagy a lélek felelőssége Isten előtt! A test nem vállalta magára ezt a felelősséget. Nézzétek, hogyan nyugszik örökre a földben, amikor eljön a halál. Mikor fogtok érdemeket szerezni, hogy lelketek méltóvá váljon arra, hogy tökéletesebb lakóhelyeket lakjon, mint az, amelyben éltek?

11. A világ olyan koronákat kínál nektek, amelyek csak hiúságról, büszkeségről és hamis nagyságról tanúskodnak. *Azon* lélek *számára*, aki képes túllépni ezen hiúságokon, a túlvilágon egy másik korona van fenntartva, a bölcsességemé.

12. Egyszer régen völgyeket, hegyeket, a tengert és a sivatagot kerestem fel, hogy hozzátok szóljak. Ma is megállapítottam, hogy vannak szívek, amelyek békéjükben a völgyekhez hasonlítanak – mások pedig olyanok, mint a viharos tenger, mint az, amely habzott, amikor Jézus tanítványaival a csónakban ezen hajózott. Néhányan, amikor engem hallgatnak , felemelkedésükben a hegyekhez hasonlítanak, mások pedig magányukkal és (lelki) szárazságukkal a sivataghoz.

13. Ti, akik halljátok az én szavam – szeressétek, tanulmányozzátok és gyakoroljátok azt. Hányan vannak, akik hallani akarták, de nem hallhatják, mert ebben az időben nem részesültek ebben a kegyelemben. De bizony, mondom nektek, visszhangja eljut mindenkinek, és nagyobb tisztaságban, mert nem ember hangja fog eljutni hozzájuk, hanem Isten Lelke.

14. Ma az én szavam vésőjével faragom a szíveteket, megtanítom érezni mások fájdalmát; mert aki nem rendelkezik együttérzéssel, az nem lehet az én apostalom. Nem akarom, hogy a szenvedők – miután hiába kopogtattak az ajtótokon – sírva kérdezzenek tőlem, vajon *azok* az én kiválasztottaim-e – azok, akiket testvéreik gondjainak gondviselőiként készítettem fel, a rászorulók bizalmasaiként és támaszaiként.

Ébren legyetek, ó tanítványok, hogy még az éjszaka közepén is, amikor mélyen alszotok, érzékeljétek azt a kezet, amely az ajtótokon kopogtat. Ez a rászoruló, aki ma felkeres benneteket, lehet az, aki – a segítőkészségetek hatására – szintén az én munkásommá válik, és holnap megkönnyíti a küldetéseteket. Hányan azok közül, akik ma egy kis szeretetért, megértésért vagy igazságosságért könyörögve jönnek hozzátok, lesznek holnap a pajzs, amely megvéd benneteket, vagy a tanú, aki megment benneteket. De mit várhattok attól, aki minden fájdalmában kopogtatott az ajtótokon, és reményét a segítőkészségetekbe helyezte, majd nem talált meghallgatásra? Engedjétek be magatokhoz azt, aki a bűn sarába süllyedt; ha meg tudjátok érinteni a lelkét, bűnbánatot fog érezni. Engedjétek, hogy a rongyos ruhás ember méltónak érezze magát a házatokban és az asztalotoknál; ne érezzetek azonban ellenszenvet a szegénysége iránt, talán lelkileg tisztább és szebb, mint ti. Ne tartogassátok a legnagyobb figyelmet és a legbarátságosabb mosolyot azoknak, akik anyagi gazdagsággal rendelkeznek, vagy akik drága ruhákban jelennek meg. Ne hagyjátok, hogy a szívetek ezekre a különbségekre figyeljen, és osszátok meg ajándékaitok jótéteményét mindenkinek egyformán. A szenvedés bőségesen van – mennyi jót tehettek minden nap és minden pillanatban!

15. Ha megfigyelitek a gyermekeket, látni fogjátok, hogy sok kicsi él szeretet, törvény és kenyér nélkül. Ha a fiatalok közé léptek, találkozni fogtok a szenvedélyek küzdelmével, a téves utakkal, és ha körülnéztek az életérettséget elérő férfiak és nők között , tragédiákat fogtok találni közöttük, a nagyon keserű kehelyt: néha az özvegységét, a remény és a hit hiányát, valamint az igazi lelki bátorítást, amely vigasztalja és támogatja őket.

16. Csak az én szavam képes megérinteni és érzékennyé tenni a szenvedés által megkeményedett szívet. Sokan közületek annyit szenvedtek, hogy nem érezték mások fájdalmát, és közömbösek voltak iránta. Sokat beszélek nektek a fájdalomról, és gyakran említem az irgalmat, amelyet embertársaitok iránt kell tanúsítanotok, mert annyi szenvedés van a világon, ahány emberi lény, és a mai korban az emberiség

szenvedései csak most kezdődnek. Ezért készítelek fel benneteket, hogy szeretetetekkel új erőt adjatok testvéreiteknek.

17. Ha a föld nagy népei úgy tetszik, hogy a világ „jólétére” isznak, felemelve a szenvedés kehelyét, és kiöntve azt az emberiségre, én e szerény asztalról egy szellemi kehelyt kínálok nektek, tele édességgel és élettel, hogy ezt az üzenetet elvigyétek azokhoz, akiknek a szívében a halál, az ajkukon pedig keserűség van.

18. Lépésről lépésre haladjatok ezen a szeretet útján. Hagyjátok, hogy a viharos szelek felettetek zúgjanak, anélkül, hogy meggyengülnétek. Fületeitek hallani fogják, hogy a pusztulás útján jártok; de erőt merítsetek az én szavaim emlékéből, amikor azt mondtam nektek, hogy köpenyem mindenkit be fog burkolni, aki a világon azon az úton jár, amelyet én a szenvedésem véres nyomával jelöltem ki számára.

19. Azt akarom, hogy arcotok tükrözze lelketek szelídségét, de ne a képmutatását; mert amit testvéreitek nem látnak, azt én fogom megítélni.

A viharok után, amelyeknek meg kell csapniuk ezt a népet, kevesen maradnak majd körülöttem, mert sokan elbátortalanodnak a megpróbáltatások miatt. De a megmaradók lesznek azok, akik virágzásra viszik a munkámat. Akkor minden tisztább lesz, mind az anyagi, mind a szellemi téren. Mert szavaimmal megnyitottam előttetek azt az utat, amelyet az emberek gonoszsága és engedetlensége elzárt. Szellemetek szemei is megnyíltak, hogy lássátok az igazságot. Még egyszer mondom nektek, hogy minden szem látni fog engem. Az igazán megértett bűnbánat, amelyet tőletek kértem, annak a célja, hogy életetekben megkezdjétek a megújulást. Ezért mondom nektek, hogy nem akarom, hogy álszentség „ruháival” takarjátok el magatokat . Azt akarom, hogy jók és őszinték legyetek, és cselekedeteitekkel tanúskodjatok tanításom igazságáról.

20. Hatalmas bölcsességi kincset fogtok szerezni anélkül, hogy szükségetek lenne az emberek könyveire, mivel egyetlen tankönyvetek ez az Ige, amelyben sem idegen tanok, sem rossz értelmezések, sem emberi elméletek nem fognak hatni rátok, hanem csak az én törvényem, amely kijelöli számotokra a fejlődés útját.

21. A materializmusotok sűrű fátyla olyan tudatlanságba süllyesztett benneteket, amely miatt távol éreztétek magatokat az Istentől, és amely elrejtette előletek azt a fényt, amelynek meg kell világítania a lélek életét. Ebben az időben hangom elszakította azt a fátylat, és megmutatta nektek szentélyemet, miközben új tanításokat tárt fel előttetek titkos szívkamrámból. Szellemi kinyilatkoztatásom alkalmával egyesek meggyújtották hitük lámpását, míg mások inkább úgy döntöttek, hogy

továbbra is abban a fényben tekintenek az életre, amelyet csekély szellemi ismereteik adtak nekik. Mikor fogjátok megérteni mindazt, amit lelketek számára (ismeretek formájában) összegyűjtenetek kell?

22. Nem tiltom meg nektek, hogy kutassátok a természetet, vagy ismereteket gyűjtsetek, ha azok az emberi életetek javát és fejlődését szolgálják. De azt akarom, hogy érdeklődjetek a lelketek megvilágosítása iránt is, mert ez lesz az egyetlen dolog, amit innen a túlvilágra visztek magatokkal, és ami a szellemi úton előrehaladásotokhoz hasznos lesz. Olyan közel vagyok mindnyájatokhoz, hogy csak gondolatban kell kérnetek tőlem valamit, és azonnal megkapjátok a válaszomat. Senki sem vádolhatja az Atyát azzal, hogy elfordult gyermekeitől. Mert mint szerető pásztor, mindig vigyáztam minden juhomra, és igazán mondhatom nektek, hogy egyik sem veszett el, és nem is fog elveszni, mert én mindenütt jelen vagyok. Mindenütt jelen van a fényem, és Atyátok élete és szeretete az egész teremtésben lüktet.

23. Az ember, aki betartja a törvényemet, a szeretet tanításait, sok eltévedt juhot visszavezet a felfelé vezető fejlődés útjára. De ha ezek visszatérnek a karámba, én másokat fogok idehozni, amíg mindet a szeretetem karámjában nem őrzöm.

24. Ma már tudjátok, hogy a fájdalom megtisztítja a lelket és a szívet, és hogy nem ez az első alkalom, hogy meg kell tisztítanotok lelketeket vétkeitektől. A szenvedés kehelye kiöntötte tartalmát a világra, és ez olyan volt, mint egy új özönvíz, de fájdalmasabb, keserűbb és hosszabb ideig tartó. Eljönnek majd olyan idők, amikor nem a fájdalom fogja megfékezni és kordában tartani az embereket, hanem a lelkiismeretük fénye. Ha még mindig szükségetek van a fájdalomra, mint gyeplőre, az a legegyértelműbb jele annak, hogy lelkileg nem fejlődtetek.

25. Gondoljatok arra, gyermekeim, hogy meg kell másznotok a (tökéletesség) hegyét, és közben a fájdalom keresztjét hordozzátok a hátatokon. De értsétek meg, hogy *a* kereszt, amely (szellemileg) felemel benneteket, nem a bűneitekért való vezeklés keresztje, hanem másokért hozott áldozatotoké. A férfiaknak azt mondom, hogy legyenek az emberek vezetői, védelmezői és őrzői. A nőknek, az anyáknak azt mondom: imádkozzatok a szülők, otthon és kenyér nélkül élő gyermekek nagy seregéért. Imáitok olyanok lesznek, mint a pacsirta szárnyai, amelyek kiterjednek, hogy eltakarják a fiókákat. De ebben a pillanatban ne csak a sajátjaitokra gondoljatok, mert *ők* részesülnek anyai szeretetetekben, hanem azokra is, akiknek a földön nincs másuk, csak magány és a szeretet iránti éhség. Imádkozzatok értük! Ki értheti meg jobban nálatok azoknak a gyengéd szíveknek a hidegét, üresség és szomjúságát? Imádkozzatok, és

akkor a kenyér, a menedék és a szeretet hamarosan eljut hozzájuk. Ez a megfelelő alkalom az irgalmasság gyakorlására.

26. Ti a földre, erre a bolygóra lettetek száműzve, amelyet az ember könnyek völgyévé változtatott, pedig ez egy csodálatos kert, amelyet a Teremtő áldásaival halmozott el. De az emberek meg fogják érteni, hogy bűneik megváltása érdekében volt nekik rendeltetve, hogy ebben az időben a világra jöjjenek, hogy ezt a bánat és fájdalom sivatagát a fény paradicsomává alakítsák, a testvériség és a béke helyévé, ahol teljesítik az én parancsomat, amely azt mondja nektek: „Szeressétek egymást!”

27. Azok között, akik hallgatnak rám, vannak hitetlenek, akik ahhoz, hogy hinni tudjanak, (kezükkel) meg akarnak tapintani, ahogy Tamás tette. Nekik azt mondom, hogy egy napon lélekről lélekre kapcsolódni fognak hozzám. Először belülről és kívülről is meg kell tisztítaniuk edényüket, hogy az én szavam, mint a kegyelem és az élet harmatja, leereszkedhessen a lélekbe.

28. A betegek szeretnék megérinteni a ruhámat, mint a Második Korban, hogy hitük meggyógyítsa őket. De mondom nektek: miért nem érintitek meg Isteni Szellememet tiszta gondolataitokkal, buzgó imáitokkal? Mindent megkapnátok, amire lelketeknek és testeteknek szüksége van.

29. Ez az a tanítás, amelyet adok nektek, amellyel megmutatom nektek *azt* a könyvet, amelyet minden időkben megnyitottam előttetek. Ez az örök bölcsességem könyve, amelyet ma a hatodik pecsétnél megnyitva mutatok nektek, miközben tolmácsomként azt a hanghordozót használom, akit előkészítettem.

30. Minden időkben tanulmányozni akartátok kinyilatkoztatásomat, hogy megismerjétek akaratomat és parancsaimat, és én válaszoltam kérdéseitekre, mert mindenki, aki szeretetből keres engem, az igazság megtalálásának vágyával, megtalál engem, lát engem maga előtt, érez engem, és felüdül az én szeretetemben, ugyanúgy, ahogyan én is örömmel telik meg, amikor gyermekeim megmutatják nekem azt a gyümölcsöt, amelyet szeretetük és irgalmasságuk cselekedeteivel értek el, amellyel enyhítették embertársaik fájdalmát.

31. Ebben a könyvben, amelyet ismét kinyitottam előttetek, minden tanításom benne van, és meg kell ismernetek, ami benne van leírva, és ez a ti boldogságotokra fog szolgálni, mert elvezet titeket a felfelé vezető fejlődés útjára.

32. Vágytok arra, hogy megkapjátok az ihletéseimet, amelyeket minden időkben bőségesen árasztottam rátok; de nem használtátok ki őket. Ma, amikor az emberi értelem szervén keresztül lépek kapcsolatba veletek,

továbbra is kételkedtek-e a tanításaimban és a köztetek való jelenlétemben? — Nem a halottakhoz vagy az értelem nélküli lényekhez szólok, hanem hozzátok, akik emberi lények vagytok, lelkiismerettel rendelkeztek és ismertek engem.

Ha a halottakhoz szólnék, azok már felkeltek volna sírjaikból; ha a kövekhez vagy a természet elemeihez szólnék, azok már tanúskodnának rólam. De gyermekeim hitetlensége nem fogja megakadályozni tanításomat, és ez a könyv továbbra is az igazságról, a kegyelem életéről és a túlvilágról fog szólni.

33. Mit kerestek tanításomban, mit akartok megismerni, gyermekeim? „A fényt" – mondják nekem egyesek. „Arra vágyunk, hogy megtaláljuk a békét" – hallom másoktól. Azt mondom nektek: ha felkészültök, az én szavaimban mindent megtaláltok, amire lelketek vágyik. Felkészítettem ezt a nemzetet, mint egy termékeny és áldott földet, ahonnan láthatjátok az Új Sion hegyét – azt az országot, amely vár rátok. És holnap, miután végigjártátok a világot, és teljesítettétek feladatotokat, szellemileg a túlvilág útjain fogtok járni, és mindannyian egyetlen „dalt" fogtok énekelni, és velem egyetlen szellemet fogtok alkotni.

34. Tanulmányoznotok kell, hogy megértsétek e korszak eseményeinek okát: miért jött el Illés ebben az időben, és miért adom nektek az Igémet. Minden korszakban Illés jött el előfutáromként, hogy előkészítse minden ember lelkét. Az „Első Korban" Illés a Földre jött, közeledett az emberek szívéhez, és azt találta, hogy azok a pogányság és a bálványimádás rabjai lettek. A világot királyok és papok kormányozták, és mindkettő elfordult az isteni törvények betartásától, és népeiket a zavarodottság és a hamisság útjára vezette. Különböző isteneknek emeltek oltárokat, akiket imádtak. Illés abban az időben jelent meg, és igazságos szavakkal szólt hozzájuk: „Nyissátok ki a szemeteket, és ismerjétek fel, hogy megszentségtelenítettétek az Úr törvényét. Elfelejtettétek az Ő követeinek példáját, és olyan kultuszokba süllyedtetek, amelyek méltatlanok az élő és hatalmas Istenhez. Fel kell ébrednetek, rá kell tekintenetek és el kell ismernetek Őt. Törjétek le bálványimádásotokat, és emeljétek fel szemeteket minden képmásról, amellyel Őt ábrázoltátok."

35. Illés meghallotta a hangomat, amely így szólt hozzá: „Távozz ettől a gonosz néptől. Mondd meg nekik, hogy sokáig nem fog esni az eső, amíg te az én nevemben meg nem parancsolod." — És Elias így szólt: „Nem fog többé esni, amíg az én Uram meg nem jelzi az órát, és az én hangom meg nem parancsolja", és ezt mondva eltávozott. — Attól a naptól fogva a föld kiszáradt, az esőre kijelölt évszakok elteltek anélkül, hogy az eső megérkezett volna. Az égen nem látszott eső jele, a mezők szomjaztak, az

állatok fokozatosan elszáradtak, az emberek a földben ástak víz után, hogy szomjukat csillapítsák, de nem találtak, a folyók kiszáradtak, a fű elhervadt, mert a tűző nap sugaraitól elszáradt, és az emberek isteneihez kiáltottak, és kérték őket, hogy az az elem térjen vissza hozzájuk, hogy magot vethessenek és arathassanak, ami táplálná őket.

36. Elias isteni parancsra visszavonult, imádkozott és várta Urának akaratát. A férfiak és nők elindultak szülőföldjükről, új országokat keresve, ahol nem kell víz nélkülözniük. Mindenütt karavánokat lehetett látni, és mindenütt kiszáradt a föld.

37. Az évek teltek, és egy nap, amikor Elias felemelte lelkét az Atyához, meghallotta az Ő hangját, amely így szólt hozzá: „Keress fel a királyt, és ha jelzést adok neked, a víz újra hullani fog erre a földre."

38. Elias, alázatosan és engedelmesen, elment annak a népnek a királyához, és a hamis isten imádói előtt megmutatta hatalmát. Ezután az Atyáról és annak hatalmáról beszélt, és ekkor megjelentek a jelek: villámok, mennydörgés és tűz látszott az égen, majd életet adó eső ömlött le áradatokban. A mezők újra zöldbe öltöztek, a fák gyümölcsökkel teltek meg, és jólét volt.

39. A nép felébredt e bizonyíték láttán, és eszébe jutott az Atya, aki Illésen keresztül szólította és intette őket.

40. Számos és nagyon nagy volt abban az időben Illés csodatettei, hogy felrázza az embereket.

41. A „Második Időben" megjelent Keresztelő János, bűnbánatra intett, és előkészítette a szíveket a Messiás fogadására. Az a áldott előfutár a tömegekhez szólt, mert közeledett Jézus prédikálásának ideje, és szükséges volt, hogy megismerjék Őt. — Vízzel keresztelt, és Jézusra is öntötte, miközben így szólt hozzá: „Mester, miért kell téged megkeresztelnem, hiszen te hibátlan vagy?" Erre Jézus így válaszolt: „Így kell lennie, hogy napi munkámat azzal kezdjem, hogy alázatot mutatok, hogy azok, akik követnek engem, megtanulják, hogyan kell megtisztulniuk és felkészülniük, amikor felkészülnek feladatuk teljesítésére."

42. Elias, egy nagy hatalmú szellem, akit az emberiség nem ismert fel, mindig az én útelőm volt. Ma ismét eljött, hogy felkészítse a kijelölteket, akiknek hanghordozóként kell szolgálniuk nekem, valamint az összes embert.

43. Ha felkészültök és tanulmányozzátok tanításaimat, hogy megismerjétek akaratomat, Elias segítségetekre siet, és támaszátok és barátotok lesz.

44. Elias egy isteni sugár, amely minden lényt megvilágít és irányít, és hozzám vezet. Szeressétek és tiszteljétek őt, mint úttörőtöket és közbenjárótokat.

45. Tanítványok, ha be akartok lépni az Isten országába, cselekedjetek igazságosan, teljesítsétek a törvényt, akkor munkámat mindenki felismeri, és a vallások és tanítások között kiemelkedik az egyetlen útként, amelyet az embereknek kijelöltem.

46. Gyertek hozzám, hogy segíthessek nektek a felkészülésben, üljetek le az asztalomhoz, ahol minden tanítványomnak helyet tartok fenn, ahonnan részt vehettek a tanításomban. Ne törődjetek azzal, hogy az a személy, akiken keresztül kinyilatkoztatom magam, férfi vagy nő, öreg, ifjú vagy gyermek. Fedezzétek fel tanításaimat, amíg meg nem találjátok e szó isteni jelentését; akkor minden kiválasztottamon keresztül érezni fogjátok jelenlétemet. Használjátok ki ezeket a pillanatokat, mert később megbánhatjátok, ha nem így tesztek.

47. Hagyjátok, hogy ez a nép növekedjen, ahogy a fák növekednek, ágakat hajtva, ahogy a folyók terjeszkednek, új folyókat és patakokat alkotva. Nézzétek, hogyan keletkeznek *egy* közösségből új közösségek a tartományokban és a városokban!

48. Az én Szellemem az, aki őket (a hívottakat) a különböző tartományokba küldte, hogy a szellemiség üzenetét hirdessék. Miért fordulnak el egyesek a szellemiség alapelveitől, amelyeket megmutattam nekik – nevezetesen, hogy önzetlenül adjanak szeretetet és gyakoroljanak irgalmat –, és miért árulják el azokat a szolgálatokat, amelyeket olyan adományok révén végeznek, amelyek semmibe sem kerültek nekik? Nem emlékeztek arra, hogy az első tanításoktól kezdve, amelyeket hallottatok, azt mondtam nektek, hogy vigyázzatok és imádkozzatok, mert a kísértés leselkedik lépteitekre? Gondolkodjatok el, és eszetekbe jut majd, hogy azt is mondtam nektek, hogy többet adok nektek, mint amennyit tőlem kértek – hogy csak arra korlátozzátok magatokat, amit tőlem megengedett elfogadni.

49. Tudjátok meg, hogy a sorsotok könyvében fel van jegyezve az a nap és az az óra, amikor a túlvilág kapui megnyílnak, hogy beengedjék a lelketeket. Onnan fogjátok látni földi cselekedeteiteket, egész múltatokat. Ugye nem akartok akkor olyan hangokat hallani, amelyek vádakból vagy panaszokból állnak ellenetek, vagy látni azokat, akik titeket tartanak a bajuk okozójának!

50. Milyen szenvedést, milyen fájdalmat érez egy lélek, amikor belép a fény és a béke világába, és hallja, hogy áldozatainak panasza odáig eljut. Ha nem akartok átélni ezt a kritikus helyzetet, akkor már most

gondozzátok azokat a mezőket, amelyeket rátok bíztam, és vetjétek el bennük tanításom magvát teljes tisztaságában. Ne érezzétek magatokat képtelennek arra, hogy olyan cselekedeteket hajtsatok végre, amelyek méltók hozzám, és ne hagyjátok félbe a munkát, hogy elfelejtsétek ezt a megbízatást, és újra átadjátok magatokat a világ csábításainak.

51. Siessetek ide, hogy meghallgassátok az én szavam. Emlékezzetek arra, hogy nagyon közel van az a nap, amikor már nem fogjátok ezt a formában hallani. Számotokra már lejárt az az idő, amikor szükség volt arra, hogy a próféták a nép elé lépjenek, hogy bűnbánatra intse őket, és Isten igazságosságával fenyegesse őket, ha nem hallgatnak arra a figyelmeztető kiáltásra: „ ”. Ma azt akarom, hogy ti legyetek azok a próféták, akik felébresztik az emberiséget, és átadják neki ezt a mennyei üzenetet. Csodákat fogok tenni az utatokon, és megadom nektek az igazság fegyvereit, hogy azokkal harcoljatok, mert ellenetek fognak harcolni.

52. Sok görbe utat egyenesbe hozok azzal, hogy jó tanítványaim igazságosságát használom. Isten népének, amelyet a földön Izráelnek neveznek, szellemi jelenléte érezhetővé válik az emberek között, és sokan rá fognak jönni, hogy amit anyagi formában értelmeztek, annak magas szellemi értelme volt.

53. Még ha azok a lelkek, akik ezt a népet alkották, a világon és a szellemi völgyben szétszóródtak is, hogy vezekeljenek, most — az én szeretetem által, a Szentlélek fényén keresztül, amely megvilágítja fejlődésük útját — össze fogja vezetni mindazokat, akik a szabadság, a béke, az igazság és az igazságosság, a szeretet és a megváltás után éheznek.

54. Bizony, mondom nektek, Isten népe határtalan, ti mindannyian szellemileg hozzá tartoztok. Ezért nem maradhatott ez a nép egy nemzetre vagy egy fajra korlátozva. Izráel népe, amelyet az első idők prófétái és pátriárkái Isten népének neveztek, az egyetemes család *szimbóluma*, egy olyan nép, amelyet az én terveimhez bölcsen kiválasztott lények alkottak, és amelyet eszközként használtam, hogy az emberiségnek átadjam tanításaimat, mint egy az emberek előtt kinyitott könyvet – egy könyvet, amely a lelki és testi fejlődésről, az isteni kinyilatkoztatásokról, a jóslatokról, az emberi értelmezésekről, az említett nép sikereiről és tévedéseiről, a dicsőségről és a hanyatlásról, a szabadságról és a szolgaságról, a fényről és a sötétségről szól. Ez a nép többé nem fog „Ígéret Földjét” a lába alatt érezni. Feladata az, hogy megkeresse az eltévelyedetteket, új bátorságot csepegtessen a gyengékbe, és megmutassa nekik az utat a sivatagból, amely mögött az Új Jeruzsálem

kapui fekszenek, a Szellemi Városé, ahol örökké a Mesteretekkel fogtok lakni.

55. A száznegyvennégyezer megjelöltnek az a feladata, hogy buzgón kiálljanak a törvény mellett, bátorítsák a népet az úton, védjék a hitet. A béke katonáinak kell lenniük, mestereinek az én bölcsességemnek, orvosainak minden betegségnek, vigasztalóinak és prófétáinak.

56. A mai generációk nagy események tanúi voltak. Anélkül, hogy tudatában lennétek ennek, átélitek azt a nagy csatát, amely nemcsak a csatatereiteken vagy a háborúzó nemzetekben zajlik, hanem sok területen. Az igazi csata a szellemi világban zajlik – ott, ahová a szemetek nem látnak be, az emberi értelemben és szívben, a tudomány és a vallás embereiben, valamint minden emberi intézményben. Ennek oka az, hogy közeledik egy új korszak, amikor meg kell nyitni a hetedik pecsétet, és az igazságosság és a fény diadalmaskodik a lelkekben. Előtte olyan lelkeket kell a Földre küldenem, akik tele vannak kegyelemmel, és akik gyermekként vezetik az embereket, hogy elnyerjék üdvösségüket.

57. Imádkozzatok, és érezzétek, ahogy Illés végigságuld az űrben egyik végétől a másikig, és fényt terjeszt a sötét utakon, megmenti azokat, akik eltévedtek, megtisztítja a szennyezetteket, felébreszti azokat, akik a tudatlanságban alszanak, és mindent rendbe hoz, mert ez az ő ideje. Ne féljetek tőle, szeressétek őt, mert pásztorként jött, hogy elvezessen benneteket az Atyához, a mennyei karámhoz, amely vár rátok.

58. Szavam és minden prófécia beteljesülni fog.

59. A „Második Időben” kezeimet egy fához szögeztétek, ugyanazokat a kezeket, amelyek meggyógyították a betegeket, és megsimogatták a gyermekeket, a fiatalokat és az öregeket. Ma felszabadítottam a kezeimet, de nem azért, hogy elutasítsam a keresztet, amelyre felemeltetek – nem, szeretett gyermekeim, ma szeretettel nyújtom ki őket, hogy áldásomat adjak nektek.

Béke legyen veletek!

54. tanítás

1. Boldogok azok, akik elhagyják anyagi javaikat, hogy meghallgassanak engem.

2. Azok, akik használták a tanításomat, megerősödtek, és amikor próbatétel érte őket, ahelyett, hogy kétségbe estek volna, elgondolkodtak és imádkozni kezdtek, és érezték, hogy azokban a pillanatokban az isteni ihlet eljut az elméjükhöz, mint egy fénysugár, amely megvilágítja lelki fejlődésük útját.

3. Bizony, mondom nektek: aki tudja, hogyan kell felkészülnie és megerősödnie a törvényem betartásával, az mindennek sértetlenül fog megmenekülni, még akkor is, ha viharokon vagy tűzön kell átmennie. — Azoknak is, akik hitükben kiállták a lelküket sújtó próbát, még egyszer azt mondom, hogy ne „aludjanak el”; mert új próbák jönnek, és akkor készen kell állniuk.

Sokan vannak, akik egy nagy próba végén, amikor az életútjuk már majdnem befejeződött, közel álltak ahhoz, hogy elbukjanak, legyőzve keresztjük terhétől. De azokban a pillanatokban hallatszott a hangom, amely bátorította őket, hogy elérjék a végcélt, amely már közel van.

4. Ha az élet próbáit a véletlennek tulajdonítjátok, aligha lesztek képesek erősek lenni. De ha van fogalmatok arról, mi a vezeklés, mi az igazságosság és a jóvátétel, hitetekben felemelkedést és beletörődést fogtok találni, hogy győzzetek a próbákban.

5. Az én akaratom, hogy különböző módon próbára tegyem a lelketeket, mert én formálom, alakítom és tökéletesítem őket. Ehhez minden dolgot és minden embert felhasználok; eszközként használom mind az igazat, mind a gonoszt. Egyszer a fényt használom, máskor a sötétséget teszem szolgámmá. Ezért mondom nektek: ha kritikus helyzetben találjátok magatokat, gondoljatok rám, a Mesteretekre, aki minden szeretettel megmagyarázza nektek a próba okát.

6. Vannak kehelyek, amelyeket mindenkinek meg kell innia, az egyiknek korábban, a másiknak később, hogy mindenki megtanuljon megérteni és szeretni Engem. A nyomorúság, a betegség, a rágalmazás, a meggyalázás nagyon keserű kehelyek, amelyek nem csak a bűnös ajkára kerülnek. Emlékezzetek arra, hogy a legigazabb ember abban a „Második Időben” kiürítette a legkeserűbb kehelyt, amit el tudtok képzelni. Az engedelmesség, az alázat és a szeretet, amellyel a szenvedés kehelyét isszátok, könnyebbé teszi a keresztet, és gyorsabban elmúlik a próbatétel.

7. A világ a lelkek iskolája, a testetek csupán eszköz. A földön végigjárjátok a lelki tökéletességhez vezető létra különböző fokait, amelyen a lelkek felemelkednek Hozzám, hajtva érdemeik erejével,

erőfeszítéseikkel, hogy eljussanak az Atyához az általuk testvéreiknek adott szereteten keresztül. Aki nem járja be ezt a küzdelem útját, az sem nem fogja tudni, ki az ő Teremtője, sem nem fogja megismerni önmagát.

8. Aki tagadja rendeltetését, elutasítja az „Isteni Lényem gyermeke” megtisztelő nevet. Ha nem hisz a létezésemben, nem tud hinni a szeretetemben sem.

9. Ha egyesek számára ez az élet rendkívül keserű és szenvedéses volt, tudjátok meg, hogy ez a létezés nem az egyetlen, hogy csak látszólag hosszú, és hogy minden teremtmény sorsában van egy titok, amelybe csak Én tudok behatolni.

10. Ez a hang nem azt mondta nektek: engedelmeskednetek kell ennek a szónak. Csak azt mondta nektek: keressétek az igazságot, törekedjetek a szeretetre, törekedjetek a békére, és ha ezt megtaláljátok az én tanításomban, amelyet jelenleg hallgattok, akkor maradjatok annál. De ha itt nem találtátok meg, akkor keressétek tovább.

11. Mindannyiótoknak kinyilatkoztatom magam, néha a szíveteken keresztül, máskor a lelketekben.

12. Megbocsátásom hangján a halottak a kegyelem életére fognak feltámadni, megszabadulnak lelkük zavarától, és betartják a törvényemet, amely azt mondja nektek: „Szeressétek egymást.” Ahol nincs megbocsátás – amely mindig a szeretetből fakad –, ott nem lesz sem bűnbánat, sem jó cselekedetek, és akkor nem lesz megváltás sem.

13. Hány szellemileg halottnak kell a világon vándorolnia, és várnia, amíg a testi halál elhozza őket az én jelenlétembe, hogy meghallják az Úr hangját, amely felemeli őket az igazi életre, és megsimogatja őket. Milyen vágyat táplálhattak volna a megújulásra a földön, hiszen visszavonhatatlanul és örökre elveszettnek tartották magukat, noha képesnek érezték magukat az igazi bűnbánatra és a vétkeik jóvátételére?

14. De azok mellett, akiktől megtagadták a lelkük üdvösségét, és akik remény nélkül jöttek hozzám, azok is eljutottak a jelenlétembe, akiket a tudósok a testük tekintetében halálra ítéltek. Én, aki birtokolom az életet, kiszabadítottam őket a testi halál karmai közül. De mit cselekszenek a világban azok, akiknek a lélek és a test egészségét rábíztam? Hát nem ismerik azt a magas rendeltetést, amelyet az Úr rábízott rájuk, hogy teljesítsék azt? Nekem, aki az egészség és az élet üzenetével küldtem ki őket, szüntelenül kell-e fogadnom áldozataikat?

15. Most, hogy előterjesztitek nekem bánatotokat, és erőt kértek tőlem, azt mondom nektek: bízzatok bennem, és mindannyian megvigasztaltatok.

Nem mindenki hallja az én szavam úgy, ahogy ti halljátok, de az én erőm és fényem az atyai örökség minden lélek számára. Ti azonban gyengék vagytok, és hagyjátok, hogy a próbák legyőzzenek benneteket.

16. Csak Én, a ti Atyátok, hallom és értem a szíveteket. Még nem találtátok meg az igazi szeretetet egymás iránt. Azt is mondom nektek, hogy ne keressétek a szentképeket vagy szimbólumokat, hogy azok megkönnyebbülést nyújtsanak nektek. Tanuljatok meg a lélekkel imádkozni, ébresszétek fel lényetek érzékeny szálakat, hogy érezzétek jelenlétemet, és élvezhessétek szeretetemet nálam. Ne érezzétek magatokat idegennek Atyátok iránt. Vagy talán annyira eltávolodtatok (tőlem), hogy már nem ismertek fel engem?

17. Látom, hogy ebben az időben az emberek hozzászoktak a bűnhez. A szenvedélyek szabadjára engedettek, a gyermekek már korai életkorban elveszítik ártatlanságukat, és tiltott gyümölcsöket esznek. Az emberiség a gonosz útjára lépett, és nemzedékről nemzedékre egyre romlottabbá válik, és egyre mélyebbre süllyed. Ezért jöttem el még egyszer, hogy kinyilatkoztassam magam köztetek.

18. Imádkozzatok, és értsétek meg szavaimat. Ne csak magatokért imádkozzatok, hanem az ismerős és ismeretlen embertársaitokért is, a földi és a szellemi lényekért.

19. Nem tudtok arról a lelki szegénységről, amelyben ma az emberiség él. Egy nép közbenjárása és küzdelme szükséges ahhoz, hogy a fényt eljuttassuk minden lélekhez.

20. Tisztítsátok meg azokat, akik bemocskolták magukat. Felfedjétek előttük szellemük adományait, vezessétek őket az útra, mint a kisgyermekeket, és vezessétek őket hozzám. Utatokon sok beteget fogtok találni, akiket a tudomány nem gyógyít meg; köztetek azonban megtaláljátok a lehetőséget, hogy gyógyulást nyújtsatok szenvedéseikre: Szeretetetekkel fogjátok meggyógyítani őket, a jó hatással, amelyet gyakoroltok, az újjászületéssel, amelyre ösztönöztök őket. És az én tanításom ismeretén keresztül, amelyet átadtok nekik, felfedezik majd, hogy a gyógyító balzsam a lélek békéjében rejlik, a kötelességek teljesítésében és az egymás iránti szeretetben.

21. Nem akarom tétlenül nézni, ahogy gyermekeim elszalasztják a megmenekülésük lehetőségét. Ha a nagy bűnösök alázatban és bűnbánatban keresnek engem , megbocsátom vétkeiket, és lehetőséget adok nekik, hogy újjáépítsék életüket. Felhívásomat a legnagyobb bűnösökhöz intézem, hogy megváltassam és megmentsem őket.

22. A fiatalok, a fiúk és a leányok szívét arra inspiráltam, hogy új generációkat hozzanak létre. Erre a célra megtisztítottam őket, és ha

gyermekeiken keresztül megértik, hogyan kell teljesíteni a feladatot, amelyet rájuk bíztam, és felkészítik azokat a lelkeket, és a jóság útjára vezetik őket, kinyilatkoztatom magam nekik, és ti támaszkodni fogtok ezekre az új generációkra, és ők lesznek ennek a munkának a folytatói.

23. Őrizzétek meg a kegyelmet, amelyet köztetek hagyok. Hamarosan lesznek olyanok, akik meg akarják akadályozni, hogy munkám előrehaladjon. De lesznek mások is, akik, miután segítségemet kérték, csodát fognak kapni; és még ha nem is tartoznak a tanítványaim közé, tanúskodni fognak rólam, és azt mondják: „Az Úr meggyógyított engem." Mások azt fogják mondani: „Elvesztettem a legkedvesebbet, és Ő visszaadta nekem."

24. Ne védjétek a munkámat hamis tanúságtételekkel, és soha ne hazudjatok, mert én nem tanítottalak titeket hazudni. A cselekedeteim mindig őszinték, és ha értitek őket, megtaláljátok bennük az emberek iránti szeretetemet és irgalmasságomat.

25. Ha ostoba szavakat hallotok, hallgassatok, ahogy Jézus hallgatott a farizeusok előtt. De ne féljetek, hogy „ruhátok"* elszakad. Én igazolni foglak benneteket, és felemelek benneteket testvéreitek előtt. Azok az emberek, akik elítélnek benneteket, akkor meg fogják érteni, hogy nem tértetek el az útról, hanem közelebb kerültetek hozzám. Vigyázzatok cselekedeteitekre, és csak az örök Bírót féljétek, aki mindig lát titeket.

**Ez a képi kifejezés a jó hírnév, a becsület, a személy megsértésére utal.*

26. Szelídséggel és szellemiséggel kell tanúskodnotok arról, hogy hallottatok engem, akkor sokan megtérnek. Ha nem találtok megértést, hallgassatok és bocsássatok meg. Ha egyesítitek testeteket lelketekkel és betartjátok törvényemet, kegyelmet nyertek az emberiség számára.

27. Emlékezz, áldott nép, hogy minden gyülekezeti helyen azt mondtam nektek, hogy az emberiség számára közelednek a fájdalom, a próbatétel és az ítélet idejei, ami a megtisztulásotokra fog szolgálni. Azt is bejelentem nektek, hogy azután az idő után öröm fog uralkodni a földön.

28. Évek óta halljátok ezeket az üzeneteket, amelyek tanítások, amelyekkel tanítványaiként felkészítelek benneteket, hogy holnap fényt vihessetek testvéreitek életébe, és megmutassátok nekik a jó utat – mind a testben élőknek, mind a testet elhagyott lényeknek. Az én akaratom az, hogy a jövő nemzedékek számára jó példát hagyjatok hátra; hogy a kinyilatkoztatások, amelyeket adtam nektek, arra szolgáljanak, hogy szellemeteket az én bölcsességemben, szíveteket pedig a jóságban erősítsétek, és eltávolítsatok belőle minden gyomot, amely hosszú időn át

nőtt a lényetekben. De szomorúan mondom nektek, hogy még mindig nem érzitek az én szavam, hogy alusztok ezekkel a kinyilatkoztatásokkal szemben, és hogy cselekedeteitek nem tanúskodnak a tanításomról.

29. Azt akartam, hogy mindannyian egyetlen szívet, egyetlen akaratot alkossatok; de látom, hogy még mindig megmaradtok a viszályotokban.

30. Mondtam nektek, hogy minden gyülekezeti helyeteken kinyilatkoztatom magam, mint az egyetlen Isten, aki mindnyájatokat egyformán szereti. Ennek ellenére egyesek megtagadják másoktól a szellemi ajándékokat és az igazságot. Hogyan hihetitek, hogy így dicsőítitek tanításomat?

31. Nemcsak azáltal, hogy ezeken a gyülekezeti helyeken megfelelő magatartást tanúsítotok, kell engem keresnetek, hogy tetszetek nekem és szolgáljatok nekem, hanem életetek minden cselekedetével. De eddig sem a szellemi, sem az anyagi téren nem tartottátok be a törvényemet, és még mindig kezdők vagytok, akik nem akarnak hinni. Nem akarjátok, hogy Krisztus továbbra is vezessen benneteket – aki azt mondta nektek: „Én vagyok az út, az igazság és az élet”? Nem akarjátok, hogy a szeretet megmentsen benneteket, erőssé, boldoggá és bizakodóvá tegyen benneteket, hogy a viharok és a megpróbáltatások órájában ez legyen az, ami felemeli és megvéd benneteket?

32. Ismerjétek fel, hogy olyan bölcsességet adtam nektek, amely minden emberi tudomány felett áll: azt, hogy uraljátok a természet erőit. De nem értettétek meg, hogyan kell engedelmes juhokként reagálni a hangomra. Azt várjátok, hogy azok az elemek engedetlenségetek ellenére is hűséges szolgákként hajoljanak meg előttetek?

33. Látjátok-e most, miért szükséges, hogy meghallgassátok tanításaimat, éppúgy, mint elengedhetetlen, hogy elmélkedjetek rajtuk, megérintsétek őket és alkalmazzátok őket? Vigyázzatok és imádkozzatok, mondtam nektek, hogy ne érjen titeket váratlanul a szenvedés; de ti nem akartatok sem vigyázni, sem imádkozni. Amikor a megpróbáltatások megkínoztak benneteket, azt hittétek, hogy megbüntettelek benneteket, vagy elhagytalak benneteket. Csak akkor jut eszetekbe, hogy imádkozzatok, hogy kérjétek tőlem, ne hagyjalak magatokra. Ó, bárcsak megértenétek, hogy én nem hagylak cserben titeket, hanem *ti* vagytok azok, akik elfelejtenek engem! Tudnotok kell, hogy nincs olyan másodperc, amikor ne adnék nektek valamit, ti viszont gyakran egy egész életet éltek anélkül, hogy bármit is felajánlanátok nekem.

34. Ezeket a tanításokat azért adom nektek, hogy tudjátok, hogy mindig veletek vagyok, hogy mindent hallok és mindent tudok – hogy ne

utasítsátok el jótetteimet, és ne érezzétek magatokat egyedül és szomorúnak a megpróbáltatásaitokban.

35. Hányan viselkedtek közületek az emberré válásotok után hálátlan gyermekekként, akik nem hallgatnak szüleik tanácsaira, és mint az eszementek, az élet veszélyes útjára vetik magukat, hogy aztán, miután sokszor megbotlottak és csalódásokat éltek át, megálljanak, és bűnbánó könnyek között kiáltsák: „Ó, ha csak hallgattam volna apámra, akkor nem szenvedtem volna ennyi fájdalmat, és nem tértem volna el ennyire az igaz úttól!”

36. Néha már túl késő, amikor felismerik bűnüket. Meglepi őket a halál, amely nem engedi, hogy visszatérjenek az atyai házba, és térdre boruljanak azok előtt, akiknek megtagadták a tekintélyét.

37. Milyen hatalmas fájdalom azoknak, akik látták közeledni utolsó pillanatukat, anélkül, hogy könnyeikkel megnedvesíthették volna szüleik arcát, vagy ajkaikról megbocsátó szavakat hallhattak volna!

38. Ha ezekről a próbákról gondolkodtok, néha azt mondjátok: „Hogyan lehetséges, hogy Isten tökéletes igazságosságában odáig megy, hogy megtagadja ezt az örömöt attól, aki már felismerte bűnét és megbánta?” — De én azt válaszolom nektek, hogy nem a testnek kell megkapnia azt a kegyelmet, hanem a léleknek, amelynek mindig elegendő ideje lesz arra, hogy megtisztítsa foltjait, és arra is, hogy learatja bűnbánatának gyümölcsét.

39. Hogy lelketek ne tévedjen el a veszélyes földi zarándoklaton, egy magasabb fénynyel lett felruházva, amely a szellem. Ezenkívül a világot mindig megvilágította tanításom és kinyilatkoztatásaim fénye, létezésetek első napjaitól e világon egészen az örökkévalóságig.

40. Mindig megvilágosítottalak benneteket, hogy amikor megtestesült lelketek visszatér a szellemi életbe, magas létszinteken lakozhasson.

41. Szeretett népem, e korszak kinyilatkoztatásaim eszköze, szellemesedj meg, hogy – amikor az én szavam igazi tolmácsa leszel – gondolataid, életed és szavaid által az is legyél. Értsd meg, hogy élő példaképekre van szükség ahhoz, hogy az emberiség higgyen bennem.

42. Közületek kik lesznek azok a nagy lelkek, akik az embereket az igazi szellemiséghez vezetik? A szellemiség, azaz a lélek felfelé irányuló fejlődése az értelem és az érzések révén kell, hogy megnyilvánuljon, hogy az emberiség üdvösségét szolgálja.

43. Tanítványok, a nagy cselekedetekhez magas szellemiség és tiszta szív szükséges. Fejlesszétek tulajdonságaitokat, és legyetek nagyok. Miért követelem tőletek az összefogást, nép? Mert tudom, hogy a háború, az emberek közötti testvériség hiányának következményeként, olyan, mint

egy tornádó, amely mindent lerombol, és mert azt akarom, hogy ébren legyetek, és a béke népét alkossátok, a jó szolgálatában álló katonák seregét. Ha elindultok ennek a küldetésnek a teljesítésére, hordozzatok engem a szívetekben; nélkülem semmit sem tudtok tenni. Ki vagyok én?: Krisztus. És ki Krisztus?: Ő Isten szeretete. Ezért mondom nektek: hordozzatok engem magatokban, akkor nem fogtok elpusztulni. Sőt, minden ellenállást legyőztek, és elnyeritek az örökkévalóságot.

44. Ne felejtsétek el, hogy az isteni erők csak az alázatosoknál vannak, és soha nem szállnak le, hogy az emberi hiúságokat simogassák.

45. Igaz, sokan bemocskolják a lelküket; de ne ítéljétek el őket, mert nem tudják, mit cselekszenek. Őket is meg fogom menteni, függetlenül attól, hogy jelenleg elfelejtettek engem, vagy helyettesítettek hamis istenekkel, akiket a világon teremtettek. Őket is be fogom vezetni a királyságomba, még akkor is, ha most – mert a hamis prófétákat követik – elfelejtették a jóságos Krisztust, aki életét adta értük, hogy megtanítsa nekik a szeretet tanítását.

46. Az Atya számára senki sem „gonosz”, senki sem lehet az, mivel eredete Bennem van. Tévedtek, vakok, erőszakosak, lázadók – sok gyermekem lett ilyen a szabad akaratuk miatt, amellyel felruházva lettek. De mindannyiukban fény lesz, és irgalmasságom elvezeti őket az üdvösségük felé vezető útra.

47. Ma az anyag ereje és a világ hatása önzőkké tett benneteket. De az anyag nem örök, ahogy a világ és hatása sem, és én vagyok a türelmes Bíró, akinek igazságossága az élet és az idő ura . Nem ítélhetitek el azokat, akik tagadnak engem, mert akkor bűnösebbnek találom majd *benneteket*, mint őket.

48. Talán felemeltem a hangomat, hogy elítéljem a hóhéraimat? Nem áldottam meg őket szeretettel és szelídséggel? Ha csak megértenétek, hogy sokan azok közül, akik e bűn miatt ideiglenesen eltévelyedtek a világon, ma megtisztulva a Szellemi Világban tartózkodnak!

49. Nézzétek, hogyan mutatja meg nektek az utat az én szavam, és hogyan vezet titeket! Mindenkinek adom, mert mindannyiótokat szeretlek és mindannyiótokat kereslek. Ne várjatok addig, amíg a viharok tévelygőként vagy alvóként érnek titeket, mert akkor „fogcsikorgatás” lesz. Még nem ismeritek a megmentési tervemet; ezért csak bíznotok kell bennem és engedelmeskednetek nekem.

50. Észrevesszétek, milyen szerény az én szavam, milyen jelentéktelenek azok a szolgák, akik révén hangomat közvetítem, és milyen szegényes az a környezet, amelyben kinyilatkoztatom magam? Ne

csodálkozzatok, ha megtudjátok, hogy ebben a korszakban ez a tanítás fogja irányítani és vezetni az egész emberiség sorsát!

51. Az isteni gondolatok az én elragadtatásban lévő hanghordozóimon keresztül szavakká váltak, amelyek mondatokká egyesülve egy szellemi tanítást alkottak és rögzítettek, amely tele van kinyilatkoztatásokkal és tökéletes tanításokkal.

52. Ez az ígért Vigasztaló, ez az a bejelentett Igazság Lelke, aki mindent megtanít nektek. A felkészülés már megkezdődött, eljönnek azok az idők, amikor szükségetek lesz arra, aki, mivel szellemében erővel rendelkezik, szíve nemességével és egyszerűségével, bölcsességgel és igazságossággal vezet titeket.

53. Az embereknek szükségük van azokra, akik képesek kitartani a megpróbáltatásokban – azokra, akik ismerik a világ és a szellem nagy küzdelmeit. Ők azok, akik irányt mutathatnak az emberiségnek és vezethetik őket, mert szívükben nem lesz vágy arra, hogy bárkit is elnyomjanak vagy uraljanak. Nem adhatnak menedéket az önzésnek, mert felemelkedésük pillanataiban megérezték az Úr irgalmát, aki szeretettel árasztja el őket, hogy ezt az irgalmat továbbadják testvéreiknek.

54. Ha nem egyesültök, nem fogtok tudni válaszolni az embereknek; ha nem álltok össze, nem fogtok tudni megvédeni magatokat a támadásaiktól. Hamarosan eljön a küzdelem , és akkor szükséges, hogy védettnek és felkészültnek találjalak benneteket, olyan szívekkel, amelyek fényt és hitet hordoznak. Akkor már képesek lesztek megbocsátani azoknak, akik megsértik benneteket, mert tudjátok, hogy embertársaitok valódi tudatlanságból okozzák nektek azokat a sebeket.

55. Amikor a harc megkezdődik, azt akarom, hogy megbocsátásotokkal és szeretetetekkel válaszoljatok embertársaitok sértéseire.

56. Vegyétek magatokra a kereszteteket is! Vagy talán azt hiszitek, hogy Krisztus keresztje nem terhet jelent? Azt hiszitek, hogy a feladataim kicsinyek? — Azoknak a feladatai, akik követnek engem, sem kicsinyek, sem könnyűek nem lesznek. A könnyű cselekedetek a szellemileg gyengéknek, a szeretet nélküli szíveknek valók.

57. Nincs több idő vesztegetni, mert közeledik az az idő, amikor ennek a népnek az erőseinek meg kell jelenniük, hogy egyengessék az utakat, amelyek elvezetnek titeket ahhoz a nagy ünnepséghez, amelyen közelebb fogjátok érezni a Szellememet.

58. Látom a jelenlévők között azokat, akik – örömtől eltelve, mert érzik és megértik az én ihletésemet – felkészülnek arra a küzdelemre. Tudják, hogy csak az igazság, a szellemiség és a szeretet lehetnek azok a fegyverek, amelyekkel győztesen állhatnak ki belőle.

59. Gyertek hozzám, siessetek az Atyátok szerető hívására, hogy távol a fájdalom vagy a tudatlanság sötét útjaitól, teljessé váljatok az én békémmel és fényemmel, és utána ugyanezt tehessétek a közelebbi társaikkal is.

60. Nem csak azért jöttem, hogy feladatokat vagy felelősségeket ruházzak rátok. Azért is közeledtem hozzátok, hogy letöröljem könnyeiteket és meghallgassam panaszaitokat.

61. Ma követitek Megváltótokat, és én segítek nektek a keresztetek hordozásában. De mielőtt vándorlásotok ezen a világon véget ér, el kell vinnetek a jó hírt a tartományokba.

62. „Az ember nem csak kenyérből él", és ennek a világnak lelki éhsége van. Ezért kínálhatjátok testvéreiteknek ezt az élelmet, amelyet rátok bíztam.

63. Tanításom az az út, amely megmutatja nektek, hogyan éljetek békében a földön, és amely közelebb visz titeket az Atyához, ha egyszer a Lélekben éltek. Hol van az a testvériség, amelyet az embereknek tanítottam? Az nem létezik a földön, mert már régóta hagyjátok, hogy a gyom a búza között nőjön. A szeretetlenség az emberek között elhatalmasodik, akárcsak a viszály. Nem ismerték fel egymást Isten testvéreiként , és mégis azt állítják, hogy ismernek engem, sőt, szeretnek is.

64. Vannak urak és szolgák, bírák és vádlottak, hóhérok és áldozatok, de mindannyian testvérek. Nagy lesz a megrázkódtatás, amelyet az én szavam ebben az időben az emberiségben kivált, mert bíróként fog eljutni minden lélekhez.

65. Ébren legyetek és imádkozzatok, tanítványok, hogy érezzétek jelenlétemet; mert ha elaludnátok, ébredéskor nagy szenvedés lesz lelketekben. Figyeljetek pontosan az én szavamra, hogy semmi ne érjen titeket felkészületlenül. Amikor azután az utak kiegyenesednek, és az országok megnyitják kapuikat, készen *kell* állnotok a küldetésetek teljesítésére, és amikor a szívek az élet szavát vágynak, az azonnal az ajkatokról kell, hogy jöjjön. Hasonlóképpen – amikor szenvedő emberek haladnak el a kapuitok előtt – azok ne maradjanak zárva.

66. Nincs többé idő a világ örömeinek üldözésére. Eljött az idő, hogy minden érzéketekkel és erőtökkel ébren éljetek, és figyeljetek mindenre, ami hozzátok szól és körülvesz benneteket. Az e világon való tartózkodásotok ideje már nagyon rövid lett, és szükséges, hogy kihasználjátok azt a rövid időt, amit még itt éltek. Azok számára, akik felkészülnek, semmi sem marad figyelmen kívül, legyen szó emberi eseményekről, a természet jeleiről vagy szellemi megnyilvánulásokról.

Nagy csodákat fog megtapasztalni az, aki felkészült, hogy felvilágosítson, tanítson és jóslatokat tegyen azoknak, akik nem látnak, nem éreznek és nem értenek.

67. Szeretett népem, ismerjétek fel, milyen nagy lesz annak a szellemnek a boldogsága, aki életútján vezetőként, tanácsadóként vagy támaszként szolgált testvéreinek. Ez a feladatotok: erősek, becsületesek és engedelmesek lenni törvényem iránt, hogy világítótoronyként szolgálhassatok embertársaitoknak.

68. Mikor lesz ez az emberiség olyan, mint egy hatalmas virág, amelynek szirmai a ti szívetek, illata pedig a hozzám fűződő szeretetetek?

69. Amikor látjátok, milyen a világ ebben a próbatétel órájában, amikor a hírnévvágy és a gyűlölet érzései túlcsordulnak benne, azt gondoljátok, hogy ezek a szavak, amelyeket mondok nektek, csupán egy isteni álom. De rámutatok nektek, hogy csak azért fogadtam el a „Második Időben" azt a keresztet, amelyet nekem adtatok, és most „a felhőn" jöttem el hozzátok, mert tudtam, hogy szeretetem magja diadalmaskodni fog az emberi tökéletlenség felett. Miért kételkedtek abban, hogy meg tudlak-e váltani benneteket? Gondoljátok, hogy Krisztus hiába ontotta ki vérét a Golgotán, hogy az semmit sem tanított nektek? Gondoljátok, hogy új kinyilatkoztatásom eredménytelen? — Bizony, mondom nektek, Isten nem tévedhet, és nem is bukhat el szeretetének küldetésében.

70. Nagy, nagyon nagy a ti szemetekben az emberi romlottság, rettenetesnek tűnik számotokra a gonosz hatalma és ereje, amelyet az emberek gyakorolnak, és mégis azt mondom nektek, hogy az gyenge az én igazságosságom ereje mellett, az én istenségem mellett, amely a sors, az élet, a halál és az egész teremtés ura.

71. Ebből az áldott és termékeny földből az ember poklot csinált, mert minden erőt és elemet, amellyel az életre körülvettem, arra használt fel, hogy halált okozzon magának. Mindezek ellenére azt mondhatom nektek, hogy aki megbánja, felismeri vétkét, és igyekszik jóvátenni, hamarosan eljut az igazi paradicsom szellemi kapuihoz, ahol az Úr angyala kardját hüvelyébe dugja, és beengedi őt a béke örök birodalmába, ahol az Atya szeretete megadja neki azt a jutalmat, amelyet minden jó szándékú embernek megígértek.

Béke legyen veletek!

55. tanítás

1. A Szentlélek fénye ragyog minden lélek felett.

2. Boldogok vagytok ti, akik felkészültök az én megbízásaim teljesítésére, mert mindig érezni fogjátok a segítségemet. De azt is mondom nektek: ne hallgattassátok el a lelkiismeret hangját, amikor hibáitokra mutat rá, hallgassatok rá, mert az az én hangom. Ha így akartok tetszeni nekem, emeljétek fel lelketeket imádságban, miután jóvá tettétek hibáitokat, akkor mindig rám találtok majd, aki vár benneteket, hogy békét adjak nektek.

3. Minél inkább érzitek, hogy megbocsátok nektek, annál inkább teljesítsétek kötelességeiteket. Soha ne éljetek vissza ezzel a megbocsátással!

4. Mindazok, akik lelki fejlődésre törekedve indulnak el, az én törvényem betartásának útján nagy embercsoportokkal találják majd magukat körülvéve, akik követni fogják őket. De ha egy embercsoport élére állítalak benneteket, ne ragadjátok magatokhoz a hatalmat. Gondoljatok arra, hogy ebben az időben még a királyok is leszálltak trónjukról, hogy népeik szolgáivá váljanak; mert közeledik az egyenlőség és a testvériség korszaka minden ember számára. Emlékezzetek: amikor hívtalak benneteket, alázatosan válaszoltatok, és azt mondtátok nekem, hogy engedelmesek lesztek, és szeretettel fogadjátok el a kereszteteket, hogy kövessétek a nyomomat, amellyel a „Második Időben” kijelöltem számotokra a lelki fejlődésetek útját.

5. Ha felkészültök, az emberiségre viharokként leselkedő nagy megpróbáltatások számotokra olyanok lesznek, mint egy gyengéd szellő, amely simogat benneteket. Ezt követően egy új hajnal fénye ragyog majd, és a Nap megajándékoz titeket jótetteivel. De ha nem vigyáztok, és hagyjátok, hogy a képmutatás csírázzon a szívetekben, és báránybőrbe burkolóztok, miközben belül éhes farkasok vagytok, nehézségekbe ütköztek, és az út tövisei megsebezik a lábaitokat.

6. Jaj nektek, ha a gonosz hajlamok erősebbek lesznek, mint a lelketekben lévő erények, és ha tanításom nem hoz gyümölcsöt! Ha nem gondolkodtok el az én szavamon, és nem mélyedtek el benne, miközben azt hiszitek, hogy az én akaratomat teljesítitek, az én fényem felráz titeket. De ha (akkor) megismeritek a teljes igazságot, eszetekbe jut majd, hogy azért küldtelek titeket a világra, hogy jótékony cselekedeteket végezzetek.

7. Még ha el is akarnátok menekülni a rendeltetésetek elől, nem tehetnétek meg. Bármennyire is eltértek az úttól, az én irgalmam

visszavezet titeket rá. A törvényem minden lélekbe be van írva, és engedelmeskednetek kell neki.

8. Láttam, hogy nem értetek egyet a nemzetek vezetőivel, miközben nem értitek, hogy ők azok az eszközök, amelyeket én használok a népek meghajlítására és csiszolására. Nem értettétek meg, hogy gondolatban egyesüljetek, hogy segítsétek azt, akit én rendeltem a nemzet sorsának irányítására. Ellenszegültök és megosztottságot okoztok, pedig én az egységet és az akaratom iránti engedelmességet ajánlottam nektek. Szeressétek egymást, hogy imáitok felkészítsék és lelkileg támogassák őket.

9. Egyesülj, Izrael, hallgass rám! Nagy próbatételeknek foglak alávetni titeket, és nem akarom látni, hogy sírtok. Imádkozzatok azokért, akik nem tudják, hogyan kell imádkozni – azokért, akik gyengének érzik magukat. Ne legyen az egyikben öröm a másik kudarca miatt! Mert nem tudjátok, hogy nem fogtok-e mindannyian ugyanazokat a próbákat átélni, és – ha azok elérnek benneteket – nem fogtok-e ti is gyengék lenni.

10. Utasítsátok el a kísértést, mert ez az az idő, amikor az a hatalom megpróbálja megsokszorozni termését, és csak az ima és a jó cselekedetek tartják távol tőletek.

11. Sok tanítás felhív majd benneteket az összefogásra, ha látják, hogy megosztottak vagytok, és én azt akarom, hogy mindannyian egyesüljetek bennem, és ugyanúgy gyakoroljátok istenimádatotokat, ahogyan én tanítottam nektek.

12. Hogy segítsek nektek felemelkedésetekben, a legjobb helyet készítettem elő gyermekeim számára; mert magamhoz akarok vonzani benneteket, és békémet adni nektek. Aki fáradtnak érzi magát, jöjjön hozzám, és pihenjen meg, és erőt merítsen.

13. Tanítványok, legyetek irgalmasak azokhoz, akik megszegik a törvényt, akik lázadnak, mert ők azok, akiknek a legnagyobb szükségük van a segítségetekre és a szeretetetekre. Miért vétkezik az ember, noha ismeri a jót, és tudja, hogy csak annak gyakorlása teheti boldoggá? — Mert nem hallgat a lelkiismerete hangjára, és mert a pásztorok megengedték, hogy nyájuk különböző utakra szétszóródjon, és mert szavuknak már nincs ereje, sem hatalma arra, hogy a juhokat visszaterelje az akolba. Hol vannak tanítványaim, azoknak a második korszak apostolainak követői?

14. Nektek, akik jelenleg tanítványaim vagytok, azt mondom: ne nevezzétek magatokat pásztoroknak vagy papoknak, hagyjátok, hogy én vezessem az embereket, mert bennem fogják megtalálni Atyjukat, Bírójukat, legjobb barátjukat és tanácsadójukat . Ti csak az örömhír hírvivői és kinyilatkoztatásom tanúi legyetek. Amikor az emberek adományaik

révén elérték a kapcsolatot a Szellememmel, biztos léptekkel fogják járni fejlődési útjukat, és én olyan cselekedeteket és tetteket fogok sugallni nekik, amelyek a törvényemen alapulnak. Ez azután lesz, hogy átéltétek a vezeklést és a jóvátételt, amelyet most éltek át.

15. Ha nem vétkeztetek volna, nem ismernétek meg a vezeklési törvény szigorát, hanem folyamatosan haladnátok előre a fejlődésetekben. Bizony, mondom nektek, ha *ti*, akik megbízást kaptatok, hogy ezt az üzenetet eljuttassátok testvéreiteknek, nem teljesítitek azt, az emberiség ítélni fog felettetek, és megismeritek annak a bírónak a szigorát, aki nem ismer sem irgalmat, sem szeretetet.

16. Amikor próbának vetettelek alá titeket, hogy lelketeket felemeljétek, mellettetek álltam, hogy ne fogyjanak el erőitek, és amikor alávetettétek magatokat akaratomnak, és hasznosítottátok azt a leckét, közelebb éreztétek magatokat hozzám. Ezért hálát adtok nekem, és én békét adok nektek.

17. Az emberiségtől egységet és a visszatérést az egyszerű, szellemi élethez kértem, mert azt akarom, hogy a lelkek egyetlen hitben egyesüljenek, megismerve és szeretve Engem. A különböző tanítások eltűnnek, és csak a törvényem és az igém marad fenn.

18. Mindig kinyilatkoztattam nektek a szeretetemet, de ti nem értettetek meg. Nem tudjátok-e, hogy – amikor új megbízatást adok nektek – azt azzal a szándékkal teszem, hogy annak teljesítésével törlesszétek bűneiteket? Titeket választottalak ki, mert szeretlek benneteket, és mert azt akarom, hogy tanítványaim legyetek. De ahhoz, hogy így nevezhessétek magatokat, életetek minden cselekedetében alázatot és szelídséget kell magatokévá tennetek.

19. A betakarítás idején vagytok, amikor azt fogjátok betakarítani, amit elvetettetek. De ha újra vetetek, hogy később betakarítsatok, akkor jó magot használjatok, és gondozzátok azt, mert új lehetőséget adok nektek erre.

20. Értsétek meg: sokkal inkább, mint ti követtetek engem, én követtelek titeket minden időben, hogy megmutassam nektek a feladatotokat, és megtanítsalak titeket a törvényem betartására, hogy a szellemetek soha ne térjen el az útról, és olyan lehessen, mint egy harang, amely összehívja az emberek tömegeit.

21. Hány megpróbáltatáson kellett átmennie lelketeknek, hogy végre szelíd és alázatos legyen, és határozottan az törvény útjára lépjen! Korábban káromlás hagyta el ajkaitokat, amikor életutatokon megpróbáltatás jelentkezett. Ha ma úgy érzitek, hogy egy kemény

életleckén mentek keresztül, imádkoztok, mert a fény egyre jobban áthatja a lelketeket.

22. Amikor azt mondom nektek, hogy „ők (a korábbi idők emberei) és ti egyek vagytok”, azt akarom megértetni veletek, hogy lelketek újjászületései révén fokozatosan elértétek annak magasabb fejlődési szintjét. Attól a pillanattól kezdve, amikor az Atya hangja azt mondta nektek: „Növekedjetek és szaporodjatok”, a jelenig, fejlődésetek egy pillanatra sem állt meg. De milyen lassan haladtok az utatokon!

23. Szaporodtatok, és ezzel teljesítettétek *azt* az isteni megbízatást. De utána új parancsra volt szükség, hogy szívetekből Istennek méltó gyümölcsök sarjadjanak, és akkor azt mondtam nektek: „Szeressétek egymást”. Ezt a tanítást adtam nektek a „Második Időben” az egész törvény összefoglalásaként, és még mindig arra várok, hogy gyümölcsöt teremjen a szívetekben. Most új tanításokkal és új kinyilatkoztatásokkal jöttem; azonban nem fordítom el a szíveteket attól az isteni parancsolattól, hogy szeressétek egymást, és attól a másiktól sem, hogy szaporodjatok.

24. Igen, emberi gyermekek, növekedjetek erényekben és bölcsességben, szaporodjatok a szellemiség révén, szeressétek egymást, anélkül, hogy különbséget tennétek fajok, osztályok, vallások és világok között.

25. Látni akarom a búzát növekedni azokon a mezőkön, ahol a gyom olyan dúsan terem, és a gonosz annyira elszaporodott. Eljött az Ítélet Napja, és a háború tüze elégeti és felemészteti a gonosz magot, amelyből még hamu sem marad, mert a szél szétszórja, és utána a víz és a hó tömegei megtisztítják és megtisztítják az emberiséget. Amikor a fájdalom az emberek között nagyon heves lesz, oltárokat emelnek nekem, tömjént égetnek, és azt mondják, hogy szeretnek engem. De én azt fogom mondani nekik, hogy ez nem a helyes módja annak, hogy tetszést nyerjenek a szellememnek, és hogy amit ők irántam érzett szeretetnek tartanak, az az ítélettől és a haláltól való félelem.

Az embereknek meg kell érteniük, hogy az egyetlen tömjén, amely eljut hozzám, az a szeretet és irgalom cselekedetei, amelyeket egymás iránt tanúsítotok, amikor Atyátok szeretetét veszitek példaképetekül.

26. Nektek, akik ezt a szót halljátok, azt mondom, hogy vegyétek példaképeteknek Engem, kövessetek Engem a szeretet útján, amelyet a „Második Időben” mutattam nektek, hogy – ha már nem hallotok engem ebben a formában – képesek legyetek összegyűjteni az embereket ezekben az imádkozóhelyeken, és az igazság és a szavaitok és példátok meggyőző ereje által mellettetek tartani őket. Nem csak ezeken a

helyeken kell továbbadnotok a tanítást, hanem bárhol, ahol a körülmények megkövetelik az elkötelezettségeteket. Ne felejtsétek el, hogy azt mondtam nektek, hogy „a sivatagban, az utakon, a tengeren és a völgyekben” meglepetésként érnek majd titeket a próbák, és az én ihletem is.

27. Hogy teljesítsétek ezt a feladatot, azt akarom, hogy ez a nép, amelyet tanításommal nevelek, tisztelje a törvényemet, és cselekedeteivel és példájával tanúskodjon Mesteréről. Otthonaitokban a békének kell uralkodnia, családjaitokban ne legyenek egymás ellen, ne legyenek viták a testvérek között, sem nézeteltérések a szülők és a gyermekek között. Ha köztetek a béke kezd uralkodni, és otthonotok nem lesz olyan, mint egy kis csatatér, a háborúk fokozatosan eltűnnek; mert aki békét hordoz a szívében, azt mindenhová elviszi.

Gondoljatok gyermekeitekre, és ismerjétek fel, hogy még nem sikerült példátokkal az én törvényemet a szívükbe vésni, és hogy ők azok az új generációk, akiknek rendeltetése az emberiségben a szellemi fény terjesztése.

28. Nagy a lelkük, de ismerjétek fel, hogy anyagi életük gyermekkorában szükségük van a védelmetekre és a vezetésetekre. Kezdjétek ezt a feladatot a kisgyermekekkel, legyetek megértőek és türelmesek. Tanuljatok tőlem: én évszázadokig, évezredekig vagy egy örökkévalóságig is várhatok egy lélek fejlődésére és tökéletesedésére. Ti mindannyian hasonlítotok az eredeti állapotában lévő gyémánthoz, amelyet gondosan meg kell csiszolni, hogy gyönyörű sugarakat bocsásson ki. Talán méltatlannak tartjátok magatokat arra, hogy a gyémánthoz hasonlítsanak benneteket?

29. Az egyik legszebb és legcsodálatosabb műalkotás, amellyel ellátom ezt a Földet, a virágok, amelyek gyönyörködtetik a szemeteket, illattal töltik meg a környezetet, és inspirálnak benneteket. De igazán mondom nektek: ti tökéletesebbek és szebbek vagytok, mint a virágok.

30. Ha már rendelkeznétek *azzal* a szellemiséggel, amelyet el kell érnetek, megértenétek minden teremtmény nyelvét, én ezen keresztül szólnék hozzátok, és nem lenne okotok arra, hogy Atyátok megjelenítsen magát köztetek, egészen a kereszten való véráldozatig, és hogy ebben az időben isteni szavamot tisztátalan emberek ajkain keresztül kelljen közölnöm. De szükséges, hogy ismerjétek Atyátokat, és ezért soha nem rejtőztem el, és nem is utasítottam el, hogy hozzátok jöjjek – bűnösségetek ellenére. Ha megmutattam magam az embereknek, és ők (ennek ellenére) mindig hamis isteneket teremtettek: mi történne, ha ellenszenvemből elrejtőznék bűneitek elől?

31. Ó, tanítványok, akik felvidultok, amikor hallotok engem, és azt mondjátok: „Mester, sajnáljuk, hogy nincs olyan szabadság, amely megengedné nekünk, hogy szavaidat nyíltan elmondjuk embertársainknak.” De mondom nektek: ne féljetek embertársaitoktól, mitől szégyellhetnétek magatokat? Várjatok, várjatok csak egy rövid ideig, mert hamarosan az emberiség átugorja azokat a korlátokat és akadályokat, amelyeket fanatizmusával és tudatlanságával teremtett, és amelyek megakadályozták abban, hogy eljusson az igazság lényegéhez, amelyet csak felületesen ismert meg.

32. Egyétek meg az ételt, amelyet ma kínálok nektek, és meg fogjátok érezni a békémet. De ne engedjétek, hogy bármi is elvegye tőletek.

33. A Harmadik Kor tanítványainak nevezlek benneteket, mert új szövetséget kötöttetek az én Istenségemmel.

34. Új földet bízok rátok, amelyen Izráel törzsei megsokasodnak*. De ne töltsön el titeket hiúság, mert tudjátok, hogy az én népemhez tartoztok; mert ha alaposan átgondoljátok feladatotokat, meg fogjátok érteni nagy felelősségeteket.

**Ez egy szellemileg értelmezendő szimbólum. Az a „új föld”, amelyet Isten ránk bíz, az új emberi szívek, amelyeket meg kell nyernünk a tanításának, hogy a szellemi Izráel népe szaporodjon.*

35. Újra eljöttem hozzátok, és megkérdezem tőletek: újra feláldozzátok az Uratokat? Úgy gondoljátok, hogy a „Második Időben” ontott vérem nem volt elég?

36. Figyeljétek meg ebben az időben lelketeket, ahogyan magával hordozza a vezeklés keresztjét, és hatalmas mezőket bíznak rá, hogy azokat megművelje. De ne vessen rá más magot, csak az enyémet. A termés, amelyet ebben az időben betakarítotok, lesz a kulcs, amely megnyitja előttetek a megváltás kapuját.

37. Azért jöttem, hogy a bűnösségetek terhét a keresztem édes terhével váltsam fel, hogy felépüljetek a bűntől, amely évszázadok óta nyomja a vállatokat.

38. Ajkaitok ne ejtsenek káromlást, hanem csak az én nevemet dicsőítsék. A beszéd ajándéka, amelyet rátok ruháztam, nem arra szolgál, hogy bemocskoljátok felebarátotok becsületét.

39. Most, hogy tudjátok, hogy azért hívtalak titeket, hogy szeretett tanítványaimmá tegyelek benneteket, minden nap vizsgáztassátok meg lelkiismeretetek fényében magatokat, különösen akkor, ha tudjátok, hogy hallani fogjátok az én szavam.

40. Óvakodjatok a félreértett vezeklésektől, és ne vonjátok meg a testetektől azt, amire szüksége van. Sőt, kíméljétek meg attól, ami káros rá nézve, még ha ez áldozatot is jelent számára. Ez lesz az a vezeklés, amely a lelketek javát szolgálja, és ezért az, amely az Atyának tetszik.

41. Fokozatosan megtanuljátok gondolataitokat a Végtelen felé emelni, anélkül, hogy szükségetek lenne a vászonra festett vagy a saját elképzelésetek szerint formált képekre. Fokozatosan eltűnnek azok az akadályok, amelyekkel szellemetek mindig szembesült, amikor imádkozni akart. Most már úton van, hogy elérje a szellemi kapcsolatot Urával.

42. Ne felejtsétek el: ahhoz, hogy imátok mély elégedettséget nyújtson nektek, és igazi békét érezzetek, meg kell tisztítanotok a szíveteket, amikor elindultok, hogy gondolataitokat felküldjétek, hogy azok eljussanak szentélyembe.

43. Holnap nagy embercsordákat fogtok látni, akik követnek titeket. Meg kell találniuk egy mély és ragyogó nyomot, amely az igazsághoz vezeti őket, és ez a nyom a ti jó cselekedeteitek nyoma legyen.

44. Tanúskodnotok kell arról, hogy ti vagytok az a nép, akiket az Úr zarándokútra küldött a földre, hogy meggyújtsátok a fényt az emberiségben. A bölcsesség, amely a szellemetekből fakad, a Hatodik Pecsét fénye lesz, amely ebben az időben feloldódik.

45. Ha szeretetek Engem, képesek lesztek teljesíteni a megbízásaimat; ha szeretetek Engem, meg fogjátok érteni, hogyan kell szeretni embertársaitokat.

46. Néhányan belülről így szólnak hozzám: „Uram, ha itt összegyűltünk és hallgatjuk a szavadat – nem azért történik ez, mert szeretünk téged? – De én mondom nektek: nagyon kevesen jönnek ide szeretetből, hogy hallgassanak rám; a legtöbbjük azért jön, mert a fájdalom hajlítja meg őket.

47. Nem szemrehányom nektek, hogy a fájdalom hozott el hozzám; mert miután ez betöltötte a feladatát, elmúlik, és felkészítette azok szívét, akik később a tanítványaim lesznek.

48. Nem mondhatjátok, hogy soha nem éreztem emberi fájdalmat, és ezért nem értek meg benneteket. Emberré lettem és szenvedtem, hogy példát mutassak nektek minden próbatételben és minden kritikus helyzetben. Ha ma arra kérem titeket, hogy fényt és jó példákat mutassatok gyermekeiteknek az általuk bejárandó úton, az azért van, mert Jézusban mindig az Atya engedelmes Fia voltam. Ismerem és érzem minden szenvedéseteket, és mivel a Lélekben jöttem el hozzátok, nem vagyok tőletek távol. Bizony, mondom nektek, a „Harmadik Időben” való

megnyilvánulásom a legnagyobb bizonyíték arra, hogy szeretlek benneteket és megértelek benneteket.

49. A nyugodt pillanataitokban merüljetek el az én szavamban. Értsétek meg, hogy én vagyok a béke, amely leszáll rátok, amikor a vihar csap le rátok. Őrizzétek meg ezt a békét minden megpróbáltatás ellenére, és ne engedjétek, hogy eltűnjön a szívetekből, és visszatérjen hozzám.

50. Ne lázadjatok fel, ha betegségek sújtják otthonotokat, azok megtisztítják a lelket. Én azonban nem akadályozlak benneteket abban, hogy a gyógyító balzsamot keressétek, inkább azt mondom nektek, hogy forduljatok hozzám, az Isteni Orvoshoz, és szeretettel fogadjátok el azt, amit akaratom szerint adok nektek.

51. Sokan vannak, akik csak az élet szenvedései révén tértek vissza a helyes útra. Néhányan káromkodtak, miközben átélték a fájdalmat. De amikor felismerték, hogy *Ő* volt az, aki megakadályozta őket a pusztulásba vezető úton, megáldották szenvedésük serlegét. Őket az asztalomhoz ültettem, és megkóstoltatom velük a Bárányt, amely szeretet és irgalom ízletes ételévé változott.

52. Bizony, mondom nektek, ha az emberek ugyanezt tennék azokkal, akik hálátlanok voltak velük szemben – micsoda béke uralkodna az emberek között!

53. Éljetek békében, ez lesz a legjobb bizonyság, amit adtok arról, hogy tanítványaim vagytok. Ne felejtsétek el, hogy mindig sok szem figyel titeket – legyen az azért, hogy meggyőződjenek arról, hogy amit tesztek, az igaz-e, vagy azért, hogy bizonyítékokat gyűjtsenek, és aztán hazugságokkal vádoljanak titeket.

54. Legyetek hű katonáim! Soha ne legyetek oka annak, hogy testvéreitek félreértsenek engem. Egyszer sem adtam nektek szavam anélkül, hogy legalább *egy* szív ne lett volna jelen, amely kritikus szemmel vizsgálta volna azt. Azokban a pillanatokban szavam, kinyilatkoztatásom minden tekintetben alaposan megvizsgáltatott, és ugyanígy szolgáim cselekedetei is. Minden érzékükkel és képességükkel összegyűltek , hogy kiderítsék az üzenetemet, és azok, akik abban a reményben jöttek, hogy a pletyka a jelenlétemről hamis, többen voltak, mint azok, akik azzal a lángoló vágyakozással érkeztek, hogy a jó hír igaz legyen.

Ki mondhatta volna nekik, hogy – miközben mindent megfigyelnek és megítélnek – tekintetem behatol a szívük mélyébe, és hangom a lelkiismeretükön keresztül szólítja őket? Pont abban a pillanatban lobbant fel a hit sok kételkedőben, és hatalmassá vált azokban, akik már rendelkeztek vele. Így folyamatosan növekedett tanítványaim száma, akik most egy népet alkotnak, akinek azt mondom, hogy őrizze meg jól

békémet, hogy az legyen legnagyobb kincse. Mert ez lesz a legjobb tanúság, amelyet a föld többi népe előtt adhat az én kinyilatkoztatásom igazságáról.

55. Azt akarom, hogy megértsétek, hogy ennek a nemzetnek magas rendeltetést kell betöltenie, és hogy mindannyiótoknak nehéz feladata van. Ez a nép a szeretet és a béke forrása lesz, ahová más fajok emberei jönnek majd, hogy abból igyanak. Nem messze van az az idő, de előbb meg kell fáradnotok a testvérek közötti oly sok küzdelemtől, előbb meg kell győződnötök az oly sok hazugságról és hamisságról, amelyből az emberek kultuszt csináltak. Akkor hozzám fognak jönni, és rájönnek, hogy Krisztus, aki a kereszten halt meg, él, és dicsőségben és fenségben jelenik meg, ahogyan látták, amikor a „Második Időben" felment a mennybe.

56. Ma úgy érzitek, hogy a körülmények egyáltalán nem kedvezőek ahhoz, hogy az én művemről beszéljetek. De közeledik az a nap, amikor ajkaitok szüntelenül az én szavaimról fognak beszélni; mert a fájdalom, a szükség, a félelem és a zavar (az emberekben) arra fogja késztetni őket, hogy mindent megtudjanak tőletek, amit én adtam nektek.

57. Már most felkészítelek benneteket erre, és tanítalak benneteket, hogy szavakkal és tettekkel tudjátok hirdetni tanításomat, mert az emberiségnek elege van a képmutatókból. Alakítsatok ki egy engedelmes családot, egyesítsétek gondolataitokat, akaratotokat és sorsotokat a szellemiség kötelékével, és erősek és halhatatlanok lesztek.

58. Nagy megpróbáltatások várnak az emberiségre; minden fájdalom és katasztrófa idején maradjatok ébren és imádkozzatok. Sok szenvedés enyhülni fog, mások nem fognak bekövetkezni, mert azok, akik imádkoznak, megakadályozzák azok bekövetkezését.

59. Amikor más felekezetek és szekták hívei látják, hogy nagy tömegek követik ezt a népet, ezekből a felekezetekből elindulnak azok, akik üldöznek benneteket. De ne féljetek, mert ha nyugodtak maradtok, a Szentlélek a fény szavait helyezi ajkaitokra, amelyek elhallgattatják azokat, akik rágalmaznak benneteket.

60. Nem a gyilkos kardot adom nektek védekezésül, hanem a szeretet kardját. Minden fényvillanása egy erény lesz, amely abból árad.

61. Mennyi kegyelmet fogtok találni az Atyánál, ha szavaitokkal legyőzitek az én művem üldözőinek seregeit, és szeretetetek cselekedeteivel megtérítitek őket hozzám.

62. Ez az a tanítás, amelyet a „Második Időben" adtam nektek, és amelyet már el is felejtettetek.

63. Az emberi értelem zavarba jön, amikor megpróbálja megérteni a Szentháromság-Mária szellemi tanítását. Mert az anyagiassá vált ember ügyetlen a szellemi dolgokkal szemben.

64. Azért jöttem, hogy még egyszer kinyilatkoztassam magam ebben a világban, és megértessem az emberiséggel, hogy nem vagyok olyan magasságban a mennyekben, ahová ti nem juthattok el. Megtanítom nektek, hogyan emelhetitek fel lelketeket az imádság által, amíg meg nem találjátok jelenlétemet, és a jóságnak szentelt életetekkel lelketeket közelebb nem hoztok az én istenségemhez. Csak aki az én törvényem szerint él, tudja, hogy valóban az emberben vagyok, és hogy ez nem csak képletes kifejezés.

65. Ti, akik hallgattok rám – ne gátoljátok a szellemi tanítások megértését. Ne homályosítsátok el a fényeteket, és ne hagyjátok, hogy a szívetek, amely az én szavam hallatán érzékeny és nemes lesz, ismét közönyössé és hideggé váljon. A világ által nyújtott örömöket már megkóstoltátok, már megismertétek mézét. Gyertek és élvezzétek most annak a fának a gyümölcsét, amelyet én ültettem. De ha aztán csillapítottátok éhségeteket, vigyázzatok, ne térjetek vissza azokra az utakra. Gondoljatok arra, hogy nem helyes, ha azt, amit kegyelemből adtam nektek, a sárba hordjátok.

66. Hallgassátok szavamra, amely elszakítja a sötétség kötelékeit, és minden lélekben meggyújtja a fényt, hogy a jövőben a jó utat járhassátok, és felismerjétek a tiltottat is, és magatokban erőt találjatok, hogy ne essetek kísértésbe. Aki ezt a tanítást megkapta, többé nem nevezheti magát tudatlannak. Hallgassatok rám és értsetek meg, tanítványok – ma, amikor még ebben a szóban vagyok veletek.

67. Aki a világon alárendelt volt, nem fog meglepődni, ha utasításokat adok neki. Aki úr volt , felejtse el büszkeségét, és legyen az én szolgám. Akkor mindannyian meg fogjátok érteni Jézus szeretetteljes módját, ahogyan utasításokat ad tanítványainak.

68. Alávessétek szabad akaratotokat törvényemnek és lelkiismereteteknek, akkor nem rabszolgának, hanem igazán szabadnak fogjátok érezni magatokat.

69. Éppen most, amikor a gyom az egész földön elterjedt, azt mondom nektek, hogy készüljetek fel arra, hogy munkásaim legyetek, hogy elvessétek a béke magvait. Minden kiválasztottam ebben az időben kérdezze meg magában, hogy mielőtt ezt a szót meghallotta, vajon nem tisztult-e meg és edződött-e meg a fájdalomban, és nem próbálták-e meg gyakran abban, ami a legkedvesebb számára.

70. Szerezzetek meggyőződést és hitet, hallgassatok rám fáradhatatlanul, és ne szokjatok hozzá ehhez a kinyilatkoztatáshoz. Ébren legyetek, nem akarom, hogy a búcsúm napján alvás közben érjen titeket a meglepetés. Ma látjátok, hogy ez az év elmúlik, és egy másik jön, de az én szavam változatlanul eljut hozzátok. De eljön az 1950-es év, és többé nem fogtok engem ebben a formában hallani. Akkor azt akarom, hogy megerősödjetek és bőségesen részesüljetek a tanításokban.

71. Tanulmányozzátok a művemet, amelyet *minden* szószólóm révén kinyilatkoztattam, ne legyenek előítéleteitek. Gondoljatok arra, hogy mindenkinek leereszkedem, és mindenkien keresztül mondom az igazságot. Azt akarjátok, hogy eljöjjön az 1950-es év anélkül, hogy kihasználtátok volna a jelenlétemet és megtanultátok volna a tanításomat? Várjátok-e, amíg a világ, amely hitetlen a Szentlélek kinyilatkoztatásával szemben, rátámad rátok, és mivel gyengének talál titeket, kiirt titeket? Akarjátok-e, hogy a föld kormányai, ha viszályt és zavart fedeznek fel köztetek, olyan törvényeket hozzanak, amelyek megakadályozzák lépteiteket? Hogyan siránkoznátok, jelenlegi nemzedékek, ha kihívnátok, hogy ezek a próféciák beteljesüljenek! Milyen keményé és szomorúvá tennétek akkor a létezéseteket, és hány tövist hagynátok hátra azok útján, akik utánatok jönnek! Keljetek fel szeretettel és reménnyel, még sok mindent kell nektek kinyilatkoztatnom és rátok bízni.

72. Ha bármilyen próbatételen mentek keresztül, ne kételkedjetek. Legyetek figyelmesek, hogy lássátok, hogyan szabadít meg titeket a Mester minden gonosztól minden kritikus helyzetben; akkor érezni fogjátok, hogyan nyílik ki és erősödik a lelketek. Gondoljatok arra, hogy senki sem mentes a fájdalomtól, hogy azok, akik leginkább szerettek engem és legközelebb követtek, azok, akiknek a szíve leginkább vérzett. „Aki követni akar engem, vegye fel a keresztjét.” — Miért maradtak le sokan az úton?: — Mert nem volt igazi az a szeretet, amelyet érezni vélték.

73. Szellemesedjetek meg, kerüljétek a haszontalanságot és a könnyelműséget, ne törekedjetek tovább a világ hiábavalóságaira, és ne keressétek a szellemi erényeket pusztán lelketek díszeként, hogy csodáljanak benneteket. Szépítsétek meg lelketeket azokkal az erényekkel, amelyeket a szeretetről szóló tanításaimban tanítottam nektek.

74. Várlak benneteket a hegy csúcsán, ahol megadom nektek jutalmatokat. Ne fordítsátok vissza tekinteteteket, hogy a múltatok nyomait nézzétek. Haladjatok nyugodtan előre az utatokon, anélkül, hogy éreznétek a töviseket, amelyeket magatok szórtatok szét, és érjétek el a

beteljesülés csúcsát, ahol fényem ragyog. Ha egyszer odaértetek, végre áldani fogjátok a szeretet törvényemet.
Béke legyen veletek!

Függelék

megjegyzései

1. megjegyzés

Régen és az ókori Izraelben a méltóságos személyeket kinevezésükkor olajjal kenték meg. De a betegeket is megkenték olajjal a gyógyulásuk érdekében, különösen illóolajokkal. Most azonban a szellemi munkában az anyagi eszközöknek el kell tűnniük, és elegendő az imádkozás közbeni kézrátétel.

2. megjegyzés

A jelen kinyilatkoztatási műben a „szellemi világ” egy rögzített fogalom. Alatta azokat a fényes védőszellemeket értjük, akik abban az időben, amikor Krisztus Szentlélekként visszatért, kiválasztott emberi eszközökön keresztül nyilvánulhattak meg, hogy tanítást, tanácsot és segítséget nyújtsanak.

3. megjegyzés

Az „inspiráció” kifejezést alkalmanként az isteni üzenetek átadásának folyamatára is használják, amelyet a transzban lévő hanghordozó közvetít, mint jelen esetben, míg általában olyan megérzést jelent, amely a befogadó *teljes* tudatosságában áramlik be a gondolataiba.

4. megjegyzés

A zavart, földhöz kötött lelkek, akik békétlenül vándorolnak a térben, betegségeket okoznak és megzavarják azoknak az embereknek az elméjét, akiknek lelke a vétkeik következményei miatt meggyengült. Krisztus arra buzdít minket, hogy gondoskodjunk arról, hogy mind a testüket elhagyott, mind a még inkarnált lelkekben a Szellem fénye visszanyerje vezető szerepét.

5. megjegyzés

Attól a pillanattól kezdve, amikor a szellemek szikraként kiléptek az Isteni Szellemből, egészen az addigra létrehozott anyagi világon való megtestesülésükig egy örökkévalóság telt el, amely alatt számos evolúció ment végbe, de ezeket ebben a keretben nem lehet tárgyalni. Ha visszatekintünk erre a hatalmas időtartamra, és ráadásul néhány szóval megpróbáljuk összefoglalni, torzulások keletkeznek, így a jelen szöveget nem lehet teljes, kronológiailag pontos eseménysorozatként értékelni.

6. megjegyzés

Nemcsak az anyagi javak, hanem a hírnév, a dicsőség és a hatalom iránti vágyaink, az irigység, a rosszindulat és a viszály, valamint az élvezetek és a bűnök is olyanok, mint a rabszolgaláncok, amelyek megakadályozzák szellemünket abban, hogy felemelkedjen a szellemi magasságokba, és ott „szárnyaljon", ahol az otthona van.

7. megjegyzés

Nagyon elterjedt az a vélemény, hogy a „ördög" vagy Sátán a gonosz oka, illetve maga a gonosz. Ismertek a népi kifejezések, mint például: „Ez az ember magában hordozza az ördögöt" vagy „Az ördög az egész világot zűrzavarba taszítja, és az embereket egymás ellen uszítja". Ezt egy hatalmas szellemi lényként képzelik el, és összekapcsolják Luziferrel, a hatalmas első fényszellemmel. Aki így gondolja, azt feltételezi Istenről, hogy Ő teremtette a gonoszt Lucifer szellemében. De már az értelmünk és az Isten igazságosságáról alkotott elképzelésünk is ellenzi azt, hogy a Legfőbb Lény, a szeretet, a bölcsesség és a hatalom szelleme teremtett volna valami ilyen értelmetlent. A gonosz nem származhat Istentől. Ha létezne olyan szellem, akit azért teremtettek, hogy a gonoszra csábítson minket, az Isten irgalmának tagadását jelentené. A gonosz azonban létezik, és nem tagadható. És ha létezik, annak oka kell, hogy legyen, és felmerül a kérdés: mi a gonosz? — A szabad akaratunk helytelen alkalmazása, az isteni vezetés és rend elutasítása, a jó tagadása. Így a gonosz a szellemi ősalkotás után nem sokkal kezdődött, amikor a szellemi lények egy része Lucifer vezetésével Isten akarata ellen fordult. Luzifer ezzel elindította a gonosz kialakulását, és egyúttal ő lett gonosz cselekedete első áldozata, amikor kizárták az Istennel való közösségből, ami súlyos következményekkel járt. Luzifer tehát nem a gonosz oka, és nem lehet őt felelőssé tenni a gonoszért, amely ma uralja a világot.

Isten az erényeit helyezte el lelkünkben, és a lelkiismeret hangján keresztül arra int minket, hogy kövessük azokat. Jézus tanításával és példájával megmutatta nekünk, hogyan kell alakítanunk az életünket. *Ő* a szeretetre tanított minket – *mi visz*ont gyűlöljük egymást. *Ő* az alázatosságot mutatta meg nekünk – *mi viszont* gőgösek és hiúk vagyunk. *Ő* megtanított minket a megbocsátásra – *mi* viszont haragtartók és bosszúállóak vagyunk. Ő a békére intett minket – *mi viszont* háborúkat vívunk. *Ő* megtanított minket a szellemiségre – *mi* viszont csak az anyagi javakat hajszoljuk. Szabad akaratunk helytelen gyakorlásával Isten akaratának ellenkezőjét tesszük. A test alantas szenvedélyei és vágyai, a gőg, a hiúság, az önszeretet, azaz az ember tökéletlenségei: ezek a gonosz okai. Ahogy az emberiség szaporodott, úgy szaporodtak a tökéletlenségek is. Ezek romboló gondolatokat, elképzeléseket és érzéseket sugároznak, és olyan erőt alkotnak, amely befolyásolja az embereket. Ez egy végzetes körforgás: a gonosz az embertől indul ki, láthatatlan, végzetes erővé fejlődik, amely visszahull az emberekre és rabszolgává teszi őket. Ennek az erőnek a hatása olyan hatalmas, hogy az emberek végül elhiszik, hogy egy nagy szellemi lényről kell lennie szó. — Ezért egyes vallásokban létrehoztak egy külön gonosz istenséget, és az emberek egy szeszélyes, gonosz isten ártatlan áldozatainak tekintik magukat.

De a keresztény vallásokban is széles körben elterjedt az a vélemény, hogy az ördög minden gonoszság okozója. A gonosz régi szimbolikus ábrázolásait, mint például az ördögöt, mint szörnyű, fekete alakot szarvakkal és farokkal, szó szerint vették. Az emberek jobb tudásuk ellenére sem akarnak lemondani erről a hitről – vagy inkább babonáról –, mert kényelmesebb az a kifogás, hogy az ördög okozza a gonoszt az emberiségben, mint elismerni, hogy saját tökéletlenségeink a gonosz valódi okai. A fentiekben már elhangzott, hogy a gonosz gondolatok befolyásolják az embereket. A jobb megértés érdekében még meg kell említeni, hogy az említett gonosz kisugárzásokat az emberekből a számtalan sötét lélek veszi fel, amelyek nyugtalanul kóborolnak a Földön az emberek közelében, és azokat felerősítve az emberek ellen használják fel. De nem szabad abban a babonában élnünk, hogy ezek „ördögi szellemek" lennének; inkább sajnálatos lelkekről van szó, akik átmenetileg zavarodottak, de a megfelelő időben meg fogják tapasztalni a felszabadulást és az üdvösséget.

Nincs-e lehetőség arra, hogy elkerüljük a gonosz végzetes hatását? Van, és Isten meg is nevezte azokat a fegyvereket, amelyekkel a gonosz ellen harcolhatunk. Ezek szellemi fegyverek: az imádság, a bensőséges párbeszéd a Mennyei Atyával. A szellemi meditáció, amelyen keresztül

belső megismerésre jutunk. Törvényének betartása. A hit az Ő kinyilatkoztatásaiban. A szeretet gyakorlása. Aki ezeket a fegyvereket használja, nemcsak a gonosz hatását tudja elhárítani, hanem saját gondolatai és érzései – a jóság, a szeretet és a béke – hatékonyan küzdenek a gonosz ellen, és segítenek a szerencsétlen lelkeknek kiszabadulni a rabságból.

8. megjegyzés

A spanyol eredeti szövegben a „segítő” szót a „cirineo” szó jelöli, amely annak a férfinak a nevéből származik, aki segített Jézusnak hordozni a keresztet, amikor az annak súlya alatt összeesett. A neve, Simon of Cyrene, spanyolul Simon C i r i n e o .

9. megjegyzés

Ezen a helyen, akárcsak sok más helyen, az Isteni Mester azt mondja, hogy 1950 után már nem fogjuk az Ő szavát az emberi értelem szervén keresztül fogadni. — Abban az időpontban véget ért egy korszak, amely 1866-tól 1950 végéig tartott, és amelynek során az Úr kiválasztott egyes férfiakat és nőket, és felkészítette őket eszközeivé. Ha egy ilyen eszközt a Mennyei Atya méltónak és tiszta szívűnek talált, akkor szelleme megvilágította a hanghordozó értelmét, és elragadtatásban ajkai Isten igazságának és bölcsességének szavait mondták ki. — Ez volt a „harmadik korszak”, a Szentlélek korszakának kezdete, amelyet Krisztus visszatérése indított el a Lélekben, az „Ige” által. — Az említett időszak a hallgatók nevelésére és felkészítésére szolgált, és Isten kezdettől fogva korlátozta azt, hogy gyermekei ne szokjanak hozzá a kényelmes módhoz, ahogyan kinyilatkoztatásait fogadják, hanem saját erőfeszítéseket tegyenek a szellemiségre való törekvés érdekében.
1950 után is megnyilvánult a Mennyei Atya, azonban már nem az elragadtatás állapotában lévő emberi értelem révén, hanem olyan eszközökön keresztül, akiket Ő felhatalmazott arra, hogy megkapják és továbbadják az Ő ihletését. — A Szentlélek korszakában élünk, és Isten Lelke a Föld számos pontján utat tör magának, hogy kinyilatkoztassa magát gyermekeinek. Ahol csak olyan gyermekeket talál, akik szeretettel és tisztasággal nyitják meg előtte a szívüket, és hagyják, hogy Lelke inspirálja őket, ott kinyilatkoztatja magát — egyeseknek az Ő Igéje által, másoknak szellemi látomások vagy prófétai álmok által.

Tanulmány a lélekről – szellemi szempontból*

**E tanulmány alapját a „Valódi Élet könyve” és más új kinyilatkoztatások képezik.*

Az „lélek” fogalma az emberek számára ismerős, de eltérő véleményük van arról, hogy mi is az a lélek. Tudják, hogy az ember része, és beillesztik a test – lélek – szellem hármasába. Három alkotóelem, amelyek együtt alkotják az „ember” egységét, és mindegyiknek más-más feladata van.

A test az ember látható, anyagi része; védőburkolatként szolgál a lélek és a szellem számára, és egyben azok eszköze is, hogy kommunikálhassanak a külvilággal. Mivel a test látható és tapintható, az idők folyamán a tudósok vizsgálták és kutatták, így ma már nagyjából ismerjük feladatait és csodálatos működési mechanizmusát. Olyan tökéletesen és logikusan működik, hogy sokan elfelejtették, hogy mögötte egy rendkívül bölcs, szellemi erő áll.

Az ember másik két alkotóeleméről a tudás kevésbé biztos és részben homályos. Mivel láthatatlanok és kísérletileg nem vizsgálhatók, a tudománynak nagyon nehéz helyesen megmagyarázni a lélek és a szellem lényét és feladatát. És mégis nagyon fontos, hogy tisztán lássunk ebben a kérdésben, mert ha sikerül felemelni az ismeretlen fátylát, akkor pontos ismeretet nyerünk az emberi földi élet értelméről és céljáról is. Ugyanakkor az értelmünk önmagában nem képes erre, mert a szellemi dolgokat csak szellemileg lehet megragadni és megmagyarázni. De Isten szelleme ezeket a titkokat olyan emberek révén tárja fel, akiket Ő készített fel arra, hogy megkapják az Ő ihletét. Ezen eszközök révén Isten kinyilatkoztatta nekünk azokat a ismereteket, amelyeket korlátozott értelmünk képes felfogni.

Az anyagi, látható világteremtés felfoghatatlanul régóta létezik; előtte azonban már létezett egy szellemi teremtés. Ennek teremtője Isten, az örökkévalóság óta létező Ősszellem. Lényének középpontjában a tökéletes szeretet tüze égett, amely fő tulajdonsága. De mi haszna van a legfőbb szeretetnek, ha azt nem lehet továbbadni, és így bizonyítani? – Így hát Isten egy szellemi lényben teremtett magának egy edényt, amelybe beletehette szeretetét, bölcsességét, fényét és teremtő erejét is. Ez a lény Isten szerető szívéből származott, Isten képmása volt, mert ugyanazokat az isteni tulajdonságokat hordozta magában. Mivel az isteni fény tiszta tükre

volt, értelemszerűen a „Luzifer” vagy „fényhordozó” elnevezés illette. Az isteni felhatalmazásnak köszönhetően ez az első teremtett lény teremtő tevékenységet folytathatott, és hamarosan más, hozzá hasonló lények keletkeztek belőle, bár kisebb erővel. Ők is Isten szeretetének gyermekei voltak, ragyogó fényben, a legnagyobb tisztaságban. Így Isten kimondhatatlan örömöt élt át, amikor látta, hogy szeretete visszatükröződik a számtalan szellemi lényben.

Az első teremtett szellem túláradóan boldog volt, de mint Isten által teremtett lény, a Teremtő akaratához volt kötve. Isten azonban azt akarta, hogy szabadon kibontakozhasson, mert ez az isteni lények legfőbb jellemzője. Lucifernek a Teremtő iránti szeretete olyan hatalmasnak kellett lennie, hogy egyedül ez legyen a döntő tényező abban, hogy akaratát önként alárendeli az isteni akaratnak. Ezt a szeretetbizonyítékot akarta Isten az első teremtményétől kapni, és ehhez teljes akarat szabadságot adott neki. A számtalan szellemi lény is rendelkezett szabad akaratával, tehát nem voltak alávetve a teremtmények kötelességének törvényének, hanem Isten gyermekeként szabadon döntő lények voltak. Isten a lelkiismereten keresztül tanította őket, amely az Ő akaratának hangjaként és kifejeződéseként hallható volt a lelkükben. A lelkiismeret hangját kellett követniük, nem kényszerből, hanem szabad akaratból, válaszul arra a nagy szeretetre, amelyet Isten tanúsított irántuk.

A szabad akaratra jellemző, hogy magában hordozza azt a rejtett ösztönzést, hogy a lelkiismeret tanácsával ellentétes cselekedetet hajtson végre. Így a szellemi lényekben állandó ellentétek voltak jelen, amelyek arra késztették őket, hogy a szabad küzdelemben folyamatosan döntsenek: megvalósítják-e az isteni erényeket, vagy éppen azok ellenkezőjét teszik. Hosszú időn át a lelkiismeret isteni hangja győzedelmeskedett, és minden a helyes rendben volt. De eljött az a pillanat, amikor Lucifer már nem akart engedelmeskedni Teremtője szellemi vezetésének. Az első teremtett lény dicsősége olyan nagy volt, hogy elvakította őt . Luzifer látta a számtalan lényt, akiket az ő akarata hozott létre, és úgy érezte, ő maga teremtette őket, noha tudta, hogy az ehhez szükséges erőt Istentől kapta. A teremtett szellemeket láthatta, az erő forrását azonban nem, mivel Isten csak ritka alkalmakkor ölt látható formát gyermekei kedvéért. Elvakultságában Luzifer végül azt hitte, hogy az erő forrása önmagában rejlik, és „saját” szellemi lényeinek egyedüli

uralkodójává emelte magát, akiket meg tudott győzni arról, hogy nem Isten, hanem ő, Luzifer a teremtőjük, és hogy alávetniük kell magukat az ő akaratának.

Luzifer a Teremtője ellen döntött. Most a számtalan szellemi lénynek is döntenie kellett, a szabad akarat választani tudott. — Isten fénysugara megvilágította őket, és érezték isteni Atyjukat, bár nem láthatták őt. Érezték a szeretetét, és hallották a hangját a lelkiismeretükben. — A másik oldalon ott volt Lucifer, akiben nagyon is észrevették az akaratváltozást. De mivel láthatták őt, és szeretettel ragaszkodtak hozzá, mint közvetlen teremtőjükhöz, nagyon sokan hallgattak a felhívására, alávetették magukat az akaratának, és ezzel elfordultak Istentől. Ezeknél a hitehagyott szellemeknél most egy súlyos következményekkel járó változás ment végbe.

A szeretet, az isteni szikra fő tulajdonsága, el kellett váljon a szellemi lényektől, miután azok a Teremtőjük *ellen* döntöttek. Ezáltal megfosztották magukat az isteni életerőtől, és a szellem nélkül maradt edények és végrehajtó szervek (lelkek) megkeményedtek, és lelki anyaggá váltak. Mindenhatóságában a Teremtő tudta, hogy gyermekeinek nagy része nem fogja kiállni a nagy szeretetpróbát, és készen állt a terve: nem a lázadók megsemmisítése, hanem visszavezetésük. Mivel a szellemi lények szabad akaratuk helytelen gyakorlásával elfordultak Istentől, Ő nagy türelemmel – egy végtelenül hosszú és fárasztó úton, távol Atyja házától – úgy akarta őket felkészíteni és nevelni, hogy újra megtalálják az utat Atyja szívéhez. Isten megragadta Lucifer lelki anyagát, valamint a számtalan, neki hűséges lényét, a legkisebb részecskékre bontotta , és átformálta őket látható, anyagi teremtéssé. – Az értelem számára ez felfoghatatlan; csak az tudja megérteni, aki már rendelkezik szellemi tudással. A tudósok számára bosszúságot jelent elismerni azt a tézist, hogy az anyagi, az anyag, irányított, megkeményedett lélekszubsztancia. De ennek fényében érthetővé válnak számunkra az apostol Pál rómaiakhoz írt levelének 8. fejezetében, 19. versében szereplő szavak, miszerint az egész teremtés sóhajt, és velünk együtt várja megváltását. A mi fogalmaink szerint végtelenül hosszú fejlődési folyamatban a lelki anyagnak folyamatosan változnia, átalakulnia kell, egyre újabb és magasabb életformákká. Ezáltal érthetővé válik az is, miért mulandó az anyag, azaz miért van állandóan a „meghalás és újjászületés” folyamatában. Más szavakkal: az anyagnak

nincs örök léte, mivel csupán a finomanyagi lélekszubsztanciák burka, amelyeknek magasabb szintre kell fejlődniük, és ezért nem maradhatnak örökké ugyanabban a burkában. Az anyag ugyan ugyanabból a lelki anyagból áll, de még fejlődésének kezdetén áll, és ezért alacsonyabb életformaként kell szolgálnia a teremtésben már magasabbra fejlett életformáknak. Míg ezek számunkra általában láthatatlanok, az anyag érzékszerveinkkel érzékelhető, mivel testünk is anyagrészecskékből áll, vagyis ugyanazon alacsony rezgésű, sűrített lélekrészecskékből.

Az anyagi teremtésben megkötött lélekrészecskéknek a fejlődési folyamat során, akárcsak a kristályképződésnél, össze kell kapcsolódniuk. A felfelé irányuló fejlődés az ásványi birodalomban kezdődik, és a növényi és állati birodalmon keresztül folytatódik. Ezt úgy kell érteni, hogy például az állatvilágban a nagyszámú apró állatka lelki egységei egy hosszabb fejlődési időszak után, burkuk elhalása során egy nagyobb egységbe egyesülnek, hogy egy már fejlettebb lelki anyagot alkossanak, amely egy nagyobb állatban fejlődik tovább. Ez a folyamat többször megismétlődik, mígnem végül az intelligens állatokban a lélek eléri a legmagasabb lehetséges érettségi fokot ezen a fejlődési szinten. Több ilyen lélek ezután az isteni üdvözülési tervnek megfelelően, amely nem tűri a felfelé irányuló fejlődés megállását, egy új egységbe egyesül, és így jön létre az emberi lélek. A lélek fejlődése az ásványi, növényi és állati birodalmakon át - milliárd évig tart, és Isten Lelke irányítja azt számtalan fénylény seregén keresztül, akik természeti törvények szerint közvetítik és végrehajtják az Ő akaratát.

A kialakult lélek most készen áll első földi inkarnációjára. A különböző természeti birodalmakon átívelő útján erőket és képességeket szerzett, és fejlődésének utolsó szakaszára vár: az emberben való inkarnációra. Közeledik a földi szerelmesekhez, és a fogantatáskor a leendő anya testébe kerül. De még hiányzik a legfontosabb ahhoz, hogy a lélek elérhesse legmagasabb tökéletességét. Közvetlenül az új földi polgár születése előtt Isten egy első inkarnációra kész szellemet irányít a lélekbe. Ezáltal a szellemi lény ismét teljes lesz: e egység két része most már együtt törekszik a tökéletességre vezető végső fejlődésre, ami még hosszú időt vesz igénybe, és számos reinkarnáción, azaz a Földön különböző korszakokban eltöltött többszörös életen keresztül zajlik.

Reinkarnáció esetén a szellem-lélek egység készen áll egy új földi test birtokba vételére, azonban ilyenkor is a lélek a fogantatáskor először egyedül hatol be az anya testébe, és lép kapcsolatba a kialakulóban lévő életcsírával. A szellem csak később kerül a lélekburkába, egyes esetekben korábban, másokban később, de legkésőbb három nappal a születés előtt. — Mivel a lélek számtalan aprócska részecskéből áll, amelyek nem teljesen elválaszthatatlanul kapcsolódnak egymáshoz, a fogantatás során a szülők lélekrészecskéit is magába fogadja, amivel — a rokon lelkek vonzereje mellett — magyarázható egyes szülői hajlamok öröklődése.

Miután a fentiekben a lélek eredetét és fejlődését elmagyaráztuk, most rávilágítunk a lényegére és néhány feladatára az emberi életben. Először is újra egyértelműen ki kell emelnünk, hogy a lélek nem földi-anyagi dolog, hanem egy láthatatlan, éteri-szellemi erő. Egykor Isten szelleméből önálló lényként keletkezett, és az isteni teremtményeken keresztül végzett, örökkévalóságig tartó vezeklési út után visszatalált eredeti, számára kijelölt feladatához . — Térbeli értelemben a lélek az emberben az egész emberi testre kiterjed; az idegrendszerhez hasonlóan eloszlik a test minden szervén és részén. Életet ad a testnek, amely nélküle élettelen lenne, és amikor elszakad tőle, élettelen héjat hagy maga után. A gyakorlati gondolkodás és akarat, az érzéki érzés és érzékelés, valamint a hallás, a látás, az ízlés és a szaglás a lélek funkciói. A lélek a fizikai burkolat belső, hajtóereje, és csak az láthatja és ismerheti fel, aki rendelkezik a szellemi látás adományával, hogy teljes mértékben a hozzá tartozó emberi alak formáját ölti; ezért asztrális testnek is nevezik.

A lélek a test saját védekező erőivel együtt felelős a test egészségéért. Ha zavartalanul és harmonikusan rezeghet, védőfalat képez mindenféle kórokozó ellen. Ha azonban ezek már behatoltak az ember testébe, a lélek a test védekező funkcióival együttműködve azonnal felveszi velük a harcot, hogy ártalmatlanná tegye vagy elűzze őket. Ez egy igazi küzdelem, amely magasabb hőmérsékletet vált ki, amit láz néven ismerünk. — A test táplálkozásában is van a léleknek egy feladata. A test által felvett táplálék finomabb életerőit a lélek továbbítja az összes testszervhez, hogy mindegyik megkapja a számára jótékony finomanyagi-lelki energiákat. Ha azonban túl sokat eszünk és iszunk, érezzük, hogy lelkünk tompává és lustává válik, mert túlságosan lekötik a testi szükségletek, és ezért egy időre elveszíti lendületességét.

Ez a kis tanulmány nem lenne teljes, ha nem magyaráznánk el a lélek és a szellem közötti kapcsolatot, és nem mondanánk el, mi is a szellem, és milyen feladatok hárulnak rá. Először is, mi *nem* az: nem szabad összetéveszteni az „értelemmel". Az emberben lévő szellem az isteni szellem, az isteni szeretet, az isteni fény szikrája. Magában hordozza az összes isteni tulajdonságot, ezért Isten minket a saját képmásainak nevez, és mi Atyának hívhatjuk Őt. Ennek ellenére szellemünknek folyamatosan erőt kell merítenie eredetének forrásából: imádság és lelki felemelkedés, valamint az isteni kinyilatkoztatások tanulmányozása révén. Csak így maradhat aktív és élő, és adhatja át az embernek a szeretetet, a bölcsességet és az erőt, hogy teljesíthesse Isten parancsolatait.

Az emberi szellem – amely isteni eredetű – a Teremtő által került Ádámba a bibliai beszámoló szerint, amely szerint Isten az élet leheletét fújta Ádám orrába. Azóta ez a láthatatlan kegyelmi cselekedet megismétlődik minden ember születésekor, amikor a szellem beágyazódik a lélekbe. A lélek mintegy a szellem burkát képezi, ahogyan a test a lélek burkát képezi. A szellem feladata pedig az, hogy megvilágosítsa a lelket, átjárja az isteni erényekkel. Ezen erőfeszítések során azonban a szellem nem kényszerítheti a lelket; annak szabad döntésből kell alávetnie magát a szellem vezetésének.

Az emberben megtestesült lélek eleinte teljes mértékben a test felé fordul, és készen áll arra, hogy minden vágyát teljesítse. És ahogy a test fejlődik, úgy erősödnek a lélek földi, érzéki tulajdonságai is, amelyeket hosszú fejlődési útja során még magában hordoz. Itt kezdődik a szellem feladata. Szeretettel és türelemmel kell a lelket a lelkiismereten keresztül arra tanítania, hogy vetkőzze le az alacsonyrendű és gonosz hajlamokat, és legyőzze a test földi vágyait – amennyiben azok nem megengedettek. Ha a szellem hallgatásra talál a léleknél, akkor nagy sikert ért el, még akkor is, ha újra és újra visszaesések történnek, amikor a lélek teljesíti a test földi vágyait. Ha a lélek továbbra is nyitott marad a szellem intéseire, a szellemi erények egyre jobban behatolhatnak belé, és ezzel párhuzamosan egyre ellenállóbbá válik a test téves vágyai ellen. Ennek a változásnak a következményei azután láthatóvá válnak az ember kisugárzásában: ez egy jó gondolatokkal és tiszta érzésekkel rendelkező ember; alázatot, türelmet és jóságot, valamint embertársai iránti szeretetet tanúsít. Amikor eljön a halál órája, a szellem és a lélek teljes harmóniában és nagy örömmel

hagyják el a földi testet, mert tudják, hogy a túlvilágon boldogság és béke vár rájuk. Egységként haladnak tovább a kijelölt úton a szellemi birodalomban, amíg el nem érik a legmagasabb tökéletességet. Ezzel Isten üdvözülési terve beteljesedik, és a „tékozló fiú” visszatérése megvalósul.

De egy emberi élet lefolyása egészen másképp is alakulhat. Ha a lélek ellenáll a szellem tanításainak és sürgetésének, egyre inkább megnyílik a test igényeinek és a benne rejlő alacsonyabb tulajdonságoknak. A szellem kétségbeesett küzdelmet vív, és ehhez erőt és bölcsességet kér Mennyei Atyjától. Ha a lélek szabad akaratából makacsul elutasítja a szellem minden befolyását és intését, akkor az érzéki szenvedélyek, az anyagi vágyak és minden önző ösztön rabszolgájává válik. Olyan mélyre süllyed, hogy a benne lévő isteni szikra tehetetlenségre kényszerül; fogságba esik a lelki burkolatban, az ember ekkor „szellemileg halott”. — Ebben a stádiumban világosan láthatóvá válik, hogy a szellem és a lélek két különböző erő. Míg a szellem tétlenségre van ítélve, és már nem érezteti hatását a lelkiismereten keresztül, addig a lélek nagyon intenzíven él a „lelkiismeret nélküli” emberben (ellenkező esetben a test élettelen lenne), és gonosz rossz tulajdonságai gondolatokon és szavakon, érzéseken és cselekedeteken keresztül válnak felismerhetővé az ember külső környezetében. Isten nem adja fel gyermekét ebben az elveszett állapotban.

Ha a lélek nem akarja hallani a lelkiismeret hangját, Isten a fizikai testében jelentkező betegségek és különféle szükségek révén szól hozzá. Sok esetben a lélek ekkor elkezdi átgondolni a dolgokat, és hajlandó figyelembe venni a szellem bűnbánatra intő figyelmeztetéseit. Így változás következik be, és a lélek önként aláveti magát a Szellem vezetésének. A Szellem magához vonzza, áthatja a lelket a szellemi erényekkel, és így együtt járják a magasabb fejlődés nehéz útját, amíg Isten vissza nem hívja őket a földi életből.

Sajnos számtalan olyan eset van, amikor a lélek a Szellem jó tanácsai ellenére, a lelkiismeret figyelmeztetései ellenére, és a megpróbáltatások ellenére is ragaszkodik gonosz cselekedeteihez. Ha egy ilyen lelket meglepetésszerűen éri a halál, a túlvilágon gonosz ébredés vár rá. Ott már nem menekülhet a lelkiismeret hangja elől, amely könyörtelenül vádolja: az isteni parancsolatok megsértése, a gonosz cselekedetek és az alantas szenvedélyek miatt. Ezek az önvádak hatalmas lelki fájdalmat okoznak, és

a megtisztuláshoz vezetnek. Ha egy lélek felismeri és megbánja vétkeit, újraéledt szelleme irányíthatja őt, hogy lépésről lépésre levetkőzze gonosz hajlamait , és magába fogadja az isteni erényeket. *Azokban* az esetekben, amikor egy lélek makacsul gonoszságában marad, szerencsétlen létezést készít magának. Mivel már nincs földi teste, és másrészt nem is léphet be a szellemi szférába, céltalanul vándorol a Földön az emberek közelében. Akkor vonzódik azokhoz, akiknek rossz gondolatai, gonosz cselekedetei és alantas szenvedélyei összhangban vannak a saját lényével. „Lakhelyet" foglal náluk, gonoszra befolyásolja őket, és ez az állapot megszállottságig vezethet, ami miatt az ilyen emberek helyzete egyre rosszabbá válik. A földhöz kötött lelkek erőszakos cselekedeteket támogatnak, megzavarják az elmét és betegségeket okoznak; állandó veszélyt jelentenek minden ember számára. De van védelem: azok az emberek, akik életüket Isten akaratának megfelelően alakítják, és jó gondolatokat és érzéseket sugároznak, mintegy védőburkolattal vannak körülvéve, amelyen a gonosz szándékú, alacsonyrendű lelkek támadásai lepattannak, mivel suttogásaik nem találnak visszhangra ezekben az emberekben, és azonnal elutasításra kerülnek; ezen túlmenően a jó szándékú emberek imádságukkal és a fényteljes gondolatok sugárzásával segíthetnek és segíteniük is kell az elvakult lelkeken.

Isten nem akadályozza meg a sötét lelkek gonosz cselekedeteit, mivel tiszteletben kell tartania szabad akaratukat. De eljön egyszer az a nap – általában nagyon hosszú idő után –, amikor a lélek belefárad nyomorúságos létezésébe, és undorral tekint vissza az általa elkövetett gyalázatos tettekre. Ha őszintén megbánja bűneit, és bocsánatot és segítséget kér, szelleme abban a pillanatban segítően beavatkozhat, és óvatosan vezetheti őt. Isten fényszellemei és angyalai is készen állnak akkor a segítségére és tanítására. Most kezdődhet a szellemi szférában a fokozatos felemelkedés. A szellem – mint bennünk lévő isteni szikra – ellentétben áll a testtel, míg a lélek a kettő között áll. Döntenie kell a szellem vagy a test mellett, mert nem szolgálhat egyszerre két urat. Ha a szellem mellett dönt, akkor készen áll arra, hogy befogadja magába az isteni erőt, és alávesse magát a szellem vezetésének. Ha a testet választja, akkor aláveti magát a „hús" vágyainak, és a benne rejlő hajlamok káros hatást gyakorolhatnak rá. Az Új Kinyilatkoztatásokban az Isteni Mester nagyon gyakran beszél a lélek és a test hatásai közötti küzdelemről . Az előző magyarázatoknak megfelelően ezt úgy kell érteni, hogy ez a szellem

és a lélek közötti küzdelem, ha az utóbbi teljesen „meghúsosodott”, azaz teljesen a test és minden anyagi dolog hatásának alávetette magát. Mert a testet nem közvetlenül a szellem vezetheti, hanem csak a lélek révén. Finom érzékenységgel érzékelte a nagy költő, Goethe, a két ellentétes erőt, és „Faustjában” egy szereplő szájába adja a következő szavakat:

„Két lélek lakozik – ó! – a mellkasomban,
Az egyik el akar válni a másiktól;
az egyik durva szerelmi vágytól hajtva
kapaszkodó érzékszerveivel a világhoz;
a másik erőszakosan emelkedik a porból
A magas ősök birodalmába.”

Két lélekről beszél a mellkasában: az egyik erő, a testi lélek, a szerelmi vágy, a földi gondolkodás és akarat rabja. A másik erő, a szellemi lélek, megszabadulni akar az érzékek és a materializmus szorításából, és felemelkedni a magasabb szférákba, az isteni szellemhez, ahonnan származik. Egyszerű szavakkal kifejezve ez a szellem és a lélek közötti küzdelem, amikor az utóbbi még nem győzte le a testi természet alacsonyabb vágyait.

Tartalomjegyzék

29. tanítás	**Versszám**
Az isteni kinyilatkoztatás új formája	1-4
A vallás és a tudomány között	8-10
A Tabor-hegyi megdicsőülés és annak szimbolikus jelentősége a lélek fejlődése szempontjából	15–25
Az Úr önkorlátozása szellemi kinyilatkoztatásai során	29-31
A hitetlenség bizonyítékokat és csodákat követel	31-36
Jézus nagy példája a szeretetről és az áldozatkészségről	37-40
Mózes, Jézus és Illés – három kinyilatkoztatási korszak	42-48
Új megbízatás Mózesnek	49
Három kinyilatkoztatási korszak, de egyetlen törvény	53-55
Tanítás 30	**Versszám**
Izrael szellemi és világi népe Az Úr visszatérése	1-7; 9-16
Jézus és Mária	17-22
Figyelmeztetések és utasítások az új tanítványoknak	24-34
A szeretet és a bölcsesség egysége	35-37
A szellemi erények és a jó cselekedetek nagy értéke	38-42
Isten mérhetetlen szeretete gyermekei iránt	44-47
Krisztus művének elpusztíthatatlansága	48-53
A pletykálkodás és a kritizálás ellen – az ítélkezés	55-56, 65
A hirdetők szükséges felkészülése	56-58
Az új farizeusság veszélye	60-61
A megbocsátás korlátlan készsége — az igazi Krisztus-tanítvány jellemzője	62-64
31. tanítás	**Versszám**
A férfi és a nő közötti szeretet	7-9
Az isteni ihletet a következőképpen érhetjük el „éberséggel és imádsággal”	10-13
Az Úr alázatossága és irgalma	21-25
Isten Szentháromsága nem három isteni „személyből” áll. A háromság az emberben is megvan	26-29
A szó hirdetésének és a betegek gyógyításának megbízatása	33-37
A szabad akarat ajándéka	46-49
Az ember mint Isten képmása	51
A szellemi lények teremtésének és a	53

szabad akarat megadásának	
Elias a három korszakban	57-67
32. tanítás	**Versszám**
A lelki fejlődés útja és az az emberi lelkek	1-3
Az ígéretek beteljesülése	4-5
A szellem soha nem hal meg	7
Intések Isten népéhez	8-10
A kapcsolat a jó szellemek világával megengedett és hasznos	11
Jövendölés a jövőbeli békés királyságról	17
Atya, Fiú és Szentlélek – a három isteni kinyilatkoztatás formájának egysége	22-27
Jövendölés a Föld átalakulásáról	30
A szellemi fejlődés törvénye és tökéletesedésről	33-37
A szabad akarat adományának visszaélése az emberi szenvedések oka	38-49
Utasítások az Úr munkájában részt vevő munkatársak számára	52-64
A lelkiismeret lesz a bírónk	65
33. tanítás	**Versszám**
A széles és a keskeny út	7-8
Az új szövetségből fakadó kötelezettség	9-12
Példa egy lélek fejlődési útjára ebben az életben és a túlvilágon	14-16
Eljött a vezeklés ideje	17-19
Az ötezer ember megvendégelése	21-23
Az Úr visszatérése	24-29
A földi hatalom és gonoszság elleni szellemi küzdelem uralkodó hatalom és gonoszság ellen	32-34
Bűn — bűnbánat — engesztelés	37
Megmentés az emberiség romlásából	41-46
Az új Bábel tornyának bukása	52-53
Az Ószövetség és az Újszövetség próféciái ma teljesednek be	61-63
34. tanítás	**Versszám**
Krisztus új üzenetének terjedése és hatása	1-7
A szülők felelőssége az új élet megteremtésében új élet	13-14
A lelkiismeret mindig a törvény betartására	15-19

a törvény, az isteni akarat betartására	
Jézus utolsó szavai a kereszten	27-31
A helyes tanítás és az igazság tanúságtétele	35-38
Jövendölés az emberiség jövőjéről	39-45
A mindenki számára érthető nyelv szükségessége	45-47
Az új tanítványok kötelességei és feladatai	52-58
A fordítás és az új ige terjesztésének az új igét a föld minden népe között	59-60
A materiális dolgok túlértékelésének nagy veszélye	61-62
35. tanítás	**Versszám**
Kérjetek, és adatik nektek – a helyes kérés	1-7
Kérjetek azokért, akik bántanak és üldöznek titeket	8-9
Isten mindig emberek révén szólt az emberiséghez és ezt még nagyobb mértékben fogja tenni	12-14
Az ember az Új Korban	15
János apostol és próféta	16-21
Apokaliptikus idők	22-26
Szellemem kiárad minden testre és minden szellemre kiárad	28-35
Lelki és testi felkészülés	36-37
Az emberiség téves fejlődése az engedetlenség miatt	38-40
A szellemi lények teremtése és az anyagi világok	48-50
A zsidó nép megtérése és megváltása a harmadik korszakban	55-62
36. tanítás	**Versszám**
A saját bűn felismerésének és a bűnbánatnak a jelentősége	1-3
Az Úr azt akarja, hogy az emberek megértsék őt	4-7
Az úrvacsorának valódi értelme	8
Az isteni kinyilatkoztatások mindig a szellemre és a szellemi dolgokra vonatkoznak	9-12
Együttérzés és önzetlen közbenjárás	13-17
Az emberiség nagy válsága	18-23
Az Úr kinyilatkoztatja magát az alázatosságban	24–26
Csak a szellem és a szív áldozatai értéket Isten előtt	27-29
Az Úr művének terjedése és feladata	31-38
Mi az „Ige”?	39-40

Utasítások az Ige hírnökeinek	41-46
Miből áll „a pokol”?	47-56
Az Úr folyamatosan és örökké megnyilvánul	59
37. tanítás	**Versszám**
A lelki fejlődés fokozatai	1-6
Az emberiség fejlődésének nagy fordulópontja	7-12
Isten a lelkeket inkarnációra küldi a Földre	18
Egy szó a gyermekkeresztelésről	19
Az ember testi szaporodása természeti törvény, és ezért nem bűn	20-23
Mit jelent Isten végtelensége?	24-27
Mi távolít el minket Istentől, és mi hoz közelebb hozzá?	28-30
Az Úr hanghordozók általi kinyilatkoztatásainak oka	31-34
Csak a szellemiség révén érhetjük el a tartós kapcsolatot Isten Lelkével	34-37
Minden szem látni fogja Őt	41-45
Az ember fejletlen képességei	46-48
A szeretet a lélek fejlődésének kulcsa	49-52
Az emberiség vakon tántorog a szakadék felé	53-56
Az önzetlen élet a felebarát szolgálatában	61-70
Az Úr mindenütt és sokféle formában nyilvánul meg	76
A szellemi világ számos jele és sokféle kinyilatkoztatása hirdették és kísérték az Úr visszatérését	77-79
Az egyházak elutasító hozzáállása és új szellemi közösségek kialakulása	80-85
38. tanítás	**Versszám**
Senki sem túl szegény ahhoz, hogy valamilyen formában jót tegyen	9-11
Milyen új tanítványokat kíván az Úr?	14-18
Jónás próféta példája	19-22
A Szentháromság Istenben és az emberben	24-28
A nemek keletkezése és jelentősége	29-30
Az igazi házasság és annak meggyalázása	31-36
A házasságok valóban a mennyben köttetnek	39-41
Bepillantás Isten nevelési módszereibe egy házaspár példáján keresztül	50-66
Az isteni segítő és védelmező	75-76
39. tanítás	**Versszám**
A tudás fája megtisztul	3-5

Az isteni igazságosság mérlege és sarlója	6-7
Az igaz imádság hatalma és kegyelme	8-15
Krisztus törvénye: Szeressétek egymást!	16-20
Lelki gazdagság és szeretet cselekedetei anyagi szegénység ellenére	21-24
A jó, az igazság és az igazságosságért folytatott küzdelem	26-28
Helytelen emberi ideálok	30-31
A nagy népirtás	32–35
Jehova – Krisztus – Szentlélek	39-49
Mária	50-54
A földi dolgok iránti vágy megbénítja a léleknek	67-70
Élet Isten színe előtt	71-73
40. tanítás	**Versszám**
A messiási ígéretek beteljesülése Jézusban és az emberek meg nem értése	1-20
A természettel való megzavart harmónia és annak következményei	21-31
Csak Isten akaratának tiszteletben tartásával lehetséges az igazi szabadság	32-33
Az imádság	34-48
Szilárd hit és abszolút bizalom	52-53
Az elkészültek áldása	54-56
A jó és a gonosz erők eredete és hatása a láthatatlan világban	57-64
A földön uralkodó gonosz erők ellen	65-72
Az emberiség meggyőződni fog a valóságról és hatásától	73-76
Az ember maga felelős a gonoszért, amely nyomást gyakorol rá	79-81
41. tanítás	**Versszám**
Krisztus megváltó cselekedete a halál és a sötétség	5-7
Az első parancsolat megszegése az emberiség részéről	10
Két ember útja a földön és a túlvilágon	11-18
Figyelmeztetések és ígéretek	22-28
A helyes és a helytelen kérésről	30
Az igazi béke	38-41
A testi és lelki szükségletek kielégítésében szükséges harmónia a testi és lelki szükségletek kielégítésében	45-48

Az otthonnak a béke és a szeretet menedékének kell lennie	50-52
Az isteni akarat és törvényeinek hajthatatlansága	55-57
Egyértelmű szavak a gyermeknevelésről	57
A háborúk az emberek istentelenségének következményei; a béke viszont a szeretet és az alázat gyümölcse	58-60
Az új Isteni Ige terjedése és magas ígéretei	61-69
42. tanítás	**Versszám**
Az ember tehetetlensége Isten Isten földi kinyilatkoztatásai iránt	1-2
A jövő generációk szellemiségének fejlesztése	5-7
Intések és figyelmeztetések	9-25
Jóslatok	26-28
Boldogságok	29
A kegyelem forrása	30-32
Krisztus tanításának terjesztése	33-38
Alázat és mértékletesség — elhanyagolt keresztény erények	49-50
Az isteni törvény nem tűri a tökéletlenségeket	52
Az emberiség megtisztulása és az új kezdet	53-61
43. tanítás	**Versszám**
A háborúk és a nyomorúságok az emberiség megtisztulását szolgálják	2-8
Figyelmeztetés a közöny, a tétlenség és a képmutatás ellen	9-15
Az ember lelkiismerete és védőangyala a jó útjára	18
A teremtés harmóniájához és teljességéhez minden teremtett lélek szükséges	19
A lelkek teremtése és fejlődési feladatuk	21
Az angyalok segítik földi szellemi testvéreiket	22
Az anyagi és a szellemi világ közötti szakadék az ember saját hibájából jött létre	23-24
A halál nem jelenti az örök elválasztást	25
Jézus bizonyította az emberiségnek a szellemi élet valóságát	26-28
Az Isten akaratának megfelelő élet a legjobb felkészülés a túlvilágon váró szellemi életre	36-38
Krisztus igazi és hamis szószólói	39
Egy prófétai példabeszéd	43-49

A Föld csupán egy átmeneti hely a száműzetés és könnyek	61
44. tanítás	**Vers száma**
A vezető szellemek inkarnációja és hatása a Földön	4-6
Mit jelent a „fény” szellemi értelemben?	8
További részletek a házasságtörő asszony történetéről	11
Egy rossz tanítvány figyelmeztető példája	19-28
Hivatások és szellemi ajándékok	33-39
A megbocsátás	40-45
Nem szabad mások gyengeségeit és leleplezni	46-48
A boldogságok és az áldások ígéretei	51-55
Isten nagy követei az ókori Izráel népében	58-62
Krisztus megváltási művének beteljesülése	63-67
45. tanítás	**Versszám**
Jézus élete, „halála” és feltámadása mutatja meg nekünk az utat a szellemi birodalomba	3-8
Harmadik idő, a Szentlélek kora	21
A szellemi és az anyagi szükségesek, de megfelelő arányban	31
Ismerd fel a gonoszt, de ne ítéld el azt, aki cselekszi!	43-44
Aki kerüli a kapcsolatot a bűnössel, az nem igazi Krisztus-tanítvány	49-50; 56-61
A modern írástudók és farizeusok elutasítják kinyilatkoztatásaimat	67-68
Krisztus új szenvedésének kehelye	81-91
46. tanítás	**Versszám**
A helyes magatartás a tévelygő testvérrel szemben	3-7
A szellem kapcsolata az isteni szellemmel	10-11
A régi Izráel nép és utódai	18-20
A háborúk nem isteni végzet, hanem az az isteni akarat ember általi megsértésének	26-29
Hit, szeretet és alávetés Isten akaratának	34-36
Nem a tudás, hanem a szeretet parancsának megvalósítása az ember legfőbb célja	43-45
Aki nem akar hallani, annak éreznie kell	63-65
Isten előtt minden ember egyenlő	68-69
Egy nagy prófécia	73
47. tanítás	**Versszám**

Igazi együttérzés a szenvedőkkel, és ebből származó közbenjárás és segítségnyújtás	5-7
Az Úr megpróbálja az övéit	20-27, 30
Lelkünknek tisztán kell visszatérnie a Mennyei Atyához	46
Az anyagi test mint akadály és segítség	49
Isten a büszke, engedetlen embereket is keresi megnyerésére és megtérésére	51
Egy szó a hiú hírnévvágy ellen: Az igazán alázatos nem akar több lenni, mint mások	54-56
48. tanítás	**Versszám**
Az új Isteni szó nagysága és jelentősége és az emberek elutasítása	5-9
Az igazi béke csak az isteni törvények betartásával érhető el az isteni törvények betartásával	11-15
Az úrvacsorának értelme és szimbolikája	21-25, 46
A Föld mint megtisztulás és fejlődés helyszíne	52-54
A valódi Krisztus-követés keresztje	64-70
49. tanítás	**Versszám**
Az ember szenvedései nem Istentől származnak, hanem saját, múltbeli hibáinak következményei	2-5
Jézus áldozati halála által elnyert üdvösség csak akkor válik hatékonnyá, ahol az ember Jézus példáját követi	7-9
Figyelmeztetés az önigazságosság ellen	9-11
Az új szó az emberi vélemények és a kételyek között – Krisztus új szenvedése	12-23, 40
Nem csak bizonyos napokon, hanem mindig tisztelnünk kell Istent	30-32
A Mennyei Atya gondoskodása gyermekeiről	48
Az Isten szavának továbbadására és terjesztésére Isten szavának	43, 49-53
Nemcsak lelki, hanem anyagi segítség szükséges a felebarát számára	55
Tanítás 50	**Versszám**
Íme, az ajtó előtt állok és kopogok	1-7
Közbenjárás a nemzetekért, hogy Isten Lelke megnyilvánulhasson	12
Az ember – a mennyország „elveszett fia”	13-21
A lelki imádságnak nincs szüksége a száj segítségét	36-37
Csak az, ami spontán szeretetből és jóságból fakad, értéke Isten előtt	40-41

Az elméleti tudás gátja a a szellemi megismerés és érzékelés	45-48
Mária Jézus keresztáldozatának szavai által az emberek szellemi az emberek szellemi anyjává	59-62
Tanítás 51	**Versszám**
A kinyilatkoztatások elleni küzdelem révén az az emberek felismerik Isten bölcsességét és szeretetét	9
Figyelmeztetés a hamis új kinyilatkoztatások és téves tanok ellen	27
Az ember is felelős a mai világ állapotáért világ állapotáért — most aratja le, amit korábban vetett	33
Krisztus szellemi visszatérésének kísérő körülményei	45
A legbiztosabb út Istenhez: a lelkiismeret	46
Be kell tartanunk az anyagi és a szellemi törvényeket	47-53
A jelen az ítélet ideje	61-71
52. tanítás	**Versszám**
A szellemi Izrael felhívást kapott az új üzenet terjesztésére szóval és tettel	1-22
Isten szeretete és irgalma kiterjed elveszett gyermekeire is	26-27
Isten ebben az időben nem követel nem követel véráldozatot	28
A menny és a pokol a lélek állapotai, amelyeket az ember saját jó vagy rossz gondolatai és cselekedetei révén	31-37
A háború borzalmai arra szolgálnak, hogy a büszke és megkövesedett szívű embereket bűnbánatra és megfordulásra késztessék azokat, akik a népeket háborúkba sodorják	40-41
Isten azokhoz is eljut, akik hamis formákban keresik	48
A szellemiség és a közvetlen kapcsolat szükségessége a mi szellemünk és Isten szelleme között	49-53
Az embernek nem szabad átlépnie a másik világba sem nem kell félni tőle, sem gyászolni, és nem is szabad mesterségesen elhalasztani	55-58
Minden ember eredetétől fogva szellemileg és testileg testvérek, akik között nem szabadna akadályoknak állniuk	59-60
53. tanítás	**Vers_sz.**
Az ima ereje	2
A lélek küzdelme a test feletti uralomért	8-11

Irgalmasság és segítőkészség a felebarát iránt – az igazi tanítványság jellemzője	14-17
A megismerés és a bölcsesség terén való fejlődés	20-22
A saját bűnökért való engesztelés keresztje és az áldozatok másokért	24-25
Elias működése különböző időpontokban	34-44
„És cselekedeteik követik őket”	49-50
A régi és az új Izráel népe	52-55
Harmagedon a földi és a szellemi világban, egészen a fény győzelméig	56
54. tanítás	**Versszám**
A próbák és szenvedések mint a tökéletesedéshez szükséges eszközök a tökéletesedéshez	2-9
Az Úr nem köt le senkit, és nem fenyeget senkit új szavával, hanem azzal új reményt ad	10-15
Az egyetlen segítség a bűnös és beteg világ számára	16-21
Tanácsok az új tanítványoknak feladatuk teljesítéséhez	24-34
Mit jelent a „szellemiség”?	41-44
A Mennyei Atya számára senki sem „gonosz”	45-48
Az emberiségnek és Isten népének szellemileg erős és önzetlen vezetőkre van szükségük	67
Krisztus megváltó munkája diadalmaskodik minden emberi tökéletlenség felett diadalmaskodni fog	69-71
55. tanítás	**Versszám**
Nem tudunk „kiszökni” Isten elől	6-7, 20-21
A népek jó és rossz vezetői Isten Isten szándékainak, és szükségük van a közbenjárásra	8
A lélek reinkarnációi	22
„Szaporodjatok és sokasodjatok” – új szemszögből	22-24
Az egyetlen mód a háborúk megelőzésére	27
Az egyetlen Istennek tetsző bűnbánat	40
A hallgatóság belső hozzáállása a kinyilatkoztatások	53-54
Imáink enyhíthetik vagy akár megszüntethetik a közelgő nagy próbákat enyhíthetik, vagy akár el is háríthatják	58
Figyelmeztetés és ígéret	71-74

Irodalom és weboldalak

Az isteni tanítások Mexikóban 1866–1950

Irodalom

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, Tel: +49 (0)6741 1720
Az Igaz Élet könyve, I., II., III., IV., V., VI. kötet
A Harmadik Testamentum (spanyol, angol és francia nyelven is)
A mexikói isteni kinyilatkoztatások (rövid bevezetés)
Isteni kinyilatkoztatások az élet kérdéseiről
Jóslatok a Harmadik Korra

Buchdienst zum Leben, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen
Tel.: +49 (0)7371 929 66 42, e-mail:manfredbaese@gmx.de
Az isteni szeretet, életünk és minden létezés eredete, lényege és célja
El Amor Divino – Origen, esencia y fin de nuestra vida y de todo ser
Az Igaz Élet könyve, VII., VIII., IX., X., XI., XII. kötet
A Harmadik Testamentum

Unicon Alapítvány, D-88709 Meersburg
Tel.: +49 (0)7532 808162, e-mail: info@unicon-stiftung.de
Bevezetés a „Valódi Élet könyvébe” (ingyenes)

Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera A.C.
Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 México, D.F.
Libro de la Vida Verdadera, I–XII. kötet
El Tercer Testamento
és egyéb könyvek ezekről a mexikói isteni kinyilatkoztatásokról

Weboldalak

www.drei-offenbarungen.net
www.reichl-verlag.de
www.unicon-stiftung.de
www.drittes-testament.de
www.drittetestament.wordpress.com (többnyelvű)
www.tercera-era.net (spanyolul)
www.144000.net (többnyelvű)
www.dritte-zeit.net